

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

APOLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

siue de Deorum origine, tam græcè, quàm latinè,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illus-
trati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO

INTERPRETE,

Accessit etiam libris hisce nominum, rerumq;
opulentissimus index.

Quibus demum additus est Scipionis Tetti viri
apprime docti de Apollodori

AD OTHONEM TRVCSIVM

Cardinalem amplissimum Com-
mentarius.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI.

PONTIF. MAX. EXCVSORIS

DE CAMPO FLORÆ.

M. D. L V.

Pro Alcibiade Iuppio umbro.

Αθήλου εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων πείρημα ἀφυσσάμενδ' ἀπ' ἐμείῳ
| Γαιδείης μύθους γινῶσι παλαιγενέας
Μῦθ' ἔσ' ὀμνρεῖν σελίδ' ἔμμελεπε, μῦθ' ἔλεγειν,
Μὴ ἱαγκὴν μοῦσαν, μὴ δ' ἐμελοτραφίην,
Μὴ κυκλίων ζῆται πολύδρουσι σίχον, εἰς με γῆρας θῶν,
Εὐρήσεις αἰετοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Egius sic vertebat.

Sæclorum seriem licet hic cognoscere paucis.

Si ueterem hanc nostram perlegis historiam :

Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multisonos Cyclicum uersus ne quære, quod in me

Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἐλικωνιάδων δῶρον πολυΐσπρα βίβλος,

τὰν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἄμειβαν ἀρετᾶς.

Τᾶς πρὶν γραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπως ὄρφνα,

τὰν πόλ' ἐκ χρόνων ἔλκεα δεξαμῖναι.

Νῦν παιμονίαις ἄτε χερσὶν φάρμακα πάσας

ἤπα, πάντα σφῶς Αἴγιος ἠκέλευτο.

Ες δ' ἔτε φῶς ἀγαγὼν αὐδῆς, καὶ νύκτα καθήρασ',

αὐτὰν αἰλίου δείξατο λαμπροτέραι.

Δαιμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγεα πολλὰ παθοῦσις

μοῖρα τέτιν ζωῇ ὕμμιν ἔδωκεν ἔχεις.

Motu proprio, etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Aegius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studioforum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenienſis. Grāmatici Bibliothecen latinitate donatam haſtenus non impreſſam, imprimi facere uelit, maximumq; ſibi damnum foret ſi poſtmodum ab alijs imprimatur. Nos motu ſimili ex certa ſcientia inhibemus omnibus chriſtifiſidelibus ubiq; exiſtentibus præſertim bibliopolis, & librorum impreſſoribus ſub excommunicationibus latæ ſententiæ, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate ſubiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Cameræ Apoſtolicæ applicandorum, & amiſſionis librorum præna toties, quoties contrauentum fuerit, ipſo facto, & abſq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impreſſione dicti auctoris computandum dictum opus græce, latineq; ſua ut dictum eſt impenſa excuſum ſine ipſius Benedicti expreſſa licentia imprimere, ſeu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, ſeu uenale habere, aut proponere audeant. Mandantes uniuerſis uenerabilibus fratribus noſtris Archiepiſcopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in ſpiritualibus generalibus, & in ſtatu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis ſedis Apoſtolicæ, & ipſius ſtatus Gubernatoribus, ut quoties ipſius Benedicti præſati parte fuerint requiſiti eidem Benedicto efficacis deſenſionis præſidio aſſiſtentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra ino-

bedientes , et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag=
grauando , & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe=
quantur , inuocato etiam ad hoc , si opus fuerit , auxilio brachij
secularis . Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. qui=
buscunq; . Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum
proprium ad quælibet loca deferri , uolumus , & Apostolica au=
thoritate decernimus ipsius transumptis , uel exemplis etiam ipsis
operibus impressi plenam , & eandem prorsus fidem ubiq; tam
in iudicio , quam extra haberi , quæ præsentis originali haberetur.
& quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in ius=
dicio , & extra , ubiq; fidem faciat , regula nostra in contrarium
non obstante .

Placet D.N. Papæ, Io. Mi. Cardinal. Saracen.

BENEDICTVS AGLVS SPOLETINVS.
IANO METELLIO
SEQVANO S.P.D.

Eterrimum animi uitium Iane Metelli uir sapientissime, quod ἀνθρώπων Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali esse testatur. Quin & Menander Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lenate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia; causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus; eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato facto, plus L. Sullæ uiribus, quàm suæ ipsius indulgit uerecundiæ. Contrà uerò insigni animi uirtute, quàm gratitudinem uocant recentiores, nihil esse iucundius, nihil salutaris, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusq; sententia sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Atheniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibetissime concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studijs opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tua quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratus esse conserer, si cui potius alæ

æri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac
demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nun-
cupandum existimem. Non defuere, ingenue satzor, & gra-
uissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam
studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim
prouinciam, amplissimorum patrum cuipiam, aut Regulorum non-
nulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem
conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego ue-
rò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator
à pecuniæ studio semper abhorruì, iſce Lænatis, ac Pompei in-
gratis factis explosis, Minuci, & Culeonis gratum, piumq; opus
imitatus, iſce inquam amicis, τῆς ἀρετῆς uirtutem, quod
à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neq; hac
contumelia, iniuriq; Apollodorum nostrum affecturus sum. Is
enim ad eum, à quo iam pridem ad me uenit, redire maiorem in
modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis
ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo
nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lu-
cem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, ni-
hil est, quod illi succenseas, atq; eo secum nomine expostules;
quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoq; atq; il-
lustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mi-
Metelli, quantum ille mihi negotij faceſſerit: erat enim, ut te mi-
nime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat;
ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græ-
corum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare
neceſſe fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollo-
doro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim au-
dacter (absu arrogancia uerbis) de me in Apollodoro interpre =

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in com-
munem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pelag-
us ne Delius quidem natator enataisset incolumis: nunc sane,
quiuis uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi,
mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Meq; illi tuo
Antonio Augustinio duodecimuro silitibus iudicandis et doctrina,
& animi Sanctitate eminentissimo commenda. Romæ Kal.
Octobris. M. D. LV.

Auctorum nomina, quibus & quoties Apollodorus profecerit,
suis, folio, pagina, & linea, ubi nam citentur, indicata.

Acusilaus 39. 2. 15. & 40. 1. 27. & 40. 2. 19. & 46. 1. 1. & 63. 2. 17. & 93. 1. 27. et 109. 1. 8. et 118. 1. 8. & 123. 1. 16. & 133. 2. 12.	Eumelus 110. 1. 12. & 110. 2. 17. & 118. 1. 10. Euripides 42. 1. 9. & 104. 2 9. & 112. 1. 25. Herodorus 30 1. 25. & 97. 2. 8.
Alcæonidis scriptor 19. 2. 23.	Hesiodus 19. 2. 3. & 32. 1. 4. & 93. 2. 10. et 40. 1. 27. & 40. 2. 9. & 45. 2. 26 & 47. 2. 19. & 49. 1. 11 & 97. 2. 7. et 103. 2. 14. & 109. 1. 9. & 110. 1. 16. & 112. 1. 25. et 129 2. 3.
Apollonius 32. 1. 13.	
Aschepiades 40. 2. 15. et 87. 2. 21. & 108. 2. 10.	
Asius 118. 1. 17.	
Castor 40. 1. 22.	
Cercops 40. 2. 17. & 45. 1. 15.	
Demaretes 30. 2. 27.	
Dionysius 30. 2. 9.	Homerus 45. 2. 8. & 47. 2. 5. & 97. 2. 10. & 98 2. 15.

Mnesagoras 115.2.3.

Naupacticorum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.
2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Pherecides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telephilla 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECES

SIVE DE DEOR. ORIGINE,

LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΟΥρανός πρώτος τῶν
παντὸς ἐδιδάσκειν
σε κόσμου. γῆμας δὲ γῆν ἐ-
τέκνωσε πρώτοις τῶν ἐκα-
στὴν χειρὸς προέχοντων ἐκα-
τας. Βερέων, Γύλῳ, Κοί-
ον. οἳ μετέδιδε τὴν αὐτῶν
βλητοί, καὶ δυνάμει καθι-
στῆκατον. χεῖρας μὲν, αἰὲρ
ἐκατὸν, κεφαλὰς δὲ, αἰὲρ
πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ
τούτοις δὲ, αὐτῶν τεκνῶσι γῆ,
κύκλωπας Ἀργεῖον, Στῆρό-
πῳ, Βρόντιον, ὧν ἕκαστος

COELVS primus or-
bis vniuersi imperio
præfuit, quique ducta vxo =
re Tellure, priores ex ea filios
fustulit, quos Centimanosappel-
larunt, Briareum, Gyan, ac Cœ-
um: vxi, quod singuli centum
manus, & capita quinquagin-
ta haberent, corporis cum ma-
gnitudine, tum robore cæteris
mortalibus antecelluerunt.
Post hosce autem è Cœlo tel-
lus, Cyclopus, Harpen, Stero-
pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vitulos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum a terra distat, quantum a caelo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Coeum, Hyperionem, Cronum, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tetbyn, Rheam, Themis, Mnemosinē, Phœbemque, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum interminocnem Titanas, ut patrem dolo aggrederentur, inducit. Saturnoque Adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfecta Caeli ge-

εἶχον αἷα ὀφθαλμὸν ἰδόν-
τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦ-
τω μὲν οὐρανοῖς δόσας, εἰς
τάρταρον ἔρριψε. τόπος
δὲ οὗτος ὀρεβώδης ὅστιν αἱ
αἰδοῦ, τοῦτον ἀπὸ γῆς
ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐ-
ρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐ-
τοῦ ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης μὲν ὅσ-
τα ἅπαντα προσπαροῦσιν ἰο-
τας. Ωκεανὸν, Κόϊον,
ὑπερίονα, Κρόνον, Ἰαπετόν,
καὶ νεώτατον ἀπ᾽ πάντων,
Κρόνον. θυγατέρας δὲ τῆς
καλοῦσιν ἑαυτὰς Πανίδας. Τη-
θύ, Ρέα, Θέμις, Μνημοσύ-
νη, Φοίβη, Διώνη, Θεία.
Αἱ γὰρ αὐτοῦσιν εἰς τάρταρον
ῥιφθεῖσιν παίδων, πένθει
ὅσῃ τι τ᾽ ἅπαντα ἐπιβόουσι τῷ
πατρὶ. καὶ δίδωσι Ἀδα-
ματίνην ἀσπίδα κρόνον.
οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς αἰδο-
πύθονται. καὶ κρόνος ἀπὸ
πυθόνος τὰ αἰδοῖα τοῦ πα-
τρός, εἰς τὴν θάλασσαν

ἀφ' ἑκαστοῦ ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης
 μὲν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀφινύδων γένος. ἄλλοι τῶν
 Τισιφόνων, μεγαίρα. τῶν δὲ
 5 ἀρχῶν ἐκβαλόντες, τοὺς τε
 κατὰ τὰς τρωαδίας αἰὲν
 γαῖαν ἀδελφούς, καὶ τὴν
 ἀρχὴν κρήνην πρὸς τὴν κελύφην.

Οἱ δὲ, οὐ τοῖς μὲν τῶν τρω-
 10 τῶν πάλιν δόξας, καὶ δεῖρ-
 ξει. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέαν
 γήμασθ', ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα-
 τὸς ἐδρασε σείσθαι αὐτῆς,
 λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰσθίου
 15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρῆθαι ἵσταν-
 ομαι, καὶ τέκεται γένος
 μὲν. καὶ πρῶτον μὲν γέν-
 ον δῆθεν ἐσίαν, καὶ τέκεται.
 ἔτα δὴ μιν ἔτα, καὶ Ἡρα.
 20 μετὰ δὲ πλούτων, καὶ ποσει-
 δῶνα. ὀρμηθεῖσα δὲ ὑπὸ
 οὐ τοῖς ῥέαν, παραγίνεται
 μὲν εἰς κρήνην, ὅπως ἴσταν
 τὸν Δία ἐκκυμονοῦσα ἐπὶ γ-
 25 γαλῆ. γένος δὲ εἰς ἄνθρωπον
 δίκης Δία, καὶ ὅσον μὲν δὲ
 δώσι δέ φησιν, καὶ ὅσον π,

nitalia deiecit in pelagus;
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinyes,
 Aleto, Tisiphone, ac Mega-
 ra enatae sunt: Caeto de-
 mum è Regno expulso, et
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus
 Saturnum imperio suffece-
 runt. At hic rursus ~~laqueum~~ *Titania*
 fratres compedibus demisit in
 tartarum, Rheam inde fora-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, ubi Caetus, ac
 Terra illa filij sui viribus im-
 perio deturbatum iri praedi-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque na-
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 et Iunonem. Post has, Plei-
 adonem, et Neptunum deglu-
 tiuit. quatinobrem, Irata con-
 iux Rheam in Cretam, quo
 tempore Iouem in vieto fe-
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Aniro distulit illum parit,
 et Curetibus, Adrasteaeq,

APOLLODORI

ac Iſæ nymphis Meliffarum
 filijs alendum dedit : Hæ
 vero Amalibæ lacte pue-
 rum educant . At Curetes
 in antro armati infantem af-
 ſeruantēs baſtilibus ſcuiæ ne
 vagientis pueri vocem ſa-
 turnus audiret, concutiebant.
 Rhea vero inuolutum faſcijs
 lapidem pro nato patri fi-
 lio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iuſtæ,
 atque integræ fuit ætatis,
 Metin Oceani filiam ſocijs
 am capit, quæ Saturno
 pharvacum bibendum pro-
 pinat : cuius ille vi coa-
 ctus lapidem prius, deinde,
 quos antea filios, deuorarat,
 euomit : quorum adiuuens
 to Iupiter aduerſus patrem
 Saturnum, ac Titanas bel-
 lum geſſit . Verum deci-
 mo poſt huiusce inter eos
 belli, anno Tellus victo-
 riam Ioui, ſi in Tartarum
 deiectos ſibi in ſocie-
 tatem adſciuerit, vaticina-

π, καὶ ταῖς μελιſſαῖς καὶ
 οἱ νύμφαις ἀσφαλείᾳ, καὶ
 ἰδὼν αὐτὰς μετὰ τὸν πα-
 τὲρ ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ-
 θείας γάλακτι. οἱ δὲ κού- 5
 ρητες εἰσὼπλοι ἐν τῷ αὐτῷ
 τῷ βρέφει φυλάσσοντες,
 τοῖς δόρασι ταῖς ἀσπίδας
 σπινέκρουσι, ἵνα μὴ τὸ παι-
 δος φωνὴς ὁ κρόνος ἀκούσῃ. 10
 ῥεῖα δὲ λίδον ἀπαργαγῶσα-
 (α, δίδωκε κρόνον καὶ ταπειν-
 ῶς τὸν γελνημίον καὶ δα-
 ἐπειδὴ δὲ ξαῖς ἐλνύθη τέ- 15
 λειος, λαμβανέει Μῆτιν τῶν
 Ωκεανοῦ σπινέκρον, ἣ δίδω-
 σι κρόνον καὶ ταπεινὸν φορέμα-
 κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκα-
 θείς, πρῶτον μετὰ ἑξέμεν τὸ
 λίδον, ἐπειτα τὸν παῖδα, 20
 οὗς κατέπε. μετὰ τὸ ξαῖς τὸ
 πρὸς κρόνον, καὶ τιτάνων
 ἐσίνεγκε πόλεμον. μαρ-
 μύων δὲ αὐτῆς εἰσαυτῶν
 δίκαι, ἡ γὰρ τῷ δι' ἔχρησε τῶν 25
 οἰκῶν. τὸν καὶ ταρταρα-
 θέας αὐτὴν ἔχον συμμέχου.

ὁ δὲ, τῷ φρουροῦ (αν. αὐ-
 τῆς) τὰ δεσμά Κάμπῳ ἀ-
 ποκτείνασ' ἔλυσε, καὶ κύ-
 κλωπις τὸ περὶ δι' ἑλὶ διδάσκει
 5 βροτῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραιῶν, πλούτων δὲ,
 καὶ ἑλίου, ποσειδῶνι δὲ ἱάει
 ναι. οἱ δὲ τούτοις ὁ πῶν-
 θείας κρατοῦσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθείρξαντες αὐτῶν ἐν
 τῷ περὶ τῶν, ὅν ἐκ τὸ γ-
 χερασ' καὶ δέσπῃ φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακλήρου-
 νται πῶν τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ἑλὶς μὲν πῶν ἐν
 οὐρανῷ διακτείναν. ποσει-
 δῶν δὲ πῶν ἐν θαλάσσῃ,
 πλούτων δὲ πῶν ἐν ἄλῃ.
 ἑλίου δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 20 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ περὶ τῶν,
 τριγυλίας ἀκαλίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἡλέκτρα, Δα-
 εις, Εὐρυνομία, Ἀμειβίτη,
 μῦτις. Κοῖον δὲ, καὶ Φοί-
 25 βης, Ἀσδρία, καὶ Ἀητῶ.
 Ὑπερίωνος δὲ, καὶ Θείας,
 ἑλὶς, Ἡλίου, Σελήνης. Κεῖον

ea est. Tum is, Campe eus
 fode interfecta, illos ē vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tonitru, ful-
 getraq; , & fulmine, Pluto-
 nem autem Galca, & Nez-
 ptanum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & coniec-
 itos in vincula, atque in car-
 tarum detrusos, cētumanis eus
 stodiendos dederunt. quo fa-
 cto ydem rerum imperium
 forte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptano Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreas-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia, Scyx, Elécitra,
 Doris, Eurynome. Amphiz-
 tite, Metis. Coeo autem
 ex Phæbe, Asteria, & Las-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc & Eus-
 tybiae Plut. filiae nati sunt
 a ij

Astræus, Pallas, Perſes. Ias-
peto aut̃ ex Asia Oceani filia
nascitur Atlas, q̃ suis humeris
cælum subſtinet, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menæ-
tius, quē in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
truxit. Sed ē Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron ge-
minus centaurus: ex Auro-
ra vero, & Astræo nati sūt
Venti, & Astræ: Perſes ex
Asteria Hecatem genuit. Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano præ-
creati sunt Nice, Cratus, Ze-
lus, Bia. Iupiter Stygis aquā
de scopulop̃ inferorū loca flu-
entem, iurisiurandi religio-
ne decorauit: quod ipsi cōtra
Titanas, una cum filijs opem
tulerit. Ponti vero et Tera-
tæ bi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
bia, Ceto. Ex Thaumante
autem, & Electra Ocean-
ni filijs natæ sunt, Iris, Har-
pyiæ, Aëlla, & Ocypete.
Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοίᾱς τῆς Ἀλφει-
ου Ἀστραῖος, Γάλλας, Πέρ-
σης, Ιάπιδος δὲ, καὶ Ἀστὸς
τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλάς, ὃς
ἔχει τοῖς ἁέροις τὸ σὺν ἑσπέρῳ
καὶ προμυθῶς, καὶ Ἰδμυ-
δάς, καὶ μενοίπιος, ὃν κα-
ραυνώσις ἐν τῇ πεπαινομα-
χίᾳ ζῶς, καὶ περὶ τὰ ῥαῖον.
Ἐλπίδο δὲ καὶ κρέονος, καὶ Ἰο-
φιλύρας, Χείρων διφύης
καὶ νταυρος. Ἡνὺς δὲ, καὶ Ἀ-
στραίου αἰεμοί, καὶ Ἀστὸς
πέρσου δὲ, καὶ Ἀσδρίας, ἐ-
κάτη, Πάλλας τις δὲ, καὶ Ἰ-
Στιγὸς τῆς Ωκεανοῦ, Νί-
κη, κρέατος, ξήλος, Βία. Τὸ
δὲ τῆς Στιγὸς ὑδάτος κρέατος
ἐν ἁδου ῥέον, ζῶς ἐπὶ ἡ-
σεν ὅσον ταύτην αὐτῇ πε-
ρὶ ὠδῶς, αἰθῶν αὐτῇ κα-
τὰ πεπαινο μετὲ τῆς καί-
δων σωμαίχας. Πόντου
δὲ, καὶ γῆς, Φόρκος, Θαύ-
μας, Νηξῶς, Εὐρυβοίᾱς, καὶ Ἰ-
πώ. Θαύμαντος μετὰ αὐτῇ, καὶ
Ἰδέκρας τῆς ὠκεανοῦ ἱερός,

καὶ ἄρ' ἔπειτα, ἀελλὰ. ὦκυ-
 πτή. Φόρκου δὲ, καὶ κα-
 τοῦς, Φορκυάδης χορζόνου.
 ποῦ. ὦν ὁρῶμεν, ὅταν τὰ
 15 κατὰ περὶ ἀλέξωμεν. Νη-
 ρέως δὲ, καὶ Δωριδὲς τῶ Ὀ-
 κλεινοῦ, νηρείδης, ὦν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοῦ, Σπυῶ.
 Γλαυκαῖον, Ναυσιδῶν, ἀ-
 πολίη, Ερατώ, Σκά, Αμυγδαί-
 η, Ὀνίκη, Δίτις, Ὀλυμπίη,
 Ἄγαυη, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουρα, Γαλάτεια, Ακταίη,
 Γεωρμέδουρα, Ἰπποῦ, Λυ-
 15 σιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη, Ἀ-
 λιμέδη, Πλαγύρη, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παλο-
 πη, Κρητώ, Νεόμνηρις, Ἰππο-
 κῶν, Θήκαιρα, Πηλιωῶν, Ἀν-
 20 θῶν. Μελίη, Διώνη, Ἰστέη,
 Διφώ, Εὐαγέρι, Υαμάδα,
 Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δωαυμένη,
 Κητώ, Λιμνώρεα. Ζῶς δὲ
 γαμεί μιν ἔσαν, καὶ πεντῶ,
 25 Ἡβῶ, εἰλειθῆσαι, ἄρ' ἤνυσ.
 μίγνυται δὲ πολλὰς θνη-
 τὰς τε, καὶ ἀθανάτοις γυναι-

Phorcyades; Gorgones, de
 quibus dicendum erit: ubi
 de Persei rebus conscribe-
 mus. Nerci, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filie fuerunt: quæ
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymotheë, Spio, Glau-
 cotheë, Nausictheë, Halia,
 Erato, Sca, Amygdale,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Dotò, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate;
 Protò, Calypso, Panope,
 Cratio, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polynoe,
 Autonoe, Melie, Dione,
 Isca, Dero, Euagore, Psa-
 mahe, Eumolpe, Ione, Dys-
 namene, Ceto, Limnorea.
 Jupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argen pro-
 creavit ad hæc multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulier-

ribus admiscetur. Ex The-
ande igitur Cœli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen. Parcas Clo-
thò, Lachessin, Atropen. Ex
Dione Venerem: ex Eury-
nome, Oceani filia, Gras-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliā: De Styge
Proserpinam: è Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Chio, Melpomene, Eus-
terpe, Erato, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Poly-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apolliz-
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbo-
resq; promouebat. Hic, post
Eurydicen conjugem ser-
pentis morfu è medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatu-
rus ipsam descendit, ab eoq;
persuafus, ei reducendæ vxo-
ris potestatem facit, ea le-

ξίν. ἐκ μὲν οὖν θεμεδὸς τῆς
οὐρανοῦ, γέννα θυγατέρας
ἑρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δίκης, μοῖρας, κλωθῶ, λα-
χσιν, ἄροπον, ἐκ Διώνης δὲ 5
εὐφροσύνης. ἐξ εὐρυνόμης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χείρας,
ἀγλαίης, εὐφροσύνης, δαί-
λειας, ἐκ δὲ στυγὸς, πρὸς-
φόνιης, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μούσας, πρώτην μὲν καλ-
λιόπην, εἴτα κλειῶ, μελπο-
μένην, εὐδωρπίην, ἑρατώ.
τὴν ψυχρόην, οὐρανίαν, δαί-
λειαν, πολύμνιον. καλ- 15
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἰάγρη-
κατ' ἐπέμνησιν δὲ, ἀρχιλο-
χος, λίνος, ὃν ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὀρφύς ὁ ἀσκή- 20
ρας κὶ θυρωρῆας. ὃς ἄδων 20
ἐκινῆ λίθους τε, ἢ δ' αἰόβα.
ἀρχιδανούσης δὲ εὐρυνόμης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, διηχοί-
σης ἅπῃ ὄφρας, κατῆλθεν 25
εἰς ἄδων δῖλων ἀγαγεῖν αὐ-
τήν. καὶ πλοῦτων ἐπέ-
σεν αἰαπέμφοι. ὃ δὲ ἐπέ-

5 *ἄρ' αὖτ' ἀποῖσιν, αὖ μὴ*
πολύμικτος Ὀρφῶς ἰδι-
σραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτῆς πρὸς γένεσθαι, ὃ δὲ αὖ-
πὶ τῶν ἐπιστραφείς ἐδράκω
τὴν χυαῖνα. ἡ δὲ, πάλιν
ἐπίστρεψεν. ὅτε δὲ Ὀρφῶς
καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τέδαισσαι πρὸς τὴν πείραν
 10 *διασπαράξας, ἔπειτ' αὖτ' ἐμ-*
νάδων. Κλειὸ δὲ πύρρον
εἴς μάλιστα ἡγάσθη καὶ τὰ
μῆνιν ἀφροδίτης, ἀνείδουσα
γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος
 15 *ἔρωτα. στυγνὰ δὲ ἐ-*
χέινουσαν ὅς αὐτ' ἐκείνην ἰδὲ
κινῶν. ὃ δ' αὖτε ἐκείνην ἐ-
μῶντος, καὶ ἀργίτης ῥύμφης
ἔχει ἔρωτα. πρῶτος ἀρξά-
 20 *τομειρος ὁρᾷ ἀρξέων. ἀλλ' ὅτε*
κινῶν μὲν ὕψρον ἀπ' ἡλίου
ὁρᾷ μὲν ὄντα Δίονα βα-
λὼν, ἄλκον ἀπὶ κτείνει.
 25 *Θάμυρις δὲ καὶ λαίδηρος*
κῶν, καὶ κισσαροφία, πρὸς
μοισικῆς ἔεισε μούσους, στυ-
γνέμενος αὖ μὲν καὶ τῶν

ge, ac pasclo, ut inter res
deundum Orpheus coniu-
gis conspiciendæ gratia an-
tea nunquam resisteret, quâ,
cum iam domum peruenisset
suam, Ille autem haudqua-
quam fidens, conuersus Eue-
rydicen uxorem insequentem
spectauit, quæ tum ad Plus-
tonis remeauit. Post hæc Or-
pheus, Dionysij mysterijs, in-
uentis, discerptus à Menadix-
bis ad pieriam sepultus fuisse
proditur. Clío Picrum
Magnetis filium, Veneris ira,
quod ei Adonis amorē ex-
probrasset, depetuit, cuius
compressu Hyacinthum fi-
lium concepit. Huius amore
Thamyris Philamoni, et Ar-
giopes nymphæ filius inflam-
matus fuit. Hic mascula Ve-
nerem primus incerpissit: dici-
tur: Sed Hyacinthum Ama-
sum disco percussum Apollo
inuitus occidit. Thamyris es-
forma corporis præstans, tant-
fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, omniumq; concubi-
 tum victor, victus autē illa-
 rē arbitratus se multatum iri
 paciscitur. Musæ itaq; supe-
 ratum Thamyryn oculorum
 luce, & citharœdica priuāt.
 Cæterum Rhesus fuit Euter-
 pes, ac Strymonis amnis fi-
 lius, quem in bello Troia =
 no Diomedes obtruncauit.
 Nec defuncti, qui hunc Cal-
 liope natum esse scribunt.
 Corybantes ex Apolline,
 & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene, & Ache-
 loo, Sirenes: de quibus, vbi
 de Vlysse agetur, dicemus.
 Iuno citra cuiusquam con-
 cubium peperit Volca =
 num. Sed Homerī testimo-
 nio, & hunc Ioue natum es-
 se confirmatur: quem Iu-
 piter matri in vincula, con-
 iectæ opem ferentem de cœ-
 lo præcipitem dedit. Nam
 coniugem, quod Herculi ad
 Ilium deuasandum nauis =
 tanta tempestatem intulisset,

Ὀφειδῆ πλανήσασιν πα-
 ρας. καὶ δὲ ἡπύρην, σδύρην,
 οὐ καὶ ἐκείναι δέλωσι. καὶ θυ-
 πὸρ τὸρα δὲ καὶ μοῦσαι γε-
 νόμηναι, καὶ τῆς ὁμμάτης
 αὐτὸν, καὶ τῆς κλυταρφοδίας
 ἐσδύρουν. Ὀφειδῆς δὲ ἐν
 ποταμὸν στυμόνος ῥῆσος,
 ἐν αὖ τοῖς Διομήδους ἀπύκτει
 να. ὡς δὲ αἰοιολεῖοισιν, ὅτι οὐ
 καλλιόπης ἀπύκτει. Δα-
 λείας δὲ, καὶ ἀράλλωτος
 ἐγέρουτο καρύβατες. μελ-
 πομένης δὲ, καὶ ἀχέλου,
 σείρηνος, παρὰ αὐτῶν τοῖς
 παρὰ Ὀδυσσεύς ὁρῶμεν. Ἡρα
 δὲ χεῖς αὐτῆς ἐγέρουσι ἡ-
 φαιστον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
 γει, καὶ ἄρ' ἐκείνους ἐγέρ-
 ησε. εἰπὶ δὲ αὐτὸν ὅς οὐ
 ρατοῦ ξυῖς. Ἡρα δὲ Δεία κα-
 βαρδονῶτα, ταύτῃ γε
 ὅς κερέμας ξυῖς ὅς ὀλύμ-
 που, χειμῶνα ἐπιπέμα-
 ξαν Ἡρακλῆϊ, ὅτε φοίαι ἐ-
 λῶν ἐπλεῖ. πορὸν τὰ δ' ἡ-
 φαιστον αὖ λήμνω, καὶ πη-

ῥαδύνει τὰς βῆσεις, διέ-
 σωσε δ' ἑπὶ μέγαντα δὲ
 ξύς δ' ἐπὶ ; μετὰ βαλλούση
 πῆς πολλὰς ἰδέατο, ἵππων
 5 πῶ μὴ σπειλᾷν· καὶ αὐ-
 τὴν γλυκύλινον ἔγκυον, κα-
 τὰ πῆναι φθάσας· ἐπεὶ πόρ-
 ῃ λαγὺ γλυτῶσαι παῖδιν, με-
 τὰ τὴν μέλλοντιν δὲ αὐτῆς
 10 γλυτῶσαι κῆρον, ὃς οὐρανὸν
 ἐν ἰάσει γλυτῶται· αὐτὴν
 φασὶνδεῖς κατέπει αὐτὴν.
 ἰλέπει τινα, ὡς δ' ὅτῃς γλυ-
 τῶσαι εἴς τιν' ἥτορος, πάλιν
 15 ξαίως αὐτὴν τὴν κεφαλὴν,
 πάλιν περὶ δ' ἴως, ἢ καὶ δὴ
 πόρ' ἄλλαι λέγουσιν ἢ ἡφαί-
 στου, ἐκ κορυφῆς αὐτῇ ποτα-
 μὸν τεύωντος, ἀδηνὰ σὺν
 20 ὅτῃς αἰέναν· τῶν δὲ
 καὶ θυγατέρων Ἀσδρία μὲν
 ἐμειώθει· ὅτῃς ἰαυτὴν
 εἰς δάλασσαν ἔρριψε φόν-
 25 γου· τὴν περὶ δ' ἴα, σπυρον-
 σίαν· καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης
 Ἀσδρία πρῶτον κληθεῖσα,
 ὅτῃς δὲ δὴ δας· λυγρὰ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vnde
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis seruauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc Thea
 tidā varias alternati formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset, ab-
 sortere occupat, quoniam post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione potiturus esset:
 Id futurū veritas eam absor-
 buit. Vbi vero parienti tem-
 pus aduenit. (hic quædā des-
 sunt.) Prometheus siue, ut alij
 tradūt, Volcanus eius caput fe-
 curi percussit, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē amnē arma-
 ta Pallas exiit. Cæterum
 de Cæi filiabus Astæria fu-
 giens Iouis complexum in co-
 iburnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Astæria vrbis prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno infectata est, do-
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob
stetrice adiuta mater Apolli-
nem deinceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo permane-
su, Apollo autem diuinandi
facultate edoctus à Pane Iou-
nis et Contumelie filio Del-
phos, quo tempore Themis illic
oracula dabat, se contulit. Ac-
cum templi custos Pytho ser-
pens ab hiatus aditu prohibe-
ret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Iou-
nis ex Elara Orchomeni fia-
lia natū interemit, quāvis Iu-
piter ubi impleuit, Iunonis
intra sub terram occulit,
conceptumq; filium Tityum
inuitata magnitudinis in
lucem edidit; Hic igitur
in Pythonem contendens,

συνελθούσα δὲ κατὰ πλὴν
γῆν ἀπεσεν, ὑφ' ἧρας ἐ-
λαύνθη μέχρις εἰς δῆλον ἐλ-
θούσα. γένεα πρῶτῳ ἄρτε-
μεν. ὑφ' ἧς μακροδεία, ὕσε-
ραν ἀχόλλαν ἐγέννησεν. ἄρ-
τεμις μὲν οὖν τὰ παρὰ θῆ-
ρας αἰσχύσασα, πρὸ θίνος ἐμ-
νει. Ἀπόλλων δὲ πλὴν μακ-
ροκλῶμαθων πρὸ τῆς πε-
νὸς Ἰδῆος καὶ θυμβρεως, ἦκον
εἰς δελφοὺς. χρησμοδούσης
τότε θεμεδος. ὡς δὲ ὁ φρου-
ρὸν τὸ μακτεῖον πύδων ὁ-
φες, ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸς
θεῖν ἰδὲ τὸ χεῖμα, ἑστῶτος
αἰετῶν, τὸ μακτεῖον περὶ
λαμβάνει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυόν. ὃς ἦν
διδὸς υἱὸς, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἐλάρης. ἦν ξυῖς, ἐπει-
δὲ στυλθε δειείας ἦσαν, ὁ-
πὸ γῆν ἐκρύψα. καὶ τοὺς
κυφορρηθέντας παῖδας πτυ-
ὸν ὑποδμεγίδην, εἰς φάος ἀ-
νήγαγεν. οὗτος ὁρχόμενος εἰς
πύδων ἀνὰ τῶν θεῶν,

ποῖον κατὰ χεῖρας ἐπαυῶ-
 ται. ἡ δὲ, τὸν παῖδα εἰπι-
 καλεῖται, καὶ κατατοξέου-
 σιν αὐτόν. κολάζεταί δὲ καὶ
 5 μὲν δάνατον, γυῖος γὰρ
 αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ ἄδου
 ἐοίκοιεν. ἀπὶ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ
 10 ὤρων αὐλοῦς, ὃς ἔρριψεν
 ἀθηνᾶ. ὅτε τὸν ὅμην αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἔλθεν
 εἰς εἶν παρὰ μοιτικῆς ἀφ' ἁλ-
 λωνι. στυμφιλίαν δὲ αὐτῇ,
 15 ἵνα οὖν νικήσας, ὁ δούλε' ἵ δια-
 δῶ τὸν ἠττυμλίον, τὸν κρείσας
 γνομῆος τὴν κινδάραν στρέ-
 φας, ἠγωνίζετο ὁ ἀφ' ἁλλων. καὶ
 παιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν.
 20 τὸ δὲ ἀδωατοῦντος. ὤρε
 θεὸς κρείσων ὁ ἀφ' ἁλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νος ὑπορπενοῦς πίπτους, ἐκ
 τεμνὸν τὸ δέσμα, οὕτως διέ-
 25 φθερεῖ. ὤρων δὲ ἄρτε-
 μιν ἀπὶ κτείνει καὶ δῆλῳ. ὅς
 ὦν γηλοῦ λόχοισιν ὑπο-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, y Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium occi-
 dit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vultū efficeret, abiecit,
 Apollinem de musica prouo-
 care nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrata suo deumētum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certab-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. Quare
 suspensum Marsyam è pro-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Des-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudi-

APOLLÓDORU

dine fuisse memorant: cum
Neptum ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Hunc
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iuno
secum deforma certare aus-
sam ad inferos detrusit:
quique cum remeasset in
Chium, Metopon Oenopio-
nis filiam in connubium pos-
tulavit: Hunc Oenopion por-
ebrietate somno sepultum ex-
cecavit, & secus litora eie-
cit. Hic autem officinam ara-
tiam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq; versus orientem solem
vi ductaret; imperavit, quò cū
venisset, solis radys excalfa-
ctus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem conten-
dit. Sed & Neptuno quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hec An-
tera eius amore capta Orio-

μεγάλη τὸ σῶμα· φέρει δὲ
αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
θύρᾳ λείπει· ἐδωρὲν το-
δε αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τὴν θάλασσαν· οὗτος δὲ
μὲν ἔλαμψε Σίδω, ἣν ἔρρι-
ψεν εἰς αἶθρην· ὡς μορφῆς
ὀφείλει· ἥρα, αὐτῷ δὲ ἐλ-
θὼν εἰς χίον, μόρῳ πινὺν οἱ
καπνῶνος ἐμυστεύσατο· μεθύ-
σας δὲ οἶνοπίαν αὐτὸν, κοι-
μώμενον ἐτύφλωσε· καὶ πρῶ-
τος αἰμαλοῖς ἔρριψε· ὁ δὲ
ὑπὸ τὸ χαλκίον ἐλθὼν, καὶ
αὐτοῖς παῖδα εἶα, ὃς τῆς
ᾧ μὲν ὑπὸ θήλειος ἐκέλευσε
πρόδηγεῖν πρὸς τὰς αἰάτα-
λας· ἐκεῖ δὲ πρᾶξι νόμιμος,
αὐτὸς βλεψὺς ἐκκεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιακῇ ἀκτίνος· καὶ ὅτε τα-
χέων ὑπὸ τὸν Οἶνοπίαντα ἔ-
πεσεν· ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἠφαιστὸς θυκὼν ὑπὸ
γῆν κατεσκόλασεν οἶκον· ὠ-
ρείωνος δ' ἡὲ ὥς ὅρασθ' εἶχε, ἥρα
παῖς, καὶ ἐκόμισεν εἰς δῶ-
λον· ἐποῖδ' γὰρ αὐτὴν ἀφρο

LIBER PRIMVS.

Ἄπ' αὖτε χῶς ὄρα, ὅπῃ ῥεῖ
 σιὼ δυνάει. ὁ δ' ὄριον, ὡς
 μὲν εἰς ἰογλίχοισιν, αὐτῇ δὲ
 δισκόβῃν ἄρπυιαν προσκα-
 55 λούμενος. ὡς δὲ πινυθ βία ἐδ-
 μαχος ὤπιν μίαια τῷ δὲ ἑσθ-
 βορέων πῶς γλυκομύλων παρ-
 θένων, ὅπ' αὐτῇ μὲν εὖ εἶδε
 δῆ. Ποσειδῶν δὲ ἀμειψί-
 60 κτω τῶν ὠκεανοῦ γαμεί, καὶ
 αὐτῇ γένετ' αὖ Τείτων, καὶ
 Ῥόδῃ. ὅπ' ἡλίοσ' ἔγχε. Πλού-
 τῶν δὲ πῶς φέρει ὄρα-
 σεις, διος αἰσώδ' ἰογλίχοις, ὅς
 65 πατρὶ αὐτῷ κρύφα. δῆμῳ
 δὲ μὲν λαμπάδων τυ-
 κτός πε, καὶ ἡμῶς, καὶ τὰ
 πατρὶ τῶν γῆν ξυτοῦ (αὖ πε-
 ρίνει. μαζούσας δὲ πῶς ὄρμῳ
 70 νείων, ὅπ' πλούτων αὐτῶν
 ὅρπασεν ὀρμίζομιν. Διοίς,
 ἀπὲλιν οὐρανό. εἰς αὐτῇ
 ἴα δὲ γυναικί, ἡκεν εἰς ἐλ-
 σίνα. καὶ πῶς τῶν μὲν ἐπὶ τῶν
 75 ἀπ' ἐκείνης κλυθεῖσιν ἀγέ-
 λατον ἐκείνῃς πέραι. πῶς
 τὸ καλλίχρεος φρένας κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transfudit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec desunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Opi vni ē vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fiz-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhodē, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terratum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, vbi
 renunciatur, à Pluione filiam
 fuisse præreptam, dijs irata
 cælū reliquit, mortaliq; ass-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mœrore ap-

APOLLODORI

pellatū, nō procul à Callicho-
ro puteo lapidē infedit : Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniorū
Regē, profecta, ad illius mulie-
res introducta est : à quibus, cū,
ut assideret, rogaretur, Anis
quoddā, cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmatib. laceffivit : easq;
ratione, risū illi excussit : qua
de re in Thesmophorijs mulie-
ribus scōmatū licetiā enatam
fuisse memoratur. Celeo iū ex
Metanira coniuge filius erat :
hūc in sinu suo assumptū Ce-
res alebat, quē cum immortalē
facere vellet, p noctes in igne
deponebat infantem, ac cum in
modum, quicquid in illo mora-
litalitatis inerat, adimebat .

Puer autem, cui Desiphonti no-
men erat, in dies supra quā
credi posset, adolefcebat : ma-
ter, quid nā Dea faceret, obser-
uat, eūq; igne coopertū depres-
sionem filialū, exclamavit .
quo cir capuer ab igne fuit ab-
sumptus, seq; ipsam Dea ag-
noscēdā dedit : ac Triptolemo

Metas

Λούμιον . ἔπειτα πρὸς Κε-
λεὸν ἐλθούσῃ τῇ βασιλεύον-
τα τόπῃ ἐλθουσίαν, εἰδόνου
σῶν γυναικῶν, καὶ λεγού-
σων τούτων παρ' αὐτὰς κα-
θίστασθαι, χάρις ἕως ἰάμβου
σκώφασθαι τῷ θεῷ ἐποίησε
μειδιάσαι . οὗτος δὲ τὸν εἰς
θεομοφορίαις τὰς γυναι-
κας σκώπτειν λέγουσιν . ὅνως 10
δὲ τῇ καλεῶν γυναικὶ μετε-
νείρα παιδὸν εἶπεν ἔπειτα
ἡδημήτηρ πῶλα βούσῃ . βου-
λομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατος
ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς τας
πῦρ κατέδει το βρέφος, καὶ
πορεύετο τὰς δυνάμεις σαρ-
κας αὐτοῦ . καὶ δὲ ἡμέραν δὲ
παραδίδως αὐξανομένην τῷ
δηιφάνως : εἶπεν γὰρ ἦν ὁ 20
μα τῷ παιδί, ἐπιτήρουν με-
τανεῖρα τί πράξει θεά, καὶ
ἐπὶ ταλαβούσα εἰς πῦρ ἔγχε
κρυμμένον, ἀνέβουσε . διό-
τι τὸ μὲν βρέφος ἔπειτα τῷ 25
πυρὸς ἀνελήθη . ἡ θεὰ δὲ
αὐτῷ ὀξέφηνε . τῇ πάλαι μὲν
δὲ τῷ

δε' τῷ πρῆσβυτέρῳ τῷ μὲν
 νεῖρασ' παίδων δ' ἄφρονι κα-
 τακυδύαζα πῆλυαν δρα-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ τῷ ὄλλω οἰκουμένην δ' οὐ-
 ρανοῦ αἰρούμενος κατέπει-
 ρε· βασιλεύς δ' ἐτεπτό-
 λεμον ἐλευσίνος λέγει· φν-
 σὶ ᾧ δῆμῳ πρὸς αὐτὸν
 10 ἔλθεῖν· φερκύδης δ' ἐφν-
 σὶν αὐτὸν ἦν Ωκεανὸς, ἡ
 γῆς· διὸς δ' ἐπλούτωνι τῷ
 κόρην ἀνὰ πέμψαι καλῶν
 15 τος, ὁ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 λὺν χρόνον πρὶ τῇ μητρὶ
 καταμείνῃ, ῥοιάς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δ'
 οὐ περιδιδυμένη τὸ συμμασώ-
 μενον, κατηνάλωσεν αὐτὸν·
 20 καὶ ταμαρτυρήσαντος δ' αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρου-
 τος, καὶ γοργύρας, τοῦ τῷ
 μὲν δῆμῳ εἰς ἄδου βα-
 ρεῖσθαι ἐπέθηκε πέρας· πρὶ
 25 σέφονα δ' ἐκασὸν εἰς αὐ-
 τὸν, τὸ μὲν τεῖον, μὲν πάλ-
 ταιος ἵνα γαῖαν μὲν πν· τὸ

Metanere natorum maximo
 currum ab alatis trabendum
 draconibus comparat, tritis
 cumq; concessit, quod per aes-
 rem vestus vniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra nas-
 tum esse ait. Inter hæc Iu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. Quas
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Achero-
 nis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpe-
 suit saxum apud inferos.
 Sic denum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cu
 Plutone manere compellitur.

quod superest illi cum superis degendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur. Opis adhuc Titanibus irata gigantes e Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissimos procreavit: qui terribili planè vultu, hac promisso e capite capillo, et proluxa e mento barba præditi esse videbantur, et anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegreæis campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa, atque accensas arbores iaculabatur: in quibus Porphyrionem, et Halcyoneu omniū facile principem fuisse legimus. Qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis: Hic et solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Ceterū inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminē: Verū si mortaliū quispiā in societate

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς. τὸ δὲ μετὰ τὴν δῆμιον, τὰς τα λέγεται. Ἡ δὲ παρὰ Τιτάνων ἀθανακτοῦ (α, γλν) ἡ γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5
μεγίστη μετὰ σωμάτων αἰν-
πὸρβλήτοις. δυνάμει δὲ
ἀνταγωνίστοις. οἱ φοβροῖ
μετὰ τῶν δὲ ἡσὶ κατεφαίνον
το καὶ ἡμῶν ἐκθέσας κόμην 10
ἐκκαφαλῶς, καὶ γλίσσας.
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φοβί-
δας δρακόντων. ἐχρόνον δὲ,
ὡς μελίτινες λέγουσιν, ἐφλέ-
γρεις. ὡς δὲ, ἄλλοι ἐπὶ πλ. 15
λήν. ἡκόντιον δὲ εἰς οὐρανὸν
πέτραις, καὶ δρυὶς ἡμ-
μῶν. διέφρε δὲ πάντων
Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυ-
ονος ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν. 20
ἐπὶ ἡ πὸρ ἐχλυνήθη γῆ μαχρό-
μνος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡ-
λίου βάσας ἐξ ὀρυθίας ἤλα-
σε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγον ἦν,
ὡς θεῶν μετὰ μηδέναι τῆς 25
γίγαντων ἀφλέσθαι δύνα-
σθαι, συμμαχῶν τοῖς δὲ,

1 Διὸς τινὸς τελευτήσιν.
 Αἰδομένη δὲ γὰρ ᾧ ᾧ, ἐξή-
 2 τει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 Διὸς δαμνῶσιν ἀχλὺ
 3 δαυ. Ζεὺς δ' αἰπεινὸν φά-
 νειν ἡοὶ τε καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 4 τὸς ἔταμε φθάσας. ἥρα-
 κλέα δὲ σύμμαχον δι' ἄθῃ
 5 οἴῳ ἐπεκαλεῖσθαι. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ὡδὶ τ' ἡς
 6 μάλλον ἀνεδάλλετο. ἀθῆ-
 7 νας δὲ ὑποθεμένης ἔξω τῆς
 8 σελήνης ἔλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐτελεύ-
 9 τα. Πορφυρέων δὲ ἥρα-
 κλεὶ κατὰ μάχῃ ἐφώρ-
 10 μισε, καὶ ἥρα. Ζεὺς δὲ
 11 αὐτῷ πόντον ἤρασ' ἐβέβ-
 12 αλει, ἥ τις ἢ κατὰ ῥήγνυ-
 13 τος αὐτῶν πᾶσι πῶλοις, καὶ
 14 βιάξεσθαι θέλοντος, βοη-
 15 θὸς ἐπεκαλεῖσθαι. καὶ διὸς κα-
 16 ραυνῶντος αὐτόν, ἥρα-
 17 κλῆς τοξόσας ἀπέκτεινε.
 18 τῆς δὲ λοιπῶν ἀχλὺν μὲν

accessatur, eos interituros es-
 se quod cum Terra præsens
 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigantes occiderent, re-
 mediū queritabat. Tum Iu-
 piter Auroræ, Lunæ, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, aueruens præ-
 cidit. Siquidem ad se confis-
 sio Palladis Herculē socium
 atcerfuit. qui primus omnium
 Ialcyoneū sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longo
 plus, quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 uā impetu factō ipsum exira
 lunæ orbem abstraxit: & sic
 eum obysse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, &
 Iunonem pugnans impetum
 facit. Cui tum Iupiter Iuno-
 nis desiderium iniecit: quæ,
 cuin sibi peplum discindi, ac
 vim parati videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagit-
 tis transfixus occubuit: Inter

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ceteros Apollo laeuā Ephial-
ta oculum, dexterum Hercules
les sagittarum ictu effode-
runt. Eurytum vero quer-
no telo peremit. Clytium ab
Hecate, seu potius à Volcano
candenti ferro occisum fuisse
scribitur. Minerva Encelas
do fugienti Siciliam insulam
obiecit. Pallanti autem pelle
detracta in pugna suum sibi
corpus contextit. Polybotes
item p̄ maris fluctus Neptus
no insectante in Cò tandem
peruenit. In hunc Deus in-
sulae partem reuulsam pro te
lo coniecit: quae Nisyros ins-
ula facta est. Mercurius Or-
ci galea tectus pugna confe-
cit Hippolytum. Grattonem
Diana, Agrium deinde Par-
oe, & Thoönem aeneis cla-
uis pugnantes contuderunt.
Reliquos autem fulmine ictos
Iupiter interfecit. Sed &
Hercules ita pereuntes sagit-
tis confodit. Post igitur des-
bellatos à superis Gigantas

ΕΦΙΑΛΤΟΥ, Τὸν αἰετοδὸν ἐπὶ
ξυσσὸν ὀφθαλμὸν, ἥρακλῆς
δὲ, τὸν δι' ἐξίσον. Εὐρυτὸν δὲ
θυροῦ ὀβυὸς ἐκτείνει. Κλὺ-
πιον δὲ φασὶν ἐκείτη. μάλ- 5
λον δὲ ὕφαετος βαλὼν μύ-
θοις. Ἀθηνᾶ δὲ ἐγκε-
λάδω φάσιντι, σικελίᾳς
ἐπὶ ῥήϊφι τὴν νῦν. πάλ-
λατος δὲ τὴν δρακὸν ἐκ- 10
μαῦρα, ταύτην κατὰ τὴν μά-
χην, τὸ ἴδιον ἐπίσκεπε σῶ-
μα. Πολυβώτης δὲ ὄντης
θαλάσσης διαχρεῖς ὑπὸ τῷ
προσειδῶνος, ἡκὼν εἰς καδ. πρὶς
σειδῶν δὲ τῆς νήσου, μῦθος
διαρρήξας, ἐπὶ ῥήϊφι αὐτῷ,
τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Ὀφ-
μῆς δὲ τὴν Αἰδὸς, Κωκίης
ἔχων κατὰ τὴν μάχην, 15
πόλυτον αἰπὴν τείνει, ἄρτε-
μις δὲ Γρατίαν, μοῖραν
Ἀργίον, καὶ Θάωνα χαλ-
κίοις ἐπὶ πάλαις μαχρμλίσθ.
τῶν δὲ ἄλλων κεραυναῖς 25
ξυσσὸς βαλὼν διέφθειρε. πάν-
τας δὲ ἥρακλῆς ἀπὸ λυμῆ

τοὺς ἐτόξευσεν. ὥς δ' ἐκρά-
 τισαν οἱ θεοὶ τῷ γιγάντων,
 γῆ μᾶλλον χολωθείσα, μέ-
 γνυται ταρτάρῳ, καὶ γλῆ-
 5 νῆ τυφῶνα εἰς σικελίᾳ με-
 μιγμένην ἔχοντα φύσις,
 αἰσρόης, καὶ θνητοῦ. οὗτος
 μὲν καὶ μεγίστος, καὶ διωαί-
 μει πάντων δίνεγχεσι, ὅς οἱ
 10 οὐ γλύνουσι γῆ. ἦν ἡ, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρ' ἡμερῶν ἄπολλοις
 μέγιστος αἰσρόμορφος, ὥς
 τε ἄποδίδειν μὲν πάντων τῶ
 ὄραν. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κίς τῷ ἄστρων ἔλαυε. χεῖ-
 ρας δὲ εἶχε, πλὴν μὲν, ὡδὶ
 πλὴν ἑσπέρας, ἐκ πνομῆς.
 πλὴν δὲ, ὡδὶ τὰς αἰατλάς.
 ἐκ τούτων δὲ ὄζ' εἶχον ἐκατὶ
 20 κεφαλὰς δρακόντων. τὰ δὲ
 ἄχρ' ἡμερῶν, ἑσπέρας εἶχεν
 ἄποδ' μεγίστοις ἐχιδνῶν. ὧν
 ὅλκοι πρὸς αὐτῶν ἐκ πνόμε-
 νοι κορυφῶν, συζηγμὸν πο-
 5 ζλὼ ὄζειν. πᾶν δὲ αὐτῷ
 τὸ σῶμα κατεπὶ ὄρωτο. αὐ-
 χεραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γῆ

Terra longe atrocius indig-
 nata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natus
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia pas-
 rit. Hic et corporis vastitas
 te, et robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat: Huic etiam crus-
 rum tenuis immensa humane
 fortis magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero as-
 tra pertingebat. Sed et ex
 iusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, et altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus mas-
 xinas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na aduerticem ipsum usque
 protendebantur, eaq; vipe-
 re ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squallentes autem et capite cri-

APOLLODORI

nes, et mento barba impe xā,
 prolixāq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhoon candentes
 In cælum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 cælum prospiciunt irrum-
 pentem, ætī in fugam in Ae-
 gyptum properabant, et ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspicatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum falce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium usque extremæ Sys-
 riæ montem persecutus est,
 ibiq; cum saucium esse co-
 gnouisset, manus conseruit.
 Typho autem spirarum vo-
 lumine circumplexum Io-
 uem detinuit, eiq; Harpe

νείων τείχες ἔθνεμον. το-
 πῦρ δὲ ἐδίρκατο τοῖς ὀμμα-
 σι. τοιοῦτος ὢν ὁ τυφῶν,
 καὶ τηλικούτος, ἡμμεσίαν
 βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν, 5
 οὐρανόν, μετὰ σπειγμάτων ὁ-
 μος, καὶ βούς ἐφόρτο. πολ-
 λὴ δὲ ἐκτὸς σμάθος πυρὸς
 ἐξέβρασε ξάλην. θεοὶ δ' ὥς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανόθεν ὄρ- 10
 μώμενον, εἰς αἴγληπτον φυ-
 γάδες ἐφόροντο, καὶ διωκό-
 μνοι, τὰς ἰδέαν μετεβα-
 λον εἰς ξάκ. ξόυς δὲ πόρ-
 ρωμιὸν τὰ τυφῶνα ἔβα- 15
 λε κέραιον. πλῆστον δὲ
 γλῶσσοι, ἀδαμαστίνης καὶ
 τέπηνεν ἄρπης, καὶ φού-
 ροντα ἄχρι τῆ Κασίου ὄρου,
 σπινθίωξε. ὅτε δὲ ἔπαυ- 20
 κείται συζία. κείδι δὲ
 αὐτὸν κατὰ τερωμῶν ἰδὼν,
 εἰς χεῖρας σπείβαλε. τυ-
 φῶν δὲ ταῖς ἀπείραις πε-
 πλεχθεὶς, κατέχεν αὐτὸν. 25
 καὶ τὴν ἄρωλον παρὰ μέ-
 νος τὰ τε τῆς χειρὸν, καὶ τῆς

ποδῶν διέπμε νόδα. ἀρὰ
 μλος δὲ τῷ τῆς ὤμων, διε-
 κόμουν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν. καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶθρον κατέβη. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νόδα κρύψας ἄρκτου
 δαδᾶ, καὶ διὰ πέθε. καὶ κατέ-
 σθε δελφύνην σβάκωνται.
 10 ὁμήθηρ δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁμήης δὲ, καὶ αἰγίπαν ἐκκλέ-
 βαντες τὰ νόδα, ἤρμους αὐ-
 τῷ διὰ λαλόντες. ζεύς δὲ
 τῷ ἰδίῳ αἰακομοσάμενος
 15 ἰσχυρῶς, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 τῷ πῆλῳ δὴν ὀχούμενος ἱπ-
 πων ἀρματι, ἑτάλων πόδα
 νοῖς, ἐπὶ ὅρος ἐδίωξε τυφῶ-
 να τὸ λεγόμενον νύχην. ὃ πον
 20 μοῖραι αὐτὸν διασχέτα ἡπα-
 τῆσιν. περὶ δὲ γὰρ, ὃ πρῶ-
 τῶς αὐτῷ μάλλον, ἐχέτω
 τῷ ἐφημέριον καρπῶν. διό
 πρὸ ἐπιδωκόμενος αὐτῷ, ἡ
 25 σκεν εἰς θράκην. καὶ μαχό-
 μλος πῶδε τῷ αἶμον, ὅλα ἐ-
 βάλλει ὅρη. οὐτῶν δὲ ἐπ' αὐ-

nervos diffecuit, imposu-
 humeris in Ciliciam usque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque mo-
 dum, et nervos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocavit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercu-
 rius, et Aegipan nervos suf-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compegerunt. Mox Iupi-
 ter receptis pristinis viribus
 alatos equos curru repente
 iungit, cumque æstutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem fulmi-
 nibus impetendo est perse-
 cutus, ubi Parca, quem Deus
 infecutus est, frustratae sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentiorē fore,
 matura, ac mista poma gusta-
 vit. Promde cum Iovem rur-
 sus insequentem videret, con-
 tendi in Thraciam, pugnaque

APOLLODORI

ad Hæmum commissa solidos
monetes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum uide
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per-
siculum mare fugere incēpif-
sente, Iupiter Aetnam Sici-
liæ mōiem super iniecit: Hic
myrbæ vastitatis est, à quo
in banc vsque tempestatem
ob frequentem fulminum iac-
tum, ignium in eo fieri spir-
ramenta videntur. De his
autem hæc hætenus à nobis
dicta sunt. Interea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit: quod ubi sensit Iupi-
ter, Volcano ad mōiem Cau-
casum religandum, affigen-
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus, ubi prome-
theus clauis confixus mul-
totum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν ἄπο τῆ κορυφοῦ παλιν
ὠδομήλων, πολὺ ἦν τῷ ὄρει
ὄξέ κλυον αἶμα· καὶ φασιν,
ἐκ τοῦτου, τὸ ὄρος κληθῆ-
ναι αἶμον. φέρειν δὲ ὄρεμ
δοῖτες αὐτῷ ὄξος τῆς σικελι-
κῆς θαλάσσης, ξύς ἐπ' ἑρι-
ψεν αἶττην ὄρος εἰσικε λίαν
ἄλλο δὲ ἄπορ μέγας ὄστιν.
ὄξ οὐ μέχρι δούρο φασι 10
ἀπὸ τῆς βληθείτων κορυ-
φῶν γίνεσθαι πυρὸς αἰαφυ-
σήματα. ἀλλὰ παρὲν μὲν τῶν
των, μέχρι τῷ δούρο ἡμῖν
λελήχθω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ δὲ ὄξ
ὑδατος, καὶ γῆς αἰδορώπων
πλάσας, ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ
πῦρ λάθρα διὸς εἰναρέσθαι
κρύψας. ὥς δὲ ἦ ὄξος ξύς, 20
ἐπέταξεν ἡφαίστῳ τῷ καυ-
κείῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτῷ περ-
σηλῶσαι. ἄλλο δὲ σκυδι-
κὸν ὄρος ὄστιν. εἰ δὲ τοῦτο
περσηλῶδης περμηθῶς, 25
πολλὰν ἐπ' αἰεθλὸν εἰδέ-
δω. καὶ ἐκείνην δι' ἡμέρας

αὐτὸς ἐφ' ἡμέρας, αὐτὸς
 τῶν λαβρῶν εἰς μέτρον τῆς ἡ-
 παύτων αὐξανομένην δὲ
 νυκτὸς. καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πυρὸς κλαπέντος δίκλῳ ἔπι-
 νε ταύτῳ, μέχρις Ἡρακλῆος
 αὐτὸν ὕδασι λύσειν, ὡς εἰ
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δηλώσο-
 μεν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 10 Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόλεως τῶν
 φθίων τὸ πᾶν, γαμειπύρρον
 τῷ ἐπιμηθεῖ, καὶ παν-
 δώρας, ἣν ἔπλεον θεοὶ
 15 πρῶτῳ γυναικί, καὶ ἐπεὶ
 δὲ ἀφαιέσαι ξυῖς τὸ χαλ-
 κῶν γένος ἠδύλευν, ὥστε
 θεμελίον προμηθεὺς, Δευ-
 καλίων πεκτηνόμενος λαβ-
 20 ράκα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰ-
 δέμενος, εἰς ταύτῳ μετὰ
 πύρρον αἰέειν. ξυῖς δὲ πο-
 λὺν ἔπειτα οὐρανοῦ χάς,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλλά-
 25 δος κατέκλυσεν. ὥστε δια-
 φθορῆναι πάντας αἰθρώ-
 πως, ὁλίγων χωεῖς. οἱ σιωε-

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furum hanc
 poenam Prometheum dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit. Quam
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstratimus.
 Ceterum Deucalion Prome-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam patriem, quae ad
 Phibiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, et Pandorae filiam
 uxorem ducit, quam mulierem
 omnium primam. Dy fin-
 xerunt. Post, ubi prolem Ae-
 neam tollendam Iupiter cen-
 suit. Deucalion Promethei co-
 filio subrefusa è lignis ar-
 ca, in eamque ad vitam trans-
 sigendam rebus necessarijs
 impositis, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de caelo imbribus,
 maximam Graeciae partem coo-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interire. it., praet.

ter admodū paucos, q in altis
 simos circa mōtes cōfugerāt:
 Tum vero Thessalicos mōtes
 aquarū diluuij ~~destruxisse~~
 ferūt. Nec nō, quæ sunt Isth
 mū extra ei Peloponnesum
 loca vndarū ui oīa contecta
 fuerūt: quo tēpore Deucalio
 nouem dies, totidemq; noctes
 pelago circumlatus Parnas=
 sum demū appellit; ibiq; post
 imbrium pausam egressus Io
 ui Phyxio, qui ad eum confu
 gientibus opem ferre consue=
 uit, sacris operatur. Iupiter
 interea demisso ad Deucalio
 nem Mercurio, vt rogaret,
 quid ab eo vellet, iniunxit,
 quo facto Deucalion huma=
 ni generis reparationem de=
 poscit, inde Iouis monitu sum
 ptos de Terra lapides trans
 caput iactauit: tum quos misit
 Deucalion virorū faciem tra
 xerunt, qui vero, Pyrrhæ iaz
 etu trāsmissi sunt, in feminas
 abiēre. Hinc itaq; λαοί, qd
 est popl'i, trās'atione quadā

φυγον εἰς τὰ πλῆστον ὑψή
 λα ὄρη. τότε δέ, καὶ τὰ
 κατὰ Θείας τάλαντος ὄρη διε=
 σθη. καὶ τὰ ἐκ τῶν ἰσθμῶν,
 καὶ πελοποννήσου σπασθέντα
 πᾶντα. Δουκαλίωνα δέ
 ἐν τῇ λαρύναι, ὅθεν τῆς θα=
 λάσσης φερόμενος, ἐφ' ἡμέ=
 ρας εἰνεία, καὶ νύκτας ἰσθμῶν,
 τῷ παρνασσῷ περὶ στήθει, καὶ
 καὶ τῆς ὀμβρῶν παύλας
 λαβόντων, ἐκβάς ἐν θυσεδῶνι
 φυξίφ. ἔθυσ δὲ πρὸς αὐτὸν ὄρ=
 μιν πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ τῷ περὶ
 αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. οἱ
 δὲ αἰτεῖται αἰθρώποισιν αὐ=
 τῷ γένεσθαι. καὶ διὲς εἰ
 πόντος ὑπὸ κεφαλῇ αἰ=
 ρων ἐβάλλετο τὸ λίθους. καὶ
 οὐς μὲν ἐβάλλεν ὁ Δουκαλίω=
 νας, αὐτὸς δὲ γένοντο. οὐς
 δὲ πύρρα, γυναικῶν. ὁ δὲ
 καὶ λαοὶ μᾶλλον καὶ ὡνο=
 μάσθην ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὁ λί=
 θος. γίνονται δὲ ἐκ τῶν
 ῥασι Δουκαλίωνι παῖδες,
 ἑλλω μὲν πρῶτος. ὃν ἐκ

appellat

1. δὲ οὗτοι γέγονεν ὅταν λέ-
 γοισι, διὸ τὸρος δ' ἀμφικτι-
 νων ὁ μὲν Κραταίου βασιλεύ-
 ῃς τῆς ἀπικῆς. θυγάτηρ
 2. 5. Πρωτογένη, ὅς τις, καὶ διος,
 Αἰθλίου. Ἕλληνος δὲ, καὶ εὐμ-
 φος, Ορσηίδος, Δάδρος, Ξεῦ-
 ρος, Αἰόλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπὸ αὐτῆς ὅς καλουμένης
 3. 10. Ἰοφαικῆς, περὶ ἧς ὁρᾷ σεν ἔλ-
 ληνας. τοῖς δὲ πασι ἐμέ-
 ρεισι τῶν χωρῶν. καὶ ξοῖ ὅς
 μὲν λαβὼν τῶν πελοποννη-
 σον, ἐκκρεούσης τῆς ὁρεχθῆος
 4. 15. Ἀχαιὸν ἐγέννησεν, καὶ Ἰωνά.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ Ἰωνοὶ κα-
 λοῦνται. δάδρος δὲ τῶν πε-
 ραι χωρῶν πελοποννήσου
 λαβὼν, ὅς καὶ τοῖς αἰσάφει-
 5. 20. μὲν, δάδρος ἐκάλεισεν. αἰό-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς πε-
 λω Θεσσαλίας τῶν, ὅς
 αἰοικλήτας αἰολεῖς περὶ
 6. 25. γόρῃσιν. καὶ γήμασ' Ἐναρέ-
 τιν, τῶν πελοποννήσου, παῖδας
 μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ. Κεθεῖα
 δὲ, Σίσυφον, Ἀδάματα,

dicti sūt, quasi lapidei λέγεται
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, de
 Pyrrha nati sunt, Hellen, ἡλ-
 λε te alios, quē ab Ioue ortū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 Lyon, q cū Cranao Atticæ
 impauit. Huic insup Protop-
 genea filia fuit: ex qua, et Io-
 ne Aëthlius procreatur. Ex
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas, q po-
 stea græci vocati sūt, nomina-
 uit, filijs et hic loca partitus
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erechthei filia,
 Achæū genuit, et Ionē, a quibus
 Achivi, et Iones nūcupantur.
 Dorus aut, quæ trās Pelopon-
 nesum est, terrā natū, inco-
 las suā de nomine Dorienſes
 appellauit. Aeolus vero locis
 Thessaliā proximis iperās, po-
 pulis Aeolēſib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deimach-
 i filia septē ex ea filios, re-
 creauit, Critheū, Sisyphū, &
 (ut amant,

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Salmonem, Deionem, Mæ-
gnetem, & Perietem. Sed, et
filias quinque Canachem, Hal-
cyonem, Pisidicem, Calycem,
ac Perimeden. Ex Acheloo
vero, & Perimede, Hippoda-
mas, & Orestes. Ex Pisidi-
ce, & Myrmidone Antiphus,
& Aëton nati sunt. Ceterum
Halcyonem, Ceyx, Luciferi
filius sibi in matrimonium dux-
xit. Hi ob superbiam extin-
cti fuerunt. Ille enim Iunos-
nem sibi coniugem esse præ-
dicabat. Hæc vero Ionem vi-
rum esse sibi iactabat. Ut-
rumque Iupiter in aulis, illam
in Halcyonem, hunc in mer-
gum transformavit. Atqui
Canache, & Neptunus Oz-
pleum, Nereum, Oproeum,
Aloëtiq;, & Triopem ge-
neravit. Sed Aloëus Iphig-
niam Triopis filiam, quæ
Neptunum exarsit, uxorem
habuit: ea continenter ad ma-
re se cōferens, & vastos ma-
nibus fluctus intra sinu fere

Σαλμωνία, Δηϊόνα, Μαΐνη
τα, Περειήν. θυγατέρας
δὲ πέντε, Καυάχην, Ἀλ-
κυόνην. Πεισιδίκην, Καλύ-
κην, Περμίδην. Περμίδης
μὲν οὖν, καὶ Ἀχελώου, ἱππο-
δάμας, καὶ Ὀρέστης. Πεισι-
δίκης δὲ, καὶ μυρμιδόνης, Ἀν-
τίφους, καὶ Ἀέτων. Ἀλκυό-
νῃ δὲ, κύβη ἔγχετο ἑωσφό-
ρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπε-
ριφάνειας ἀπώλοντο. ὁ μὲν,
γὰρ τὴν γυναικα ἔλεγεν ἑ-
ρᾶν, ἡ δὲ, τὴν αἰθήρα δια-
ζεύς δὲ αὐτῶν ἀπώρνεώσε. καὶ
τῇ μὲν, Ἀλκυόνῃ ἐποίησε.
τὴν δὲ, κύβη. Καυάχῃ δὲ
ἐποίησεν ἑκ ποσειδῶτος Ὀ-
πλεία, καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπο-
πίαν, καὶ Ἀλωίαν, καὶ Τείω-
πιν. Ἀλωεύς μὲν οὖν, ἔγχετο
ἰφιμέλειαν τῷ Τείωπῳ,
ἣ τις ποσειδῶνος ἡράσθη. καὶ
συνεχρῶς φοιτῶσιν ἐπὶ τῷ
θαλάσσῃ, χρυσὸν ἀρνομέ-
ναι τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις ἀιφέρει. συνελάττει

ἐὼς τῇ ἀποσειδῶν, οὐό ἐγλύ
 κσε παῖδας Ωτον, καὶ Εὐα-
 λτιῶν, οὐὲ ἀλωείδας λε-
 ομύλοισι. οὐτοὶ κατ' εἰκω-
 τὸν ἡὺξαιον πλάτος μὲν πη-
 ναῖον, μῦκος δὲ ὀργυαῖον.
 ἐνέα δὲ ἐτῆς γλοῖμοι. καὶ
 τὸ μὲν, πλάτος πηχῶν ἔχον
 τες ἐνέα, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 γυῶν ἐνέα, πρὸς θεὸν μά-
 ρεσθαι δεικνύντο. καὶ τὴν
 μὲν ὄσαν ἐδὶ τὸν Ὀλυμπον
 εἰσελθόν. ἐδὶ δὲ τὴν ὄσαν
 θεοί τε τὸ πᾶσιον δὲ τῆς
 ὀργῶν οὐτῶν, ἡπεῖθ' εἰς
 οὐρανόθεν αἰαβήσονται. καὶ
 τὴν μὲν δαίλασαν χροῖον-
 τες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἐλε-
 γον ἡπειρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 λασαν. ἐμνῶντο δὲ ἐὼς αἰ-
 τῆς μὲν ἡρα, Ωτος δὲ, ἄρτε-
 μιν. ἔδοντο δὲ καὶ ἄρτω.
 ὄσαν μὲν οὐτῶν ὀρμῆς ὀζέκλε-
 ψα. αἰεῖλε δὲ οὐὲ ἀλωεί-
 δας ἐὼς αἰμάξην ἄρτεμιν δὲ αἰ-
 πάτης. ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 ἰδέαν εἰς ἑλκρον, ὅθεν μέ-

bai: quæq; à Neptune com-
 pressa geminos peperit, Otus
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quousque an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam incre-
 bant: qui ubi nonum exple-
 vere annum, latitudinem cus-
 bitum nouem, & vlnarum eos-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non erus-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, cum
 in modicæplum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contia-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros disestabant.
 quinetiam Ephialtes Inno-
 nem, Otus autem Dianam se-
 bi coniugē deposcebāt Mara-
 tem insuper in vincula com-
 iecere: quem deum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 cerim Aloidas per dolum de
 curru peremit: nam in cer-
 uâ mutata per corū medium

exiliuit. Tum hi velut in se-
ram collimaturi alter alterū,
telis coniectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Æthly filius, qui eductis Aeo-
lensibus è Thessalia Elidē
transmigravit. Nec defunt,
qui cum Ioue natum esse me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinem Lu-
na flagrantissime deperit:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi potestate, cū
sōmno perpetuo immortalem
sibi iuuentutem concedi po-
stulavit. Ceterum Aetolus
Endymionis, & Seidis Nym-
phæ, aut Naidis, siue, ut qui-
dam aiunt, Iphianassæ filius
fuit. Qui cum perecesset A-
rim Phoronei filium, atq; in
Curetidem terram aufugis-
set, occisis hospitibus Phibia,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte suo de
nomine terram Aetoliam ape-
rellari censuit. Sed ex Aetol-
o, & Pronoe Phorbi filia

σπον αὐτῆς ἐπὶ δόκον. οἱ δὲ
βουλόμενοι ἐν ποχῶσιν τὸ
θνήσκον, ἐφ' ἑαυτῶν ἠκόντιαν.
καλύκης δὲ, καὶ αἰθλίου,
παῖς εἰδυμίων γίνεται. ὃς
τις ἐκ θεοσαλίας αἰολίας
ἀγατῶν, ἦλιν ᾤκησε. λέγου-
σι δὲ αὐτὸ πινὲς ἐκδοὺς γενέ-
σθαι. τούτου χάλλει διωγ-
κόντος, ἠράδῃ σελήνῃ. Ζεὺς το-
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται ἐλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
νατος, καὶ ἀγήρωσ μῆλιν. εἰ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σήιδος νύμ-
φης, ἢ νηίδος, ἢ ὡς πινέβι ἰω-
αἰάης αἰτωλός. ὃς ἀρ-
κτεῖνας Ἀπιν τὸ φορωνέως.
καὶ φυτῶν εἰς τῶν κυρήπι-
δα χώραι, κτεῖνας τῶν ἑσπο-
δεξμελίουσφθίαισ, καὶ ἀκρά-
λωνος ἰοῖσ, Δάδρον, καὶ Λαο-
δόκον, καὶ Πολυποῖτῶν, ἀφ' ἑ-
αυτῶν τῶν χώραι αἰτωλίας
ἐκάλεισε. αἰτωλὸς δὲ, καὶ
προνόστῃς φόρβου, Πλού-
ρων, καὶ καλυστῶν ἐχλίσθαι.

αἰφ' ὧν αἰ εἰ αἰτωλία πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν
 μὲν οὖν γήμας ξανθὴ πύλιν
 τὴν Δάου, παῖδα ἐλύνη-
 5 σεν ἀγνώστα. θυγατρός αὖ
 Στράτονιν, καὶ Στρατονίην,
 καὶ Λεοφοντίην. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς αἰ-
 μυθίωνος, ἀδελφεῖσιν καὶ πρώ-
 10 τῇ γυναικί. ἧς ἡς, καὶ ἄρεος
 ὄξυλος. ἀγνώστου δὲ ὁ Πλευ-
 ρῶντος γήμας ἐπικαίην τὴν
 καλυδῶνιν, ἐλύνησε Περ-
 15 δάονα, καὶ Δημονίην. ἧς καὶ
 Ἄρεος, Εὐνίος, Μάδρος, Πύ-
 λος, Θεσίος. Εὐνὸς μὲν οὖν
 ἐλύνησε Μολίαν, ἣν αἰ-
 πύλωνος μνησθουμένη, ἰ-
 20 δας ὁ Ἀφρέως, ἥρπασε λα-
 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ἐκὸν ἵππων. διώκων δὲ εὐ-
 νὸς ἐφ' ἄρματος, ἀδὴ τὸν Λυ-
 κόρμαν ἦλθε ποταμόν. κα-
 25 ταλαβῆν δ' οὐ δυνάμενος,
 εὐὸς μὲν ἴππων αἰπίσας ἐ-
 καὶ τὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐ-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xanthippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, & filias Ste-
 ratonem, Stratoniceνq; & Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, & Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, & Marte nas-
 citur Oxyllus, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicasten Caly-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, & De-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Euenū, Molū, Pylū,
 Thestiūq; cōceptos peperit. Eu-
 uenus sanē Marpessā, quā dū
 Apollo sibi collocari in ma-
 trimoniū queritaret: idas A-
 pharei proles, sūpto à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad atinnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iugulauit, seq; ipsū dei
 ceps ī fluuiū præcipitē dedec:
 (eiq; Eue-

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virginis
nem aufert: qui, cum inter se
de puellæ matrimonio cōcer-
tarent, Iupiter eorum lite di-
rempta, virgini, utri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam A-
pollo desereret, Idam sibi vi-
rum esse maluit. Thestius ve-
ro ex Eurytremide Cleo-
bææ filia feminei sexus quis-
dem, Alibæam, & Hyperme-
stram sustulit: mares autem
Iphichum, Euhippum, Plexip-
pum, Eurytylumq; creauit.
Parthaonis vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcaibous,
Melas, & Leucopeus: filia
Sterope, de qua, & Acheloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydonē imperans
vitis plantam à Dionysio
primus accepit, ac ducta vxo-
re Alibæa Thestij filia To-
xeum gignit, quem ipse, quod

fessam

vos, ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου.
Ἰδὰς δὲ εἰς μεσσηνίῳ πῆραγε
νέται, καὶ αὐτῷ ὁ ἀρχὸν
πειτυχὼν, ἀφαιρεῖται τὴν
κῆρυ. μαχρὸν δὲ αὐτῆς
πῶς τῆς τῆς πατρὸς γάμον,
Ζῶς διαλύσας ἐπέφρασε
αὐτῇ τῇ πῆρῃ ἐλῆσθαι ὁ-
πότερ' αὖ βούλετο σωοικαίν.
ἡ δὲ δεισάτω, ὥς αὖ μὴ γηρά-
σκῃ αὐτῇ ἀρχὸν κατὰ
λίπῃ, τὸν Ἰδαν εἰλθοῖ αὖ-
σθαι. Θεσίῳ δὲ ὅς Εὐρυτίμε-
δος τῆς κλειοβοίας, ἐλθόν-
τος θυγατρὸς μὲν, Αλθαίας,
Υπὸρμύστρα. Ἀρῆου δὲ,
Ιουκλος, Εὐίππος, Πλήξι-
ππος, Εὐρύπυλος. παρ' αὖ-
ρος δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰπποδᾶ-
ματος ἐλθόντος παῖδες, οἰ-
νός, Αἰγίος, Αλκίνοος, Μέ-
λας, Λουκῶος. θυγάτηρ
δὲ ἑδρόπη. ὅς ἡς, καὶ ἀχλὺς,
σεισῶνας γενέσθαι λέγου-
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύων
καλυδῶνος παρ' αὖ οὐνίου φν-
τὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλα-
βε.

βε· γάμος δὲ Ἀλθαΐας
 πλὴν Θεσίου γυναικὸς Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνει· ἄπορπι-
 δήσκοντα τὸν τάφρον· καὶ
 5 παρὰ τούτῳ Θυρέα, καὶ Κλυ-
 μνον, καὶ θυγατὶρά γόργην,
 ἣν αἰσθαλίμων ἔφημεν, καὶ δὴ
 εἰσείρα· ἣν Ἀλθαΐα λεί-
 γουσι, ἐκδιονύου γυνῆσαι.
 10 αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει· καὶ πᾶσι
 τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχλαδὸν ἐπάλασεν.
 ἐλθὼν δὲ Ἀλθαΐα, παῖ-
 15 δας δὲ Οἰνέως, Μελέαγρον.
 ὃν δὲ Ἀρεῖος γελυνῆσαι
 φασί· οὗτου δ' ὄντος ἡμε-
 ρῶν ἐπὶ τὰ πᾶσι γυναικῶν
 τὰς μοίρας, φασὶ δὲ εἰπεῖν
 20 τὸ πᾶν τελευτήσει μελέα-
 γρος, ὃταν ὁ καιόμενος αὐτῇ
 τῆς ἐχέρας δαλὸς κατα-
 καῖ· οὗτο αἰκούσας, ἣ δα-
 λὸν ἀνείλθοι Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθῃ εἰς λαύρακα· μελέα-
 γρος δὲ αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γυναικὸς γυναικῶν, τὸν τε ἣ

fossam transfilerit, interfe-
 cit, & post hunc. Thyreum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quae nupsit Andrae-
 moni, ac Deianiram, quem
 nonnulli Althaeam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Haec autem aurigandi periz-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althaea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit:
 quem Marte satum quidam
 fuisse tradunt, Ad quem se-
 ptem dies natum, ipsam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipes in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audiz-
 uit, stipitem ex igne sublatum,
 intra arcam asseruans
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura essee
 invulnerabilis, ac genera-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum eni-

nuae in agro fruges redij-
sent, rerum primitias. Oe-
neus dys omnibus, vna tan-
tum Diana per obliuionem
prætermissa, dono dedit. quo
circa irata Dea aprum im-
misit, et magnitudine, et
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea sata fieri minime
sinebat, pecoraq; om-
nia, et obuium quemq; tol-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, eiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi fuere. Melea-
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharei, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Louis,
et Ieda filij, Lacedæmonij.
Theseus Aegæi Atheniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Ancæus, Cephæusq; Ly-

κρόπον ἐπελούτησεν. ἐπι-
σίαν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομένηων, ταῖς ἀπαρχαῖς οἰ-
νοῦς θεοῖς παῖσι θυῶν, μύ-
νης ἀρετῆμενος ἐβελάδετο. 5
μυῖον αὖτε δι' ἡ θεός, καί περ
ἐφ' ἡ καὶ ἔσοχον, μεγέθει τε,
καὶ βίῳ. ὃς τήν τε γῆν ἄ-
ωρον ἐτίθει. καὶ τὰ βο-
σκήματα, καὶ τὰ ἐν τρυ- 10
χέοντας διέφθερον. ἡ δὲ
αἰὼν τὸν καί περ, τὸν ἀεί-
σιον ἐκτὺς ἑλλάδος πάντας
ἐκάλεισε. καὶ τῷ κτείνειν τι
τῶν θῆρα, τῷ θηρᾷ δώσειν 15
ἀεισεῖον ἐπιγχείλατο. οἱ δὲ
στυγερῶντες ἡδὲ τῷ τοῦ
καί περ θῆρα, ἦσαν οἵδε.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύας,
ἄριος ἐκκαλυπτόντος οὐ τοι. 20
ἰδας, καὶ λυγκύς ἀφαρέως,
ἐκμεσόντης. καί στωρ, καὶ πο-
λυδύνκως διός, καὶ λυδίας,
ἐκλακεδάιμονος. θεσβὺς
αἰγίως, ἐξ ἀθηνῶν. ἄδμη- 25
τος φέρητος, ἐκ φερῶν. αἰγυ-
κάος, καὶ κηφύς λυκούργου,

ὅς ἀρκαδίας· Ἰάσων αἰσώ-
 ρος, ὅς ἰολκοῦ. Ἰωκλῆς ἀμ-
 φιτρίωνος, ἐκ Πηβῶν. Πει-
 εΐδους ἰξίοτος, ἐκ Λαρίσσης.
 5 Πηλεὺς αἰάκοῦ, ἐκ Φθίας.
 Τελαμὼν αἰάκοῦ, ἐκ Γαλα-
 μίτος. Θύριππων ἄκτορος, ἐκ
 Φθίας. Ἀταλάντη Χοινέως,
 ὅς ἀρκαδίας· ἀμφιάραος
 10 Οἰκλείου ὅς ἄργεος· μεδὲ βού-
 των καὶ οἱ Θέσιον παῖδες.
 σκυελθόντας δὲ αὐτῶν, οἰ-
 νὸς ἡδὲ εἰνέα ἡμόραον ὅς ἐ-
 νιοῦ. τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ κηφέως,
 15 καὶ ἀγκαίου, καὶ πινῶν ἄλλων
 ἀπαξιόντων μετὰ γυναικὸς
 ἡδὲ τινὶ θῆραι ὅς εἰσι· με-
 λέαγρος ἔχων γυναικὰ καὶ
 σπαίρα τινὶ ἴδου, καὶ μαρ-
 20 πωσσης θυγατρὶα, βουλόμε-
 ρος δὲ καὶ ὅς Ἀταλάντης τέ-
 κνον ποινύχου, σκυηνάγ-
 κωσεν αὐτῶν ἡδὲ τινὶ θῆραι
 μετὰ ταύτης ὅς εἰσι· περ-
 25 σάντων δὲ αὐτῶν τὸν καί-
 πον, πύλος μὲν, καὶ ἀγκαί-
 ος, ἔπειθ' ἡ θῆρις διεφθάρη

curgi ex Arcadia. Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Threbanus. Piriz-
 thous Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Acaci à Phthia. Telas-
 mon Acaci Salaminus. Eus-
 rytion Aetoris, Phthius. Atas-
 lanta Schœnei ab Arcadia.
 Amphiarau Oicléi Argius.
 Quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sent, Oeneus nouem dies hos-
 pitiis suscepit. Decimo aus-
 tem post die Cepheû, An-
 cæûq; ac nonnullos alios yes-
 natum ire cum femina indi-
 gnum facinus esse reputans
 teis, Meleager Cleopatras
 Idæ, & Marpeffæ filias ma-
 ritus, quod ex Atalanta quos-
 que liberos procreare desis-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde vero, cum cla-
 rissimi illi venatores aprum
 ipsum circumstiterent, Hys-
 leus, atq; Aeneas à bellis cru-
 deliter vulnerati interiérunt.

Sed Pyleus Eurytionem nolens iaculo confodit : et Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit, ab illa vero Amphiarus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transverso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalantæ muneri dedit. Tum Thestij filij, quod viris presentibus femina præmia concedantur, improbatæ: pellem Atalantæ donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obvenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. quæmobrem irarum plenus Meleager Thestij filios occinnavit, ac pellem Atalantæ restituit. Interea vero Althæa mærore confecta de fratrum cæde, stipitem turfus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant. Sed cum The-

ξαν. Εὐρυτίωνα δὲ, πυλῶς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ κἀπερὸν πρῶτη μὲν ἀτάλας τῇ εἰς τὰ ῥά τ' αὖ ἐτόξευσε. Δούτορος δὲ ἀμμοκάρου εἰς 5 τὸν ὀφθαλμὸν. μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆξας, ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δῖρα, ἔδωκεν αὐτὰ λαίτῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες 10 ἀδελφεῶντες, εἰπρόντων αἰσθρόν γυνὴ τὰ ἀρεστὰ λήβεται, τὸ δῖρας αὐτῇ ἀφείλοντο. κατὰ γλῶσς αὐτοῖς προσέειπεν λέγοντες, εἰ με- 15 λίαγρος λαμβανὴ μὴ περ αἰροῖτο. ὀργισθεὶς δὲ μελέαγρος, τὸν μὲν Θεσίου παῖδας ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δῖρα ἔδωκε τῇ ἀτάλας. Ἀλ- 20 θῆα δὲ λυπηθεὶσα ἔειπεν τῇ τῆς ἀδελφῆς ἀπωλείας, ἣ δαλὸν ἦ. καὶ ὁ μελέαγρος ὀβριφνὴς ἀπέθανεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὐτὼ μελέα- 25 γρον τελευτῆσαι. ἀμμοκροτονώτων δὲ τῆς δῖρας φασὶ

τῆς Θεσίου παίδων ὡς ἰθι-
 κλου πρῶτου βαλόντος κού-
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμοις ἐστῆναι. ὁ δὲ ἐλθὼν
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινος τῆς
 Θεσίου παίδων φονεύσαντος,
 ἀλθαίᾳ ἀράσασθαι κατ'
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὀργισμένον
 οἵκοι μίλιν. ἦ δὲ τῆς πο-
 10 λεμίων τοῖς τείχεσι περὶ
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιολύτων μεθ' ἑκείνης
 βουθεῖν, μόλις πεισθέντα
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐλθεῖν.
 15 καὶ τῶν λοιπῶν κτείναντα,
 τῆς Θεσίου παίδων ἀφαι-
 νεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαίᾳ, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αὐτὴν παῖδας. αἱ δὲ θρῆ-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ πρὸς θύρας. ἀλθαίᾳ
 δὲ ἀφαινομένης, ἔφημεν οἱ-
 νούς περιβοῖαν τὴν ἰσσο-
 25 νόον. ταῦτά τε δὲ, ὁ μὲν γρά-
 φας τὴν Θηβαίαν πολε-
 μεθείσης Ὀλένου λέγει λα-

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melca-
 ger nonnullos, etiā e Thesty
 filijs occidit. Tum Alibea
 filium execratam fuisse aiunt,
 eum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc ho-
 stibus admoenia proxime ac-
 cedentibus, & ciuibz ipsum
 suppliciter, vt patrie labor-
 tanti opē ferret, orantibus,
 ægre ab vxore persuasum iā
 dem domo exiisse memorant:
 atq; vbi reliquos Thesty filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse defuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibea,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 runt. Et, quæ mortuum des-
 piciant mulieres in aueis
 sunt commutatae. Oeneus, Al-
 ibea vbi e vita discessit, Pe-
 ribea Hipponoi filiā duxit
 vxorē. Hanc autem, qui The-

baidem conscripsi expugna-
ta, inquit, Oleno repisse Oe-
neam munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncesti filio, Hipponoum sa-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo a-
mandaret, præcepisse. Sumi
quoque, qui referant, Hippo-
noum, cum filiâ suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognouis-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
uis nutu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcaiboo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæon-
nidem tragædiâ scripsit, te-
statur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Antio-

βειν Οινέα γέρας. ἡσιόδου
δὲ, ὅς ᾧ λείον τῆς ἀχαιῶσ
ἐφθαρμένην ὑπὸ ἱπποστρά-
του τῆ ἀμαρυγκέως, ἱππο-
νοῦ τὸν πατρός ἀπέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, εἰ τελευτήσῃ ἀφ-
εῖλαι. εἰσὶ δὲ τινὲς οἱ λέ-
γοντες ἱππονοῦν ἐπιγινώσκει
τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμέ-
νην ὑπὸ οἰνέως, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς ᾧ τὴν ἀφαιέ-
σαι. ἐλθόνθῃ δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνεί Τυδεύς. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκ γόρης γει-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρός οἰνέα κατὰ τὴν βούλη-
σιν διὸς Ὀρέσθου. Τυδεύς
δὲ αὐτὸς γλῶκλος γλῆναϊος,
ἐφυγαδύνθη. κτεῖναι ὡς 20
μυῖον τινὲς λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκείδου. ὡς δὲ ὁ
τὴν ἀλκμαιονίδα γεγε-
φῶς ᾧ μέλαρος παῖδας
ἐπιβουλεύοντας οἰνεί, Φυ-
νέα, Εὐρύαλον, ὑπὸ φλακόν,
Ἀντιόχῳ, Εὐμήδῃ, Στῆρ-

10 πα, Ξανθίππων, Σθένε-
 λον. ὡς δὲ Φόρεκύνδης, φη-
 σιν Ωλεσίον ἀδελφὸν ἴσθαι.
 Αἰγρίου δὲ δίκας ἐπάζοντος
 5 αὐτῷ φρυγῶν εἰς ἄγρος, ἣ κα-
 πρὸς ἄσθρασον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμου θυγατρίαν δαί-
 πύλῳ, ἐγένετο Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ὅς θύβρα
 10 μὲν ἄσθρασον στρατὸν αἰ-
 ρος ἔπειτα μελαίππου ἑρ-
 οῖς ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἄ-
 γριος παῖδες, Θέρσιππος, ὃς
 χυψος, Πρύμνος, Κελεύτωρ·
 15 Λυκωπύδης, μελαίππου,
 ἀφελύμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείῃ, τῷ πατρὶ ἔδωκαν.
 καὶ περὶ τὴν ζῶντα τὴν οἰ-
 νέα καθεῖξαι τε ἠκίζοντο.
 20 ὅσθον δὲ Διομήδης ὅς ἄρ-
 γοῖς πρᾶξιόμενος μετ' ἄλ-
 λου κρύφα, ὅς μὲν ἄγριον
 παῖδας χυψὸν ὄγχεον, ἣ
 Δωσίππου, πάντας ἀπὸ
 25 τείνει. οὗτοι γὰρ φθάσαν-
 τες εἰς Πελοπόννησον ἔφυ-
 γαν. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπει-

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 thippum, ac Sibenelū, ut vero
 Pherecydes ait, Oleum fratrem
 ipsum suum: Agrio autē ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argivos, Adrastūq; ad-
 se, ductaq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydeus itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viuentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris cae-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui
 dem filios praeter Onchestum,
 Thersippumq; om-
 neis e medio substituit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam sex-

nio confectus Oeneus esset, Andraemonis Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum enaserant, Agrij filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita functum Diomedes Argos transiit: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oeneos, sepeliuit: et ducta vxore Aegialea Adraasti filia, siue vi alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Ceterum ex Aeoli filijs Ashtamas Baetiae Regulus, ex Nephete marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. et is vxore Nephete mortua, Inonem sibi conubio iungit: de qua Learchum, et Melicertam filios habuit. Sed insidias nectens a Nephete natis Ino, triticum vi torrerent mulieres, persua-

δι γαρ αὐτὸς ἦν ὁ οἰνὸς, αἰσθαίμονι τῷ τινὶ θυγατρὶ αὐτοῦ οἰνέως γίμνασι δέδωκε. τὸν δὲ αἰνέει εἰς Πελοπόννησον ἦλθεν. οἱ δὲ διαφυγόντες αὐτοῦ παῖδες αἰσθούσαντες τῷ τινὶ τηλεφῶν ἐστίασεν τῆς ἀρκησίδας τὸν πρεσβύτην ἀπὶ κτείνειν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄρκος κομίσας, ἔθαψεν, ἣ δα νῦν πόλις ἀπὸ ἐκείνου οἰνοῦ καλεῖται. καὶ γίμασ' αἰγιάλῃ τινὶ αἰσθάρου, ὡς αἰοί φασὶ τινὶ αἰγιάλῃ, ἐπὶ τε θῆβαι, καὶ τροίᾳ ἐστράτευσε. τῇ δὲ αἰόλου παίδων, αἰδάμασ' Διῶας δύναν βοιωτῖας ἐκνεφέλης πεκνοῖμι, παῖδα φέξον, θυγατρὶ δὲ ἑλλῶ. αὐτὸς δὲ Ἰνώ γαμῆ, ὅς ῥ' αὐτῇ Λεάρχης, καὶ μελικέρτης ἐχλίοιο. ἐπιβουλῶν οὐσα δὲ Ἰνώ ταῖς νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε ταῖς γυναικας τὸ πυρὸν φεῦγειν. λαμβάνουσιν δὲ κρύφα

αἰσθρόν ἔστω ἔπρασον . γῆ
 δὲ πεφρυγμείουσ πυρούς δὲ
 χορμῶν , καρπούς ἐπισείουσ
 οὐκ αἰσθίδου . διὸ πέμπων ὁ
 5 αἰθάμας εἰς δελφούς , ἀ-
 παλλαγὴν ἐπαυθάνει τῆς
 αἰφορείας . Ἰνὼ δὲ τὸν πεμ-
 φθείας αἰέπεισε λέγειν ,
 ὡς εἴη καχρησμέων πούσα
 10 ὁδὸν τὴν ἀκαρπίαν , ἐαῖσθρα
 γῆ διὸ φείξος . ἔστω ἀκού-
 σης αἰθάμας στωαλαγα-
 ξόμβιος ἔσθ' ἤν' τὴν γῆν
 κατωικονύτων , τῷ βωμῷ πα
 15 ρέσθης φείξον . Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς , αὐτὸς
 κινύρπασε . καὶ πρὸ ὁρμῶν
 λαβούσῃ χρυσόμαλλον κελὸν
 ἔδωκεν . ἐφ' οὗ φηρόμβιος
 20 δι' οὐρανοῦ , τὴν μετὰ γῆν
 ἔσθ' ἔβησεν . καὶ θυλακασαν .
 ὡς δὲ ἐγλίοντο κατὰ τὴν
 μετὰ κελίον δαλασταν
 σιγείου , καὶ χερωνήβου , ὡς
 25 ἔσθ' εἰς τὸν βυθὸν ἡ ἑλλη .
 καὶ κείθ' αἰσθούσης αὐτ' , ὡς
 ἐκλίνας ἑλλησποντος ἐκλίβη

su . quo sumpto clām viris ,
 imperata faciunt . Terra ,
 quod fruges tostas excepisset ,
 annonam minime tribuebat .
 vxo circa Delphos Aithamas
 de caritate , ac penuria rerū
 vitanda misit , qui scitaretur
 oraculum . Inō vero , missos
 ad id respondendum induxit ,
 vt , si sterilitate liberari ve-
 lint , Apollinem praecepisse
 referant , Ioui Phrixum es-
 se iugulandum . quod vbi ac-
 cepit Aithamas , cum ab A-
 grorum colonis impelleretur ,
 Phrixum ad aram cōstituit .
 Nephēle interim ipsum cum
 filia eripuit , & a Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit , quo cum per ae-
 rem veberentur , quicquid ter-
 ra , ac maris interiacebat , su-
 perarunt . Post , cum ad id fre-
 ti , quod Sigeū inter , & Cher-
 sonnesum existit , venissent ,
 Helle in profundum decidit ,
 ibiq; extincta ab ea Helle-spō-
 tus appellatur . Phrixus au-

APOLLODORI

tem in Colchos vsque penetra-
nit, huc scilicet, vbi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabit: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
bent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
Hic autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificauit,
& eius pellem Aeetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciope Aetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percitus Learchum sagitta
interemit. Ino aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is è Boeotia pulsus Deū roga-
uit, vbi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πῆλαγος. φείξῃς δὲ ὕλ-
θαι εἰς κώλχιδ', ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηιδος. ἀδελφῆς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφάης. ἔν Μί- 5
νωος ἔγχευε. οὗτος αὐτὸν
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῇ
θυγατρίαν χαλκίω πῶν δὶ
δωσιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κελὸν δὴ θύει Φυξίῳ, τὸ 10
δὲ τῦτον δέρας αἰήτη δίδω-
σιν. ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ πᾶσι
δρῦν εἰ ἄρεος ἄλσει καὶ θή-
λωσιν, ἐγχείοντο δὲ ἐκ χαλ-
κίωπης τῆς Αἰήτου τέσσαρες 15
φείξω παῖδες Ἀργίος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀνδράμας δὲ ὕσθρον δὲ μῦ-
ριν ἤρας, καὶ τῆς ὕψι Ιουῆς
ἐσθρῶν παίδων. αὐτὸς μὲν 20
τῶν μακρῶν, ἐτόξευσεν Ἀέαρ
τῶν. ἰνὼ δὲ, μελικέρτει
μεθ' ἑαυτῆς εἰς πῆλαγος ἔρ-
ρίσει. ἐκπτόν δὲ τῆς θοισ-
τίας, ἐπυνδάνειο τῷ θεῷ 25
πᾶσι κατοικήσει. χρυσά-
τος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν εἰ

ὃ πρὸ αὐτῶ τοῦ ὕψους ζώων
 ἀγρίων ξενιθῆ. πολλὴν γὰρ
 ῥαυδίαν, αἰετὶ χαλῦ-
 κοῖς περὶ βῆτων μερῶν νεμο-
 5 μείοις. οἱ δὲ διωροῖσιν αὐ-
 τοῖς, ἀδιωροῖσιν τοῖς ἀγρίοις
 περὶ φύλας. ἀδαμασὶ δὲ
 κλέβας τῶν χώρων, ἀδαμασ-
 τίκας ἀφ' ἑαυτῶν περὶ στήθεος
 10 σε. καὶ γὰρ αὐτὸς θεμιστὸν τῶν
 ὑπέως, ἐλάνησε. Λούκωνα,
 Ὀρθρόν, Σχινέα, Πτόλιν.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίστας
 ἐφύλαξε τῶν νεῶν λευκίλων
 15 κόρινθον, γαμήιδρόπην τῶν
 ἀτλαντῶν. ὅς αὐτῆς παῖς
 γίνετο γλαῦκος, ὃ παῖς
 βελιδρόφοντος ὅς οὐρυνέ-
 δης ἐλάνησε. ὅς ἐκτενε
 20 τῶν πυρίπνοου χίμαιρας.
 καλὰ δὲ οἱ σίσυφος αἰετῶν
 οὐδὲν. πύλον τῶν χειρῶν, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῖς
 ὦν ὑπερβάλλειν δέλωρ.
 25 οὐτος δὲ αἰδούμενος ὑπ' αὐ-
 τοῖς, ὠδεῖται πάλιν εἰς τὸν
 πύλον. τίνδ δὲ ταύτῃ τῶν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret;
 quicquid multum terrarum pera-
 grasset, lupis, quod ovium femoribus
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quæ dilan-
 tabant, relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Athamas, lo-
 co exædificato à se nomen
 Athamantiam imposuit, De-
 inde Themistonem Hypseifi-
 liam cepit uxorem, ex eaq;
 Leuconem, Erychroem, Scoe-
 neum, & Ptoem genuit. Sisy-
 phus autem Acoli filius con-
 duxit Epheira, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Merope Aclā-
 tis filiā sibi uxorem coniungit:
 ex iis Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophontem ex Eurymede su-
 scepit, Hic ignominia Chimæ-
 rā occidit. Ad hæc Sisyphus
 apud inferos saxo manibus &
 capite subuoluendo cruciatur,
 idq; ubi in summa reportan-
 nit: de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sum, qui hæc poemā

ab Aeginā Afopi illatā fuisse
dicant. quod occulta illius ra-
ptorem Iouem Afopo filiam
vestiganti detexisse fertur.
Deion autem Phocidis rex
Diomedam Xuibi filiam dus-
cit uxorem: quæ illi filiam
Asteropeam parit, & mares
Aenetum, Astorem, Pnylacū.
& Cephalum, qui Procrin
Erechthei filiam sibi coniun-
gavit. Hunc autem contra
Aurora impatienter amans,
rapuit. at Perieres Messena
potitus Gorgophonem Persei
filiam in matrimonium acce-
pit: de qua Aphareus, Leu-
cippus, Tyndareus, et Icarius
filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-
rierem asserunt non Aeoli,
sed Cynortæ, qui Amyclæ
filius fuit, natum. Proinde,
quæ de Perieris nepotibus tra-
duntur, ubi de Atlantis gene-
re agetur, dicemus. Magnes
autem Aeoli filius Naidem
nympham ducit uxorem, ex
qua filios gignit Polydectem,

δῖκλω, δὲ τὴν αἰσώπου. θυ-
γατέρα αἰγίνοιο. ἀρπάσκει-
ται γὰρ αὐτῷ κρύφα διὰ, αἰ-
σώπου μινύσσει ξυτοῦ π-
λέγεται. Διῖον δὲ βασι- 5
λεύων τῆς φωνίδος, Διομύ-
δῳ τὴν ξούτου γαμῆ. καὶ
αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν
ἀστροπέα. καὶ δὲς δὲ αἰνε-
τὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέ- 10
φαλος. ὃς γαμῆ Πρόκρι-
τὴν ὀρεχθεῖας. αὐτὸς δὲ ἡ-
νῶς αὐτὸν ἀρπάζει ὀρεθεῖ
ῶ. Περειέρης δὲ μεσόνῳ
καταχῶν, γοργοφόνῳ τὴν 15
Πόρσειας ἔγαμην. ὃς ἦς Ἀφά-
ρεὺς αὐτῷ, καὶ Λεύκιππος,
ἡ Τυνδαρέας. ἔτι τὲ, Ἰκα-
ρίος καὶ δὲς ἐχρίοντο. πολλοί
δὲ τὸν περειέρην λέγου- 20
σιν, οὐκ αἰόλα καὶ δα, ἀλλὰ
κνώρετα τὰ ἀμύνλα. διό-
πρὸς τὰ πόδι τῆς περειέρης.
ἐκγότων, ἐπὶ τῷ ἀτλασι π-
κῶ γλείει δηλώσασθαι. Μά- 25
γνης δὲ αἰόλου γαμῆ νύμ-
φῳ ναιδέα. καὶ γίνονται

αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης,
 καὶ Δίκτυς. οὗτοι σέριφον
 ᾤκυσαν. Σαλμωνίδης δὲ, τῷ
 μὲν πρῶτον πατρὶ Διῶτα-
 5 λίαν κατέθηκε. πᾶρηνόμε-
 νος δὲ αὐτῷ εἰς ἥλιν, ἐκαὶ
 πόλιν ἐκτίσεν, ὑβρισις δὲ
 αὖν. καὶ τῷ δὲ ἰσχυροῦσθαι
 θέλων, οὗ πῶν ἀσέβεια
 10 οἰκολαίῃ. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
 εἶναι Δία. καὶ ταῖς ἐκείνου
 ἀφελόμενος θυσίαις, ἑαυτῷ
 προσάτασσε θύειν. καὶ βύρ-
 15 ρας μὲν ἐξηρημνίαισ' ἐξ ἄρ-
 ματος μὲν λεβήτων χαλ-
 κῶν σύρων, ἔλεγε βρον-
 τῶν. βάλων δὲ εἰς οὐρα-
 νὸν αἰδομένης λαμπάδας,
 ἔλεγε αἰσράπην. ἔδους δὲ
 20 αὐτὸν κεραυνῶας, τὴν κτι-
 σθεῖσαν ὑπ' αὐτῷ πόλιν, καὶ
 τοῦ οἰκιστοῦ ἠφάνισε πάν-
 τας. Τυρῷ δὲ ἡ Σαλμων-
 νίδος θυγάτηρ, καὶ Ἀλκυδι-
 25 κης πᾶρ κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
 μονίδει ἀδελφῷ φρεσὶν ἠν-
 ῶτα ἴχει. εἰς πέρας τῷ

ac Dietyon. Hi Scripbum in
 coluere. Salomoneus autem
 prius quidem circa Thessia-
 liam habitauit, at reuersus
 ipse in Elidem, urbem iti-
 cōdidit. qui cū cōtumeliosus
 suopte foret ingenio, seq; Ioui
 adæquaret, suæ ipsius impie-
 tatis pœnas luit, Nam se Iou-
 nem esse prædicabat, & quæ
 illi dedicari solebant, ea sibi
 immolari iubebat. Necnon
 pelles detractas in quadriga
 cum lebetibus æneis agitans
 tonitrua se concitare dissi-
 30 bat, necnon iaculans in cœ-
 lum ardenteis faces fulgura
 se imitari iactitabat. Hinc
 ipsum Iupiter fulminat: vr-
 bemq; ab eo conditam, extin-
 ctis ciuibus omnibus solo æ-
 quauit, Ceterum Tyrò Sal-
 monei filia ex Alcicide, quæ,
 cum apud Creibeum Salmo-
 nei fratrem aleretur, Eni-
 35 pei fluminis amore flagra-
 uit, atque ad illius fluentis
 continenter accedens propter

APOLL ODORI

amnem conqueri minime de-
 sinebat. Neptunus interim
 sumpta Enipei forma cū ipsa
 concubuit. Hæc autem, cum
 geminos clanculum peperis-
 set, infantes exponit. Adia-
 centibus autem pueris, et ex-
 quariis pastioribus prætereun-
 tibus, equarum vna, cum in-
 fantium alterum ~~in~~ ⁱⁿ ~~casu~~ ^{casu} quodam tetigisset, facii
 partem liuidulam reddidit.
 Tum equarius infanteis am-
 bos suscepit alendos, et, cui
 liuidula reddita ē facie pars,
 Peliam nominauit, quasi Li-
 uium dixeris: alterum vero
 Neleum vocat. Qui cum ad
 iustam, integramq; ætatem
 peruenissent, agnita matre.
 noueram, quod eius ope-
 ra parentem male affectam
 percepissent, facto in eam
 impetu occiderunt: quæ, tam
 etsi intra Iunonis templum
 confugere anteuertisset, eam
 nomen Pelias super aram
 ipsam iugulauit. Eamq; ob-

τα μὲν. καὶ στυγερῶς ἀπὸ
 τὰ τούτου ῥέειδρα φυτῶν,
 τούτοις ἀπαδύρξο. πο-
 σειδῶν δὲ εἰχαδεις αἰπιπῆ,
 συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ,
 γλυνήσασα κρύφα, διδύμοις
 παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκήμε-
 νων δὲ τῆς βρεφῶν, παλειόν
 των ἱσσοφορῶν ἱσσο-
 μία προσεψαμλὴ τῇ θη-
 10 λῇ, θατόρου τῆς βρεφῶν,
 πέλιόν τι τῷ προσώπου μέ-
 ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱσσοφο-
 ρὸς ἀμφοτέρου ἔδωκε παῖ-
 15 δας αἰετόμυθος ἔδραψε.
 καὶ τὸν μὲν, πελιδνέτα,
 πελιδνὴν ἐκάλεσεν. τὸν δὲ
 ἔτορον Νηλέα. πελιδνέ-
 πος δὲ, ἀνέγνωσαν τὴν μη-
 20 τῶρα, καὶ τὴν μητρὶ αἰπὴ
 κτεῖναι σιδήρῳ. κακουμέ-
 νῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς
 τὴν μητῶρα, ὥρμησαν ἐπὶ
 αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
 τὸ τῆς ἥρας τέμνος, κατέ-
 25 φηγε. πελιδνὴ δὲ ἐπὶ αὐ-
 τῇ τῇ βρομῶν αὐτὴν κα-

πέσφαξε. καὶ καὶ δόλον διε
 τέλει τὴν ἥρην ἀπμάχων.
 ἑστασίασαν δὲ ὕδρον πρὸς
 ἀλλήλους. καὶ νηλὸς μὲν
 5 ἐκπεσὼν, ἦ καὶ εἰς μεσάνην
 καὶ πύλον κτίζει. καὶ χα-
 μεί χλωρίδα τὴν ἀμώμονος,
 ὅς ὅς αὐτῷ γίνεταί θυγά-
 τρη μὲν Πηρώ. ἄρρεσιν δὲ
 10 Ὀταῦρος, καὶ Ἀσδρίος. πυ-
 λάων, δῆμαχος, εὐρύβιος,
 Επιδάος, Ράδιος, Εὐρυμῆνης
 Εὐαγόρας, Αλάτωρ, Νέ-
 στωρ, Περικλῆς, ὃ δὲ πο-
 15 σειδῶν δίδωσι μὲν βάλλειν
 τὰς μορφάς, καὶ μαχόμε-
 νος, ὃ τε Ἡρακλῆς ὅς ἐπὶ ῥῆν
 πύλον. γιόμηνος ὁ, τὲ μὲν,
 Λέων. ὁ, τὲ δὲ, ὅς τις. ὁ, τὲ
 20 δὲ μέλιοςτα ὑφ' Ἡρακλείου
 μὲν τῆς ἄλλων νηλέως παύ-
 σων, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ δὲ
 νέστωρ μόνος. ἐπειδὴ παρὰ
 γερωνίοις ἐρέεθον. ὅς γη-
 25 μίος Ἀναξίβιαν τὴν κρατι-
 έως, θυγάτηρ δὲ μὲν, πεισι-
 στῆμος, καὶ πολυκρίστου ἐ-

rem nullo vnquā honore Pe-
 lias Lunonē affecisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rit. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigrauit, &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 uit: de qua Peronē puellā ge-
 nuit, sed mares hosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem, Deima-
 chū, Eurybiū, Epidaū, Eury-
 menem, Euagoram, Alasto-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit: hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus autē Nestor seruatus est
 incolumis, q̄ppe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fia-
 lia feminas Pisidicē, & Poly

APOLLODORI

castē, Mares aut̃ Perseū, Strati-
 tichū, Aretum, Echephronē,
 Pisistratum, Antilochum, &
 Thrasymedem suscepit. Ges-
 lias insuper Thessaliam in-
 colebat duēta Biantis filia
 Anaxibia, siue, vt quidam vo-
 lunt, Philomache ex Amphio-
 ne orta filium Acastum ge-
 nuit, & feminei sexus Pisis-
 dicen, Pelopean, Hippoboen,
 & Alcestin. At Cretheus cō-
 dita Iolco Tyronem Salmo-
 nei filiam cepit vxorem: ex
 qua sibi filij nascuntur Aes-
 son, Amythaon, & Pheres,
 Amythaon igitur Pylum ha-
 bitans Idomenem Pheretis fi-
 liam sibi coniugio sociauit,
 cui ex ea liberi oriūtur Bias,
 & Melampus, qui, cum ruri
 ageret, ac pro suis aedibus
 quercus existeret, in eāq; ser-
 pentium latebra effret, occisis
 a ministris serpentibus, cete-
 ra quidem reptilia congestis
 lignis concremauit, atqui ser-
 pentium partus educauit: qui
 cum

γλίνουε . καὶ δας δέ, πέρ-
 σέα, στράπχον, ἀρεῖον, ἐχέ-
 φρονα, πησί· τ· ς· αὐόν, αἰπύλο-
 χον, θρασυμήδην . πηλίας
 δὲ πόδ· ς· θεσσαλίας κατὰ- 5
 κει . καὶ γήμας ἀναξιβίας
 τὴν βίαντος, ὡς δὲ αἰῖοι λέ-
 γουσι φιλομάχῳ τὴν ἀμ-
 φίωνος, ἐγλίνουε καὶ δα μὲν
 ἀκαστον . θυγατράς δέ, 10
 πησιδίκῳ, πελοπίαν, ἡπ-
 ποβοῖν, ἀλκυον . κρηττοῦς
 δὲ κτίσας ἰωλκόν, γαμεῖ
 τυρῶ τὴν σαλμωνίδεως τὴν
 αὐτῆς ἀδελφιδὴν . ἐξ ἧς αὐ 15
 τῷ γίνονται καὶ δας . αἰ-
 σων, ἀμυθαῶν, φέρης, ἀμυ-
 θαῶν μὲν οὕτω οἰκῶν φύλον,
 εἰδομένην γαμεῖ τὴν φέρη-
 τος . καὶ γίνονται καὶ δας 20
 αὐτῷ βίας, καὶ μελάμ-
 πους . ὅς αὐτὶ τῆς χειρὸς
 διατελών, οὐσης περὶ τῆς
 οἰκίσεως αὐτῆς θρυῶς, οἱ ἦ
 φωλῆος ὄφρων ὑπέρχεις . 25
 ἀγκτεῖν αἰτῶν τῆς θορά-
 πόντων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὅρπιτὰ, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαυσε. ἔνθ' δὲ τῆς ὀφθαλμοῦ
 νεοστούς ἔθρεψεν. οἱ δὲ, γε
 νόμιοι τέλειοι, πεισάντες
 5 αὐτῷ κοιμαμένῳ τῆς ὥμων
 ὄψεσθαι, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ὀφειλάμε-
 ρον. ὁ δὲ, αἰσάσας, κῆρυξ
 μένος ποσειδῆος, τῆς ἑσπε-
 10 ροτομῶν ὀρνέων τὰς φω-
 ναῖς σκυῖν. καὶ πρὸ ἐκείνων
 μαρτυρῶν προὔλεγε τοῖς
 ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβεν δὲ καὶ τὴν ἑστῶ-
 15 τῆς ἰσθμίου μαρτυρίαν. ποσει-
 δῶν τὸν ἄλφειον σκυτῶν
 ἀφ' ἑλπίων, τὸ λοιπὸν ἄριστος
 ἦν μαίτις. Βίας δὲ ὁ ἀ-
 μυθῶντος ἐμνυσε δόξαν πρὸς
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
 αὐτῷ μνῆσιν ἀναμύλων τὴν θυ-
 γατήρα, δῶκεν ἔφην τῶν τῶν
 ἰσθμίων βοῶν. κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐτὰ δὲ ἦσαν
 25 φυλάκη, καὶ κύων ἐφύλα-
 σκεν αὐτάς, ὅν οὔτε ἀνθρώ-
 πος, οὔτε θῆριον πύλας ἐλ-

cum ad iustum corporis mo-
 dum succreuissent, ipsum iā
 dormientem circumfistunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergesfactus, excitatusq; .
 ac perterresfactus, superuo-
 litantium auium uoces in-
 telligebat, & quæ ab ijs
 futura edocebatur, immortā-
 libus prædicebat, per ha-
 ruspicinam præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero Ae-
 mythæonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam experientibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, distitabat. Eæ uero ad
 Phylacæ urbem custodia car-
 nis seruabantur, ad quem neq;
 mortalium quicumque, neq;
 ferarum, ulla proxime acce-
 d

dere audebat, Quare cum ui
boues abigi nulla possent, Me
lampodis fratris opē sibi con
stituit impiorandam: Id illi
germanus se pręstaturū pols
licitur, eiq; abigēum deprē
bensum iri prędixit; Qui, si
iam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita de
mum boues habiturum se ces
cinit, Post, eiusmodi pols
licitationē ad Phylacē con
tendit, atq; , ut prędixerat,
deprehensus in furto, coniez
ctus in uincula domi custo
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu
to, terebinthum in summo tecti
culmine trabem corrodentia
um sonum audit, & quan
tum ē trabe derosum esset,
percōtante, domesticis tū mis
timū superesse responderib.
aliō se extemplo traduci ius
bet. Quo uix dum factō, do
miciliū illud corruit, id admi
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduertit,

δεῖν ἰδύναι. πάντας αἰ
δοῖατον βίαις τὰς βόας
κλέψαι, πῦρεκαίλει ὁ ἀδελ
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ
πειρ δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ
πεν ὅτι φωραθῆσεται κλέ
πτων. καὶ διδοῖς εἰσάγει,
οὐτὼ τὰς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχων, εἰς
φυλάκιον ἀπέρει. καὶ κα
τάπερ περὶ πε, φωραθῆς
αὐτὸν τῇ κλοπῇ, δεσμῶν εἰ
οἰκῆματι ἐφυλάττει. Λει
πομῆλιον δὲ τῷ εἰσάγει τῷ εἰ
χίος χρόνου τῆς κατὰ τὸ κο
ρυφαῖον τῆς σέρας σκαλῆ
κων ἀκούει. τῷ μετὰ ὁρῶτων
τοῦ πότον μόρος ἦδη τῷ δο
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ
ἀρχικινάμελιον λοιπὸν ἐλάτ
χιστον εἶναι. καὶ ταχέως ἐ
κάλυπτον αὐτὸν εἰς ἐτόρει
οἰκημα, μετὰ γαίην. γλυ
μῆλιον δὲ τούτου, μετ' οὐ πο
λύ στωέπτος τὸ οἰκημα. θάως
μάστιγος δὲ φύλακος. καὶ με
τὰν ὅτι ἐστὶ μαλίστης αἰετος,

λύ(ας πρεκάλεσεν εἰπεῖς,
 ὅπως αὐτῷ τῷ παιδί ἰϋί-
 κλωπαῖδες γίνωνται. ὁ δὲ
 ὑπὲρ ἑο, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λή-
 5 ψεται, καὶ κατὰ δύ(ας ταύ-
 ροισ' δύο, καὶ μελείσας, τῶν
 οἰωνοῦς προσεκαλίσσατο.
 πῶα γλομῖς δὲ αἰγυποῦ,
 πῶα ῥύτου μαιδανήδην, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κριὸν τέ-
 μνων ἑδὶ τῆς ἀγροῦ, πῶα
 τῷ ἰϋίκλω τὴν μάχαιραν
 ἡμαρμύνην ἔπι κατέδωκε.
 δειλῶντος δὲ τῷ παιδὸς, καὶ
 15 φυζόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρᾶς σφυρὸς αὐτὴν ἔπιξε.
 καὶ τὰ τὴν ἀμφοδοχῶ(ας
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον οὖν ὀρεθείσης τῆς μα-
 20 χείρας, εἰ, ξύσων τὸν ἰδὸν ἥ
 ἡμῶας δέηα ἰϋίκλω δῶ-
 πειν παῖδα γληήσσει. ταῦ-
 τα μαδῶν παρ' αἰγυποῦ
 μελάμπου, τὴν μὲν μάχα-
 25 ραν ὀρε, τῷ δὲ ἰϋίκλω ἃ
 ἰὸν ξύ(ας, ἑδὲ ἡμῶας δέηα
 δίδωκε πῶιν, καὶ παῖς αὐτῷ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habere,
 re, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde mactatis duo-
 bus tauris, eorumq; uisceribus
 particulatim concisus, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praefecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu percussus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secespitiā de-
 fixit, eāq; obductus cortex or-
 puit. Inuento itaq; cultro, si
 decussā, inq; ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Haec a uultu
 te praedictus Melāpus, seces-
 pitiā repit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos ppe di-
 es bibendā ppinquat. Τῇ δὲ

APOLLODORI

Podarceon filium procreavit, Melampus ag boues Pylū perduxit, fra-
 triq; Peronem Nelci filiam
 consecutus in coniugium col-
 locauit. & Messenæ aliquan-
 diu mansit. Postea uero, quā
 Baccus Argiuis mulieribus
 furorem iniecit, pactus re-
 gni partem, eas uesania libe-
 rauit, quo etiam cum Biante
 fratre commigravit, Porro
 Biantis, & Peronis filius
 Talaus fuit, de quo, & Ly-
 simache Abantis Melampus
 dis filij, nati sunt, Adrastus,
 Paribenopæus, Pronax, Mec-
 cisteus, Aristomachus, Eri-
 phyle, quæ nupsit Amphia-
 rao. Paribenopæus autem
 Promachum creat, qui cum
 Epigonis in bello cōtra The-
 banos militauit. Mecisteus Eu-
 ryalū genuit. Qui aduersus
 Troiā nauigauit. ex Pronax
 He natus ē Lycurgus. Sed A-
 drastus ex Amphibea Pro-
 nai filia, feminei qdē sexus
 Argiā, Deiphyle. Ægialeā su-

Ποδάρεκς ἐγένετο. ταῖς δὲ
 Γόας εἰς πύλον ἦλασε, καὶ
 τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλέως. θυ-
 γατρίᾳ λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέχρι μύτινος εἰ μεοσῆν κα-
 τώκει. ὥς δὲ τὰς εἰ ἄρχει
 γυναικας ἐξέμνηε Διόνυ-
 σος, ἡ τῷ μὲν τῷ βασιλείας
 ἰαοτέμηνος αὐταῖς, ἐκεί μὲν
 βίαντος κατῴκησε. 10
 Βίαντος δὲ, καὶ Πηροῦς τα-
 λάος, οὗ, καὶ Λισιμάχης τῇ
 Λεαντος τῇ μελάμπροδος,
 Ασρατος, Παρθενόπολις,
 Πρώναξ, Μυκισθεὺς, Λεϊσό-
 μαχος, Φειφύλη, ὡς ἀμφοτέ-
 ρατος γαμῆ. παρθενόπολις
 δὲ πρῶμαχος ἐγένετο, ὃς με-
 τὰ τῇς ὑπὸ γόνων, ὡς θυέας
 ἐστρατῆς. Μυκισθεὺς δὲ 20
 Εὐρύταλος, ὃς ἦκεν εἰς τοῖαντι
 πρῶνακτος δὲ ἐγένετο λυ-
 κοῦργος. ἀσρατος δὲ, κῆ ἀμ-
 φιθέας τῇς πρῶνακτος, θυ-
 γατρίᾳ μὲν Ἀργία, οὗ πύ-
 λη, Αἰγιάλεια. καὶ δὲς δὲ
 αἰγιάλεις, Κυάνιππος. Φε-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φέρει εἰς
 Σαλαμίαν κτήσας, ἐλύνουσιν
 ἄδμητον, καὶ Λυκούργον.
 Λυκούργος μὲν οὖν παρὶς νε
 5 μέας κατῴκησε, γήμασ δὲ
 Ὀρυσόκλῳ. ὥς δὲ εἰς τοὶ φα-
 σὶν, ἄμφιδέας ἐλύνουσιν
 Οφελτίῳ κληθεῖτα Ἀρ-
 χήμορον. Ἀδμήτου δὲ ἑκα-
 10 σιλοθύοντος τῆς φέρων, ἐπὶ
 τῶσαν ἄλλων αὐτῷ μνη-
 σθουμένη τῷ Πελίου θυγα-
 τρατῶρα. τῷ κατὰ ξύλῳ π
 ἄρμα, λείντων καὶ καίρων,
 15 ἄλλων ξύλασ ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομίζας πρὸς Πηλίας,
 Ἀλκυσιν λαμβάνει. θυῶν
 δὲ εἰς τοῖς γάμοις, ὅτε λάθῃ
 ὁ ἄρπυμῶν θυῶν. διατοῦ
 20 τοῦ τὸν Σάλαμον ἀνοίξας,
 οὐρεὶ σφακόντων σπέρμα.
 πτωλεωμλίον ἄλλων δὲ
 εἰπὼν ὅτι λαοσκεῖται τῷ
 θεῶν, ἠτιχάτο παρὶς μοιρῶν,
 25 ἵνα ὅταν ἄδμητος μέλλῃ
 πλοῦταῖν, ἄλλων τῶν Σα-
 νάτου, ἃν ἐκουσίως τίς ὑπὲρ

stulit. Mares autem Ægialeū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cre-
 ibei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliæ cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū pcreauit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 uxiduēta Euridice, uel. ut alij
 narrāt, Amphithea uxore O-
 pheltem cognomento Arche-
 mori genuit. Ceteræ Admeti
 Pheris regnāti, Apollo merce
 decoductus seruiuit, quo tēpo-
 re Pelie filia uxore deposce-
 bat. Pelias ab eo currū, a leo-
 ne, et ~~hæc~~ trahendū postulāt.
 Admetus Apollinus ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: & Alcestin caput: q
 cū in nuptijs de more sacra fa-
 ceret, Dianæ immolare obla-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti fato quæsitū eēt. respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, cum
 mortis piculū euasurū esse:

siq; p eo siue pater, siue ma-
ter, aut uxor moriē ultro su-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, parētes p fi-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alceſtis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uita remisit:
sed, ut qbusdā placet hercules
cōmissa cū Plūtōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
aut Aesone, Crethei, et Po-
lymedes Autolyçi, filio natus
Iolcū urbē habitabat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sci-
eanti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calcea-
iū hēat, cauendū esse. primò
cū id genus oraculi minime
imellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in litore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accersuit. Is uerò, quòd
rei rusticae desiderio teneret-
ur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. & Anauz

αὐτῷ θνήσκειν ἔλκεται πα-
τὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ
ἔλκεται ἢ τῷ θνήσκειν ἡ μόρτα,
μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
τρὸς ἢ πατρὶ αὐτῷ θνήσκειν·
θελώντων, ἄλλης ἢ πατρὶ
αὐτῷ ἀπίθανε. καὶ αὐτῷ πάλιν
ἀνέπιπεν ἡ κόρη. ὥς δὲ
ἐσθιοι λέγουσιν, ἡρακλῆς
μαχεσάμενος ἔδην. Αἰῶνος 10
δὲ τῷ κρηδίῳ, καὶ Πολυμή-
δης τῷ Αὐτολύκῳ Ιάσων.
οὗτος ὡς ἐπὶ ἰωλκῷ. τῷ δὲ
ἰωλκοῦ πελίας ἐβασιλεύ-
σας μετὰ κρηδία, ὡς χρωμίσας
πατρὶ τῷ βασιλείῳ, ἐδί-
ωπον ὁ θεός, τὸν μοιρασ-
τὸν φυλάττομαι. τὸ μὲν
οὕτως πρῶτον, ἡ γυνή τῷ χρῆ-
σιν, αὐτῷ δὲ ὕδρον αὐτῷ 20
ἐγνώ. τελευτῇ γὰρ ἢ τῷ θα-
λάσῃ ποσειδῶνι θυσιάσας,
ἄλλοις τὲ πολλοῖς ἀδικοῦ-
σι, καὶ τὸν Ιάσωνα μετεπέμ-
ψατο. ὁ δὲ πῶς γαργίας 25
ἐπὶ τοῖς χερσὶν διατελεῖ,
ἐπὶ οὖν ἢ τῷ θυσίᾳ.

διαβαίνειν δὲ ποταμὸν Λ-
 ναυρον, ὅς ἐστι μοιδοσιόδα-
 λες τὸ ἔθνος ἀχλίς ἐσὶ
 τῷ ῥείθρῳ πίδαλον. Δεασί-
 5 μλος δὲ πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἠ-
 ρώτα περὶ λαδῶν, τίς αἶψά
 ἐποίησεν ἰζουσίαν ἔχων. εἰ
 λόγοι ἦν αὐτῷ, πρὸς πῖνος
 10 φοινῶ δῆσαι δαίτην πολιτῶν.
 ὁ δὲ, εἰπεῖν ἤλθεν ἄλλως,
 εἰπεῖν δὲ μὲν ἦν ἔρασ. ἴν' ἔλ-
 λαι κακὸν μὲν εἰ πηλίας. τῷ
 γὰρ ἔρασι οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσὸν
 15 μαλλον δὲ ῥάσ' ἐφ' ἡ περὶ
 ταπῆν ἀναφέρειν αὐτῷ.
 ἔπειτα πηλίας ἀκούσας, ὁ δὲ
 ἦν τὸ ῥάσ' ἐλθεῖν ἐκέλευ
 σεν αὐτόν. ἔπειτα δὲ εἰ κέ-
 20 λαις ἦν Ἀρεῖος ἄλλοι κρε-
 μάμενοι ἐκ σφύρας. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἔπειτα δρᾶκον τοῦ αὐ-
 πνον. ἦν ἔπειτα πηλίας
 25 ἰδῶν, ἔραρον παρεκάλει
 τὸν φείδον. κακὸς αἶψα
 ἔρας ἔπειτα πηλίας πηλίας
 ὄρεσι λαῶν κατεσκεύασε τῷ

rum amnem traiciens, alie-
 rum in amnis alueo amiserit
 calceum. Id ubi Pelias uir-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius eum accedit,
 rogatq; : quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo predictū fue-
 rat, à civium aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē si-
 ue forte quadam superuenit,
 siue Iunonis ira, ne mali al-
 iquid accideret Peliae, quip-
 pe qui Iunonem nullo dignas-
 batur honore : pellem uelle-
 ris aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire sta-
 tim praecepit. Haec autem
 in Colchis suspensa è quer-
 cu in Maris luo uisebatur :
 ac sub insomnis draconis cu
 stodia asseruabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phrixum inuauit. At is Mi-
 neruae consilio naum remo-
 rum quinquaginta construit,

APOLLODORI

eamq; à fabri nomine Ar-
go appellauit: ad cuius pro-
ram, tabulam uocalem è fa-
go Dodonidis siluæ accomo-
dauit. Naui itaq; confecta,
Iasonem scitantiem oraculum
Deus ad uelaturam faciens
dam cohortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæq;
in vnum congregarat, quo-
rum nomina hæc sunt. Ty-
phus Hagnii filij, cui naui
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
ac Peleus Acæti, Hercules
Iouis, Aegæi Theseus.
Idas, & Lynceus Apharei.
Amphiaræus Oiclei. Cæ-
neus Coroni. Palæmon Vol-
cæni: Ætoliæ. Cepheus Ar-
lei: Laertes Arcesij. Autoly-
cus Mercurij, Atalāta Schæ-
nei, Menætius Actoris. Ae-
ëtor Hippasij. Admetus Phe-
reus. Acæstus Peliae Eue-
rytus Mercurij. Meleager

πρωτογονοῦ θείσαν ἀρχὴ τοῦ
κατασκευάσαντος, ἀρχαί,
καὶ τὰ δὲ τὴν πρῶταν εὐήρ-
μοσεν αἰθιρᾶ φωνὴ φηρὺς
τῆς δωδώνιδος ξύλον. ὡς
δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθῃ,
καὶ χρυσίῳ, ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυαθροί-
σαντι τὸν ἀείσιω τῆς ἐλ-
λάδος. οἱ δὲ στυαθροί- 10
οὗτοι εἰσὶν αἶδε, Τίφω ἀ-
γνίου, ὃς ἐκυβόρια τὴν
ναῶν. Ὀρφέως Οἰάγρου,
ξυῖτης, καὶ Κάλαις Βορείου.
Κάτωρ, καὶ πολυδούκης
διδός. Τελαμών, καὶ πη-
λὸς αἰάκος. Ἡρακλῆς
διδός, Δημοῦς ἀγέως. Ἰδίας,
καὶ Λυγκύς Αφαιρέως.
Ἀμφιάρεος Οἰκλείου, 20
Καινὸς κορώνου. Παλαί-
μων Ἡφαιστου, ἡ Αἰτωλὸς.
Κυφὸς αἰλίου. Λαδῶτης
Ἀρκείσιου. αὐτόλυκος Ὀρ-
μῶν. Ἀταλάντη ὀρινέως. 25
Μελίοπος, Ἀκῶρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτος Φοῖβουτος.

Ἀγκῆος Πελίου. Εὐρυτος δὲ
 μόν. Μελέαρχος οἰνέως.
 Ἀγκῆος Λυκούργου. Εὐφρ
 μος ποσειδῶνος. Ποιάσθαι
 5 μάκου. Βούτης Τελειόως.
 Φάιος, καὶ Στάφυλος, Διο
 νύσου. Εργίνος ποσειδῶνος.
 Περικλῆμνος Νηλέως. Λυ
 γίασ Ἡλίου. Ιωκλῆος Θε
 10 ούσιου. Ἄρως Φείξου. Ευρύα
 λος Μυκισίας. Πιυέλεως
 Ἰππάλμου. Λύτιος Ἀλέ
 κτορος. Ιεῦτος Ναυβόλου,
 Ἀσκάλαφος, καὶ Ἀλμῆνος
 15 Ἀρεως. Ἀστέιος Κομύτου.
 Πολύφρμος Ελάτου. οὗτοι
 ναυαρχοῦντος Ἰάσονος αἰε
 τεχνεῖς, προσέχουσι λυ
 μῶ. ἔτεχε δὲ ἡ λυμῶνος αἰ
 20 οσφρανὶ ποτὶ οὐρανὸν ἔρμης, ἔα
 σιλονομήν δὲ ἄνω Ὑμέ
 πύλης τῆς θύαιτος, δι' αἰ
 τίας τίνδ. αἱ λυμῶναι τῶν
 ἀφροδίτῶν οὐκ ἐτίμωσαν. ἡ
 25 δὲ, αὐταῖς ἐμβαλεῖ δυνασ
 μίαν. καὶ διαδύει οἱ γάμοι
 τας αὐταῖς ἐκτὺς πλοῖσιν

Oenei. Ancæus Lycurgi,
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Teleona
 tis. Phanus, & Staphyla
 lus Dionysi. Erginus Neptu
 ni. Periclymenus, Netei.
 Augeas Heli. Iphyclus The
 sty. Argus Phryxi, Euryas
 lus Mecistei. Penelus Hippa
 palmi. Leitus Alestori.
 Iritus Nauboli. Ascalas
 phus, & Almenus Martis,
 Asterius Comatae, Polyphe
 mus Elate. Hic igitur Na
 uarcho Iasone cuncti in Lem
 num appellant. Hæc insu
 la tum viris omnibus orbata
 Hyrsipylei Thoantis filie
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legitur
 Lemniæ mulieres. Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa ieiunium illis gra
 uolentia vitæ iniicit. Et vi
 ri è Thracia Lemno proxi
 ma abductas captiuas ancil
 las subigebant. Tum lem
 nie quod a coniugibus spora

pererant non modo patres ip-
 sos, sed et viros, suum quaeque
 iugularunt, una tamen om-
 nium Hypsipyle Thoantem
 patrem absconditum, serua-
 uit illa sum. Mox Argonau-
 tae in Lemnum, quae iam
 à mulieribus tenebatur: ap-
 pulsī, illis admiscerunt. Hyp-
 sipyle uero ab Iasone com-
 pressa Euneum: ac Nebro-
 rbonum liberos gignit, à
 Lemno deinde ad Doliones,
 quibus tunc Cyzicus impera-
 bat, peruenerunt. Hic eos
 benignissime excepit. qui no-
 ctu illinc aucti: restantium
 uentorum impetu noctu nec-
 scij rursus Doliones appule-
 runt. qui, dum finitimorum
 pelagiorum hostium copias
 esse arbitrarentur (continen-
 ter enim cum finitimis bel-
 lum gerebant) pugnam per
 noctem conserunt ignari ad-
 uersus ignaros. Caesis itaque
 Dolionum plerisque, et rege
 Cyzico, Argonautae, ubi

Θράκης λαβόντες αἰχμα-
 λωπιδας σπυδιναῖζοντο αὐ-
 ταῖς. ἀπμαχόμεναι δὲ αἰ-
 λύμνιαι, τοὺς τε πατέρας,
 καὶ τῶν αὐθραστ φονέουσι. 5
 μόνη δὲ ἔσωσεν ὑψίπυλιν ἣ
 ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα
 ῥύσασα. περὶ χρόνους οὖν τὸ
 π γυναικὸν κρατουμένη τῇ
 λήμνῳ, μίσθονται ταῖς 10
 γυναιξίν. ὑψίπυλιν δὲ ἰά-
 σονι σπυδιναῖζεται, καὶ γυν-
 νὰ πατρὸς, Εὐθύνοι, καὶ Νε-
 βροφόνων. ἀπὸ λήμνου δὲ
 προσίχουσι δολίισιν, ὧν ἑκάς 3
 σίλας κύξικος. οὗτος αὐ-
 τῶν ὑπιδέξας φιλοφρόνους.
 νυκτὸς αἰαχέει τις ἐπιῦθεν
 καὶ πειπτόντες αἰτιπνοί-
 αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς 20
 δολίοσι προσίχουσιν. οἱ δὲ
 νομίζοντες πηλασγικὸν εἶναι
 σς αὐτὸν, ἐτι 29 γὰρ ἑσπὶ πε-
 λάσγων σπυδιναῖς πολε-
 μούμενοι, μάχην τὴν νυκτὸς 25
 σπυδιναῖς αἰχμαλῶντας
 πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναν

πες δὲ πολλοὺς οἱ ἀργοναῶ-
ται, μετ' ὧν καὶ κῦζικον.
μεθ' ἡρόδοτον, ὡς ἔγνωσας,
ἄχρδουρόμενοι, τὰς τε κόμας
ἐκίεον το καὶ τὸν κῦζικον
πολυτελεὺς ἔδωκεν. καὶ
μετ' ἐκὼν ταφῶν πολέων-
τες, μουσικὰ περὶ αἰωνίου.

Εἰταὼν δα, ἡρακλῆα, καὶ πο-
λύφημον κατέλιπον. ὕλας
γὰρ ὁ θεοδόταμος παῖς,
ἡρακλῆος δὲ δρώμενος, ἄχ-
σαλεις ὑποβόσκωνται, ὅτε
καλλὸς ἔστω θυμῶν ἡρακ-
λῆος. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
αὐτῷ βοῶντος, ἀπασι μέ-
ρος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔστω
ληστῶν ἀγνοῦναι νομίζων.
καὶ δηλοῖ σιωπῶντι ἡρα-
κλῆϊ. ζητοῦντων δὲ ἀμφοτέ-
ρων ὅτ' ὕλας, ἡ καὶ αὐτὸς αἰνέων.
καὶ Πολύφημος μὲν εἰ μν-
σικὰ κτίσας πόλιν, Κίον ἔβα-
σίλυσεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ
ἀστυνέων εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
δὲ αὐτὸν αὐτὸς τῶν ἀρχόν-
των πολέων τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
multis cum lacrimis ac de-
iuncto sibi capillo; Cyzicum
magnifice iumularunt; quo
facto abiire: nec longo post
tempore in Mysiam deuenie-
runt. Hic Herculem cum
Polyphemo reliquerunt. Quo
niam Hylas Thiodamantis fi-
lius, & Herculis amasius
aquatum emissus ob exi-
miam ipsius formae præstan-
tiam a nymphis raptus est.
Et Polyphemus, cum illum re-
clamantem audisset, nudato
ense à latronibus abduci pu-
tans, persecutus est. Idem
Herculi obviam facto indi-
cavit. Interea vero dum Pue-
rum Hylam uicq̃ requirunt
naui uero rapta deserti sunt.
Mox Polyphemus condita in
Mysia ab se urbe Cio regni
sedem ibi collocavit. Ver-
um Hercules Argos re-
meauit, quem Herodotus ne-
q̃ iam tum statim nauigasse
se, sed apud Omphelem

seruitutem seruasse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe rescriptum fuisse refert: propterea quod Argò huiusce gratitatem perferre haud quaquam posse distitabat: Atz qui Demaretes ipsum in Colchos usq; nauigasse tradidit. Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contendiffe scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum caestibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebant.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certamen puocabat. Pollux cum eo se pugnaturū esse pollicitus, percusso illius cubito hoīem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὁμῶν δουλῶν. Φερικύδης δὲ αὐτὸν εἰ ἀφεταῖς τῆς Θεσσαλίας ἀρχαίφθηναι λέγει. τῆς ἀργῆς φηγογαμῆς, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ δούλου βάρος. Δημοκρέτης δὲ αὐτὸ εἰς κόλχιδ' ἀπὸ Πηλίου κόλχα παρίστωκε. Διογύσιος μὲν γὰρ αὐτὸ, καὶ ἡ γαμῖνα φησι τῆς ἀργοναυτῆς γένεσθαι. ἀπὸ δὲ μυθίας ἀπὸ Πηλίου εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἣς ἑβασίλευσεν Ἀμυκος, ποσειδῶνιος παῖς, καὶ βιθυνίδος. γένεσθαι δὲ ὦν οὗτος, ὅς περ ἄρ' ὄντας ἐξείους, ἠνάγκαζε πυκτὸν δύναι, καὶ ὅτερον τὸν ῥόπον ἀνέρε. παραγλιόμηνος οὖν καὶ τὸ πρὸς τὴν ἀργὴν, τὸν ἄριστον αὐτῆς εἰς πυγμῶν προσκαλεῖτο. πολυδύκνης δὲ ἄπο γόμηνος πυκτεύσει. πρὸς αὐτὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσκοντες οἱ ἀει-

5. *στῆς τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φεύγοντας φοινοῦσιν αὐ-
 τῆς. ἐπεὶ δὲ αὐαχθεσίτες,
 καταντῶσιν εἰς τὴν θράκης
 10. σκαλμυδικῶν. εἴδα ὅκει φι-
 νός μακίς. τὰς ὄψεις πε-
 πρημένους. ἴδον οἱ μὲν, τὸν
 ἀγάνορος εἶναι λέγουσιν; οἱ
 15. δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πι-
 ορώσθαι φασιν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθεον, ὅτι περὶ
 λεγὰ τοῖς αὐθιγῶσι τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθε-
 ρίου. καὶ τῆς ἀργοναυ-
 20. τῆς, ὅτι περὶ μνηστῆ-
 ρων ἰδούσιν ἐτύφλωσε παῖ-
 δας. τινὲς δὲ, ἔπειθε πο-
 σειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξαι πα-
 οἱ τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἐλ-
 25. λὰδα πλοῦν ἐμάνυσεν. ἔ-
 πιμφο δὲ αὐτῷ, καὶ τὰς
 ἀργοναυτῶν οἱ θεοί. πῶς δὲ
 οἱ ἔβαν αὐτοῖς. καὶ ἐπει-
 30. δαν τῷ Ωκεῖ περιτίθεται Ἰά-
 35. πριζα, ὅς οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀ-
 μέναι, τὰ μὲν πλεῖον ἀνὴρ
 παῖον. ὁλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς*

*mis uiri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obtrun-
 cant. Hinc autem auerti Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenērūt. Hūc alij Age-
 noris filiū eē ferūt, alij uerò
 Neptuni, cūq; exaceratū suis
 se pducit: à Dijs, alij, q; futu-
 ra mortalib; pdiceret. Nōnul-
 li uero à Borea, et Argonan-
 tis, q; à nouerca iductus filia-
 os suos oculorū luce priuasset
 Nec desunt, q; à Neptuno id
 factū dicāt, propterea q; Ibrī-
 xi filiis à Colchis in Græcia
 am, nauigationem signifi-
 casset. Ad hæc etiam Di
 Harpyias in illum immise-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. hæc ubi
 Phineo paratam esse men-
 sam intuebantur, à cœlo de-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea qui-
 dem tam grani odore sædata*

APOLLODORI

remanebant, ut perferri mi-
nime possent. Hic igitur Ar-
gonautis, quæ ad nauigatio-
nem suam spectarent, iam
iam proposituris, commodū
inquit de nauigatione tum
mibi uerba faciatis. simulac-
me ab Harpyiarum iniuria
liberaueritis. Tum hi Phis-
neo mensam sternunt, in-
qua simulac edulia apposita
erant: en repente Harpyiæ
uastū clangorem fundentes de-
uolat, & esculenta diripiūt.
Id uero ubi uiderūt. Aglonis
filij Zetes, et Calais: alati iu-
uenes nudatis ensib. illas pæ-
rē insequuntur. Ceteræ planè
Harpyiis Boreæ filiorū mani-
bus tū moriendū erat: sed &
Boreæ filij id tū quoq; cū iſe
flaretur, et eas minime adep-
ti fuissent, erat pœundū. Cum
itaq; pueri psequeretur Har-
pyias, eaq; altera ad Telopō-
nesum in amnē Tigrē deci-
dit: q nūc ab illa noīatur Har-
pya. Hanc autem alii Nicos

αἰάπλεα κατέλειπον, ὥς
τε μὴ δυνάσθαι προσεγγί-
ναι. Βουλομένησις δὲ ζῆς
ἀργοναύταις τὰ πρὸς τοῦ
πλοῦ μαθεῖν, ἔπειθ' ἴσ-
θαι τὸν πλοῦν, ἔφη τῶν
ἀργυρῶν αὐτὸν εἰς ἀπαλ-
λάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν
αὐτῷ ἱάπεζας ἐδοιμάτων.
ἀργυρὰ δὲ ὀβριότης σὺν
βοῇ κατὰ πῆλσον τὴν εὐ-
φύην ἤρπαζον. Θεασάμενοι
δὲ οἱ βορέου παῖδες ζήτης,
καὶ καίλαϊς ὄντες πῆδρωτοί
παράγμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
ερα ἐδωκον. ἦν δὲ ταῖς ἀρ-
πύαις χρεῶν τιθάναι ὑπὸ
τῆς βορέου παιδῶν. τοῖς δὲ
βορέου πασι, τότε τελευτή-
σεν, ὅτε αὐτὸν δῶκοντες μὴ κα-
ταλάβωσι. διωκομένων δὲ
τῆς ἀργυρῶν, ἡ μὲν κατὰ π-
λοπόννησον εἰς τὸν τίγριν
ποταμὸν ἐμπίπτει. ὃς νῦν
ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυς καλεῖ-
ται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νι-
κοῦσιν. οἱ δὲ ἀελλόπουν κα

λούσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τὰς καλου-
 μένους ὠκυπέτη, ὡς δὲ εἴοι,
 ὠκυπόδον. Ἡσιόδος δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην. αὐτὴ κα-
 5 τὰ τὴν προποντίδα φεύ-
 γουσα, μέχρις ἐχινάδων ὕλ-
 δε νήσων. αὐτὴν ἂν ἐκεί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἐστράφη γὰρ ὡς ὕλδεα αὐτὴ
 10 ταύταις. καὶ χρομὴν κα-
 τὰ τὴν νηϊόνα ἔπειτα καμά-
 ρυ πίπῃσιν σὺν τῷ δισκόκωπῳ.
 ἀπολλώνιος δὲ ἐν ὅτῳ ἀρ-
 γαύταις ἕως στροφάδων νή-
 15 σων φησὶν αὐταῖς διαχέου-
 ναι. καὶ μηδὲ παθεῖν
 δούσας ὄρεον τὸν φινέα, μη-
 κέ παδικῆσαι. ἀπαλαγχεῖς
 δὲ τῆς ἀρπυγῶν φινέως, ἐ-
 20 μόνην σὺν τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις, καὶ πᾶσι τῷ
 συμπληγάδων ὕπνῳ πε-
 ρᾶν τῆς κατὰ δαίκασαν.
 ὅταν δὲ ἔπειτα μεγίθεις αὐ-
 25 ται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλαις ἔπειτα τῆς πλοῦ-
 μάτων βίαις, τὸν ὅλον θα-

lhoen, alii uero, Aelloponi:
 sunt, qui alteram Ocyptem
 nominant, alii, Ocythoen. At
 Hesiodus eā Ocypodē nūcuz
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas pers
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad strophadas insu-
 las usq; Boreæ filias, Hærry-
 iarum insectationem tenuisse
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iureius-
 rando, nihil post illa in Pbi-
 nœum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Pbineus Hærrys-
 iatum pænis reliquam Argo-
 nautis nauigationem explae-
 nauit: necnon illos Symplex-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

cū venturū impetu agitata ui-
cissim cōcurrebāt, maris trā-
sū præpediebāt. Magna in-
super ab ipsis nebulæ uis, ac
magnus iē strepitus excita-
batur, ut ne uolatilibus quidē
p̄ eas trāsuolare liceret. Co-
lūbam itaq; p̄ Symplegadas
medias ipsis mittendā p̄cepit
quā, si icolumē trāsuolasse ui-
deāt, p̄ eas traicere nō dubi-
tarēt; si uero illa iteriisset, nul-
lis iter petras uiribus trāfire
conarētur. quæ cū accepisset
soluta nauī discedūt, et cū p̄-
xima Symplegadas p̄uēissent
de præcolūbā dimittūt, quæ
cū p̄ mediū cōcurrentiū sca-
pulozū ipse uolitarēt, sūmā
eandē Symplegades coeuntē
deterferūt. Obseruato igitur
scopulorū recessu, acerrimo
remigatiōis certamine, Luna
ne opitulante sūma tm̄ puppis
p̄te mutata icolumēs traiece-
rūt. Itaq; Symplegades ab eo
ipe imotæ p̄māserūt. Nā post
huiusce nauis trāsmiissionem

λάσσης πόνρον ἀπέκλιδας.
ἐφάρξο δὲ πολλὰ μὲν ὑπὲρ
αὐτῆς ὁμίχλην, πολλὰς δὲ
πύλας. ἦν δὲ αἰδύνατον
καὶ τοῖς πετνηοῖς δι' αὐτῆς
ἐλθεῖν. εἰπὺν οὖν αὐτοῖς
ἀφῆναι πελάγος διὰ τῶν
πετρῶν, καὶ ταῦτά τιν' εἰς μὲν
ἰδῶσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν
καταφρονούντας. εἰς δὲ ἰο-
ύχλυμλιν, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. ταῦτα αἰνέοντο
ἀκούοντες, καὶ ὡς πλε-
σίον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφί-
κιν ἐκ τῆς πύλας. πλεῖα
δὲ, τῆς δὲ ἰπταμλίνος. τὰ
ἄκρα τῆς οὐράς ἢ σύμπλα-
σις τῆς πετρῶν ἀπεδείκνυν.
ἀναχέροντας οὖν ἐπιπ-
λέοντες τὰς πέλας, μετ' ἐ-
ρεσίαις αὐτόν τε συλλαβομέ-
νης ἦρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα
τῆς ἀφλάσων τῆς νηὸς πε-
ρικοπείσης. αἱ μὲν οὖν συμ-
πληγάδες ἐκτοτε ἐσθλά. 25
χρεὼν γὰρ ἦν αὐτάς τας νηὸς πε-
ρικωδείσης συνελθεῖν παντε-
λως.

λῶς . οἱ δὲ ἀργοναῦται περὶς
 μαριανδυνούς πῆγλιντο .
 καὶ καὶ φλογορόνως ὁ βασι-
 λεύς ὑπὲρ ξανθὸν ἄλκος . αἰὶ δα
 5 δὴν σκεῖ μὲν ἰδίῳ μῶν ὁ μαινίης
 πάλῃ ξαντος αὐτὸν καὶ περὶ .
 δὴν σκεῖ δὲ καὶ Τίφῳ . καὶ
 τὴν ναῦν Ἀγκᾶος ὑποσχέ-
 ται κυβερναῖν , πῶρα πάλῃ ξαν-
 10 τες δὲ θερμώδοντα , καὶ καὶ
 καλὸν , ὥσφαισιν ποταμὸν ἦλ-
 θον , οὐτος τῆς κολχικῆς ὄβι-
 γῆς . καὶ βορμὴ δέ τῆς
 νηὸς , ἦ καὶ περὶ αἰήτῳ
 15 ἰάσων . καὶ τὰ ἐπιταχέ-
 τα ἔσπερ Πελίου λέγων , πῶ
 καὶ λείδωναι τὸ δόρατος αὐ-
 τῷ . ὃ δώσειν ὑπέχθω , ἔσπερ
 τὸν χαλκὸν ποδάς ταύρου
 20 μόνος καὶ ταχέως . ἦσαν δὲ
 ἄγριοι πῶ αὐτῇ οὐτοί . παῦ-
 ροι δύο μεγάλῃ διαφθόρῳ-
 πς , δώρον ἡφαίστου . οἱ χαλ-
 κοὺς μὲν εἶχον πόδας . πῶ
 25 δὲ ἐκ σμαρτῶν ἐφύσων . τοῦ
 τοῖς αὐτῷ ξανθῷ ἐπιτα-
 χεῖσθαι ἀπείρειν δράκοντος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant . Inde ue-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos petucnerunt: ubi ab Ly-
 co Rege summa cum benig-
 nitate excipiuntur . Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit . Tiphys hic etiam mo-
 ritur , & Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur .
 Dein præteruecti Thermoz-
 dotem, Caucasumq; , ad Pha-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur . Naui in portū
 delata, ad Aecten cōtendit Ias-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur, si so-
 lus æripides Tauros sub ius-
 gum miserit , Hi autem duo
 erant , & feri, ac miræ ma-
 gnitudinis , Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib. ignē ore spirabāt . Ad-
 hæc ipsi, ubi bosce iugo iun-

xisset, ut Draconis dētes se-
reret, imperat, quippe qui a
Minerua dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iason habebat. Ambi-
gentem, itaq; Iasonem, qua-
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incoepit: Hæc erat Acetæ fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
ueneficius, et cantionibus in-
signis. Quæ ueritate Iason
a tauris perderetur, clam pa-
tre sociam ipsi se fore ad eos
perdomandos, atq; etiam uel-
lus aureum, si se uxorem
ducturum, et in Græciā si-
mul, nauigantem peruectus-
rum iuret, pollicetur. Id ubi
præstiturū se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; ely-
peum, bastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
ὡπὶ δῶταται, inquit illa, διέ,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀθηνᾶς τὸν ἡμίσιον,
ὃν καὶ ἄλλος ἔσπειρεν ἐν θύ-
ραις. ἀφροῦντος δὲ τῷ ἰά-
σονος, πῶς αὖ δύναιτο τὸν
ταύρου καταξοῦσαι, μύ-
θεια αὐτῷ ὅρῳτα ἔρχετο. ὅν
δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αἰήτου.
καὶ Ἰδύιας τ' ὠκεανοῦ, φαρ-
μακίς, διδομένη δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθαρεῖ, κρύ-
φα τῷ πατρὶ στωδράσειν
αὐτῷ πρὸς τὸν καταξοῦσιν
τῷ ταύρῳ ἐπιγχείλατο. καὶ
τὸ δόρατος ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὁμοίῃ αὐτῷ ἔξιν χυαί-
νη, καὶ εἰς ἐλλάδα σύμπλον
ἀγάγεται. ὁμοσάντος δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ καταξοῦσθαι τὸν μέλ-
λοντα ταύρου, ἐκέλευσε
χρίσαι τήντε ἀσπίδα, καὶ τὸ
δόνον, καὶ τὸ σῶμα. τούτῳ γὰρ
χρισθέντα ἔφην πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τ' αὖ ὑπὸ πυρός
ἀδίκην θήσεισθαι, μὴτε ὑπὸ
σιδήρου. ἐδύλωσε δὲ αὐτῷ

ἀπειρομλίων τῆς οὐδὲν τῶν,
 ἐκ γῆς αἰσθρασ μέλλειν αἰα
 οὔνε θαυ ἐπ' αὐτὸν καὶ δω -
 πλισμένοις. οὐς ἔλεγει
 5 ἐπειδ' αὐτὸν ἀδρόως διασπεται,
 βάλῃ εἰς μέσον λίθου αὖ πο
 θεν. ὅταν δὲ ἔσθ' οὐδ' οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τὸ τε κτείνειν αὐτῶν. ἰάσων
 10 δὲ ἔσθ' ἀκούσας, καὶ χρι
 σάμηνος τῷ φαρμάκῳ, πα
 ραχλινόμηνος εἰς τὸ νοῦ νεώ
 ἄλσος, ἐμάσθ' ἐν ταύ
 ροις. καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ
 15 ὀρμίσαντας αὐτῶν κατέξου
 ξε. ἀπείροντος δὲ αὐτοῦ
 τῶν οὐδὲν τῶν, αἰέτων ἐκ τῆ
 γῆς αἰσθρασ εἰς πᾶσι. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἐώρα βάλ
 20 λων ἀφαιεῖς λίθου πρὸς
 αὐτῶν, μαχόμενοι πρὸς ἀλ
 λήλους, πρὸς αὐτῶν ἀνέγει. καὶ
 καταξέου γυνυμλίων τῆς ταύ
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δρόσ
 25 αἰήτησ. ἐβούλῃ δὲ τήν τε
 αἰήτῃ καταφλέξει, καὶ κτεί
 νει τῶν ἐμπλείοντας. φησὶ

uolētia laesum iri asserēbat,
 sed & illi indicauit, ut ē sa
 tis dentibus uiri terra orituri
 essent, & armati q̄dem in ip
 sum incurfuri. Quos statim
 quam frequentes spectarit,
 inter eos eminus lapides cōij
 ceret. Postea uero, q̄ ea de
 re, inter se pugnam commise
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaq; īstructus Iason, ei phar
 maco inunctus in templi luz
 cum penetrat, tauros perquī
 rit, quos multa cum flammaz
 rum ui iriumpētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armatis
 ē terra uiri profligere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coni. ētis inter eos occulte la
 pidibus p̄grantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo
 mitis auris, tantum abest, ut
 uellus aureum ex p̄acti, & cō
 uenti formula trahat Aecetes,
 sed Argō nauim inflammas
 re uoluerit: nec nō cū ea nau
 tas ad unum omnes occidi stu
 duerit. Quod ubi Medea re

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem cuiusmodem ueneficijs aggressa soporauit: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrtus frater consequebatur: Ast ubi noctu cum hisce auebūtur. Ceterum Aetes cognita Medæ audacia ad nauim persequendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uenisse uidet, fratrē iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris collizgendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrabant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus cōmiz-

ασαι δὲ μῆδεια τὸν ἰάσονα νυκτὸς, ὥς τὸ δόρατος ἔχαλε. καὶ ἴφ φυλάσσοντα δράκοντα καὶ τακοιμύχνητα ὄϊς φαρμάκοις, μετὰ ἰάκονος ἔχουσα τὸ δέρας, ὥς πλὴν ἀρῶ παρελθόν. σωείπειτο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ ὄντων αἰήχοντες. αἰήτης δὲ ἐπιγρὺς τὰ τῇ μνηΐα πετολμυμῆα, ὥρμησε πλὴν ναῶν δῶκεν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλοῦσιον ὄντα μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φοινοῦει. καὶ μετὰ λίσσας, κατὰ θυγού εἰπείει. σωμαδροίζων δὲ αἰήτης, τὰ τῇ παιδὸς μέλη, τὸ δῶξεν ὕσδρῃσε. διόπρ ἔσπρσεν ἑλῶσα, καὶ τὰ σπρσέντα τῇ παιδὸς μέλη δάψασ, τὸν τόπον περὸ σηγρόδουσε τόμας. πολλοὺς δὲ τῆς κολχῶν ὥς πλὴν ζήτησιν τῆς ἀργούης ὄξέειπε. ἀπειλῶσας, εἰ μὴ μῆδεια ἄξοισιν αὐτῶν πείσασθαι τὰ ἐκάτης. οἱ δὲ,

διαχέοντες ἄλλος ἄλλου
 χροῦ χύθησιν. ἐποιοῦν, τῆς
 ἀργοναύταις τὸν ἡλιακὸν
 ποταμὸν ἔδωκε πῖνα πλεόντων.
 5 σι. μινίσκας, δὲ ξύδης ἔπειτα
 τῷ φονεύοντι ἀφύρτου,
 χειμῶνα λάβρον ἀντιπέμ-
 ψας, ἐμβάλλει πλάνην.
 καὶ αὐτῷ τὰς ἀφύρτιδας
 10 ὁ νότος παραπλεόντων. ἡ
 γαῖα φέγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ
 μὴ πορεύσεται εἰς τὴν αὐ-
 γονίαν, τὸν ἀφύρτου φόνοισιν
 15 καὶ θάρσυνον ἔπειτα κίρκης.
 οἱ δὲ, πῖνα πλεόντες τὰ
 λιβύων, καὶ κελτῶ ἔδωκε,
 καὶ ὅτε τῷ Ἰαφίονι πλά-
 τοις κομιδῆς, παραμει-
 20 ψάμενοι τυρρηνίαν, ἡ λῆτοισιν
 εἰς αἰαίαν, ἐνθα κίρκη, ἰκέ-
 ται γελόμενοι καὶ θάρονται.
 πῖνα πλεόντων δὲ σείρωνας
 αὐτῷ ὀφθαλμοῖς, τὴν αἰαντίαν
 25 μούσῃν μελαδῶν, τὴν ἀργοναύ-
 τας κατέχευε. μόνος δὲ
 βούτης ἔδωκε πρὸς αὐ-

natur. Tum ij alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonautis
 occupantur, Eridanumq;
 amnem iam prætereuntes.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate, Argonautis errores
 iniicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nāvigant, Argò nauis
 eos alloquitur his verbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; littora
 præteruecti, et per Sardinia
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Aëaciam con-
 tendunt ubi à Circe expians-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas iniecit. Ver-
 rum solus omnium Butes ad-
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Dehinc à Si-
 renibus nanim Charibdis ex-

cepi, Scyllaḡ, & errantia saxa, è quibus ingens flāmarū uis, ac fumus eructari uidebatur. Atqui postea Thetis cū Nereidibus Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; præterueſti, ubi Solis boues inerant. in Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi rex Alcinoos imperabat. Porro cum Colchici Argò nauim nūquam inueniunt. Horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritimā delati Absyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac nauim Argò tandem deprehendunt. Medeamq; ab Alcinoos repossunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum, ac si, nondum uirum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete annectens Iasoni Medeam cons-

ταῖς. ὃν ἀρπάξασα ἀφροδίτη ἐλίουβαίῳ, κατέκνησε. μετὰ δὲ ταῖς σειρήναις τῶν ναῶν χερυβδὶς ἐξεδίεχτο, καὶ σκύλλα, καὶ πέτραι πολλαὶ. ὧν φλόξ πολλή, καὶ καπνὸς αἰετοφόρος. ἑώρατο, ἀλλὰ οὐκ ἐκ τούτων διεκόμισα τῶν ναῶν σὺν νηρείοις τίς τις. πᾶκληθῆσα ὑπὸ ἧρας. παρὰ μειψάμενοι δὲ θείνακίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἐχούσαν, εἰς τὴν φαειάκω, νῆσον κέρκυραν ἦκον. ἧς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος. τῇ δὲ κολλήκῳ τῶν ναῶν διρεῖν, μὴ δὲ ναυαγίων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυρα οἰσὶν ὄρεσι παρῶκνησαν. οἱ δὲ, εἰς τὴν ἀλμυρῆδα κομίσθεντες, ἐκπῆσαν ἀψυρτίδας νῆσοις. αἱ οἱ, δὲ περὶ φαίαν καὶ ἐλθόντες, τὴν αἰτῶ κατέλαβον, καὶ τὴν μῆδισαν ἀπὸ ἡτοῦ παρὰ Ἀλκινόου. οἱ δὲ, εἰπὼν εἰ μὴ ἦδη στωε λάλυθαι ἰάσθαι, οὐδ᾽ ὅστις

αὐτῶν ἐκείνῳ εἰ δὲ πρὸς
 νος ἔστι, τῷ πατρὶ αἰπίμ
 φειν. Ἀρῶν δὲ ἡ ἄλκιμον
 γυνὴ φθάσασθαι μήδισθαι ἰά
 5 ὄντισιν ἐξούρξει. ὅθ' αἱ οἱ μὲν
 κολυχκοί, μὲν φαιάκων κα
 τήκυσαν. οἱ δὲ ἀργοναῦ
 ται μὲν τῆς μυθολογίας αἰὲ
 χροῖαν, πολέοντες δὲ νυκτός,
 10 οὐροσφῶν περιπίπτουσι χειμῶ
 νος ἀγέλλων δὲ σῆς ἀδὲ
 τῶν μενοιτίου δειραὶ τοξοῦ
 σαι τῷ βέλει εἰς τὴν θά
 λαοσαν, κατέσφειψαν. οἱ δὲ,
 15 πλοῦσιον ἐθάρσαντο νῆστοι.
 τῷ δὲ πρὸς προσδοκίαν ἀνα
 φαῖναι περὶ ἑρμῶν εἰς,
 αἰάφην ἐκάλισαν. ἰσχυροί
 μὲν οἱ δὲ βωμὸν ἀγέλλωσι
 20 αἰγυλίου, καὶ θυσιάζοντες,
 ἐπὶ ὕψιστον ἐρᾶν. ὅ
 θ' εἰσαι δὲ ἔπειτα ἀγέλλης μὲν
 δεία, δώδεκα θρόνα πᾶσαι,
 ἔπειτα αἰετῆς ἔσκαπτον μὲν
 25 παυγίαν. ὅθ' αἱ ἐπὶ καὶ νῦν
 εἰτὴ θυσιάζουσιν. ὅθ' αἱ σκά
 πται γυναικῶν. εἰτὴ δὲ

iugavit. Hinc igitur Col
 cbici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argo
 nautæ uero cum Mæaca in
 altum auehantur: qui cum
 noctu nauigarent, in maxi
 mam inciderunt tempesta
 tem. Inter hæc Apollo Me
 nætium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumq; in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam in
 sulam conspiciunt, ad eā de
 ueniunt, ac præter spem ostēn
 tatam portum ingressi Ana
 rphen nominarunt: ubi Apo
 lini Acglæo aram statu
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quæ
 uero ab Arete duodecim an
 cillæ Medææ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos ui
 ros per lusum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con
 suetudo mulieribus manet.
 Inde auecti in Creiā appel
 lere prohibentur à Talo.

Hunc sanè alij ex Cbalci
ærisue genere prolunt, Sūt,
qui à Volcano Minoi da-
tum esse ferunt. Qui uir Aæ-
neus fuit, idēq; ab alijs Tau-
rus appellatur. Huic autē ue-
nam unam à collo ad calcē
perti nentem fuisse tradunt,
atq; in huiusce uenæ cute
clauus Aeneus affixus esse ui-
debatur. Hic igitur Talus ter
in die circum insulam cur-
rens, eam tuebatur. Quo circa
iam tum Argō nauim præ-
tereuntem spectans, lapidibus
impetebat. Demum Medææ
ueneficijs circumuentus occu-
buit. siquidem, ut nonnulli
memorāt Medææ poculis ad
insaniam redactus excessit è
uita, sed, ut alii, per immorta-
litate pollicitationem, clauum
illi Medeam extraxisse, om-
niq; ex eius corpore effuso
sanguine ipsum obuisse nar-
ratur. Nec desunt, qui illum
à Pœante sagitta in calce-
neratum interiissē tradunt.

αἰαχρείης, καλῶνται κρή-
τη προσίχιν ἑπὶ τὰ λω-
δοῖον, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γί-
νοισ εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ,
ἑπὶ ἡφαίστου μίνα δοδῆ-
ται. ὅς ἦν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ
δὲ, ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν.
εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
αὐχένος κατὰ τείναρα ἄχρη-
σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δόρ-
μα. τῆς φλεβὸς ὅλος θάλα-
σσο χαλκοῦς, οὗτος ὁ τάλως
εἰς ἐκείνης ἡμδράσῃ τῶν νῆ-
σον περιτοχάζων ἐτήρ. ὅτῳ
κὴ τότε τῶν ἀργῶν περὶ πλέει-
σαν θεωρῶν, τοῖς λίθοις
ἔβαλεν. ἔξαπατηθεὶς δὲ
ἑπὶ μηδείας ἀπέθανεν.
ὡς μὲν εἴιοι λέγουσι ὅτι φαρ-
μάκων αὐτοῦ, μαλίστα μηδεί-
ας ἐμβαλόνσης. ὡς δὲ τε-
νὸν ἑπὶ ὀρχομῆος ποιήσας
ἀθάνατον αὐτόν. κὴ τὴν ἑλ-
ὸν ἐξελούσης, ἐκρυάτος τοῦ
παντὸς ἰχθύος ἀφάνειν. 25
πάντες δὲ αὐτὸν τοξοδίντα
ἑπὶ ποίαιτος εἰς τὸ σφυ-

ρόν, κλαθῆσαι λέγουσι.
 μία δ' ἐς ταῦτα νύκτα
 μέναιτες, αἰγίνῃ περσίχου-
 σιν, ὕβριζαν δέ λοντες.
 5 καὶ γίνεται πῶδ' ἡ τῆς ὕβρε-
 ας αὐτοῖς ἄμλλα. ἐκείθεν
 δ' ὄξ' ἡ τῆς ὕβρεως, καὶ τῇ
 λοκίδος πλάνητες, εἰς
 ἰωλκὸν ἤλθον. τὸν πάντα
 10 πλάνῃ ἐπείσαντο μοσι π-
 λείαντες. πλῖας δ' ἐ-
 πηγὸν τὴν ἐπιστροφὴν τῇ
 ἀργοναυτῇ, τὸν αἶονα κτεί-
 νειν ἤθελεν. ὁ δ' αἰτήσα-
 15 μένος ἑαυτὸν αἰελεῖν θυ-
 σίας ἐπιπλάν' ἀδελφὸς τοῦ
 ταύρου αἶμα πασσαμέλιος
 ἀπείδανεν. ἡ δ' ἰάσωνος μὴ
 τῆς ἐπαρξάμεν' ἐπὶ λῶν νύ
 20 ποιοῖ ἀπολιπνύσα παῖδα,
 ὡς πρὸς πόλεμον πρὸς μα-
 ρον ἑαυτὴν ἀνέστησε. π-
 λῖας δ' καὶ τὸν καταλφ-
 φασίτα παῖδα ἀπὸ κτεί-
 25 νειν αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσωνος κα-
 πλάν, τὸ μὲν δόρυ αὖ ἔδωκε
 καὶ πῶδ' ὅν δ' ἠδίκηθη με-

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautæ
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter cos, inde
 uero per Eubæam, Locri-
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, peruenerūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
~~hanc cognouit~~ de
 Aesone obtruncādo cogitauit.
 Hic autē dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 iauri sanguinem intrepide
 bausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, uelut ad
 bellū antesignano, uitam su-
 spendio finit. Deinde Pelias
 et relictum ab ea filium ius-
 gulauit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae dex-
 dit. Qui, cum de iniuriis, quib-
 us erat, alienum sibi cum eo
 exposulandi tempus foret,
 occasionem expectandam. cf

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
isthmum nauigauit, ac na-
uim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Asteropéam nempe, et
Antinoen patrem necādum,
elixandumq; suasu inducit
suo. ~~Quae~~ eundem in ~~locum~~
mox aetate iuuenē suis se ue-
nificiis reuocaturā esse polli-
cet. Idque, ut facilius credi
possit, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patrē occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi-
bus patrem sepeliunt: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πελθεῖν ἐδέλων, καὶ ρὸν ἔζε
δέχθω. καὶ τό τε μὲν εἰς ἰοθ
μὸν μετὰ τῆς αἰεσίαν πολύ-
τας, ἀνέδρακ τὴν καὶ τὸν πο-
σειδῶνι. αὐτὸς δὲ μὲν δίδασ 5
πᾶσι καὶ ἐξητεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δίδας ἑσπόμε-
νῃ δὲ εἰς τὰς ἐκασίλειαν τῶ πε-
λίου παρελθούσῃ, πείθει
τὰς θυγατέρας αὐτῆς ἈΣΕΙΟ
ρόπειαν δὴ λαδῆ, καὶ Ἀντι-
νόν τὸν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ καθεψῆσαι, ὅτι
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
γελεμένον ποίνεσθαι νέον. καὶ ἰς
τῶ πιστεύσαι χάριν, κερὸν με-
λίσσας, καὶ καθεψῆσας,
ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύ-
σασαι τὸν πατέρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ καθεψῆσιν. ἈΚΑΙΟ
σος δὲ μετὰ τῆς τὴν ἰωλκὸν
οἰκίαν τὸν πατέρα θά-
πτει. τὸν δὲ ἰάοντα μετὰ τῆς
μυθίας, τῆς ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.
οἱ δὲ, ἥκον εἰς κόρινθον. 25
καὶ δίδας μὲν ἔτι διέτελυν
ἐν τὴν αὐτῆς. αὐτὸς δὲ τῶ

τῆς κορίνθου βασιλείας Κρέ
 οντες τῷ θυγατρὶ αὐτοῦ γλαυ
 κῷ ἰάσωνι ἐγγυμένους, πῇ α
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δόξαι,
 5 ἐξάμει. ἡ δὲ, οὗς τε ὤμοσαν
 ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσάμε-
 νη. καὶ πλοῖ ἰάσωνος ἀχαι-
 σίαν μεμφαμένην πολλὰ κίς,
 τῇ μὲν γαμουμένην πίπλον
 10 ἰομεμαρμένους φαρμάκῳ ἐ-
 πεμψεν. ὃν ἀμφιαστρέην
 μὲν τῇ κορίνθου τοῦ πατρὸς
 πυρὶ λάβρω, καὶ ταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὗς εἰχὼν ὄξ
 15 ἰάσωνος μὲν μῆλον, καὶ φέρη
 τα, ἀπικτείνε. καὶ λαβού-
 ρα παρὰ ἡλίου ἄρμα πῆν-
 ραν δρακόντων, ἡδὲ τοῦτου
 φέρουσα τῶν παῖδας 14-
 20 πίοισι ἐπιόρτας, κατέλιπε
 ἰκίτας καὶ δίξασα ἡδὲ τὸν
 βωμὸν τῆς ἡρας τῇ ἀκραίᾳ.
 κορίνθιοι δὲ, αὐτῶν αἰασή-
 σαντες κατεφραυμάτηνται.
 25 μὴ δόξα δὲ, ὅτι ἐκείνους
 καὶ κεῖ γαμνθεῖα αἰγῇ, καὶ
 δαχύναν μὲν. ἡδὲ τὸν-

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dux-
 xit. Tū illa, quos Iason Deo:
 iurasset, obtestata, igratiamq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 pepium ueneris infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore facere uas-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habet, ac Phe-
 retum nempe, ac Phre-
 retum trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acræe Iunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere ius-
 so. Corinthij multis vulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolabat Athenas,
 mox ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, gignit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

fugam acta cum Medo filio
eijcitur. Qui magnum apud
barbaros imperium consecutus,
subiectam sibi prouinci-
am uniuersam Mediam uoca-
ri uoluit: & bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit. Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeauit, quæ cum
Aeternum patrem Persei fra-
tris dolo ab regia sede eie-
ctum inuenisset, illi regnum
recuperauit.

λαύουσα δὲ ὕδρον θησεῖ.
φυγὰς δὲ ἀθλιωδὴν μὲν τῷ
πατρὶς ἐκβάλλεται. ἀλλ' οὐ
τοῦ μὲν πολλὰν κρατίζης
βαρβαράων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν
χώρῳ ἀπασαν ἡμιότις ἐκεί-
λεται. καὶ στρατοδύμῳσι πρὸ
ἰνδῶν ἀπέθανε. μήδεια δὲ
εἰς κόλχιδ' ἤλθετο ἄγνω-
στος. καὶ καταλαβούσῃ αὐτὴν
τὴν ὑπὸ τῷ ἀδελφοῦ πρὸς
τοῦ τῷ βασιλείᾳ ἐσθρῶμενον,
κτείνουσα τῷ πατρὶ
τὴν βασιλείαν κατέσχευε.

ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

AROLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECES

SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
Δουκαλίωνος διεξελθὼν
λύθαι μὲν γένος, ἐχομλίως
λέγει μὲν τὸ ἰνάχου. Ωκα
νοῦ, καὶ τῆς οὗτος γίνεταί παῖς
ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν
ἄρχῃ ἰνάχος καλεῖται. Τού
του, καὶ μελίσσης τῆς Ωκα
νοῦ, φορωνδύς τε, καὶ αἰγια
λοδύς παῖδες ἐγένοντο. αἰγια
λέως μὲν ἔνθα παύσας ἀπὸ θα
λάσσης, ἡ χώρα αὐτῆς αἰγια
λέα ἐκλήθη. φορωνδύς δὲ
ἀπὸ θαλάσσης τ' ὕδρον πελοπόν
ησον. τὸν πελοπόννησον, ἐκ
τῆς λαοδίκης νυμφῆς διωα

QUONIAM uero
Deucalionis genus,
ac sobolem enarraui-
mus, Inachi deinceps expli-
mus. Inachus igitur ex Ocea-
no, et Teibye procreatur, à
quo Inachus Argiuorū flu-
men nominatus est. Huius, et
Melissæ Oceani filiae Phoro-
neus, ac Aegialeus filij fue-
runt. Aegialeus tamen si nul-
la de se ple relieta sit extin-
ctus, Aegialeum tamen ab eo,
cui præfuerat regioni, dictā
fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terræ, cui postea

nomen fuit Pelopōneso, totius
imperio potitus, ex Laodice
nympha, Apin, ei Nioben p=
creavit. Apis itaq; cōmutato
in dominādī libidinē regno,
ui cuncta gerens, ac planē ty
rannica manu administrans
Peloponnesum Apiā suo de
nomine uocari iussit. Is demū
Thelxionis, ac Telchinis in=
sidijs proditus sine liberis ex
cessit ē vita, et relatus inter
ācos Sarapis appellatus est.
De Niobe autē, & Loue, quā
primam mortaliū Iupiter ini
uit, Argus natus est. Sed A=
cusilai testimonio Pelasgus is
dicebatur, ā quo Peloponne
so Pelasgia nomē fuit imposi
tum. At Hesiodus Pelasgū
fuisse indigenam refert. sed
hac de re nos alibi rursus di
cturi sumus. Argus itaq; si=
mulac ā Phoroneo regnū ac
cepit. Pelopōnesum ā se Ar=
gos dici imperavit: qui postea
ductā vxore Euadne Strymo
nis, ac Neeræ filia, Iasum,

σάων, Απιν, καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. Απὶς μὲν οὖν εἰς
τυραννίδα τῷ ἰαυτῷ μετὰ
σῆος δύναμεν. καὶ βίαιος
ὢν τύραννος, οἰομάσθαι ἀφ'
ἑαυτοῦ τῷ πελοπόννησος
ἀπῖαν. Ἐπὶ θελξίονος, καὶ
τελχίνος ἐπιβουλεύει, καὶ νομ
εῖς θεός, ἐκλήθη Σάραπις. 10
Νιόβης δὲ, καὶ διὸς, ἡ πρῶ
τῇ γυναικὶ ζεύς θνητῇ ἐμί
γη. παῖς ἄργος ἐγένετο. ὡς
δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ πε
λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι 15
οὗ τῷ πελοπόννησόν οἰ
κονῶ τας πελασγούς. ἠοίοδός
δὲ, τὸν πελασγὸν αὐτόχρον. α
φροῖν εἶναι. ἀλλὰ πῶς μὲν
τούτου πάλιν ὁρῶμεν. ἄρ 20
γός δὲ λαβὼν παρὰ φορῶ
νέως τῷ βασιλείᾳ, ἀφ' ἑαυ
τῷ τῷ πελοπόννησόν ἐκάλει
σεν ἄργος. καὶ γάμος διὰ 25
θνητῷ στυμόνος, καὶ νεαί
ρας ἐτέκωσεν ἰασόν, Πεί
ραστον, ἐπίδαυρον, Κεία-

σον. ὃς καὶ τῷ βασιλείᾳ
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσου δὲ,
 ἀγῆνωρ γίεται. οὗτου δὲ
 ἄργος ὁ πανόπῃς λεγόμε-
 5 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὲν εἰ παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑποβάλλον δὲ, δυνά-
 μει τ' μὲν τῷ ἀρχαδίᾳ λυ-
 μαιόμηνον ταῦρον αἰέλων.
 10 τῷ τούτου εἶδραϊ ἡμῶϊσα-
 το. Σάτυρον δὲ τὸν ἀρκί-
 δας ἀδίκωντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμηνον τὰ βουθήματα, ὑ-
 πὸς αἰς ἀπὲκτεινε. λέγεται
 15 δὲ καὶ τῷ ταρτάρου, καὶ
 γῆς ἔχθιδνα, ἢ τὸν παρ' ἵ-
 τας σκυῖσσι, ἐπιτηρή-
 ρας κοιμωμένον ἀπὲκτεινεν.
 ὃξεδίκην δὲ, καὶ τὸν ἄπι-
 20 ὄδος φόνον, τὸν αἰτίοις ἀρ-
 κτείναν. ἄργου δὲ, καὶ ἰσμέ-
 νης τῆς ἀσωπῶν παῖς ἰάος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γενέσθαι. καὶ
 25 σῶρ δὲ ὁ συγχεῖσθαι τὰ
 χρονικὰ ἀγνούμενα, καὶ
 πολλοὶ τῶν τραγικῶν, ἰνά-
 χου τῷ ἰὼ λέγουσιν. Ησίο-

Piranthū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso aut nasci-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Ganopies ortus est. hunc toto
 corpore oculatum fuisse legi-
 mus. Hic et uiribus præstans
 sublato, q. Arcadiā deuasta-
 bat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhæc Satyrum :
 qui Arcadibus vim inferre
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. Quinetiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fia-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublatis cæ-
 dis auctoribus, Apidis interis
 30 tus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filie Iasus ē
 filius : ex quo Ionem ortum
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit : necnon complures
 tragoediarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perbi-
 bent. Hesiodus, et Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Iunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui=

tiauit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Iuno cō=

perisset, in buculam candidā
transformauit, cum qua Iupi=

ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā=

tium, iusiurandum irritum es=

se, neq; ad deorum irā quic=

quam pertinere. Iuno inte=

rim vaccam ab Ioue depopo=

scit, acceptāq; Argo Pano=

pæ custodiendam dedit. Hæc
autem Asclepiades Are스토=

ris, Pherecydes uero Inachi,
sicut Cercops Argi, et Isme=

nes, quæ Asopi fuit, filiā scri=

bunt sed Acusilaus ē ~~Πειρενίαν~~
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole=

am, quæ in Mycenæo luco
erat, alligabat Cum uero Iu=

piter eam Mercurio, ut fur=

tim abduceret, ipeuasset, idq;
ab Hierace detectum fuisset,
neq; cæleri amplius posset:

Pirene

δος δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Πει=

ρενίαν αὐτὴν φασιν εἶναι. ταύ=

τῃ ἰδρωσύνῃ τῆς ἡρας ἔ=

χουσιν, ζῶντες ἐφθεῖρε. φω=

ραθεὶς ὑφ' ἡρας τῆς μελὶ κό=

ρης ἀλάμῃος εἰς βοῦν μετε=

μόρφωσε λαοκλῷ. αὐτῷ δὲ
ἀπὸ μόχθου μὴ σιωπῆσαι
δίοφισιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπι=

παύσασθαι τὴν ἀπὸ τῆς θεᾶς
ὀργάνου γυναικίους ὁρκοῖς
ἐπιδρῶντος. Ἡρα δὲ αὐτὴν
σταμνίῃ παρὰ διὸς τῷ βοῦν,
φυλάκῃ αὐτῆς κατέστηκεν
ἄρξον τὸν πανόπῃ, ὃν ἀ=

σκλητιάδης μελὶ, ἀρέστορος
λέγει υἱόν, Φορεκῦδης δὲ, Ἰτά=

χου Κέρκω δὲ, ἄρξον, καὶ
ἰσμήνης τῆς ἀσωποῦ θυγα=

τρὸς. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γίγ=

γενῆσθαι αὐτὴν λέγει. οὐ=

τος ἐκ τῆς λαΐας ἐδίστασε
αὐτὴν. ἡ πρὸς τῷ μυκηναίῳ
ὑπῆρχεν ἄλσει. διὸς δὲ ἐ=

πιτάξατος ὁρμῇ κλέψαι
τὴν βοῦν μελῶντος ἰδρᾶ=

κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύ=

νατο,

νατ, λίθῳ βαλὼν ἀπικτε-
 νε τὸν ἄρχον. ὃν δὲ αὐρεῖ-
 φόντης ἐκλήθη. ἥρα δὲ τῇ
 βοῖ οἷσεν ἐμβάλλει. ἡ δὲ
 5 πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν αὐτὸν ἐ-
 κείνης ἰόνιον κόλπον κληθεῖ-
 τα. ἔπειτα δὲ τῆς ἰλλυ-
 εῖδος πορὺ θείει, καὶ τὸν
 αἶμον ὑπερβαλοῦσα, διέ-
 10 βη τὸν τὸ τε μὲν, καλούμε-
 νον πῶρον θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπὶ
 τοῦ δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν κεμερίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρον πλαινηθεῖσα,
 καὶ πολλὰ διασηξαμένη
 θάλασσαν θύρωπης τε, καὶ
 αἰτίας, πλανταῖον ἦκεν εἰς
 αἶγυπτον. ὅπου τὴν αὐ-
 20 χαίαν μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 ς, γλυνὰ πᾶσι τῷ νείῳ πο-
 ταμῷ επαφον παῖδα. τῷ
 τὸν δὲ ὕψος δείτται κούρ-
 των ἀφαιῖ ποιῶσαι. οἱ δὲ,
 25 ὑφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξόθ-
 μιν, αἰδομένους κτείνει κού-
 ρητας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν ἔ-

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; cælarū amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 vem æstro concitauit. quæ
 facto ea prima in sinū ab se
 Ionium appellatum peneira-
 uit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Hæmum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranauit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, et cim-
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multa; Europæ maria, atq;
 Asiæ plura transisset, in Æ-
 gyptum tandem peruenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Epaphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occulerent,
 precibus impetrauit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

retas occidit. Iò interim ad fi-
 lium, sese uestigandum accin-
 git. Quæ cum Syriam pro-
 pè uniuersam peruagata es-
 set, Quòd illic Bybliorum re-
 gis uxor filium educari si-
 gnificabatur, et tandem Epa-
 pho inuento in Ægyptum re-
 meauit; ac Telegono, qui tū
 Ægyptiorum imperium ad-
 ministrabat, nupsit. Hic ipsa
 Cereri, quam Isin uocarunt
 Ægyptij, statuam collocauit.
 Et Ionem quoq; Isidem ap-
 pellarunt. Epaphus autem
 Ægyptijs imperās Memphin
 Nili filiam sibi coniugauit:
 deq; uxoris nomine condi-
 tam urbem, Memphim nomi-
 nauit, ex eaq; Libyam filia-
 m procreauit, à qua ei pars
 una terrarum Libya uocitata
 est. Cæterum ex Libya, Nep-
 tunoque gemini Agenor,
 ac Belus oriuntur. Agenor
 itaq; in Phœnicem profectus,
 et inibi regni sedē constituit:
 vbi: et magnæ sobolis auctior

παιδὸς ἐξ Ἀπίω. πλαιωμέ-
 νη δὲ κατὰ συνέαν ἄπαρ-
 ἐκείνῃ ἐμνήσθη ἑυβλίων
 βασιλέως γυνὴ ἐπιδίνει ἣ
 ὑφ' ἧς ἣ ἐπαφὸν ὀρεοῦσα, 5
 εἰς αἰγυπτιὸν ἐλθοῦσα ἐγα-
 μήθη. Τηλεγόνη τῷ βασι-
 λείοντι τότε αἰγυπτίῳ.
 ἰσχυρὰ το δὲ ἄγαλμα δῆμι-
 κρον, ἣν ἐκάλεισαν Ἴσιν αἰ- 10
 γυπτίῳ, καὶ τῷ ἰῶ, ἴσιν
 ὁμοίως πεποιηθόσας.
 ἣ παφὸς δὲ βασιλείῳ αἰ-
 γυπτίῳ, γαμειμένην τῷ
 νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀφ' ἧς 5
 τῶν κτίσει μέρων πό-
 λιν. καὶ πεντοὶ θυγατέρα
 λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
 βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, ἣ
 ποσειδῶνος, γίνονται παῖ- 20
 δες δίδυμοι ἀγάνωρ. καὶ βῆ-
 λος. ἀγάνωρ μὲν ὧν εἰς φοι-
 νίκην ἀπαλλαγεὶς ἐβασί-
 λευσε. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
 εἵξης ἐγλίβετο γενεάρχης. 25
 ὁ δὲ καὶ ἀπορρησόμενα ποδῶ
 τούτου. βῆλος δὲ ἡ πομῆ

ναὸς εἰς αἰγύπτῳ, βασιλεύει
 μὲν αἰγύπτου. γαμῆ δ' αἰγύ-
 χινόω τὴν νείλου θυγατέ-
 ρα, καὶ αὐτῇ γίνονται παῖ-
 5 δες δίδυμοι. αἰγύπτιος, καὶ
 Δαναός. ὡς δ' ἔφασιν οὐριπί-
 δης, καὶ κηφύς, καὶ Φινεύς
 προσέειπεν. Δαναὸν μὲν οὖν
 βῆλος εἰς λιβύην κατέφυ-
 10 σεν. αἰγύπτιον δ' εἰς ἀρα-
 βίαν. ὃς καὶ κατασκαφά-
 μινος τὴν μελαμπόδων χώ-
 ραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν
 αἰγύπτιον. Γίνονται δ' ἐκ
 15 πολλῶν γυναικῶν, αἰγύ-
 πτι μὲν παῖδες πντήκον-
 τα θυγατρώδεις δὲ Δαναῶν
 πντήκοντα. Σασισάντων
 δ' ἐπεὶς ἀλλήλους αὐτῶν
 20 πᾶσι τῆς ἀρχῆς, ὕσδρον δε-
 ναὸς τοῦ αἰγύπτου παῖδας
 πολλὰ ἐνὸς ἡμετέρῳ, ὅτε τῷ
 αὐτῷ θυγατρώδων αἰεὶ λεί-
 σθαι, δὲ δίκως, καὶ οὐκ ἐκ χρυσ-
 25 μού, ὅτι φονεὺς ἴσεται ὑπὸ
 εἰδός αὐτῶν, καὶ ποσειδῶντος ἄθ-
 νᾶς αὐτῶν, ναῶν πρῶτος καὶ

extitit: quare de eo in prae-
 sentia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum cōsequitur: atq; An-
 chinoen Nili filiā duxit uxo-
 rem, de qua sibi filios gemit-
 nos procreauit. Aegyptū nē-
 pe, ac Danaum, sed & Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumq; etiā liberos ha-
 buit. Igitur Danaū Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumq; & Arabiam habi-
 tandam misit. Qui, cum deua-
 stasset Melampodium terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso uoluit. Porro &
 Aegypto è pluribus coniugi-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Dando
 filiae totidem. Qui cum de
 regno inter se contenderent;
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarū
 suarum opera necauit, nam
 ex oraculo cædem sibi ab eo-
 rum uno imminere acceper-

rat, metu percussus Mineræ
 cōsilio nauim nominatam ab
 eo de filiarum suarū numero
 πεντηκόντορον quasi dixes-
 tis quinquagintiremē primus fa-
 brefecit, in qua filias ippositis
 aufugit. Inde in Rhodū appel-
 lens Mineræ Lindiæ statuā
 dedicauit. Hinc et Argos se-
 contulit: Hunc Helanor, qui
 cum Argis regnabat (& ipse
 eius regionis potitus sub ipsi-
 us noīe incolas Danaos appel-
 lauit) q̄ ea regio aquarū ca-
 ritate laboraret, Argiuorū re-
 gno præfecit. Qm̄ Neptuneus
 iratus Inacho fontes siccae-
 rat, καὶ ὅτε Mineræ ter-
 ρὰ εἶ τεστάτος: ἔ filias interim
 aquatū emisit, harū una A-
 mymone aquam disqrēs, telū
 in ceruum iacit, ac Satyrum
 dormitantē offendit: quare il-
 le somno expgessctus puellæ
 incūdæ miro desiderio capi-
 tur. At Neptani supuētū Sa-
 tyrus se dedit in fugā. Amy-
 mone autem cū illo cōcubuit,

πεσθούσας, τὴν κληθεῖσας
 ὡς ἀπὸ τοῦ ἀειδήμι ἢ θυγα-
 τέρων αὐτῇ πεντηκόντορον,
 εἰ ἢ τὰς κίρας εἰδήμιος ἔ-
 φυγε. προσάτων δὲ ῥόδῳ τῇ
 τῆς λινδίας ἀθηνᾶς ἄγαλ-
 μα ἰδρύσαστο. εἰτεὺν δὲ
 ἢ κεν εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
 σιλείαν αὐτῇ παραδίδωσι
 ἐλάνωρ ὁ, τότε βασιλεύων
 (αὐτὸς δὲ κρητῆσας τῆς χώ-
 ρας ἀφ' ἐαυτῆς οὐκ οἰκοῦν-
 τας Δαναοὺς ὠνόμασεν,)
 ἀνύστρου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
 χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πη-
 γὰς ἐξήρανε ποσειδῶν μνη-
 νίαν ἰνάχῳ, διότι τὴν χώ-
 ραν ἀθηνᾶς, ἐμαρτύρουν
 εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑ-
 σθρόν βουλίας ἐπέμειλε. μία 20
 δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη θυτοῦ
 (& ὕδαρ, ὑπὲρ δὲ ἑλὸς ὕδρ')
 ἔλαφον, καὶ κοιμωμῆλου
 (& τύρον τυγχάνει, καὶ κεί-
 νος ποσειδαισῆς, ἐπεθύμει 25
 συγχελέσθαι. ποσειδῶνος
 δὲ ὕδαρ αἰσῆτος, ὁ (& τύρος

μελὶ ἔφυγεν . ἀμυμώνῃ δὲ ,
 τούτῳ σωθὲν ἄζεται . καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰς λίρ
 νη πηγάς ἐμήνυσεν . οἱ δὲ , αἰ
 5 γύπτου παῖδες ἐλθόντες
 εἰς ἄρτος , τίς τε ἔχρασαν
 παύσασθαι πῖνεν ἄλλω , καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῶν γα-
 μεῖν ἠξίουσιν . δαναὸς δὲ , ἄ-
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν , ἄμα δὲ καὶ
 μνηστικῶν πῶδ' ἐφυγῆς ,
 ὁμολογεῖ τὸν γάμον , καὶ
 διεκλήρεται τὰς κῆρας . πῶδ'
 15 μνήσεται μὲν οὖν , τίς τε πρὸς
 θυγατέρα , ἐξείλετο Λυγκίῃ ,
 καὶ γοργόφονον πρωτεύει .
 οὐτοὶ δὲ ἐκ βασιλίδος γενομένης
 ἀρχὴν οἴκῳ ἐχρόντισαν
 20 αἰγύπτῳ . τῶν δὲ λοιπῶν
 ἔλαχον , βούτυρος μὲν , καὶ
 ἐκτέλαδος , καὶ λύκος , καὶ
 δαίφρων , τὰς δαναῶν γεν-
 νηθεῖσας ἐξ οὐρώπης . αὐτὸ
 25 μάτην ἀμυμώνῃν . ἀσάων ,
 σκαίων . αὐταὶ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγένοντο δαναῶν . ἐκ

ciq; Nuptius Lernaos fon-
 tes indicauit. Porro Ægyp-
 ti filij Argos profecti ut mu-
 tuam inter se similitudinem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod satum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ, exiliq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cepit. Hyperme-
 stram igitur natatum maxi-
 mam Lynceo, et Gorgopho-
 nem Procto selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphia
 Ægyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Bufiris quidem, et Encelas-
 dus. Lycusque, ac Dais-
 phron, Automaten, Amy-
 monem, Aganen, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satas ducunt. At
 ex Elephantide oriæ fue-
 runt, Gorgophone, atq; Hys-
 permestra, sed Lynceus Cas-

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister
 scripsit Hippodamiā Chalco=
 don, Rhodiam Agenor. Cleo=
 patram, Asteriam Chætus*
 Hippodamiam Diacorystes,
 Alcis Glaucen, Alcmenon
 Hippomedusam, Hippotibous
 Gorgen, Iphimedusam Euz=
 chenor, Rhoden Hippolytus,
 Hi decem ex Arabia uxore
 geniti sunt. Sed puellæ ex
 Hamadryadibus Nymphis,
 Aliæ ex Atlantea, aliæ ex
 Phæbe natiæ sunt, Agapio=
 lemo Pirene, Cercestis Do=
 rioni, Burydamanti Pharte,
 Ægio Mnestra, Eubippe Ar=
 gio, Anexibia Archelao, Me=
 nacho Nelò obuenerunt. Hi
 septem è phænissa conuge
 orti sunt, at Puellæ quæ Æ=
 thiopides erant, quod cogno=
 mi nes essent Mēphidi baud
 quaquam sortito inter se co=
 pulari uoluerūt. Nam ex Ty=
 ria nati matre Clitus, Cliten,
 Sibenelus, Sibenelen, Chrysip=
 pus, Chrysippen duxit. Atq

δὲ ἐλεφαντίδος, παρθόνη,
 καὶ ἑσπερίωνος. Λυγκῶς
 δὲ καὶ Καλύκην ἔλαχε.
 Ἴστρος δὲ, Ἰπποδάμεια κ.
 Χαλκιδῶν, ῥοδία, ἀγέ=
 νωρ, Κλεοπάτρα, Χαίτος
 Ἀσδρία, Διακορυστὶς Ἰππο=
 δάμεια. Ἀλκίς Γλαύκην,
 Ἀλκμήνων Ἰππομέδουσαν,
 Ἰπποδότιος, Γόργην. Εὐχένιο=
 νωρ, Ἰφιμέδουσαν. Ἰππολύ=
 τος, Ρόδην. οὗτοι μὲν οἱ δῖοι.
 ὧς ἀγαθίαν γυναικός. αἱ
 δὲ παρδίναι, ὧς ἀμασθιά=
 δων νυμφῶν. αἱ μὲν, ἀτλαντί=
 τείης. αἱ δὲ, ἐκφοίτης. ἀγα=
 πῆλιμος δὲ, ἔλαχε Πειρή=
 νην. Κόρυκτις δὲ, δώριος.
 Εὐρυδάμας Φέρτην. Αἰ=
 γίος, μνήστρα. ἄργιος, οὐίπ=
 πην. Ἀρχιλαὸς Ἀρεξιδίην.
 Μείαχος, Νηλῶ. οἱ ἐπὶ τῇ ἐκ=
 φοιτίᾳ γυναικός. αἱ δὲ
 παρδίναι, αἰθίοπιδος. ἀκλυ=
 ρατὶ δὲ ἔλαχον διέμαν· 25
 μίαν τὰς μέμωιδος, οἱ ἐκ=
 τυείας. κλειτὸς κλειτῶ.

Θείελος Θειέλλω· χύσιπ
 πος χρυσίππω. οἱ δὲ ἐκ κα
 λιαίδης, καὶ νηίδος νύμφης
 παῦδης δαίδης, ἐκληρώσαν
 5 πο, παρὰ τῆς ἐκ πολυφούς
 Ναίδης. ἦσαν δὲ σίμελ' παῦ
 δης, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Περ
 ειθεΐης, ἑρμος, Δρύαος, πο
 ταμῶν, Κιοσῶς, Λίξος, ἱμ
 10 βρος, Βρόμιος, πολύνκτωρ,
 Χρόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ
 φης. Αὐτονόη, Θαιώ, Ἥλε
 κτα, Κλεοπάτρα, Θερυσίχη,
 Γλαυκίππη, αἰθήλητα, κλε
 15 οδοῖον, δῖππη, ὄρατω, σύ
 γνη, καὶ ἑρύνη. οἱ δὲ, γορ
 γόνων αἰγυπῖω γένομενοι,
 ἐκληρώσαντο παρὰ τῆς ἐκ
 πιδρείας. καὶ λαγχάινει,
 20 Περίφασ' μιν, ἠκταίνη. οἱ
 νόες ποδοῖον. αἰγυπῖος,
 διαξίππη. μεσάλκης δὲ,
 αδύτλη. λαμπρὸς ἀκυντί
 ττην. πυλάργην, ἰδμων. ὁκ
 25 τῶ δὲ εἰσι νεώτατοι. ἰδης,
 ἱπποδίκη. Δαίφρων, αἰ
 διαίτην. αὐταὶ δὲ ἐκμη

ex Caliaide, & Naide nym
 pha, præter eos, qui Polyxo
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Peris
 sthenes, Hermus, Dryas. Po
 tamō, Cisseus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Ciboni
 us. Hæ uero sunt ex Nym
 pha natae Autonoe. Theanō,
 Eleetra, Cleopatra, Eurydi
 ce, Glaucippe, Anthelea
 Cleodora, Eusippe, Eratiō,
 Stygne, Bryce. qui de Gorgo
 nibus Ægypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan
 ti obtrigit Attea, Oeneco Po
 darce, Ægypto Dioxippe
 Megaceli, Adyte, Ocypetē Lā
 pō, Pylarge Idmom. Oēto au
 tē nouissimi sunt, Idas, qui
 Hippodisēn Daiphron, qui
 Adiantē duxit ex Herse
 matre natus, Pandion, qui
 Callidicēn, Arbelus, qui
 f iij

Oemen, Hyperbius, qui Celeno, Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at Puellæ matre Crinone fuerunt. Post, ubi suâ quisq; sortitus, coniugē duxerūt, acceptos in cōiuiiū cūctos Danaï filiae datis à patre pugionib. sōno sepultos, suū quæq; spōsōs occidunt, una tñmō excepta Hypmnestra, hæc. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuerat, incolumem afferre uauit. Quāobrem hāc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filiae præfecta sponzorū capita in Lerna defoderūt, corpora uero a n̄ urbē deplorata sepelienda curauerūt. Has aut Minerva, Mercuriusq; Iouis impio expiarunt. Demū postea Danaus Hypmnestrā Lynceō in matrimonium copulauit, ceteras in gymniciū certamē pāueas victoribus bñdas dedit. Anymone Neptuni semine

τὸς ἐγλήοντο. Εἶσθι, Παιδίων, χαλιδίκην. ἄρθρος, υἱέμην. ἡ πόρβιος, καλαίνα. ἡ πόρβιος, ἡ πόρβιος. οὐ τοι δὲ ἡ φαισίης. αἱ δὲ ἐκ κρηνοῦς. ὡς δὲ ἐκ κληρώσαντο τὸν γάμιν, ἐστίασας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμῶντο τὸν νυμφίον. ἀπικτείνου, πάλιν ἡ πόρβιος. αὐτὴ δὲ λυγκεία διέσωσε τὸν δέον. αὐτὴ φυλάσσει τα. διὸ καλεῖται αὐτὴν δαναΐς, ἐφύγει. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς μηδὲ δαναοῦ θυγατράων τὰς μηδὲ κεφαλὰς τῆς νυμφίον ἐπὶ τῇ λόρῃ κατάρουσαι, τὰ δὲ σώματα, περὶ τῆς πόλεως ἐκείνου. καὶ αὐταὶ ἐκείνου ἀβλυᾶτε, καὶ ὁρμῆς διὸς κελούσαντες. δαναὸς δὲ ὕδρον ἡ πόρβιος λυγκεί στωφικὴ 25 σ. ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγατράσιν εἰς γυμνικὸν αἰῶνα

ὧς νικῶσιν ἔδωκεν . ἄμυ
 μῆν δὲ ἐκποσειδῶνος ἐ
 γλίνθη Ναύπλιον . οὗτος
 μακρόβιος γλιόμβιος, πλέ-
 5 ων τῶν θάλασσαν, πῖς ἐμπί
 πτοιὶν ἢ θανάτῳ ἐδυσπό
 ρει . σιωέβη ὅτῳ καὶ αὐτὸν
 πελὺτῆσαι ἐκαίω τῷ θά-
 νάτῳ, ὃ πῶρ ἄλλων πελὺ-
 10 τισάντων ἐδυσπόρῃ . πρὶν
 δὲ πελὺτῆσαι ἔγχετο, ὡς
 μὲν οἱ τραγικὸι λέγουσι, κλυ
 μῆν τῶν καὶ ἔως . ὡς δὲ οἱ
 τῶν νότοις γράφουσιν, Φιλύ-
 15 ραν . ὡς δὲ κέρκωφ ἠοιόντω .
 καὶ ἐγλίνθη παλαμῆδω,
 οἷα καὶ ναυσιμέδοντα . Λυγ
 κὸς δὲ μὲν θάνατον ἀργεῖο
 δωκεσθῶν, ὃς ὑπορμύη-
 20 ρας τεκνοῖ παῦδα ἄβασ
 τα . τούτου δὲ καὶ ἀνταλείας
 τῆς μαιτινέως, δίδυμοι παῦ
 δες ἐγλίοντο, ἀκρίσιος, καὶ
 προῖος . οὗτοι καὶ κατὰ
 25 γαστρός μὲν ἐπὶ ὄντες ἐσασία
 ζον πρὸς ἀλλήλους . ὡς δὲ
 αἰετράφισαν, πῶρ τῆς

pregnant Nauplium peperit
 Hic quod longæuius esset, ma-
 re rauians morientium ca-
 sum permolestè ferebat. Sed
 ei i: si tandem aliquando ob-
 isse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi mæ-
 stissime conspiciebat. Verum
 antequàm e uita decessit, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. Qui uero reditus con-
 scripsit, Philyran dixisse ait. *Luci*
 Cercopis autè testimonio He-
 sionem cœpit. De qua Pala-
 medem. Oeacem. Naufime-
 donē gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hypermnestra ge-
 nit, Abantem filium genuit
 ex quo & Ocalea coniuge
 Mantinei filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Priæ-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se disside-
 re cœperunt. Vbi uero per
 ætate potuere de regno certare

te non dubitarunt. Hiq; bellis
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
cum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynibem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
maenibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argiuam
terram propē universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proetus Tiryn-
ibe. Adhuc Acrisius ex Eury-
dice Lacedæmonis filia Das-
naem gignit. Proetus vero
Lysippē, Iphinoenq; et Iphia-
nassam, quæ cū adultæ iā eta-
tis eēnt; in infantiā cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq; Diony-
sū serias minime receperūt.

βασιλείας ἐπέλεμεν. καὶ
πολεμοῦντες ὄρον ἀσπί-
δας πρῶτοι. καὶ κρατῆρας
ἀκέραιος, πρὸτον ἄρχειν ἔξ
ἐλαύνει, ὃ δ' ἔκκεν εἰς Λυκίαν. 5
πρὸς ἰοβάτην. ὡς δὲ πινού-
φασι, πρὸς ἀμυδιάνακτα. καὶ
γαμῆ τῶν τούτου θυγατέ-
ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος ἀντεῖται.
ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ ἀνέβουσαν 10
καταΐγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς
μὲν δὲ στρατὸν Λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβαίνει τήρωδα.
παύτῳ αὐτῷ κυκλώπων
τειχεσάντων. μερυσάμενοι 15
δὲ, τὴν ἀργείαν ἀπαίξαν, κα-
τῶκοσαν. καὶ ἀκέραιος μὲν
ἄρχειν βασιλεύει. περὶ τοῦ
δὲ τήρωδος. καὶ γίνεταί
ἀκραιφὲς μὲν ἔξ ὀρυθίνης 20
λακκοδαίμονος, δαιάν. περὶ
τῷ δὲ ἐκ ἀνέβουσαν, Λυσίπ-
πῃ, καὶ Ἰφινόῃ. καὶ Ἰφιά-
νασσαν. αὐταὶ δὲ ὡς ἐπὶ λῶ-
θεν, ἐμάνθησαν. ὡς μὲν ἡ- 30
σιόδος φησὶν, ὅτι τὰς διοτύ-
βου πελὲτας οὐκ ἀπέδρανον.

ὥς δὲ ἄκουσίλαος λέγει, διό
 τι τὸ τῆς ἡρώδας οὐκ ἐβου-
 τέλισαν. γελῶν δὲ ἐμ-
 μαιεῖς, ἐπὶ λαιῶν αἰὲν αὐτῶν
 5 ἀργεῖαι ἄπαρ. αὐτῆς δὲ
 τῶν ἀρχαῖων, καὶ τῶν πε-
 λοπόννησον διελθοῦσαι με-
 τὰ ἀκοσμία ἀπάσης, διὰ
 τῆς ὀρμίας ἐρόχασον. Με-
 10 λὰ μ' ποῖ δὲ ὁ Ἀμυθαιῶν.
 καὶ εἰδομένης τῆς ἄβαστος.
 μάστιγος, καὶ τῶν διὰ φαρ-
 μάκων, καὶ κατὰ μετὰ δι-
 ραπείας πρῶτος ὀρμῶς,
 15 ὑποχρεῖται διραπείαν τὰς
 παρθένοισι, εἰ λάβοιτο τὸ
 τεῖτον μέρος τῆς δου-
 σεῖας. οὐκ ἐπὶ πόντος δὲ
 προίτου διραπείην ἵδ' με-
 20 ὁδοῖς τηλικούτις, ἔτι μᾶλ-
 λον ἐμαίνοιτο αἱ παρθένοι.
 καὶ περὶ τὴν μετὰ τούτων αἱ-
 λοπαὶ γυναικῶν. καὶ ὅ-
 αὐτὰι τὰς οἰκίας ἀχλοῖ
 25 πῶσαι, ὅτι ἰδοῖσιν ἀπώλ-
 λον καὶ δαίς, καὶ εἰς τῶν ὀρ-
 μίαν ἐφοίτων. προβαίνου-

1. At Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nibili
 fecerunt; Sic itaq; furore per-
 citæ per omnem argiuorum
 terram decerrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiâ, ac Pelopon-
 nesum reuersæ nullonon de-
 decore labesufate per deser-
 ta discurrabant. Melampus
 autem Amythaonis filius; et
 Idomenes, quæ fuit Abantis,
 uaticinandi cognitione insig-
 nis, et qui potionadi, expurga-
 tandiq; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus sanita-
 tem restitutum pollicetur: si
 tertiam regni partem accipia-
 at. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curæ mini-
 me assentitur. Quocirca uir-
 gines longè maiori uestigia cō-
 citantur, immò uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 fensæ reliquæ mulieres cum
 uirginibus simul furere, et e-
 nim desertis proprijs ædibus
 in suos ipsarū filios de sæ-
 uiebāt, atq; in deserta sese su-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis ineresceret : postulata mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Biani attribuat. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliorem. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis ualidissimis adulescentibus eubulacū simul, & entibea quādā choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonē est usq; insecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natum maxima uitā cū morte cōmutauit. Reliquæ uero repurgata uesania resipuerūt; Harum demū; Melāpodi unam, & Biani alteram Proetus in matrimonium collocauit: neq; longo post tpe Megapenthe filium genuit. Ceterū Bellerophōtes

σης δὲ ἄλκιω πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, τὸν αἰτηθέντα μεδούς ὁ προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπέχθη θοραπύειν, ὅταν ἔτορον τοσούτου, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ λάβη βίαν. προῖτος δὲ ὀύλαβηθεὶς, μὴ βραδυούσης τῆς θοραπείας αἰτηθεὶν καὶ πλεῖον, θοραπύειν σπευδόμενος ἦτο τοῖς. Μελάμῳ δὲ παραλαβὼν τὸν δῶα πῶτα τοῖς τῆς νεαλίων. μετ' ἄλλα λαγμοῦ, καί πινος ἐδίδετο χορείας ἐκ τῆς ὀρέων αὐτῶς, ἐς σικυωνία σπευδόμενος. κατὰ δὲ τὸν διαγμὸν, ἡ πρεσβυτάτη τῆς θυγατρὸς, Ἰφινόη μετήλλαξε. ταῖς δὲ λοιπαῖς τὴν ἡρώσεως κατὰ δαρμοῦ σφροσύνης σπεύσας. καὶ ταύτας μετ' ἐξέδοτο προῖτος μελάμῳ, καὶ βίαν. καὶ δὲ ὅσον ἐγλίνθη Μεγαπένθω. ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ γλαῦκον τῷ σισύφῳ, κατὰ

ναὸς ἀκουσίως ἀδελφὸν δη-
 λιάδην, ὡς δέ τινες φασι πε-
 ρῆνα. ἄλλοι δὲ ἀλκυμῆνιν,
 εἰς ἄρτος πρὸς περίτον ἐλ-
 θὼν καὶ αἰρεται. καὶ αὐ-
 τῇ γυνὴ δένεβοια, ἢ καὶ αἰ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ περ-
 πέμπει λόγῳ πρὸς σκωου-
 σίασ'. τῆ δὲ, ἀπ' ηὐρυλίας,
 ολέγει πρὸς περίτον, ὃ πβελ-
 λοροφόντης αὐτῇ πρὸς φθο-
 ρᾶσ' περὶ πέμψας λόγῳ.
 περίτος δὲ πινεύσας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ιο-
 βάτην τὸν πινδύρον κομί-
 σειν. καὶ αἷς αἰετὶ γρηπτο-
 Βελλεροφόντην ἀρκτεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ὡς τῆ δα-
 εῖου διαφθαρέσθου. ἢ Ιο-
 βάρου μοῖον ἐνὶ, ἀλλὰ πολ-
 λοῖς οὐκ οὐκ ἄλῳ. εἶχε δὲ
 προτομὴν μὲν λέοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ δράκοντος, τρίτω
 δὲ κεφαλῇ μέσση αἰγῆς.
 25 δι' ὅς πῦρ αἰνείει, καὶ τὴν γῆ-
 ρα διέφθειρε. καὶ τὰ βό-
 σκηματα ἐλυμαίνετο. μίκα

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 siue, ut quidam scrūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē p-
 emisisset, ad Proetū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Sthenoz-
 bea, quæ ei θνητα dicebatur,
 deperet, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mu-
 licris libidini minime cōsēs-
 set. Sthenozbea Proeto Beller-
 phōtem quæsitū cōcubitus infi-
 milauit. Proetus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Beller-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimæra cxtinguendā iret, īz-
 pauit Siquidē ita iuuenē a fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quæ flammæ euoz-
 mebat, ac proxima quæq; dis-

APOLLODORI

pdebat, pecoraq; inficiebat.
 Hæc. n. trium belluarum uiri
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Alunt hanc
 ipsam Chimæra ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enurritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qd
 Hesiodi carminibus cōproba
 ri legitur. Cōscēso igitur Pe
 gaso, quē ex Medusa, ac Nep
 tuno satum, & aligerum has
 bebat Bellerophōtes, sublatu
 in altū, ex eo Chimæra sagit
 tis impetebat. qua demū per
 acta pugna lobates eundē in
 Solymos pugnaturū misit, ubi
 et id feliciter exegit, ad Ama
 zonas expugnandas pficisci
 impauit; quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quæ cæteris pcellere uideret
 tur, in insidijs cōfidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 præcepit. Vbi aut et hosce ad
 unū oīs ab eo cæfos accepit,
 admiratus iuuenis pstantiam
 lobates literas illi Præti ostē=

γ' φύσις τειῶν θηρίων εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τῶν
 χίμαιρα ταύτην βαφῆται
 μὲν, ὑπὸ ἀμισσοδάρου, καὶ
 δαΐπδρ εἰρηκε καὶ ὄμηρος.
 γλυνθηθῆναι δὲ ἐκ τυφάνος
 καὶ ἐχιδ. ης, καὶ τῶς ἡσιόδοος
 ἰσορεί. αὐαβιβά(ας ᾧ εἰς
 τὸν ὁ βελλοροφόντης ᾧ τὸν
 πήλασον εἶχεν ἴππον ἐκμε,
 οδύσης πῖλινον γλυνθημέ
 νον, καὶ ποσειδῶνος ἀρθεῖς
 εἰς ὕψος, ἀπ' οὗτου κατετό
 ξυσε τὴν χίμαιραν. μετὲ
 δὲ τὸν αἰῶνα ὄτρυν, ἐπέτα
 ξεν αὐτῷ πολύμοις μαχεσθῆ
 ναι. ὡς δὲ ἐπ' αὐτῆς καὶ
 ὄτρυν, ἀμαζόσιν ἐπέταξεν
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ
 ταύτας ἀπέκτεινε, βύς τε
 νεότητι λυκίων διαφάρειν
 δοκονῶτας ἐπιλέξας, ἐπέ
 ταξεν ἀρκτεῖναι λοχόαν
 τας. ὡς δὲ καὶ τοῦτασ' ἀπέ
 κτεινε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτῆς ὁ ἰοβά
 της, τά τε γράμματα ἔδει

ξε, καὶ παρ' αὐτῷ, μίλειον
 ἔξωσε δούς τιμὴν θυγατρὶα
 φιλονόον. καὶ θνήσκων, τιμὴν
 βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.
 5 Ακρυσίω δὲ, πατρὶ παίδωι
 γλιέσεως ἀρρεσίων, χρησ-
 ριαχομλίω, ὃ θεὸς ἐφ' ἑ, γλιέ-
 σθαι παῖδα ἐκτ' θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀρκυενεῖ. δεισας
 10 οὗτον ἀκρίσιος ὄντο, ἔπειθ' ἄν
 δαίλαμον κατὰ σκευάσας
 χαλκίον, τιμὴν Δαναῶν ἐφ' ἑ-
 ρει. ταύτῃ μὲν, ὡς αἰοιοι λέ-
 γουσι, ἐφείρει προῖτος.
 15 ὁ δ' αὖ αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινήθη. ὡς δὲ αἰοιοι φασι,
 ξούς μετὰ μορφωθεὶς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅτε τῆς ὀροφῆς εἰς
 οὗτον Δαναῶν εἰσρυεὶς κόλ-
 20 πῳδ, σπυλῆθεν. αἰδο-
 μέλιος δὲ ἀκρίσιος ὕσθον ὅτε
 αὐτ' ἡλεννυμλίον ἱδρῶτα,
 μὴ πιστεύας ἔπειθ' ὁδὸς ἐφάει
 θαι τιμὴν θυγατρὶα μετὰ τῇ
 25 παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν,
 ἐρρίψεν εἰς δαίλασαν. περ
 σενεχθείσης δὲ τ' λάρνακος

dit. Inde, ut secū maneret, ro-
 gavit: Eiq; Philonocem filiam
 uxore dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū scisci-
 cātū, numen rñdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q. a quo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstructo, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hęc,
 ut nonnulli tradunt, uittauit
 Prætus: vñ iter se orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per im-
 pluium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Ierseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Scriphum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Diibylis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perseus. n. in uirilē aetate puen- rat, potiri nequiret, amicos, quibus cū et Perseum etiā conuocat, ipsiq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantum se celebraturum edic- cit. Cui tū Perseus qua nam inquit in re cōficiēs erantum? equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, con- tra nihil subiccit. Mox uero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum à Perseo habere non passet, pro symbola Gor- gonis caput illi, ut afferret, im- perauit. Tum Perseus Mercu- ri, ac Mineruae ductu Phorci filias adiit, Enio, Temphredō, et Dinō. Hae fuere ceterisq; et Phorci natæ. Gorgonum sorores ab ortu ipso statim a- nus factæ, unoq; tres oculo, et dente uno præditæ, qui-

σεΐφφ, Δίκτυς ἄρα σ', αἰε-
ρερε ὄρν . βασιλεύων δὲ
τῆς σεΐφου πολυδέκτης,
ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
κτυος, Δανάης ὀφθαλμοῖς, κ' 5
ἠνδρωμλίου πῶρος, μὴ δὲ
νάμλιος αὐτῇ στυλδεΐς,
στυλδεΐς αὐτῇ στυλδεΐς,
δ' ὦν καὶ πῶρος, λέγων ἔρα-
νον στυλδεΐν ὑπὸ ὄρν ἰππο- 10
δαμείας τῆς οἰνομάου γά-
μου. τῷ δὲ πῶρος εἰπόν-
τος ἐπίπνι ὁ ὀφθαλμὸς εὐαχέ-
ται; τῷ δὲ φήσαντος ὑπὸ
ἵππφ. πῶρος δὲ εἰπὼν τῇ 5
κεφαλῇ τῆς γοργόνης. οὐκ
αὐτὸρ εἶ πολυδέκτης. παρὰ
μὲν οὖν τῷ λογιῶν ἡ τιμὴ
ἵππου. πρῶτον δὲ τῷ πῶρος
οὐ λαβὼν ὄρν ἵππου, ἐπὶ- 20
ταξε τῆς γοργόνης κομίζην-
τιν κεφαλῇ. ὁ δὲ ὄρν,
καὶ ἀθῆνας περὶ αὐτῆς
μύθων, ὑπὸ τὰς φόρκου γί-
νεται θυγατὶς. ἐν τῷ, 25
καὶ πεμφρεδῶ. καὶ δεινῶ.
ἡ (αν αὐτὰ κήποις, κ' φέ-
κευ

κου γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκληνέτης· εἴα τὲ
 ὀφθαλμὸν αἰ ρεῖς, καὶ εἴα
 ὁδόντα εἶχον· καὶ τοῦ τα
 5 πρᾶ μέρους ὅ μιν βροντᾶ ἀλλή-
 λαις· ὧν κυριότατος ὁ πέρ-
 σεύς, ὡς ἀπὸ τῶν, ἔφην ἀπο-
 δώσειν, αὐτὸν ὑψηλὸν τῶν
 ὁδὸν τῶν ἐδὲ τὰς νύμφας
 10 φορέοντα· αὐτὰς δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῖλιν εἶχον πίδαλα,
 καὶ τῶν κίβισιν ὅν φασι-
 πινδὺ εἶναι πῆραν, πίνδα-
 ρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν αἰσὶ
 15 δι, ἐδὲ τὴν πέρσεως.
 Παῖδ' δὲ μετὰ φρενον εἶχε
 καὶ ῥα δεινόιο πλώρου
 Γοργούς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις διέ· Εἴρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ καίεσθαι ἐκείνοισιν ταῖς.
 καὶ τῶν τροφῶν, εἶχε δὲ καὶ
 τῶν αἰσῶν καυῶν· ὑψηλὸν
 σαμῶν δὲ τῶν φορικίδων
 ἀφ' οὗ τὸν, τὸ ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ
 παραγλιόμηνος πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχὼν, ὧν ἐ-

bus, & uicissim inter se uter-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcitibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, uiam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, &
 cibis, quam peram qui-
 dam esse putant. Id Pin-
 darus, & Hesiodus in Clys-
 peo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis in-
 latet.

Nam cibis, quod inibi cons-
 dantur indumentum, & ci-
 baria, dicta esse uidetur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Phorcidibus
 et dente, & oculo, quod uir-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, bu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

accommodauit, postremo gas-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testus, quoscumq; uos
luisset, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi à Mer-
curio Admantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
denolauit, hic Gorgonas
dormientesprehendit.
His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. terciâq; Me-
dusæ nomen fuit. In qui-
bus solam Medusam mor-
talem fuisse perhibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quantiæ
suum esse uidentur. Adhæc
manus æneæ, et alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultas
adortus, cuius manus Pal-
lās dirigebat, auersus oculos

απούδασε, τὴν μὲν κίεισις
περιβάλετο. τὰ δὲ πέντε λα-
τοῖς σφυροῖς περισήρμοσε.
τὴν δὲ καὶ τὴν κεφαλῇ
ἐπέθηκε. ταύτῃ ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὐκ ἔθηκε, ἔβλε-
πεν. ἅπασι δὲ οὐκ ἔω-
ρετό. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ
ὁρμῶν ἀδαμαστίνῃ ἄεριν
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἵ-
κεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμωμένας, ἡ-
σαν δὲ αὐτῷ, Σθενὼ, Εὐρυ-
άλῃ, μέδουσῃ. μόνη δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅθεν ὅτις 15
τὴν ταύτης κεφαλὴν πῶρ-
σεὺς ἐπέμψθη. εἴρων δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
ριεσπειραμένας φολίσ-
σρακόντων. ὁδόντας δὲ με- 20
γάλοις ὡς σὺν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκῆς, καὶ πῖ ὀρύγας
χρυσῆς, δι' ὧν ἐπύρηντο. ὅθεν
δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίησαν,
ἐπιστὰς οὕτω αὐταῖς ὁ πῶρ- 25
σεὺς κοιμωμένας, κατὰ
θυνοῦσης τὰς χεῖρας αἶψα

νᾶς, ἀπειρεμμείος, καὶ
 ἐλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῷ, δι᾽ ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἔλαπεν, ἐκαρπτό
 5 μυσεν αὐτήν. ἀχρὶ μνηδεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ὄξε δόρε πῆγαςος
 πῆλως ἵππος. καὶ χρυ-
 σάωρ ὁ γερύονου πατήρ.
 10 τοῦ τοῦ δὲ ἐλίνυσεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν οὖν πρὸς
 αὐτὸς εἰς δῆμιλος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δοῦσης ὁπίσω πάλιν ἐχώ-
 15 ρη. αἱ δὲ γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης αἰασάσαι, τὸν πῆρ
 σία ἐδῶκον. καὶ στωιδεῖν
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναιτο ὄξε τὴν
 κυτῶν, ἀπικρύπτειν ὅσον
 20 αὐτῆς. παραγλινόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασιλεύει
 κηφύς, οὗρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατῶρα αἰδομένην πᾶ-
 καμλίαν βορᾶ δαλαστίῳ
 25 κῆται. κασιπέπεια γὰρ ἡ κη-
 φέως γυνὴ, νηρηίσιν ἡρῖοις
 ποδὲ καλλοῖς. καὶ πασιῶν

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putauit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te prosiluit, et Chrysa-
 or Gerionæ pater. Hos-
 sce autem è Neptuno pro-
 creauit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ver-
 um Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Mariis
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de-
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruastauit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitati motum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopulôq; filiam alligauit. quam conspiciatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminenti periculo ereptâ sibi in matrimonium collocet; Paëlis itaq; iureiurando confirmatis Perseus monstrum aggreffus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut cum primum ille Andromedæ coniungi coiret, e medio tolleretur, ve-

ἔιναι κρείσσων ἡ ὕχουσε. ὁ-
 θρα αἰνηρίδες ἐμνήσαν,
 καὶ ποσειδῶν αὐταῖς συ-
 νορχοθεῖς, πλεμνύσαν τῇ
 ἡδὲ τὴν χώραν ἐπέμψεν, καὶ
 καὶ τὸς. ἀμμιωνος δὲ χρῆ-
 σαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῇ
 συμφορᾷς, εἰαὶ ἡ κλασι-
 πείας θυγάτηρ ἀνδρομέ-
 δα περὶ τοῦ τῷ καὶ τει βο-
 ρά. ὅσοι ἀνὰ γκαθῆς ὁ
 κηφὸς ἔκαστος τῶν αἰθιόπων
 ἐπρᾶξε, καὶ προσέδωκε
 τὴν θυγατέρα πέτρα. ταύ-
 τὴν θεασάμενος ὁ πέρσευς, 15
 καὶ ὄραθεῖς, αἰαυήσειν
 ὑπὲρ τοῦ κηφῆ τὸ καὶ τὸς, εἰ
 μέλλει σωθεῖσιν αὐτῶν
 αὐτῷ δώσειν γυναικα. ὅς
 τούτοις γλομύλιον ὄρεων, 20
 ἔκαστος δὲ καὶ τὸς ἐκτείνε,
 καὶ τὴν ἀνδρομέδαν ἐλυ-
 σεν. ἐπεβουλόοντος δὲ αὐ-
 τῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφὸς
 τοῦ κηφῆος ἐγγώμελος 25
 πρῶτος τὴν ἀνδρομέδαν,
 μαδῶν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν

ποργόνει δὲ ἴξασ', μὲν τῶν
 στωεπιδουλοῦντων, αὖθ' ἐν
 ἐλιδῶσι παραχρῆμα. πῶς
 γιόμηνος δὲ εἰς αἰετοῖς,
 5 καὶ κατὰ λαβῶν περὶ φά-
 γῃαι οἷς ἑωμοῖς μὲν ἔ-
 δίκτυος τῶν μυτῶν δὲ
 τῶν πολυδέκτου βίαι, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλέα
 10 συγκαλέξαντος τοῦ πολυ-
 δέκτου οὗ φίλῳ ἀπεσρε-
 μμείας τῶν κεφαλῶν τῆς
 γοργόνης ἔδειξε. ἣ δ' ἰδὼν
 τῶν, ὁποῖον ἔκαστος ἔτι χε-
 15 ρῆμα ἔχων ἀπιδιδῶν.
 κατὰ σῆσας δὲ τῆς σείφου
 δίκτυν βασιλέα, ἀπιδῶκε
 τὰ μὲν πίδαλα, καὶ τῶν κί-
 βισιν, καὶ τῶν κωῶν ὀρμη,
 20 τῶν δὲ κεφαλῶν τῆς γορ-
 γόνης ἀθλῶα. Ερμῆς μὲν
 οὖν τὰ περὶ ῥημῖα πάλιν
 ἀπιδῶκε ταῖς νύμφαις.
 25 ἀθλῶα δὲ εἰς μέση τῆς αἰ-
 δι, τῆς γοργόνης τῶν κεφα-
 λῶν ἀνέθηκε. λέγεται δὲ
 καὶ ὑπ' αἰῶν. ὅτι καὶ δὲ

rum id ubi rescivit Perse-
 us cum comutatis omnibus
 Phneum Medusæ capite o-
 stentato in saxa repente con-
 vertit. Itaq; Perseus rea-
 uersus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis uiolentiam consu-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auera-
 sus Gorgonis caput ostendit;
 idq; quotquot aspexerūt, qua-
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, & galeam reddidit,
 & Gorgonis caput Mi-
 neruæ dono dedit. Ea uer-
 to Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pal-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 defunt, qui Gorgonis ca-
 put à Minerva præcisum
 fuisse dicant. Aium enim

APOLLODORI

eam sese pulchritudine Gal-
ladi comparare non erubui-
se: Aique Perseus, cum Da-
nae, & Andromeda Argos
Acrisium uisurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
uit: interea Teutamia La-
rissaeorum rege patri iam ui-
ta functo gymnicum certas-
men edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lus-
dens, disci iactu Acrisii pec-
de percussio, acutatum cum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam,
qui eius opera occubuisse,
remcare iussu quodam rus-
dore teneretur, profectus
Tirynibem ad Megapen-
them Praeti filium, cum
regno uicissim commutauit,

καὶ ἡ μέδουσα ἐκαρατομή-
θη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πολλοὶ
καλλοῖς ἠδύλυσαν ἡ χορῶν
αὐτῆς συγκρατῆσαι. πόρσεύς
δὲ μὲν δακτύλιος, καὶ αὐτοῦ
μέδας ἑσθλὸν εἰς ἄρτος,
ἵνα ἀκρίστον θεάσῃται. ὁ
δὲ δεδωκὼς τὸν χρυσμόν
ἄχρηπὸν ἄρτος, εἰς τὴν πε-
λασγίᾳ ἐχέουσε γῆν. 10
τὸν ταμίαν δὲ τῷ λαοῦ
βασιλείᾳ αὐτῇ κατὰ τοιο-
υτῶν τῶν πατρὶ διαπεδίω-
τος γυμνικὸν ἀγωνίαν, πῆχυν-
τος, καὶ ὁ πόρσεύς ἀγωνίσασθαι
ἔλαυν. ἀγωνισθὼς δὲ, πῆ-
ταθλον τὸν δίσκον ἢ τὸν ἀκρί-
στον πόδα βαλὼν, πῆχυν
μακρὸν ἐκτείνει αὐτὸν, αἰ-
δομένος δὲ τὸν χρυσμόν
πεπλεγμένον, τὸν μὲν ἀκρί-
στον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ξεν. αἰχμωδὸς δὲ εἰς
ἄρτος ἐπαλελθεῖν ἢ τὸν
κλῆρον τῷ δὲ αὐτῷ πεπλεγ-
μένον, πῆχυν ἀκρίστον εἰς
τῆς περὶ τὸν πρότον

καὶ δα μεγαπίνθω, ἡλλά-
 ξατο, τούτω τὲ τὸ ἄργος εἰ-
 χήρσεν . καὶ μεγαπίνθης
 μὲν ἐβασίλευσεν αἰγείων .
 5 πέρσευς δὲ τίρωδος, πρὸς
 τειχίστας μίδεια, καὶ μυ-
 κύναισ' ἐγλήισθ' δὲ ὅζ' αἰ-
 σθομέστας παῖδες αὐτῶ .
 πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τῶν ἐλ-
 10 λαῶν Πάριον ὃν παρὰ κη-
 φεὶ κατέλιπον . ἀπ' οὗτου
 δὲ τῶν πέρσεων βασιλεύσας
 λέγεται γενέσθαι . εἰ μυ-
 κύναις δὲ, ἀλκαῖος, καὶ δέ-
 15 τελος, καὶ ἔλασ', μῆστωρ τὲ
 καὶ ἡλεκτρυών, καὶ θυγά-
 τῃς γοργοφόνῃ, ἣν περὶ κῆρ
 ἔλαμψε . πάλιν ὅζ' ἀλκαῖος
 ἱππονόμης τ' ἡλοοικέω; ἀμ-
 20 φιδύων ἐγλήισθ', καὶ θυγά-
 τῃς αἰαξῶ . ἐκ δὲ μῆστωρος,
 καὶ λισιδίκης τῆς πέλοπος,
 ἱπποδῶν . ταύτην αἰσπύ-
 στας προσειδὼν, καὶ κομίσας
 25 αἰδὲ τὰς ἐχιδνάδας νήσοισ',
 μέγνυται, καὶ γενᾷ τὰ-
 ρων, ὅς φησὶ ταίφον, καὶ

Nam illi Persæus Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argino-
 rum regno præficitur. Persæ-
 us uero Tirynibem adeptus,
 Mideamq; et Mycenæ admu-
 niuit. Porro ex Andromeda
 Persæus filios habuit ante,
 quàm in Græciam uenisset,
 Persen scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem du-
 xisse feruntur. At mycenis
 procreauit Ancæum, Sthen-
 elum, Helam, ac Mastorem,
 et Electryonem, filiam infu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 sietes uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponomie Me-
 necæi filia nascitur Amphitryo, et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur, quæ,
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echinadas insulas intus-
 sisset, comprimere: ex eaq;
 Tarpium creat, qui Tar-
 pium solum colonos indux-
 it habituros, quos Telex

APOLLODORI

boas quod procul à patria iue-
rit, appellauit. Sed ex Ta-
phio Pterclaus natus est. Hūc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterclai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dē Comaethō, ai mares,
Chromius, Tyrannus, Antio-
chus, Chersidamas, Mastor,
Eueres. Atq Eleftryon ducta
matrimonij Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē se-
xus Alcmenā, mares aut. Stra-
topatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celaeuū, Amphimachū,
Lysinomū, Chersimachū, Ana-
etorē, Archelaū: sed post ho-
sce spurij ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E sthene-
lo uero, et Nicippe, quae Pelo-
pis fuit, Alcinoe, & Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Euristheus natus est, qui My-
cenis imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui ē Per-

εὐ λαοὺς Τηλεβόας ἐκα-
λεσεν. ὃ π τηλοῦ τῆς πα-
τείδος ἔβη. ἐκ ταφίου δέ,
παῖς πτερύλαος ἐγένετο.
ἑπτὰν ἀδελφῆτον ἐποίησε
ποσειδῶν, αἱ τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν αἰδέϊς τέχεα πτε-
ράω δέ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιθῶ, καὶ ἄρρεσιν
παῖδες, χρόμιος, τυράννης,
αἰτίοχος, χερσιδάμας. Μή-
στωρ, δυνῆς. Ηλεκρύων
δὲ γάμος τῷ ἀλκαίου θυ-
γατρὶ αἰακμήνῃ, παῖ-
δες δὲ στρατοβάτιω, γοργί-
ων, φιλονόμον, κελαι-
νέα, ἀμφίμαχον, λυσιγό-
μον, χερσίμαχον, αἰάκτορα,
ἀρχέλαον. μῆτι δὲ οὐτότῳ,
καὶ γότον ἐκφρυγίασιν γενναί-
ος μεδίασιν λικύμνιον. δε-
νέλου δὲ, καὶ νικίππης τῆς
πέλοπος, αλκινόου, καὶ με-
δουσῆς, ὕδρον δὲ, καὶ θυρυ-
δάως ἐγένετο, ὅς καὶ μενε-
κλῆς ἐβασίλευσεν. ὃ π γὰρ
ἡρακλῆς ἐμελλε γενναί-

ἄσαι, Ζεὺς αὖ θεοῖς ἔφν,
 τὸν ἀρχ' ἡρώεως χλινυθῆ-
 σόμενοι τὸ π βασιλεύειν μὴ
 κωῶν. ἡρὰ δὲ ὄξ' τὴν ζῆ-
 5 λον, εἰληθ' ἡμᾶν ἔπεισε τὸν
 μὲν ἀλκμήνης τόκον ἰδι-
 χεῖν. Ὀβρυδία δὲ τὸν Διὶ
 λου παρεσχόμισε χλινυθῆ-
 ναι. ἐπὶ ἀμυλῶν δ' ὄντα.
 10 ἡλεκρυόνοιο δὲ βασιλεύον-
 τος μνηστῶν μὲν ταχέως,
 οἱ π' ὀρελάου παῖδες ἐλ-
 θόντες τῷ μήτορος ἀρχὴν,
 15 τῷ μὲν ὀρέλῳ αὐτῷ τῷ
 καὶ μὴ προσέχοντος ἡλε-
 κρυόνοιο, ἀπὸ λαων τὰς
 βῆας. ἀμυλῶν δὲ τῷ
 ἡλεκρυόνοιο παῖδων, ἐκ πε-
 20 ρελάου ὀρέλῳ δὲ τῷ ἡλεκρυό-
 νοιο παῖδων λικύμμεος ἐπὶ
 νέος ὑπάρχων. τῷ δὲ π' ὀ-
 ρελάου, ὀβρυδίας, ὃς καὶ τὰς
 νῆας ἐφύλασσε. τῷ δὲ τα-
 25 χέως οἱ διαφυγότιες, ἀπὸ
 λαῶν τὰς ἐλαθείσας
 βῆας ἐλόντες, καὶ π' ὀρέλῳ

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob inuidiam, Iliithyie,
 ut Alcmenes partum cohibe-
 ret; eamq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucem, iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Electryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pro-
 fecti, ab eodem Mastoris re-
 gnum aucto materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postula-
 tis maxime abhorreret Ele-
 ctryo, ipsius boues abegerunt.
 Tum Electryonis filij uim ui-
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 seruatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eueres, qui
 nauis affuerat, super-
 fles fuit. Tum, qui de Ta-
 phis euasissent, uela uento
 dederunt, et abactas secum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Ges-

terū Amphitryo redēptas de
Polyxeno boues Mycenās ab-
duxit. Interea vero Electryo
filiū cōdem ulturus re-
gno simul cum Alcmenē fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito iurisiurandi reli-
gione illum prius adegit, ut
ad reditum usq; filiam uirgi-
nem seruaret intactam. Bellū
enim contra Teleboas consti-
tuta cogitabat. Is autem cum bo-
ues reduceret, earūq; una aus-
fugeret, in ipsam Amphitryo-
cum, quam manibus forte cla-
uam gestabat, immisit. Quae
de bouis cornibus repulsa in
Electryonis caput insiliens ip-
sum uita priuauit. Sthenelus
itaq; hanc nactus occasionem
ē tota Argiuorum terra Ame-
phitryonem exegit. Inde
non modo Mycenarum, sed
etiam Tirynibis ditione po-
nitus est; mox autem Pe-
lopus ad se filijs Atreo,
Thyestaeq; accersitis Midea
am commendauit. Amphio

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
πολυξείῳ. ἀμφικρύων δὲ
παρὰ πολυξείου λυτρώσας
μηνος αὐτὰς ἔγαγεν εἰς μυ-
κύνην. ὃ δὲ ἡλεκρύων τὸν
τῆς παιδὸν δάνατον βου-
λόμενος ἐκοικῆσαι παρε-
δὺς τῷ βασιλείῳ ἀμφικ-
ρύωνι, καὶ τῷ θυγατρὶ
ἀλκμήνῃ, ὁμοκίους ἵνα
μέχρι τῆς ἐπανόδου πρὶν
αὐτῷ φυλάξῃ, στρα-
τὴν αὐτῇ τηλεβοῶσι διε-
νοεῖτο. ἀχλαμβαίνοντος
δὲ αὐτοῦ τὰς βοῶσι, μᾶσις
ἐκδορούσης ἀμφικρύων ἐπὶ
αὐτῷ ἀφῆκεν, ὃ μὰ χει-
ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
ἀγκρουσθὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
εἰς τῷ ἡλεκρύοντος κα-
φαλῶν ἐλθὼν ἀπέκτεινε
αὐτόν. ὃ δὲ λαβὼν ταύ-
την τῷ πρίφωπῳ διέτε-
λος, πατρὸς ἀρετῇ ὁμοβα-
λεν ἀμφικρύωνα, καὶ τῷ
ἀρχὴν τῆς μυκωνίδος, καὶ
τῆς πριωνίδος αὐτὸν κατέ-

5 χ·τὴν δὲ μίδσαι μέγα πεμ
 ψάμελος ὅς πύλοπος παῖ
 δας ἀφρία, καὶ θυέσην, πα
 ρέβρο τούτοις, ἀμφιερύων
 10 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ
 μνίῳ πῶρηνόμελος ὅς θυ
 βας ἔπο κρείοντος ἡγή·
 ῳδῃ· καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 φὴν πειμμένην λικυμνίῳ.
 15 ἰολεζούσης δὲ ἀλκμήνης γα
 μνηθεῖσθαι τῷ τῆς ἀδελ
 φῶν αὐτῆς ἐκδικῶντι τὸν
 δάνατον, ἔποχόμελος ὅς
 20 τιλεβόας σφακτεύειν ἀμ·
 15 φερύων, ἢ πῶρηνάει συμ
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 ἔφη, σφακτεύσειν ἐὰν πρὶ
 ρον ἐκείνος τὴν καδμείαν
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 25 ὅφθαιρε γὰρ τὴν καδμείαν
 ἀλώπεξ θηρίον. ἔποσάν·
 τος δὲ ὁ μῦθος, εἰμοαρμυλίων ἦν
 αὐτὴν μὲνδε πῖνα κατὰ λα
 βείν. ἀδικουμνίης δὲ τῆς
 30 χώρας, εἴα τῆς αἰσῶν παῖ
 δα οἱ θυβαῖοι κατὰ μῦνον
 πρετίδισαν αὐτῇ. πολ·

tryo uero cum Alcmena, &
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym·
 nio tradit. Interea uero Alc·
 mene desitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.
 Tum Amphitryo pollici z
 tus aduersus Teleboas se belu·
 lum moturum, Creontem
 quoq; ad id sibi socium adz
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri·
 us ille Cadmiam à uulpe li·
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam deuastaret, qui,
 & si recepisset, fato canu·
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensus Cur·
 riculum ipsi multis rapi·
 enti ne hoc fieret oppo·
 fuerunt. Igitur Amphi·
 tryo Athenas profectus ad

Cephalum Deionei filium
hunc Teleboarum spolio=
rum partē promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret canem, quem Pro=
cris ē Creta sumptum à
Minoe, duxerat. Cui fa=
to concessum fuerat ut quante=
cumq; feram insectaretur,
occideret. Quamobrem Cas=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum vulpem insequitur, Lupis=
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum à Tho=
rico, qui Atticæ terræ por=
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
nopeum, ab Elasa Argi=
corum Eleum, à Thebis Cre=
ontem, Taphiorum insu=
las deuastat. Verum Pæs=
relaus donec in humanis fuit;
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co=
meihò Pterelai filia Am=
phitryonis amore inflam=
mata est, aureum de pas=
tris capite capillam pro se=

λούς ἀρπαξούση, τῷ τ' εἰ=
μὴ γένοιτο. ἀπαλλαγὴς δ' ὃν
ἀμολγύων, εἰς αἰθῆρας
πρὸς κέφαλον τ' ὀκτιονέως
σωέπειτα δ' ὅς μ' ἔπειτα ἀφ' 5
τῆλεβόων λαφύρων ἄγειν
δ' ὅς τῷ θήραι τὸν κύνα. ὁ δ'
πρὸς τοὺς ὕδασι ἐκ κρήνης
παρὰ μίνωος λαβὼν (α. ἢ ν
δὲ καὶ τῷ τ' πρῶ - 10
μύριον πᾶν ὃ, π. αὐτὸ δῶκε,
λαμβάειν. διακομλῆς δ' ὃν
ἔπειτα τῷ καυῷ τῆς ἀλώπε=
κος, ξύς ἀμφοτέρωσι λί=
θοισι ἐποίησεν. ἀμολγύων δ' 15
δὲ ἔχον ἐκ μὲν ὀκτιονέως τῆς
αἰτῆνης κέφαλον. συμμα=
χοῦντα. ἐκ δὲ φωνέων πα=
νοπία. ἐκ δὲ ἑλφός τῆς αὐ=
γείας ἑλὼς τὸν πρόσεως. 20
ἐκ δὲ θηβῶν κρείοντα, τὰς
τῆς ταχίων νόσος ἐπὶ
δει. ἄχρι μὲν οὖν ἐξ ἡ πῆ=
ρέλαος, οὐκ ἐδύνατο τῷ τ' 25
φορὲ λείν. ὥς δὲ ἡ πῆδρε=
λαίου θυγάτηρ κομαιδῶν ἐ=
ραδὲ ἑλὼς ἀμολγύωνος, τῷ

χρυσὴν τεύχεα τῷ πατρὶ ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ἐξείλθο. πρὶ
 ρελαίου κλυτὸς ἄνθρωπος, ἐ-
 χειρώσατο τὰς νύκτας ἀπα-
 5 ρας. πῶ μὲν δὲ κυμαίνον-
 τι κτείνασα μολύβδον. καὶ πῶ
 λείαν ἔχον, εἰς θήβας ἐ-
 πώλε, καὶ τὰς νύκτας ἐλίω,
 καὶ κεφαλὰν δίδωσι. καὶ
 10 καίνοι πόλεις αὐτῷ ἐπιπύ-
 μωσι κτίσαντες, κατὰ κνύ-
 σαν. περὶ τῷ δὲ ἀμολύβδονα
 πρᾶξι γινώσκει εἰς θήβας,
 15 ὅθεν δὲ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ
 πῶ μίαν τετραποικίαν
 νύκτε ὁμοίος ἀμολύβδον
 γινώσκων, ἔλκεται, καὶ σπυ-
 ράσκει. καὶ τὰ γινώσκοντα
 20 τηλεβόω, διαγίγνεται. ἀμ-
 ολύβδον δὲ παραγινώσκων
 ὡς οὐχ ἑώρα τελεφρονε-
 μένῃ περὶ αὐτῶν πῶ γινώ-
 σκει, ἐπὶ νύκτε τῶν αἰτίων,
 εἰ ποῦσθαι δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 ὅθεν νυκτὶ παραγινώσκων αὐ-
 τῇ συγκεκριμένηται. μαρτυ-
 ρεῖ πρὸς τριτοῦ πῶ γινώ-

cuit, Inde Iteretam morte
 infecuta omnes ad unam in-
 sulas subegit Amphitryo.
 qui interfecta post Come-
 thone, captis spoliis The-
 bas renavigat, & insulas
 Eleo, Cephaloq; tradidit.
 Mox illi conditas sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius au-
 tem, quàm Amphitryo The-
 bas redisset, per noctem Iu-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphitryon-
 nis viri formam, concu-
 buit. Quæq; adversus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, vbi vero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius exci-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 reuersus priore nocte se-
 cum concubuiisset. A Ti-
 resia Iouis cum vxore con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena uero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiorum, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constrixit ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones hosce in eunas, lectumue iniecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso gemitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryio sagittandi ratio-

μῶν τῷ διὸς σωσσία. ἀλ
κμήν δὲ διὰ ἐλόντα παῖ
δας. διὲ μὲν Ἡρακλέα μᾶ
ρυκτὶ πρεσβύτερον, ἀμφι
τρίωνι δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ
παιδὸς ὄντος ὀκταμήναιος,
δύο δρᾶκοντας ὑπὸ μεγέ
δεις ἦρα ὡς τὴν οὐνὴν ἔ
πιμαλὲ διαφθαρεῖναι εἰς ἑ
φους δέλουσα. ἐπιβοῶντος
δὲ ἀλκμήνης ἀμφιτρίωνος,
Ἡρακλῆς διακαστὲς ἄγχιον
ἐκαστῶν ταῖς χερσὶν αὐ
τῷ διέφθειρε. φθρεκύνους
δὲ φασὶν ἀμφιτρίωνος βουί
λόμλον μαθεῖν, ὁ πότμος
ἦν τῷ παίδων ἐκείνου, τῷ
δρᾶκοντας εἰς τὴν οὐνὴν
ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν Ἰφ
κλείῳ φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρα
κλείῳ ὑποσάντος, μαθεῖν,
ὡς Ἰφικλῆς ὁξυτέρως γελῶ
ται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς
ἀρματῆλα τεῖν μὲν ὑπὸ
ἀμφιτρίωνος. παλαίειν δὲ,
ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. πο
ξύειν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

mittebat, aut iaculo feriebat. qui, cum inter boum armen-
ta esset annum agens deci-
mumoctauum leonem. Ci-
thæroneum interfecit. Hic
è Cithærone impetu facto,
Amphitryonis, ac Thestij bo-
ues, dissipabat. Is autem Thef-
piensium rex erat, ad quem,
leonis illius occidendi ergò
se contulit Hercules; apud
quem dies quinquaginta ex-
ceptus hospitio permansit.
Huic, quòd per diem* ue-
natum eunti noctibus singu-
lis singulas filias subigen-
das dabat. Is autem filia
as quinquaginta ex Mega-
mede Arnæi filia natas ha-
bebat, qui summa ope ni-
tebatur, ut Herculis semine
replete oēs sibi nepotes pro-
crearent. Hercules unam, ean-
demq; sibi supponi puellā exi-
stimās cū oib. iandē coniuit: ac
subacti suis uiribus leonis pel-
lē sibi iduit, et huius hiatū ga-
leæ loco habuit, redeuntem uero

illi

οὐτε ἀκοντίζων. εἰ δὲ τοῖς
βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτώ
καὶ δεκάτης, τὸν κίθαιρῶ
νειον αἰείλε λέοντα. οὐρ
ὀρμώμενος ἐκ τοῦ κίθαιρῶ
τος, τὰς ἀμωμύωνας ἐφθί-
ρε βόας, καὶ τὰς θείων,
βασιλίδος δὲ ἦν οὗτος δι-
σσιδων, πρὸς ὃν ἀφίκατο ἡ-
ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος
τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτὸν ἰδὲ
νισὲ πεντήκοντα ἡμέρας.
καὶ τῷ τῷ δῆρασι ἰζιόντι
νυκτὸς ἐκείνης μίασ πωδύ-
ναξε θυγατρός. πεντήκον-
τα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ μεγα-
μύδης γεληνημλῖαι τὸ ἀρ-
ναίου. ἐσπύδαξε γὰρ πα-
τὴρ ἰζήρακλῆος οὐδὲ τεκνοποιῶ
ἔαδου. ἡρακλῆς δὲ μίασ 20
νομίζων εἶναι τῷ αἰεί πωδύ-
ναξομλῶν, πωδύλαδε πα-
σαις. καὶ χειρῶσάμενος τὸν
λέοντα, τῷ μὲν δορὰν ἡμ-
φιάκατο, τῷ χρίσματος δὲ 25
ἐχρήκατο κόρυδι. αἰσινάμ-
πλοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
δῆρας

Ἰσθμῶν, στυγνὴν τῆσιν κήρυκες
 πρὸ ὀρίνου πεμψέσθης
 ἵνα πρὸ Ἰμβραίων τὸν δασ-
 μὸν λάβωσιν. ἐκλαυ δὲ
 5 Ἰθαβαῖοι τὸν δασμὸν ὀρίνω
 δ' αἰπῶν τίνδε. Κλύμενον,
 ἦν μιν νῆδ' βασιλεῖα λίφ-
 ἐκλῶν Μεσσηνίας Ἡνίοχος,
 ὄνομα Φορίστου, ἐν οἷς χυτῶ
 το ποσειδῶνος πελῖαι πρῶ-
 σκει. ὁ δὲ, κομιδεύς εἰς ὄρχο-
 μῶν ἡμιδανὺς, ἐποκίπῃ
 πελὸν ἦν ὀρίνω τῷ παιδὶ
 ἐκδικῆσαι τὸν δαίμονα αὐ-
 τῷ. Σφατάουσι υἱοὺς δὲ ὀ-
 ρίνος αὐτῷ Ἰθίβας κτείνου-
 σιν ὀλίγοις, ἑσπεῖ' ἄτα με-
 δ' ὄρκων ὅπως πῖμπωσι
 αὐτῷ Ἰθαβαῖοι δασμὸν αὐτῷ
 10 εἰκοστὴν ἔτη, κοῦτα ἔτος ἔνα
 τὸν ἑοῖον. αὐτῷ δ' ἔχον τὰς
 δασμὸν τῷ κήρυκι εἰς Ἰ-
 θαβὰ ἀπὸντας στυγνὴν
 ἡρακλῆς ἐλάβεσθαι. ἄρ-
 15 τομῶν γὰρ αὐτῷ τὰ δ' αἶτα,
 καὶ τὰς εἶναι, καὶ ὀλίγοι
 σὺν ταῖς χεῖρας αὐτῷ

illi à uenatione Ergini legatū
 missi à Thebanis tributum, ut
 eligeret, ut exacturi obuiam fa-
 cili erunt, Thebani uero Er-
 gino hant ob causam ueligeras
 las, tributarij, ut erant. Glyn-
 menum Minyaram regē Me-
 naecei auriga, cui nomen su-
 it Perieres, lapidis ætu in
 Onchesto Neptuni laco uale-
 nerat, & hic Orebomenum
 semimortuus delatus, ac mor-
 ribundus Ergino filio mor-
 tem suam ulcisci iubet. Ergi-
 nus itaq; inuenti cum exercitu
 contra Thebas profectus,
 non paucis irucidatis pacem
 demum iureiurando stabilita
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos viginti boues, et
 ium quotanni tribui nomine
 ad eū mitteret. Hercules, lega-
 tos ad id tribui petendū The-
 bas aduenies forte quadam
 obuiam habens, ignominia af-
 fectis, defectis auribusq; et mi-
 ribus, quoq; de funiculis suis
 per collo manus circumligans,

bac, inquit, Ergino, & Mi-
nyis tributum repartite. quas
ob res indignatus Erginus in
Thebas bellum intulit. At
Hercules armis à Minerva
sumptis, & bello praefectus
Erginum quidem obtruncat
ut, Minyas autem in fugam
vertit, ac his Minyas geminas
tum tributum Thebanis pon-
dere imperavit. quo bello cū fer-
tissime pugnaret, Amphirrya
interficiunt. Porro Hercules à
Creonte ob rem praeclare ge-
stam natu maximam filiam,
Megaram uxorem accepit, de
qua filios tres, Iberimachum,
Craontidem & Deicentem
habuit. Iuniorē tamen filiam
Creon Iphiclo, qui iam Iola-
um filium ex Anomedyse
Alcaei filia, susceperat,
coniungunt. Rhodamantibus
autem Iouis filius post Am-
phirryonis cadentem Alame-
mam duxit. eamq; Ocleer-
am Theotia in caelum eiecit.
Eam habuimus antecessores

ῥαχ ἦσαν, ὅφρ' αὖτις ὀρχί-
νῳ καὶ μινύασι διασπών κο-
μίσεν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς
ἐστράτῳ σεν ἦδ' Ἰφίτασ. ἦρα
κλῆς δὲ, λαβὼν ὃ πλά πα.
ῥ' ἀδινᾶς, κ. πολεμορχόν,
ὀρχήσασθ' ἐκτετε. τὸν δὲ
μινύασ' ἐφ' ἔλασθ. καὶ τὸν
διασπών δι' πλοῦν ἀνὰ γαστρί-
θυλάκοις φέρει. σιωέβη δὲ το-
κατὰ μαίχ' ἡ ἀμμιόφ' ἡρα-
χ' ἡραχίης μαχόμενον. τὰ δὲ
τῆσαι. λαμβάνει δὲ ἦρα-
κλῆς πρὸ Κρέαντος ἀεισίτου
τὴν μεσοβυτία τιν' θυγατέρα
ῥα μέγαρον. ἔξ ἧς αὐτῷ
παῖδες γένοντο τρεῖς. θυ-
γατρός, Κρεοντίδης, θυγα-
τρός. τὴν δὲ ἐξ αὐτῆς θυ-
γατρός, Κρέαντος ἰφίχλου δίδω-
σι. ἥ δὲ παῖς διὰ ἰάλας ἔχον
πρὸς αὐτὴν μεσοβυτίας τῆς αὐ-
τῆς. ἡ γὰρ δὲ καὶ ἀλ-
κμήνῳ, μετὰ τὴν ἀμμιόφ' ἡ-
ρας δίδωται, διὰς παῖς ῥα-
σὶ δίδωται θυγατρός. κατ' ὅκει δὲ καὶ
ὀφθαλμοὶ τῆς ῥαχίης πρὸς

φρουρῶς· περιμαδὼν δὲ πα-
 ρ' οὐρύτου τὴν τοξικωήρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ ῥήμον'
 μὲν ξίφος, παρ' ἀρχάλοκος
 δὲ τῆξα, παρὰ ἠφαιστου, δῶ-
 ρα καὶ χρυσοῦ· παρὰ δὲ αἰ-
 πέλου θινῆς πῖπλον· ῥοπαλοῖ
 μὲν γὰρ αὐτὸς ἐτεμὸν ἐκ νε-
 μέας· μετὰ δὲ τὴν πρὸς μι-
 νύας αὐτῷ μάχην, σπινέον
 καὶ τὰ ξυλὸν ἥρασ' μακρῶν
 καὶ τοῦτε ἰδίους παῖδας
 οὓς ἐκμεγαίρας εἶχεν, εἰς
 πῦρ ἐμβαλεῖν· καὶ τῶν
 Σιῶν καὶ οὖο, διὸ καὶ ταδινά-
 ρος· εἰ αὐτῷ φυγῆν, καὶ δαίρει
 τὰ μὲν ἑστῶσι θεσίου· παρὰ
 γένόμενος δὲ εἰς διὰ φούς,
 πωμδαίει καὶ τῷ θεῷ· τοῦ
 καὶ τοῖς καὶ δὲ πυδία τῶ-
 τε πρὸς τὸν ἥρακλῆα αὐτὸν
 περὶ τὸν ἥρακλῆα· δὲ πρὸς
 τοῖς ἀλκίους περὶ τὸν ἥρακλῆα
 καὶ τὸν καὶ δὲ αὐτὸν εἰ περὶ
 τῆς αὐτοῦ· οὐρύτου· λατρίον
 τὰ ἐπὶ τῷ θεῷ, καὶ αὐτὸν
 ἡδὲ τὰ αὐτοῦ· αὐτὸν αὐτὸν

cules per Eurythum sagittas
 di peritiam antea confectus
 tus : ensen à Mercurio : ab
 Apolline sagittas : à Volca-
 no Thoracem aureum, ἐπὶ
 à Minerva pèplum accepit :
 Nam clavam ipse sibi in dēa
 mea sylva cesam comparauit .
 Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis odio
 in furem incodit , ac fū-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos , una cum duobus
 Iphicli liberis , in ignem
 coniecit ; quae de causa se
 ipsum exilio mancipavit .
 Expiatur deum a The-
 stio . Inde Delphos profus-
 sus Deum scitatur , ubi nam
 habitatum iturus esset .
 Pythia tum prima Ilia-
 culem ipsum appellavit , nam
 prius Alcida nomine voca-
 batur , cumq; Tritonem
 habitaturum esse dixit .
 Eurystheosq; annos duode-
 cim servaturum , et imper-
 raturum lachryas tantum exha-

1.
 scellam

fecturum. Ad postremum uo-
ro peractis aerumnis ipsum
immortalitate donatum iri prae-
dixit. Id ubi Hercules acce-
pit, Tiryribem commigra-
uit, ac quicquid ab Eurystheo
iubebatur, exiguebat. Pri-
mum itaq; illi Nemeae leonis
pellam afferre iubet, id. ver-
o, animal Typhone ge-
nitum invulnerabile fuit.
Hercules contendens in leo-
nem Cleonas peruenit, ubi
Molorchus vit, qui manibus
fuit uictu sibi quaeritabat, ip-
sum hospitio excepit: Cuiq;
hostiam immolare uolenti,
eam ad diem trigesima ei ser-
uare iubet. Nam, si de uena-
tione incolumis reuenteretur,
Ioui eam seruatori mactaret.
Idi aero occubuerit, sibi tu ue-
luti Heroi iſerias ageret. Post,
ubi in Nemea peruenit, quaeſi-
tantiq; leonē reperit, ac sagie
eū illum prius impetiuit. Ut ue-
ro nullis posse uulneribus occi-
di cognouit, praeterea claua fe-

δεκα ἐπιτελεῖν. καὶ οὐ τοῦ
ἔφκ τῆς αἰθλων σιωπελε
δοίτων, αἰδάνκτον αὐτὸς
ἔσεθαι. ὅτῳ αἰκούσας ὁ
ἡρακλῆς, εἰς τίρωδα ἔλθῃ.
καὶ τὸ πρῶτον πτόμενον ὑπὸ
θιρυδέως ἐπὶ τῇ πρῶτον
μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τῷ
νεμέου λεόντος τὴν δερσὶν
κομίζειν. ὅτῳ δὲ ξῶον ἦν ὁ
ἄβωτον ἐκ τυφῶντος χελ-
νυλίου. πορθόμηνος οὖν τῷ
τὸν λέοντα, εἰς κλεωνὰς ἔλ-
θῃ, καὶ ἐκίξεταί τῳ αὐ-
τοῦ χερσὶ τῇ μαλάρχω. καὶ ἔ-
θύειν ἡφεί δέλοντι, εἰς ἡμέ-
ραν ἔφκ τηρεῖν τετακσὶν.
καὶ αὐτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θήρας
σῶος ἐπενέλθῃ, διὲ σὺ τῇ
οὐ θύειν, ἐὰν δὲ ἀπὸ θήνης, ὅ
τὸ τε ὡς ἦρται εἰαγίξειν. εἰς
δὲ τὴν νεμέαν ἀρχικόμηνος,
καὶ τὸν λέοντα μακρότερος,
ἐτόξευσεν πρῶτον. ὡς δὲ
ἔμαθεν ἄβωτον ὄντα, αἰκ-
τενάμηνος τὸ ῥόπαλον ἐ-
δίωκε, συμφυρόντος δὲ εἰς

Idiq; postquam ab Eumyphro
expunctionem est consecutus,
habitavit. Porro secundum
Herculi certantē Hydram Lers-
nam obtruncandam impera-
vit. Hæc intra paludem Lers-
nam contrita plana omnia et
cæpestria eruptione facta dis-
perdebat, in pecora atq; agros
sciebat. Hydra mira corpo-
ris magnitudine sui nouē ca-
pitib; munita; quorū octo mor-
ti abnoxia fuisse dicuntur.

quod aut omnino modum erat,
immortale fuisse feru, Hercu=
les igitur, curru conscenso, Eo=
tai aurigæ opa usus ad Lernæ
cœtendit, quò cū puenisset, e=
quos sistit, Hydram in tumulo
quodā natus, pp Arhymones
fontes, ubi ea latitare cōsue=
rat, una cū ignitis sagittis ipe
asset, de latebris exilire cōpu=
lit. Egressamq; ipsam manu
prehensat, prehensamq; tenet, ea
vero pedibus statim circūpli=
cit, cohibebatur! Hercules ca=
piti cœtundens clauu, nequice

παρ' ὀφθαλμοῦ καὶ καρδίας αὐτοῦ,
καὶ κατέκειτο. Δὲν τὸν οὖν
δὲ ἀδελφὸν ἐπέταξε αὐτῷ
τὴν λαοκρατίαν ὑφάρκῃ κατε-
ναί. αὐτῇ δὲ ἐν τῷ τῆς λαο-
κρατίας ἐλπί. ἐκκαταλείπει, ὅθεν
καταλείπει εἰς τὸ πῶς, καὶ τὰ
τε βροχίματα, καὶ τὴν χά-
ριαν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ
ὑφάρκῃ κατεναί. ὅθεν σῶμα
καταλείπει ἐν τῷ εἶναι. τὰς
μὲν οὖν, ἀδελφὸν ἐπὶ τῷ
ὅθεν ἀρματὸς ἐνιοχίῃ τῷ
λαῷ, παρελθὼν εἰς τὴν
λαοκρατίαν. ἡ δὲ μὲν ἵππων
ἐστὶν, τὴν δὲ ὑφάρκῃ
κατεναί. τὴν δὲ πῶς, πῶς
καταλείπει τῆς ἀμυμῶντος. ὅπου
ὁ φάλαξ αὐτῇ ὑπῆρχε, κα-
λὸν δὲ ἐλεσι πεπρωμένους,
ἐν ἀγκυρῇ ὅθεν ἐλθεῖν. ἐκκα-
ταλείπει δὲ αὐτῷ κατεναί
κατεναί. ἡ δὲ δὲ πῶς τῇ
ποδῶν ἐκίχε το πῶς. καὶ
κατεναί. τὴν δὲ πῶς δὲ τὰς
καταλείπει κατεναί, οὐδὲν

us cornutam ceruam Myce-
nas uiuam adferret. Erat n.
ad Oenoei autatis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neq; occidere, neq; ani-
mibus afficere uellet, ani-
mum totum est infecutus: Por-
tea uero, quam fera Hercu-
lis persecutione laxatam se-
esse sensit, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranitura esset, sag-
gitta percussam cepit, buz-
meris sublatam serens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana sis-
mal obuiam facta, ceruam rez-
aspit, atq; Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tum
ille necessitate rei damnata
Eurystheum auctorem rei fu-
isse affirmauit, placata Dea
iracundia, feram uiuam ada-
huc Mycenæ importauit.

Quartum inde ei ceruonem

αὐτῷ, τὴν κεράην ἔλαφον
εἰς μυκῆνας ἔμπροσθεν
καὶν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐπὶ
τὸν χρυσόκερως ἀρτεμίδης
ἰδρά. διὸ καὶ βουλόμενος αὐ-
τὴν ἡρακλῆς μὴτε ἀνελεῖν,
μὴτε βλάσαι, σκευάσκειν ὅ-
λοι ἐλάωντάν. ἐπεὶ δὲ κα-
μῶν τὸ θάλασσαν τῇ θάλασσῃ,
σκευάσκειν εἰς ὄρος τὸ περὶ
τό γόμειον ἀρτεμίδιον. ἐκεί-
θου δὲ ποταμὸν λαδωνίαν
καὶ ὅσον διαβαίνειν μέ-
λουσαν, τοξόσας σκευά-
σει. καὶ διελθὼς ἐπὶ τῇ αὐ-
τῷ, ὅτε τὸ ἀρτεμίδιον ἐπέ-
χεται. μετὰ δὲ ἡλίου δὲ
ἀρτεμίδης σκευάσκειν ἐπὶ
εἰν. καὶ τὸ ἰδρὸν ζάδον αὐ-
τῷ κτείναντα καὶ μετὰ
τὸ δὲ ἄρτεμίδιον μετὰ
τὴν αὐτῷ, καὶ τὸ αὐτῷ
εἰπὼν ἀρτεμίδιον ἐχονταί,
πράγματος τὴν ἐργάναν
τὸ θάλασσαν ἐκόμενον, ἔμ-
προσθεν εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον δὲ λαὸν ἐπὶ ταῖς αὐτῷ

ὅρῳ μάλιστα καὶ πρὸν ἔδωκε
 ὅτε κομίζετο. αὐτὸν δὲ τὸ θυ-
 ρεῖον ἰδὲ καὶ τὴν ψευδίδα, ὅρ-
 μώρων ὅς ὁ ροῶν, ὃ καὶ λού-
 σιν ὁρῶμασθον. διδρυχόμενος
 ἐν φολῶν ἐπὶ ξενούται κεν-
 ταύρω φόλῳ σιλῶν, καὶ
 τῷ μφῶς μελίσσας παίδι. αὐ-
 τὸς ἠρακλεῖ μὲν ὁ πῖα ὄρεϊ
 10 χε τὰ κρέα. αὐτὸς δὲ ὡ-
 μοῖς ἐχρῆτο. αἰτοῦντος δὲ
 οἶνον ἠρακλεῖος, ἔφη δὲ δοι-
 κέναι τὸν κοῖτον ἃ καὶ τὰ ὄ-
 ρων αὐτοῖς ἐκ πῖνον. θαρρύνειν
 15 δὲ παρὰ κελεύσας μιν ἠρα-
 κλῆς, αὐτὸν ὄνοϊξε. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ ὄλγῳ τῆς ὀσμῆς αἰ-
 θῶμενοι πῆῃσαν οἱ κένταυ-
 ροὶ πέτραις ὀπλισμένοι, καὶ
 20 ἐλάταις ἄδῃ τὸ πρὸ φάλον
 ἀπὸ ἡλκίον. τῶν μὲν οὖν πρῶ-
 τοις πολυμέγαντας εἶσω πα-
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄγχιον,
 ἠρακλῆς ἐπὶ ἔλατο βαλὼν
 25 θαλαῖς. τῶν δὲ λοιπῶν ἐπὶ
 ξύλα διώκων ἄχρι τῆς με-
 λίσσας. ἐκείθεν δὲ πρὸς χεῖ-

imperavit, Erymanthiam An-
 trum ad se vivum ferat.
 Hæc autem fera Psophidem
 usq; ab Erymantho monte
 prorumpbat. Hercules itaq;
 Ptoecem intereundum à Pho-
 lo centauro Silen, ac Melissæ
 Nymphæ filio hospitis exci-
 pitur. Hæc hospiti costas car-
 nes edendus apposuit. Ille ve-
 ro crudis vesci maluit. Hæ-
 culli interim vinum poscenti
 uereri se, inquit, continere
 centaurorum dolium relin-
 gere, et bono illum esse amico
 Hercules iubet, ac ipse do-
 lium releuit. Neq; ita multo
 post; centauri, quod vinum
 suboluisse, affuere lapidibus
 armati, et abiectibus in Pholi-
 antrum irrumpunt. E quibus
 Anchium, et Agrium, quod
 primi intrare Speleum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos evertit: res-
 liquos autem ad Muleam usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 vero ad Chironem confugit

gere, qui a Lapithis cietus
e Pelio monte, ad Maleam
habitabat. In hunc Hercu-
les, cum circa delafpos centau-
ros sagittis impeteret, telum
amisi, quod delatum per Ela-
ti Brachiū in Chironis genu
infigitur. Tum Hercules tri-
stitia affectus accurrit, ac sa-
gittam extrahit, datumq; a
Chirone remedium uulnere
imposuit, ille uero irremedia-
bili uulnere sauciatus in spe-
leum se recipit, quod in eo ui-
ta excedere uellet, qui, cum
per immortalitatem, qua do-
natus erat, minime interire
posset, tamen Prometheus Io-
uis permissu, immortalitatem
adepto Chironis loco,
tandem esse desuit. Cetera
uero Centaurorum multitu-
do, alius alio ex fuga sese
receperunt, Nec desuerunt,
qui in Maleam montem con-
fugerunt. Eurytion uero in
Pholoen, aique Nessus ad
Euenum amnem, reliquos

γωνιστιέφυγον. ὃς ἔβη λα-
θεὶς ὑπὸ λαπίδων ἐκασ-
τοῦ πάλιν παρὰ μέλεα κα-
τῶκε. τούτῳ πρὸς τὴν πλῆ-
κότητα τὸν κενταύρων τα-
ξάντων ἵκοι θέλος. ὃ δὲ αἰετ-
χρὲν ἐλάτου ὄψα τῷ βραχί-
ονος τὰ γόνας τὰ χεῖρας ἐμ-
πλήσνυται. ἀνίσταται δὲ ἡσά-
κλῃς προσδραμών, τὸ πρὸς θέ-
λος ἐξέλκυσε. καὶ δόντος χεί-
ρωνος φάρμακον ἐπίδρακεν.
αἰσθὼν ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
σπηλαίον ἀλλασσεται. κα-
κεῖ τελευτῆσαι βραδύμηνος,
καὶ μὴ διαδύμηνος, ἐπεὶ πρὸς
ἀδανάτος ὕν' αἰτιδόντος δὲ
διοὺς προμυθεῖ, ἢ αὐτ' αὐτὸ
χρησόμενον ἀδανάτων, αὐ-
τως ἀπέθανε. οἱ λοιποὶ δὲ
τῶν κενταύρων φύταισι
ἄλλος ἀλλὰ χῶ. καὶ πινόμε-
νι πρὸς χεῖρον τὸν εἰς ὄρος μα-
λέαν οὐρυτίων ἢ, εἰς φο-
λὸν. Νέστος δὲ ἀδὲ πο-
ταμὸν οὐνον. αὐτὸς δὲ λαί-
πυς ὑπὸ δὲ ξάμφορος πρὸς τὴν

ὄντ' εἰς ἑλδυσίνα, ὄρος κατε
 κείλυνεν. ἐπανελθὼν δὲ
 εἰς φοβόλιον Ἡρακλῆς, καὶ φό-
 λον πλὴν πῶντα διασάμε-
 5. ρος μὲν καὶ ἄλλων πολλ-
 λῶν. ἐλκυσσας τὸ ἐκτετα-
 τὸ βέλος ἐδάμναξεν εἰς τὴν
 τηλικύν τοιοῦτο μικρὸν αἰ-
 φειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 10. ὀλίσθησεν ἄλθον αὐτὸ τοιο-
 πῶν, καὶ πῆρα χροῦ μακάρι-
 κτεινεν αὐτὸν, δάψας δὲ
 φόλον Ἡρακλῆς, αὐτὸ πλὴν πῶ
 καὶ περὶ δῆρας πῆρα γένετο.
 15. καὶ δῶξεν αὐτὸν ἑκπνοῦς
 λογχέως μὲν κραυγῆς εἰς
 χεῖρα πολλὰ πῆρα πλῆν,
 ἐμβροχέας τὸ ἐκόμενον εἰς
 μυκνῆναι. Περὶ πῶν μὲν
 20. πῆταξεν αὐτὸν ἄλθον ἢ αὐ-
 χεῖον βοσκυμὰ πῶν εἰς ἡμέ-
 ρα μὲν μόνον ἐκ φορῆσαι
 πῶν ὄνθον. ἔν δὲ αὐτοῖς
 βεκλῶνς ἑλιδος. ὡς πῶν
 25. τοῖς εἰπὼν πῶνς ἡλίου. ὡς
 δὲ πῶν πῶν ὄνθον. ὡς δὲ
 ὄνθον ὄνθον. πῶν δὲ

autem Neptunius excipiens
 in Eleusine monte occidit e-
 it. Porro Hercules ad Pholo-
 loen regressus; ac Pholum
 multis cum alijs morientem
 conspicatus, eructa de morsa
 sui corporis sagitta, quo pax
 fto tantos tum parua sagitta
 ut occidisset admirabatur.
 Haec autem ē manu delapa-
 sa in pedem decidi, atq;
 aelutium ipsum interemi.
 Igitur Hercules Pholo bu-
 mi condito ad Apri uena-
 tionem contendit, Quem e-
 frutero quodam ingenti cum
 e amore excitatum, per ala-
 nam diem defessum, ac ann-
 culis praepeditum Mycenae
 iniecit. Quintam deinde
 laborem imperavit, ut Aug-
 geae pecoris finium unius diei
 curriculo exportaret. At
 Augestas rex Eliad fuit, sunt
 qui illum Soli finem fuisse
 se dicant. Ne desunt, qui
 Noctum, & qui Phorbata
 it. Huius multae pecorum

greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adisset, nulla de Eurysthei manu dato mentione facta, una dictum omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum promittit. Hercules inde antequam Phyleum Augeae filium, stabuli fundamentum euertit, Alpheumq; & Tegeum, flumina praeerfluentia per fossam deducta, corruiatq; immisit: ita, ut per alienum a priore alucum defluerent; effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōfessus fuisse accepit, non mō mercedē pālam nō p̄soluebat, sed et acquam se p̄misisse negabat, eiq; de rō iudicum sententia se statutum esse distinebat. Confidentibus itaq; iudicibus Phyleus ab Hercule citatus i patrē testimoniu dixit.

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτω προσελθὼν Ἡρακλῆς οὐ δυνάσας τὴν ἀρυθείας ἐπιταγὴν, ἔφασκε μὲν ἡμῶρα τὴν ὄνδον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δίκην αὐτῷ τῆς βοσκημάτων. αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ χειρὶ τοῦ μαρτυρομένου δι' Ἡρακλῆς τὸν αὐγείας παῖδα φησὶ λέει, τῆς περὶ αὐλῆς τοῦ δαίμονος δίδει, καὶ τὸν ἀλφειὸν ποταμὸν, καὶ τὸν περὶ οὐν ἐγγὺς ῥέοντα ποταμὸν ἔχουσας, ἐπήγαγεν. ἐκρῖνεν δὲ ἄλλης ὁδοῦ ποιήσας. μαδῶν δὲ αὐγείας ἔπειτα καὶ ἐπιταγὴν ἀρυθείας ἔπειτα πελῆδα, τὸν μωδὸν οὐκ ἀπὸ δίδου. προσέειπε δὲ ἡρεῖτο, καὶ μωδὸν ἔπειτα δώσειν. καὶ κύνεσσιν αὐτῷ τούτου ἔποιμος ἔλθην εἶναι. καὶ διζομένην δὲ τῆς δίκης κύνεσσιν οὐκ ἔλθεις φησὶ λαὸς ἔπειτα Ἡρακλῆος, τοῦ πατρὸς καὶ μαρτυροῦναι εἰ

πῶν ὁμολογᾶσαι μισθὸν δό-
 σειν αὐτῷ. ὄρχοις δὲ αὐ-
 γείας πρὶν τῷ ἦν φον εἰεγ-
 χῶναι, τὸν τε φυλέα, καὶ τὸν
 Ἡρακλεία. καθίζειν ὅς ἤλιδος
 ἐκάλουσε. φυλὸς μὲν ἦν εἰς
 δουλίχον ἤλιδι. καὶ κεῖ κα-
 τῶκει. Ἡρακλῆς δὲ εἰς ὦλε-
 ῖον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, καὶ
 κατέκατῶκει. καὶ κατέλα-
 βε ὄρεον μέλλοντα διὰ
 νάκλῳ μνηστῆρῶν. οὐ γὰρ
 νι κενταύρω μνηστῆρῶν
 τῷ θυγατρῶν. ὑφ' οὗ πρῶ-
 τος κλυθεῖς βοῶντι ἐλθόντα
 ὅς τῷ νύμφῳ οὐρυτίῳ
 ἀπέκτεινε. οὐρυθὺς δὲ, οὐ
 δὲ εἶδεν ἐπ' αὐτῷ δώδεκα πε-
 ραδὲξ ἄτο αἰθλόν. λέγων ὅς
 ὁμοιωτὴν πρᾶχέναι. ἔκτον
 ἐπέταξε αἰθλόν αὐτῷ τὰς
 συμφολίδας ὄρνιθας ἐκ-
 δώξαι. ἦν δὲ ἐπὶ συμφολῶν
 πόλει τῆς ἀρκადίᾳ συμ-
 φολῆς λεγομένη ἡλίμνη. πολ-
 λὰ σκωρεφῆς ὕλη. εἰς ταύ-
 τῃν ὄρνιθας σκαυέφυγον πλε-

tuod isce mercedem. Herculi
 se daturum patris fuerit,
 proinde Augeas ira inflama-
 tus ante, quam iudicium sus-
 fragis sententia ferretur, uti
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elide facesseret, imperavit.
 Phyleus itaq; Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenum ad Dexamenum ab-
 iit, atq; ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsus,
 ut Eurytionem Centauro Mnese-
 simachem filiam uxorem das-
 re deprehendit, a quo, ut si-
 bi opem ferret, exoratus Her-
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam venerat,
 obtruncavit, sed Eurystheus
 neq; id inter duodecim, eers-
 tamen admisit, quippe q mer-
 cede hoc secisse, asserbat.
 Sextum ei laborem, ut stym-
 phalidas aves fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stymphas-
 iam Arcadiæ urbem stymph-
 halis palus multis contexta, atq;
 umbrosas arboribus addacta,

quo in hanc magna avium
multitudo, luporum uim per-
timescentes ex fuga se se res-
cipiebant. Herculi itaq;
quandam ratione avis e syl-
ua dispelleret, ambigenti;
Pallas aenea crepitacula Vol-
cani munera accepta dedit.
Hæc ille quassans sub monte
quodam paludem proximo
aves territabat, quæ sonis-
tum minime sustinentes præ-
meta subuolabant: eumq; in-
modum Hercules ipsas sagitis
impetivit. Septimum ins-
de laborem Cretensis Tauri
abducendi imposuit. Hunc
Acusilaus quidem esse refert:
qui Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Neptano è
matris submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptano
immolaturum dixit, Quod è
matris apparuisset. Atq; a-
iunt conspectum ipsum Tau-
ri formati, ac specimen,
tunc plane inter hunc ar-
mentum dimisisse, pro qua uis

ἴδες, τινὶ ἀρχὴ τῆς λυγρῆς
ἀρπαγῆς διδοικῆαι. αἰμὴ γε
τοῦ τὸς οὐρανὸν ἡρακλείου πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνίθας ἐκ-
βάλλει, χεῖλεα κροτάλα. 1
δίδωσιν αὐτῷ ἀνδραῖα παρὰ
ἡραίου λαβούσαι. ταῦτα
κρούων ὑπόπιος ὄρουσ' τῇ
λίμνῃ ποσειδέμειον, τὰς ὀρ-
νίθας ἐφόβει. αἳ δὲ, τὸν
δοῦπον οὐχ' ὑπομείνουσαι,
μὲν δέοις ἀνίπτοιτο. καὶ
ᾤοντο τὸν φρόνον ἡρακλῆος
ἐπ' ἐξέδωκεν αὐταῖς. ἐβδμον
ἐπ' ἐταξεν ἄδλιν τὸν κρο- 15
τά ἀγαγεῖν ταύρου. ᾤοντο
ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φασι
τὸν δῖα ποσειδέμειοντα δι-
εσπῆν δι', πνέες δὲ τ' ὑπὸ
ποσειδῶνος αἰαδομένη ἐκ 20
θαλάσσης. καὶ φασι δῖα-
σάμειον αὐτὸν τῷ ταύρου εἶ-
κάλλος. ᾤοντο μὲν εἰς τὰ
βουκόλια ἀρχιμέμκει, θῦ-
σαι δὲ ἄλλοι ποσειδῶνι. 25
ἐφ' οἷς ὀρνομένη τὰ θεῶν
ἀντιμετρεῖ τὸν ταύρον. 30

δῶκεν ἡρώδης εἰς κρη-
 τὴν ἡρακλῆος· ἐπειδὴ λα-
 βὼν ἀφ' οὗ ἡ μίανος ἐπε-
 αὐτῷ λαμβάνειν διακρίσει
 5 μέλιν, καὶ λαβὼν πρὸς ἄλφ-
 οῦ διακρίμινος ἐδίδεκε καὶ
 τὸ λοιπὸν εἰς αὐτὸν αἰετοῦ· ὁ
 δὲ, πάλαι εἰς ἀπείρῳ
 τῷ, καὶ ἀπείρῳ αἰετοῦ
 10 καὶ διακρίμινος τοῦ ἰσχυροῦ, εἰς
 μοῖραν δὴ καὶ τῆς ἀπείρῳ αἰε-
 τῷ, καὶ ἐν γὰρ οὗτος ἐδ-
 ἰκετο· ὁ γὰρ οὗτος ἀπείρ-
 15 οῦτος ἀπείρῳ, καὶ ἀπείρῳ
 βραχὺς· βραχὺς ἐπείρῳ
 βραχὺς, καὶ ἀπείρῳ
 20 οἱ καὶ ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 ἡρώδης· ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 τῷ ἐκπύρῳ, ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 βραχὺς ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 25 τῷ ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 ἀπείρῳ ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 ἀπείρῳ ἀπείρῳ ἀπείρῳ
 ἀπείρῳ ἀπείρῳ ἀπείρῳ

um Neptuno sacrificasse :
 quibus in rebus iratum mi-
 men tauro feritatem immi-
 sisse, in hunc igitur Hercu-
 les profectus in Cretam, quo-
 rum capere uolenti* Minos
 inquit. Vbi expugnari, si-
 bi caperet. Post, ubi illam
 cepit, Eurythoeo translatus
 ostendit. Cetera uero sac-
 rum, numiniq; dedicatum
 abire permisit. Hic Spar-
 teq; , & Arcadia uniuersa
 peragrata, Isthmum trax-
 cit, ac in Marathonem Atticae
 terrae profectus incolas pess-
 me habebat. Octauum cer-
 tamen Diomedis Thracis ex
 quas Mycenae abigendi fuit.
 Is Maris, & Cyrenae sis-
 tius Bistonum Thracij gene-
 ris, ac pugnacissimi, rex fa-
 it: Cui tam equae erant, quas
 mortalium corporibus pasce-
 bat. Ad quem cum Hercules
 les uolunt multitudinis sis-
 patis nauigasset, perdomitus,
 qui equarum praesepibus prie-

erant, eas ad mare abegit.
Inter hæc, Bistonibus sum-
ptis armis ad opem ferendam
accurrentibus, equas Abde-
ro custodiendas commisit.
Hic autem Erum fuisse filia-
us dicitur, genere locutus ab
Opunte, Herculis amicus,
quem equas discerptum in-
teremerunt. Hercules deui-
ssis Bistonibus, atq. occiso
Diomede reliquos in fugam
abire compulsi. Inde Ab-
dera urbe, ad Abderi per-
eundi sepulchrum cõdita ab-
actus, equas Eurystheo tra-
didit. Quæ postea ab Eury-
stheo sunt in Olympum mon-
tem transmissæ, eo cum per-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Nonus labor est, quo
Hippolyta cingulum ad so-
ferri iussit Eurystheus. Hæc
est Amazonum Regina,
quæ circa Thermodontem
amnem habitabat hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ viriliter
fortitu=

ταὶς μὲν ἱπποῖς πρὸς ἑαυτὰς
ἀβδήρει φυλάσσειν. οὕτως
δὲ ἢ νῦν ἐμὸν πᾶς λαὸς ὁρᾷ
ὁποῦντος ἡρακλέους ὁρώμε-
νος. ὃν αἱ ἱπποὶ διέφθορον
ἐπιπασσάμεναι. περὶ δὲ τοῦ
εἰσπλεῖν διακονισάμενος, καὶ
διομόδῳ ἀγκυραῖας, τοῦ
λαοῦ τοῦ ἡγήσατο φέρειν.
καὶ κτίσας πόλιν ἀβδήρων. οὗ
παρὰ τὸν τάφον τὸ διαφθα-
ρεῖν τοῦ ἀβδήρου τοῦ ἱπποῦ
κομίσας ὀρύσσει ὅπως με-
δὲντος δὲ αὐτὰς ὀρύσσει
εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὀλυμ-
πὸν ἐλθούσαι, περὶ τῆς δι-
είας ἀπώλινον. αἱ αὖτε
ἀθλῶν ἡρακλεῖ ἐπὶ ταξείῳ
σῶρα κομίσαντες τὸν ἐπιπλεῖ-
ντος. αὐτὴ δὲ ἐκασίλοισιν
ἀμαζόνων. αἱ κατὰ κοινὴν
αἱ τὸν πόρρωσαντα ποτα-
μὸν ἔλθους μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ὅσων γὰρ αἱ-
σίοις. καὶ εἴ ποτε μεγίσταις
θλητίσιν, τὰ θήλειά τε
φρον. καὶ τὸν μὲν διέξωκε
σους

5 τοὺς ἰξέθλιον, ἵνα μὴ κω-
 λυόνται ἀκοντίζειν. οὗ δέ,
 αἰσδράσας εἶων, ἵνα βέποιεν.
 εἶχε δὲ ἰσχυρὰ τὴν ἄρεος
 10 ζωστῆρα σύμβολον τῆς πρω-
 τόειν ἀπασῶν. ὃς δὲ οὐρανὸν
 τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμ-
 πιτο λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμοῦ-
 σης τῆς δούριδος θυγατρὸς
 15 Ἀδμήτης. παραλαβὼν δὲ
 ἐδίδου τὰς συμμαχίας, ἐν
 μαῶνι ἔπει. καὶ προσί-
 χει νῆσσαν παρῶν. καὶ κατὰ
 κοῶν οἱ μίνως υἱοί, δούρι-
 20 δων, καὶ χρύσιος, Νηφαλίων,
 Φιλόλαος, ἀπὸ πάντων δού-
 ρησιν ἐν νηὶ σπώβην πλοῦν
 σαι ὑπὸ τῆς μίνως υἱοῦ.
 ὑπὸ δὲ ὦν ἀγανακτῆς Ἡρα-
 25 κλῆς τούτοις μετὰ πᾶσι χυ-
 μα ἀπὸ κτείνει. οὗ δέ, λοι-
 ποὺς κατὰ κτείσας ἐπο-
 λιοῖται. ἕως ἐπιπρεσβύ-
 σαι μελίοι πρὸς ἐλάσας αὐτὸν
 30 αἰαρεθέντων δούρι λαβεῖν,
 οὓς αὐτὸς δολύσειεν. ὃ
 δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,

fortitudinem exercebat, ac si-
 quando uiris admistæ peperer-
 rint, partus femineos educa-
 bant. Dextras ad hæc manus, ~~ma-
 nus~~
 ne iaculis emittendis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 læuas aut alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Cete-
 rū Hippolyte Martis balihēū,
 argumento, ut omnibus alijs
 præesset, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēti Admete
 filiæ Eurystheus obsequere-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i nauī, Hercules ses-
 se nauigatiōi accingit, ac mox
 ad insulā Taron appellit. Vbi
 tum Minois filii Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus kētabāt. Ex oīb. quos secū
 i nauī uehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt:
 quorū iteriū iniquissime ferēs
 Hercules hosce statim è medio
 sustulit, at reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Heren

le precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse uellet, acciperet. Tum ille soluta obsidione, atq; Androgei filijs Alcæo, Sibe- nelôq; acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium con- iendit, atq; ab Amyco Bebry- cum rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Ly- cum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem regem Amyci fratrem occi- dit, mox excisa Bebrycum ur- be, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleā uocauit. Inde uero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eunq; profecta Hippolyte atq; eius aduentus causam p- cūctata, luno, sumpta Amazo- nū unius forma multitudinem adit: nuncians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauem, equo uectæ decurrunt. Her- cules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus,

καὶ τὸν αἰσχρολόγον ἔμεινας
ἵκους αἰετόμορος ἀλκαῖος,
ἢ δένελον, ὃ κεν εἰς μυσίαν
πρὸς λυκὸν τ' ἀσκήλου, ἢ
ἐκιδεῖς, ἅπα ἀμύκου ἔχε
βρύκων βασιλέως, συμβα-
λόντων βοηθῶν λυκῶ, πολ-
λοὺς ἀπέκτεινε μεθ' ὧν ἢ τ'
βασιλέα μύσδονα, ἀδελφὸν
ἀμύκου, καὶ τὴν βεβρύκων
πόλιν ἄχρεμόμορος, γῆν
ἔδωκε λυκῶ, ὃ δὲ, πᾶσι
ἐκείνῃ ἐκάλεσεν Ἡράκλεια.
καταπλάσαντες δὲ εἰς τ'
δεμοκύραν λιμένα, καὶ παρ'
ραχνομήνης, ὡς αὐτὸν ἵππο
λύτης. καὶ τίνος ἦκοι, χαί-
ρειν πυθολίης, καὶ δώσειν
τὸν ζωστῆρα ὑπὸ χουμήνης,
ἥρκα μὲν τῆς ἀμαζόνων εἰ-
καθεῖσθαι τὸ πηλῆδος ἐπ-
φοῖτα λέγουσιν τὴν βασι-
λίδα. ἀρπάζοισιν οἱ προ-
σελθόντες ἐξοῖοι. αἱ δὲ, με-
θ' ὧν αὐτῶν τὴν ναὺν κατέ-
θεν σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἰ-
δεν αὐτὰς κακοπολισμίας

Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου
 ὄντο γενέσθαι, τὼ μὲν ἰπ-
 πώλῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ
 ρα ἀφαρέϊν. πρὸς δὲ ταῖς
 5 λαιπὰς ἀγωνισάμενος, ἀπο-
 πωλεῖ. καὶ προσίχει Τροίαν,
 συνεβέβηκε δὲ τότε κατὰ
 μὲν ἄλλωνος, καὶ ποσει-
 δῶνος ἀτιχεῖν τὴν πόλιν.
 10 ἀπόλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, ἐκείθι
 τες ἀνθρώποις, ὡδὶ μωδῶ
 τειχεῖν τὸ πέργαμον. τοῖς
 15 δὲ τειχίσας τὸν μωδὸν οὐκ
 ἀπέδιδου. δὲ ὅτε ἄλλων
 μὲν λοιμὸν ἐπέμψεν. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ ὡς ἀνὰ φερέμε-
 νον ἄπο πλωμμευίδης, ὅτε
 20 αὖ τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι
 τῆς συμφορῶν, εἰς πε-
 δῶν λαομέδων ὑπόπλῳ τὴν θυ-
 25 γατέρα αὐτοῦ ἑοράν κτε-
 ῖ. ὁ δὲ προὔθηκε ταῖς πλοῖσι
 τῆς θαλάσσης πέτραις περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 auferi, ad hæc reliquis deuiz
 etis, renauigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 vi, ciuitas infelicitè ages-
 ret. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuri-
 am ulcisci uolentes, mortas
 libus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturos paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetus immisit, quod,
 cuiquid mortalium in cam-
 pis offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, maz-
 lorum finem tum detum-
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam su-
 am Ceto deuorandam ap-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis illiga-
 tam, proposuit. Hanc ita

APOLLODORI

expositam ut uidit Hercules ,
 se seruaturū pollicetur , si sibi ,
 quas equas p rapti Ganyme-
 dis iactura , ei Iupiter dede-
 rat , Laomedon tradit . Hoc illi
 se daturū pollicitus est Laome-
 don Hercules Cetus occidit ,
 et Hesione seruauit , at Lao-
 medonte mercedem pactā nō
 solvente ; Hercules Troie ex-
 cidium minatus , abiuit &
 Aenium appellit , ubi ā Pol-
 tye hospitio excipitur . Mox
 inter nauigandum in littore
 Aeniensi Sarpedonem Neptu-
 ni filium , ac Poltyis fratrem
 virum contameliosum , atq; im-
 probum sagittis confixum in-
 terfecit , Inde cum ad Tha-
 sum peruenisset expugnatis
 imbi Thracibus , eam Andro-
 gei filijs habitandam dedit .
 At ē Thaso profectus aduer-
 sus Toronen . Polygonum ,
 Telegonumq; Protei , qui
 ex Neptuno procreati fue-
 rant , filios , ad luctan-
 dum prouocare solitos in ip-

σορτήσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
 κειμήλιω , ἥρακλῆς ὑπέχετο
 σῶσεν αὐτῷ , εἰ τὰς ἱπ-
 πους πρὸ ἀλαομεδόντος λή-
 ψεται , ὃς ὁ ξοὺς ποσειδῶν τῷ
 γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν . δώσειν δὲ λαομέδον-
 τος εἰ πόνηός , κτεῖναι τὸ κῆ-
 ρος , ἢ σιόνῳ ἔσῳσε . μὴ βου-
 λομῆναι δὲ τὸν μισθὸν ἀπο-
 δοῦναι , πολεμήσειν ἑοίσατο
 ἀπειλῶν , αἰήθη . καὶ προσί-
 χει ἄνθρωπον . αἷμα ἐκίχεται
 ὑπὸ πόλυντος . ἀρπάζειν
 δὲ ὑπὸ ἡϊόνος τῆς αἰνίας , ἡ
 ἑρπιδόνα ποσειδῶνος μὲν
 ἦν , ἀδελφὸν δὲ , πόλυντος .
 ὑβριστὴν ὄντα τοξόχης ἀπέ-
 κτεινε . καὶ πρῶτον μὲν
 εἰς θάλασσαν , καὶ χειρὸς αἰμαίνων
 τῶν αἰοικον τὰς θράκας ,
 ἔδωκε τῆς αἰσχροῦ παλαιῶν
 κοτοκῆν . ἐκ θάλασσης δὲ ὄρ-
 μινθους ὑπὸ τορῶντι πολυ-
 γονοῖ , καὶ τελέγονοι τῶν πρῶ-
 τῶν ἑρπιδῶνος ἡγόνες πα-
 λαίην προκλαυμῆναι , κα-

τὰ τὼ πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς
 μυκήνας, ἔδωκεν εὐρυδεί.
 δέκατον δὲ ἐτάγη ἄθλον,
 5 τὰς γερύονος βοῦς ἐρύθει-
 δάσ' κομίζειν. ὁρῦθει
 δὲ ἢν ὠκειοῦ πλησίον κει-
 μένῃ νῆσος. ἢ νῦν γὰρ διερε-
 καλεῖται, ταύτῃ κατ' ὠ-
 10 κει γερύονος χρυσάορος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκειοῦς
 τειδῶν ἔχων αἰσθρῶν συμφυ-
 ἐς σῶμα, στυγερῶν εἰς αὐ-
 κατὰ τὼν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τὲ εἰς εἰς ἀπ' λαγόνων
 τῶν, καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικῆς βοάσ' ὧν ἢ βουκόλος
 εὐρυζών. φύλαξ δὲ ὁ ῥήτορ
 ὁ κύων δίκηφαλος ἐξ ἐχίδ-
 20 νος, καὶ τυφώϊος γελιν-
 μίος. πορβόρμιος οὖν αὐτῷ
 τὰς γερύονος βοάσ' ὄχετ' αὐ-
 τῶν, ἄγρια πολλὰ πα-
 ρελθὼν. λιβύν ἐπέβαινε.
 25 καὶ παρελθὼν ταρτηρόν,
 ἔγνω σημεῖα τῆς πορείας
 ὅτι ὅραν εὐρώπης, καὶ λι-

sa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ærumnamq; indixit Geryo-
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gaditam, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quæ
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compacto, ut in unum ven-
 tre tenuis coiret, & ab ili-
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pu-
 nicæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Oribus au-
 tem canis biceps ex Echid-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dum multa prætergressus, in
 i iij

APOLLODORI

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monumenta in Eu-
ropæ, ac Libyæ finibus op-
positas inter se columnas dus-
as constituit. At ubi in ite-
nere solis radijs calfieret, ar-
cum in deum ipsum intendere
non erubuit. Hic uero homi-
nis uires admiratus, Hercu-
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanū traiecit, & Erytheā
aduectus in* Arbante mōte p-
noctauit. Id sentiēs canis i cū
prūpit. Hūc Heros claua p-
cussit, nec nō Eurytionē bubul-
cū cani suppetias, atq; opē fe-
renē, occidit. Inter hæc Me-
næti Plutonis boū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit. Hic
Herculē ad Antimuniē flu-
uiū boues abigenē nactus cō-
missa pugna, sagitta perfos-
sus interijt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tarte-
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam perue-

λύης αἰτισίχων δίο σήλας.
Θορμαίνολμος δὲ, ἔπειδ' ἡ-
λίον κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόξον ἦν τὸν διὸν αἰέτειναι.
ὁ δὲ τὴν αἰσφείαν αὐτοῦ
Θαυμαίας, χρύσειον ἔδωκε
δέπας. εἰ δ' ἦ ὧκεαιὸν διε-
πύρασε. καὶ πῆαγλινόμλος
εἰς ὀρύθφαι, εἰ ὅρδ' ἄρ' εἰσπι-
αυλίζεταί. αἰσθόμενος δὲ ἰο-
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα, ὁ δὲ
καὶ ὤτρυν τῷ ῥοπαλῷ παύει.
καὶ τὸν βουκόλον διεντυί-
ναι τῷ κυνὶ βοηδονύτα ἀπέ-
κτεινε. μισοίπιος ἦ ἐκεί τας ἰς
ἄδου βόας βόσκων, γηρυό-
νῃ τὸ γερονὸς ἀπήγγειλε.
ὁ δὲ, κατὰ λαβὼν ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδέμονι-
τα τας βόας ἀπάγοντα, συζο-
σισάμλος μάχην, καὶ το-
ξοθεὶς ἀπὲρδαναι. ἡρακλῆς
εἰδήμλος τας βόας εἰς τὸ
δέπας, καὶ διαπλύνει εἰς
ταρτησὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπὲ
ἔδωκε τὸ δέπας. διελθὼν
δὲ ἄλδου, εἰς λιγύνην ὄλ-

5 Δα, εἴη τὰς βόας ἀφ-
 ροῦ το ἀλείων π, κὶ δ' ὄρ-
 κυκος οἱ ποσειδῶνος υἱοί, οὓς
 κτεῖνας δὲ τυρρηνίας εἶν.
 10 ἀπ' ἑρῆλου δ', εἰς ἀπ' ἑρ-
 γησι τῶρος, καὶ ταχέως
 εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλευσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλῆ-
 15 σίον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρῆλωι γὰρ ἰταλὸς
 τὸν ταῦρον ἐκάλεισεν, ἡλ-
 20 θεν εἰς πρῶτον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 βασίλυντο ὄρυκίων. ὄρυξ
 δ' ὅν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμεικε ἀγέλαις. πρῶτον δ' ἔμε-
 25 νος ὅν τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-
 30 φάει, ὅς τὴν αὐτὴν ζήτησεν
 ἠπειγέον. οὐρῶν δ' εἰς ταῖς τ'
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαυτεῖ, κὶ
 λείγοντες οὐ δύνανται, εἰ μὴ πα-
 λαίτας αὐτῶν περιλήνται.
 35 τεῖς πωλεθιόμενος κατὰ
 τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῷ

nit; in qua Alebion, ac Der-
 cynus Neptuni filij boues abi-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrreniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rhegyo aufugit, atq; in fre-
 tu repente delapsus est, ac vi-
 cina terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata: nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uo-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt,
 In Erycis campos se con-
 tulit. Is Erycims in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gavit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quæ siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo re-
 proposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palæstra superarit, tau-
 rum se redditurum esse ne-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum, & tertio abse ui-
 ctum Erycem luctando pere-
 mit. Et taurum receptam cum

alijs in Ionium mare perdu-
xit. qui simulac in ponti
recessus penetrauit, bobus a-
silum Iuno iniecit: Quo per-
citi ad Thraciae montana dis-
sipantur, Hic infecutus, bo-
um partiē collectā ad Helle-
pontū cōpulit. quae uero reli-
quae fuerunt, cetera ferae, atq;
agrestes euaserunt. Hercu-
les tandem aegre collectis bo-
bus Strymonem, ut olim nauig-
abile flumen, accufans, opple-
tum lapidibus innauigabilem
effecit, ac traductas boues Eu-
rystheo dedit, quas ille postea
Iunoni immolauit. Confe-
ctis autem hisce certaminib;
bus, intra unius mensis, an-
norumq; octo curriculum, Eu-
rystheus Augae pecoris, &
Hydrae laboribus minime ad-
missus, undecimam Herculi
aerumnam imposuit, ut ab
Hesperijs aurea mala repor-
taret. Haec uero nō, ut quotun-
dam est sententia, in Libya
erant, sed in Hyperboreorum

ἄλων, ὅς τὸν ἰόνιον ὕλα-
νε πόντον. ὥς δὲ ἦλθεν ἢ
τῷ μυθῶνι τῷ πόντον, ταῖς
βουσίῃσι οἷον εἰς βάλιν ἢ
ῥα, καὶ χρίζονται κατὰ τὰς
δρακίνας ὑπὲρ εἰας. ὁ δὲ διὰ
ξας τὰς μετὰ συλλαβῶν ἢ
τῷ ἑλλήωντον ἢ γλ. αἰ δὲ
ἀχρηφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν
ἦσαν ἄγρια. μόλις δὲ τῷ
βουδὸν σπυλιδουστῶν στυμῶ
να μεμψάμενος τὸν ποτα-
μὸν πάλαι τὸ δεῖθρον πω-
λὸν, ὃν ἐμωλύειας πείρας,
ἀπωλὸν ἐποίησε. καὶ τὰς
βόας ὀρύουθεῖ κομίσας δὲ
δωκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
σεν ἦρα. πλεοσίτων δὲ
τῷ ἄθλων εἰς μετὰ, καὶ ἔτε-
στιν ὅκτω, μὴ πρὸς δεξιὰς
ὀρύουθους τόντε τῷ τῷ αὐ-
γείου βουσκυμάτων, καὶ τὸν
τῷ ὕβρας, εἰς δέκατον ἐπὶ
ταξίῃ ἄθλων παρ' ἐσπερίων
χρῦσα μῦλα κομίζον. ταῦτα
δὲ ἦν, οὐχ' ἄσπινός εἰ-
πον εἰς λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαιτος ἐὶ ὑποδ' ὁδοῖσις.
 ἃ δὲ γήμασι, ἥρα ἐδωρὺ-
 (ατο . ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 σβαίων ἀδ' ἀνατος . τυφά-
 5 νος, καὶ ἐχίδνης κεφαλὰς
 ἔχων ἐκ τὸν, ἐχρ' ὅτ' οὐ φε-
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις . μετὰ τούτου δὲ ἔσπε-
 εἶδες ἐφύλαττον . αἰγληδ' οὐ
 10 θία, ἐστία, ἀρέθουσα . πορδ' οὐ
 μένος οὐκ ἐπὶ ποταμὸν ἔχε-
 δωρον ἦ κε . κύκνος δὲ ἄρεος,
 καὶ πυρηνίης, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν περὶ κλεῖτο . ἄρεος
 15 δὲ ἄρεος ἐκδοκ' οὐτος, καὶ
 σπαισάντος μονομαχίαν,
 βληθεὶς κεραυνὸς μέσον ἄμ-
 φοτέρων, διαλύει πλὴν μά-
 χην . * βαδίζων δὲ δ' ἰλλυ-
 20 ορίων, καὶ ἀπ' οὐδ' ἐπὶ πο-
 ταμὸν ἠλθοῦν ἦ κε πρὸς
 νύμφας διὸς, καὶ δ' ἑμίδης .
 αὐτὰι μιν ὕμνουσιν αὐτῶν νύ-
 ρεα . συλλαβὼν δὲ αὐτ' ἦ κοι-
 25 μῶμενον, καὶ παντοίας ἐκ αὐ-
 λασσόντα μορφάς, ἔδου .
 καὶ οὐκ ἔλυσεν πρῖν, ἢ μα-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptijs Ioni muneri dedit .
 Ea draco immortalis Typhos-
 nus, & Echidnæ filius cens-
 ticeps asseruabat. Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uor-
 cibus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Ægle, Eryibia,
 Vesta, & Æreibus, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mars-
 tis, & Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen prouocatur.
 Pugnae & præses, & Arbi-
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium diremit, * iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridann
 amnē Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne-
 reū idicāt; cōprehensūq; ipm
 dormientē, atq; omni genas for-
 mas alternantē deuinxit, neq;
 illū prius, q̃ ab eo ubi iam ma-
 la illa, et Hespides essent, edoc-
 uisset, abire pmisit. quod ubi

X

didicit, Libyam percurrit.
 Huic Antæus, Neptuni filius
 præcerat, quem, quod hospites
 secum palæstra dimicare com-
 pelleret, occidebat, Hercules
 cum eo luctari coactus, su-
 blimem illum è terra ulnis eli-
 sum interemit. nam si terram
 contigisset, is robustissimus ex-
 uadebat, quapropter hunc ter-
 re filium nonnulli esse dice-
 runt. Inde à Libya, Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno, ac Lysianassa Epa-
 rphi natus regnabat. Hic ad
 Iouis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat, annos enim novem
 Ægyptus agrorum sterilitas
 te laboravit. Inter hæc Thra-
 sius uaticinandi peritus è Cy-
 pro aduenit, qui hanc an-
 nonæ caritatem desitutam
 esse pronunciauit, si uirum
 hospitem, quot quot annis
 Ioui mactarint. Tum Busi-
 ris uate illo prius immo-
 lato, aduementes deinceps

δεῖν παρ' αὐτῷ πού τυγ-
 χάνοιεν τὰ μῦθ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ἐ-
 σπερίδες. μαθὼν δὲ λιβύην
 διεξίει. ταύτης ἐβασιλεύει
 παῖς ποσειδῶνος αἰταῖος. 5
 ὃς τὸν ξείνους ἀναγκάζει
 παλαίειν, αὐτῇ. τούτῳ δὲ
 παλαίειν ἀναγκαζόμενος ἡ-
 ρακλῆς, ἀράμελος ἔγκασσι
 μετέρωρον θλίψας, ἀπέκτεινε
 τε, φεύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
 ρότατον σπένβη γίνεσθαι.
 διὸ καὶ γῆς πινὲς ἐφαίαν
 ὄντων εἶναι παῖδα. μετὰ λι-
 βύην δὲ αἰγυπτιὸν ἐξήλθε. ταύτης
 ἐβασιλεύει βούσιρις ποσει-
 δῶνος παῖς, καὶ λισιανάως
 τῆς ἐπάφου. οὗτος τὸν ξεί-
 νους ἔθνη ἀδὶ βωμῷ διὸς,
 κατὰ π' λόγιον, σινέει γὰρ 20
 τὴν ἀφορίαν τῶν αἰγυπτιῶν καὶ
 πέλας θράσιος δὲ ἑλθὼν
 ἐκκύπτει μακρὴς τῶν ἐπισθῆ-
 μων. ἔφη τῶν ἀφορίων παῖς 25
 σπένβει, αὐτὸν ξείνους αἰσθῆναι τῶν
 δι' σπράξας κατ' ἔτος. βού-
 σιρις ἡ καλὴν πρῶτον σπρά-

ξαὸ τὸν μαῖπιν, τὸν καπὸν
 τας ξείνους ἔσφαξε. συλλυ-
 φθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, οἷς
 βωμοῖς περσεφόρῳ. τὰ δὲ
 5 δισμὰ διαρρήξας, τὸν τε θου-
 σριν, καὶ τὸν ἐκείνου καὶ δα-
 ἄμφιδάμαστα ἀπέκτεινε,
 καὶ τὸν κῦρην χαλβῶ.
 διεξιὼν δὲ ἀσίας Ἰδῶν
 10 ὄρῳις ῥοδίων λιμῆι περσι-
 σχει. καὶ βοηλάτου πινὸς
 λύντας τὸν ἔθρον τῆς ταύ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, δῶ-
 χεῖτο θύσας. ὁ δὲ βοηλά-
 15 τῆς θουδεῖν ἐαυτῷ μὴ δυνά-
 μινος, σὰς ἐπίπινος ὄροισι κα-
 τηρᾷτο. διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δὲν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μὲν κα-
 ταρῶν οὖν πρὸ ἅπλοισι. πα-
 20 ρειῶν δὲ ἀρῶν βία ἡμαδίω-
 νακτείνει καὶ δα πιδωνοῖ.
 καὶ οὕτως τῆς λιβύης πορὸν-
 θεὶς, ὃς τὴν ἑξω θάλασσαν
 καταπλεῖ. οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25 ταλαμβάει. καὶ πῶρῳ
 θεὶς ὑπὸ τῶν ἡπείρου τῶν
 αἰπικρῶν, κατετόξευσεν ὃς

iugulabat. Comprehenfus
 itaq; & Hercules etiam ad
 aras trahabatur, at disruptis
 vinculis, Busirinq; & eius
 filium Amphidamantem, &
 Chalbē Cerycē necavit. Post
 haec Asia percurfa in Thermy-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: & bubulci cuiuspi-
 am alterum de plaustro so-
 lutum taurum, ac mastē
 tum comedit. Tum bubul-
 cus, ubi nullā sibi auxili-
 copiam, neq; spem resulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari coepit.
 quo circa & nunc etiam, post
 peractum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id pera-
 gunt. Hinc Herculis in Ara-
 biam peruasit, ubi Emathio-
 nē Tiithoni filiu necat, et factū
 ēto p̄ Libyam itinere, ad exi-
 mū usq; mare navigat, ubi scy-
 pho sumpto in obiectam contin-
 nentem traiecit: atq; aquilam,
 Typhonis, & Echidne filiz
 am Promethei iecur in Can-

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino uinculo, solum liberauit: eumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarabat. Post autem quam in Hyperboreos ad Aslantem peruenit, ac Promethei prudentia commonesactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Aslanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. qui, cum caelum habere subterfugeret: cestricillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo comodius tantū caeli pondus ferre posset. quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, caelū recepit, atq; ita posita Hercules cōsecutus discedit. Sūt uero q dicāt, hęc non

καυκάσου τὸν ἐδίδοντα τὸ τῷ προμηθεῖως ἢ παρ αἰετὸν ὄντα ἐχέδινος, καὶ τυφώνος. ὃς καὶ τὸν προμηθεῖα διέλυσε δεσμὸν ἐλόμειος τῆς ἐλαίας. καὶ παρέχε[ι] δὲ δι' χεῖρων ἀνίσκειν, ἀδανάων αἰτ' αὐτῷ δίδοντα. ὡς δὲ ὅταν εἰς ὑπερβορέας πρὸς ἄτλαντα ὑποδίνῃς, ὁ προμηθεῖως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἵδ' τὰ μῦθα μὴ πορεύεσθαι. διαδεξάμενος, δὲ ἄτλαντος τὸν πόλον ἀρξέ-
λειν ἐκείνον. πειθεῖς δὲ, διε-
δέξατο. ἄτλας δὲ σπεί-
ατος παρ' ἐπειρώτων τεῖα μῦθα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλεῖα. καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον εἰ-
χειν, καὶ ἀπεῖραι ἰδὲ τ' κα-
φαλῆς δίδων ποιήσασθαι. ὅτε ἂν ἀκούσας ἄτλας ἵδ' ἡς κατὰ δέξεται τὰ μῦθα, τὸ πόλον διεδέξατο. καὶ οὐτως αἰετόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς
ἀπὸ πλάτῃσιν. οἱ δὲ φα-
σιν, οὐ τῷ ἄτλαντος αὐτὰ

λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψα
 αἶμα τὰ μῦλα κτείναντι τ'
 φρουροῦ τα ὄφιν. κομίξας
 δὲ τὰ μῦλα δῦρουδεῖ ἔδω-
 κεν. ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἐ-
 δωρῆσατο. παρ' οὗ λαβού-
 ρα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπὶ
 κόμισε. ὁ σίον γ' οὐκ ἦν αὐ-
 τὰ κτείναντα. δωδέκα
 10 τὸν ἄθλον ἐπὶ τάχει κέρβε-
 ρον ὅζ' ἄδου κομίζειν. εἶχε
 δὲ οὐτός τις μὲν κωδῶν
 κεφαλᾶς, πλὴν δὲ οὐράν
 δράκοντος. κατὰ δὲ τῶ νώ-
 15 του, πανταίῳ εἶχεν ὁ φεωρῶν
 κεφαλᾶς. μέλλον δ' αὖ αὐτῷ
 ἄστρον ἀπείσσει, ἥλθε πρὸς
 εὐμολπὴν. πρὸς ἑλυσίνα,
 βουλόμηνος μυηθῆναι. ἦν
 20 δὲ οὐκ ὅζον ξείνης τότε μυεῖ-
 σθαι. ἐπειδὴ πῶρ Δίσιος πυ-
 λίου παῖς γηλόμηνος ἐμυεῖ-
 το. μὴ Διωάμηνος δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πῶρ οὐκ ἦν
 25 ἡγνισμείος, τὸν κενταύρου
 φόνον. ἀγνιδείς, ὑπὸ δι-
 μόλῳ τότε ἐμυήθη. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custode de-
 cerpsisse, quae secū delata des-
 cit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Minerua accepisset,
 ea rursus reportauit, quoni-
 am religiosum erat, ea alicus
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum ~~caudam~~ &
 draconis caudam, & in dor-
 so serpentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Euz-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo Tbe-
 spius Pylj filius initiatus es-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri caedē expiarat
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

tur . Inde ad Tænarum La-
conice promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium pa-
tet , accessit . Hac ad inferos
penetrauit: quem cum animæ
conspexissent, duabus excep-
tis Meleagri, ac Medusæ Gor-
gonis filia, omnes in fugam
abiere. In Gorgonem uero
Hercules ensē ut in uitam
nudauit: tam illud à Mercu-
rio ~~conspexit~~ spectrum esse
discit. Mox, ubi ad Plu-
tonis uentum est, Theseum, ac
Pirithoum Proserpinæ nup-
tias poscentem, eaq; de causa
deuinctū inuenit. Hi conspic-
ti Herculem, u. lut illius ui-
ribus redituri in uitam, ma-
nus porrigebant, tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit, sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens, ob
terræ motum dimisit, & As-
calaphi saxum reuoluit. Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unam ex Plutonis bu-
bus iugulauit. Ceterum Me-

πῶς γλῶσσος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς, οὗ τῆς ἁΐδου
καταβάσεως τὸ σύμμιον ἔστι,
ὅθεν οὗτου ἀπῆκε. ὁ πτωχὸς
δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ χω-
εῖς μελεάγρον, καὶ μεδού-
σης τῆς πορζύνης, ἔφυγον. ὅς
δὲ πτωχὸς πορζύνα τὸ ξίφος,
ὡς ξυστρεφῆκεν. καὶ παρὰ
ὀρμῶν μαλθαίνει, ὅτι κοινόν
εἶδωλόν ἔστι. πλουσίων δὲ τῶν
ἁΐδου πυλῶν γλῶσσος, θυ-
σίᾳ οὖρε, καὶ πειρίδω τῶν
πρόσφονης μύτης θυόμοις
γάμον. καὶ ὅθεν οὗτου διδασ-
τα. θεασάμενοι δὲ ἥρα-
κλέα τὰς χεῖρας ὠρεῖν ὡς
αἰκαστοῦμοις ὅθεν τῆς ἐκεί-
νου βίᾳ. ὁ δὲ θυσίᾳ μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤρει-
ρε. πειρίδω δὲ αἰκαστῶν
βουλόμοις τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν. ἀπεκύλισε ἡ
καὶ τὸν ἀσκαλάφον πῖτον.
βουλόμοις δὲ αἶμα ταῖς
ψυχῶν παραχέσθαι, μίαν
τῆς ἁΐδου βῶν ἀπέσχετο.

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μεοίποσ
 ὁ κούδωνύμου προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν Ἡρακλῆα λη-
 φθεῖς μέσση, καὶ τὰς πολυ-
 5 ραῖς κατὰ ξανθὸν ἔπεισε
 φόνου πρὸς τὴν αἰτοῦτος
 δὲ αὐτῷ πολούτων τὸν κέρ-
 εδρον, ἐπὶ ταξὶς ὁ πολούτων
 ἄγειν χεῖρας ὅν εἶχεν ὁ-
 10 πολων κρατῶντα. ὁ δὲ δύ-
 ρων αὐτὸν ἡ τὰς πύλαις
 τῷ ἀχέροντος τὸ πύδακτι
 συμπεφραγμένος, καὶ τῇ
 λεοντῇ συσκεπαθῆς, καὶ πε-
 15 εἰβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰήκε. καὶ πρὸς
 δακνόμενος ἔπεισε κατὰ
 τὴν οὐρανὸν δακνόντες, κρατῶν
 ἐκ τῷ φραγέλου. καὶ ἄγειν
 20 τὸ δινεῖον ἐπεισε. συναλὼν
 τὴν αὐτῶν, ἡ κε πρὸς δινεῖον
 δὲ φροῖντος ποιοσάμενος
 τὴν αἰάλασιν. ἀσνάλασιν
 μὲν τὴν δινεῖον ἐποῖσεν ὁ-
 25 τον. Ἡρακλῆς δὲ δινεῖον δει-
 ξας τὸν κέρεδρον, πάλιν ἐκόμι-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δὲ τοῦς

naëtius, Ceuthonymifilius Plu-
 tonis bubulcus cum prouocaf-
 set in palæstrā Herculē pstra-
 ctis costis, ac medius ab eo p-
 bensus, Proserpinæ deprecæ-
 tione seruatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 ciat. At Hercules naëtus illum
 pro Acherontis portis iboras-
 ce circumseptus, ac leonis pel-
 le contectus, et circumiectis
 illius capiti manib. baud ab-
 ire permittit, et si à dracone
 qui in Cerberi cauda existeret
 morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stheum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules exanclatis la-

1.
Thebas

1.
Thebas, regressus
Megaram quidem Iolao con-
iugem dedit: ipse uero uxo-
rem ducturus, Eurytum Oe-
chaliae regulum. qui sagitz-
tandi peritiam se, ac filios su-
os uicerit, certaminis prae-
mium Ioles filiae coniubium
proposuisse accepit. Oechas-
liam igitur profectus, cum sa-
gittandi arte is omnibus prae-
stantior extitisset, uxorem cer-
te promissum certaminis prae-
mium est minime consecutus,
Iphitus sanè filiorum maxi-
mus Iolem Herculi conceden-
dam esse censebat. At Eury-
tus, ceterisque filij deborta-
re, quam forte prolem ex
ea susciperet, aliquando ob-
struere, pertimescentes. Hinc
uero non longo post tempore,
abactis ex Euboea per Autoly-
cum bubus, Eurytus id Hercu-
lis persuasum confectum esse pu-
tauit, contra Iphitus id mini-
me credens, ad Herculem
conuolat, eiisque à Pheris ue-
nienti

APOLLODORI

ἄθλων ἡρακλῆος ἀθικόμε-
τος εἰς Θῆβας, μέγαρας μὲν
ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆ-
μαι Σίλων, ἐπ' αὐθιάν τ' ὄν-
ρυτον οἰχαλίασ' Ὀυαῖσις
ἄθλων περὶ θῆναι τὸν ἰό-
λους τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
νικῶσαντι Θείκῃ, αὐτὸν τε, καὶ
τὸν παῖδ' αὐτῷ ὑπάρχον-
τας. ἀθικόμενος οὖν εἰς οἰ-
χαλίαν, καὶ τῇ Θείκῃ κρείτ-
των αὐτῷ γινόμενος, οὐκ
ἔτυχεν ἡ γάμου. ἰδίῳ του μὲν
τῷ πρὸς βυθίου τῆς πα-
ιδων λέγοντος διδόναι τῷ ἡρα-
κλεῖ τῷ ἰόλῳ. οὐρύτου δὲ
καὶ τῆς λοιπῶν ἀπαγορευόν-
των. καὶ δεδικέναι λεγόν-
των μήτε κνοπὴν ἄμειος τὰ
γιννυσόμενα πάλιν ἀπο-
κτείνῃ. μετ' οὗ πολὺ δὲ κλα-
πείσων ἐξ οὐβόιας ἑπὶ αὐ-
τολύκου βροδῶν, οὐρύτος μὲν
εἰόμενος ὑφ' ἡρακλείδω γε-
νέσθαι ὄντο. ἰδίῳτος δὲ ἀπι-
στῶν, ἀθικνεῖται πρὸς ἡρα-
κλέα. καὶ σπυτυχὸν ὕκοντι
ἐκφράδων

ἐκφράδων αὐτῷ σωκώπῃ τὴν
 ἀχθάνουσαν ἀλκυσιν ἀδ-
 μύτῳ, παρακαλεῖ συζητῶ-
 σαι τὰς ἐόας. Ἡρακλῆς δὲ
 ὕπνῳ χεῖται, καὶ ξενίξῃ μὲν
 αὐτόν. μακρὸν δὲ αὐτοῖς, ἄ-
 πό τῆς πρῶτης ἐρήλειας
 αὐτὸν τεύχων. καθαρὰ δὲ
 δὲ δῖαν τὸν φόνον, ἀμυνεῖ
 ὅταν πρὸς νηλεά. νηλεῶν ὅν
 οὗτος διωγῆς. ἀπὸ γὰρ μέ-
 νου δὲ νηλεῶς αὐτῷ δὲ τὴν
 πρὸς εὐρυτὸν Θηλίαν, εἰς
 ἀμύνκλαο παραγνόμενος,
 ἐξ ὑποδοκίφου τῷ ἱερολῷ
 του καθάρεται, κατὰ γὰρ
 δεῖς δεινὴ νόσω, δὲ τὸν ἱερῶ
 του φόνον, εἰς δελφούς πρᾶ
 γνόμενος, ἀπαλλαγὴν ἔπυν
 ὁ δὲ τὸν τῷ νόσω. μὴ χρυσῶ
 δούσης δὲ αὐτῷ τῆς πυθίας,
 τὸν περὶ τὸν θυλάκῃ ἢ δῖαν.
 καὶ τὸν τῷ πρὸς βασιλέας,
 κατὰ σκιδνάξει μακρὸν ἱ-
 σθιον. μακρὸν δὲ αὐτῷ ἀ-
 πόλλωνος, ὁ δὲ τῷ ἱερῷ μέγαν
 αὐτῷ τῷ καθαρῶν. καὶ οὕτως

niēti, occurrit, quo tpe, serva-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ut
 secū boues uestigaret, cohorta-
 tur. Id illi Hercules se praeſti-
 turū pollicetur, et cū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatus hūc ē Tirynthiorum
 mœnibus deiecit. Cū uero cō-
 missæ cædis expiari uellet ad
 Neleū, Pylionū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo,
 q̄ olim, uetus cū Euryto sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 clas puenit, ubi illū Deipho-
 bus Hippolyti filius sceleris
 cōtage lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit; ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo no-
 mine spoliarē templum uolu-
 it, auctōq; tripode, propriam
 sibi oraculorum ædem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demit-

fit, eoq; modo dirempta illos
 rum pugna, hoc Hercules ora-
 culum habuit. Morbi finem
 iam fore, cum triennium tot-
 um venditus seruierit seruiz
 tutem, & commissæ cædis
 ergò Eurysti æstimationem
 pependerit. Mercurius hoc
 oraculo dato, Herculem uen-
 dit, eunq; Omphale Iardani
 filia Lydorum regina merca-
 tor: Cui Tmolus coniux mo-
 riens regnum reliquit. Sed
 oblatam fraternæ cædis æsti-
 mationem admittendam mini-
 me censuit. Interim Hercu-
 les Omphale seruiciens non
 procul ab Epheeso Cercopas
 captos in uinctula comiecit.
 Syleum uero in Aulide, qui
 peregrinos eâ iter facientes
 terram fodere compelleret:
 resossis ab radice uitibus, una
 cum Xenodice filia interfec-
 it. Idemq; ad Dolichen in-
 fulam delatus, ac uidentis Icar-
 i corpus in litore eiectum ses-
 pultura dedit, ab eoq; Deo

διαλυθείτων τὸν ῥόπον
 λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆος.
 ὃς ἐλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
 τ' νότον ἵσταναι. προείπει,
 καὶ τεῖα ἔτι δουλεύσειν τι.
 καὶ ὅν τι ποιῶν τῷ φόνου
 τὴν πρὶν δ' ἐρύτῃ. τῷ δὲ
 χρησμῷ δοθείς, ὅμῳ Ἡρα-
 κλῆα πιπράσκει. καὶ αὐτὸν
 ὠρεῖται ὁμφάλῃ Ιαργάνου, το
 βασιλεύοντα λυθῶν, ἢ τὴν
 ἡγεμονίαν πλεονέχῃ ὀγήμας
 τμῶλος κατέλπει. τὴν μὲν
 αὖν τιμὴν κομιθεῖσιν, ὅ-
 ρυτος οὐ προσδέχεται. Ἡρακλῆς
 κλῆς δὲ ὁμφάλῃ δουλεύων,
 ὅν μὲν πρὸ τῶν ἑφείων κίε
 κοπῆς, συλλαβῶν ἔδουσι.
 συλῆα δὲ ἐν αὐλίδι ὅν πε-
 ριόντας ξείνοισι σκάπτειν αἰ-
 ναγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
 ζαῖς ταῖς ἀμπίλοισι σκάψας
 μετὰ τῆς θυγατρὸς ξεινοδίκης
 ἀπῆκτεινε. καὶ προσχὼν νό-
 σῃ δολίχῃ, τὸ ἰσχίον αὐτῷ ἀ-
 ἰδῶν τοῖς ἀρχαλοῖς προσ-
 φρόνιμον, ἔδειξεν καὶ τὴν

Eurysti

οὐ σὺν αἰτὶ δολίχης ἰσχυρίας
 ἐκάλεισεν. αἰτὶ τούτου δὲ αἰ
 δαλος αἰ πίσις, εἰκόνα πῖρα
 πλοῖσιν κατεσκεύασεν ἡρα
 κλεῖ, ὅν νυκτὸς ἀγνοῦσας ἡ-
 ρακλῆς λείδω βαλὼν, ὡς ἐμ-
 πνοῶν ἐπληθεῖ. καὶ δ' οὖν
 δὲ χρόνον ἐλάττωσε πρὸ μ-
 φάλη, λέγειται δ' αὖτις κόλ-
 10 χῶν πλοῦν ἰσχυρῶς κηρύττω
 τῆς καλυπτονίου καί περ σῆ-
 ραι, καὶ σῆμα πῖρα γλῶσσε
 νοῖ ἐκφροῖς ὅπως εἰς τὸ ἰσχυρὸν
 καὶ δάσει. μετὰ δὲ τὴν λα-
 15 σπείαν ἀπαλαγχεῖς τὸ νότον
 εἰς Ἴλιον ἐπληθεῖ. πεντηκον-
 τήροισι ἐκ τῶν καὶ δὲ καὶ σπυ-
 θροῖς τῶν αἰσθητῶν αἰ-
 νων ἐκουσίως διλόντων τῶν
 20 τῶν αἰσθητῶν. καὶ ταπλῶσας
 δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μετὰ τὴν νεῶν
 φυλακὴν οὐκ ἐκάλει πῖρα.
 αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐρε-
 σίων ὄρμα εἰς τὴν πόλιν.
 25 πῖρα γλῶσσε δὲ αὖτις τὰς
 καὶ σὺν τῶν πλοῖν λαο-
 μέδων, οὐκ ἐκάλει πῖρα πῖρα

lichen insulam mutato nomis-
 ne Icarium vocavit. Cuius
 beneficij eā Dædalus è Piceæ
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quā quod ignoras-
 set, per noctem, lapide iuvam
 esse opinatus, percussit. At
 quo tempore apud Ompha-
 len serviret, aiant, cum in
 Colchos nauigasse, et Caly-
 donij apri uenationem cons-
 secisse, ac Theseum, qui Træ-
 zene Isthum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus res-
 morum quinquaginta prædis-
 tis decē, et octo, collectis fortis-
 simorū uolonū manu in Iliū
 nauigauit. Postea aet̄ quā
 Ilium cum classe appulsiueam
 Oicleo custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum ceteris
 rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factō cum multā
 tudine in classē impetu, Ois-
 cleum quidem pugnantem in-
 uersit, ac reiectus ab Hers

culis copijs intra urbem, obsi-
deri cœpit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, stris-
ctō in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: At-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, fugitis cons-
fecto Laomedonte, cum filijs
fuis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: Et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἀπελαθεῖς
δὲ, ὑπὸ τῷ μὲν Ἡρακλείῳ,
ἐπιλορχαίτο. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳ ἐκείνης ῥήξας
τὸ τεῖχος πελαμῶν προῶρης
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μὲν ὁ Ἡρακλῆς. ὡς δὲ
εἰδεκτό πελαμῶνα προῶ-
τον εἰσελθούσῃ, ἀπασαι-
μνος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἔει-
πε. μὲν δὲ λανθάνωντος κρείτ-
τονα ἰνομίξεισθαι. σιωπῶν δὲ
ὁ πελαμῶν πολλοὺς λί-
θοὺς κεκρυμμένους σιωπῶν ῥοιξε. τῷ
δὲ Ὀφρμλίῳ τι πράττειν, βωί-
σῃ μὲν εἰπὼν Ἡρακλείῳ κατὰ-
σκαυάξειν καλλινίκου. ὁ δὲ,
ἐπαμείβεσθαι, ὡς εἴλετο τὴν πό-
λιν κατὰ τοξόους λαομέ-
δοντα, καὶ τῷ πατρὶ δακρυῶν
χρῆς ποδάρεος. πελαμῶνι
ἀριστεῖον ἡσιόωντι τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι ἐξ
ἧς ὁ ἕρπον πελαμῶν τὸν πε-
κρον γεννᾷ. καὶ ταύτην συγ-
χερεῖ τῷ αἰχμαλώτῳ ὃν
ἔειλεν, ἄγειν. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
 δάρκην, ἔφη δὲ πρῶτος
 αὐτ' δοῦλον γενέσθαι, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἄποτε δοῦσαν αὐτ' αὐ-
 5 τ' λαβεῖν αὐτ', ἢ δὲ πικρα-
 σκευλίου χρυσὴν πλὴν καλὴν
 πῆραν ἀφελόμενον τῆς κεφαλῆς,
 αὐτὸς δὲ πῶκεν. οὐδ' αὖ πο-
 δάρκης πρίσμος ἐκλήθη.
 10 ὁ πῶλεός τις δὲ ἀπ' Ἰοίας ἡ-
 ρακλῆος, ἥρα χαλεπὸς ἔ-
 τιμας χειμῶνας. ἐφ' οἷς αἰ-
 γανὰ κτήσας ἑδὺς, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὸν ἐξ ὀλύμπου. περ-
 15 σέ πῶλεϊ δὲ ἡρακλῆς τῷ κῶ.
 καὶ νόμῳ ἀντις αὐτ' αἰ κῶσι
 ληστῆσιν ἀγρεῖν ὄλον, ἐάλ-
 λοντες λίθοις περσέειν
 ἐκώλυον. ὁ δὲ βιασάμενος
 20 οὐκ ἔπειθε. καὶ τὸν βα-
 σιλέα δὲ πύπλον ἀστυπα-
 λαίαν παῖδα, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἔκτεινε. ἐφ' ὧν δὲ κα-
 τὰ τὴν μάχην ἡρακλῆς ὑ-
 25 πὸ χαλκῶδοντος, καὶ διδῶς
 ἐξαρπάξαντος αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔπαυε. πορθέας δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut cum accipi-
 at, datura sit. Ea uero pro
 empto fratre demptum è ca-
 pite suo flāmeū aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ue-
 ro ab Ilio classē reducenti
 Iuno sœdam immisit tempe-
 statem; quamobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō naviga-
 ret. Coi, quod piraticam
 ipse classē ageret, existi-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filium
 interemit. Sed et Hēr-
 cules interpugnādum à Chal-
 codonte uulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cō des-
 nastam, Phlegram, ob Mī-

pernam adiuit : ubi una cum
 dijs gigantes debellavit, nec
 longo post tempore Arcadum
 magna manu collecta, & ac-
 ceptis secum ex urbibus Græ-
 ciæ uolonibus fortissimis in
 Augeam bellum mouit. Aus-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eurys-
 tum, & Ciceatū germanos du-
 ces delegit : qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, & Actoris filij erant,
 licet Neptuni esse dicerens
 iur, Actor etiam Augæ fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret: camq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuuit: qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copie
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant, Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit. At cum

ἦ κα δὲ ἄθροισα, εἰς φλέγρας
 καὶ μετὰ θεῶν κατεπόλε-
 μισε γίγαντας. μετ' οὐ πο-
 λὺ δὲ ἐπ' αὐγείᾳ ἐστρατεύε-
 το, σιωπερόισιν ἀρκηδίκον
 στρατὸν, καὶ πῆλας ἐνέθε-
 λονταίς τῆς αἰσῶν ἀπὸ τῆς
 ἐλλάδος ἀριστέων. αὐγείᾳ
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκούων, κατέστησεν ἡλεί-
 ων στρατηγούς, δύο υἱοὺς, καὶ
 κτεάτων συμφυεῖς. οἱ δ' αὖτε
 μετ' οὗτό τε ἀνδράποισι ὑ-
 πόβρε' ἑκάλλον. παῖδες δὲ ἦ
 σκεν μολιόνης, καὶ ἄκτωρος. ἱ
 ἐλέγοντο δὲ ποσειδῶνος.
 ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
 γείου. σιωεῖν δὲ Ἡρακλεῖ
 κατὰ τὴν στρατείαν νοσή-
 σαι. οὗτο δ' αὖ, καὶ ἀπονδίδει
 πρὸς τοὺς μολιονίδας ἐποιή-
 σατο. οἱ δὲ ὕστρον ἐπιγόν-
 οντες αὐτὸν νοστοῦντα, ἐπιή-
 ϑενται τῷ στρατὸν ἡμῶν, καὶ
 κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν
 ὅν οὐκ ἀνέχοντο Ἡρακλεῖς.
 αὐτοὶ δὲ τ' αὖτε τῆς ἰσθμῆ

ὅς τε λουράϊς, ἡλείων τῶν
 μολιονίδας περιφασὶ στω-
 θήτας, εἰ κλεωναῖς. εἰς ἑσθλῶν
 ὅς τὸν τοῖς ἡρακλῆς ἀπὶ κτε-
 νι. καὶ στρατὸν αἰμῶντος ἀδὴ
 τῶν ἡλιν εἰλε τῶν πόλιν.
 ἡ κτεῖνασ' μετὰ τῆς παίδων
 αὐγείας, καὶ πῆγα γὰ φυλέα.
 καὶ τούτω τῶ βασιλείας
 ἰοῦσθαι. ἔδρακε δὲ καὶ τοῖς
 ὀλυμπιακὸν αἶθρα. πῆλοπός
 τε ἑαμὸν ἰσχυρῶς. ἡ θείων
 δῶδεκα ἑαμὸν ἔξῃς ἐδί-
 ματο. μετὰ δὲ τῆς ἡλιδος
 ἀλῶσιν, ἐστράτευσε ἡ πύ-
 λον, καὶ τῶ πόλιν ἑλῶν,
 πῶδε κλυμῶν κτείνει τοῖς
 ἀλκίμῶτα τὸν τῆς νηλείας
 παίδων, ὅς μετὰ βάλαντος
 ὁ τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τοῖς
 δὲ νηλείας, καὶ τῶ παῖδος
 αὐτῷ χρεῖς. ἐπὶ τοῖς ἀπὶ κτε-
 νι. οὐ τὸς δὲ. εὖς ὦν πῆγα γὰ
 ἐλῶσις. ἐπὶ τῶ. κατὰ δὲ
 τῶ μάχῃ, καὶ ἔδρακε ἔρω-
 σε πυλίοις ἑαμὸν τα, ἑλῶν
 δὲ τῶ πύλιν, ἐστράτευσε ἡ

tertio rursus Isthmici, Iudi et
 lebratetur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul im-
 moletuos ad Ciconas per ins-
 idias circumnecios crucidas,
 et ductis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisq; cum filijs
 Augea Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopiarum sta-
 tuit, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitavit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 et eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur. Quin et-
 nam ea in pugna Plutonem
 Pylis opulenta uulneras-
 uit. Dem eversa Pylo in La-
 cedæmonem Hippocoontis sis

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum gerit :
 quibus, quoniam Nelea sup-
 petias tulissent, erat iratus,
 et, quod Licymnium puerum
 occidissent, longe magis illis
 succensebat. Nam, cum ip-
 se Hippocoontis Regiam spe-
 ctaret, erumpit illico in eum
 molossici generis canis, tum
 puer arreptum lapidem in ea-
 nem coniecit, nec lapidis con-
 iectio puerum fessit. Mox
 eruptio ne fœda Hippocoon-
 tida, uirgis puerum uerberan-
 tes peremerunt : Hujusce igitur
 mortem ulturus exerci-
 tum in Lacedemonios compa-
 rauit, atq; in Arcadiam cas-
 stris promotis Cepheum cum
 viginti, quos habebat, filijs ut
 belli socius esse uelit, obte-
 statur. At Cepheus ueritus,
 ne relictam à se Tegeam Ar-
 giui bello inuaderent, ex-
 peditionem detestabatur. Tum
 Hereules sumpta de Miner-
 ua ænea Gorgonis coma in
 urna, Sterope Cephei fi-

λακεδαιμόνα μετὰ δ' εἰς
 τὸν ἱπποκώοντα παῖδας δι-
 λων. ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ διότι νυκτεῖσι μάχην.
 πολλοὶ δὲ ὤργισαν, ὅτι τὸν
 λικυμνίου παῖδα ἀπῆκτε-
 ναν. στεμφύου γὰρ αὐτῷ τὰ
 ἱπποκώοντος βασιλῆα ἐκσε-
 μὼν κύων τῆς μοσσηνικῆς
 ἐπ' αὐτὸν ἐφόρει. ὁ δὲ, ἐκ-
 λὼν λίθον ἐπέτυχ' ἔκωός.
 ἐκβοήσαντες δὲ οἱ ἱπποκων-
 οντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐ-
 τὸν τοῖς σκυτάλαις, ἀπῆκτε-
 ναν. τὸν δὲ τούτου δυνάωνος
 ἐκδοικῶν, στρατεῖαι μὲν λα-
 κεδαιμονίαν, στυνδροῖζε-
 καὶ πρᾶγνέμενος εἰς ἀρκυ-
 δίαν, ἡξίον, καὶ κρυφαῖα μὲν
 τῶν παίδων, ὃν εἶχεν, ἐκαστὸν
 συμμαχεῖν. δεδιώς δὲ κη-
 φὸς μὴ καταλιπόντος αὐ-
 τοῦ τέχαι ἀρκυεῖσι ἐπιστρα-
 τούσων, πρὶν στρατεῖαν ἡρ-
 νεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ πρ' αὐτὸν
 νῆας λαβὼν ἐκ ὑσπέρια, χαλκῶ
 καὶ ὄσσυχε γρηγόρος, σφῶ

πῆ τῇ κῆρῳ θυγατρὶ δὲ
 δῶσιν εἰπόν· ἐκὼ ἐπὶ στρα-
 τὴς τοῖς αἰαχούσης ἐκ τῆς
 5 τειχῶν τὸν βόστυλον, καὶ μὴ
 περὶ δούσης, ὥσπερ τῷ πο-
 λεμίων ἐσθλαί. πύτου γε-
 νομένου, κηφύς μετὰ τῆς παύ-
 σης ἐστράτε. καὶ κατὰ
 τὴν μάχην αὐτὸς τε, καὶ οἱ
 10 παῖδες αὐτῆς περὶ τῶσι. καὶ
 πρὸς τοῦτο ἰφικλῆς ὁ τῆς
 ἡρακλείου ἀδελφός. ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείναν τὸν ἱππο-
 κῶντα, καὶ τὸν παῖδα αὐ-
 15 τῆ χειρὸς ἡμιότος, τὴν πόλιν
 τυνδάρεω καταγαγὼν τὴν
 βασιλείαν παρέδωκε πύ-
 τῳ. παρὼν δὲ τέτταρς ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐγὴν ἡλεῖν θυ-
 20 γατρίαν οὐσαν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθίρει. ἡ δὲ, περὶ τὸ
 κρύφα βρέφος, κατέθετο αὐ-
 τῷ περὶ τῆς ἀθηνᾶς. λοι-
 μῶ δὲ τῆς χώρας φθίρει-
 25 μὲν ἄλλος εἰσαλθὼν, καὶ
 φθινύσας, εἰς τὸν περὶ τῆς
 τῆς θυγατρὸς ὠδῆας ὄρε.

lia muneri dedit, hisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mū-
 tum copijs ingruentibus eam
 comam de mœnibus, nec rā-
 men prouisam sublimem o-
 stentet, hostium futuram æ-
 uersionem pronunciat. Quo
 facto Epheus cum fili-
 jys expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his est-
 am accessit Iphicles Herculis
 frater. At Hercules cæso
 Hippocoonte, eiusq; filijs in-
 seruitutem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; & dante
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Tegea trans-
 ens Augem Alci filiam, hanc
 agnitam uittauit. Que cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Minervæ templo depo-
 suit. Interim peste per ea lo-
 ca debacchante, Aleus tem-
 plum ingressus, & singula ti-
 matus filię partum reperit,
 ac puerum in Partheniū mon-
 tem deferendū, exponendūq;

APOLLODORI

dedit, qui divina quadam
 providentia conservatus est;
 Nam, quæ nuperrime Cerua
 pepererat, illi ubera præbus-
 it, mox autem pastores as-
 sumptum infantem, Tele-
 phum vocitarunt. Sed, et
 Hercules Augem Nauplio
 Neptuni filio extra fines ven-
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Teuibranti Teuibræ
 niæ urbis Dynastæ tradidit,
 et ille eam sibi postea uxorem
 fecit. Ceterum Hercules
 Calydonem profectus Des-
 ianiram Oenæi filiam coniun-
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acbeloo in taurum trans-
 formatum, unum illi de cornu-
 nibus perfregit. Itaque Des-
 ianiram duxit, cornuq; Ac-
 cheloo redditur, cuius loco
 Amalibæ cornu accepit.
 Hæc Hamany filia fuit, quæ
 tauri cornu habuit. Id, ut
 Pherecydis testimonio com-
 probatur eius fuisse sacula

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρὸ
 Διῖον ὄρος ἐξέεικτο. καὶ οὕτως
 μὲν καὶ τὰ θεῶν πικρὰ πρὸ-
 τοιαῦτα ἐσώθη. διὰ μὲν γὰρ
 ἀρπιδάκος ἑλάρος ὑπάρχοντος
 αὐτῷ. περιμύθεον δὲ αἰελο-
 μύθοι τὸ βρέφος, τήλεφον
 ἐκάλεισαν αὐτὸν, αὐτὸν δὲ
 ἔδωκεν αὐτοπλήφῃ τῷ ποσει-
 δῶνι, ὑποδρόμιον ἀπειμπα-
 λῆσαι. ἡ δὲ πεύθερα πὶ τῷ
 πευθεραίῳ δυνάσῃ αὐτὸν
 ἔδωκεν. καὶ καί τις γυναικὶς
 ἐποίησεν. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρᾶξι μὲν εἰς καλυ-
 δῶνα τὴν οἰνίαν θυγατέρα,
 θηϊάτειραν ἐμνήσθητο. καὶ
 διαπαλαίους ὑπὸ τῆς γα-
 μῶν αὐτῆς πρὸς ἀχελῶν,
 ἀπεικασθέντα ταῦτα πρὸς
 εἰκλασὲ τὸ ἕτερον τῆς κα-
 ράτων. καὶ τὴν μὲν θηϊά-
 τειραν γαμῆ. τὸ δὲ κέρασ'
 ἀχελῶος λαμβάει, θύνης
 αὐτὴ τούτου τὸ τῆς ἀμαλ-
 θείας. ἀμαλθεία δὲ τὴν αἰ-
 μονίον θυγατέρα. ἡ κέρασ' αἰ-

χε παύρου. ὅτε δὲ ὡς φρε
 κύδης λέγει, δύνκμιν ἔχει
 ταιαύτιν, ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῦρ ὠξαιτόης, πα
 5 ρέχειν ἄπονον, στρατεύει δὲ
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 ἡδὲ διαπραγμάτων. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἐφυραῖ, ἣς ἐβασίλευε
 φύλας, ἄστυξ δὲ τῇ τούτου
 10 θυγατρὶ στωιλάδων, πατὴρ
 τὸν πολέμου γίνεται. δια
 κλαδὶ δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πύμψας πρὸς διαπορὰ πῖ
 15 μὴ κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 τρεῖς δὲ εἰς Σίβρασ ἀρσέλ
 λειν. τὸν δὲ λοιποὺς πέντε
 ρας πέμπειν εἰς βρωτῶν τῶν
 νῦν ἐπ' ἀρχικῶν γεινομέ
 20 νων δὲ τρυφῶν, δύω χεῦμε
 25 200000 πρὸ οἰνῆ, καὶ κοινὸν λαὸν
 πύμψας, ἀπὴν κτείνειν ἀρχιτέ
 λωσιν παῖδας δὲ νόμον κατὰ
 χειρῶν διδόντα. συγγληνῆς
 δὲ οἰνέως αὐτοῦ. ἀλλ' ὁ μὴ
 25 πατὴρ τῶν παιδῶν, ἀκουσίως
 γε γληνμῖου τῷ συμβεβηκό
 200000 τος, στωιγισμῶναι Ἡρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret. Insupet Hercules
 pro Calydonijs contra These
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyra, cui Phylas rex prae
 erat, vi capta congressus cum
 Astyoche huiusce filia, Tle
 polemi sit pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad These
 pium misit, ac septem fere
 me filios vi retinere dicebat,
 de quibus tres ablegaturū se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in conuiuio esset, pu
 gno percussus Eunomum Ar
 chitelis filium ei pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id praeter
 eius uoluntatem factum fue
 risse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam solutus, exilium

APOLLODORI

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Ceycem se iā con-
 ferre decreuit: qui, ubi cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Cē-
 taurum manentem, q̄ ulatores
 traiciēbat, offendit, eumq; tra-
 iiciendi laborem mercedis lo-
 co à Dijs, Iustitiae suae causa
 se recepisse dicebat. Igitur
 Hercules ipse perse annem
 tranauit. Et Deianiram, por-
 torum patrus, in alteram ri-
 pam Nesso transuehendam
 commisit, tum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 gredetur, eam uero acclaman-
 tē audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum ī corde sagi-
 ta percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si uelit inq̄, philtērū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 mē in terrā effudisset, cū san-
 guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, πλὴν φυ-
 γὴν ὑπομένειν ἢ θάλασσαν. καὶ
 δὴ ἔγνω πρὸς κύνεα εἰς ῥα-
 χίνα ἀπείλει. ἄγων δὲ δὴ ἰά-
 νειραν, ὡδὶ ποταμὸν εὐνὸν
 ἔκιν. εἰ δὲ καθεξόμενος νέ-
 σος ὁ κένταυρος, τὸ πειρόν
 τας διεπάρθμευε. μεθ' οὗ
 δὲ λέγων παρὰ θεῶν πλὴν
 πορθμεῖαν εἰληφείαι δὲ δι-
 καιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἡ-
 ρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δὴ ἰανείρας δὲ μεθ' οὗ αἰτῆ-
 ρεις, ἐπέρεψεν ἔσω διακω-
 μίζον. ὁ δὲ διαπορθμεύων
 αὐτὸς, ἐπείρῃ βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ αἰσκραζούσης αἰδο-
 μένος ὁ ἡρακλῆς, ὅξελθόν-
 τα νέεσθαι ἐτόξευσεν, εἰς πλὴν
 κερδοῦν. ὁ δὲ μέλλων τελευ-
 τᾶν, προσκαλεσάμενος εἶπεν
 εἰ δέλοι φίλον πρὸς ἡρα-
 κλέα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὁ μὲν
 ἀφ᾽ ἡμε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥυκεῖ κτῆς ῥαυμάτος τῆς
 ἀκίδος αἵμα συμμίξει. ἡ
 δὲ ποιήσασα ὥστε, ἐφύλατ

πρ' αὐτῇ. διεξιὼν δὲ ἥρα
 κλῆς πλὴν σφυόπων χόρα
 ἀφρῶν Ἰοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὧς θροάμαυτος βουλατοῦ.
 5 ὧς, ἣ' ἔτ' ὅσον ἣ' ταύρων λυ
 βας, κ' σφάξας, κ' ἐλπίσας
 ἀσπίδα. ὧς δὲ ἤκεν εἰς
 Τραχίνα πρὸς κύνεα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, σφυόπας κα
 10 πωλίμους. αὐτῷ δὲ ἐ
 κείθεν ὀρμηθεῖς, αἰγυμῶ
 βασιλεῖ θωγέων σωεμάχῃ
 σ. λαπίθαι γὰρ πῶδε γῆς ὁ
 ρων ἐπολέμοι αὐτῷ κο
 15 ρῶν σφατῆρ' ὅτος. ὁ δὲ
 πολιορκούμενος, ἐπεκλείε
 το τὸν ἥρα κλέα βοῦθον, ὥς
 μῶρε τῆς γῆς. βουθῶν δὲ
 ἥρα κλῆς ἀπὸ κτενε κόρῳτον,
 20 μὲν καὶ ἄλλων, κ' πλὴν γῆν
 ἀπᾶσαν παρέδωκεν ἑλθού
 ρα αὐτῷ. ἀπὸ κτενε δὲ κ' γ
 λαογέρας, μὲν τῶς τέκνων
 βασιλεῖα σφυόπων, εἰ ἀπὸ
 25 λῶνος περὶ τὸν αἰνυμένον, ὑ
 βρῆσιν ὄντα, καὶ λαπίθων
 σὺμμαχοι. παρμόντα δὲ

finibus peragratis, et cibi
 inopia laborans Thiodamantem
 plaustrum, quod à binis bo
 bus traheretur, ducentem ob
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq.
 et costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptus Dryopas debel
 lauit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensium regi se
 belli socium fecit. Nam Laz
 pihae, cum de terrae finibus
 Coronae eius belli Imperato
 re armis infestabant. Is igitur
 obsidione pressus Hercula
 lem in societatem, atq; in
 regni partē adiutorē arcessie
 rat. Cui Hercules opitulatus,
 Coronam cum ceteris suis in
 terem, eiq; regni fines uni
 uersos liberos reddidit. Ad
 haec est Laogorae Dryorum
 regem cum filijs in Apollinis
 luco epulantem, ut uirum per
 tulentem improbumq; ac Laz
 piharum facinum obtrunca

APOLLŌDORŪ

uit. Nec multo post per Ios-
nem iter facientem Herculem
Cygnus Martis ; & Pelopie
filius ; ut in singulare secum
certamen congregaretur, pro-
uocauit. Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut aus-
tem Orchomenum peruenit ;
cum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat :
qui dum ita pertransire pro-
hibetur, & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Oe-
chaliā adunauit ; ut eo bel-
lo in Eurytum animaduertet-
ret ; accitis sibi socijs Arcas-
abus, & Meliensibus domo
Trachinē, ac Locris Epicne-
midibus, Euryto vna cum fi-
lijs occiso urbem capit. Se-
pultis deinde suis commilito-
nibus ; qui in eo bello interie-
rant ; atq; Hippaso. Ceycis
filio ; Argeum ; & Mela-
nē Liryminj filios, ac demum
oppido direpio Iolen captiuā
abduxit. Inde in Cenēum

ἵπταναι εἰς μονομαχίαν πρὸς
κύκλιον αὐτὸν κύκλιος ἄ-
ρειος, καὶ πηλοπίαν, οὗτος δὲ
καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινεν. ὡς
δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἦκον, ἀμύν-
ων αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ
εἶα μεθ' ὧν δὴ δόρυ χαλκῶν
καλυβόμηνος δὲ περικεῖται, καὶ
αὐτὸν ἀπέκτεινεν. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς τραχίνα, στρα-
τείαν ἐπ' οἰχαλίας στυγέ-
θροισιν. αἱ εὐθὺς τιμωρίσ-
θαι θέλων. συμμαχούν-
των δὲ αὐτῷ ἀρκησίων, καὶ
μινυείων τῆς ἐκ τραχίνος, καὶ
δοκρῶν τῆς ἐκ πικνημίδως,
ἡ τεῖναις μὲν τῆς παιδὸς
εὐρυτόν, αἰρεῖ τὴν πόλιν.
καὶ ἐπὶ φασὶ τῆς σὸν αὐτῷ
στρατὸς ἀρκησίων τὸν ἀρχιδάμο-
νον τῆς, ἱππεύοντες τὸν κύ-
κλιον, καὶ αὐτὸν, καὶ μέλα-
να, τὸν ἀπυρρηνίου παῖδας.
καὶ ἀφ' οὐρανόθεν τὴν πό-
λιν, ἣ γὰρ ἰσθμὸς ἀντιμαχέων
ἦν. καὶ προσπαύσαντες κα-
τακτὸν τῆς εὐβοίας ἐπ' αὐτοῖς

ταῖς, διὸς κυναίου, ὧμοις
 ἰοῦσα. μέλλων δὲ ἰδούρ-
 χεῖν, εἰς Ἰαχίνα τὸν κύνεα
 ἔπιμα λαμπραὶ ἐδῆτα
 5 οἶόντα. πᾶ δὲ τούτου τὰ
 ποδὲ τῷ ἰόλῳ δικάνευρα
 πυθολίῳ, καὶ δὲ ἰοῦσα μὲν
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆς, νομίσασα ταῖς ἀλγύ-
 10 θείαις φίλτρον εἶναι τὸ ῥυτί-
 αῖμα νῆσου, ὄντου, τὸν χε-
 τῶνα ἔχουσαν. εἰδὺς δὲ ἡρα-
 κλῆς ἔθυσεν. ὥς δὲ θάψας
 θείπος τῷ χετῶνος, ὅτῃς ὕ-
 15 θρασὺς τὸν χετῶνα ἔσθην.
 ἢ μὲν λίχεν τοῖν ποδῶν ἀ-
 ράμενος κατὰ κόντιον ἀπὸ
 τῆς βροχίας. τὸν δὲ χετῶ-
 να ἀπὸ πᾶσι περὶ σφυκὸς τα-
 20 τῷ σώματι. σιωπαπῶν τῷ
 δὲ αἰσάντες αὐτῷ. βροχίῃ
 δὲ συμφορὰ κατὰ χετῶνα,
 εἰς Ἰαχίνα ἐδῆ νεὸς κομί-
 ζεται. δικάνευρα δὲ αἰδο-
 25 σμένη τὸ πλοῦτος, ἐκείνῳ ἀ-
 νήρτησεν. ἡρακλῆς δὲ εἰπεῖ
 ἀράμενος ὕλην, ὅς ἐκδοτῆται

Euodæ & promontoriū appul-
 sus Iouis Cenæ aram construx-
 it. Sacrificaturus aut, Thra-
 chinem ad Ceycē misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quæ de Iole successerant.
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, rata ues-
 tum esse amoris poculum, es-
 fusum Nessi sanguinem, eo
 tunicam infecit. quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 uit: sed, ubi uestis incaluit,
 hydræ uro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Liebam ibi
 le pedibus abreptam, subla-
 tumq; à Boetia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam uero,
 quæ iam corpori inhererat, re-
 scindit: eamq; ita auulsam car-
 nis frustra subsequebantur.
 Tanto igitur Hercules mori
 laborans naui Trachinē
 aduchitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 pēdio uitā finiat. Hercules Hyl-
 lo, qui nata maior ex Deianira

A P O L L O D O R I

τα filijs erat, ut cum per ac-
 tatem ei liceret, Iolem uxore
 rem daceret, imperavit, De-
 inde ad Oetiam Trachinio-
 rum montem se contulit, ibique
 constructam abso pyram, in
 conscendit, atque ignem sub-
 jecti iubebat. Quod cum suorū fa-
 cere auderet nemo. Pœas in-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fa-
 ceret, pyram succendit. Huic
 Hercules sagittas, arcumque
 dono dedit, ardente autem py-
 ra, nubem cum ionitru sub-
 latam ipsum in cœlum remis-
 sisse, dicitur. Inde immor-
 talitatem adeptus, et renovatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 illius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Amicetum procreavit. Her-
 culi autem filij ex Thespij fi-
 liabus hi fuerunt, Procris
 quidem Antleoni, et Hippæus.
 Ea enim natu maxima gemi-
 nos peperit, ex Panope. Torip-
 pidas, Lyfes, Eumedes, * Crcō

ρας, ὅν κ' ὁ παῖς πρεσβύ-
 τος, πῶι ἰόλιν ἀδράδ' ὀ-
 τά γῆμαι. πρᾶγν' ὁ μὲν εἰς
 οἶτ' ἡν ὄρος, ἐστὶ δὲ ὄρε' Ἰα-
 χινίων, ἐκεῖ πυρὰν ποιεῖ-
 (ας, ἐκάλουσαν ἐπιβαίως ὕ-
 φ' ἀπ' εἶν. μὲν γὰρ δὲ τοῦ-
 του πρᾶγ' ἦν ἐξέλιοντος, ποῖ-
 αὐτὸ παρών. κατὰ ζήτησις
 ποιμνίων ὑφ' ἡμῶν. τοῦ τ' ἡ
 τὰ τόξα ἐδωρύνετο ἡρα-
 κλῆς. καιομένης δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς, λέγεται ἑρως ἔσπε-
 σαν μὲν βρῶν τῆς αὐτῶν εἰς
 οὐρανόθεν αἰατὴν ἔμειναι. ἐκεῖ
 θεοὶ δὲ τυχὸν ἀθανασίαν
 καὶ διαλλαγὴν ἔσπεσαν, τῶν
 ἐκείνους θυγατέρων ἡ ἑλὼν ἔλα-
 ρον. ὅθεν αὐτῶν παῖδες ἀλε-
 ξιάρης, καὶ ἀνικυῖος ἐγένοντο.
 ὅθεν δὲ παῖδες αὐτῶν
 ἦν μὲν τῆς Θεσπίου θυγατέ-
 ρων, Πρὸκρης μὲν, αὐτὸς ἑ-
 ρων, καὶ ἵππους, ἡ πρεσβυ-
 τὰ τ' ἡ γ' ἰδὸν μοῖα ἐγένοντο.
 σὲ. πάντοτε δὲ, θεοὶ ἵππους,
 λυσις, ὁ μείδης, * κρέων,
 ὁ πύλαος

ἐπίλαος, ἀστυαίαξ. κρέαθης
 δέ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάροισ, ἀρχέμαχος,
 μελίνης, λαομέδων, κλυτί-
 ππος, εὐρυκίπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τιάδης, ὀνησίππος, χρυσή-
 σδος, ὀρεΐης, λαομελίνης, πέ-
 λης, λισσίδης, στενπεδίδης, με-
 τόνιππος, αἰδίππος, ἰππο-
 δρόμος, τελευταγόρης, εὐ-
 ρυκίπυλος, ἱππώος, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπύσης, νικηδρο-
 μος, ἀρχίλος, κλεόλαος,
 ἔξολος, εὐρύθριος, ξανθίδος
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 τρομος, καλὸςταῖνος. ἴσις,
 λαοδότης, αἰπίδος, αἰπώ-
 πης, ἀλόπιδος, ἀστυλίνης, κλαα-
 ὀμύπιδος, φυληΐδης, τίχαις.
 αἰχρῆδης, λυκῶνης, αἰθεί-
 ας. εὐρυπύλης, ἀρχέδικος,
 λιωαΐνης, ὄρατος, ἀσωπίδης,
 μεΐτωρ, ἥωνης, αἰμύστιος,
 ἡπφύσης, λυγκῶς, ἀλοκρα-
 τής, ὀλυμπύσης, ἑλικωνί-
 σδος, φαλίαις, ἡραχίης, οἰστῆ

Epilaus, Astyanax ex Crea-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaus, Patrus, Archema-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eurya-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.
 Teles, Lysidice, Memppiz-
 des, ex Antippe, Hippodro-
 mus, Teleutagorus, Eurya-
 capylus, Hippotus, Euboeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 ibras, Xanibidos, Homolipa-
 rus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustunor, Iptis, Laoiboe,
 Antidus, Antiope, Alopilus,
 Astybie* Clauemetidus, Phye-
 leidus, Tigasus, ex Aeschreis-
 de, Leucones, Antiben. * Eury-
 rypyles, Archedicus, Dya-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone, Amestrius,
 Tiphysc, Lynceus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalips, ex Hefychee.
 Oestrebles, Terpsierates.

APOLLODORI

Euryopes, * Eleucea, Bux
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxibea, Lysippus,
Erasippus, Lycurgus, Lys-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus, Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Me-
gara Creōtis, Therimachus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, unde et
Cræsi genus. Ex Ghalciope
Eurypyli filia Thessalus, ex
Epicastrē Ægei filia, * Thes-
talis, ex Parthenope Stympha-
li filia Eueres, ex Auge Az-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
Astydamea Amētoris Ctesip-
pus, ex Autonoe Perei Pa-
læmon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλῆς, τῆρ' ἑκράτης, Ἀρεού-
πης, * ἐλαχέας, βουλός-
αίτιμαχος, νικίππης, πά-
φουλος, πύριππος, νεφός,
πραξιθέας λύσιππος, ἐρά-
σιππος, λυκούργος, λύκιος,
τοξικράτης, βουκόλος, μάρ-
σης λούκιππος, εὐρυτέλης,
ἱπποκράτης, ἱπποζυγός.
οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίου θυ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
δημιαίρας τὴν οἰνέως,
ὕλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
σόντης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς
κρείοντος, θειμάχου, δικό-
ων, κρεοντιάδου, δικίαν. ὅθεν
φάλης δὲ ἀγέλαος, ὅθεν κὶ
τὸ κροάου γένος. χαλκί-
πης τῆς εὐρυπύλου θεττα-
λός ἐπικαστῆς, αἰγείαν, θε-
στάλος, πρ' ἑκάτης τῆς συμ-
φάλου, δούρης, ἀσγῆς τῆς
ἀλεοῦ, τέλεφος, ἀσνόχης
τῆς φύλαιτος, τληπόλε-
μος, ἀσυνδαμείας τῆς ἀμνί-
ππος κτήσιππος. αὐτοῖσι
τῆς περὶ αἰών, παλαιῶν με-

5 ταςάντος δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ παῦδες αὐτῷ φυ-
 γόντες, εὐρυδίᾳ, πρὸς κή-
 κη παρελθόντες. ὡς δὲ ἐκεί-
 10 νοὺς ἐκδιδόναι λέγοντος εὐ-
 ρυδιῆος, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούντος, ἐδιδόκεισαν, ἰαχῇ
 να καταλιπόντες, οἷα τῆς
 ἐλλάδος ἔφυγον. διωκόμενοι
 15 δὲ, ἤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθευδόντες ὑπὸ τὸν ἐλέου
 βαμὸν, ἡμίονοι βοῦν εἶδον·
 ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες
 20 αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐρυδίᾳ,
 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τοὺς
 μὲν παῖδας αὐτῷ ἀλέξαν-
 δρον ἰωμίδου τα. εὐρύτιον,
 μέδωρα, περὶ μῆδην, ἀπὶ κτει-
 25 ναι. αὐτὸν δὲ εὐρυδίᾳ φά-
 ροντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέ-
 ςας ἢ δὴ περιπύοντα σιφ-
 ροῖ δας, κτείνει δῶξας ἤλ-
 λος. καὶ τῶν μὲν κεφαλὰν
 ἀχρεμῶν, ἀλκμή· ἢ δὲ δω-
 30 σιν. ἡ δὲ, κερκίσιν οὐ φθά-
 μους ἐξώλεσε αὐτῷ. ἀχρὸ
 μῆλον δὲ εὐρυδιῆος, ὑπὸ π-

rystheus fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi ues-
 ro illos ab eo repetere cepit.
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, ij-
 tum metu percussa relicta Tra-
 cbine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 ctaretur, Athenas concesser-
 unt, et confidentes ad Mise-
 ricordie aram opem implora-
 bant. Athenienses. nan modo
 non dederunt eos, sed etia-
 am aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, et eius fia-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurybium, Mentor-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obtruncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenae dedit. Hæc
 autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaq; post inter-
 fectum Eurystheum in pelop-
 onnesum Heracleidae redier-

APOLLODORI

runt, ceterisq; amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearat, universam Peloponnesum pestis inuasis, eaq; euenisse, qd Heracidae prius, q; liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem comigrarunt. Clepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, qui administrum suum quendam baculo percussurus aberrauit. Idq; ante, qm Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquam exigua cum hominum manu. Rhodum uenit, atq; ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quantum uia reuertii posset, Apollinem scias

λαπόννησον ἤλαθον οἱ ἥρα-
κλείδαι, καὶ πάσας εἰλασ-
ταῖς πόλεις, ἐπὶ οἰκιστῶν δὲ
αὐτοῖς ἐν τῇ καλοῦσθαι γλῶ-
σσῃ φθορὰ, πατρὶν πελοπόν-
νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γε-
γέσθαι. χρησμὸς δὲ τῶν ἥρα-
κλείδαις ἐδόλου. πρὸ γὰρ τῆς
δείοντος αὐτῶν κατελθεῖν. ὁ
θεὸς ἀφ' ὧν πάντες πελοπόννη-
σον, ἤλαθον εἰς μακροδυνα-
κὰ καὶ κατ' ὅκου. τὸν πέλε-
μος οὖν κτείναντες οὐχ ἐκὼν
δικύμνιον, τῇ βασιλευσῇ γὰρ
αὐτῇ θύσαντες ὄνομα παλαιοῖς
σὺν ἡμοῖς, πρὶν ἐξελθεῖν
αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φά-
σιν οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ὅ-
ταν εἰς ῥόδον, καὶ κατ' ὅ-
κει. ὅλλος δὲ, τὴν μὲν ἰόλυντα
τὴν δὲ ῥόδον καὶ τὰ τῶν ῥο-
δίων ἐν πολλῷ ἔχρημε. τὴν
δὲ καὶ θοδὸν ἐξήντει τοῖς ἥρα-
κλείδαις, κατὰ ῥά σκαθα-
σθαι. πρὸ γὰρ γλῶσσος εἰς δι-
φύς, ἐπὶ νινδάνου πῶς αὐτῇ
κατέλθοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφω

αὐτὸν μεῖναι τὰς τὴν τεῖ-
 ταν καρπὸν καρτὸν ἔχειν.
 νομίσας δὲ ὅλλος τεῖτον
 καρπὸν λείπειν, τὴν τεῖ-
 ταν, τοῦ τὴν πειμίναν
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείου, ἐπὶ πελοπόν-
 νησον. πειμίνου ὁ ὅρος τοῦ ἵου
 βασιλεύοντος πελοποννή-
 10 σίων. καὶ Ἰννομίης πάλιν
 μάχης, νικῶσι πελοποννή-
 σιοι, καὶ αἰετὸς μαχόμενος ἀνίσκει.
 ἐπεὶ δὲ ἡνδράδην οἱ κλεο-
 λάου παῖδες, ἐχθρὸς ποδὶ
 15 καὶ ἰσχύος. τῷ θεοῦ δὲ εἰπόν-
 τος ὅ, π, καὶ τὸ πρὸ τῶν,
 τήμενος ἡ πᾶς λέγων τούτω
 πεισάτα ἀτυχεῖσαι. ὁ δὲ
 θεὸς αὐτῇ περὶ τῷ ἀτυχε-
 20 μάτων αὐτῶν αἰτίαις εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησμὸς οὐ συμβά-
 λειν. λέγει γὰρ οὐ γῆς, ἀλ-
 λά γένεας καρπὸν τεῖτον.
 καὶ * σένυρον τὴν διρυ-
 25 γαστέρα διξίαι κατὰ τὸ ἰο-
 μὸν ἔχον τὴν δαίμονα.
 ταῦτα τήμενος ἀκούσας, ἡ-

tur, Tum Deus; si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructum, trienij
 cursum dici arbitrat, ad id
 epis curriculum pmeratus cum
 exercitu Heraclidas in Pelop-
 onesum reducit, quo tpe Tisaa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorum regnum tenebat, ac pua-
 gna commissa Peloponesij uina-
 cuit, et Aristomachus interfeci-
 tur. Postea uero, q Cleolai fi-
 lii adulta iam etate fuerunt, de re-
 ditu pythia consulunt, a qua, qd
 antea oraculum dederat, accepe-
 runt. Temenus, sibi, q responso
 eiusmodi fide habuissent, infel-
 liciter successisse, obijciebat.
 Tū cōtra Pythia ipso infelici-
 tatis sue fuisse auctores respō-
 dit, Qñ rñsa data minime itel-
 ligebāt. Nō. n. tertium terræ sed
 generis esse fructum, inquit, ora-
 culū indicat, ac* Stenigrū isth-
 mum innuit, quem latioris al-
 uei pelagus dextrorsum allin-
 dit. que cū audisset Temenus

militum copias legit, & in
Ætolie loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Ναυπάκτος. Interea
dum ibi comparatae militum
copiæ morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
tesionis filia geminis Eury-
stbene, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. quoniam etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine iussus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesius in exercitus pers-
niciem emissum existimant.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiocbi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei navalis appara-
tus perditâ classe disperijt,
peditatus item fame infelix-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oraculo
postulanti numen ob uas-
tis cædem ea obuenisse res-

ζήμαξε ἴσθ' ἅτ', καὶ ναῦς ἐπὶ
ξάθ' εἰ τῷ αἰτωλῷ τόπῳ.
εἰ δ' αὖτ' ἄπ' ἐκείνης ὁ τόπος
ναυπάκτος λέγεται. ἐκεῖ
δ' οἰσὶς ἴσθ' ἅτ' ὁ μῦθος, αἰεὶ δ' 5
δημος κεραινωθεὶς, ἀπὶ δα-
νε πικρὰς καὶ τάλιπῶν ὄξ-
αργείας τῆς αὐτοσίωνος δι-
δύμοις, θύρουδέν, καὶ περ-
κλῆα. σωεῖν δὲ καὶ τὸς το-
στὰς τὸν εἰς ναυπάκτω συμ-
φορᾷ πειπεῖν. ἐφαίη γὰρ
αὐτοῖς μακρὰς χρησιμοῖς λέ-
γων. καὶ εἰ δὲ ἄξον, ὅτι εἰ-
μισαν μάχῃ εἶποι. ἔδ' ἂν 15
μὴ τῷ στράτῳ πρὸς πελοπον-
νησίων ἀπεσταλμῖον. ὅτ' αὖτ'
βαλὼν ἀκοντίζῃ ἐπὶ τῆς ὁ-
φύλακος τῆς αὐτόχου τοῦ
Ἡρακλείου τυχὼν ἀπὸ κτε- 20
ναι. οὐτως δὲ γνομῖον τοῦ
Ἰου, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθα-
ρεισῶν τῷ νεώτῃ, ἀπώλῃ.
δὲ δὲ περὶ τὸν αὐτὸν λιμῶν,
καὶ στελεύει τὸ στράτευμα. 25
χρωμῖον δὲ πρὸς τῆς συμ-
φορᾶς τημῖον. καὶ τὸ θεῶν.

ὅτε τὸν μαίτην γλιέσσαι
 ταῦτα λέγοντος, καὶ κε-
 λδύοντος φυγαδεύσαι δι-
 κα ἔτι τὸν αἰετόντα. καὶ
 5 ὅτε ἑὸν δὺο ἔπι, καὶ χρυσί-
 σσαι ἡγμόνι τῷ τελοφθαλ-
 μῳ. τὸν μὲν ἰππότην ἐφυγα-
 δεύσαν, τὸν δὲ τελοφθαλ-
 μὸν ἐξήτουσιν, καὶ πάλιν τυγ-
 10 χέτοισιν ὀξύλῳ τῷ αἰετοῦ
 μόνος, ἐφ' ἵππου καὶ θυμῷ,
 μοιοφθαλμῳ. τὸν ἄρ' ἔτε-
 ρον τῷ ὀφθαλμῷ, ἐκέκο-
 πτο τόξῳ; ἀδὴ φόνῳ ἄρ' οὐ
 15 τοσ φονῶν εἰς ὕλιν. καὶ ἐκεί-
 νῳ εἰς αἰτωλίαν. εἰσὼν τῷ
 δὲ δειλδόντος, ἐπαίει χεῖ-
 συμβαλόντες ὅτε τὸν χρυ-
 μόν, ἑὸν ἡγμόνα ποιοῦ-
 20 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ προτέρῳσι στρα-
 τῷ. καὶ πῶ μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέον. ἀνθοκοῖ δὲ
 25 συμμαχοῦντες ἀντοῖς, οἱ
 αἰγυμίου παῖδες πᾶμφυ-
 λος, καὶ δῦμασ'. ἐπειδὴ ἔ-

pondit: Propter edq; homici-
 dam decennium exulare, ius
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit. quare
 Elipponem exilij causa soluta
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo: An-
 draemonis filia equum infiden-
 ti obuiam fiunt. Hic unocus-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum amis-
 serat. qui dum cædis præ-
 irata causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, et circumactū iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copijs imperato a
 rem præficiunt, et mox pug-
 na mitta, terra, mariq; uin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioni patrio excitarunt,
 in quibus peractis sacris ur-

APOLLO DORI

bes fortiti inter se partuntur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemi filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā miecic, quæ resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat, Educta igitur prius Temeni sorte, Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit; quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, et per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτισσαν πλοπουνήσου, ὅτε ἰσχύοντο βαμοὺς παρῶν διός. καὶ ἑδὴ τούτω ἐθυσαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν ἦν Ἀργεῖς, ἄρξος, δευτέρᾳ Λακεδαιμόνων. τρίτῃ δὲ Μεσσην. κομισάντων δὲ ὑβρία ὕδατος, ἔδωκε ἅψον βαλεῖν ἑκάστος. τῆ μὲν οὖν καὶ οἱ αἰσοδόμον παῖδες προσέκλυσ, καὶ εὐρυσθένης, ἔβαλλον λίθοισι. κρεσφόντης δὲ βουλόμηνος μεσσηνῶν λαχεῖν, γῆς αἰέβαλε βάλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὸν δῖον κλῦροισι πρώτοις αἰαφαιῶναι. ἐλκυθείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημελίου, δευτέρᾳ δὲ τῆς κλήρου τῆς αἰσοδόμον παίδων, μεσσηνῶν ἔλαβε κρεσφόντης. ἑδὴ δὲ τοῖς βάμοις, οἷς ἐθυσαν, εὐρον σημεία καὶ μύθια. οἱ μὲν λαχόντες ἄρξος ἑδὴ τὸν ἴδιον φεύγον, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα. οἱ δὲ μεσ-

σήνυν, ἀλάπικα. πρὸς δὲ τῶν
 σημείων, ἔλεγον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν τὸ φεῦγον καταλα
 βούσιν, ἐπὶ τῆς πόλεως μέ
 νειν ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλλήλῳ πορθεόμενοι τὸ θυ
 εῖον. τῶν δὲ δρᾶκόντα κατα
 λαβόντας, δεινὸν ὀρέγοντας
 ἔλεγον ἔσεσθαι, τῶν δὲ πλεῖ
 ῶν ἀλάπικα, δολίοισι. τήμινος
 μὲν ἦν παραπεμπόμινος τῶν
 παίδας ἀγέλαον, καὶ δὲ εὐ
 πυλον, καὶ καλλίστην θυ
 γατεῖ προσκρίειν ἕναι.
 15 τοῖ, καὶ τῶ ταύτης αἰσθη
 δηφόνη, ὅθεν οἱ παῖδες
 πείδοισι πταίνας ἐπὶ μ
 ετῶ τὴν πατρίδα αὐτῆς φο
 νεύουσι. γλιόμιον δὲ τὸν
 20 φόνον, τὴν βασιλείαν ὁ στρα
 τὴς ἔχειν ἐδικαίωσεν ἕναι.
 τοῖ. καὶ δηφόνη. κρεσφόν
 τῆς δὲ οὐ πολλῷ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δὲ οὐ
 25 παίδων, φονεύειν ἀπίδα
 νε. πολυφόντης δὲ ἐβασί
 λεύσεν αὐτῆς, τῶν Ἡρακλείδων

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Nactis quidem
 rubeam, in urbe manere præ
 stat, Id enim animantium ge
 nus, si peregrinetur, nullis ui
 ribus se tueri potest, qui dra
 conem consecuti sunt, formi
 dabiles fore, si promoueantur,
 qui uero uulpem deprehendisse
 sent, dolosos fore prædice
 bant. Temenus igitur præter
 missis Agelao, Eurypyloq, et
 Callia filijs, Hyrcetico
 ni filijs, atq, huiusce uiro
 Deiphonti adhesit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interi
 mendum inducunt. Commis
 so itaq, patricidio regnum pe
 nes Hyrcetibonē, ac Deiphon
 tem exercitus fore iudicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul
 to post susceptum imperium
 Messenæ duobus cum filijs
 interfectus est. Aique Poly
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, præficitur, atq, ocs

APOLLODORI

eisi Cresphontis uxorem Me-
 ropem inuitam perduxit, at
 hic etiā è medio sublatus fuit.
 Nam cum tertium Merope fi-
 lium Ægyptum nomine habe-
 ret, patri suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adultæ iam
 ætatis esset, per insidias adors-
 tus Polyphontem peremit, ac
 paternum sibi regnum recua-
 perauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὴν τῆς
 φοῦνδρίδος γυναικα ἄκου-
 σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀν-
 ρέθῃ δὲ καὶ οὗτος. τρεῖς τοῖς
 ᾧ ἔχουσα καὶ δα μρόπῳ
 καλούμενον αἰγυπῖον, ἔδω-
 κε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ σρέ-
 φειν. οὗτος αἰδοφθεὶς, καὶ
 κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
 πολυφόντην. καὶ τὴν πα- 10
 ῖδα βασιλείαν ἀπὸ λαβεν.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHE-
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS,

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΕΠΕΙ δὲ τὸ ἰνέχειος
διερχόμενοι γένος, εὖ
ἀπὸ βύλῳ μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν διδκλώσμεν, ἐχ-
μῆως λέγωμεν τὰ πρὸ ἀγ-
γερος. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλε-
ται, δύο λιβύη ἐγέννησε
καὶ δας ἐκ ποσειδῶντος βῦ-
λῳ, καὶ ἀγινόρα. βῦλος
μὲν βασιλεύει αἰγιόχοις.
εὖ περὶ ἐρημῶσι. ἐγέν-
ον. ἀγίνωρ δὲ πᾶσι γένε-
τος εἰς τὴν οὐρανῶν, γαμέ-
τηλεφάσκει. καὶ τέκνοι δὲ

Quoniam uero genus
Inachii enarrata Be-
li progenie, usq; ad
Heraclicidarū familiā exposui-
mus, & Agenoris prole quoq;
deinceps enarremus. Enimae-
ro, ut à nobis antea dictū fuit
duos è Libya filios Belum &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidē Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Telca-
pbassam coniugem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem fustulu. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon taurus per.
Rhodium mare nauigat, qui
ubi sese puellæ mitem, cicus-
temq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impositam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io-
ue compressa Minoem, Sars-
pedonem, ac Rhadamanthum
peperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellerophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos con-
stitit: usq; ne nisi, cum reperta
præter Europa, redirent, imper-
tauit. quibus cum & Teles-
phassa mater, ac Thafus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherecy-
des ait, Cilix ad eamperquisi-
rendam comit. Postea uero,

κατὰ τὰ μὲν οὐράνιον. καὶ -
δης δὲ καὶ ἰδμον, καὶ φοῖνι-
κα, καὶ κίλικα. τινὲς δὲ οὐ-
ράνιον, οὐκ ἀγάνορος, ἀλλὰ
φοῖνικος λέγουσι. ταύτης
ξοῦς ὁραδεῖς, πίππει δὲ τῇ
θαλάσσης ῥόδου ἀρχαίων
ταῦρος. ὃς χειροῦθης γλιθ-
μῖνος, ἐπιβιβαδεῖσθαι δὲ τῇ
θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς κρήνην.
ἡ δὲ ἐκαστωδυνασσία
τοῦ αὐτοῦ διὸς, ἐλάνουσι μί-
να. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θον. καὶ ὁ μῆρος δὲ σαρ-
πηδῶν ἐκδοῖς, καὶ λαοδά-
μειας τῆς βελλεροφόντου.
ἀφαιδὸς δὲ οὐράνης γλιθ-
μῖνος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγί-
νωρ ἰδὲ ξητήσιν ὅξεπιμψεν
τοῦ παῖδους εἰπὼν, μὴ πρό-
τερον αἰεσσὶ φεῖν πρὶν,
αὐτὸς οὐράνιον οὐράνιον, στω-
ξῶν δὲ ἰδὲ τῶν ξητήσιν
αὐτῇ, τηλεφάσσει ἡ μήτηρ,
καὶ δαῖς ὁ ποσειδῶν, ὡς τῆς
δὲ φερειδῆς φησὶν, κίλικα.
ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμεναι ξη.

πρὶν εὐρεῖν ἥσαν εὐρώπῃς
 ἀδύνατοι, τὼν εἰς οἶκον αἰῶ
 κομδὴν ἀγογόντες, ἄλλος
 ἀλλαχοῦ κατῴκησαν. φοί-
 νιξ μὲν φαινίλῳ. κίλιξ δὲ,
 φοινίκης πλανόσιον, καὶ πᾶ-
 σαν τὼν ὑφ' ἑαυτῆ κεμλίῳ
 χώραν ποταμῷ σίνεγυς
 πυράμω, κελικίῳ ἐγκαλεσε,
 τοῦ Ἄλφω δὲ, καὶ τηλεφάσας,
 εἰ θράκη κατῴκησαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ θάσος εἰ θράκη
 κτίσας πόλιν θάσον κατῴ-
 κησεν. εὐρώπῃ δὲ γήμασ'
 ἡ ἀσπρίωνό κρητὴν δαωάσης,
 τὸν ἐκταύτης παῖδας ἔτε-
 φεν. οἱ δὲ, ὡς ἐπελειώθη-
 σαν πρὸς ἀλλήλους ἐκασία-
 σαν. ἰαχιοῖ γὰρ ὄρωτα πα-
 ῖδος, ὃς ἐκαλεῖτο μίλητος.
 ἀφ' ἁλῶνος δὲ ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλειόχῃ. τῆ δὲ παῖδος
 πρὸς ἄρπιδνα μᾶλλον οἰ-
 καίως ἔχοντος, πολεμῶς
 αἰμίνας ἐπετόρυσεν. οἱ δὲ,
 φούργοι. καὶ μίλητος μὲν,
 καίρια πρὸς ἡν, ἐκὶ πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compissent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nittma loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ci-
 liciam nominauit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thra-
 ciam penetrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitauit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulas Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Areæ Cleochi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit. Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Milettum à seipſo dictam urbē
 condidit. Verum Sarpedon Ci-
 lici aduerſus Lycios bellū ge-
 rēti opitulatus, ex Lyciæ par-
 te regnum ſibi comparauit :
 eiſq; Iupiter ad tres ætates ui-
 tam conceſſit. Nec deſunt, qui
 illum Atymnij Louis, & Caſ-
 ſiſſepæ filij amore conflagraſ-
 ſe tradant, eaſq; de cauſa in
 ſeditionem cōcidiffe. Sed Rha-
 damanthus, cum conditis ab ſe
 legibus inſulaniſ imperaret,
 atq; ex fuga rurfus in Bæoti-
 am contendiffet; Alcmenem
 duxit vxorē: demū uita deſun-
 ctus, apud inferos cum Minoe
 ſiſtre iudicandis animis præ-
 ſicitur. At Minos Cretā in-
 colens leges conſcripſit, dux
 Etāq; Paſiphæ ſolis, ac Perſe-
 ſeidis filia, ſine, ut Aſclepius
 deſcit, Creta Aſterij filia,*
 Caſſiſſeum, Deucalionē Glau-
 cum, & Androgeum mares,
 feminas autem Hecalem. Xeo-
 nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
 drā ſuſtulit. Porro ex nymp̃ha

ἀφ' ἑαυτῷ ἔκτισε μίλντον·
 ſαρπηδῶν δὲ ſυμμαχῶντας
 κίλικι, πρὸς λυκίους ἔχοντι
 πόλεμον, ἀδὴ μὲν τῆς χεί-
 ρας λυκίας ἐβασιλεύσει. 5
 καὶ αὐτῷ δίδωσι ξύς, ἱαδὴ
 φεῖς γυνεὺς ξυν· εἴιοι δὲ
 αὐτὸν ὀραομένης λείποισι
 ἀτυμνίου τῷ διός, καὶ κα-
 σσιπέας, καὶ ὁ γὰρ εἴπων σα-
 ριστῶσαι· ῥαδάμανθους δὲ, ὧς
 νησιώταις νομοθετῆς, αὐ-
 θις φυτῶν εἰς βοιωτίας, ἀλκ-
 μόνῳ γαμεῖ· καὶ μετὰ λεί-
 ξας εἰ ἀδου μετὰ μίνως δι- 5
 καίξῃ· μίνως δὲ κρήτην κα-
 τοικῶν, ἔχοντα νόμους· καὶ
 γάμας πασιφάην, τῷ ἡλίῳ,
 καὶ πρηνίδος, ὧς ἀσκλη-
 πιάδης φησὶ κρήτην τῷ ἀσπε- 20
 εῖου θυγατρῶα· καὶ δαες μὲν
 ἐτέκνωσε, * καὶ σπείρει· δίδουκα-
 λίωνα, γλαῦκον, αὐδρόγα-
 ων· θυγατρῶας δὲ, ἐκείλιν
 ξενοδόκῳ· ἀριάδην, φαίει 25
 ὄραν· ἐκπείρας δὲ νύμφης
 ἀργυρέῳντι νυμφαλίωνα,

l.
 et cum

χρύσῃ. Φιλόλαον. ἐκ δὲ δεξι-
 ρίας, Ὀξείδιον. ἀσπίδιος
 δὲ ἄπαιδος ἀφροδινότος μί-
 νως βασιλεύειν θέλων κρή-
 5 τῆς, ἐκάλυψε. φήσας δὲ πα-
 ρὰ θεῶν πλὴν βασιλείαν εἰ-
 ληφεία. ἔχειν τὸ πνευθεῖν
 ναί, ἔφη, εἴ τι αἰὶ οὕξεται, γι-
 νέσθαι. καὶ ποσειδῶνι θυῶν,
 10 οὐκ ἔατο ταῦτον αἰαφαῖν-
 ναί ἐκ τῆς βυθῶν, ἵνα πο-
 μῆκος καταθύσειν τὸν φα-
 ρέατα. τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 ταῦτον αἰείτος αὐτῷ δια-
 15 πρεπῆ, πλὴν βασιλείαν πα-
 ρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἑτόρον. θαλασσοκρατί-
 (ας δὲ πρῶτος, πασῶν τῆς
 20 οἰκίσων χερσὶν ὑπῆρξε. ὁρμη-
 θεὶς δὲ αὐτῷ ποσειδῶν, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦτον,
 εἶπεν μὴ ὀξυγρίωσέ, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπιθυ-
 25 μίαν αὐτῷ παρεσκόουσαι,
 καὶ δὲ, ὡραδίῃ τοῦ τῶτον
 σιωδρὸν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Nepha-
 lionem, Cbrysen, et Philolaū.
 At ex Doxitheā Euxāthium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 littis liberis decessit, Minos
 Cretae suscepta regni admi-
 nistratione prohibetur. Qui
 fidei ~~facit~~ ^{facit} ergo a diis re-
 gnum se accepisse affirmans.
 Quicquid, inquit, uoto depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depoposci, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissō, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus propē isulis praefuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Haec
 igitur tauri inflammata de-
 siderio adiutorem sibi Deda-

faciendū

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ

lūm assumit architectum, qui
 cædis reus Athenis aufuge-
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 cam concuam intrinsecus mi-
 ro artificio construit, cuiq; bu-
 bulā pellem circūfuit, eamq;
 in præto, ubi taurus depascere
 cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus decurrens, cœu natu-
 ralem uaccam iniuit. Hæc
 demum Asterium cognōmens
 iō minotaurū peperit: taurino
 uultu, ceterā uirū fuisse fertur.
 Hunc Minos oraculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthū
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 edificauit, domicilium erat,
 quod ob multiplices uiarum
 ambagēs, occursusq;, ac rez
 cursus, fallēbat. Quæ uero
 de Minotaurō, & Andrō-
 geo, ac Gædrea, & Ariadnā,
 legūtur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 pe, Clymene, Apemosyne, &
 Althemēnēs ē Cræto Minois
 filio

λον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
 φούτως ὤζαθινδιν ἢ φόνω.
 οὐτὸς ξυλίνω βούῳ ὡδὶ το-
 χῶν κατὰ σκευάσεις, καὶ
 ταύτην λαβὼν, καὶ κοιλάντας
 ἔσωθεν, ἐκδείξατο τῷ βούῳ,
 τὴν δὲ βούαν περικύβηται. καὶ
 θεῖς αὐτῷ πᾶρ εἰδιστο ὁ ταύ-
 ρος λειμῶνι ἐόσκεισθαι τὴν
 πασιφάειν ἐνέβριθαι. ἔλαιο
 δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀλυσθῆ-
 ναι βούλονται. ἡ δὲ ἀσέ-
 λιος ἐλύνει τὸν κλύθοντα
 μιν ὁ ταύρος. οὐδὲς εἶχε ταύ-
 ρον πρὸς τὸν τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθῆτος. μινῶς δὲ αὐτῷ λα-
 βεῖνθαι, κατὰ πινυλὸν χρυσ-
 μόνος κατὰ κλείσεις αὐτὸς
 ἐφύλαττε. ἦν δὲ ὁ λαβὼν
 ἴδους, ὃν δὲ δαίμων κατὰ σκευάσεις
 σεν, οἷον καὶ μπάς πολυ-
 πλόκως κατὰ τὴν τὴν ἐξο-
 δον. τὰ μὲν οὖν πᾶσι μινῶ-
 ταύρου, καὶ αἰσθῆτος, καὶ
 φαίσθαι, καὶ ἀεὶ ἀδῶναι αὐτῶν
 τοῖς πᾶσι θεοῖς ὅσους ὕσθον ἐ-
 ροῦμεν. κρατίως δὲ τῷ μέ-
 νω

νωος ἀδρόπη, καὶ κλυμένη,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρομέ-
 νω δὲ κρητεὶ ποδὲ κατὰ σφο-
 5 φῆς τῷ βίου, ὁ θεὸς ἔφη, ὑ-
 πὸ σὸς τῆς παίδων τεθνή-
 ξεσθαι. κρητεὺς μὲν ἔν, ἀπε-
 κρύβω τὸν χρησμούς. ἀλὰ πα-
 μλῆς δὲ ἀκούσας, καὶ δειλάς
 10 οὐκ ἐφονεύς γίνεται τῷ πα-
 τρός, ἀρᾶς ἐκ κρήτης μετὰ τῷ
 ἀδελφῆς ἀπημοσύνης, περ-
 σίσχει πνὶ τόπω τῆς ῥόδου.
 καὶ κατὰσχὼν κρητίνια
 15 ὠνόμασεν. αἰαδὰς δὲ ἐπὶ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἔθετο σάτω τὰς πέρας ἰσθμῶ.
 κατὰσχὼν δὲ καὶ κρήτην, καὶ
 τῆς πατρίδος ὑπομνηθεὶς
 20 θεῶν ἰορῦτο βωμὸν ἀταβυ-
 ριον τοῦ. μετ' οὐ πολὺ δὲ,
 τῷ ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένε-
 το. ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρᾶ-
 σθαι, ὡς φονεύουσαν αὐτὴν
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο. πε-
 ρὸν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει τῆς
 ποδῶν, κατὰ τῆς ὁδοῦ βίε

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo uero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno ē filiis suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum cælat: quod cum
 accepisset Althemenes: et ue-
 ritus; ne patri mortem infer-
 ret, relicta Crete cum Ape-
 mosyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lit: quo potius Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac et despexit.
 Creteniam, et deum patrio-
 rum recordatus. Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse so-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius, amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quæ illi pe-
 dum pernecitate præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 subtrahit, in quibus del-

sum, cum è Creta rediret, uis-
tiat, ac fratri rem commissam
renunciat, Is autem Dei nos-
mè culpæ expugnatae pudici-
tiæ prætextū esse arbitratus,
eā calcibus impetitā occidit.
Mox Crateus Aeropem, Cly-
menenq; per Naupliū in lon-
ginquas terras, uendendas
amandat. Ex his quidem Plis-
sibenes Aeropem uxorem dux-
xit; ex qua filios Agamem-
nonem, & Menelaum substi-
lit, Verum Clymenem Nau-
plius in matrimonium cepit,
ac filiorum Oracis, & Pala-
medis pater efficitur. Cum ue-
ro Crateus senio confectus es-
set, Alibemeni filio regnum
tradere cupiebat: eaq; de cau-
sa Rhodum contendit: cumq;
è naui cum heroibus socijs
in desertum quendam insule
locum descendisset: à bubu-
cis prædones ingruisse ratis
eijcitur, quiq; uera dicens,
tum ob canum latratum, quòd
in insulani percuteretur,

σας ἐπίστωσε νεοδάρτας.
ἐπ' αὖς ὀλίοθ' ἔλατ' ἡνίκα, ἀ-
πὸ τῆς κρήτης ἐπαινῆει, φθε-
ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
νύει τὸ γεγεῆναι, ὃ δὲ, σὺν ἑμὶ
νομίσας εἶναι τὸ θεόν, λαβ-
εὶ θορόν ἀπέκτεινε. ἀδρό-
πην δὲ, καὶ κλυμμένην κρητὸν,
ταυτὰ λῆσθ' ἰδῶσιν, εἰς ἄλλο
δαπὰς ἡπειροῖς ἀπέμπελ' ἰ-
σοῦσι. τούτων ἀδρόπην μὲν ἐ-
γαμε πλειθένης. καὶ παῖ-
δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
νέλαον ἔτεκε. κλυμμένης
γαμεί ταυτοῦ πωλίου, καὶ τέκνων
πατρὸς γίνεταί ὄρακος, καὶ
παλαμῆδος. κρητὸν δὲ
ὑδρόν γήρα κατεχόμενος,
ἐπὶ θείῳ τῷ βασιλείῳ ἀλ-
θιμίει τῷ πατρὶ ἡγάδον-
τας. καὶ δὲ τῶν ἑλθόντων εἰς
ἡρόδον. ἀρχοὺς δὲ τῆς νεῶς
σὺν τοῖς ὑπάρχουσιν κατὰ πινὰ τῆς
νῆος ὀρηκόν, τὸ πονεῖν, ἡλαύνει
τοὺς τῶν βουκόλων ἀν-
ταίς ἐπὶ βλακύνει δοκῶ-
των. καὶ μὴ διωκόμενος

ἀκούσαι λέγοντες αὐτῇ τι
 ἀλήθεια, ὅτι τὴν κραυγὴν
 τῆς κωῶν, ἀλλὰ βαλόν-
 των κακίων, πρᾶξιόν με-
 5 νος ἀλθιμύης ἀκοντίσας,
 ἀπέκτεινεν ἀγνωδινεράτα.
 μαθὼν δὲ ὕδρον τὸ γλυ-
 νός, διξάμενος ἑπὶ χέσμα
 πατρὸς. δευκαλῶνι δὲ
 10 ἐχρίοντο ἰδομένης τέ, ἢ κρή-
 τη. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἐπὶ νῦ-
 πιος ὑπάρχων, τὸν, μῦς
 δῶκον εἰς μέλιος πίπτον πε-
 15 σὼν ἀπιδαναι. ἀφαιούσ δὲ
 ὄντος αὐτῇ μίνω; πολλῶ.
 ζήτησιν ποίνσάμενος ποδὶ
 τῆς οὐρέσεως ἐμαρτύρο.
 κούρητις δὲ εἰπὼν αὐτῷ τε-
 20 χρώματον εἰ ταῖς ἀγέλαις
 ἔχειν σοῦ. τὸν δὲ τὴν ταύ-
 της δίκας εἰσα εἰσάσαι θυ-
 νηθείτα, καὶ ζώντα τὸν
 παῖδα ἀφώδσειν. συγκλη-
 25 θείπων δὲ τῆς μαίτιων, πο-
 λυειδὸς ὁ κοῖρανός, τὴν χρό-
 ας τῆς βοῦς εἰσάσε βᾶτον

exaudiri non posset: Atbez-
 menes superueniens telo con-
 torto Crateum patrem haud-
 quaquam agnitum interfecit:
 Qui, ubi scelus patratum co-
 gnouit, deos precatus terrae-
 biatu absortus occubuit. Cez-
 terum Deucalioni nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Noibus, & Molus, Glaucus
 autem Minois filius infans ad
 buc murem insequens in mel-
 lis dolum delapsus, occubuit.
 Qui, cum gentium nus-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, ~~per~~ amissum filium non re-
 periret, cum diu, multumq;
 quaesivisset, de illius inueni-
 tione scitatum oracula misit.
 Curetes illi tricolorum inter
 armenta bouem esse retule-
 runt, cuius, qui optime es-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium in uitam reuo-
 catum iri. Accersitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polyidas
 Cæranī filius rubi fructui
 bouis colorem assimilauit: &

puerum uestigare coactus uaticiniꝝ cuiuspiam adiumento tandem reperit . At cum Minos eum sibi uiuum reddi oportere distitaret , cum pueri cadauere in quodā domicilio concluditur , cūq; in summa consilij inopia uersaretur , draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit . Hunc lapide percussū , ueritus , ne idem ipse pateretur , occidit . Interea draco alter aduenit , ac priorem extorrens etiam conspiciatus , retro abiit : mox herbam ferens ostendit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita , illum in uitam reuocauit . Id , cum Polydus summa cum admiratione conspexisset eādem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atq; illico mortuum suscitauit . At Minos , neq; post recuperatum filium , nisi , prius uaticinandi rationem : Glaucum doceat Polydus , illum Argos remeare permut-

καρπῶ , καὶ ζητεῖν τὸ παῖ-
δα αἰαγκαδεῖς , διάπιος
μουτεῖας αἰδῶρε . λέγοντος
δὲ μίνως , ὅτι δέϊ , καὶ ζῶντα
ἀρλαβεῖν αὐτὸν , εἴ πινι οἱ
κύματι ἀπικλείσθῃ σὺν τῷ
νεκρῷ . εἰ ἀμνηχανία δὲ πολ-
λὴ τυγχάνων , εἶδε σφάκον
ταῦτ' ἰδὼν τὸν νεκρὸν ἰόντα .
ἰδὼν βαλὼν λίθῳ ἀπὸ κτεί-
νε . δέϊξας μὲν ἅν' αὐτὸς τε-
λουτήσῃ , εἰ ἰδὼν συμπύθοι-
σθ' ἔχεται δὲ ἑτόρος σφάκων .
καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν
πρῶτον , ἅπεισιν , εἰ ταῦτο
σφίσει πόσι κομίζων , καὶ
ταύτῳ ἐπιτίθουσιν ὅς παῖν
τὸ τῷ ἐτόρου σῶμα . ἰδὼν τε-
δείσης δὲ τῆς πόσι , αἰέσῃ .
θεασάμενος δὲ πολυίδος , καὶ
θαυμάσας , τὴν αὐτὴν πό-
σιν , προσερχὼν τῷ ἱγλαῷ
κου σῶματι , αἰέσῃσεν . ἀρ-
λαβὼν δὲ μίνως τὸ παῖδα ,
οὐδ' οὐ πως εἰς ἄργος ἀπέ-
ναι τὸ πολυίδον εἰς πρῶτον ,
τὴν μουτεῖαν διδῆξαι τὸν

γλαῦκον . αἰαγκαθεὶς δὲ
 πολυΐδης διδύσκῳ . κὶ ἔπει
 δὴ ἀπέπλει , καλὸν εἶπε τῷ
 γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἢ πῖν
 5 σαι . κὶ ᾄδον ποιήσας γλαῦ
 κος , τῷ μαρτεῖαι ἐπλάθει
 το . τὰ μὲν οὖν πρὸ τῷ
 τῆς δὲ γῶπης ἀχρόνων , μέ
 χρι τῷ δέ μοι λελέχθω . καὶ δ
 10 μος δὲ , ἀχρόνου (ἔν) θάλασ
 τη λεφάσσαν , ἔπειτα θρακῶν
 ξυλοπῆς ἦλθεν εἰς δελφούς
 πρὸ τῆς δὲ γῶπης πυνθαίου
 μένος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε πρὸ
 15 μὲν δὲ γῶπης μὴ πολυπρα
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ πο
 θηγῶ βοὶ , κὶ πόλιν κτίξιν ,
 εἴθ' αὖ αὐτὴ πέσῃ καμύ
 σα . τοιοῦτον λαβῶν χρῆσ
 20 μόν , διὰ φωκίων ἐπορεύετο .
 εἴτα βοὶ σωτυχῶν εἰς
 πελάγος βουκολίῳ , τῷ
 τῇ κατόπισθεν εἶπετο . ἡ δὲ
 διεξιούσα βοιωτῆα ἐκλίσθη ,
 25 πόλις εἴθ' αὖ νῦν εἰσὶ θῆβαι .
 βουλόμενος δὲ ἄθηνά τε καὶ
 δῦσαι τῷ βοῶν , πέμπει πρὸ

tebat . Polyidus autem coas
 ctus edocet , atq; in patriam
 rediturus , vela faciebat . Glau
 cum suum in os inspuere iu
 bet , quo facto Glaucum uas
 ticinandi obliuio subiit . Ha
 etenus itaq; de Europæ poste
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita fun
 ctam Telephassam sepelisset :
 à Thracibus hospitio ex
 ceptus Delphos de Europæ
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 de Europæ querendum res
 pondit : sed boue uiae duce
 utatur , atq; urbem condat
 ubicumq; , ea ambulando des
 fessa procumbat . Quo il
 le accepto responso per Pho
 censem terram iter facie
 bat : mox boui inter Pelagon
 tis armēta obuiā factus eā po
 nē sequebatur : Ea uero Boe
 tia percursa humi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .
 Deinde bouem illam Palladi
 mactaturus , e socijs suis ex

Martio fonte defumptam a-
quam reportaturum mittit :
draco fonti custos appositus
erat , hunc Marte satum fuis-
se perhibebant . Is ex aqua-
turis plerosq; absumpsit . Qua-
re indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minervæ
consilio eius dentes ferit , qui-
bus satis , armati è terra uiri
exorti sunt : quibus Sparti-
s idest Satis , nomē inditum fu-
it : Hi postea mutuis sese uul-
neribus , Alteri , quidem uel
inuisti in pugnam congressi ,
Alteri uero , quod alter alte-
rum nequaquam cognosce-
rent , occiderunt . Sed Phe-
recydes scriptum reliquit , Cad-
mus ut , armatos uiros è terra
exoriri cōspexit , lapides inter
eos coniecit . Tū y uicissim p-
cuti existimantes mutuam ina-
ter se pugnam inierunt . Ve-
rum ex yfse , quinq; tantum
mō Echion . Vdæus . Chibonius
Hypenor , et Pelor icolumessu
psuerunt at Cadmus p Cæsis

καὶ τῆς μεθ' αὐτὴν λαβόμε-
νον ἀπὸ τῆς ἀρείας κρήνης
ὑδωρ . φρουραὶν δὲ τῶν κρή-
νων θράκων . ὃν δὲ ἄρειος εἰ-
πον πινὲς γεγενεῖαι , τοὺς
πλείονας τ' πεμφθεῖτων
διέφθειρεν . ἀναγκάστως
δὲ καὶ δῆμος , κτείνει τὸν θρά-
κοντα . καὶ τ' ἀθηναῖος ὑπὸ
Δημήτριον , τὸν ὀδόντας αὐτοῦ
σπέρει . τοῦτων δὲ ἀπαρτί-
των , αἰέτελαι ἐκ γῆς αἰ-
θροῦς εἰσὼντοί , οὗς ἐκάλε-
σαν ἀπαρτούς . οὗτοι δὲ ἀ-
πὸ κτείνει ἀλλήλους , οἱ μὲν
εἰς ὄρεα ἀκούσιον ἐλθόντες .
οἱ δὲ , ἀλλήλους ἀγνοοῦντες .
φορεκύνθης δ' ἐφασιν ὅτι καὶ
δῆμος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφρομέ-
νοις αἰθροῖς εἰσὼντοί , ἐπ' αὐτοῖς
ἔβαλε λίθους . οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων νομίζοντες
βάλλεσθαι , εἰς μάχην κατέ-
σταν . περὶ σὺν θύσαν δὲ πέν-
τε . ἐχίων , οὐδαῖος , χόριορ ,
ὑπὸ δῆνωρ , πέλας . καὶ δῆμος
δὲ αἰθ' ὧν ἐκτείνει , αἰθροῖς

εἰαυτὸν ἐδῆτ' αἰσεν ἄρει.
 5 ὅ γ' δὲ ὁ εἰαυτὸς τὰ τε ὀκτώ
 ἔτη . μὲν δὲ τὴν δῆτεϊα.
 ἀδῆνα αὐτῷ βασιλεῖ κατε
 σκόλασε . ζῶς ἔδωκε αὐτῷ
 γυναικα ἁρμονίαν . ἀφρο-
 δίτης , καὶ ἄρεος θυγατέρα
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τ' οὐρανόν , εἰτὴ καὶ
 10 οἱ μὲν τ' ἄλλον δὲ γυναικας
 ἀνύμνησαν . ἔδωκε δὲ αὐτῇ
 καὶ δῶμος πέπλον , καὶ τὸν
 ἡφαιστόφικτον ὄρμον , ὃν ὑ-
 πόῃ φάεισιν λέγουσιν πινθε δα
 15 δῆνα καὶ δῶμος . φέρει δὲ
 δὲ ἑπὶ ὀρώπης . ὃν παρὰ
 θεῶς αὐτὴν λαβεῖν . γίνοντο
 δὲ καὶ δῶμος θυγατέρα μὲν
 αὐτοῖον , ἰνῶ , σεμέλῃ , ἀ-
 20 γαυῇ . παῖς δὲ πελίδω-
 ρος . ἰνῶ μὲν ἔν' ἀδάμας ἔγη
 μιν . αὐτοῖον δὲ αἰεταῖος .
 ἀγαυὴν , ἐχίαν , σεμέλῃς δὲ
 ζῶς ὀρεαδῆς , ἕρας κρύφα
 25 σπυδαίνεσθαι . ἡ δὲ , ὅς τις
 πετὴν εἶσε ἑπὶ ἕρας , καὶ
 ταῖς βαρύνει αὐτῇ διὰ πᾶν

iter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Lā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exaltū mercedis tēpus regi ip-
 si Minerua regiā adornauit ,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxorē dedit. Adhæc
 dij oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxorē per-
 plū, ac Monile Volcani opus ,
 qđ ij ab Volcano dono misū
 ferūt: muneri dedit. At Phe-
 recydes ab Europa datū scri-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiae fuere Autonoe.
 Ino, Semele, Agaue, Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Ino Athamāti nupsit. Aristæ-
 us Autonoe sibi coniugauit
 Echion Agaue duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc aut ab
 Iunone decepta, qđ qđquid ab
 eo deposceret, sese facturum
 pollicente; ut, qualis cum con-
 inge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab-
nuere non posset; curru in-
uectus in peramatae Semeles
thalamum præmisso fulmi-
ne cum fulgetris simul, &
tonitribus aduenit: quare se-
mele metu externata seme-
strem partum eiecit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extinta, reliquæ Cad-
mi filiae, euulgant dictis se-
melen cum mortalium quo-
dam concubuisse, & ab Io-
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi-
natam fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Ius-
piter Dionysiu gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Itonem, & Athaman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
ijce furorem immisit. In-
de Athamas maiorem natu
filium Learchum, uelut Cer-
uum uenatus interfecit. Inò

τὸ αἰτὴν ποιήσειν, αἰτῶ-
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
οἶος ἢ λῆθε μνησθὲν ὁ μὲν οὖν ἔ-
ρα. ξοῖς δὲ μὴ διωάμενος
αἰαοῦσαι, πᾶσι γίνεται εἰς
τὸν δάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἃρ-
ματος. ἀστραπαῖς ὁμοῦ, καὶ
βρονταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴη-
σιν. σέμελος δὲ ὅτ' ἔφ' ὅ-
σον ἐκλιπαύσης ἐξαμνησάν
βρέφος ἐξαμβλάδων ἐκρῦ-
πτος αὐτῶν παῖς, εἰ ἐξέβαλε
τῷ μηρῷ. ἀποθανούσης δὲ
σέμελης, αἰλοῖται καὶ δῖος
Ζυγατῶν δὲ θήνη καὶ λῶ-
γον στωδὸν νῦν οὖν θνητῶ πινὶ
σέμελιν, καὶ κατὰ φύσιν οὖν
οἶος. καὶ ὅτ' ὅτ' ἐκ βραυνῶ
Ζη. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἡκόντα, διόνυσον γλινῶ
ξοῖς λύβας τὰ ῥάμματα.
καὶ δίδωσιν ὅρ' μὴ. ὁ δὲ, κομ-
ξει πρὸς ἰνῶ, καὶ ἀδάμαντα.
καὶ πείθ' ἰέφλω ὡς κόρην.
ἐθανακτῆσαι δὲ ἔρα, μα-
νίαν αὐτοῖς εἰέβαλε. καὶ
δάμασ' μὲν τὸν πρὸς βύπε-

1 ρον παῖδα λείοναρον, ὡς ἔλα
 2 ρον θηρόσας, ἀπὶ κτείνειν.
 3 ἰνὰ δὲ τὸν μελικόρτην, εἰς
 4 πύρρῳ μίον λείοντα εἰσα
 5 ἔα, εἰτα βασιλῆα μὲν τε
 6 κροῦ πῦρ παιδὸς ὕλλαῶ κα
 7 τὰ βυβλῶν, καὶ λόκοδά
 8 μὲν αὐτὴ καλεῖται, παλαι
 9 μων δὲ οὐκ οὐτως ὀνομα
 10 ζοῦσι. ἔπειτα δὲ, ὡς μελι
 11 κέρτη αἰὼν τῆς ἰοδμίων σι
 12 σύφου θέντος. διόνυσον δὲ,
 13 ξυδὸς εἰς ὄριον ἀλλάξας,
 14 τὸν ὕραθ θυμὸν ἐκλεψε, καὶ
 15 λαβὼν αὐτὸν ὄρμῃς, πρὸς
 16 νύμφας ἐκόμισεν, καὶ ἵνα σὴ
 17 τῆς ἀσίως κατοικούσης. ὅς
 18 οὐδὲν ξυδὸς κατὰ σδρίβας ὡ
 19 νόμασεν ὑάδας. αὐτόν τε
 20 δὲ, καὶ αἰεταίου παῖς αἰ
 21 κταίων ἐγείρε. ὅς, ὡς φεῖς
 22 πρὸ χείρωνι, κυνηγὸς ἐπιδά
 23 χθη. καὶ ὕδρον κατεργάσθη
 24 καὶ τῷ κιδαιῶνι ἔπειτα τῆς
 25 ἰσίων κυνῶν, καὶ ὅσον ἐπὶ

uero Melicerta in feruentem
 lebetis aquam coniecto, &
 cum peremptio filio in maz
 ris profunda desiluit, &
 hæc quidem Leucothea no
 minatur. Puer autem Palæ
 monis nomen accepit. Sie
 itaq; appellati à nauiganti
 bus maris tempestatem pa
 tientibus opem ferunt. Ad
 hæc Melicerta Isthmionæ cer
 tamen Sisypho auctore insti
 tutu fuit. Mox Jupiter, Diony
 sium in bædum transformat
 ut Iunonis irâ euaderet. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad Nymphas, quæ tum Nys
 sam Asiæ urbem incolebant,
 transportauit. Has postea
 Jupiter in Hellas mutatas.
 Hyadas appellauit. Sed ex
 Autonoe, & Aristæo Aëtæ
 on filius procreatus, qui
 à Chirone educatus uenq;
 tor eunxit. Postea uero suis
 à canibus in Cithærone de
 uoratus est, eumq; in mos
 dum interijt, ut uero Acusis

APOLLODORI

laus ait, Lous ira, quod Seme-
 le cōpressisset; sed, ut pleriq;
 quod Dianam lauāntem uidis-
 set, aiuntq; ab dea extemplo,
 in ceruum cōmutatum fuisse,
 atq; quinquaginta illius canis-
 bus insequentibus rabiem inie-
 ctam fuisse, ut per eam dñm
 haud agnitum deuoratint. Ce-
 terum Aetæonē ē medio sub-
 latum canes dominum uesti-
 gantes gannitu uocis & Do-
 mini desiderii tristitia qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demum post diu quæsitum
 berum in Chitonis antrum
 deuenerūt, quibus ille Aetæo-
 nis simulacrum effinxit, quo
 uiso statim mærore soluti sunt
 oēs. Aetæonis* Canum noīa.
 De quibus hi pulchrum ual-
 di circum undiq; regis
 Inuadunt corpus rabidæ cen-
 Tigrides, ursiq;
 Immanis soboles laniant pro-
 pe* retia, Prote;
 Post alij dominum inuadunt
 sæuissima proles.

λαύτησε τὸν εὐρώπον. ὥς μὲν
 οὖν ἀκουσίλαος λέγει μνη-
 σκευτος τῷ διὸς ὅτε ἐμνης δὲ
 ἔτασε μέλη. ὥς δὲ οἱ πωλεί-
 ονδς, ὅτι τὴν ἄρτεμιν λουο-
 μένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
 πρᾶχρημα αὐτῷ τὴν μορ-
 φὴν εἰς ἑλκφαν ἀλλάξαι.
 καὶ τοῖς ἐπομνίοις αὐτῷ πεν-
 τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
 λύσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν
 αὐτῷ ἐβρώθη. ἀχλουμνίου
 δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνδς ἐπι-
 τοῦτες τὸν δεσπότην, κατὰ
 εὐροντο. καὶ ξύτησιν ποιοῦ-
 μένοι, παρεχλόντο αὐτῷ τοῦ
 χείρωος αὐτοῦ. ὃς εἰδὼς
 κατεσκόλασεν ἀκταίονος, ὃ
 καὶ τὴν λύπην αὐτῷ ἐπαύ-
 σετο. τὰ ὀνόματα τῆς ἀκ-
 ταίονος κυνῶν, ὅς ἐν οὐτῷ.*
 Δὴ γὰρ καλὸν σῶμα ποτα-
 σαδὸν, ἢ ὑπὲρ τῆς
 τοῦτον ἐδάξαντος κύνδς
 κρατῆροί.* πέλαισ' ἄρκεας
 πρώτη.
 μετὰ τὴν ἀλκίμα τέκνα.

Λυγκός, κῆ* βαίος πόδας
αἰετός. ἢ δ' ἀμάργωτος.

Καὶ οὓς ὀνομασί διένεγκεν,
ὥς κατέλεξε.

Καὶ τότε ἀκταίων ἔδανεν
δῖος ἐνείκησι.

Πρωτοί γ' ἔμελλαν αἶμα ἀ-
πὸ σφετέρῳ αἰάκτος

Σπαρτός τ' ὦν, ἀργός τε, βό

Ο ρυστ' αἰψοκέλευτος.

Τοῦ δ' ἀκταίωτος πρωτοί
φάγον, αἶμα τ' ἔδαψαν.

Τοῖς δ' ἐμὲτ' ἄλλοι πάντες
ἐπίστυπον ἐμμεμαδπες.

Ἀρχαλέων ὀδυνῶν ἄκος
ἔμμεναι αἰδρώποισι.

Διόνυκος δ', οὐρετὴς ἀμπέ-
λου γλυκύμηνος, ἥρασμαίαν

αὐτῷ ἐμβαλλούσης, περι-

Ο πωλαιᾶται αἶγυ πτόντε, κῆ
συνείαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον

πρωτοῖς αὐτὸ ἕκαστος
Βασιλὸς αἶγυ πτόντων. αὐτοῖς

δὲ εἰς κύβαλα τῆς φρυγίας

Α ὀφικνεῖται. καὶ καὶ καὶ δαυ
δεῖς ἕκαστος, καὶ τὰς τε
λεταῖς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lyncæus, &* Banus pedibus
citus, atq; Amarynthus

&* quos nominatim protu-
li* in enumeratione.

* Tum Iouis Imperio Actæon
cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab-
sumpsere cruorem

Argusq; spartusq; boresq;
celerrimus, ydem

Artubus Actæi, atq; etiam
sunt sanguine pasti.

Cetera dein prompte inuase-
runt turba latrantium.

* Sæuorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.

Porro Diomysius post uitam
inuentam à Iunone furore

iniecito percitus, Egyptumq;
ac Syriam pererrauit. Hunc

primus omnium Proteus Eg-
yptiorum rex hospitio acci-
pit: ac rursus ad Cybellam

Phrygiæ urbem proficiscitur
atq; ibi expiatus à Rhea,

& Cæremoniis, edoctus Cy-
belcias, stolaq; ab eadem

sumpta ad indos per Thrac-

ciam contendit . Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt , primum ipsum contumelia affectum deiecit . Tum Bacchus ad Thetin Ne rei filiam confugit, Bacchæ autem in uincula coniectæ fuerunt, uerum magna Sæcyrorum multitudo eum consecuta est . Contra uero Bacchæ statim solutæ sunt . Inde Dionysius Lycurgo furorem iniecit . Tum ille amentia præceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus amputare , securi percussus interfecit . Qui cum extrema sui corporis præcidisset , resipuit . Deinde , ubi terras nullas suppeditaret fruges , nomen suo renunciauit oraculo , terram tum fore fructiferam , cum Lycurgus mortalitatem exuerit : quod , ut Edoni acceperunt , ipsum in Pangæum montem abductum in uincula coniecerunt, ubi ex-

ἑὸν παρ' ἐκείνης τὴν σολὴν, ὡδὶ ἰνδουὺς δὲ τῆς θρακῆς ἠπείγξω. λυκοῦρος ὁ παῖς δρύαιος ἡδωνῶν βασιλεύων, οἱ στυμόνα ποταμὸν πρὸς κοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ὅξέ βαλεν αὐτὸν, καὶ διόνυσος μὴ εἰς θάλασσαν περὶ Σέπιν τὴν νηρείως κατέφυγε. βᾶκχαι δὲ ἐγλίοντο αἰχμαῖοι λαοί, καὶ τὸ στυγερὸν πόμπηος ἔτι ῥῶν πλῆθος αὐτῶ. αὐτὸς δὲ αἱ βᾶκχαι ἐλύθησαν ὀξείφνης. λυκούργῳ δὲ μακρὰν ἐποίησε διόνυκος. ὁ δὲ τὸς μεμνηὺς δρύαια τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλυμα κόπῃ ἐν, πελέκει πλῆξας ἀπέκτεινε. καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνῃσε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς, καὶ ποφορήσειν αὐτῷ, ὡς δαπανατωθῇ λυκοῦρος. ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ παγαγεῖν καὶ οἱ αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὅρος ἔδωκαν. καὶ καὶ κατὰ

διορύσου βούλῃσιν ἄπο ἴσ-
 των διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 διελθὼν δὲ θρᾷκῳ, καὶ τῷ
 ἰνδικῷ ἀπασαν, σήλασ' ἐ-
 5 καὶ σήσας, ἥ κεν εἰς θᾶβας.
 καὶ τὰς γυναικας ἠνάγκα-
 σε καταλιπύσας τὰς οἰ-
 κείας, βακχὸν εἶναι ἐν τῷ κε-
 θαρῶνι. πενθούσας δὲ γυναι-
 10 κες ὅς αἱ γυναικας ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ ἰμοῦ εἰληφώς τῷ βα-
 σιλείῳ, διεκώλυε ταῦτα
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶξι μὲν οὖν
 εἰς κεθαρῶνα τῷ βακχῶν
 15 κατασκόπος ἄπο τῆς μη-
 τρός αἱ γυναικας καὶ τὰ μαῖα καὶ
 ἐμελείδῃ. ἀόμισε δ' αὐτῷ
 θεῖον εἶναι. διέλασ' δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεός ὅστις, ἥ κεν
 20 εἰς ἄρῃς. καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 πιμῶντων αὐτῶν, ὅς ἐμνη-
 τὰς γυναικας. αἱ δὲ, αἱ οἷς
 ὄρεσι τοῦ ἐπιμασιδίου ἔχου-
 σαι παῖδας τὰς σάρας αὐ-
 25 τῶν ἐπιτοῦ τῷ βουλόμε-
 νος δὲ ἀπ' τῆς ἰσθμίας εἰς
 νάξον διακωμοῦναι. τὸ ὅ-

Dionysij uoto equis laniatus
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, & loca
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedauit, nec non femi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulit. Pentheus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus; hæc
 ab illis fieri prohibuit: quicq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimalomidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agauæ
 matre, p̄ furorem, cum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decia-
 rauit, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut. numen minime
 obseruatus, eorū mulieres fure-
 re, ac debacchari coegit. Quæ
 mox in montib. lætentiū, quos
 secū extulerāt, filiorū carnib.
 uescebātur. Postea uero, cū ab
 Icaria i Naxū trāsuehi cupe-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

Triremem mercede cōduxit, ac deo ipso in naui imposito Naxi littora präterlegunt, atq; in Asiam Deum uenditu ri uela faciunt. Tum Dionys sūs malum, remosq; inserpen tes uertit; nauim ad hęc hæs dera, et tibi atq; sonitu oēm res pleuit. Nautæ interim furorẽ ætli i mare præcípites fugiūt, atq; in delphinos transformæ tur, post ubi, hunc Deum es se a rebus gestis mortales didi cerunt, diuinis honoribus pro lebant. Hic, deinde ab inferis matrẽ reuocauit, Thyonemq; mox illã appellauit, cū ea de mū in cœlū cōscendit. Interea Cadmus cū Harmonia coniu ge post relictas Thebas ad En cheliēses cōmigrauit. Quib; cū ab Illyrijs bello impeterentur, a Deo responsū fuit. Illyrijs, si Cadmū, Harmoniãq; ducẽ ha berẽt, impaturos. Tu hi oracu li fidẽ secuti eos aduersus Illy rios duces deligūt, ac uincunt Sic itaq; Cadmus Illyriorq; re

ῥηνῶν λιησυρικὴν ἐμοιθ' ὤξατο
τείνεσθ. οἱ δὲ, αὐτὸν εἰδόμε
νοι, νᾶξον μὲν παρ' ἐπλεοῖς,
ἠπείροντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν
ἀπεμπώλινόντες. ὁ δὲ τὸν
μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας
ἐποίησεν ὁ φεις. τὸ δὲ σκά
φος ἔπλησε κισσῶν, καὶ ἑστῆς
αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμελῆεις γέ
νόμηναι, κατὰ τῆς θαλάττης
ἔφυγον, καὶ ἐβλήοντο δελφί
νοι. ὥς δὲ μακρόντες αὐτῶν
θιὸν αὐθρῶπον ἴμῶν. ὁ
δὲ αἰαχάτων ἐξ ἄδου τὴν μὴ
τόρᾶ, καὶ περὶ ἀγορῶν ὄρας θυῶις
ἦλυν, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν
αὐτῶν λθόν. ὁ δὲ καὶ δῖος μετὰ
Ἀρμονίᾳς θήβας ἐκλι
πὼν, πρὸς ἐγχελέας πῆα
ῖνε τῶν. τούτοις δὲ ἑσπὸς
ἱλυνόμεν πολέμου μιλίῃς, ὃ
θεὸς ἔχρησεν ἱλυνεῶν κρα
τῆσιν. ἐὰν ἡγεμόνα καὶ δῖον,
καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ,
πειθεῖστές, ποιοῦνται κα
τὰ ἱλυνεῶν ἡγεμόνας θύ
ποιοί, καὶ κρατῶσι. καὶ βα

σιλεύει καὶ ἄλλος ἰλλυρίων.
 καὶ παῖς ἰλλυρίος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῆς δὲ μετὰ ἀρμό-
 νιας εἰς δράκοντα μεταβα-
 λὼν, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ἔπα-
 ρτος δὲ θεῶν βασιλεύς
 5 γένετο, νυκτιάδης γαμει-
 νυκτίας τῆς χρονίου θυγατέ-
 ρος. καὶ γέννησά λαβδάκον. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ πενθία ἐκαί-
 νω φρονῶν παρὰ πάλαια.
 καὶ ταλιπόντος δὲ λαβδά-
 κου παῖς ἐγένετο λαί-
 15 οῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λυ-
 κος, ἕως οὗτος ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς τῆς νυκτίας. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ δούρατος φυγόντες
 ἐπεὶ φλεγύαν ἀπέκτειναν
 20 τὸν ἄρειος, καὶ χρύσης τῆς κοίτης
 τῆς, συνέλαβεν καὶ τὸ κοῦν. καὶ
 ὅτε τὴν πρὸς πενθία οἰκίαν
 ἔεισε, ἐγείροντο καὶ τὸ
 αἰρεθεῖς οὗ λυκος πολέ-
 25 μαρχος ἔπαρθε καὶ ἡ βα-
 σιλεύς τῆς βασιλείας, καὶ βα-
 σιλεύς ἐτι εἰκοσι φωνῶν

gnū adipiscitur : eiq; Illyrius
 filius nascitur, nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄fe-
 ctus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit uxō
 rē: ex quā Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eadē
 dem, quae ille, sentiret, occu-
 buit. Qui, cum Laium fi-
 lium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubœa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 & Chrysæ Bœotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarūt: atq; ob suam, quae cū
 Penibeo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem cooptati
 fuere. Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli impera-
 tor, regno p̄æficitur: qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zebo, et Amphibia

APOLLODORI

ne obtruncatus diem obiit. Ha-
 rusce necis hanc fuisse cau-
 sam produnt. Antiope Nyctei
 filia fuit, hanc Iupiter ini-
 uit, eaq; quod grauida esset
 pueri comminante, in Sicyonem
 ad Epopeum ex fuga sese
 recepit: atq; huic nubit.
 Nycteus interim mœrore con-
 fectus, cum antea Lyco, ut in
 Epopeum, Antiopemq; ani-
 maduerteret, impertasset, si-
 bi ipsi mortem consciscit. Is
 autem comparata magna mix-
 titum multitudine Sicyonem
 capit; et Epopeum interimit.
 Atq; Antiope captiuam ab-
 ducit, quæ, cum abduceretur
 ad Eleutheras Bœotie gemis
 nos parit, quos expositos Bu-
 bulcus inuenit, ac educat. Ho-
 rumq; alteri, Zeitho, alteri
 autem Amphioni, indidit no-
 men. Zeithus rei pecuariæ
 studio sese dedit, Amphion
 uero: quod à Mercurio ly-
 ra donatus esset, citharædis-
 cam exercuit. Lycus interea
 Antiope

Δεῖς ἑπὶ ξήθου, καὶ ἀμώιο
 νός, θνήσκει δι' αἰτία τήν-
 δε. αἰτιόπῃ θυγάτηρ ὅν νυ
 κτέως. ταύτῃ ξύς στυλ-
 δε. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγείρετο
 τῷ πατρὸς ἀπειλοῦτος, εἰς
 σικυώνια ἀφροδιτάσκῃ πρὸς
 ἐπωπία. καὶ τοῦτω γαμεί-
 ται. νυκτός δὲ ἀθυμύσας,
 ἐαυτὸν φονόει. θύς σίτο-
 λῶ λυκῶ παρὲ ἐπωπίας,
 καὶ παρὲ αἰτιόπης λαβεῖν
 δίκας. ὁ δὲ, στραπευσάμενος
 σικυώνια χειροῦται. καὶ τὸν
 μὲν ἐπωπία κτείνει. τῷ δὲ
 αἰτιόπῃ ἢ γαλῆν αἰχμάλω-
 τῶν. ἡ δὲ, ἀρμύλῃ δῦο γλινῶ
 παῖδας ἐλάδιδράς τῆς
 βωπίας. οὓς ἐκκειμήσιος
 θύρων βουκόλος αἰστέφει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ ξῆθον, τὸν
 δὲ ἀμώιονα. ξῆθος μὲν οὖν
 ἐπεμελεῖτο βοουφορέων.
 ἀμώιον δὲ κισσάρωδιν ἡ-
 σκει. θῆντος αὐτῷ λύρα, καὶ
 ὄρεος. αἰτιόπῃν δὲ, ἡκίζε-
 το λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
 τούτου

πούτου γυνὴ δῖρκον . λαβοῦ-
 σα δ' ὥστε τῆς δεσμῶν αὐ-
 τομάτων λυθείτων, ἥ κε-
 ῶδ' ἰὼ τῆς παίδων ἔπαυ-
 5 λιν . δεχῶναι πρὸς αὐτὸν
 δῖλουν . οἱ δὲ, αἰαγινω-
 σάμενοι τῷ μητόρᾳ, τ' μὲν
 λύκον κτείνουσι . τῷ δὲ δῖρ-
 κῳ θυξὶ δύναντες ἐκταύ-
 10 ρον θανοῦσαν, εἰπιοῦν εἰς
 κρήνῃ τῷ ἄτ' ἐκείνης κα-
 λουμένην δῖρκῳ . πῶτα λα-
 βόντες δὲ τῷ Διωκτείαν,
 τῷ μὲν πόλιν ἐτείχυσαν
 15 ἑπακλουθισάντων τῇ ἁμ-
 φιόνοσιν ἄρξαι τῆς λίδων . λα-
 ῖον δὲ ἐξέβαλον . ὁ δὲ, εἰ πε-
 λοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιξε-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 καὶ δὲ χυῖσι πῶν, ἡρμαῖο-
 σφραμεῖν διδάσκων, ὅραθ' εἰς
 αἰὲρ πάρι . γαμεῖ δὲ ξυῖος
 μὲν, θῆβρω, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θῆβαι . ἀμφίων δὲ νιόβρω
 25 τῷ ταντάδω . ὃ γέννη-
 παῖδας μὲν ἐπὶ ἄσιπυλον,
 μίνυτον, ἰσμῶνον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .
 Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit. Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dirce crinibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, coniiciunt . Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeibis por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nicen Tan-
 tali filiam sibi coniugauit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipylum, Mis-
 nytum, Ismenum . Damasi-

ebibonem, Agenorem, Phœ-
dimum, ac Tantalum, femi-
nas autem totidem* Eibodæā,
sine, ut alij, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyoche, Phibi-
am, Pelopiā, Astycratem,
Ogygiam. At Hesiodus de-
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse res-
fert. Quare, Niobe, tot fi-
lijs aucta, latona se facun-
diorē esse iactauit. Lato-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: at ma-
res ad vnum omnes in Cithæ-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è mari-
bus, & è feminis Chloris na-
tu maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Ve-
rū Telefillæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγάνορα, φαίδιμοις,
πάνταλον. θυγατράς δὲ
ταῖς Ἰφας ἐθοδαῖαν, ἢ ὥς τι
νόθ θῆραν, κλειοδόξαν, ἀ-
σινόχην, φθίαν, πελοπίαν, ὁ
ἀστυκράτειαν, ὠγυγίαν, ἡπίο-
δος δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα
δὲ θυγατράς. Ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεας, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁ μῦθος δὲ, ἐξ μὲν ἰο-
υγούς, ἐξ δὲ, θυγατράς φη-
σὶ γενέσθαι. δύο τέκνος δὲ οὐ-
σαν νιόβην, τῆς λητούς οὐτε-
τεκνωτράς εἶπεν, ὑπάρ-
χον. λητώ δὲ ἀγανακτίσαι ἰ-
σά, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τοὺς
ἀπόλλων κατ' αὐτῆς παρῶ-
ξαι. καὶ τὰς μὲν θηλείας
ὡδὴ τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σαν ἄρτεμιν. τὸν δὲ ἄρρε-
ας κοινῇ πάντας ἐκίθηαι
βῶνι ἀπόλλων κυνηγτοῦ
τας ἀπέκτειναι ἐσώθην δὲ τῶ
μὲν ἄρρεϊῶν* ἀμφίων. τῆς
δὲ θηλείων χλωρὸς ἡ πρεσβύ-
θυτρά, ἢ νηλὸς στωάκην-
ος. κατὰ δὲ πλείλλας

ἐσώθηθεν ἀμύκλα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξέδυν δὲ ὑπὸ
 αὐτῆς, καὶ ξυῖος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νιόβη θήσας
 5 ἀφελίπουίᾳ, πρὸς τὸν πα-
 τέρ' αὐτὰνταλον ἦκεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεῖ δι' ὀξυμύχην,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οὐκ ἔτι, καὶ μεθ' ἡμέραν τῷ
 λίθῳ, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος τελευτήν, λάϊος τὴν ἑα-
 σιλείαν πῆελαβε. καὶ γή-
 μας θυγατρία μενοικέως,
 15 ἣν ἔνιοι μὲν ἰοκάστην, ἣν οἱ δὲ
 ἐπικασίω, λέγουσιν. χρόσαν-
 τος τῷ θεῷ μὴ γένναϊ. τὸν
 γέννησάντα γὰρ πατρὸς το-
 νον ἔπειθε. ὁ δὲ οἶνωθεὶς
 20 στυγῆλθε τῇ γυναικί. καὶ τὸν
 γέννησάντα ἐκθεῖναι δίδω-
 σιν οἱ νομῆαι πρὸναις διακρίβας
 τὰ στυγὰ. ἀλλ' οὐ πρὸς μὲν
 ὅστις θηκεν εἰς κηθαίρωνα. πο-
 25 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ κοριν-
 θίων βασιλείῳ τὸ βρέφος
 εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Melibœa intactæ remā-
 serunt: Et ab ijsdem Zeibus
 etiam, Et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uer-
 o Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; Ibiq; Iouem precat-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit La-
 ius regnum accepit, ductaq;
 Menœcci filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nascere-
 tur, parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori traiectis fer-
 reā fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendum, at hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt;

quæ sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob cædem abse patratam per contumelias, supposititiis, ac spurcius appellatur. qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntes occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

χωαῖ καὶ πείδομαι ἥνεγκαται. ἡ δὲ, αἰετοῦ (αὐτοῦ) ἀλλο-
ται. καὶ θορὰ πύσασα τὰ
σφυρὰ, οἰδῶπι καλεῖ. τοῦ
το θεμλίω τὸ ὄνομα δὲ τὸ
τοῦ πόδας αἰοῖσθαι. πελῶ
θεὸς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφε-
ρων τῆς ἡλικῶν ἐν ῥώμῃ, δὲ
φόνον ἀναιδίζεταί (αὐτὸ) βλη-
τος. ὁ δὲ πυθαγόριος ποδὶ
τῆς ποδὶ βοῖας μαθεῖν, οὐκ
ἠδύνατο. ἀμφὶ μέλιος δὲ εἰς
δελφούς, ποδὶ τῆς ἰδίων ἐ-
πινδάντω γονέων. ὁ δὲ θεὸς
εἰπὲν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν
γὰρ πατὴρ φονεῖσιν, τῇ
δὲ μητρί μεγέσεσθαι, ὅτε
ἀκούσας, καὶ νομίζων, ὅτι
ἔλεγε γελινῶσαι, κέρει
τὸν μὲν ἀπέλιπεν, ἔπειτα
τοῦ δὲ δὲ τῆς φωκίδος φε-
ρόμενος, σωτυ γράνει κα-
τάπνα σενὴν ὁδὸν ἐφ' ἧμα
τοῦ ὀχρυμλῶ, λαΐω, καὶ πο-
λυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος
ἦν λαΐου. καὶ κελύσαντος

ἐκχωρεῖν. καὶ δὲ ἀπείθειαν,
 καὶ αἰαβόλῳ, κτείνειαιτος
 τῷ ἱππῶν τὸν ἑτόρῳ. ἀγα-
 νακτῆσας οἰδῖ ποιοῦ, καὶ πο-
 5 λυφόντην, καὶ λάϊον ἀπέ-
 κτεινε. καὶ παρεγλήφω εἰς
 θήβας. λάϊον μὲν οὖν δαί-
 πῃ βασιλίδος πλαταιέων
 δαμασίστρατος. τὴν δὲ βα-
 10 σιλείαν κρέων μεθυτικῶς πα-
 ραλαμβάνει. τούτου δὲ βα-
 σιλίδου ὄψ, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε θήβας. ἔπειτα
 γὰρ ἦρα σφίγγα, ἥ μιν ὄψ
 15 μὲν, ἐχιδνῆς δὲ. πρὸς δὲ, τυ-
 φῶνος. εἶχε δὲ πρὶς ὧν ποῖ
 μὲν γυναικὸς. σῆτος δὲ, καὶ
 βίας, καὶ οὐρανὸν λέοντος,
 καὶ πῖ ὄρνυγας ὄρνιθας. μα-
 20 θοῦ δὲ αἰνίγματα πᾶσι
 μνηστῶν, ἡ δὲ τὸ αἰετὸν ὄρος
 ἐκείνη δέξω. καὶ οὕτως περὶ
 τεινε θηβαίοις. ἦν δὲ τὸ αἶ-
 νιγμα. τί βεῖ τὸ μῖα ἔχον
 25 φωνῶν, περὶ ποῦ, καὶ δι-
 ποῦ, καὶ τριποῦ γινέται.
 χρυσοῦ δὲ θηβαίοις ὑπάρχει

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugaliū alte-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus ædipus, &
 Polyphontem, & Laium si-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas peruenit. Laium itaq;
 Plataensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasit, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupavit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Echidna,
 & Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq; , ac
 cauda leonis, & avis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Me-
 sis ænigmata didicisset i Phy-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat qđ est hmōi, quod nā
 esset id animal, quod vna ka-
 bet uocem, et quadrupes bis
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracu-

los renuntiatum fuerat, iam ,
tum sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in
unum sæpenumero coeuntes,
soluissent, quid illud esset,
quærebat; quod, cum mini-
me reperirent, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
eaq; de causa pleriq; subinde
peribant. Ac postremo ad eū
modum Acmonē Creontis fi-
lio perempto, Creon ænigma
hmoi soluturo, & regnum, &
Laij uxore se tradituræ præ-
conis uoce renuntiarī iubet.
quod ubi ad Oedipi aures per-
uenit, ipse ita soluit: quod à
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse ait, nascitur enim
quadrupes infans, & quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectius, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio assūpto pede. i. scipione, tri-
pes dici pōt. Ipsa igitur. Sphīx
ex arce sese præcipitē dedit,
Oedipus idē regnū accipit, ac

χοιτος τηνικαῦτα ἀπαλλα-
γήσεται τῆς σφίγγος, ἡνί-
κα αὐτὸ ἀίνιγμα λύσωσι.
καὶ στυγιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξύπει τί τὸ λεγόμε-
νον ἔστιν. ἐπεὶ αὐτὸ δὲ μὴ εὐ-
σκον, ἀρπαγῆς εἷα, κατεβί-
βρωσκε. πολλάκις δὲ ἀχρὺ
λυμλίων. καὶ δὲ πλεονταῖον
αἰμονος τῷ κρείοντος, κρεῦσθιο
κρέων. τῷ, τὸ ἀίνιγμα λύ-
σονται, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ
τῷ λαΐου δώσειν χωαῖ κα.
οἱ δὲ πρὸς δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ ἀίνιγμα τοῖς
ἐπεὶ τῆς σφίγγος λεγόμε-
νον, αὐτὸ βρωπον εἶναι. γλυ-
νᾶται γὰρ περὶ ἅπαντα βρέ-
φος ὅτις τέτταρσιν ὀχρύμλιον
κώλοισι. τελειούμενον δὲ, τὸ 20
αἰθρωπον, δῖπασιν. γηρω-
τα δὲ, τρίτῳ περὶ λαμ-
βαίνειν βάσιν τὸ βάκρον. ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς ἀ-
κροπόλεως ἐαυτῷ ἑρρί - 25
ψα. οἱ δὲ πρὸς δὲ καὶ τῷ
βασιλείᾳ πῆραβε, καὶ τῷ

μητὸρ' ἄγχι μὲν ἄγνοον· καὶ
 παῖδας ἐπέκνωσεν ἐξ αὐτῆς
 πολυνεϊκῶν, καὶ ἑποκλῆα.
 θυγατὸρ' αὖ δὲ ἰσμήνην, καὶ
 αἰπυρίαν· εἰσὶ δὲ, οἳ γέννη
 ᾤσθαι τὰ τέκνα ταῦτα φα-
 σὶν ἐξ εὐρυγενείας τῆς Ἑσπε-
 ροῦς· φαιεῖται δὲ ὕδρον
 τῆς Λαοθαϊόντων, ἰοκάστη
 ὀμλὴ ἐξ ἀγχόνης ἐαυτῷ ἀ-
 νήρτησεν· οἰδίῳ δὲ ταῖς
 ὄψεσι τυφλώσας ἐκθνήδων
 ἡλαύνει· ἀρὰς οἷς παῖσι
 δόμῳ· οἳ τῆς πόλεως αὐ-
 τὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦν-
 τες, οὐκ ἐπὶ μῦθῳ· παραγ-
 νόμιος δὲ τὴν αἰπυρίαν, τῆς
 ἀττικῆς εἰς κολωνόν· εἴδα
 τὸ τῆς εὐμηνίδων ὄσι τέμε-
 νος, καὶ δίξει ἰκέτης· περὶ δὲ
 χεῖς ἔστη θυσίᾳ· καὶ με-
 τ' οὐ πολὺ χρόνον ἀπέπα-
 ρεν· ἑποκλῆς δὲ, καὶ πο-
 λυνεϊκῆς παρὶ τῆς βασιλείας
 σιωπῇ θύεται πρὸς ἀλλή-
 λους· καὶ αὐτοῖς ὁδοὶ τὸν
 ἔδρον παρ' αἰαντὸν ἀρ-

matem ignorans duxit ux-
 rem, de qua etiam polynicem
 et Eteoclem mares, femineiq;
 sexus Ismenē, et Antigonem
 procreavit. Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos es-
 se, ex Eurygenea Hyperphan-
 tis filia. Demde, ubi, quæ an-
 tea latuerant: in lucem tan-
 dem prodire: Iocasta qui-
 dem laqueo sibi collū fregit.
 Oedipus autem, oculis orba-
 tus Thebis pellitur, ac filios
 execratus q; ab urbe parētem
 ejci spectantes, cum ab iniu-
 rianon defenderunt. Prosfugie
 igitur cum Antigone in Colo-
 num Atticæ terre, populiq; lo-
 cū, ubi Eumenidum lucus uia-
 sebatur, in eo supplex conse-
 dit. Inde fuit à Theseo susce-
 ptus, neq; ita multo post e-
 ni ta migravit. Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur, placuit, ut
 annum ὑπὲρ ἑκάστην p uces ad mini-
 straret. Sūt, q Polynicē prius
 regnare cœpisse aiunt. Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteo-
clem prius imperare cœpisse,
net regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit, quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi tum Tyz-
deo Oenei filio, q tum quoq;
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Aprō, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponsos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Aprī
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polym-
ces, uxorem capit. Adra-
stus item utrumq; in patriam

χειν. Ζηνὲς μὲν ἔν λείτοισι πρῶ-
τον ἄρξαιτος πολυνείκω
παραδῶναι μετ' εἰαυτῷ τῷ
βασιλείῳ ἐποκλεί- πνὲς ἡ
πρῶτον ἐποκλείουσ ἄρξαιτος
ὅς, μὴ βούλεσθαι παραδῶ-
ναι τῷ βασιλείῳ. φυγα-
δῶ δεις οὖν πολυνείκης ἐκ
θεῶν, ἥ κεν εἰς ἄρτος, τόν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῖπλον ἔ- 10
χων. ἐβασίλιδε δὲ ἄρξαιτος
ἄσθρατος ὁ ταλαοῦ. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
πρασπιλάζει. καὶ σπασπῇ ἐι
μάχῳ τυδίῳ δὲ οἰνέως φά- 15
γοντι καλυδῶνα. χινομέ-
νης δὲ ὀξείφνης βόης ἐπιφα-
νεὶς ἄσθρατος, διέλυσεν αὐ-
τοῦς. καὶ μαίτεως πινὸς ὑπο
μνηθεὶς λέγοντος αὐτοῦ, καὶ 20
πρῶ, καὶ λέοντι συζῶξαι
ταῖς θυγατράσ, ἀμφοτέ-
ροισι εἴλθο νυμφίοις. εἰρη-
νῆς δὲ τῆς ἀσπίδων, ὁ μὲν,
καὶ πρῶ πρῶτομῶ. ὁ δὲ, λέ- 25
οντος. χαμεὶ δὲ δὴ πῖπλῳ
μὲν τυδίς. ἀφ' αἰνὸν δὲ, πρῶ

λυνείκης. καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀμφοτέρωσι εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπῆρχετο κατὰ ξειν-
 κὴν πρῶτον ἰδὼτὶ θήεσθαι ἔ-
 5 σπιδε σφατθῆναι, καὶ
 τὸν ἀεισέας στυγερῶς ἐκ-
 ἀμφιάραος δὲ ὁ οἰκλέας
 μαίτις ὦν. καὶ περὶ οὗτος ὁ-
 πι δὲ πᾶντας τὸν σφατθῆναι
 10 σαμῶσιος χωρὶς ἀσφάτου πε-
 λουτῆσαι, αὐτὸς τὸν ὦκει
 σφατθῆναι. καὶ τὸν λοι-
 πούς ἀπέρεπε. πολυαεί-
 κης δὲ ἀμφικόμῳ πρὸς ἱ-
 15 φιν τὸν ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
 θεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάραος
 αἰαγκαδεῖν σφατθῆναι.
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μον ἐριφύλη. ἀμφιάραος
 20 μὲν δὲ ἀπεῖπεν ἐριφύλη πα-
 ρὰ πολυαείκοιο δῶρα λαμ-
 βάνειν. πολυαείκης δὲ δεύς
 αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν ἀμ-
 φιάραον πεισαι σφατθῆναι.
 25 ἦν γὰρ ἰδὼτὶ πάντης. γέλομε-
 νης γὰρ αὐτὴ πρὸς ἀσφάτον,
 διαλυτῶμενος, ὥμοσε πρὸς

suam quamq; reduclurum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit, quare
 praestantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphiaz-
 raus autem Oicleis filius na-
 tacinadi peritissimus, quod om-
 nis in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse per-
 spiciebat, hac Thebanā expe-
 ditionē detrectabat, quā et reli-
 quos dehortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphin Alecloris
 filiū cōtendit, ab eoque precib.
 exposcit, ut, qua posset rōne
 Amphiarāū ad militiā capes-
 sendam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur, Amphiaz-
 raus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat, id
 enim ī ipsius erat manu; nam
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, diffēsione solueret.
Adrastus soluto colloqo, q̄cqd
iter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela
turum iureiurando confirma
uit. quo igitur tpe cōtra The
bas belli rō inibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba
tur, contra uero Amphiaraus
dissuadebat: quo circa Eriphy
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra
stum. Tum Amphiaraus eam
subire militiā coactus, filijs i
pat, ut simulac per etiā lice
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducib; septē, i Thebas exerci
tū dūctare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiaraus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippo
medō Aristomachi, sue, ut a
lijs placet, Talai. Hi argui
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fi

ων ἄσρατος διαφύλῃ, δια
κρίνειν ἐριφύλῃ συγχωρῶ
σαι. ὅτε ἔν ἡδὲ θήβας ἔδει
στρατεύειν, ἀσράτου μὲν πα
ρακαλοῦντος, ἀμφιαράου
δὲ ἀχρεῖ πονῶς, ἐριφύλῃ τ'
ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν
ἀσράτον στρατεύειν. ἀμφιά
ραος δὲ αἰάκῃ ἔχων στρα
τεύεσθαι, τοῖς πασι καὶ το
λαῖς ἔδωκε πελιδνέισι, τὴν
πεμντόρα κτείνειν, καὶ ἡδὲ
θήβας στρατεύειν. ἀσρά
τος δὲ στυαθεροῖσας σὺν ἡγε
μόσιν ἐπὶ αἰ, πολεμεῖν ἔει
πεν δὲ θήβας. οἱ δὲ ἡγε
μόνοι ἦσαν οἱ δὲ, ἀσράτος,
ταλαοῦ. ἀμφιάραιος, οἱ
κλέοιο. καὶ πανόιο, ἰππομόδοιο.
οἱ δὲ, λέγουσιν ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ὅς ἄριστοι. πολυνείκης
οἰδὶ πόδοις, ἐκ θηβῶν. τυδῆος
οἰνέως αἰτωλός. παρθενο
παῖος μελαίνωνος, ἀργείος. 25
πινὲς δὲ τι δία μὲν, καὶ πολυ
νείκῃ, οὐ κατερεῖ μοῦσι.

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 πὶ αἰτίου κλον. Ἰφίον, καὶ μὴ
 κισία. πρᾶξι νόμοι δὲ εἰς
 νημέαι, ὅς ἐβασιλεύει λυ-
 5 κούργου, ἐξήπτω ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τὸ ἄδῃ κρήνῃ
 ὁδοῦ, ὑψιπύλῃ, ἡ λημνία,
 ὅτις νύπτον παῖδα ὄντα ὁ-
 φέλτῳ ἀχλὶ ποῦσας, ὃν ἐ-
 10 βεβη. Ὀβρυδίκης ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένους γὰρ
 αἰ λημνίαι ὕδρον. θόαιτα
 σεσωμένον, ἐκείνον μὲν ἐκτε-
 ται. τῷ δὲ ὑψιπύλῃ, αἰ-
 15 πεμπύλῃ. διὸ σφαγεῖσαι
 ἐλάτρουε πρὸ λυκούργου.
 δεικνυούσης δὲ τῷ κρήνῃ,
 ὁ παῖς ἀχλὶ φθίει ὡς πρὸς
 κοντος διαφθείρεται. τὸν
 20 μὲν οὖν δρᾶκοντα ἐπιφανεί-
 τες οἱ μὲν ἐσθλατοῖς, κτείνου-
 σι. τὸν δὲ παῖδα δαΐπλοισι.
 ἀμφιάρκας δὲ εἰπὶ ἐκεί-
 νοις τὸ σημεῖον ἔστω τὸ τα-
 25 μέλλοντα προμαρτυρεῖ,
 ὁδοῦ. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 μογον ἐκάλεσαν. οἱ δὲ ἐ-
 30

lius Aetolus, Parthenopaeus
 Melamonis Arcas. Sūt, q Ty
 deū, et Polynicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Eteo-
 clū, Iphiu, et Mecisteū recon-
 sent. Profecti uero in Nemoā,
 cui Lycurgus rex praeerat,
 aquā deposcūt, et bis ad fontē
 tē nīe dux fuit Hypsipyle, ve-
 lītō infante paruulo Opheli-
 ae nōie, Eurydices, ac Lycurg-
 gi filio, cuius ēt nutritrix erat,
 nam, cū Lemniē mulieres ab
 ea Thoanīe parē seruatiū fuisse
 cōperissēt, illū obruncas-
 rūt. At Hypsipylem uendider-
 runt. Quo circa uenē tuendae
 gratia apud Lycurgum set-
 uiebat. Ea, intrea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 gli apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Ama-
 phnataus, ad inquit prodigi-
 um futura praeunūciat. Sed
 et hunc puerum Archem-
 rum uocatur, et in eius etiam

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Etœ-
clus, cæstibus Tydeus, cursu,
& disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucta Polymces, ar-
cu Paribenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere; Ty-
deum Etœcli oratorem, ut ex
constituto regnū Polymici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Etœcles Adrastū, & com-
militonum mandata nibili fas-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus-
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Meonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus q̄dem ad
Iiomoloidē portā tēdēt. Cas-

cu3a

σαν ἐπ' αὐτῷ ἃ τῆς νεμέων
ἀγῶνα. καὶ ἵπῳ μὲν εἰρή-
σεν ἄσρατος. σάδῳ δὲ, ἐπὶ οὐ-
κλος, πυγμῇ, τυδὺς. ἀρμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιαράκος,
ἀκοντίῳ, λαοδόκος, πάλη, 5
πολυεικής. τόξῳ παρθνο-
καῖος. ὡς δὲ ἡ λῆθον εἰς τὸν
κεβαρῶνα, πέμπουσιν τι εἶνα
προερονῶτα ἐποκλεί- τῶ
εἰσιλείαι παραχωρεῖν πο- 10
λυεῖται, καὶ δὲ σιμῶν. ὅ-
μῳ προσέχοντος δὲ ἐποκλέ-
ουσιν, διὰ περὶ τῆς θεοῦ
τυδὺς ποιούμενος, καὶ εἶνα
προελαύνμενος, πάντων πε- 15
ριεγλίθῳ. οἱ δὲ πεντήκοντα
ἀσρατοὶ ὁπλίται ἀπὸν-
τι εἰς ὁρὸν ἔχον αὐτὸν, πάν-
τας δὲ αὐτῷ χωρὶς μαίονος
ἀπὸν τεινε. καὶ περὶ τῆς 20
στρατοῦ περὶ τῆς λῆθον. ἀρχειο-
ι δὲ εἰς ὁρὸν εἰσὶν, προσέ-
χον τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ αὐτῶν, ἄσρατος μὲν 25
ταῖς ὁμολογίαις πύλας ἔ-
σῃ. καὶ παρὸς δὲ πρὸς ταῖς

ὠκυγίαν· ἀμφιπόρος δὲ,
 πῆρ' αὖ τὰς προίτιδας, ἰππο-
 μέδων δὲ, πῆρ' αὖ τὰς ὀγκαι-
 δας. πολυαείκης δ', πῆρ' αὖ τὰς
 5 ὑψίστας, πῆρ' ἀνοπαῖος, πῆρ' αὖ
 τὰς ἡλέκτρας, τοῖδ' οὖν δὲ,
 πῆρ' αὖ τὰς κρηνίδας, καὶ δώ-
 πολισε δὲ καὶ ἐπεκληῖς θυ-
 βαίου, καὶ κατὰ σῆμα ἡγε-
 10 μόνος, ἴσως ἴσοις ἔταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὲ γλίοιτο τῷ πο-
 λεμίων ἐμαυτοῦ. ἦν δὲ
 πῆρ' αὖ θεβαίοις μάστις τειρε-
 σείας δὴήρου, καὶ χαρμυλῶ
 15 σύμφης, ἀπὸ γλώσσῃ οἰθαίου
 τῷ ἀπαρτῷ γλιόμενος τυ-
 φλὸς τὰς ὀράσεις. οὐ πε-
 ρὶ τῆς πηρώσεως, καὶ τῆς
 μαστικῆς λέγον' ὁ λόγος διὰ
 20 φοροῖ. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ὑπὸ θιδῶν φασὶν τιφλωθῆ-
 ναι, ὃ π' τοῖς αἰθρώποισι, ἀ-
 κρὺ πῆρ' ἢ θιδῶν, ἐμάνυε. φε-
 ρεκύδης δὲ ὑπὸ ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τιφλωθῆναι. οὐ γὰρ γὰρ
 τῷ χαρμυλῷ προσελθὲν τῇ
 ἀθηνᾷ, γυμνὸν αὐτὸν παῖ-

paneus uero ad Ogygiā. Am-
 phiaræus ad Proetidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 thenopæus ad Eleetram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nide tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Etocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset hos
 fies superare, uaticinantium
 consilio conquiuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi uniu-
 us Spartorum, Satorum uē, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quòd
 mortalibus, quæ latere uoluis-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem à Pallade lumimbus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclo Menææ carissima

esset, ei nudam per omnia
Deam uidere licebat, eamq;
manibus suis erutis illius ocu-
lis cæcum fecisse, at Charis-
clò Palladem, ut patri oculos
restitueret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem omnium aurium
garrutum intelligentem fecis-
se, eundemq; Cyaneo sceptro
condonasse: qd̄ gestans æque,
atq; oculatus tutò incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicatum aliquândo Tirez-
siā nō p̄cul à Cyllene coeun-
teis angues baculo cecidisse,
etiāq; de uirō in mulierē muta-
tū fuisse, et rursus ita coeun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in priorē uiri formā
redūisse. quo circa, Iuno,
at Iupiter ambigentes: mulie-
res ne, an uiri maiorem in co-
eundo uoluptatem caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille de no-
nem, at decem, quæ inter

τὰ ἰδῆν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τῷ ὀφθαλμοῦς αὐτῇ καὶ τα-
λαρομλῆν, πηρὸν ποιῆσαι.
χαρμκλῶς ἢ διομλῆς, ἀκρη-
ταστῆσαι πάλιν τὰς ὀρά-
σας· μὲν δ' αὖ καμλῆν τῷ ποιῆ-
σαι, τὰς ἀκοὰς διακρινά-
ρας, ἃ παλιν ὀρνίθων φωνῶν
ποιῆσαι σιωεῖναι· καὶ σκῆ-
πτρον αὐτῇ δωρεῖσθαι κυνὰ ἰο-
νιον· ὃ φέρων, ὁμοίως τῆς βλά-
ποισιν ἐβλάδιζεν. Ἡσιόδους δὲ
φησιν, ὅτι θεασάμενος πῶδ' ἔ-
κυλλήνην ὃ φας σιωοιστάζον-
τας, καὶ ζῦτοις ἰώσας, ἐγλῆει
τὸν αὐτὸς γυνή· πάλιν δὲ
τῷ αὐτῷ ὃ φας πῶδ' ἀπὸ τῆς
συναστῆζοντας, ἐγλῆτο ἀνὴρ.
διό τ' ὁρῶν, καὶ ξύς ἀμεισβῆ
ζῶντες πότρον, τὰς γυναι-
κας, ὃ τῷ αὐτῷ ὃ φας ἢ δίδου
μᾶλλον ἐν ταῖς σιωοιστάς
συμβάειν, ἢ τὸν ἀνέκρινον. ὃ
δὲ ἐφ' ἰθ' μοισδῶν πῶδ' τὰς
σιωοιστάς οὐσῶν τὰς μελ' ὃ, αὐ-
τῶν αὐτῶν ἢ δίδου. τὰς δὲ δὲ
καὶ γυναικας· ὃ θεν ἢ ρα μελ'

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ξόλ'ς δὲ
τὴν μαυτικὴν αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ὑπὸ τειρεσίῳ λεχθεὶς
πρὸς δία, καὶ ὕραυ.

5 Ἰὺν μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν
τῇ πεταὶ αὐτῇ,
Τὰς δὲ δέκα ἐμπύμωλ'ησι
ζωνὴ τῶν πουσά νόημα.

Εὐλόφω ἢ καὶ πολυχρόνιος. οὐ
10 τοῦ ἦν θεαίαις μαυτ'δύμε
νος, εἰ πε νικῆσθ'ν. ἐὰν μὲν οἱ-
κός ὁ κρείν'τος ἄρ' σφάγ'ον
αὐτ' ἐπιδ'ω. ὅτ' ἄκού'ας με
νοικός ὁ κρείν'τος, ἐαυτ' πρὸ

15 τῇ πυλῶν ἐσφαξε. μάχης ἢ
ζηνόμ'λης, οἰκαδ' μείοι μέχ'ρι
τῇ τειχῶν σιωδιώχον'αν. καὶ
καπανός ἀρ' πάλ'ας κλίμα-
κα, ἥδ' τὰ τείχη δι' αὐτ' αἰήδ'.

20 καὶ ξόλ'ς αὐτ' κεραυνοῖ. τοῦ
του δὲ ζηνόμ'λιον ἰόπαοις
τῇ ἀρ' γί'νεται. ὡς δὲ
ἀπώλλωτο πολλοί, δόξαίς
ἐκατ'όρ'αις τοῖς στρατόμα-

25 σι, ἐποκλῦς, καὶ πολωεί-
κ'ης, πρὸ τῆς βασιλείας μο-
νομαχοῦσι, καὶ κτεί'οι'οις

cocundū uoluptatis partes ca-
piūtur, nouē mares, at mulie-
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p' luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q' Tiresiā.
Ioui, Iunoniq; ita respondi-
se ferunt.

Parte una è denis mas parti-
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longa uā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.

Hic itaq; Thebanis futura p-
dicens eū uictorē fore, inq't, si
Menæceus Creōtis filius sese
Marti uictimā deuoueret. Qd'
ubi Menæceus audiuit, sei p'm
ante portas maēt'auit. Deinde
pugna commissā Cadmeos ad
muros usq; p'secuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in sum-
mos maros cōscendit, eūq; Ius-
piter fulmine iētū interemit.

Quo factō Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq; exercitus snia Eteoz

cles, & Polynices singulari
certamine pugnanti, ac mutuis
se uulneribus necant. Noua
rursus pugna conferta Asta-
ci filij rem fortissime ges-
serunt. Ismarus enim Hippo-
medontem prostrauit* Lea-
des Eteoclum. Amphidicus
Paribenopæum à Periclyme-
no Neptuni filio cæsum fuisse
narrat. Melanippus ad hæc
nouissimus Astaci filius Tys-
deum in uentre percussit, qui
cum semianimis iaceret, Pal-
las ab Ioue impetratum reme-
dium attulit, quo illam fas-
ceret immortalem. Quod
cum accepisset Amphiarus,
Tydeum usus, quoniam ipse
sum præter sententiam suam
Agiuos ad bellum Theba-
num compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tra-
xit. Tydeus, quod ab eo uul-
neratus esset, illum occide-
re, deuactamque de capite
cerebrum absorbuisset, id
ubi Pallas animaduertit, in-
dignata

ἀλλύλουσ. καρτερὰς δὲ πα-
λιν γλομελῆς μάχης, οἱ ἀ-
στικοὺ παῖδες, ἡέσθουσι,
Ἰσμευρος μὲν γὰρ ἵππου μέδον-
τα ἐπέκτεινε.* Λεάδης δὲ
ἑτέοκλον. ἀμφιδίκος δὲ, πρὸ
Διοπαῖον. ὡς δὲ αὐρυπίδης
φύσιν πρὸ Διοπαῖον ὁ ποσει-
δῶνος παῖς περικλύμενος
ἐπέκτεινε. μελαίπωρος δὲ ὁ
ὀλοῖπός τῃς παίδων, εἰς
τῷ γαστρίᾳ τυδῆα πρῶ-
σκεῖ. ἡμιδμήτου δὲ αὐτοῦ
καίμλιον, πρὸ διὸς αἰτηθεῖ-
μένη ἀθανάτοφάρμακον ἦνευ-
κε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν
ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφια-
ραος δὲ αἰδομένης ἑσθῶ, με-
σῶν τυδῆα, ὅτι πῆλ' ἐ-
κείνον γλώμῳ εἰς θήβας
ἔπεισε ἑὸν ἀργείοισι στρα-
τὸν εἶδαι, τῷ μελαίπτου
κεφαλῶν ἀχρεμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πῖπτοκόμηνος δὲ
τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτὸν. ὁ
δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον,
ἐξεβρόχυσεν αὐτὸν. ὡς δὲ
εἶδεν

sic
enim

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχῷ χεῖρα,
 τὴν δὲ ὀργισίαν ἐπέχετ', ἣ
 ἐφθύνεσεν. ἀμφιγάρῳ δὲ
 φούροντι πρὸ ποταμὸν ἰσ-
 5 μνὸν πρὶν ἔτι περικλυμέ-
 νου τὰ νῶτα βωθῇ, ξύς κε-
 ραυτὸν βαλὼν, τὴν γῆν διέ-
 σπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βάτωνι, ὡς
 10 δὲ αἴιοι, ἐλατῆων ἠέκρυφθη,
 καὶ ξύς ἀδάνιατον αὐτὸν
 ἐποίησεν. ἄσπρασεν δὲ μόνον
 ἱππὸς δίοσπεν αἰρίων. τοῦ-
 τον ἐκποσειδῶνος ἐγλίνυσεν
 15 δὴ μῆτηρ εἰκαδείσα ἐριννυῖ
 κατὰ τὴν σπυνοσίαν κρέων
 δὲ τὴν θηβαίων βασιλείαν
 πρᾶλαβὼν, τοῦ τ' ἀρχαίων
 νεκρὸν ἔρριψεν ἀτύθοισ.
 20 καὶ κηρύξε' μηδὲνα δά-
 πειν, φύλακας κατέστησεν.
 αἰπρὸν δὲ μία τῆς οἰδῆπο-
 δος θυγατρῶν κρύφα τὸ πο-
 λυεῖκος σῶμα κλέψασα
 25 ἔθαψε. ἣ φωραθείσα ὑπο-
 κρέοντος, αὐτῷ τῷ τάφῳ
 ζώον ἐκρύφατο. ἄσπρα-

dignata beneficium eiusce-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quàm, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra des-
 biscit; Mox ille cum curru si-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Blattono,
 eo terræ hiatu absorptus est,
 & postea nunquam, uisus est.
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 nauit. Vep̃ Adrastus ab Ax-
 rione equo uectus ī tuiū euas-
 sit. Hunc Ceres in Erminyis
 formā cōuersa, ex Neptumi cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 norum cadauera insepulta p-
 iecit. Quinetiam, ubi ediz-
 flo præcepit, nequis ea se-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filiarū superstes Poly-
 nicis corpus, quod occulte hu-
 madum curarit, à Creōte des-
 phēsa, uiua cōj citur in sepul-

ebriū. Adrastus, aūi Athenas
 pfectus, ad Misericordie arā
 cōfugit, atq; pāctis supplicatio-
 nibus, Cadaverū tumulādi po-
 testatē p̄cabatur. Tū Athe-
 nenses cōparatis militū copijs
 duce Theseo Thebas capiunt,
 cadavera suis sepeliēda cōces-
 serūt. Et in Capanei rogū cō-
 flagrantē cōiux Euadne Iphiz-
 elis filia seipsam coniecit, &
 suo cū marito cōcremari non
 subterfugit. Decimo autē post
 anno casorum ad Thebas du-
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 si dicas latine posthumi, pater-
 nas cædes ulturi, bellum. cōtra
 Thebanos gerendū statuerūt:
 deq; belli exitu oraculum sci-
 tātib. ipsis, Deus victoriā uati-
 cinatur, si Alcmaeon duce bel-
 lū capestāt: sed Alcmaeon hu-
 iusce expeditionis p̄fecturā
 detrectabat, prius, quā de ma-
 tre suppliciū capiat, nihilo tā-
 secius ad id bellū cōcedit. Nā,
 cū Eriphyle pep̄lū à Thersan-
 dro Polynicis filio. accepis-

τος δὲ εἰς ἀθήνας ἀφικόμε-
 νος, ᾤδ' τὸν ἐλέου βαμὸν κα-
 τέφυγε. καὶ ἱκετηρία θείῃς,
 ἡγεῖον δ' ἀπ' εἰν τῶν νεκρῶν.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μὲν δ' ἰστέως
 στρατεύοντες, αἰροῦσι δ' ἡ-
 βας. καὶ τῶν νεκρῶν τῶν
 οἰκίαις δοῦναι δ' ἔδει. τῆς
 δὲ καπαεῶς καλομένης πυ-
 ρᾶς, δι' ἧς ἡ καπαεῶς το-
 μὴ γυνή, θυγάτηρ δὲ ἰφιδῶς
 ἐαυτὴν βάλοι' (συγκατε-
 καίετο). μὲν δὲ ἔτι δ' ἔκει. οἱ
 τῶν ἀρχομένων παῖδες κλυ-
 τώτεροι ἐπίγονοι, στρατεύοντες
 ἦν δ' ἡ βας προσηγορῶν τοῦ τῶν
 πατέρων. δαίχων πικρῆς
 (αἰδοῦναι βουλόμενοι. καὶ μετα-
 τολομένοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ-
 δέσποσε νίκῃ, ἀλκμαίωνος
 ἡγουμένης. οἱ μὲν δ' ἀλκμαίων
 ἡγεῖται τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμενος, πρὶν πύκαθαι
 τὴν μητέρα, ὅπως στρατὸς
 εἴται. λαβοῦν' γὰρ ἐμφύλιος
 πρὸς δ' ὁρσάνθρου τῶν πολυ-
 τεικῶν τὸν ὄρεον, καὶ τὸν πέ-

posthumi

πλον, στανέπεισε, κὺ δ' ὅτ' παῖ
 δας στρατεύεσθαι. οἱ δ' ἤγε
 μὸν ἀλκμαίων ἀλόμῃνοι,
 θῆβαις ἐπολέμοιο. ὅτ' αὖ
 δὲ οἱ στρατεύμενοι οἷδε, ἀλ
 κμαίων ἀμφιστράου, κὺ ἀμ
 φίλοχος. αἰγιαλὸς ἀσφά
 σου. διομήδης τυδείως. πρί
 μαχος πρὶνιοπαίου. δι' ἔ
 10 λος καπανέως. θάρ' ἀνδρὸς
 πολυεΐκοις. οὐρύπυλος,
 μυκισέως. οὗτοι πρῶτοι
 μὲν πορεύσιν τὰς πύλεις καὶ
 μᾶς. ἐπειτα τῆς θηβαίων
 15 ἐπὶ λθόντων, λαοδάμαστος
 τῷ ἐπικλέωδ' ἡγυμνίου, γλο
 ναίως μάχονται. καὶ λαο
 δάμας μὲν αἰγιαλέα κτεί
 νει. λαοδάμαστα δ' ἀλκ
 20 μαίων, καὶ μὲν τὸν οὐτόν
 θάνατον, θηβαῖοι συμφύ
 λωσιν εἰς τὰ τεῖχη. τειρε
 σίου δ' εἰ πότιος αὐτοῖς πρὶς
 μὲν ἀργείοις κέρυκα ποδὶ
 25 διαλύσεως ἀρσέλλειν, αὐ
 τὸν δ' ἐφύγειν. πρὸς μὲν οὖν
 πολεμίοις κέρυκα πέμπτου

sei suorum filios ad eā pro
 uinciam belli capeffendam in
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omniū calculis Alcmaeone Im
 peratore, Thebas oppugna
 tum ierunt, qui uero hanc mi
 litiam secuti sunt, hi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilochnus Am
 phiarai filij. Aegialeus Adra
 sti. Diomedes Tydei. Proma
 chus Paribenopaei. Capanei
 Sthenelus, Polynicis Ther
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir
 ca uicos depopulantur, qua in
 re Thebani suis opem latu
 ri eruptione facta Laodamante
 Etroclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laoda
 mas Aegialcum necat, Laoda
 mantem uero Alcmaeon, quo
 casso Thebani ad mœnia con
 fugiunt. qui Tiresiae uatis con
 filio moniti ad hostes feciales
 de pace petenda mittuntur. Ip
 si uero interea fugam capef
 sunt: siquidem coniugibus, li
 berisq; suis oib. supra uehicu

APOLLODORI

collocatis, relictæ urbe
 abierunt, atq; ubi per noctem
 ad Tilphusium fontem per-
 uenerunt, Tiresias cum eo
 de fonte sumptam aquam cui
 diffime bibisset: improuisa,
 ac repentina morte, uitam
 reliquit. Thebani uero diu,
 multūq; peruagati Estiæā ur-
 bem absē conditā incoluerūt.
 Argiui interea cognita The-
 banorum fuga, congregiuntur
 Thebas, ac præda collecta,
 et muros euertunt, ac ur-
 bem totam deuastant, ac præ-
 da partem Delphos ad Apol-
 linē mittunt cū Tiresiæ filia,
 cui Mantō nomē erat: uoue-
 rant enim ipsi, captis, diru-
 ptisq; Thebis spoliortū pstan-
 tissimum, ac nobilissimum illi
 dono missuros, post, ubi ab ar-
 giuius Thebæ captæ sunt, Al-
 cæon, quod in eum quoq;
 dona Eriphylem matrem ce-
 pisse, rescuisset, maiori suc-
 cēsus est iracundia, et accep-
 to ab Apolline responso, cam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰαβιβάσαν-
 τες ᾗδ' τὰς ἀπὸ νύκτας,
 καὶ γυνῆς, ἐκ τῆς πόλε-
 ως ἐφύγον· νύκτωρ δὲ ᾗδ'
 τὴν λεγούσιν Πηλοποιάν 5
 κρήνην πρὸ γλομφίων αὐτῶ-
 τερεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν,
 αὐτῆς, τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ᾗδ' πολὺν διελ-
 θόντες, πάλιν ἐστασίακτι· 10
 ἄνθρωποι κατ' ὅκνον· ἀργεῖοι
 δὲ ὕστρον τὸν στρατόν τῆς
 Θηβαίων μαζόντες, εἰσέασιν
 εἰς τὴν πόλιν. καὶ στυαθεοί-
 ζοισι τὴν λείαν, καὶ καδαί- 5
 ροῦσι τὰ τεῖχη. ἣ δὲ λείας
 μένος εἰς δελφούς πῖμπου-
 σιν ἀφ' ἁλλανι· καὶ τὴν τει-
 ρεσίον θυγατέρα μαινώ· ἥν
 ξαντ' ὅρ' αὐτῶν θήσας ἐλόν 20
 τες, τὸ κάλλιστον τῆς λαφύ-
 ρων αἰαθήσκειν· μετὰ δὲ τῆς
 Θηβαίων ἀλῶσιν, αἰδομένο-
 ς ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
 δῶρε εἰληφύαν ἐριφύλιω 25
 τὴν μητέρα, μᾶλλον ἢ γυναι-
 κτησὶ· καὶ χράντος ἀφ' ἁλ-

λατος αὐτῷ τὴν μητέρα ἀ-
 πίκτειν. αἱ οἱ μὲν μᾶλλον
 λείψοι σὺν ἀμυλώχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνει τὴν ἐρ-
 5 φύλιν. αἱ οἱ δὲ ὅτι μόνος.
 αἰλκμαίωνα δὲ μετῆλθε
 ἐμνύς τοις μνησίου φόνου.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρηαδία περὶ οἴκλια*
 10 πρᾶγνεται. ἐκείθεν δὲ εἰς
 Ἰωφίδα περὶ φυγία. κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπὸ αὐτῷ ἀρσι-
 νόῳ γαμῆ τὴν ὄντου θυγα-
 τῶρα. καὶ τόν τε ὄρμον, καὶ
 15 τὸν πέπλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλομῖνος δὲ ὕσδρον τῆς
 γῆς δὲ αὐτὸν ἀφόρε, χρύσαν-
 τος αὐτῷ τῷ θεοῦ, περὶ ἀχ-
 λαδον ἀπείκει, καὶ πρὸ ἐκεῖ
 20 νον πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον περὶ οἶνέα πα-
 ράγνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ἐκείνεται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀλικόμηνος εἰς θεσ-
 25 πρων, τῆς χώρας ἀπι-
 λαύνεται. πλοῦταίον δὲ
 εὐδὲ τῆς ἀχλαῶον πηγᾶς πα-

necauit. Nec de sunt, q. Amphibi-
 lochi ēi germani fratris adiu-
 mēto matri suae cādē intulisse.
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt. Tameisī plures sunt au-
 ctiores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmissum fuisse
 testentur. Alcmaeonem uero
 ob infelicissimū matris suae si-
 nem furij exagitatum, ac sue-
 ribundum legitur in Arcadi-
 am imprimis ad* Oicleum se
 recepisse. Illinc autē Psophidē,
 ad Phegeū cōmeasse, a quo pe-
 lustratū, cādus ergo Arsinoē
 eiusce filiā uxo rē duxisse, cui
 ēi monile, ac pepulum dono de-
 disse. Postea uero q̄ ea de cā
 summa frugum inopia, ac fa-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Acheloum cōmigrans
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oeneū pficiscitur, eiusq; hos-
 pitio usus ē. Inde ad Thestro-
 us pfectus ab eoq; finitimi res-
 pellitur. Demū, ad Acheloi fon-

tes concessit, ab eoq; expiatur:
nec non illius filiam Callir-
rhoen, & quem locum Ache-
olus exaggerarat, urbem ibi
ab se construatam habitavit:
Mox autem Callirrhoe mor-
nilis, pepli q; habendi cupi-
dine extimulata, ni prius ea
consequatur, secum coitu-
ram nunquam, diebat.
quamobrem Alcmaeon Pso-
phidem profectus, Phegeo in-
quit uaticinio fuisse renun-
tium, se furore tam libera-
tum iri, cum monile Del-
phos delatum Apollini dedi-
carit: & peplum: Hæc ille
Alcmaeonis uerbis credulus
tradit. Postea, cum ei à
famulo denuntiatum esset,
quod hæc Callirrhoe, sibi in-
fidijs à Phegei liberis Te-
meno, & Axione patris im-
perio circumuentus è medio
tollitur: Arfinoem uero id fa-
ctum increpantem Phegei fia-
lij coniectam in arcam Te-
geā transfuebūt, atq; Agapez

ραχινόμλος, καθαίρει ταύτην
ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου
θυγατέρα καλλιρρόην λαμ-
βαίνει. καὶ ὁ ἀχελώος περὶ
σέχων τὸ πονητὶς κατ' ὥ-
κησεν. καλλιρρόης δὲ ὕσδρον
τόν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῖπλον
ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λε-
γούσης οὐ σωοικύσειν αὐτῇ,
εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παῖς
ραχινόμλος εἰς Ἰωκίδαν
ἀλκμαίων φηγεὶ λέγει πε-
διώδου τῆς μαλίστ' ἀ-
παλλαγὴν ἑαυτῇ, ὅταν τὸν
ὄρμον εἰς δελφοὺς κομίσει·
αἰαδῇ, καὶ τὸ πῖπλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι, μινύσαν-
τος δὲ θοράκωνός, ὅτι καλ-
λιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκο-
μιζεν. ὡς θοῦδ' εἰς Ἰωκίδαν
φηγεὶς παίδων τιμίου, καὶ
ἀξίανος ἐπιτάξαι τοῦ
φηγεὶς, αἰαρεῖται. ἀρσι-
τόν δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ
φηγεὶς παῖδες ἐμβιβάζουσιν
εἰς λάρνακα, κομίζουσιν
εἰς τῆκεν. καὶ δίδωσιν ἀγα-

adepus
a fferchal
15

πίνουσι· κατὰ δὲ σαμῆλοι ὅ
 αἰλκμαίωνος αὐτῆς φόνον.
 καλλιρόν δὲ, τῷ αἰλκμαίω
 νος ἀπώλειαι μαδούσα,
 5 πωλυσιάζοντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτέται τὸν γελυνυλίου
 παῖδας ὅς αἰλκμαίωνος αὐ
 τῇ, λείδου πλείους· ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσονται φό
 10 νον· γελύμλοι δὲ, ὁζαίφνης
 οἱ παῖδες τέλειοι, αὐτῇ τῷ
 ἐκδομῇ τῷ πατρὸς ὁζαίφνης.
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν,
 ὅττε, φηγίως παῖδες πρὸ
 15 νος, καὶ ἀγάνωρ εἰς διελφούς
 νομίζοντες αἰαθῆναι ὅ ὅς
 μιν, καὶ τὸν πύλλον, κατὰ
 λυόισι πρὸς ἀγαπύνορα· καὶ
 οἱ τῷ αἰλκμαίωνος παῖδες,
 20 ἀμφότρός τε, καὶ ἀναρταί.
 καὶ ἀνελόντες τὸν τῷ πατρὸς
 φονέας, πρὸς γελύμλοις τε εἰς
 λωγίδα, καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασίλεια, τὸν, πρὸς
 25 γία, καὶ τῷ γυναικῇ αὐ
 τῷ κτείνουσι διαχρεῖας δὲ
 ἄγρι πγίας, ἐπὶ βουδισαίν

nori tradunt ementiti ab Alc-
 maone eam fuisse interfe-
 ctam; Ceterum Callirhoe
 audito Alcmaeonis interitu,
 dum secum rem habet, ab
 Ioue flagitat, ut ij quos ex
 Alcmaone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur.

Quae adulta iam aetas
 te forent. Quare impetrata,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt.
 Quo etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous, & Agenor,
 ut monile, ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi fer-
 rebant, ad Agapenorem,
 & Alcmaeonis filij Ampho-
 terusq; , & Acarnan una
 diuertunt; ubi caesus patris
 sui interfectioribus, profecti
 Psophidem, factoque, in rez-
 gnum impetu, Phegeum, &
 uxorem eius occidunt, sed eos
 fugienteis Tegeam usq; in-
 secuti sunt; utrum Tegeens-
 sum ope, & Argivorum
 quorundam adiuncta fugas

Psophid.

eis Tisphidijs incolumes e-
uaserunt. quique, ubi rem
gestam omnem, matri de-
clararunt, monile simul, et
peplum, Delphos profecti ex
Acheloi imperato Apollini
consecrarunt. Progressi de-
inde in Epirum, collectus co-
lonis Acarnaniam ~~subdunt~~.
Atqui Euripides Alcmaeo-
nem, inquit, per infan-
tiae tem-
pora, ex Mantone Tiresiae
filia duos suscepisse mares
scilicet Amphilochum, et
feminei sexus Tisiphonem.
Tralatos deinde puerulos co-
rinthum, Creonti Corinbio-
rum regi alendos dedisse: ac
Tisiphonem forma praecel-
lentissima a Creontis coniu-
ge diuenditam fuisse, dum ta-
cite, ne eam Creon ma-
ritus in coniugium sibi ca-
peret, subueretur. Alcmaos
nem uero hanc mercatum
esse, cum suam ipsius filiam
seruituram seruitutem nesciret.
Mox autem profectum Cos

των τε γατῶν, καὶ τίνας ἀρ-
γείων ἐσώθησαν, εἰς φυγῆς
τῆς Ἰωλιδίαν ὑπαπέντωις.
δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
ταῦτα, τὸν περὶ ἕρμον, καὶ τὸν
πίπλον ἐλθόντες εἰς διελ-
φοὺς αἰέδωτο, κατὰ πρὸς
σταφιν ἀγέλαον. πορθεύει-
τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον, σιωπᾷ
δραΐξοισιν οἰκὸς τοῦ αἵματος, καὶ κτί-
ξοισιν ἀκαρνιαία. Ὀδυσσεύς
δὲ φησὶν ἀλκμαίωνα κα-
τὰ τὸν τῆς μαΐας χρόνον,
ἐκματῶς τειρεσίον, πατ-
ρας δύο φησὶν ἔλνυσαι, ἀμφὶ
δοχον, καὶ θυγατῶρα ποσι-
φόνην κομίσαντα δὲ εἰς κό-
ρινθον, βασιλεὺς κρέοντι καὶ
τῷ μὲν ποσιφόνην διενεγκού-
σαν Ὀμόρῳ, ἑστῶτ' κρέοντι
τοῦ γυναικὸς ἀπεμπαλῆ-
θῆναι, διδοκίμασ' μὲν κρέοντι
αὐτὴν γαμετῶν ποιήσεται.
τὸν δὲ ἀλκμαίωνα, ἀγορεύ-
σαντα ταῦτά τιν' ἔχειν, οὐκ εἰς
δῶτα τῷ ἐσώτῃ θυγατῶρα
δοῦναι παύσαι. πρὸς ἑλνόμεν.

νοι δὲ εἰς κόρινθον, ἡδὲ πύ-
 ρῳ, τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ
 τὸν γόν κομίσασθαι. καὶ ἀμ-
 φιλοχος κατὰ χρησμούς αἰ-
 5 πώλωνος, ἀμφιλοχικόν ἄρ-
 γος ὤκυσεν. ἐπανάγωμεν δὲ
 νῦν πάλιν ἡδὲ τὸν πέλασ-
 ρον, ὃν ἀκουσίλαος μὲν διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ δαΐδρ-
 οῦ πέδεσθαι. Ἡσιόδους δὲ αὐτὸ-
 χρονα, τούτου, καὶ τῆς ὠκείας
 νοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἡ
 καὶ δαΐδρ αἰετοὶ λέγουσι,
 15 σύμφως κυλλότης, παῖς λυ-
 καίων ἐχέει. ὃς βασιλεύων
 ἀρκησίων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἐ-
 χεῖναι. μαίνελλον, Διᾶστρο-
 τὸν, ἑλίκην, νῦν πῖμον, πρυ-
 20 κῆποιον, καὶ ὀκῶνα, μηκισίον,
 ὄπλιν, μακισίον, μακισίον,
 νοι, ὄρεον, πόλιν, ἀκόντην,
 ἀνέμονα, ἀγύονα, ἀρχε-
 βάτην, καρτῶνα, αἰγῶνα-
 25 κα, πάλιν, αἰμονα, καὶ
 οἰον, πρῶτον, λῖον, καὶ
 δοντα, μαίνελλον, τῆς ὀκείας

rimum liberos repetiturum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphilocho A-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilochicū habitatum
 concessit. Iam uero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, & Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigere
 fuisse placet, cuius, & Me-
 libææ Oceani filia, siue, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lycæonem fuisse me-
 moratur. qui Arcadibus im-
 perans, è multis uxoribus
 filiorum quinquaginta su-
 ctus est pater. quorum hæc
 sunt nomina Macalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus:
 Peucecius, Caucon, Me-
 cisteus, Opleus, Mac-
 reus, Macednus, Horus, Po-
 licus, Acontes, Enemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egeon, Pallas, Eumon,
 Canebus, Proibous, Li-
 nus, Coreibon, Manalus,

Teleboas, Phrysius, Phas-
sus, Phibius, Lycus, Ali-
pherus, Genetor, Bucolion.
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Portheus, Plas-
ton, Aimon, Cynaëthus, Leon,
Harpalycus, Heræus, Ti-
tanus, Mantinus, Cletor, Sym-
phalus, Orchomenus, Mytilim-
Juniorē. Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
tefesterunt. Quare Jupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos acces-
sit. Tum hi simulacrum cum con-
spiciantur inuitatum hospitem
domi suæ excipiunt. Huic
iugulati, è conterraneis puen-
tis unius viscera sacris admix-
ta Mænali fratris natu mas-
ioris suafu comedenda appo-
suerunt. At Jupiter id genus
mensæ maximum in modū as-
pernatus euertit, et eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (i. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycaonem, ac eius liberos,

φύσιον, φέασον, φθίτος, λυ-
κιον, ἀλφειρον, χελίπορα,
βουκολίωνα, σωκλῆα, φε-
νέα, δὲ μῆτην, ἀρπάλεια, πορ-
θεία, πλάτωνα, αἰμόνα, κύ-
ναιδον, λέοντα, ἀρπάλυ-
κον, ἡραεῖα, τιτάνω, μαυτί-
του, κλείπορα, σίμφυλον,
ὄρχομιλὸν ἐνέπιμον ὃν ἰεώπε-
ρον. οὗτοι πάντας αἰδέσθω-
10 ποῦ ὑποδέβαλον, ὑποδ-
φασεία, καὶ ἀσβεῖα. Ζεὺς
δὲ αὐτῶν βουλύμελος πλὴν
ἀσβεῖα περᾶσαι. εἰκα-
σθεὶς αἰσθῆναι χερσὶν, πᾶσι γί-
νεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἰδὼν ἔξε-
νία καλέσαντες, σφάξαν-
τες. εἰς αὐτῶν ἐπιχωρίων καὶ
δα, τοῖς ἰδοῖς τὰ τούτων
ἀπλάγχχον σπασσάμενοι-
20 τες, πρὸς Διὶ καὶ τῷ ὤπῃ.
συμβουλεύσαντος τοῦ πρε-
σβυτέρου ἀδελφοῦ μεγα-
λου. Ζεὺς δὲ μετὰ χεῖρας πλὴν
μὲν σφάττειν, ἀνέκρεψεν. εἰς
35 δα ἐν Ἰαπεξοῦς καλεῖται
ὁ τόπος. λυκάωνες δὲ, καὶ τῶς

τούτου παλῶς ἐκεξαύνασε
 χεῖρας ᾧ νεωτάτῳ νυκτίμῳ.
 αἰαχοῦντα γὰρ ἡ γῆ τὰς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς ᾧ διὸς
 5 ἐφαλαμένη, τὴν ὀργάνῃ κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 ἑσπλείαν παραλαβόντος,
 ὃ ἂν δὴ δακρυάωνος κατε-
 κλυσμός ἐγένετο. ὅσῳν ἔ-
 10 ποιοί φασι δὲ τὴν τῆς λυ-
 καίωνος παίδων δυσέβειαν
 γενῆσθαι. εὐμῆλος δὲ,
 καί πινυς ἑτέροι λέγουσιν. λυ-
 καίονι καὶ θυγατρίᾳ καλλι-
 15 στῶ γενέσθαι. ἡσιόδης μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτέ-
 ως; φορεκύνδης δὲ, κατέως,
 αὐτὴ σὺν θυρῶς ἀρτέμιδος
 20 οὔσα τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ συ-
 λῶ φοροῦσα, ὥμοσεν αὐ-
 τῷ μέναι πᾶσιν. ζεύς
 δὲ ὀρεαδῆς, ἀκούσῃ σιωδονά-
 ξεται. εἰκαδῆς, ὡς μὲν εἰσι
 25 λέγουσιν, ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἔ-
 νιοι ἀπόλλωνι. βουλόμηνος
 δὲ ἔργα λαθεῖν, εἰς ἄρκτον

praeter Nyctimum nouissi-
 mum omnium fulmine, per-
 cussos concremavit. Terra
 interim sublatis in altum ma-
 nibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimue-
 ro Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus est, Deucalionis dilu-
 uium insequitur. Hoc sanè
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lycaonem fi-
 liam etiam Callistonem has-
 buisse narrant. quam, quid-
 em Hesiodus unam è nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, at Pherecy-
 des Ceteo natam esse referunt.
 Haec quòd cū Diana uenan-
 di studio oblectata, eandemq;
 stolam induta secum inibi se-
 uirginitati addictam fure in-
 raui. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in

APOLLODORI

Apollinē uersus inuitā subegit.
 quod cū Iupiter Iunonē latere
 fluderet, caminurse faciē uer-
 tit: Iuno interea Dianæ, ut, i-
 manē belluā sagittis cōfigat, p-
 suasit. Nec, defunt, auctores, q
 referāt, illā pmissæ uirginita-
 tis uiolatæ cā sagittis à Diana
 percussam obijisse. Qua demum
 sublata Iupiter abreptū infan-
 tē in Arcadia Maie enutriē-
 dum dedit, Eiq; Arcadi nomē
 iposuit: et Callistō inter astra
 collocauit, urfamq; nomina-
 uit. Insuper ex Arcade, ac
 Leanera Amyclæ filia, aut
 Meganira Croconis fuit, ut
 aut Eumelus ait; ex nympba
 Cbrysopea nati sunt filij Ez-
 latus, & Arbidas. Qui terrā
 partiti sunt. Summa uero po-
 iētiae penes Elatū fuit. Hic ex
 Laodice filia Cinyræ Sym-
 phalū, & Pereum gignit. Sed
 Arbidas Aleū, et Sibeneboā,
 quæ Præto nupsit. Alei uero,
 et Neæræ Tereī filia Auge q
 dē femina: mares autem, Cæ-

μετεμόρφωσεν αὐτὴν. ἥρα
 δὲ ἔπεισεν ἄρπεμνι, ὡς ἄ-
 γριον θνητὸν κατὰ τοξό-
 σαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς
 ἄρπεμνις αὐτὴν κατὰ τοξό-
 σαι, ὅτι τὴν πρὸ θεῶν οὐκ
 ἐφύλαξεν. ἀρχολογὸς δὲ
 καλλιστῶς ξυῖς τὸ βρέφος
 ἀρπάξας, εἰς ἀρκάδα δίδω-
 σιν αἰατρεῖν μαῖα. περ-
 ιο-
 γατορβύχας ἀρκάδα τὴν δὲ
 καλλιστὴν κατὰ στεῖρας, ἐκεί-
 λεισεν ἄρκτον. ἀρκάδος δὲ,
 καὶ λεονείρας τ' ἀμύνκας,
 ἢ μεγανείρας. τὸ κρόκωνος. 15
 ὡς δὲ Ὀμήλος λέγει, νύμ-
 φησ χρυσωπέας, ἐχέοντο
 παῖδες ἑλᾶς, καὶ ἀφείδας.
 οὗτοι τὴν γῆν ἐμδρίξαντο.
 τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχε ἑλᾶ-
 20
 τος. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κινύ-
 ρου, σύμφαλον, καὶ πδρέα
 πεκνοῖ. ἀφείδας δὲ ἄλιος,
 καὶ δεινέβοιοι. ἦν γαμει-
 25
 περίτος. ἀλέου δὲ καὶ κέαι-
 30
 ρας τῆς πδρέας, θυγάτηρ
 μὲν, αὐγῇ. ὑπὸ δὲ κηφῶς, καὶ

λυκούργος. αὐτὴ μὲν ἔνι ὑφ' ἡ-
 ρακλείου φθαρείσα, κατέ-
 κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πε-
 ρυλῇ τῆς ἀθλῶας, ὅς εἰχε
 5 τὴν ἰδρωπύνην. ἀνείρωτον
 δὲ τῇ ἡμιλευσίᾳ. καὶ μνηστῶ-
 των τῆς χρυσοῦς εἶναι π-
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἀθλῶας δυσ-
 σέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τῇ
 10 πατρὸς, πρὸς τὴν ναυπλίᾳ
 εὐδαιάπρ. πρὸς τὴν πύθρα-
 σον μυσῶν δαυδάσης παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἐφθίρει. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθεὶς ἐν ὄρει πρὸς
 15 τῆς, δηλῶς ἀποχούσης
 ἐλάφου, τίλεφος ἐκλύθη.
 καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῆς κορί-
 θου βουκόλων, καὶ ἐν τῇ
 οὐδ' ἐπείατο, ἥκεν εἰς δελ-
 20 φούς. καὶ μαθὼν πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρᾶξιν ἐκείνης μουσῆας,
 διετὸς παῖς πύθρατος γί-
 νεται. καὶ πλοῦ τῶντος αὐ-
 τῆς, διαδόχος τῆς δαυδάσης
 25 γίνεται. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης. ἡ δὲ εὐρυνομῆς, αἶ-
 καῖος, καὶ ἐποχός, καὶ ἀμφι-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiā infantiæ
 intra Palladis lucū cælavit.
 Vbi, ~~πρὸς~~ illius sacerdotio
 præfuit. Cū uero ingrauesces
 rei ānona, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis sig-
 nificaretur, i Minervæ luco
 quādā latere ipectatē. deprehē-
 sa demū à patre puella, Naus-
 plio occidēda traditur, à quo,
 cum illā Theuth: as Mysorum
 dynastes accepisset, uitiavit, et
 ifans Parthenio i mōte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarie,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Corythi bubuleis enutritus, ac
 perquisitis parētib; Delphis
 cum Apollinem adiūt, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita funēto
 Mysiæ regni heres iſtituitur.
 At è Lycurgo, & Cleopbi-
 le, siue Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphi-

APOLLODORI

damas, et Ideus, ex Amphida-
māte uero Melanion, et Ant-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Iaso, et Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
cupidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniens ube-
ra prædebat: eāq; demū uenæ-
tores inuentā penes se educa-
rūt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenādō ī solitudine armata p-
ma nebat. Quin etiā ubi ī uiola-
te uirginitati suæ à Rhæco, et
hyllæo cētauris uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfossi
cōciderūt: deuenit pterea una
cū uiris pclarissimis nō ad ue-
nationē mō. ī Calydomū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Pelieæ honorē institutū, ppo-
siuāq; , ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum ca-
piendum inducta esset, in sta-

δάμας, καὶ Ἰδαῖος. ἀμφι-
δάμαντος δὲ μελανίων. καὶ
καὶ θυγάτηρ αἰτιμάχου, ἣν
εὐρυσθέης ἐξήμελε. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμενῆς τῆς μινύου, 5
ἄταλάτῃ ἐξέλετο. ταύτης
ὁ πατὴρ ἀρρέσιον καὶ δωρεῖ
ἐπιθυμῶν, ὅθεν ἔθηκεν αὐτῇ,
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλά
κις θηλῶν ἐδίδου. μέχρις 10
οὗ δὺρόντες κυωνοὶ πρὸ αὐ-
τοῖς αἰέερεφον. τελεία δὲ
ἄταλάτῃ γλομελῇ, πρὸ δὲ
τον αὐτῇ ἐφύλαττε. καὶ
θηρόνσας εἰ ὀρημῆς καὶ πω- 15
λισμένη διετέλει. βιάζε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
τες κύνταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὕλ-
λαιος, καὶ τατοξυθείτες ὕ-
π' αὐτῆς ἀπέθανον. παρε- 20
γλίψε δὲ μετὰ τῆς ἀεισιέων.
καὶ ἀδὶ τὸν χαλυσθονίον καί
περον. καὶ εἰ τῷ ἀδὶ πελῖα
τιθίστι ἀτῶνι, ἐπάλασε πη-
λεῖ, καὶ εἰκνεον. αἰδουροῦ = 25
ἔα δὲ ὁ σόρον, τῶν γονέας, ὡς
ὁ πατὴρ χαμεῖν αὐτῇ ἐπει

Δει . ἀποῦσα εἰς σαδαιῶν
 τὸ πον, κὴ πῆξα (α μέσον σκό-
 λοπα τείπηχυν, εἰπεῦ Δει
 τῆς μινυδουμνίων τὸν δρό-
 5 μοισ περιῶσα, ἐρώχαιζε κα
 Διαπλοισμένη . καὶ καταλη
 φθείπι μὲν αὐτῷ Δαίνατος·
 ὠφείλτω . μὴ καταληφθεῖ
 πι δέ, γάμος . ἔδην δὲ πολ-
 10 λῶν ἀφελυμνίων μελα-
 ρίων αὐτῆς . ὅρα θείς, ἔκλει
 ἰδι . τὸν δρόμον . χρύσεα μὴ
 λακομίζων . πῶρα ἀφροδί-
 τῆς . καὶ διακύμνιος ταῦτα
 15 ἔρριπται . ἡ δὲ αἰχερουμνίῳ
 ταῖς ῥιπταῖς, τὸν δρόμον
 εἰκνύει . ἔγχετο δὲ αὐτῷ
 μελαίων . καί ποτε λέγε-
 ται μὴ διαδύοντες αὐτῶν
 20 οἰσελθεῖν εἰς τὸ μέλιος διός,
 καὶ κεί στωοσιάζοντας, εἰς
 λέοντας ἀλλαγῆναι . ἡσιόδης
 δὲ καὶ πηδὺ ἔτδροι, τὴν α-
 ταλαίτην, οὐκ ἰάσων, ἀλλὰ
 25 ὀρινέως εἶπον . ὁ δὲ πίδης δὲ
 μακνάλου . καὶ τὸ γάμουτα
 αὐτῷ οὐ μελαίων, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū cu-
 lū palū defigit . Hinc pcan-
 tiū uirgū curulibus ludis pro-
 fitis armata decurrebat . In q-
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 elori Atalāte coniugium de-
 bebatur . Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus , aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē descendit: ea
 in āncurrentē puellā insequēs
 obicit . Tū Atalāta, dū in pic-
 elis pomis è terra colligendis
 occupatur , cursu deuicta est,
 Sic, itaq; Melanion Atalan-
 te coniugio potitus est . Sed
 et fama est, eos aliquando ,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leo-
 nes transformatos fuisse .
 Hesiodus autem , ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi , at
 Schœnei filiā fuisse memoras-
 rūt . Euripides, è Mænalo or-
 tam , nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomoni nuptiā dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue, ut alij uolunt, ex Marte Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceanī filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filiæ septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociauit. Meropen Sisyphus, duas corruptit. Neptunus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatos rum insulas habitatum misit. Posterio rem autem Alcyonē, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem, Nycteus autem ex Hyreo, & nymphā Clonia natus est. Deiq; Nycteo, & Polyxone Antiope orta

ἰσσομένην. ἐγλήιοντο δὲ ἐκ-
 μειλασίαντος ἀταλαίτη, ὃ,
 ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
 παρθενοπαιον. ὃς ὠδὴ θή-
 βας ἐστρατεύετο. ἄταλα-
 τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανοῦ
 πλεϊάδης, ἐγλήιοντο θυγα-
 τέρων ἐπὶ αἰκυλλήνῃ τῆς
 ἀρκιόδιας, αἰ πλεϊάδες
 προσκαρβύθεισαι. ἀλκυὸν
 νημερόπην, καλαίνῳ, ἡλέκτρα, ἰο-
 σρόπην. ταῦ γὰρ τέχνη. μαῖα. οὐ-
 των σρόπην μὲν, οἰνομας
 ἔγχε. σίσυφος, μρόπην.
 δυπὶ δὲ ἐμίχθη ποσειδῶνι.
 πρώτῃ μὲν καλαίνῳ, ὃς ἦς ἰς
 λύκος ἐγλήετο. ὃν ποσειδῶν
 εἰς μακάρων ᾤκησε νέβρις.
 δευτέρῃ δὲ ἀλκυόνῃ. ὃ θυ-
 γατέρῃ μὲν ἐτέκνωσεν αἰθου-
 ραν, πλὴν ἀφ' ἁλλανι ἐλούθη. 20
 ρα πεποιθὲν καλλίστην. ἡοὺς
 δὲ ὑρέα, καὶ ἰσσομένην.
 ὑρέως μὲν οὖν, καὶ κλονίης
 νύμφης, νυκτῶς, καὶ λύκος, 25
 νυκτῶς δὲ, καὶ πολυξοῦς,
 αἰ πύπη. αἰτιόπης δὲ, καὶ
 δις

διὸς, ξυῖδος κὶ ἀμυγίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλατίσι ξυῖς
 σκωοιστάξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη διῖσσευελθού
 5 σκε σὶ αὐτῷ τῷ κυλλήνῃς, ὅρ
 μῶν πίπτει. οὐτος σὶ πρῶ-
 τοις ἢ τῷ λίκνου καί μινος
 ἐκδύς, εἰς περὶαι πρᾶγινε-
 ται. κὶ κλέπτει βόας, ἃς εἴ
 10 μιν ἀφ' ἑλλαν. ἵνα δὲ μὴ φω-
 ραθῇ, ὑπὸ τῷ ἰχνῶν, ὑπο-
 δήματα τοῖς ποσὶ περὶ ἐθ-
 κεν. κὶ κομίζας εἰς πόλιν,
 τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπηλαί
 15 ον ἀπέκρυψε. δύο δὲ κατὰ-
 δύσας τὰς μὲν εὐρεῖας πύλας
 καθήλωσε. τῷ δὲ κρεῶν τὰ
 μὲν, κατηγάλωσεν ἐφ' ἑαυ-
 τὰ δὲ, κατέκασε. κὶ τὰ χέ-
 20 ῶς εἰς κυλλήνῃν ὤχετο. κὶ δι-
 εἶσκει περὶ τῷ αὐτῷ νεμομέ-
 νῃν χελώνῃν, ταύτῃν ἐκκα-
 θάρσας, εἰς τὸ κύτος χειρὶς
 ἐπείνας, ὡς ὧν ἔθυσεν ἑοδῖ.
 25 κὶ ὀργαζόμενος, λύρα κὶ ἐποίη-
 σεν. κὶ πρῶτος κρέα ὧν πῖνε.
 κὶ λύρα δούρει, κὶ πάλιν κέρον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 thus, et Amphio, Atlántidas aut
 oæternas, iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natare maxima ab
 Ioue in Cyllenes anuro utiata
 Mercuriū paruit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret, erumpit, atq;
 Pieriam puasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit: ne
 ue id deprehendi p̄ uestigia pos-
 set: calcees earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit, ac reliquas intra
 spelæum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolaf-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, at uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de i Cyllenē festināter p̄fici-
 scitur. p̄ antri ostio ~~φωρ~~
 30 ~~ἐκκαθάρσας~~ testudinē iuenit, qua
 ppurgata, et absterfa sup̄ eius
 testa neruos ex maculatō boū
 intestino confectos tetendit,
 et lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plestrum primus
 inuenit. Mox Apollo bubus p-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciz ues ab eo diligēter examinaz ti eas abigētem puerz uidisse rñderunt: sed uero baudqua quā posse dicere, quonā pduz ēke forent, quando eaz qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex uaticci nādi pitia abigēu cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā, Mercuriū furti acz eufat. Ea uero puerz ipsum fa scis inuolutū oñdit. Hūc Apol lo manib. sublatū ad Iouē taz lit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubere tur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac bo ues restituit. Inde Apollo audi tā lyrā, tradit illi rursus eas boueis: quas cū Mercurius pa sceret, fistulā et cōpegit, & cōpastam islawit, p qua quod eius hñde miro desiderio As pollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς πύλον ἀφικνέσθαι. καὶ οὗτος καὶ τοικοῦντας αἰέκεναι. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκεν. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάσθαι, δὲ τὸ μὴ εἶρεῖν ἵχθος δύναισθαι. μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαυπικῆς τὸν κακλόφοτα, πρὸς μαῖαν εἰς κυλλάνην παραγίνεται, καὶ τὸν ὀρμυῖν ἠπάτο. ἡ δὲ, ἐπέδειξε αὐτὸν ἐβῆς παρὰ γάμοις. ἀρχῶν δὲ αὐτὸν πρὸς διακομίτας τὰς βόας ἀπέστειλε. διὸς δὲ καλδύοντος, ἀχρὸν αἰεῖτο. μὴ πείσαν δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀχρὸν δίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λυβρῆος ὁ ἀρχῶν, αὐτὸν δίδωσι τὰς βόας. ὁ μὲν δὲ ταῦτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριξε. ἀρχῶν δὲ καὶ ταῦτῳ βουλόμενος λαβεῖν, τῷ χρυσῷ ἰσάσθαι ἐβόηεν, ὅν ἐκέντητο

Lyram
acceptam
Mercurio boues

5. **Ε**ουκολῶν· ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τῳ λαβεῖν αὐτὶ τὴν σύριγ-
 γος ἢ θύλακα, καὶ τῷ μακτι-
 κῷ ἐπιλθεῖν· καὶ δοῦς δι-
 10. **Σ**τάσκετο τῷ δὲ τῆς ἡί-
 φων μακτικῷ· ξοῦς δὲ αὐ-
 τὸν κέρυκα ἐαυτῷ, καὶ θιὰς
 ἑποχθονίων τίθησι· ταῦ γέ-
 15. **Τ**η δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 να· ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ σπάρτης
 τῆς οὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ λέ-
 λερος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 20. **Φ**ης νηΐδος κλεοχαιρείας ἀ-
 μύκλας, καὶ οὐρυδίκης, ἣν
 ἔγχετο ἀκρίστως· ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομῆδης τῆς λαπίθου
 κωόρης, καὶ ὑάκινθος, τῇ
 25. **Τ**ον εἶναι τῇ ἀρχαλῶνος δρώ-
 μῳ λείροισιν· ὃν δίσκῳ βα-
 λῶν, ἄκων ἀπὸ κτείνε· κωόρ
 του δὲ παῖς πελοπείης, ὅς γα-
 30. **Μ**ετὶ γοργοφόνῳ τῷ πέρ-
 σεως, καὶ δαπνὶ σισύροχος
 φησι· καὶ πίκτει τυνηδάρων,
 ἰκάρειοι, ἀφαιρέα, λευκίω-

Apollo boues pasceret, habebat. quod eā Mercurius ei pro-
 fistula habere, et uaticinandi
 artem consequi cupiebat. qua
 tradita, et per calculos etiam
 uaticinari docetur. Adhuc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
 Mamium nuntium fecit. Iupis-
 ter insuper ex Taygete Lacedæ-
 dæmonē filiū pereauit, a quo
 et Lacedæmonis regio nomen
 est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
 mone, ac Sparte filia Eurote,
 q. fuit Lelegis indigentis filius
 et Cleocharæ Naidis nym-
 phæ Amyclas, et Eurydice,
 quā Acrisius uxorem habuit.
 Amyclæ autem, et Diomes-
 des lapithæ filia, Cynortes, et
 Hyacinthus filij fuere. Hyas
 cynithum ab Apolline ardēter
 amatū fatentur, quē disco pæ-
 cussim fortuito interfecit. Sed
 et Cynortæ filius fuit Perie-
 res, cui Gorgophone Persei fi-
 lia nupsit, ut narrat Stesichor-
 us, ex eaq; Tyndareum,
 Icarium, Apharcū, ac Leucip-

APOLLODORI

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, &
 Arene, Oebali filia Lynceus
 Idas, & Pifus nati sunt. Ve-
 rum multorum testimonio Idas, ē
 Neptuno genitū esse cōproba-
 tur. Atqui tanta Lynceus oca-
 lorum claritate praececelluit, ut
 sub terra latētia quaeq; puidis
 se dicatur Leucippi uero ex
 Philodice Inachi filia natæ
 fuere Ilaira, et Phæbe. Hæc
 Dioscori. i. Iouis filij Castor,
 et Pollux ab se raptas uxores
 duxerūt: post hæc et Arsinoen
 genuit. Hæc ab Apolline im-
 pleta Æsculapiū peperit: At
 qdā nō Arsinoes Leucippi fi-
 liæ, sed Coronidis Phlegyæ i
 Thessalia natū Æsculapiū fe-
 rūt: cū qua, simulac eā depis-
 set Apollo, statim concubuisse,
 p̄ditur. quā, quod p̄ter patris
 sententiā ea potius eēt, Ischy-
 Elii filio coniunctam fuisse
 aiunt. Apollo, autem delata-
 rem coruum immodicis male-
 dictis execratur, &, qui ad
 eū usq; diem candidus fuerat,

πον. ἀφαρίως μὲν οὖν, καὶ
 ἀρήνης τῆς οἰβάλου, λυγ-
 κός τε, καὶ ἰσας, καὶ πεί-
 ῶς. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ, ἰσας
 ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅξυ
 δερκία δὲ λυγκός ἦνεγ-
 κεν. ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς
 διαρεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ
 Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου θυγα-
 τρός ἐκ γένου, ἰλαίρα, καὶ
 Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαν- 10
 τες, ἔγχετο δῖος κροτοί. πρὶς
 δὲ ταύτας, ἀρσινόην ἐλπί-
 νου. ταύτῃ μίγνυσι ἀχρῶ-
 λων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γεν-
 νᾷ. πινὲς δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ ἔ-
 σθ' ἀρσινόης τῆς Λουκίππου
 λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος
 τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ.
 καὶ φασι ὥρασθαι ταύτης
 ἀχρῶλων τὴν δὲ, καὶ οὐδ' ἴσως
 στυγερῶς. τὴ δὲ, πρὸ τῶν
 πατρὸς γνώμῃ ἐλομήν,
 ἰχθυί τῷ ἐλάτῳ ὑφ' αὐτοῖς
 κείν. ἀχρῶλων δὲ τὸν μὲν 25
 ἀπαγγέλλουσι κόρακα καὶ
 ταράττα. ὅς τις Λουκίος

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα . αὐ-
 τὴν δὲ ἄπικτεινε . καιομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρ' ὅσας τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χείρωνα ἢ κένταυρον ἦεν γ-
 κε . πρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κυνηγετικὴν εὐφρο-
 νίᾳς ἐδιδάχθη . καὶ γινώσκων
 χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην
 10 ὁ ἀσκήσας ἑδὼ πολὺ, οὐ μόν-
 ον ἐκάλυψε πινῆς ἀχρὸν ἡ-
 σκειν, ἀλλ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς
 ἀχρὸν ὀνόντας . πρ' αὐτῷ
 15 ἡνίκας λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τ' ἰορῆς ῥυτίδα μα-
 τὸν ἐκ τ' ἀνδρῶν ῥυτί-
 πρὸς φθορὰν αἰσθρόπῳ
 20 ἔχον . τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωτηρίαν . καὶ δὲ τού-
 25 ὅν τ' ἐκ πινυκῶτας αὐτοῖς
 ρει . ὅροι δὲ πινὰς λεγόμε-
 νοις αἰκισῆναι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ παρὰ, καὶ λυκοῦργοις .
 ὡς δὲ σισιχρόος φησιν ἐρμύ-
 30 λῳ, ἰππολύτῳ . ὡς δὲ τὰ
 ναυπακτικὰ συγγραφέας
 λέγει, τυνδάρεων, ὡς φησι

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem grauidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ἐ πύρα ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit : à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit . Qui cum
 iā Chirurgicus euassisset, atq;
 artē eiusmodi iam pridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 præmortuos in uitam reuoca-
 uit. Nam . cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis crua-
 rem accepisset, qui ἐ λαις
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quod autem ἐ dextris
 in conseruandis hominibus ut-
 batur : atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat . Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum.
 ac Lycurgum. Ut autem Stes-
 sichorus ait, Eriptylen, Hips-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum .

A P O L L O D O R I

Tanyasis Hymenæum. **✱**
 Orphici, Glaucum Minois fi-
 lium, ut Mnesagoras ait: De-
 num Jupiter ueritus, ne, si
 mortales hanc medendi ratios
 nem adipiscantur, suis se uir-
 ribus uicissim adiuerint: ful-
 mine ipsum interfecit. Quam-
 obrem iratus Apollo Cyclo-
 pas, quod Ioui fulmina com-
 parassent, occidit. Quem,
 cum Iupiter in Tartarum iā
 iam deiecturus esset, Latona
 precibus exoratus annum to-
 tum ut ipse uiro mercede con-
 ductus seruiret, imperauit.
 Is autem Pheras ad Adme-
 tum Pheretis filium se conta-
 lit, apud quem seruitutem
 seruiens armenta pascebat: ac
 boues dominicas gemelliparas
 omneis effecit. Sunt, qui, &
 Aphareum quidem, & Leu-
 cippum ex Periere Æoli fi-
 lio natum esse dicant. Ex-
 noriæ autem Perierem fili-
 um fuisse, & huiusce Oeba-
 lum. Sed Oebali, & Bateæ

πανύκτας. ὑμνίασιν. ὡς οἱ
 ὀρχικοί λέγουσι, γλαυκὸν
 τὸν μίνωος. ὡς μνηστῆρας
 λέγει. ξύς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 λαβόντες αὐτῶν τοὶ θεοὶ
 πείσῃ, πρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀλλήλοις, ἐκτραύσαν αὐ-
 τόν. καὶ ὅτε ὅτε ὀργισθεὶς
 ἀχρῶν κτείνει κύκλω-
 πας, ὅτε τ' κεραιὸν δι' αὐ-
 τασκελεύσαντας ξύς δὲ ἐ-
 μέλησε εἰπὼν αὐτὸν εἰς
 τάρταρον. δειθείσης δὲ
 λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτῷ οἰ-
 αὐτὸν, αἰδομένης δὲ τοῦ
 δὲ, πρὸς γένεσιν εἰσφράσας
 πρὸς Ἀλμυρὸν τὸν φέρωντα,
 ὄντι λαβόντων ἐποίμανε.
 καὶ τὰς θηλείας ἑόσας πᾶ-
 σας διδυματὸ καὶ ἐποίησεν. 20
 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφ' αἰ-
 μὴ, καὶ λούκωπον ἐκ πόρι-
 ροῦ γένεσθαι τὸ αἰόλου. κυ-
 νόρου δὲ, πεμύρην τῶ δὲ, οἷ-
 βαλον. οἰβάλου δὲ καὶ νηΐ-
 σος νύμφης βατείας τυνη-
 δάρεων, ἱπποκόωντα. ἰκα-

εἶωνα. ἰσσοκόωντος μὲν οὖν
 ἐχλίου τοῦ πατρὸς δρυκλῆος,
 σκαῖος* ἐμαρφόρορος. οὐ τὴν
 χης, βουκόλος, λύκων. τίς
 5 εὐρος, ἰσσοκόωντος, οὐ εὐρος, ἰσ-
 σοκορυτῆς, ἀλκίνοιο, ἀλ-
 κων. τούτοις ἰσσοκόων ἐ-
 χων πατρὸς, ἰσσοκόωντος, καὶ
 τυνδαρείων, ἐξέβαλε λακ-
 κωδαιμόνος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γὰρ
 15 μετὰ τυνδαρείως Διεύου, θυ-
 5 γατὸρ ἀλκίον. αὐτὸς δὲ
 ὅτε ἠρακλῆς ἰσσοκόωντα, καὶ
 τοὺς οὐτοῦ πατρὸς ἀπὸ κτε-
 νε, κατὰρχονται, καὶ πᾶ-
 λαμβάνει τυνδαρείως πλὴν
 20 βασιλείαν, ἰσσοκίου μὲν ἔν, καὶ
 πρὸς τοῖσιν ὑμῶν νη-
 δος υἱοὶ ἀρῶν οὐκ ἔστιν, ἰσσο-
 δαμάσιππος. ἰμῶσιμος, ἀ-
 λκίτης, πείλειος. καὶ θυγα-
 25 τὴς πενελόπης. ἣν ἔχοντο οὐ-
 δως οὐκ. τυνδαρείως, καὶ λῆ-
 σος, πρὸς τοῖς, ἣν ἔχοντος

Naidis Nymphæ Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus. Scæus* Emar-
 phorus, Euryches, Bucblus,
 Lycon* Tebrus, Hippoibous,
 Eurytus, Hippocorystes, Al-
 cinus, Alcon. His permunis-
 tus filijs Hippocoon, Icarionē
 nem, ac Tyndareum Lacæ-
 dæmone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij, fil-
 liam Leda cepit uxorem.

Aetoli,

Rursus, quo tempore Hero-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam res-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar-
 io, & Peribæa naide nym-
 pha, mares filij quinque, The-
 as, Damafippus, Imeusimus,
 Aletes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vhsli nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ, fil-
 ij Timandra, quam Echecmus

in coniugium duxit, Clytē
nestra : quam Agamemnon
uxorem habuit : Item Philo-
noe , quam Diana immorta-
lem esse fecit : Adhæc Iupi-
ter , qua nocte cum læda in cy-
gnum uersus concubuit : ea-
dem quoq; Tyndareus illam
impleuit : deq; Ioue pollux ,
& Helena , de Tyndareo au-
tem Castor procreati sunt.
Inuenio etiam autores, qui He-
lenam Nemesis , & Iouis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Iouis concubitum fugeret
in anserem mutatam fuisse. Io-
nem autem in cygnum uersum
coïsse memoratur , Nemesis
vero ouum ex eo concubitu pe-
perisse : Idq; , cum in nemore
opilionis cuidam occurrisset ,
ei, ut ad lædam afferret , des-
disse : Hæc autē conditū i arca
reposuisse, et suo demū tpe or-
tā fuisse. Helenā: eāq; pinde,
ac de se fuisset nata, educasse,
quæ cū formæ præstātia polle-
ret, eā Theseus rapuit, et Ashe-

ἔλαμε . κὺ κλυταίμορσθα,
ἢ ἔχρηται ἀγαμέμνων , ἐπι-
πελοιοῦν , ἢ ἄπτεμις ἀ-
δανάων ἐποίησε . διὸς δὲ λή-
δα στυγερῶς τοῖς ὁμοιωθεὶς 5
τῶ κύκνῳ , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
τῶ νύκτα . τυνδάρεως ἐκ
διοῦ μὲν ἐχλινῆσθαι πολυδαί-
κυν, καὶ ἐλκύν . τυνδάρεω δὲ
καὶ τῶρ . λέγουσιν δὲ εἰσι το-
νεμέσεως ἐλκύν εἶναι , καὶ
διοῦ . ταύτῃ γὰρ τῷ διοῦ
φάγουσιν στυγερῶς ; εἰς
χρῆτα τῷ μορφῇ μεταβα-
λεῖν , ὁμοιωθεὶς τὰ δὲ κὺ δαί- 5
τῶ κύκνῳ , στυγερῶς . τῷ
δὲ ὦν ἐκ τῶ στυγερῶς ἀφ-
πεκίειν . ἔπειτα δὲ εἰς τοῖς ἀλ-
σιν ὁρῶν τὰ τινα ποιμένα,
λήδα κομίζοντα δοῦναι . 20
τίνδε κατὰ θεομένην εἰς λαίρ-
νακα φυλάσσειν , καὶ χρόνον
καθίστασθαι γέννησθαι εἰς
λεῖον , ὡς δὲ αὐτῆς θυγατέ-
ρα βίβειν . γλομῶν δὲ αὐ- 5
τῇ καὶ λαίλα διαπρεπῆ θη-
σὺς ἀρπάξας , εἰς ἀδύνατον

ἐκόμισε . πολυδύκης δὲ
 καὶ χρίσας εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, εἰς ἄστυ θη-
 σείως ὄντος, αἰροῦσι τὴν πό-
 λιν . καὶ τὴν ἑλένην λαμ-
 βάουσι . καὶ τὴν θησείως μη-
 τέρα αἰδραὶ ἄροισιν αἰχμα-
 λωτον . πῆλγοντο δὲ εἰς
 ἀπείρην ἐλθὶ τ' ἐλπίς γε-
 νομένη οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 δος . ὅταν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι οἶδε, ὅδ' ὅσας εὖς λαοὶ του-
 διομένης τυδείας αἰτίλοχος
 νέστωρ . ἀγαπήνωρ ἀγκαῖα .
 15 διότιμος καὶ πανέως . ἀμφί-
 λοχος κτεάτου . δαίλιος, Ὀ-
 ρύων . μέγας, φυλέως . ἀμφί-
 λοχος, ἀμφιαράου . μνη-
 σθείης πέττω . χείδος ἐπιστό-
 20 φον . πολυέχνης ἀγαθένοισ' .
 πτωέλης λήϊτου . αἶας ὅϊ
 λείας . ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μνος, ἄρειος . ἐλεφάνωρ χαλ-
 κίδοντος . ὁμηλος ἀδμήτου .
 25 πολυπότης, περὶος . λείον-
 τας κορώνου . ποδελείως
 καὶ μαχάωι ἀσκληπείου .

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Athe-
 nienfes exercitu, cum ad Ply-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; bi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petiverūt Spartam adue-
 nerunt: Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses laertiæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Aga-
 penor Ancei, Sthenelus Cas-
 pæi, Amphilocheus Cteati,
 Ebalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilocheus Amphiar-
 rai, Menestheus Petrei, Schez-
 dius Epistrophæ, Polyxenus
 Agasthenis, Peneleus Leiti,
 Ajax Oilei, Ascalaphus &
 Lalmenus Martis, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ad-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Lei-
 onteus Coroni, Podalirius,
 & Machaon Esculapæi, Phre-
 lostetes Pocantis, Eurypylus

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Ajax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
neſtij. Horū turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena ī coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit iter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latuſſe ſe
opē p̃miſit, uniuerſos, inq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos iuſurādī religiōe ob-
ſtrīgito, ut, cū filiae tuæ Hele-
næ de noſtri cœtu quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi à nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū mariūū ue, ac ma-
trimoniū eiufmodi uim facer-
e conētur. Quod ubi Tyndar-
eus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſurādī religiōnē cōpellit.

λοκτῆς τοῖς αἰσίοις. αἰεὶ πο-
λος, ἀνείμωνος. πρῶτος
λαος ἰωκλίου. μελέλαος ἀ-
γέως. αἴας, καὶ πύκρος πε-
λαμῶντος. πατρικλῆος μελῖ-
τιον. τῶν τῶν ὀρεῶν τὸ πλῆ-
θος τυνδάρειος, ἐδιδόκει,
μὴ κείνῳ τὸν εἶδος, στασιάζου-
σιν οἱ λοιποί. ἀπαρχομένην
δὲ ὀδυσσεύς. εἰς συλλάβῃ ο-
ταὶ πρὸς τὸν πανελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἀποδίδοι αὐ-
τῷ πινά, δι' οὗ μηδὲ μία ἔχ-
νῃσται στάσις. ὡς ὑπῆρχετο
αὐτῷ συλλήψασθαι, ὁ τυν-
δάρειος, πάντας εἴπιν ὄρε-
κίσει τὸν μνηστῆρας βασιλῆ-
σιν, εἰς ὃν ὁ περικλῆς νυμ-
φίος ἀπὸ ἄλλας πινὸς ἀδικῶ-
ται πρὸς τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ὄρεον τυνδάρειος, τὸν
μνηστῆρας ὄρεκίσει. καὶ με-
τέλαον μελῖ αὐτὸς αἰρεῖται
νυμφίον. ὀδυσσεύς δὲ πρὸς ἰ-
καρίον μνησθῆναι πανελόπης
πιν. μελέλαος μελῖ αὐτῷ ὄρε-
λῆναι ὁρμήνῃ ἐχλῆναι.

καὶ κατὰ πινυς νικώσσαν·
 ἐκ δούλης περείδης γένος αἰ-
 τωλίδος, ἣ καὶ δῶ πρὸς ἄκου
 οἴλακος φησὶ, τηρυνδῆς, μεγα-
 πένθη· ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δὲ μηλον, ξυόδα-
 μον· τῆς δὲ ἐκ λυδῆς γένο-
 μίῳ παίδων, καί τινος μὲν ἢ
 σκεῖται κατὰ πόλεμον. πο-
 λυδυνῆς δὲ πυγμῶν· καὶ δὲ
 τῶν αἰσθέρων ἐκ λήθης καὶ
 ἀμφὸς τῶν οἰσκοντοῦ. βου-
 λυμνοὶ δὲ γῆμαί τας λου-
 κίππου θυγατέρων, ἐκ με-
 σσηνῆς ἀρπάζαντες ἐγχεσθαι.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδυν-
 κος, καὶ φοίβης, μυκσίλεως,
 καί τινος δὲ, καὶ Ἰλαείας,
 αἰώων· ἰλάσαντες δὲ ἐκ
 τῆς ἀρκαδίας βουλείας με-
 τὰ τῆς ἀφαιρέως παίδων·
 Ἰδα, καὶ λυγκίως· ἐπὶ τῇ
 ποιοῖν Ἰδα διελεθεῖν· ὁ δὲ,
 περὶ βουῶν εἰς μὲν πῶτα
 ἔσται, τῇ πρώτῃ κατὰ φασγόν
 τος εἰς τῆς λείας τὸν ἡμί-
 σον ἔσται, καὶ τῇ δευτέρῃ

ac Menelaum qdē filia sue
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopem i cōiugiū
 ἀποσεί. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, vi, q
 dā aiunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Ætolia oriūda. Sis-
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megarēibem sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenos-
 damū pcreavit, Ceteri ē Læ-
 da natis Castor plane, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux αὖτ καὶ
 ἑστὶν pugnandi genus scētatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples cō-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniiū ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores ἀπο sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, & Iaira*
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharci filijs
 ab Arcadia βοῦν πρᾶδᾶ ἀβέγι-
 σēt, Ida arbitrio διιδᾶ δᾶ p-
 misere. Tū ille βοῦν in partes
 quatuor partitiis, qm prior, is

sub

quit, deuorarit, huic prædæ
dimidium cessura est: postea
riori, reliquum: quo dicto
Idas anteuerrens, priuatam
prius, & fratris deinceps par
tem absumpsit: atq; cum eo
prædam omnem Messenem az
uertit. Quare Dioscuri con
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam prædam
• simul abducunt, sed quercu la
insidias Idam, Lynceumq; in
tercipere conabantur: Verum
Lynceus uiso Castore Idæ fra
tri significauit, atq; eum ille
necauit, At Pollux ipsos inse
cutus Lynceum, telum iacula
tus occidit. Inde Idam inse
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculo
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol
lucemq; in cælum agit. Pol
lux uero, immortalitatem re
nuit castore mortuo. At Iu
piter ambobus, alterius die
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα
τόν αὐτὸς τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρὸς τὸν Ἰδαι, καὶ τὸ τῷ αὐ
δελφῷ. καὶ μετ' ἐκείνους τὴν
λαίαν εἰς μεσσηνίῳ ἦλθον. 5
στρατὶ σάκτες δὲ ἔδωκε μεσ
σηνίῳ οἱ διόσκουροι, τὴν τε
λαίαν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ
ἄλλω στυγεράνοισι. καὶ τὸν
Ἰδαν ὑπὸ στυγερῇ ἐλόντων, καὶ 10
τὸν λυγκέα. λυγκέας δὲ ἰ
δὼν καὶ στρατὸς, ἐμνήσθη Ἰδα
καὶ κείνος αὐτὸν κτείνει. καὶ
λυδύκῃς δὲ ἐδίδωκεν αὐ
τοῖς. καὶ τὸν μὲν λυγκέα 15
κτείνει τὸ σῶν προέμνητος ὅ
τι ἰδαν δικάων, βλυνθεὶς ὑπὸ
ἐκείνῳ πέτρα κατὰ τῆς κα
φαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς.
καὶ ξυὺς ἰδαν κόραυνόι. καὶ 20
λυδύνκῃ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ
νάγει. μετὰ χρομίου δὲ πο
λυδύκοιο τὴν αἰθιρᾶσιν,
ὄντος νεκροῦ καὶ στρατοῦ, ξυὺς
ἀμφοτέρῃσι παρ' ἡμέρας, καὶ 25
εἰ θεῶις εἴποιαι, καὶ εἰ ἀν
θρώποις ἔδωκε. μετὰ σκάντων δὲ

εἰς θεοὺς τῆς διοσκούρας,
 τυνδάρεωσ μὲν ἀπὸ μὲν
 νος μὲν ἑλᾶον εἰς ἀπάρτεω,
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πῆ-
 5 δωκεν. ἡλέκτρῳ δὲ τῷ ἄ-
 τλατοσ, καὶ διὸς ἰασίῳσ,
 καὶ δάρδανος ἐλῖοντο. ἰα-
 σίῳσ μὲν οὕτω δῶκεν δῆμο
 ροσ, καὶ δῖλῳσ κατὰ χύ-
 10 ται τῷ θεῶν, κεραυνούται.
 δάρδανος δὲ ὡδὲ τῷ θανᾶ-
 τῳ τῷ ἀδελφοῦ λυπώμε-
 νος, ὁ μαυράκην ἀφ᾽ ἀλῖπῳσ,
 εἰς τῷ αἰτίπῳσ ἡ περοῖ
 15 ἤλθε. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λῳε τεῦκροσ ποταμοῦ σκα-
 μαῖοροσ, καὶ νύμφησ ἰδαίᾳσ.
 ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μῳοι τεῦκροσ περὶ πῳ-
 20 ρθῖον. ὡδοδεχθεῖσ δὲ ὡδο
 τῷ βασιλείῳσ, καὶ λαβὼν μὲ-
 ροσ τῆσ γῆσ. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατῶσ βᾶτῃσ, δᾶρ-
 δανοσ ἐκπῳε πόλιν. τελευ-
 25 τῷσ δὲ, τεῦκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἄπ᾽ ἀνδρῶσ δαρδάνῃσ ἐκεί-
 λῃσ. γλυκοῖσ δὲ, αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersitio Sparten Menelao re-
 gnum tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et Ioe
 ue Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Ce-
 rere deperiuit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samoibra-
 ce relicta in obiectam conti-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idæeq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem il-
 lam incolebant, Teucroi uo-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in re-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos illum,
 et Erichonium, è quibus,

APOLLODORI

Ilus nullis susceptis liberis
 extinctus est. Hinc Erichibo-
 nus regni heres, ductaq; As-
 stychoe Simoentis filia Tro-
 em creat. Hic deinde regnum
 adeptus regionē a seipso Tro-
 iam nūcupavit, et Castirrhoe
 Scamandri filiam sibi collo-
 cavit, ex qua Cleopatram fi-
 liam fustulit. Mares autem
 Ilum, & Assaracum, et Gas-
 nymedem. Hunc autem ob cor-
 poris formam raptum per As-
 quilam Iupiter Deorum pin-
 cernam in caelo constituit. As-
 faracus uero ex Hieronime
 Simoentis filia Capyn procre-
 at. Huusce, ac Themidis Ili-
 filae Anchises filius fuit. Cum
 quo Venus ipsius amore fla-
 grans congressa. Eneam ge-
 nuit, ac Lyrum, qui sine li-
 beris decessit, ilus cū in Phry-
 giam peruenisset, atq; inibidē
 rege propositum. certamen na-
 ctus esset. Palæstrā uicit, de-
 ditq; illi rex præmij loco puē-
 ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἵλου, ἢ εἰς ἑξήκοντα,
 ἵλος μὲν οὗτος ἄποιος ἀπείδα-
 νεν. εἰς ἑξήκοντος δὲ διαδεξά-
 μινος τὴν βασιλείαν, γήμας
 ἀστυόχῳ τὴν σιμόεντος, τε
 κνοῖ φῶτα. οὗτος παραλα-
 βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
 χόρα ἀφ' ἑαυτοῦ ποίει ἐκεί-
 λησεν. καὶ γήμας καλὴν
 ῥόην τὴν σκαμνίσκου, γέν-
 νῶν θυγατὶρα μὲν κλεοπά-
 ραν. καὶ δας δὲ, ἵλον, καὶ
 ἀσάρακον. ἢ γανυμήδην.
 ὧν μὲν οὗτος ὁ βασιλεὺς ἀ-
 νερπάριος ξυὺς δι' ἄβου-
 θεων οἶνοχόαν εἰ οὐρανόθεν
 πέσσειεν. ἀσάρακον δὲ, ἢ
 ἰδρόμηνης τῆς σιμόεντος,
 καί πους. τῆς δὲ, καὶ δι' ἐμδο-
 τῆς ἵλου ἀγχίσης. ὧ δὲ ὄρα
 πικρὴν ἐπιθυμίαν, ἀφροδίτη
 σωλδοῦσα, αἰνεῖται ἐχλίνου-
 σι, καὶ ἄλυσον. ὅς ἄποιος ἀ-
 πείδανεν. ἵλος ἢ εἰς φρυγίαν
 ἀδικόμηνος, καὶ κατὰ λα-
 βὼν ἑαυτοῦ βασιλέως αὐ-
 τῷ δι' ἐμδοτῆς αἰώνος, ἐκεί-

πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλος
 πινύκοντα κούρου, κὶ κῆ-
 ρας τὰς ἱῆας δόντος αὐτῷ
 τῆ βασιλείας κατὰχρησμον
 5 καὶ βούῃ ποικίλιν· κὶ φρεῖ
 λαντος εἰς πόδ' αὐτῷ αὐτὴ κλι-
 θῆ τὸ πρῶτον, πόλιν κτίξιν, εἰ-
 πετο τῇ βοί· ἡ δὲ ἀφικομέ-
 νη ᾗδ' τὸν λεγόμενον τ' φρυ-
 10 γίας ἄτης λόφον, κλίνει).
 εἶδα πόλιν κτίσας Ἴλος,
 τῷ τῷ μὲν Ἴλιον ἐκάλει-
 δε· τῷ δὲ δι' σημεῖον ὀξεί-
 μνος αὐτῷ τί φανῆναι μεθ'
 15 ἡμῶν τὸ δι' ἡμῶν πάλλα-
 διον περὶ τῆς σκλῆνῆς καί με-
 νον εἰδείσκειτο· ἦν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπεχ· τοῖς δὲ πο-
 σί συμβεβηκός· κὶ τῇ μὲν δε-
 20 ξία δόρυ διήρτη μὲν ἔχουσ·
 τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακότεν, κὶ ἄ-
 ρακτον· ἰσοεία δὲ ἡ πόλις τ'
 παλλαδίου τοιῷδε φέρει).
 φασὶ γλυνθδεῖσιν τῷ αἰθι-
 25 ναῖ, πρὸ τείπωνι φέρε-
 σθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λὰς· ἀμφοτέρω δὲ ἄσκου

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorẽ bouẽ ad-
 iccit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouẽ ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quas
 si dicas Noxiæ Phrygiæ, taz-
 mulum peruenit: humi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculũ con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare uis-
 deretur, dextraq; elatam bas-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aĩne
 natam Minervam apud Triz-
 tonen, cui filia Pallas erat: ex-
 ducari cepisse. Vtrasq; autẽ
 fuisse rei bellicæ studiosas: &
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi. iam iam

vulnus illaturæ Mineræ Iovem paucifatum Ægidem oppressuisse, eam vero territam respexisse: atque ita à Mineræ uulneratam concidisse. At Mineruam eius de causa summo dolore affectam, simul lacrum illi simile confecisse, ac Thoraci, pectoriq; eius, quam pertimuerat Ægidem, accommodasse, & apud Iovem, bonoris ergò constituisse. Deinceps autem Elestram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Idem postea in huiusce memoriam templum ab se condatum summopere coluisse. Hæc hætenus de Palladio. Ceterum Ilus Eurydicem Adrastii filiam uxorem cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymò Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atræi ab illo ductam fuisse legitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
 φιλονεικίαν ποτὲ περιελ-
 θεῖν. μελλούσης δὲ πηλὴς
 ᾗεν τῆς παλλάδος, ἣ δὲ
 φοβηθεῖτα τὴν αἰγίδα
 περὶ ἑῶναι. τὴν δὲ, οὐκ
 ἐνθεῖσκει αἰατλέειν πρὸς
 τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ἔτι
 τῆς ἀθηνᾶς ἰαθεῖσκει πε-
 σεῖν. ἀθηνᾶ δὲ περίλυπον
 ἐπ' αὐτῇ χρομήλιν, ἑσκαίους
 ἐκείνης ὁμοιον κατασκυλά-
 ζουσαν, καὶ περιδῆναι τοῖς σὺν
 νοῖς, ὧν ἔδισεν αἰγίδα. καὶ
 πρὸς ἰδρυχμήλιν πρὸς τῷ
 διί. ὅσδρον δὲ ἠλέκτρας καὶ
 τὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσ-
 φυγούσης, διαρρίπτει μετ'
 αὐτῆς, καὶ τὸ παλλάδιον
 εἰς τὴν ἰλιάδα χόρει. ἴλον
 δὲ οὗτου ἰκὸν κατασκυλά-
 ζοντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
 τῇ παλλάδιον ταῦτα λέ-
 γεται. ἴλος δὲ γάμος οὐρανῷ
 δίκῃ τὴν ἀσπράτου, λαομέ-
 δοντα ἐγλήθησεν. ὃς γὰρ μετ'
 στυμνῶ τὴν σκαμάνδρον.
 καὶ τὰ

κατὰ δὲ τινὰς ὡς ἀλκίαν
 τὴν ἀρεάν. κατ' αἰοῖς δὲ
 λαυκίαν. καὶ τεκνοῖ παῖ
 δας μὲν πιδωνόν. λάμπωνα,
 5 κλύτιον, ἰκατάονα. ποδάρ-
 κην. θυγατρίαν δὲ, ἡσιό-
 νην, καὶ κίλλαν. καὶ ἀσύν-
 χην. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκολίονα. πιδωνόν
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάξασα δι' ἑ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίαν κομίζε-
 καί κεῖ σπευδούσα γενναί-
 . παῖδας ἡμαθίονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναί ἱλίου ἑσπέρῃ ἡρακλείου,
 ὡς μικρὸν πρόδωκε ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐβασίλευσε ποδάρ-
 κης ὁ κληθεὶς πρίαμος. καὶ
 γαμῆ πρῶτην αἰεσίβην τὴν
 20 μέροπος. ἧς ἡ αὐτῇ παῖς
 αἰετικός γίνεταί. ὅς ἔγχε
 σφόδρην τὴν καβειρόνου θυ-
 γατρίαν, ἣν πενδῶν ἀχρδα-
 νοῦσαν ἀπώρνεώθη. πρία-
 25 μος δὲ αἰεσίβην ἐκδύς ὕρτα
 κῶ, θυγατρίαν ἔγχετο ἐκεί-
 νῃ τὴν δῖμαιτος, ἣ ὡς π-

gitur. Nec defunct, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant. Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icteaonem, & Po-
 darcem, feminas autem Hes-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At e Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens aurora præceptum in
 Aethiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 pauloante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebriónæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum auctus
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, sic

L
 andrea

I-
 Cebriónæ
 a mnis

APOLLODORI

ue, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, & Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium*, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, eumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; concremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pri-
amo uisum Hecuba recitauit.
Æsacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum. n. Me-
rops auus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re pcepta, Æsacus pueri exis-
tiū illatarum esse fano respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, sama-
lac puer in lucē p̄dit, familia-
ri exponendū tradit, asportan-
dūq; ī Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab ursa nutri-
tus est. Hic pueri nactus inco-
lumē tollit, secum illū attulit

τοῦ φασι κατέως. ὃ ὥς ἔπε-
ροι λέγουσιν ἀγγαλείου πα-
ταμοῦ, καὶ μετώπης. γέν-
νῳ τῷ δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γέννῳ
δοῦν μέλλοντος βρέφοις, ἔ-
δοξε ἐκείνῳ καὶ ὁ παρ' ὁ-
λῶν τεκῆν διάπυρον. ὥστων
δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν δὲ
πρίαμος παρ' ἐκείνης τῆς
ὄψεως, αἰσάκων τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἢ γὰρ ὀνείροκει-
της πρὸ τῆς μητροπάτορος
μόροπος διδάχθεις. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρὸς γένεσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαι, ἐκθεῖ-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὥς ἐλθόντῃ τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκί-
τῃ κομίσονται εἰς Ἰδην. ὃ δὲ,
οἰκίτης ἀγέλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
θεὶς ὑπὸ τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ
ἐτρέφον. ὃ δὲ σωζόμενον δι-
ρῶν, αἰκισθεῖται. καὶ κομῶν

5. σκας ἀδὲ τ' ἡρώων, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας
 πᾶσιν. γένόμενος δ' ἐνεσί-
 σκος. καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρων καὶ λήϊ τε, καὶ ῥώμῃ, αὖ
 10. δις ἀλέξανδρος προσωνομά-
 αθηλυστὴς ἀμειώμενος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας.
 ὅτ' ὅτι βουθῆ(ας). καὶ με-
 10. τ' οὐ πολὺν γὰρ ἐνέασ' αἰδού-
 ρε. μετὰ δ' ἔτρεφεν ἐλύνουσα ἐκ
 βουθυγατῶρος μὲν κρέου-
 (αν, λαοδίκην, πολυξείνην
 κηροσάτορα. ἢ στωελδεῖν
 15. βουλόμενος ἀχάων, τὴν
 μαυτικὴν ὑπέχθη διδάξαι.
 ἢ δὲ, μαυδοῦσα οὐ στωῦλθεν.
 ὅτ' ὅτι ἀχάων ἀφείλετο τὴν
 μαυτικὴν αὐτῇ τὸ πείθειν.
 20. αὖ δις δὲ παῖδας ἐλύνουσα
 δηϊφόβον, ἔλκεον, πάμμο-
 να. πολίτην, αὐτίφον. ἰαπο-
 νοδόν. πολὺδωρον, τρώϊλον.
 25. δ' ἔτρεφεν ἐξ ἀχάωνος λέγε-
 ται γελυννέειναι. ἐκ δὲ ἀλ-
 λων γυναικῶν ἡπριάμω παῖ-
 δας γίνονται. μελαίνεσσας.

& quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cū iam grandiusculus eua-
 sisset, & plerisq; & corpo-
 ris formā, & robore anteiret;
 et quod prædonum uim, incur-
 susq; repelleret, & ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 gnouit. Post Paridem Hecu-
 ba filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādī facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi fuit educatā, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. quā p̄p Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pάmonen, Πολίτην. Αντι-
 φῶν, Hipponoum, Polydorum,
 Τροίλῳ, quē ex Apollinis cōcu-
 bita natū eē ferūt. Sed ex as-
 t̄is coniugib; Priamo filij nasc-

APOLLO DORI

cuntur , Melanippus Gorgi-
 thon, Philæmon, Hippothous,
 Glaucus, Agathon, Chersif-
 damas , Euagoras, Hippodam-
 as , Mestor, Atlas, Doriclus,
 Lycaō, Dryops, Bias, Chro-
 mius , Astygonus , Telestas ,
 Euander , Cebriones , Meli-
 us , Archemachus, Laodocus,
 Ecbebron, Idomeneus, Hype-
 rion , Ascanius , Democoon ,
 Arrhetus , Deioptes , Cloz-
 nius , Echemon, Hypirychus,
 Egeoneus, Lyfithous, ac Poly-
 medon . Filia uero , Medusa,
 Medesicasta, Lyfimache, Ari-
 stodeme. Verum Hector An-
 dromachen Eetionis, et Alexā
 der Oenonē Cebrenis amnis
 filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
 nādi cognitionē edocta Alexā-
 dro, ne ad Helenā nauigaret,
 p̄dixit. At ea minime psuadēs
 inquit, cum sibi uulnus illatum
 fuerit , ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set , intelligebat, præterea ne-
 minē. Hic aut̄ rapta post Hele-

τοργιδίαν, Θιλαίμων, ἰππο-
 θους, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, εὐαγόρας, ἰππο-
 δάμας. μήτωρ. ἄτας. δόρυ
 κλος, λυκάων, δρύωψ, βί- 5
 ας. χρομίος, ἀστίγονος τε-
 λέστας, εὐάνδορος, κεβριόνης,
 μέλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχέφρων, ἰδομένης, ὑπε-
 ρίων, ἀσκάνιος, δημοκόων. 10
 ἄρρητος. δηϊόπτης, κλονίος
 ἐχέμων, ὑπείρευχος. ἀγέω-
 νός, λυσίθους. πολυμέδων.
 θυγατρός δὲ μέδουσα, μη-
 δεσικάστη, λισιμάχη, αἰετο- 15
 δημή. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσχρο-
 μάχῃ τὴν ἡτίωνος γαμεῖ.
 ἀλέξανδρος δὲ οἰνόντῃ τὴν
 κεβρήνους τῷ ποταμῷ θυ-
 γατρός. αὐτὴ παρὰ ῥέαν 20
 τὴν μαρπηκὴν μαθούσα,
 περὶ λεγὼν ἀλεξάνδρῳ μὴ
 πλεῖν ἀπὸ ἐλάνην. μὴ πεί-
 θουσα δὲ εἴπειν. εἰς τῷ θῆ
 πῶς ληϊέσθαι πρὸς αὐτὴν, 25
 μόντῃ γὰρ θοραπύσαι δύ-
 νασθαι. τὸν δὲ, ἐλάνην ἐκ

ἑσπερίης ἀρπιάσαι. πολέ-
 μου μίλιν δὲ φροῖαο. τοξο-
 θέατα ἔσπετο φιλοκτῆ του το
 ξοῖς ἡρακλείοις, πρὸς οἰνῶ-
 5 νῶ ἐπανελαθεῖν εἰς ἴδην. ἡ
 δὲ μνησθηκοῦσα, θοράπῃ-
 σαι οὐκ ἔφη. ἀλέξαιστος
 μὲν οὖν εἰς φροῖαο κομζόμε-
 νος ἐπλάσσετο. οἰνῶν δὲ με-
 10 τανοίχουσα, τὰ πρὸς θιγα-
 πείαι φάρμακα ἔφθε; καὶ
 κατὰ λαβοῦσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῷ αἰρήθησεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ἔσκε. ὃ δὲ ἄσω πὸς
 ποταμὸς ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηροῦς, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ πινθεοῖος, καὶ οὐρανὸ
 20 μης, οὗτος μετὰ τῷ γημο-
 φῆλος, λαδῶνος δὲ τῷ ποτα-
 μῷ θυγατέρα, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμε-
 νὸν, καὶ πελάγοντα, αἰκοσι-
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν μία
 αἰγίνα, ἣ τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥ ἑπαστοῖς. τὰ δὲ τῇ αἰ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita : sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit.
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridè curare nolle affirmat:
 Alexander igitur, cum in Tra-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectatae
 medelae poenituerat, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quae, ubi cum iam obij-
 se reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finiuit* Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teihsy filius.
 sed Acusilaus, Perus, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Iouis, & Eue-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagontē;
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarum unam Aeginam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue
 rapta. Asopus querens Corin-

APOLLODORI

ebum abijt: ubi à Sisypho rapto
rem fuisse Iouem cognoscit.
Iupiter autem post insequen-
tem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua flucta remisit.
Quamobrem, & in hoc usq[ue]
tempus ex huiusce fluentis
carbones efferuntur, sed Æ-
ginam illatam, in insulam,
quæ tunc Oenone uocabatur
nunc ab ea distam Æginam,
Iupiter comprimit, ac filium
ex ea Æacum gignit. In eu-
ius gratiam, quandoquidem
solus in insula agebat, defor-
micis homines facit. Adhæc
Æacus Enderidem Chironis fi-
liam coniugem capit, ex qua
sibi duo nati sunt filij Pe-
leus, & Telamon. Phærea-
cydes uero Telamonem am-
cum, non fratrem fuisse Pe-
lei narrat, eumq[ue] * Ætæi
filium, & Glaucēs * Cres-
ibei, fuisse ait. Atqui &
Æacus cum Psamathe Ne-
rei filia, in fontem, quod in-
scendi nollet, commutata cor-

σω πὸς ξυτῆς, ὅτε κεν εἰς κόρυν
δον, ἢ μάστιγι παρὰ σισύ-
φου τὸν ἥρπακτότα εἶν δια-
ξυς δὲ αἰσωπὸν μὲν κερα-
νώσας διώκοντα, πάλιν δὲ 5
τὰ οἰκεία ἀπὲρ πεμφέν ῥεί-
δρα. δὲ δὲ μὲν χεῖρ ἢ νῦν,
ἐκ τῆς τούτου ῥείδρα ἁ-
δρακας φέρονται. αἰγίον
δὲ εἰς κομίσας εἰς τὴν τότε 10
οἰωνῶν λεγομένην νῦν σῶν.
νῦν δὲ αἰγίον ἀπὸ ἐκείνης
κληθεῖται. μέγνυται, καὶ
γεννᾷ παῖδα δὲ αὐτῆς αἰα-
κόν, τούτῳ ξυς ὅντι μόνῳ 15
ἐν τῇ νῦν σῶν μύρμηκας αἰ-
δρώποισι ἐπὶ οἴκοι. γαμεῖ δὲ
αἰακὸς ἐν δὴ δα, τῷ χείρω-
τος, δὲ ὅς αὐτῷ παῖδες ἐγί-
νοντο, πηλὸν τε, καὶ τελα- 20
μών. φερέκυδης δὲ φησι τε-
λαμῶνα θίλον, οὐκ ἀδελ-
φόν πηλῆος εἶναι. ἀλλὰ * ἀ-
κταίου παῖδα, καὶ γλαύ-
κης τῆς κρηδείας. μέγνυται 25
δὲ αὐτῆς αἰακός, λαμάρη
τῇ νηρείας, εἰς * πηλὸν τελα-

γρμείη δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ περὶ παῖδα
 φάκον . ὅν δ' αὖτε βέστατος
 ἀπάντων αἰακός . διὸ καὶ τὴν
 5 ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίζ-
 ας δὲ πέλοπα , ὅτι συμφά-
 λω τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρκεί-
 δων πολεμῶν , τὴν ἀρκεί-
 δειαν εἶναι μὴ διανομήλιος ,
 10 ποσειδωνομήλιος φιλίας ,
 ἔκτεινεν αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελείας . χρησμοὶ δὲ
 δεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσε
 δοσε τῆς ἐνστάτων κακῶν
 15 τὴν ἑλλάδα , ἐκ αἰακός ὅ-
 πρ' αὐτῆς δύχες ποίηθη-
 ται . ποσειδωνίου δὲ δύχες
 αἰακόν , τῆς ἀνερπίας ἢ ἐλ-
 λας ἀπ' ἀλλήλων τιμᾶ-
 20 ται δὲ καὶ παρὰ πλούτω-
 νι πλοῦτι (ας αἰακός . καὶ
 τὰς κλείς τῆς ἁδου φυλάτ-
 τει . διαφθρόντος δὲ καὶ τοῖς
 αἰῶσι φάκω , τῶν ἀδελφῶν
 25 πηλέα , καὶ πελαμῶνα ἐπ-
 βουλεύσαι . καὶ λαχὼν κλέ-
 ρω , πελαμῶν συγγυμναζέ-

iiii , & Phocum gignit . Sea
 & Eacus omnium pietatis
 seruantissimus fuit , quamo-
 rem , cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur ,
 Pelopis causa , quod ipse Stym-
 phalum Arcadium regem bel-
 lo infestans , Arcadium sub-
 gere minime posset , persima-
 latam amicitiam ipsum intere-
 fecit , ac eius viscera membra-
 tim confecta dispersit . Deo-
 rum interea responsis Græ-
 ciam imminentibus malis erep-
 tam iri , si illius ergo preces
 effuderit Eacus , renuncias-
 tum est , quo per Eacum fa-
 cto , Græcia annonæ penuria
 liberatur . Quinetiam & as-
 pud inferos Eacus in summo
 esse honore perhibetur : & is
 Plutonis clauēs seruare pro-
 datur . Quoniam uero Phocus
 incertaminibus præstare uis-
 debatur , fratres Peleum , ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse , ferunt : atque ubi for-
 te obuenerit , ut cum eo Telamon

pari in ludo decertaret, dis-
co caput illi ferit, & occidit,
ac sublatum Peleo adiutore
quadam in sylva occultauit.
Demū uero cæde detecta am-
bo ex Ægina ab Ætaco solum
uertere compelluntur. Te-
lamon Salaminem ad Cy-
chreū Neptuno, ac Salamine
Asopi filia natum peruenit.

Is necato serpente, qui insu-
lam, cuius ipse rex erat, des-
uastauerat, ac nullis post se res-
lictis filiis moriens, regnum
Telamoni concessit. Is, des-
inde Peribœam Alcatbor Pe-
lopi filiam sibi uxorem con-
iunxit. Et, Hercules, ut il-
li mascula proles enasceretur,
à Dijs, precibus depoposcit:
& post preces repente aquila
apparuit, & enatum pue-
rum Aiacei nominarunt: Quē
in bello contra Ilium Hereu-
lem secutus, Hesionem Lao-
medontis filiam muneri acce-
pit, ex qua sibi Teucrum
procreauit. Ceterum Peleus

μυλον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ,
κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνῃ.
καὶ κομίζας μετὰ πηλέως,
κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ.
Φωραδείτος δὲ τῷ φόβῳ,
φυγάδης ἀπ' αἰγίνης ἔσθ'
αἰῶνος ἐλαύνονται. καὶ τε-
λαμὼν μὲν εἰς θαλαμῖνα πα-
ραγίνεται πρὸς κυχρεά τὸν
ποσειδῶνος, καὶ θαλαμῖνος
τῆς αἰῶνος ὕδ' ἔσθ' κτείνῃ.
δὲ ὅτε οὐτος ἀδικοῦντα
τὴν νῆσον, ἣς αὐτὸς ἐβασί-
λευε, καὶ πλεὺς τῆς ἀπαι-
τῆς καταλείπει παραδίδωσι τ.5.
τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ πρὸς
βοίαν τὴν ἀληθέα πρὸς πέ-
λοπος. καὶ πρὶν θαμῖνον δύ-
χαις ἡρακλείδῃ ἵνα αὐτῷ
παῖς ἄρῃν γένῃται, φασί τ.20
τος δὲ μετὰ τὰς δύχαις αἰ-
τῆς, τὸν γέννησά τε ἐκείλε-
ται αἰῶντα. καὶ στρατὸν οὐκ
μυλὸς ἢ τοῖα σὺν ἡρακλεῖ,
λαμβαίνει γέρας. ἡσθ' ἡμῶν τ.5
τὴν λαομέδοντος θυγα-
τρα. ἣς αὐτῷ γινέται παῖς.

κρος . πηλὸς δὲ εἰς φθίαν
 φυτὼν πρὸς ἐρυτίωνα τὸν
 ἄκτορος, ὃν αὐτὸς καθαίρει
 ται . καὶ λαμβάνει πρὸς
 5 τοῦ τινὸς θυγατέρα αὐτοῦ
 κλυ, καὶ τὴν χώραν τινὴν ἐρί
 τινι μύρα . καὶ γίνεται θυ
 γάτηρ αὐτῷ πολυδῶρη, ὃν
 ἔχουμε βάρους ὁ πελῶρος .
 10 οὐκ ἐστὶν ἡδὲ τὴν θύραν
 καλυπνύει καὶ περὶ μετ' ἐ
 ρυτίωνος ἐλθὼν . περὶ ἡλίου
 ἡδὲ τὸν σὺν ἀκόντιον, ἐρυ
 τίωνος τυγχάνει, καὶ κτε
 15 ρεῖ ὄϊον ἀκόν . πάλιν οὖν
 ἐκ φθίαν φυτὼν εἰς ἰωλκόν,
 πρὸς ἃ καὶ οὐκ ἀφικνεῖται,
 καὶ ὃν αὐτὸς καθαίρειται .
 ἀσπνύεται δὲ, καὶ τὸν ἡδὲ
 20 πάλιν ἀσπνύει πρὸς ἀπὸ
 τινὸς διαπαλαίσεως, καὶ ἀσ
 πνύει ἀκόντων γυνή, πη
 λῆος ἀσπνύει, πρὸς σπιν
 σίαν πρὸς πηλῶν αὐτὸν
 25 ἀσπνύει . καὶ δυνάμειν δὲ πη
 σπνύει, πρὸς τὴν γυναικα αὐ
 τὴν πηλῶν αὐτὸν, μέλεις

Phibiam ad Eurytionem Aca
 storis filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Antia
 gonem illius filiam in matrima
 monium capit: atq; in tertia
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ge
 nuit, quam Boro Perieris fia
 lio nuptui dedit. Inde in cas
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ab
 misso in aprum tulo Eurytione
 nem ferit, eumq; fortuito ictu
 cecidit. Rursus itaq; a Phibia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratur.
 Adhuc cum Atalanta ludis
 in Pelie regis honorem insti
 tutis palæstrica pugna decora
 tauit: ubi Astydamea Aca
 sti coniux Pelei amore con
 repta, ad eum literas de con
 cubitu dedit; quæ, quoniam
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxore
 nem misit, qui a Pelia.
 Steropeem Acasti filiam pro
 pedem ductam iri illi renuntia

tiaret. Quod ubi illa accessit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam abs necandum esse censuit: at eum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intraperam reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse distitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiit. Is, deinde ex perreftus, interea dum enssem querit, a Centauris comprehensus iam iam moriturus.

πυλέα γαμείν, σφόδρην τιώ
ἀκούσου θυγατρός. καὶ ὅτε
ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχόνην
αὐτῇ περὶ. πηλὲως δὲ περὶ
ἄκρην κατὰ φύδεται, λέ
γουνται ὅτι αὐτῇ παρὶ στυγ
στός πεπεισμένη. ἄκρως
ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐν
θήρει, οὐκ ἔβουληθη. ἄγει
δὲ αὐτὸν ἰατὴν θήρας εἰς τὸ
πήλιον. εἴθελαι ἀμύλλης πε
ρὶ θήρας γλυμνίης, πηλὸς
μὲν τὴν ὥν ἐχειροῦ το θηρίων,
τὰς γλώσσας τοῦ ταν ἐκ
μνῶν εἰς θήρας ἐτίθει. οἱ δὲ
μὲν ἀκούσου τὰ τὰ χειροῦ
μνῶν κατὰ γλῶσσας ὡς μνηστ
πεθροκέντος τῷ πηλῷ.
ὁ δὲ τὰς γλῶσσας παραχρ
μνῶν ὅσας εἶχε ἐκείνοισι τὰ
ἔχοντα ἔφη, πεθροκέναι.
ἀρχοι μνηστῶν αὐτῷ ἐν τῷ
πήλιῳ, ἀρχιπῶν ἄκρως,
καὶ τῷ μάχεται ἐν τῇ
βοῇ κατὰ κρύψας, ἐπα
νέχεται. ὁ δὲ, ὁρῶντας καὶ
ἐν τῷ τῷ μάχεται, ἔπει

τῆς κενταύρου καταλυ-
 φθεις, ἔμελλεν ἀράλλυ-
 αδαί. σώζεται δὲ ὑπὸ χεῖ-
 ρανος οὗτος. καὶ τὴν μάχαι-
 ραν αὐτῇ ἐκκνῆσας, καὶ ἐξου-
 ρῶν δίδωσι. γαμει δὲ, ὡς λέ-
 λεκτο, πηλὸς ἀπὸ πόνου τὴν
 Διρυτίανος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ὃν ἔγχε,

10 ὁ πορχείος ὁ ποταμὸς ἐπί-
 κλην βαδρὸς ὁ πεμῆρος υἱός,
 ἐξ ἧς μενέδιον τεκνῶν. αὐτῇ
 δὲ πηλὸς γαμει. δῖπν τὴν
 νηρείως ποταμῷ ἧς τοῦ γάμον

15 ξυλὸς, καὶ ποσειδῶν ἔειπεν. ἡ
 παῖδος ἡ θεαποδοῦσης ἔπαυται
 τὸν ἐκταύτης γλυνθδαίτα
 κρείττονα ἢ παῖδος, ἀρχαίον
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν

20 ὅς μὲν τὴν πρῶτης σιωπῆς
 οἶαν, εἰρηκίνα περμῆδια ἢ
 ἐκταύτης αὐτῷ γλυνθδαί-
 τα, οὐραίου λιμῶς δέειν. π-
 νες δὲ λέγουσι, μὴ βαλῆσαι

25 ναί. δῖπν δὲ σιωλῶν. ἡ δὲ
 πὸ ἡρώς παφείν. δῖα δὲ
 ὀρμῶν δῖα δῖπν ἐδίλη

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columbis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ense
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthijus natus ē. Sed et al-
 terā duxit, Theti Peleus nepe-
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus co-
 tenderūt. At cū Thetis ē se or-
 tū filiū patre futurū esse prae-
 stantiorē praedixisset; abstinuit
 se Iouē illius nuptias ferre.
 Nec desunt, qui scribāt ad eius
 cōplexum iam iam praesenti Ioui
 Prometheū, dixisse, natum ex
 ea caelo dñaturū. Sūt et, qui me-
 morent Thetis Iunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitiū
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 uoluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Chiron

Thetis

APOLLODORI

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi , ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt : eam itaq; ,
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò et feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uia-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit : atq; inibi Dy conui-
uiio excepti suo quisq; munere
matrimonii cōmendarūt. Nā
Cibitō hasta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Volcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dy imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
i eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū mūgebat. At Peleus p obs-
seruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamauit. Τῷ

σοι αὐτὸν σπασοικῆσαι. χεῖ-
ρας ὅν ἑσπερὸν πηλεί-
συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐ-
τὸν μεταμορφωμένην, ἐπιτη-
ρεύς, σπασοειπάξει. γινομέ- 5
νην δὲ ὁ τὲ μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὑδὼρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρὸ
τῶρον αὐτῆς, πρὶν, ἢ τὸν αἰ-
χμαλὸν μορφὴν, εἶδεν ἀχρὶ α-
βούλῃ. γαμεί ἢ αἰ δὲ πηλείφ. 10
καὶ καὶ ἱδοί τ' γάμον δὴ αὐτῶν
μυθοὶ καὶ θυμὸν ἔχον. καὶ δὴ δὴ
χεῖρας πηλείδου μείλιον,
ποσειδῶν ἢ παρὰ βάλιον,
ἤξαι δὸν. ἢ φαιστος ἢ μάχευ, 15
ραῖ, καὶ οἱ λιπὼν ἔτῳρα, αἰδοί-
ναι τοὶ δὲ ἦσαν οὗτοι. ὥς δὲ ἔ-
χλινετο δέ τις ἐκ πηλείως
εἰς φος, αἰδάναντον δέλουρα
ποινῆσαι ἑστῶ, κρύφα πηλεί 20
ως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβούρα
τῆς νυκτὸς, ἐφθείρει, ὃ ἦν
αὐτῷ θνητὸν παρῶν. μεθ'
ἡμῶν δὲ ἔχρικεν ἀμβροσίᾳ.
πυλὸς δὲ ἐπιτηρεύς, καὶ 25
ἀσπασίοντα ἢ παύσαι δὴ
ἑδὲ τῷ πυρὸς, ἐβόησε, καὶ

Δῖπς κωλυθεῖσα τὴν προ
 αἶρεσιν πελειῶσαι, νύπιον ἔ
 παῖδα ἀφελισσάσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχθη, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνα πι
 λῶς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔρρε
 φε σπλάγχθοις λεόντων.
 καὶ σὺν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελοῖς, καὶ ἀνόμα-
 10 σεν ἀχιλλέα. πρὸ τῶρον ὅς
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅππ
 τὰ χεῖλιν ματοῖς οὐ προσή-
 νεγκε. πηλὸς δὲ μετὰ ταῦ
 τα σὺν ἰάσῳ, καὶ διοσκόν-
 15 ραῖς ἐπὶ ῥησεν ἰωλκόν. καὶ
 αἰσυδάμειαν τὴν ἀνέστου γυ
 ναῖκα φονόει. καὶ διελὼν
 μέλιν, διήγαγε διὰ τῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 οἰχλίσθῃ εἰναετῆς ἀχιλλεύς
 κήληατος λέγοντος, οὐ δύ
 νασθαι χωρεῖς αὐτῆς ῥοία
 αἶρεσθαι, Δῖπς προειδίχα
 ὅππ δὲ στρατοδόμῳ αὐτῶν
 25 ἀφελῆσθαι, κρύφα δὲ ἐοδῆτι
 γυναικίᾳ, ὥς πρὸ δένον πρὸ
 θύο. καὶ καὶ ρεφόμενος τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantalo, ad Nerēidas
 abiit. Tum Pelcus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutrit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiāq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calchan-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

· AΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

mendavit, ibiq; agens adole-
scensculus; Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit; qui novò
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlyf-
ses, quando ei apud Lymones
dem esse Achillem; indica-
tum fuit; quæsitum tuba usus
invenit: Ad hunc itaq; modum
Achilles ad bellum Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntois filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytiâ patris pellice, ut de
stupro interpellata falso infa-
mulatum pater oculorum luce
privavit. quem Pelcus ad Chi-
ronem; ductum; ab eoq; cu-
raturum oculorum luce recupera-
turi Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patroz-
elus Menestij; ac Sthenes
Acæstij, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Pheretis filij; uel, ut
Philocrates inq; Polymeli Pe-
leo nati, filius, comes accessit.
Is Opuniæ delatus, in Taloru

λυκομήδιδος θυγατρὶ δῆτοσε
μεῖα μίγνυται. καὶ γίνεται
παῖς πύρρος αὐτῆς, ὁ καλε-
θεὶς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὃς
δυσούλης δὲ μνησθείται πατρὸς
λυκομήδιδος ἐκ τῆς ἀχίλλεως
σαλπῆγος χρησάμενος ὄρεϊ.
καὶ ᾤοντο τὸν πόλεμον εἰς ῥοίον
ἔλθε. σιωπεύειτο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμύντορος. οὗτος
ἔπειτα πατρὸς ἐτυφλώσθαι
καὶ ταφουσαμένης φθαρᾶ
κλυτίαν τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. παλῶς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνά κομίζεσθαι, ὅταν
καί τοιυθι διαπύθεται τὰς
ὄψεις, βασιλεὺς κατέστησε
λόπων. σιωπεύειτο δὲ, καὶ
πατρὸς κλοῦς ὁ μελοπότης, καὶ
δινέλης τῆς ἀκταίου, ἢ πα-
τριάρχης τῆς φέρωνος, ἢ κα-
ταπύρ φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήδου τῆς πελέως. οὗ-
τος εἰς ὁπὼν τῆς δινέλης
εἰς παιδία τῶν ἀστράτων
λῶν παίδων καὶ δὲ κλυτῶν
νυμφῶν τὸν ἀμειψόμενος

λοκρίδης

λοκρίδης

αἰκῶν ἀπέντεινε. καὶ φυγῶν
 ὡδὲ τῷ πατρὸς, πρὸ πηλεΐ
 κατῴκη, καὶ ἀχλὺς ἑρῶ
 μένος γίνεταί. κέκροτο αὐτὸ
 5 χθονὶ συμφυῆς ἔχων σῶμα
 αἰσθητὸν, καὶ σκακόντος, τῆς
 ἀπικῆς ἐκασίλουσε πρῶ-
 τος. καὶ τῷ γῆν πέτρῳ
 λευκῶν ἄκτῃ, ἀφ' ἑαυτῷ
 10 κροτοῖσι νόμασεν. ὃ δ' ἐν
 πυφασίν ἔδρε βίσι. διδοὺς πό-
 λιν κατὰ λαβέειν, ἐν αἷς
 ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας
 ἑκάστος. ἢ κεν ἐν πρῶτος πᾶ-
 15 σειδῶν ἐδὴ τῷ ἀπικῇ. καὶ
 πᾶσι τῇ τελευτῇ κατὰ
 μέσῃ τῷ ἀκρόπολιν, αἰε-
 φνὴ δαίλασταν. ὃν νῦν ὄρε
 χθονὶ καλῶσι. μετὰ δὲ τῷ
 20 τῷ ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη-
 τῶν τῆς κατὰ λαβέειν καὶ
 κροτοῖσι νόμασεν, ἐν πᾶσι
 ἐλάειν. ἢ νῦν ἐν τῷ παν-
 οροσίῳ δέικνυται. γνομέ-
 25 νης δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πᾶσι
 τῆς χθονὸς, ἀθηνᾶ, καὶ πο-
 σειδῶνα διακλύειν ζῶν, καὶ

ludo Clysonymum Amphidas
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōtubernio acces-
 ptus Achillis Amasius efficitur.
 Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano si-
 mul, et serpētino corpore præ-
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aētē
 dicebatur, de suo ipsius uocabu-
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō-
 cessam aūt urbū occupanda-
 rū p̄ciatē, sanè in qb. potissi-
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri-
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me-
 diā arcē terra, fretum repente
 exiliit: id loci erectheidē uocāt
 post hūc aūt Minerva cōparus
 it: quæ lecto à se Cecrope oc-
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 ē terra p̄duxit, quæ nostra ēi
 ætate usitur i Pandrosio. Cor-
 orta deinde inter utrunq; con-
 tentione, ac lite de urbe, Iupis

exiliit

ATOLL ODORI

ter Mineruam, Neptunumq;
inter se pacavit, usq; , non , ut
quidam memorant , Cecropē,
Eranaumq;, nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersie iudices dedit, quo-
rū sententia urbs Athenæ Mi-
neruæ adiudicata fuit; quan-
do primū ab ea oleam Cecro-
pis testimonio productum fuis-
se perceperunt. Minerua itaq;
de seipsa Athenis nomen im-
posuit, ut Neptunū mīrū in
modū iratus Thriasium cam-
pum pessime afflixit: atq; At-
ticam kniuersum pelagō inun-
dauit. Adhæc Cécrops Agrau-
lo Aetæi filia in coniugium
ducit, ex eaq; marem quidem
suscepit, Erysichthonem, qui
sine maribus liberis ē uitā de-
cessit; filias uero, Agraulon
Hersen: & Pandrosōm, At
ex Agraulo, ac Marte gigni-
tur Alcippe. Huic uim in-
ferre Alirrbobius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Marte deprehensus occidit.

quāobré

τὰς ἑδωκεν· οὐχ' ὥς εἴ ποτ'
τινὲς κέκροπα, καὶ κραναόν.
οὐδὲ ἐριχθεά. θεοὺς δὲ τῶν
διδέκεα καὶ τούτων δικά-
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείνη κέκροπος μαρτυρεῖ
σάντος· ὅτε πρῶτον τὴν ἐ-
λαίαν ἐφύτευεν· ἀθηνᾶ
μὲν οὖν ἀφ' αὐτῆς τὴν πό-
λιν, ἐκάλειον ἀθηνᾶς· ποιο-
σείδων δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
τὸ θειάσιον πεδίον ἐπεγάλυ-
ψε, καὶ τὴν ἀπικλὺ ὕφαλον
ἐποίησεν· κέκροψ δὲ γάμους
τὴν ἀκταίου κόρην, ἀγροῦ
λον· πᾶσι δὲς μὲν ἔχει ἐρυ-
σίχθονα· ὃς ἄπικνός μετ' ἡ-
λξε· θυγατρός δὲ ἀγροῦ
λον ἔρσην, πάνσορον, ἀ-
γροῦλα μὲν ἦν, καὶ ἄρεος ἀλ-
κίππην γένετα· ταύτην εἰς
ζόμβρος ἀλιερόθιος ὁ ποσει-
δῶνος καὶ νύμφης ἀγύτης
ἔπειτα ἄρεος φωραθεὶς κτεί-
νετα· ποσειδῶν δὲ τὴν ἀρείω-
πάγῃ κείνῃ τοι δικάζόν-
των τῶν διδέκεα θεῶν ἀρεν,
καὶ

καὶ ἀρχλύεται. ὁρῶν δὲ, καὶ
 ὁρῶν κέφαλος, οὐ δῖαδεῖ
 σα ἡὼς ἤρπασε. καὶ μεγεί=
 σα εἰ συνέα, παῖδα ἐλίνυ
 5 σε πιδωνόν. οὐ παῖς ἐλίσ=
 το φαείνων. τούτου δὲ ἀσύν=
 τοος. τῷ δὲ, σάινδοκος, ὅς ἐκ
 συνέας ἔλδων εἰς κλικίαι,
 πόλιν ἔκτισε καλὴ δειν. καὶ
 10 γήμασ* θαλαίκω τῷ μεγε=
 ασάρου κινύρας τῆς ἀσύν=
 εἰων βασιλέα ἐλίνυσε. κιν=
 νύρας οὐ τὸς εἰ κινύρας, πα=
 ρα γινόμενος σὺν λαῶ ἔκτισ=
 15 σε παῖφον. γήμασ δὲ ἐκεῖ
 μετὰ ἑρμην. κόρην πυγμαλίω=
 νος κυπρίων βασιλέως, ὃς ἐν
 πορον ἐλίνυσε, καὶ ἁδωνίς.
 περὶ δὲ τούτοις θυγατρὶς
 ποόρσεδίκω. λαογέρω, καὶ
 βρασίω. αὐτὰ δὲ ὅτε μὴ
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτείσις
 αἰσθῶσι σιωθῶν ἀξόμνηαι, ἣ
 βίαν εἰ αἰγύπτῳ μετήλλα=

25 ξας. ἁδωνίς ἣ ἐπὶ παῖς ὦν,
 αἰγύμειδος χόλα, πωληγίς
 εἰ θήρας ἔκαστος, ἀπὲρ

quāobrem Neptunus Martē i
 Atriopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū senectū iudi
 catus absolvitur: at Cephalus
 Herfes, et Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta
 vit i Syriā, ibiq; illius cōcubitu
 grāvida fit, et Tithonū peperit
 cui Phacibōtem filiū fuisse p=

dit. Huius aut fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q ē Syria pfe
 ctus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: ductaq; in ma
 trimonium* Thanace Meges=

fari filia Cinyram Assyrios
 rē regē procreavit. Hic Ciny
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Dup
 Etāq; inibi uxore Metharme
 Pygmaliōis Cypriarū regis fi
 lia oxypear, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsodicen: Laoz
 gorēq; et Bræfiā ex eadē sus
 cepit. Hæ uero ob Veneris
 irā alienigenis pmistæ uiris
 uisā i Ægypto cū morte cōmu
 tarūt. Adonis aut puer adhuc,

APOLLO DORI

Diane iracūdia, in uenatione
ab apro ꝑcussus interiit. Hūc
Hesiodus Phœnicis: & Alphe
sibōæ filiū fuisse ait, Panyas
sis uerò de Thoante Assyrio=
rum rege, qui Myrrham fis
liam habuit, natum refert.

Hæc myrrha per iram Venez
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum inscio
patre noctes duodecim concu=
buit. Is: ubi rem sensit, striz
elo in filiam ense impetum fe
cit, quæ, cum iam comprehen=
deretur. Deos rogat, ut nus=
quam appareat. Tum Dij il=
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac des
cimo post mēse rescissas arbo
re, Adonin ex ea filium ortum
fuisse ferunt. quem Venus
formæ ergò infantem adhuc
elam deis in arca occultatum,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspes
xit, se redditurum negauit.
Delato ad Iovem iudicio, tres

τε, ἡσίοδος δὲ αὐτὸν, φοίνι
κος, καὶ ἀλφειβοίαν λέ
γει. παύνας δὲ φησι θύαν
τος βασιλέως ἀσυνείων, ὃς
ἔχε θυγατέρα σμύρναν. αὐ
τῇ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἔχει τὴν
παρὸς ὄντα. καὶ σωδρ
ζὸν λαβοῦσα τὴν σοφὸν
ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκ- 10
τας δώδεκα σωδὸν ἀάδῃ. ὃ
δὲ, ὡς ἡδύτο, πασάμηνος ξί
φος ἐδίωκεν αὐτὴν. ἡ δὲ,
παρεκκαταλαμβανομένη,
θεοῖς ἡνέξατο, ἀφασὶν γένε- 15
σθαι. θεοὶ δὲ κατωικτεῖραν
τὴν αὐτὴν, εἰς δέντρον με
τήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ
ναν. δεκαμηναίῳ δὲ ὕσθρον
χρῶντι, τῷ δένδρου ἐκχέρας, 20
γλυκὺ θῆναι τὸ λεγόμενον ἄ
δωνιν. ὃν ἀφροδίτῃ διὰ καλ
λοῖσιν ἐπὶ νύκτι κρύφα θεῶν
εἰς λαρῖνα κακρυψάσα, πῶρ
σεφόνῃ παρίστατο. ἐκείνῃ δὲ 25
ὡς ἐδέξατο, οὐκ ἀπιδίδου.
κείσεως δὲ αὐτὴ διὸς γλυομέ

νης, εἰς τρεῖς μοῖρας διηρέ-
 σθη ὁ αἰαντός. ἢ μίαν μὲν
 πρὸ αὐτῷ μέλειν τὸν ἄδω-
 νιν. μίαν δὲ παρὰ πόδας
 5 φόνῃ προσέταξε. τὴν δὲ ἐ-
 τέρην, πρὸ ἀφροδίτης. ὁ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστε-
 ρον δὲ διηρώων ἄδωνις ὑπὸ
 10 οὐδὸς πάλῃ αἰπύδανε. καί
 κροπὸς δὲ ἀφροδινόεος, κρα-
 νὰς * αὐτόχθον, ἐφ' οὗ τὸν
 ἑδρὴν δευκαλίωτος λέγεται
 κατακλυσμὸν γένεσθαι. οὗ
 15 τος γάμος ἐκλακεδάμο-
 νος παῖδάδα τὴν μνῆος, ἐ-
 γλίνυσε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχμεν, καὶ ἀττίδα. ἢς
 ἀφροδιτούσης ἐπὶ πρὸ Δίνου,
 20 τὴν χώραν κραναὸς ἀττί-
 δα προσηγέρουσε. κραναίς
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμφικτύων ἐ-
 βασιλεύσε. ὅτε νῦν ἔνιοι μὲν
 δευκαλίωτος, ἔνιοι δὲ * αὐ-
 25 τόχθονος λέγουσι. βασιλεύ-
 σαντα δὲ αὐτὸν ἑδρὴν δώδε-
 κα ἔτη, ἐριχθόνιος ἐκβάλλει.

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alte-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Ces-
 crops humanitatē exiit, Cra-
 naus indigetis sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pe-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranæchmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsus regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichtho-
 no pellitur, hunc Hephestes,

ex Cranaë Attribidis nata filiū esse aiunt. Sūt ēτ, qui Volcani, & Palladis esse uelim, hunc in modū. Minerva olim arma sibi conflare uolens ad Vulcanum adierat. Hūc interim relictum à Venere Minervæ constuprandæ cupido desiderium incessit: eamq; attrectare aggreditur. Hæc fugit: ille fugientem insequitur, utq; proxime eam uenit, ī summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea uero, ut pudica erat, & uirgo, uirum non admittebat. Vulcanus demum tentigine ruptus in uirginis semur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Inter ea uero ex demisso in humum semine gignitur, Erichthonius. Hunc clam dys alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positiūq; in cista Pædroso Cecropis filiæ cōmen

ᾧδον οἱ μὲν ἠφαιστὸς τὴν κραναῆς θυγατρὸς ἀτθίδος ἐκείνης λέγουσιν. οἱ δὲ, ἠφαιστὸς, καὶ ἀδελφῆς οὐ τῆς ἀθηνᾶς πατρὸς περὶς ἠφαιστον ὅσων λαοκτασκυβάσαι θέλῃσιν. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλιδε τὴν ἀθηνᾶς. καὶ δίδωκεν αὐτῇ ὕβρατο. ἡ δὲ, ἐφύλη. ὥς δὲ ἐγγυὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ αἰάγῃ, ἣν γὰρ χολός, ἐπιπράττειν ἐλθεῖν. ἡ δὲ, ὥς σάφρων καὶ πρῶτος οὐσιν οὐκ ἠνέχετο. ὁ δὲ, ἀπὸ πύθμενος εἰς τοῦ σκέλους τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ μυσαρχεῖσιν, ἐρίῳ ἀχρμάξασα τὸ γόνον, εἰς γῆν ἐρίψεν. φύλουσιν δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεδούσης, ἐρῶντος χθόνιος γίγεται. ᾧδον ἀθηνᾶς κρύφα τῆς ἄλλων θεῶν ἐρεφει. ἀδελφάντων θέλῃσιν ποιῆσαι. καὶ λαοκτατεῖσιν αὐτὸν εἰς κίσην, πανορόσφωτῇ κέκρωτος παρακατέβη-

το. ἀπειποῦν τὴν κίστην
 αἰοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
 πανδρόσου αἰοίχουσιν ὑπὸ
 ποδὶ ῥίγας, καὶ θραύονται
 τῷ ῥίφει πῆρεσσι ραμνίσιν
 σφάκοντα. καὶ ὡς μὲν αἰοί
 λέγουσιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ-
 ησαν τῆς σφάκοντος. ὡς δὲ
 αἰοί, δι' ὄργην ἀθηνᾶς, ἐμ-
 10 μακτοῖς γλνόμεναι, κατὰ τῆς
 ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
 ψαι. οἱ δὲ τῷ περὶ τῆς θρα-
 φείας ἐρχομένου ὑπ' αὐτῆς
 ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν αὐτὰς
 15 κτύονα, ἐκασίλυσεν ἀθην-
 ᾶν. καὶ τὸ οἱ ἀκροπόλει
 ἔοικον τῆς ἀθηνᾶς ἰσχύοντα
 το. καὶ τῆς παναθηναίως
 τῇ ἐορτῇ σωεσέμεν. καὶ
 20 πασιθίαι νηὶ δα νύμφῃ ἐ-
 γμην. ἐξ ἧς παῖς πανδίων
 ἐγεννήθη. ἐρχομένου δὲ ἀ-
 ποδανόντος, καὶ ταφείτος
 οἱ τῷ ἀ, τῷ περὶ τῆς ἀθην-
 25 ᾶς, πανδίων ἐκασίλυσεν.
 ἐφ' οὗ δὴ μὲν τῆς, καὶ θιώντος
 εἰς τὴν ἀττικὴν ἦλθον. ἀλ-

dauit: interdicitq; ne cistam re-
 tegeret: At Pandrosi sorores,
 quod curiosæ admodum fo-
 rent, cistam aperiunt; ad vo-
 lutumq; puero draconem spe-
 ctant. Nec defunt, qui ab
 eodem dracone fuisse inter-
 emptas, aspersulentur. Alio-
 rum uero testimonio Palladis
 ira, furore percitæ, de fum-
 ma sese arce præcipites cie-
 cerunt. Interea uero Erich-
 thonus in templo à Minerva ip-
 sa enutritus pulso Amphictyo-
 ne Athenarum regno potitus
 est, ac Mineruæ: signum in
 arce constituit: necnon Pan-
 thenæorum celebritatem in-
 stituit. Pasubeamq; Nai-
 dem nympham uxorem ac-
 cepit, ex qua sibi Pandion
 natus est, Denq; Erichtho-
 nio uita functo, ac in primo
 Palladis phano sepulcro, Pan-
 dion regnum adipiscitur:
 quo regnante Ceres, Dio-
 nysiusq; in Atticam uene-
 re: Atqui Ceterem Eleusine

A P O L L O D O R I

Celeus suscepit . Dionysius
 vero ab Icario hospitio exci-
 pitur , à qua uitis palmitem
 muneri accepit , ab eoq; uini
 faciendi rationem didicit . Is
 igitur Dei bñficia mortalis
 bus impertiturus , ad pastores
 se quosdam contulit , qui cum
 gustassent uinum : atq; animi
 causa sese largius meri pocu-
 lis inuitassent : malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbi-
 trati Icaro necem fustibus in-
 tulerunt . Erigone uero filie
 patrem uestiganti herilis can-
 nis , cui Mærae nomen fuit ,
 Icarium consecrari solita , caz-
 dauit , ubi nā delitesceret , in-
 dicauit . Tum filia patrem de-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necauit . Pandion in-
 terea de duēia uxore Zeus-
 xippe matris suæ sorore , sis-
 lias Procnem , ac Philome-
 lam , & geminos erechtheum ,
 Butemq; suscepit . Dein cons-
 flato in Labdacum bello de ter-
 ræ finibus in belli societatem

λαὶ δῆμῃσ' αὖ μὲν καλεῖσθαι εἰς
 τὴν ἐλευσίαν ὑπεδέξατο .
 δῖονυσον δ' ἐν αἰεὶ . καὶ λαμ-
 βάει πρ' αὐτῷ κλῆμα ἀμ-
 πέλων . καὶ τὰ ποτὶ τὴν οἶνον
 ποιεῖται μὲν δύνανται , καὶ τὰς
 τῷ θεῷ δωρεῖσθαι δύνανται
 χεῖρας αἰδρωτοῖς ἀφει-
 κνέεται πρὸς τινας ποιμέ-
 νας , οἳ γούνατ' αὖ τῷ πο- 10
 τῷ , καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφει-
 δῶς διδόντων ἐκλύσαντες ,
 πεφαρμάχθαι νομίζοντες ,
 ἀπέκτειναι αὐτοὺς . κείνην
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὴρα 15
 μακροβούσῃ , κύων σωῆσθαι
 ὄνομα μαίρα , ἢ τῷ ἱερείῳ
 σωείπετο , τὸν νεκρὸν ἐμνήσ-
 σε . καὶ κείνη κατὰ δουρομένην
 τὸν πατὴρα , ἐαυτὴν αἰὲρ 20
 τῆσ' . πανδίων δὲ γῆμασ'
 ἐδύξιν πῃ τῆς μητρὸς τὴν
 ἀδελφὴν , θυγατὴρα μὲν
 ἐτάκνωσε περικλυῖ , καὶ φι-
 λομήλας . παῖδας δὲ διδύμους 25
 μὲν ἐρεχθεῖα , καὶ βούτλιν .
 πολέμου δὲ ἐξαικστάντος

πρὸς λάβδακον, ποδὶ γῆς
 ὄρων ἐπικαλίσσατο βοηθόν,
 ἐκδράκνυς θηρέα τ' ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε θηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτῆς θυ-
 γατρίαν Πρίκλιν. ὁ δὲ ἐκ-
 ταύτης γυνήσας παῖδα ἴσ-
 τυν. καὶ Φιλομήλης δρᾶ-
 10 οὐδὲν ἔφθειρε. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν πεθναίαι Πρίκλιν.
 κρύπτειν αὐτὴν τῇς ὀφείας.
 αὐτὴς δὲ γάμος Φιλομή-
 λαι σπυρνυάξας. καὶ τὴν
 15 γλῶσσαν ὀξέπεμπν αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφίνασσε εἰ πέπλῳ
 χρᾶμματα, καὶ δὲ τοῦ-
 των ἐμύνησε Πρίκλιν τὰς
 ἰδίαν συμφορὰς. ἡ δὲ αἰά-
 20 ζήτησεν τὴν ἀδελφὴν κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἴττω, καὶ κατε-
 λίσσας, θηρεῖ δὲ ἵππον ἄγνο-
 οῦν περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐ-
 25 φυγῇ. θηρὸς δὲ αἰδομένης
 νος, ἀρπάσας Πίλεκυν ἔδω-
 κεν. αἱ δὲ, εἰ δαυλίαν τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eoque bel-
 lo per eius auxilia præclarissi-
 me gesto : Procnem filiam
 suam Tereo nuptui colloca-
 uit. Hic suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamque, simulat-
 o Procnes obitu, rure celat,
 & huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde huc
 ic linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne sororis
 10 miseras significauit.
 Hæc, post quesitam Germa-
 nam Ilym puerum trucidatum,
 elixatumque Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes insex-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbem per-
 uenissent, circumseptæ Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in birūdinem trans-
 15

formatur. Adhæc Tereus in
Vruram commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessu, fi-
lij diuisis interse patrijs facul-
tatibus, Erichtheus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
uæ, Neptuniq; Butes Erich-
thonij filius honestatur. At
Erichtheus. Praxitream Phra-
simi, & Diogenæ Cephiso-
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Creusam, Chiboniam,
Orithyiam, quam postea Bo-
reas rapuisse dicitur. Chibo-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creusam du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc sum-
pta corona aurea Perleonti
subigitur, et a Cephalo depre-
benta, ad Minoem confugit,
hic eius etiam amore correpta
est, eiusq; concubitus im-
petrat. At, si mulier hæc
cum Minoe concubisset, nul-

φωκίδος γινόμελαι περκα-
τάληπτοι θεοῖς ὄχονται
ἀπορνεωθῆναι. καὶ περικη-
μὲν γίνεται ἀνδρῶν. φιλομή-
λα δὲ χελιδόν. ἀπωρνεού-
ται δὲ, καὶ τηρὺς, καὶ γίνε-
ται ἐπὶ. πανδίωνος δὲ
ἀρχιδανόντος, οἱ παῖδες πα-
τρός ἐμείλονται. καὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐρχομένους λαμβάνει. το-
τὴν δὲ ἰδρωσύνῃ τῆς ἀνδρ-
νῆς, καὶ τῆ ποσειδῶνος
ἐρχομένου βούτης. γάμος ὃ
ἐρχομένους προξιδίαν τὴν
φρασίμου, καὶ διοχλείας τῆς
κυβιστοῦ, ἔχει παῖδας κέρου-
πα. παῖδες δὲ, μύτιονα. θυ-
γατέρας δὲ, περικριν. κρέου-
σαν. χονίαν. ὠρεϊδίαν, ἣν
ἤρπασε βορέας. χονίαν μὲν
ὄντι ἔγχε βούτης. κρέουσαν
δὲ ξούτης. περικριν δὲ κέρου-
λος ὁ διοχλείας. ἡ δὲ, λαβοῦ-
χρυσῶν σέφαλον, πτελέου-
πιπιδωνάξεται. καὶ φε-
ραθεῖσαι ὑπὸ κεφαλῶν,
πρὸς μένω φάσκει. ὁ δὲ αὖ

τῆς ἐρα, καὶ πείθει στυελ
 δειν. εἰ δὲ στυέλδοιε γυνὴ
 μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτῶν
 σωθῆναι. πασιφάη γάρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλαῖς μίνωος στυέ-
 νάζετο γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κουσιν αὐτὸν· καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λη στυεννιάζετο, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐφίει θνητὰ, καὶ οὐτως
 10 ὁ ἀπώλωτο, ἐχόντος οὖν κε-
 φάλου αὐτῷ κῦνα ταχὺ,
 ἀκόντιον κ' ἰδυόλον. ἠδὲ
 τούτοις πέρις ἰδοῦσα τὸν
 αἰσθα τὴν κερκαίαν, πεί-
 15 εῖξεν, πρὸς τὸ μεδὲν ἐλά-
 σσαι, καὶ στυεννιάζεται.
 δείξασα δὲ αὐτῆς τὴν μίνω-
 ος γυναιξί, ἥ κεν εἰς ἀδύ-
 νασ', καὶ διαλλαγεῖσα κε-
 20 φάλω, μετ' ἐνὶ τὸν παραγί-
 νεται εἰς θῆραν. ἦν γὰρ θη-
 ρα πικρὰ· διώκουσιν γὰρ αὐ-
 τὴν εἰς τὴν λοχμεῖ ἀγνοῦσας,
 κέφαλος ἀκοντίει, καὶ τυχὸν
 25 ἀγκυτείνει πέριεν. καὶ κερ-
 θεὶς εἰς ἀρειωπαίγῳ, φυγεῖν
 αἰδοῖται καὶ ταδηνάζεται.

la potuisset ratione servari,
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minos rem
 habere nō ignorabat, eū uen-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat.* Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Laelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat ex-
 uitare. Iaculum adhuc, cuius
 fīus nēmīnem unquā fer-
 fellat. Interhæc Procris cōspic-
 cata uirū, Circeā, sumēs radē-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minos con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephalī gratiam redijt
 et cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta ita
 ter fruteta latitabat, eiusq; mo-
 tu pmoueri uirgulta maritus
 sentiens iaculū inenitabile mi-
 sit, eaq; percussam uxorē Pro-

crim interfecit . Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicib . exilio sempiterno damnatur . Interea uero Oritbyia Ili- sum annē trajicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit . Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit . Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, sue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt . Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, bis autus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociavit . Ea uero, priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē infimulatus, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonau- te cum Boreæ filijs illuc ap- pulsus in Phineum animaduertunt . Chione autem Neptus

ὠρεΐσθαι δὲ πρὸς ἄνδρα ἰλίοιο ποταμῶν, ἀπὸ πά-
σας βορέας σπυλῶν . ἡ δὲ
χρυσὴ θυγατὶς αὐτῶν κλει-
πάτρα, καὶ χόνιον . ἵκους ἡ
ξήτην, καὶ καλαίην πύργον
οἱ πλεόντες σὺν ἰάτρῳ
νι, καὶ τὰς ἀρπύρας διώ-
κοντες, ἀπέθανον . ὡς δὲ ἀν-
σίλαος λέγει, πρὸς τῶν τοι-
ὕφ' Ἡρακλείου ἀπώλοντο .
κλειπάτρα δὲ ἔγχε, ὠ-
νὸς ὧ γίνοιτο παῖδες ὅτε αὐ-
τὴ πλεῖστον, καὶ πανδίων,
ἔχων δὲ τῶν τοις ἐκ κλειπά-
τρας παῖδας, ἰδαίαν ἐγά-
μησεν τῷ δαρδάνῳ . καὶ κί-
νη τῇ περὶ γόνων πρὸς χιόνειαν
φθόρα κατεφύετο . καὶ
πυλῶν χιόνειαν, ἀμφοτέρω-
ρὼν τυφλοῖν . παραπλεόν-
τες δὲ οἱ ἀργοναῶται σὺν
βορέαδις κολάζονται αὐ-
τὸν, χιόνι δὲ ποσειδῶνι μί-
γνυται . ἡ δὲ κρύφα τῷ πα-
τρὶ ὅς αὐτὸν ποσειδῶνι, ἵνα
μὴ γλῆται κατεφαίης, εἰς

τὸν βυβδὸν εἴπῃ· τὸ πα-
 ρίδιον. ποσειδῶν δὲ αἰελύμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζῃ. καὶ
 δίδωσι βεΐθεσι κύμη βέφειν
 5 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμμι-
 τεῖτῃ. ὥς δὲ ἐπλειώθη,
 εἴδων ὁ βασιλευμένης αἰὲρ.
 τὴν ἐτόρρε αὐτῷ τῆς θυγα-
 τρῶν δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν
 10 ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης,
 ἐπιχειρήσει βιάζεσθαι. καὶ
 ὁρᾷ ὅτε φυγαδίδεις, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ παιδὸς, πρὸς
 πύργον ὅκε δρακῶν βασι-
 15 λεύς. ὃς αὐτῷ τῷ παιδί τὴν
 θυγατρῶν στυγνύσει. ἐπεὶ
 λούων ἡ ὕδρον γεγείωκε
 ταφαὶς γίνεται. καὶ πρὸς
 ἐλευσινίους φύγει. καὶ φι-
 20 λίας ποιεῖται πρὸς αὐτούς.
 αὐτῶν δὲ ἰσμάρου παλὴν
 ἔκτος, μὲν πύργος, ὅπου
 πύργον παρὰ γίνεται. καὶ
 τὴν πρὸς οὐτον μάχην δια-
 25 λυσάμενος, τὴν βασιλείαν,
 παρέλαβε. καὶ πολέμου
 ἐστάντος πρὸς αἰθιοπῶν, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, peperisset,
 ne detegeretur, in mare
 deiecit infantulum. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethiopiam transfert, et Ben-
 ibesycyme filiae suae alen-
 dum commendat, et Amphibia-
 trite. qui, cum aetatis integrae
 fuit, intus Benibesycymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem uxo-
 ris quoque suae sorori uim in-
 ferre aggreditur, quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thracia
 regem confugit. qui filiam,
 ipsius filio, coniugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio reuocatus
 in Thraciam redit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox cōstituto iter Athenienses,
 et Eleusinos bello, ascitus

APOLLODORI

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitu opem laturos advenit. At Erechtheo pro Atheniensibus victoriam adeptus: Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, et reliquae tum omnes sese iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis, conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum otruncavit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, et is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Mettonis liberis per seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iam dudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλδυσινίωσ', ἐπικλυθεὶς ὑπὸ ἐλδυσινίῳ, μὲν πολλῆς συνεμάχει θρασυῶν δαυόμεως. ὄρεχθεὶ δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων νίκης χρωμένην ἔχουσαν ὁ θεὸς κατὰ δῶσειν τὸν πόλεμον, καὶ μίαν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ σφάξαι. καὶ σφάξας αὐτὴν τῷ θείῳ τῇ, καὶ λοιπαὶ ἐὰν τὰς κατέσφαξαι. ἐπεποίητο γὰρ, ὥς ἔφαθ' ἄν πινύ, στωμοσία καὶ ἀλλύλας στωμοπολέσσαι. γλομῆν δὲ μὲν στρατὸν ἡ μάχης, ὄρεχθεὺς μὲν αἰεὶ - λει δὲ μολῶν. ποσειδῶνι οὗ δὲ καὶ τὸν ὄρεχθεῖα, καὶ τῷ οἰκίᾳ αὐτοῦ κατὰ λῶντος, κέρως ὁ πρὸς βύτατος τῆς ὄρεχθεως παίδων, ἐβασίλευσεν. ὅς γὰρ αὐτὸν μὴ ὑπὸ δουρὶ τῷ ὑπὸ πατρὶ μου παῖδα, ἐτίκτωσιν πανδίωνα. οὗτος μὲν κέρως βασιλεύων, ὑπὸ τῆς μητιόνης ἡδὲ καὶ τὰς αἰσὶν ἐβελήθη. καὶ πᾶσι γλομῆν εἰς μέγα-

καὶ πρὸς πύλας τῶν ἐκείνου
 θυγατρὰ*, πύλαι γαμῆι.
 αὐδὲ καὶ τῆς πόλεως βασι-
 λῆς ὑπ' αὐτῆς καὶ δίστα. I.
 5 κτεῖναι δ' ἢ πύλας ὅτ' τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῶν βασιλείων δίδωσι παν-
 δίωνι. αὐτὸς δ' εἰς Πελοπόν-
 νησον σὺν λαῷ πρᾶξιόμε-
 10 νος, κτίζει πόλιν Πύλου.
 Πανδίωνι δ' ἐμὲ γάρ τοι ὄν-
 τι, παῖδες ἐχέοντο. αἰδὼς,
 πάλας, νῆσος, Λύκος. αἰοί
 δ' αἰγία σκυρίου εἶναι λέ-
 15 γουσίην, ὑποβληθῆναι δ'
 ὑπὸ Πανδίωνος. μετὰ δ' ἐπὶ
 Πανδίωνος τελευτῶ οἱ παῖ-
 δες αὐτῆς στρατεύαντες ἐπ'
 Αἰθίνας, ὅξ' ἐβαλον ὅτ' ἡμ-
 20 πονίδας καὶ τῶν ἀρχαῶν τε-
 ραχὴν δειλὸν. εἶχε δ' ἐπὶ
 πᾶν κράτος, αἰγὼς, γαμῆι
 δ' ἐπὶ τὸν μῦθον, μή τι νῦν
 ὁπλήσῃς. δουρῶν δ' ἐχέ-
 25 κῶπην τῶν ῥηξύνοντος. ὥς δ'
 οὐκ ἐχέετο παῖς αὐτῶν, δε-
 δικαῖς ὅτ' ἀδελφοὺς εἰς Πυ-

deinde urbis regno praefici-
 tur. Nam, cum pylas Bian-
 tem patrum occidisset, Pan-
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe-
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan-
 dion Megaris regnanti, na-
 ti sunt filij Aegaeus, Pallas,
 Nisus, et Lycus. Non-
 nulli autem Aegaeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed a Pan-
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obitum,
 eius filij perducto in
 Athenas exercitu Metioni-
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue-
 runt, sed Penes Aegaeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan O-
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciopem Rhexenore na-
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra-
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progeme res-
 ponsum dari sibi postula-

APOLLODORI

uit, cui deus ita uaticinatus ē.

Macte noua uirtute, pedem,
qui prominet utri.

Ne prius exoluas, quàm scans
das Palladis arcem.

At ipse ambigens qd hoc sibi
uellet oraculū, Athenas iterū
accedit, ac p̄ Træzenē iter fa-
ciens à Piræo Pelopis filio
hospitio recipitur, qui, quoniā
oraculum intellexerat. Ægeō
uino madētī filiā Æthra cō-
primendam sum misit. Hanc
etiam nocte eadem Neptuno
coniunxit. Ægeus interea
Æthrae praecepit, ut, si ex ea
masculus, nasceretur, educas
rei: ne ue, cuius ille filius es-
set, indicaret: ensem, & cal-
ceos sub saxo abditos reliquit,
hæc locutus, cum per Ætatem
puer saxū subuoluere queat,
ea uollet, cumq; clam cū his-
sce omnibus ad se rebus emita-
teret. Ipse interim Athenas
contendit, nec non Panathæ-
næorum certamen aggredi-
tar, celebrare, in quibus Mi-

θίων ἢ λείπεται καὶ πῶς πα-
ιδὼν γονῆς ἐμαρτύρομαι. ὁ δ' ὁ-
δὸς ἐχρησάμενος αὐτῷ.

Ἀσκού τὸν περὺ χοντα πο-
δῶνα φέρτατε λαδόν, 5
μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄκρον αἶ-
θναίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμόν,
καὶ πάλιν εἰς ἀθήνας, καὶ
τροιζῆνα διοδύων, ἐπι- 10
ξέσθεται πιδεῖ τῷ πέλα-
πός. ὅς τ' χρησμὸν σωεῖς,
μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκάκλιναι αἶθρα. τῇ δὲ
αὐτῇ νυκτὶ, καὶ πρῶτον 15
ἐπλησίασεν αὐτῇ. αἰγυθὺς
δὲ ἐπτελάμενος αἶθρα, ἐὰν
ἄρρενα γέννησιν, εἴφειν. καὶ
τίπος ἔσται μὴ λείπειν. ἀπὲλ-
πε δὲ ἑσπέρην πέραι μάχα 20
ρα, καὶ πιδίλα εἰπὼν, ὅταν
ὁ παῖς θύνη τὴν πέτραν αἶ-
ποκυλίσκας ἀνελίξαι ταῦ-
τα, τότε μετ' αὐτῷ αὐτὸ ἀπο-
πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς 25
ἀθήνας. καὶ τ' ἦ παλαιὰ
τοῖων αἰῶνα ἐπέλει. ἐν τῷ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρόγεως,
 εἰκνεσέ πάντας. ἦ τον ὅς οὖς
 ἰδὲ τῆ μαραθώνιον ἔπι μιν
 ταῦρον. ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔ-
 5 νιοι δὲ αὐτὸν λέγυσσι πορδὸν
 μιν εἰς ἀθήνας ὥς τ' λαίου
 αἰῶνα πρὸς τῆς ἀγωνιστῆς
 εἰσεβούλεται ὅς φθόνος
 ἀχλεῖται. μίνως δὲ ἐπὶ
 10 οἰόντος αὐτῷ θανάτου θύων
 ἐπάρω ταῖς χεῖρσι τ' μὴ
 σέφαιον ἀπ' τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν, κατέ-
 15 γχε, καὶ πλὴν θυσίαν, οὐδὲν ἕτε-
 ρον ἐπέτελεσεν. ὁ δ' αὖ ἐπὶ καὶ
 δεῦρο χωρὶς αὐλῶν, καὶ σε-
 φάων ἐπάρω θύοισι ταῖς
 χεῖρσι. μετ' οὐ πολὺ δὲ θα-
 20 λαοκράτῃς, ἐπολέμησε
 οὐδ' ἄρ' αἰὲς ἀθήνας, καὶ μέ-
 γαρα εἰλε νίκου βασιλεύον-
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ μεγα-
 25 ρὰ τὸν ἱππομηνίου ὅς τ' αὖ
 νίσω βουδὸν ἐλθόντα ἀπὲ-
 κτεινε. ἀπὲρ δὲ καὶ νί-
 σος ὅς τ' θυγατρὸς περδοσίαν.
 ἔχοντι γὰρ αὐτὴ πορφύρεον

nois filius Androgeus oib. mi-
 storia præsstiti. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mi-
 sit, à quo fuit interfectus. Nō
 defunt, qui illum Asbenas ad
 Laij certamē euntem, ab athle-
 tis ob invidiam dolo. necatum
 fuisse prodant. Minos, audi-
 ta filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, ~~inflata~~ ab *stomis*
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in ho-
 diernam usq; tempestatem si-
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Asbe-
 nas oppugnauit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhæc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
~~Niso~~ Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p filie pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

ὄγκυστος. καὶ
 ὄγκυστον θ' ἱερὸν ποσειδωνίου ἀλσος

N. Onch
 de quo
 τὸ δὲ
 bus d.
 pausan.
 L. ix.

APOLLODORI

quo inuictus esse ferebatur è medio capitis uertice præcudit, eoq; facto statim ille interiit. Minos itaq; Megaris positus, uirginem uinctam pedibus è puppe in mari deiecit, summusq; Enimuero, cum id bellum diuturnius fore uideretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis patissuerent, obsecrat, Hinc, cum pestis, ac fames simul urbem inuasisset, Prium quidem ex ueteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem Aegeidem, * Enthemidem: & Lysæam Geræsti ad Cyclopiis tumultu iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigrauit, & cum nihil inde sibi emolumenti futurum uiderent oracula belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse uellet, Minos pœnas daturos renunciauit. Igitur Athenienses missi à Minoem

εἰ μὲν τῇ κεφαλῇ τείχε, τῶν τῆς ἀφαιρεθείσης τελευτῶν. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς σκύλλα ὀραδείῃ μίνως ἐβρίλε τὴν τείχε. μόνον δὲ μεγάρων κρητῆρας. καὶ τὴν κόρη τῆς πρύμνης τῆς ποδῶν ἐκδήας, ὑποβρύχως ἐποίησε. χρονομελίου δὲ πολέμου μὴ διαάμεινος ἐλεῖν ἀθῆνας, οὐχ ἔταίρι πρὸ ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. γνομελίου δὲ τῇ πόλει, λοιμοῦ τε; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον κατὰ λόγον ἀθηναῖοι παλαιὸν, τὰς ὑακίνθου κόρας, αἰθιδεαῖα, λυταῖα, ὅττι γράει σουτὶ κύκλωπος τὰ φον κατέσφαξαν. τούτων δὲ ὁ πατὴρ ὑακίνθους ἐλθὼν ἐκλακε δαίμονος ἀθῆνας κατὰ κῆ. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν. ὅττι ἐχρῶντο περὶ ἀπαλαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπεινε αὐτοῖς μίναϊ δίδουαι δίκας ὡς αἰ αὐτὸς αἰρεῖται. πέμψαντες

400 πρὸς τὸν μίνωα, ἐπέ-
 βεπον ἐτεῖν δίκας. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτῆς καὶ
 410 εἰς τὰς, καὶ κόρασ' τὰς
 420 ἰσας, χωρὶς ὁπλῶν πέμπειν
 τῷ μινωταύρῳ βοράν. ἡ δὲ
 δευτέρα ἐλαβυρίνῳ καὶ
 430 δερμυλίου· ἐν ᾧ τὸν εἰσελ-
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξίαι.
 440 πολυπλόκοις ᾤκησεν αὐτὴν
 450 τὴν ἀγνοομένην ἐξόδον ἀ-
 πύλῃ. καὶ σκοτεινὰ δὲ
 αὐτὸν δαΐδαλος, ὁ δὲ παλά-
 460 μον παῖδός τ' ἐμπίπτος, καὶ
 470 ἀλκιππῆς. οὐτος δὲ ἀρχι-
 τέκτων αἰετός. καὶ παῖδός
 480 ἀγαμέμνων διέρετ'· οὐδὲς
 490 δὲ ἀδυνάτ' ἐφυγῆν. ἀπ' τῆς
 500 αἰσχροπλόου βαλὼν τ' τῆς
 510 ἀδελφῆς πρῶτος υἱὸν τὰ-
 520 λῶ, μαθητὴν ὄντα. δίκας
 530 μὲν ὁ γὰρ τὴν ἀφύπναι αὐτὸν
 540 ἔπειθε. σταχόνα γὰρ ὅ-
 550 φως ἀίειν, ἔνθα λὼν ἀετὶ οἶ-
 560 σεν. ἔπειτα, φασγάνῳ δὲ τ'
 570 κερὸν κελδεὶς ἐν ἀρείῳ πα-
 580 νει καὶ ταφίναδ' αἶς, πρὸς μί-

Minoē legatis, ut ab eis, quas iniungit
 400 pœnas uellet peterent, tam Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 410 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætatis parvæ,
 420 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 430 rauit. Is maris labyrintho
 conclusus coëtrecebatur, inde
 ingressus qui spira haud facile
 440 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnatum
 450 exitum excladebat. Hunc Da-
 dalus filius Eupalami, & Me-
 460 tiotis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 470 ædificauit. Hic item Archite-
 ctus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 480 ne dignorum fuit inuentor.
 490 Hic etiam Athenis post necesse-
 tum Perdicis sororis filium
 500 Talau, eius discipulum, aufu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 510 genū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 520 lam nactus lignum tenue fe-
 530 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 540 deprehensum fuit, Reus in
 550
 560
 570
 580

Martis uilla peractus ad Minoem confugit. Atque imbi Pasiphae cum Minos taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses Virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotaurus uorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegaeoque natus iam grandis factus, petra sum mota calceos, atque enssem auferri, et pedestri itinere Athenasadiens, obsessam iam uiam a maleficis uiris undecumque percavit. Primum quidem Periphetem Volcani, et Anticleiae filium, qui quod clauam, gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, uiatores interficiebat: quam ex illo perceptam Theseus ipse ferre consecravit. Hic Sinem postea Polydemonis filium, et Syleae coniunxi filiae occidit. Huic Piz-

ναα ἔφυγε. καὶ καὶ πασιφάης ὀφθαλμοῖς τῷ ποσειδῶνος ταύρου, σιωνέπικου πεχυσάμενος ξυλίνῳ βοῶν. καὶ τὸν λαβύρινθον κατεσκεύασεν. εἰς ὃν κατὰ ἔτος αἰθναῖοι κόρας ἑπτὰ, καὶ κόρας τὰς ἵδρας, τῷ μινωταύρῳ βόραι ἔπιμπαν. Theseus δὲ γλυνθεὶς ἐξ αἰθρας αἰγεί παῖς. ὡς ἐλγνήθην τέλειος, ἀπατάμενος τὴν πύλιν, τὰ πύδιν, καὶ τὴν μάχεραν ἀναερείται. καὶ πρὸς ἐπίγματο εἰς τὰς αἰθνας. φρουρομένους δὲ ὑπὸ τοῖς αἰσράδιν κακουργῶν τῆς ὁδοῦ ἡμάρωσεν. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τὴν τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰετὴν κλέϊας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης, ὃν ἐφόρει, κορυμνῆς ἐπέκειντο, ἐκτείνεν εἰ ἐπὶ τοῦ ποδῆς δὲ αἰθνεῖς ἔχων οὐτως, ἐφόρει κορυμνῶν σιδῆραιῶν δι' ὅς τῷ περιόντας ἐκαστείνε. ταῦτ' ἰὼν ἀφιλόμενος Theseus ἐφόρει. διὸ τὸν

conclusu

δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολὺν
 πῆμονος, καὶ συλῆαδ' ἢ κα-
 εῖνθου. οὐτος πιτυοκῆμ-
 πῆς ἐκκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἢ
 κωρινθίων ἰσθμὸν, ἀνάγκασ-
 τὸν παλαιόντας πίτυς κῆμ-
 πῆοντας ἀπέχεσθαι. οἱ δὲ,
 ὅτε πλεονάζοντες, οὐκ ἠδύνατο
 το κῆμπῆεν. καὶ ἔπει-
 οὗτος δένδρων ἀναρρίπτουμέ-
 νοι, πανωλέθρους ἀπώλυν-
 το. τούτῳ δ' ὁρῶντες οὐκ
 σίνιν, ἀπὸ κτείνειν.

tyo campo, à curuandis pimis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedisset,
 viatores ad pmos flectendas is-
 vias cōpellebat, qui quòd eas
 virium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse re-
 deuntium impetu sublati pes-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Thefeus Sinem crus-
 ciatum è medio substulit.

Λείπει πολλά.

Multa defunt.

§ ü

1. The first part of the document
describes the general situation
of the country and the
state of the economy.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army.

2. The second part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army in each of them.

3. The third part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.

4. The fourth part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.

BENEDICTVS AEGIVS

FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli , quem Apol
lodo^ri nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat , quòd cum
scilicet Atheniensem , quòd Grā
maticū dixerim , quòd BIBLIOTHECES ,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE , ac LIBRI TRES , adscripserim , his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros , qualescunq; fuerint , annotationes nū
cupare iam pridem constitui : me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demōstraturum esse promitto , spondeoq; .
Quòd igitur hunc ego Atheniensem , & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione , sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Απολλόδορος ,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός , εἰς τὴν πα
λαιτίου τοῦ Ροδίου φιλοσόφου , καὶ ἀεισάρχου μαθητῆς
Ἀθηναῖος τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dici
tur , sed Atheniensis , sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eusta

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, a quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὅτι περὶ
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεγραμματολόγος
 το τὸ πρὸς τῆς κατὰ λόγον εἰς δώδεκα βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissimo
 Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὗτις ἐστὶν οὗτος, ὃν οὗτις Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματι-
 κός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
 tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis-
 simum, ac iudicii præcipitis hominem, deui-
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus, Is enim cum de Phineo loquitur,
 τῶν τε, φησὶν, Ἰσραεὶ Ἀπολλόδωρος εἰς τὴν βιβλιοθήκην.
 Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecero-
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 bri vnā, aut alteram pagellam, vel lippien-
 tis ocellis legerit: in sententiam nostram, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI Tres**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apol
lodori codicibus , nulla librorū partitio esse ap
pareat? Immo vero qui nostram Apollodori la
tinam interpretationem cū animi candore per
curret , id operis reliquū in tris parteis diuisum
iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō
fugit , in Iliadem commentarii citant Apollodo
rum in primo , ac secundo huius operis libro . Si
qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis ,
tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur , vt
hanc sententiam , censuramq̃ nostram amplexa
ri minime velint , eam planē Hilermum Sirle
tium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii vi
ros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgen
tissima : Iatium deniq̃ Cæsarium dicendi magi
strum , ac bonarum artium professorum facile
principem , & in quemuis , defensuros esse non
dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū
annotationes à me tibi iamdudum nūcupatas
propediem in lucem prodituras expecta . Quæ
vero ad Apollodori vitam copiose scribendam
attinent , nihil est , quod ab Aegio tuo expectes ,

à Tertio enim vtriusq̃ nostri longe aman
tissimo ista petenda sunt . Vale vi ,

Klen . Sextiles , Romæ

M. D. L V.

1. The first part of the report is a general
introduction to the subject of the study.
It discusses the importance of the study and
the objectives of the research. It also
describes the scope of the study and the
limitations of the research. The second part
of the report is a literature review. It
discusses the work of other researchers in
the field and identifies the gaps in the
knowledge. The third part of the report is
the methodology. It describes the methods
used in the study and the data collection
process. The fourth part of the report is
the results. It presents the findings of the
study and discusses the implications of the
results. The fifth part of the report is
the conclusion. It summarizes the main
findings of the study and provides
recommendations for future research.

2. The first part of the report is a general
introduction to the subject of the study.
It discusses the importance of the study and
the objectives of the research. It also
describes the scope of the study and the
limitations of the research. The second part
of the report is a literature review. It
discusses the work of other researchers in
the field and identifies the gaps in the
knowledge. The third part of the report is
the methodology. It describes the methods
used in the study and the data collection
process. The fourth part of the report is
the results. It presents the findings of the
study and discusses the implications of the
results. The fifth part of the report is
the conclusion. It summarizes the main
findings of the study and provides
recommendations for future research.

3. The first part of the report is a general
introduction to the subject of the study.
It discusses the importance of the study and
the objectives of the research. It also
describes the scope of the study and the
limitations of the research. The second part
of the report is a literature review. It
discusses the work of other researchers in
the field and identifies the gaps in the
knowledge. The third part of the report is
the methodology. It describes the methods
used in the study and the data collection
process. The fourth part of the report is
the results. It presents the findings of the
study and discusses the implications of the
results. The fifth part of the report is
the conclusion. It summarizes the main
findings of the study and provides
recommendations for future research.

BENEDICTI AEGII SPOLBTINI

in treis Apollodori Athenienſis Grammatici Bi-
bliothecæ, ſive de Dearum origine li-
bros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, ſignificat ſecũdus paginã, tertius lined.

Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum uocat deum To-
picum Africanorum, qui & Cœleſtus dicebatur. Nos uero Cœ-
lus in genere masculino uertimus ſecuti Ennii Poetæ authorita-
tem, FL. enim Charifius Soſipater clariffimus Grammaticorum
libro primo. Cœlũ inquit hoc cũ ſit neutrũ, ẽt masculine yeteres
dixerunt, et Ennius. quẽ cœlus genuit. Itẽ quoq; cœlus pfundũ.
Legimus etiã CAELVS per æ masculine poſtum in mar-
more nup̃ effoſſo in arca diuæ Mariæ ſemper uirginis in Cœliq;
monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS. MAXIMVS

CAELVS. AETERNVS. IVP-

TER. IVNONI. REGINAE

MINERVAE. IVSSVS. LIBEN

DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM

M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.

FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.

ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cœlum ut Deum, Cœlium masculine dixerunt differen-
tiæ cauſa. Ego uero Ennii teſtimonium ſecutus Cœlus uerte e
græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uillo minim;

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphæ , at planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet: dumq; altius excavatur, in scriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiderentur, cognouimus. Quæ falsò ea in Cœlij parte, qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt, ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnis no à uero abhorrere faciunt infra à me recitatae inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominatæ Deiparæ uirginis, uel surdis facillime , cæcisq; comprobatur: tametsi non desint , qui id obstinatissime inficiuntur: cum recantas te iam dedignentur . y, si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper, ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quis bus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE-
DITV. D. N. IMP. CAES.

|||||

VOTIS PIO. FELICI INVI- VOTIS
X. ANNALIB. CTO. AVG. DOMITIVS XX. ANNA-
FELICIS BASSVS. FR. AGENS LIB FELICIS
TER. VICE PRINCIPIS. PB TER.
REGRINORVM. TEM
PLVM. IOVIS. RE-
DVCIS, C. P. OMNI.
CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Bass
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRI-
NORVM

In alia ibidem
COCCE
IVS PA-
TRVINVS
PRINC,
PEREGRI-
NORVM.

1. 2. 5. ἐπεὶ ἔσθ') scribendum ἐπεὶ ἔσθ'.

1. 2. 13. ὡς ταύτων) meliorem esse lectionem censuimus,
ὡς ταύτων nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Sa-
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. σὺ ξαν) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiimus σὺ ξ. que vera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὡς μόνων) reposuimus ὡς μόνων,

fo. pa. li.

4.5.6. ὠρεΐδδς.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro δωεΐδδς.

4.1.14. πρωτομέδδου(α.). in alijs uidi scriptū quod non displicet, πρωτομέδδου(α, Hæc πρωτομέδδου nominatur ab Hesioda in Theogonia.

4.1.17. πρωτῶ.) siue πλωτῶ, et si alia est nympha πλωτῶ quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.

4.1.18. κρατῶ.) legitur et κρατῶ, placet tamen κρατῶ, ἐκ τῷ κραίνω uerbo id nominis deductum est.

4.1.25. ἄρνυ.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνυ per. i. non est aspernenda hæc lectio.

5.2.31. σδρῖδῖ.) non est fugienda lectio, σδρῖδῖσεσδρ, i. priuandum esse.

5.1.17. αἷς δὲ ὄμυρος λέγει.) locus ex Iliadis primo.

5.2.24. χεῖμανα πέμλα(α.). rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolus mine explicatius quàm hic facit.

6.1.10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.

6.1.13. αἷς δὲ τῆς ληνύσεως εἴεν χρῆνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspicitur, quocirca adijci proasterisco à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λέπει τινα, idest defuncta quedam.

6.2.12. δύμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: transfusli secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliæ filium fuisse ait, nullius tamen præ-
 ter ipsius institutū citato testimonio, potuisset tamē ad hanc re-
 citare Pindari enarratōre in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθ' ἐν, ἰστ', ἀφ' ἁλλων, κ' ἔτι. μαρτυρῶν τέχνην ἔχον
 ἄν' ἀπὸ τοῦ, οὐ τοῦ ἔτι τοῖς ἀρχαίοις θεοῖς οὐκ ἔστι
 ἐπιμελῆς, εἰ ταῦτα ὄρχεται ἔδῃ τὸ μαρτυρῶν, εἰ ὅτι πρῶ-
 τῃ νύξ' ἡ χρυσόμωδος, εἰ ταῦτα θεῖος. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiæ deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hanc in modum ex eadem Hypothesi. ἐπ' ἀφ' ὁρχων δὲ
 εὐδ' ἔτι ἐπ' ἰσθ' ἀρμόστωνος πρὸς τὴν τῆς πατρὸς
 οὐρανῶν, οὐ τῆς ὁρμῆς, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῆς
 οὐδὲς, καὶ θυμωρεως. Ille igitur ille quisquis fuerit Pin-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliæ filio, monstrauit.

6.2.21. ὁ ἄρμονιον ὑποψύμινος. ὁρχουλοῦ ex Pherecyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλάνης). pro quo scribe ἐλάρας, siue ἐλάρας uirūis
 nihil moror. tam ἐλάρας per. v. reijciatur.

7.2.17. γνομῆς). pro γενομῆς ut in exemplaribus quoriquot
 legi, temporis instantis scribendam arbitrans, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accasandi casu.

7.2.15. ἐπέλασον. lege ἐκέλασον. ea. n. i. re library ifcitta peccauit

Hic pro Ἑμιόνων; reposui ἑμιόνων; idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. senti Hermionenses Ceteri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est; ad Plutonis est descensus. ἑμιόνων δὲ, aut Strabo libro viij. ἔστι τῆς οὐκ ἀσπίων πόλεως, δηλαδὴ τῆς πλοσωννήσιας, ἧς τὴν παράλιαν ἔχουσιν αἰεῖς λιγυρίοι θαλαττῶν γοὶ πνέου ἄνθρωποι, πρὸ ἑμιόνωνσι δὲ πεδυνώονται τὰς εἰς ἄδου κατὰ βασιλῆας συντόμον εἶναι, διότι πρὸ οὐκ ἐπιδέσσιν ἐν ταύτῃ θα τοῖς νεκροῖς ναυλόν, idest, Hermione νερό est urbs non ignobilis; cuius littora piscatores habent viri; qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quaderē nullum ibi mortuis nautum imponere consueverunt, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrass: regiam, ut suā reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

1. Tænarias etiam fauces, alta ostia Ditis.

2. Et caligantem nigrā formidine lucum,

3. Ingressus, manesq; adyt regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longe à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Cluudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Achersio Ponti specu Plutonium in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœotia, Hermionenses spectem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

conem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus la-
 tinte Nicadri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλῶν,
 ἰσῶν ἰσῶντος reponendū erat, ego uero, ut dixi, nihil mutauī,
 propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctorē,
 apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat,
 ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recenscen-
 dis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπετηρῶν μετὰ τὰς ἑκατὰ πικραξίδας. nos τὴν πικρα-
 ξίδος θεᾶς separatim scripsimus, ne hinc ambiguum subori-
 retur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco
 id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos
 pro πικραξίδας, castigauimus πικραξίδος θεᾶς, id est, quid factus
 esset Dea.

10. 1. 14. αἰδυνός Ἄλκυονος. nos secuti lectionem re-
 positam in margine Codicis Honoriani hoc modo αἰδυνός
 Ἄλκυονος (αἰδυνός, vertimus Minerva impetu facto, tametsi
 αἰδυνός Ἄλκυονος non mutarim, quod nonnullis me-
 lior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Al-
 cyoneam Gigantem domuit. Ceterum hæc Hercules cum Al-
 cyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Ne-
 meis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta
 à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. καὶ καφάλας. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti
 exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, meiq; aman-
 tissimi, substitutimus ἐκκαλάσθω quæ legitima, & uera est
 lectio.

10. 2. 2. ἡ ἑρμηνεία. legimus Stephani testi-
 monio ubi hæc de in-
 fulgentio.

10. 22. (καὶ τὰς)

10. 2. 2. *ῥογτίων*, id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur Antōnij Bladi officina asteriscis non uidebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis, eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11. 2. 19. *κασιού*, pro *κασιού*, id quod in omnibus, quæ uidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. *εἰς σικελίαν*, scripsi *κελικίαν*. Et mox linea 5 pro *κορυβίων* nibili dictione, submisimus *κορύκιον*.

12. 2. 9. *Δελφύντω θράκαεναν*, *φύμην*, antequam nos quæ Apollodorum auctorem lecta dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissimus, legebatur, quod monstrum nō mox dice me torfit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomauimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro *φύμην*, quæ uana erat ac futillis lectio. *Δελφύντω* subrogauimus, ac ne cuiquā imponere uideamur, poeiae clarissimi uerba semul, & ipsius scholiastæ apposuiamus, quibus quid *Δελφύν* sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ πρῶτον ἔπειθ' ἀειράδι πῖνκαστο
 Δελφύντω τόξοισι πλώζον ἔχεν ἄρ' ἐκ
 κοῦρος ἐὼν ἔπι γυμνός, ἔπι πλοκάμοισι γεμηδῶς.
 quem locum nos, ut potuimus, hunc in modum transulimus,
 & totidem carminibus.

Sub tetrico quondam Parnassi ut uertice Apollo
 Delphynem ingenti telis occidit, & arcu
 Nudus adhuc puer, & rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco *Δελφύνθ*, ait scholiastes
 τὸ ὄνομά ἐστι τῷ ὁράκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ
 θηλυκῶς εἴπων, ὃ καὶ βέλπτον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ
 μὲν ὁ Δελφύνθς κλίνουσι ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύ-
 νθ θηλυκῶς. ὅτι ἐξαλείτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελ-
 φοῖς χρηστέον. Λέανδρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἴ-
 πον αὐτὸν ὁράκωντα εἶναι θηλυκῶς, καλουμένην
 Δελφύνθ, idest, Delphynē. Draconis est nomen, sunt ta-
 men qui masculine, & qui feminine declinant, quod &
 melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse genes-
 ris masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui
 oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, &
 Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appella-
 tam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum
 Δελφύνθω πλώειον, dixit, masculine videtur eam ap-
 pellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho astipula-
 ri uidetur, quippe qui et ipse ὁράκωντα, non ὁράκοντα,
 dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis feminini esse Delphy-
 nam indicat.

12.1.27. ὅροι scribe, ὅρη.

12.2.2. ὡς τῷ ὅρει, castigamus τῷ ὅρει, ibidem versu 4.
 τῷ ὅρει lege τὸ ὅρος.

25.1.23. siue *Ἰφίκλου*, siue *φυλάκου* legatur nihil moror.
 erit patris nomen pro filij nomine, & contrā filij nomen
 pro patris nomine.

25.1.25. *φυλάκη*, cum acuto, non *φυλάκῃ* cum circumflexo
φυλάκῃ ᾧ τῆς *φυλάκῃς* custodiam significat, sed
φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thessas

lia est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua urbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκῳ, καὶ Πύραμον αἰθέριος τό. idest
Quis colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. αἰθίων,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, unde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odysseæ scholia ad
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indoliti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰθίων, ἀρχόν, restituerimus. Didymus inibi
apud Homerum Odysseæ undecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμπος παρ' αἰγυπιοῦ
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰσθητὶς ἐκείνῳ τὴν μὲν
χειρὸς ἀχέρδου φλοῖν κακάλυμψιν, ἠνέπνευ-
κε Φύλακος τῷ Ἰφικλῶ ἡδὲ τῆς ἀρχόν ἐκτέμνοντι
τὸ τεράσιον, quæ sic Aegius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset gladium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice contectum, eum Phylas-
cus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguo, qui nos maxime cru-
ciabatur, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μοισσένδεον,) alij vocant μοισσένδεον,
quàm dictionē Hyginus noster usurpauit, Pindarus in Pythi-
cis αἰσένδεον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupro, apro scribe.

28. 1. 1. αἰώνον,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui ὕμνον id flumen vocent,

28. 1. 6. συμβαλλάν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. τίς αὖ ἐπὶ νόον. & quae se=
 quuntur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quam opus
 erat hic me locus torfit, qui quod complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculatio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, vt eum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inæneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quam pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculatio meo, qui sumpto in manum auctoris hu=
 iusce volumine, locum ubi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, ubi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tam etiam ob librario
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculani mei. Sic igitur, ubi
 τίς αὖ ἐπὶ νόον, legitur: vna tantam litterula deleta, s. in
 particula; τίς, vt pro τίς, τί reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius pagine 12. Vbi & μὲν scribitur,
 tollatur v. vltima & pro ea duæ litteræ i, scilicet & α,

subijciantur; ita ut sit integrū nomen μῦθεῖα. deniq; in linea eiusdem paginae 16 dempta una duntaxat littera ex infinis το ἀναφέρειν, & reponatur προσέτατον αὐ φέρειν. ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice illustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac luculentius omnia, quae ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπίς γάρ τὸ βῦμα, καὶ εἴρηται παρὰ τῷ βάσει, ἡ ἰσορία πρὸς φέρειν, ἔθνε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ προείπεν πάνσι πρῆναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵτε ἄλλοι πολῖται, καὶ οἱ ἰάσων. ἔτυχεν δ' ἀπορροῦν ἐγγὺς τοῦ καϊάρου ποταμοῦ, σάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμόν, διαβὰς δὲ τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδίδεται πόδα, τὸν δ' ἀριστερόν ὑπολήθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ὑποδείκνυσθαι. ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρὸν, καὶ τότε μὲν ἠούχασε, τῇ δὲ ὑδροῖα μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἦρχο ὁ, πωροῖν, ἢ αὐτῷ χρυσδεῖν ὑποδουτῆς πολυτῆς ἀφ' ὧν εἶναι. ὁ δὲ ἰάσων πέμψαι αὐτὸν εἰς αἶαν αὐτὸν, ὑποδιδόν τὸ καὶ αὐτὸ χρυσόμαλον ἄξοντα αὐτὸν ἀφ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἡμεῖς νόος βάλλει, ὡς ἔλθοι μῦθεῖα πελίας κακόν, quae nos sic convertimus. Monocrepidam s. monosandalum, unumque sandalum in pede altero gestantem. κρηπίς enim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Haec historia apud Phecydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū eius alij erāt,

tum etiam Iason. Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum traiecit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: eumque in modum ad regiam cœnā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum siluit. postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliqua moriturum esse. Tum Iason, cum se ad Acam missurum esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aeeta reportandam. id Iasoni Iuno in mentem conijcit, ut secum Medea Pelias malum futura accederet. Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit: eadem de re scripta reliquit. iam ad reliqua.

28. 1. 18. δ' ἔλαο' .) ita substituiimus pro δ' ἔλαο', quod in manu scriptis erat.

28. 2. 1. ἄργίου .) pro ἀργίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarum vnus fuit. huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφιδ' ἀργιάδης. idest Tiphys Hagniades, quo de Valerius Flaccus libro primo.

Peraugil arcadio Tiphys pendeat ab astro
Hagniades.

28. 2. 20. ἰσχυροῦς .) emendauimus δ' ἰσχυροῦς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur; linea καὶ νοῦς κορώνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καὶ νοῦς κόρωνος. sic .n. ille:

ἄλυσθε δ' ἀφρεῖν περ λιπὼν γυρτῶνα κόρωνος

καταείδης. idest.

Relinquens ditem veni Gyrtone Coronus

Cenides. & in latino Cenci Coronus.

28. 2. 24. ἀκρόσιον.) scribe ἀρκασίον.

29. 1. 7. μιλῆως.) ita in manuscriptis omnibus, nos γιλῆως reposuimus.

29. 2. 21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολιόνες, non δολιοι, hi populi à Stephano vocantur. δολιόνες. n. qui Cyzicum habitabant, quos δολιῆες Hecataeus vocauit, & Dolionij dicuntur, & regio Dolionia.

29. 2. 22. πλασικὸν ἑστῶμα.) legendum ex Hygino in fabulis, & Apollonio libro primo. πλαστικὸν ἑστῶν.

29. 2. 23. πλασῶν.) reponere πλασῶν. & ibidem ἔτυχον, legitur etiam, εἴδεν.

30. 2. 7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius auctoris testimonium δημορέτην vocat, & puto id esse verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessu testē hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legatur δημορέτης.

32. 1. 1. οἱ δέ,) lege, ἢ δέ.

32. 2. 19. Φιλῶς.) scripsi Φινῶς.

32. 2. 5. πετηοῖς.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, & πετεινός addita syllaba, & πετινός, per u in secunda, & πετηνός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32. 2. 10. καταφοροῦντας.) Codex Metellianus habet, quae

lectio non planè spernenda est: ut significet, quasi dormitan-
tes Argonauitæ irascere, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\upsilon\omega\tau\alpha\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farnesio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incomparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\upsilon\omega\tau\alpha\varsigma$. Phineus enim Argonauitæ hæc prædicebat: si, ut ipse
dicebat: succederent, per cyaneas petras vel eum mira securi
tate transirent, quare ego Farnesiani codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\upsilon\omega\tau\alpha\varsigma$, ut potiore edendam censeo.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\tau\alpha\iota\varsigma\omega\kappa\epsilon\alpha\sigma\omicron\upsilon\phi\omicron\epsilon\mu\alpha\chi\omicron\iota\varsigma$.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\sigma\tau\alpha\iota\varsigma$
 $\omega\kappa\epsilon\alpha\sigma\omicron\upsilon\phi\omicron\epsilon\mu\alpha\chi\omicron\iota\varsigma$, nam quem Medea Aetææ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac yeneficam? tamen si sunt alij, qui Hecæ-
tem Medea, et Circe parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neceram unam Nereidum, at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyam facit Medea matrem,

33. 2. 2. 2. $\phi\omicron\sigma\phi\omicron\upsilon\alpha$,) nos $\phi\omicron\sigma\phi\omicron\upsilon\alpha$, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. $\phi\alpha\sigma\kappa\alpha\tau\alpha\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\phi\alpha\sigma\kappa\alpha\tau\alpha\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\sigma\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod suplata est prior syllaba, restituiimus,
 $\alpha\iota\lambda\upsilon\gamma\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrindas, de quibus hic Apollodorus no-
tæ, insulæ sunt Adriatici maris dictæ ab Absyrto Aetææ
filio, in quatum una illæ per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

35. 2. 5. κυάεεαι πέτραι πλάγκται.) antea ex manuscriptis omnibus κυάεεαι πέτραι πλάγκται. κυάεεαι, autem nos tanquam additiuam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longe ab ijs diuersæ. celebrantur πλάγκται, apud Hom. Odyss. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de ijs infra libro tertio.

36. I. 20. ἀργαλέον αἶγλον.) nos pro αἶγλου, quod nihil ad rem facit, αἶγλου, quod Apollinis serenifici cognomen est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἶγλον τῆς vocat, sic.

- ὅτ' ἀργαλέον θούλει
Αἶγλ' ἢ τὴν αἰάφην· πρὸ πορ' ἰλᾶσκαρτα.
Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam poenitens pereleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Flacci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum,
Phœbo tum Graia iuuentus

Aegleie statuunt aras de nomine dictas
Lucis, in occiduo puppent quæ rixerat ortu
Turbatis quoniam nautis illucit Apollo
De Anaphe Strabo libro. 10. ubi Aegleia Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἶγλ' ἢ τὴν αἰάφωτε λακωνίδι χεῖτωκε θεῶν,
quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapbenq; Laconidi proxima Therae,
36. 2. 5. μίνωι.) μίνωι, et probe legitur ex codice Farnesiano manu scripto, Ioannis Honory, βιβλιογραφῶν grecorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36. 2. 12. τάλως,) repositum, τάλως attice, uel τάλκος ex communi forma loquendi.

37. 2. 20. ἀσφατος,) emendandum est ἀκσος, ut ex insequentibus apparet.

38. 1. 3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secunda vidimus exaratum, pro ἐγγυδντος, cum γ, in secunda, quæ genuina est lectio.

38. 1. 10. μεμαγμεϊον excudi iussimus, ut μεμαγμεϊον sit deductum à verbo μαγίσσασθαι, id est conspissor & addensor, ergo μεμαγμεϊον videlicet πύλον intelligemus conspissatum, & velut addensatum centauri Nessi sanguine, quo passæ mulieres sua vela ex aqua amylo mista conspissare solent: ad eundem modum Medea peplum veneno infectum nouæ Iasonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαγδυμέων scriptum de verbo μαγδυόσθαι: ut, si ita legatur, intelligamus à Medea missum peplum magicis vnguibus infectum, utranque igitur lectionem tuemur.

38. 1. 22. ἀκραία, prius legebatur ἀκεία, non male quidem Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραία admissimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄντι, ait ille, τῆς ἀκραίας ὄρας ἰσθμῶν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰμαλέως,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰμαλέως, quod palam fiet, nos huic loco rectè confu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octava,
μελίσσας in omnibus manuscriptis visitur, ubi ex Homeri
Iliad. 1, μελίσσας, accommodatissime subrogare poteramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.

39. 2. 15. Chaleographi coniuventia, & si exemplari manuscrip-
to, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc additionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.

9. 2. 27. ἐκγον) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἰαόν, licet apud Hyginum Basum legamus.

10. 1. 8. κερσισα,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiecimus Arcadiam legitimam, & integram dis-
tinctionem.

10. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω, ex Athenæo; Cercops
enim hic est nomen vnus ex rerum scriptoribus, quem Albe-
næus adducit lib. cænarum suarum 1. ubi de poculis loq-
tur, ἔσθ', inquit, Ἡσίοδος ὅστις, ὁ κέρκω, ὁ μελίσσας,
idest, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.

ἔνθα πότ' ἔσται, ἔμων ψυχτικῶν ὄργαμα λαόν, sic nos
Nostrum ubi nam populū psyceterion extiterit Dux.

1. 2. 3. βίβλιν,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, qua
mihi videre licuit, scribebatur βίβλιν perperam planè, quā

de hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani distione solidam, ac loco huic conuenientem substitui Βυβλίον , idest Bybliorum, Βυβλος enim per S in prima Phœnices oppidum est, de qua complascula scribit Stephanus.

41. 2. 35. Ῥελείας χ η ς .) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, et summe doctrinae, et modestiae, et humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex Ῥελείας χ η ς habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut $\alpha\chi\rho$ $\tau\eta$ ς Ῥελείας composita sit dictio, non autem $\epsilon\kappa$ $\tau\eta$ Ῥελείας .

42. 1. 9. $\kappa\alpha\tau\acute{\omega}\nu\kappa\alpha\iota$.) legitur in alijs, nec male, $\kappa\alpha\tau\acute{\omega}\nu\kappa\alpha\iota$.

42. 1. 12. $\mu\epsilon\lambda\iota$, $\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\eta\nu$.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos unica duntaxat, ν , littera detracta de dictiuncula, $\mu\epsilon\lambda\iota$ castigauimus $\mu\epsilon\lambda\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\eta\nu$.

42. 2. 6. $\lambda\upsilon\delta\iota\alpha\sigma$ $\alpha\epsilon$ $\delta\upsilon\nu\alpha\varsigma$.) legimus Mineruam, praeter cetera ipsius cognomina, et Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi urbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic $\lambda\iota\nu\delta\iota\alpha\sigma$ reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematisse ita citatum esse, ut et nos castigauimus.

42. 2. 9. $\pi\iota\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\rho$.) $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\omega\rho$ hic vocatur ex Homeri scholijs.

43. 1. 14. $\tau\alpha\varsigma$ $\kappa\acute{\eta}\rho\alpha\varsigma$.) scribi potest etiam $\tau\alpha\varsigma$ $\kappa\acute{o}\rho\alpha\varsigma$, ut sit, Danaus, filias puellas uel sortiebatur, siue eliciebat sortes.

43. 2. 14. $\alpha\mu\alpha\delta\sigma\upsilon\alpha\delta\eta\nu$.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Graecis omnibus legebatur $\alpha\mu\epsilon\delta\sigma\upsilon\alpha\delta\eta\nu$. dictio nihili, et futilis, et $\alpha\mu\alpha\delta\sigma\upsilon\alpha\delta\eta\nu$ substituendum censuimus.

43. 2. 20. $\alpha\epsilon\gamma\mu\omicron\varsigma$.) in Alijs $\alpha\epsilon\gamma\mu\omicron\varsigma$ in Tettij mei Codice, quem ex

Rodulphi Cardinalis amplissimi Exemplari ex scribi fecit:
legitur αὐτοῦ, nos hic tibi liberum facimus, ut quam velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχος scripsimus.

4. 1. 2. 2. (μετάληκτος.) alibi, μετακλήσ, alibi vero μετὰ ληκτος,
quod Hygino legitur, ut ex meo codice μετὰ ληκτος legeba-
tur, nobis placet scribere μετὰ ληκτος.

5. 1. 14. 8. (ὁ δὲ τοῦ νοτίου γράφω.) qui libros de rebus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν οὐνοσίῳς τὴν φρονιμωτά-
του, ἢ πυνετω τὰ τοῦ ἀδελφῶν φακλὴν καὶ λουμβάν,
ἢ ἄλλοι πινὲς καὶ λιστὴν οὐνομάχοισιν, ὥς ἵσθαι μὴ
οἶαν ἢ παρὰ εἰς τὴν οὐρανὸν πᾶσι λυσίμα-
χος εἰς τὴν νότον, idest, Atqui me non latet, & Ulyssis
viri prudentissimi, & cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subveniret. Tenui mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νότον inibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod & auctores habebamus, qui de legibus cis-
tantur Cratinū scilicet & Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

5. 1. 15. κ. κρο.) Hic quoque est scribendum κέρκω, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

4. 5. 2. 9. αὐτὸς τὸς.) ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ δὲ νέκοιαι.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

5. 1. 15. Ἰσραπύειν.) Ἰσραπύειν exemplar habet luculen

tissimæ ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus, ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλων.) repono ἀπώλων geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαλμοῦ.) substituimus ἀλαλμοῦ.

46. 3. 19. (Ἰωάν.) non ut in manuscriptis erat, Ἰωάν.

47. 1. 2. Ἰλιόδην. pro quo Ἰκλιόδην emendauimus ex Isacii Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρων.) repono πείρων.

48. 1. 9. ἀρχτενεί.) ἀρχτενεί alibi legitur, scribo ἀρχτενεί, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 2. πολυδύκτης.) in alijs visitur. nos πολυδύκτης de tracta. v. littera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus. ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel anniculis paruus intelligi possit. ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si græcarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eam latine reddidit, ut sperare liceat eum intra paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

8. 2. 17. αὐτῶν.) legebatur prius αὐτῶν, sine ullo sensu, nos proinde subiecimus pro eo αὐτῶν, adiecimusq; nominandi casum πολυδύκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

8. 2. 21. γοργόνον.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

8. 2. 25. εἰπὼν.) lego εἰπὼν, sicut, hoc ipso in loco pro μεμφομένη, πεμφομένη, per π, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in in theogonia versu.

πεμφομένην ὅν πεπλον, εἰπὼν πεποκίπτον.
inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰπὼν, εἰπὼν,
εἰπὼν.

9. 1. 12. κίβισιν.) sunt qui κίβισιν cum u in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi poetæ hic recitato versu declaratur.

9. 1. 22. πλὴν κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν, addidimus ex historia, ἃ ἰδὸς.

9. 2. 13. θενὼν, θεινὼν, habet Hesiodus in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

9. 2. 27. τὰς χεῖρας.) in alijs, πλὴν χεῖρας, lege ut lubet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγυώμιλος.) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγυώμιλος, sicut ex eodē loco πρῶτον pro πρῶτος, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπικτείνω) in manu exaratis Apollodori ἀπικτείνω hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀπικτείνω legi apud auctores poni etiam pro ἀρχικτείνω, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus.

quis nolle ab isto

Ense mori?

§ 2. 1. 6. μέδεια,) antea, sed male, legebatur μέδεια, nos substituimus μέδεια, quando hic Medæ nomen otiosum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de urbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur. est enim μέδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐστὶ ἄρχει, ἢ νῦν καὶ μιν, ἢ πρότερον πρότερος πόλις, ἀπὸ μέδεια τῆς ἀλφειᾶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς ἢ τῇ μέδεια, ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ πόλις βοιωτίας· ὁ μὲν γὰρ οἶτε πολυστάφυλον τ' ἀρνίω ἔχον, οἶτε μέδεια, ὅστι καὶ λυδίας ἄλλη. quæ hunc in modum Aegius vertebat, Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia. scribitur adhæc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in bæotia, Homerus.

Vitiferamq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius urbis.

§ 2. 1. 10. πρότερον,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod huic ex Herodoti Polymnia admodum opportune intulisse nos arbitramur, ne ue nos mendacii argui possimus, subscribenda censui, quæ ad re faciant ipsius primarij historici verba hæc. πρότερον, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐκελεόντο δὲ παῖλαι ἅπασαν ἐλλάνων κυφῶν βοῦ, ἅπασαν τοὶ σφέων αὐτέων, καὶ τῆς προδοίκων ἀξιοταῖοι. ἐπεὶ δὲ πρότερον οὐδὲ Δαϊάης, καὶ διὸς ἀπίκετο παρὰ

πρὸ κεφεία τὸν βίλον, καὶ ἔχ' αὐτῷ τὴν θυγατρίαν
 αἰδορομέδαν, γίνεταί αὐτῷ παῖς, τῷ ὀνόματι ἔθρο
 πέρσῃ, ἴδον δὲ αὐτὴν καταλείπει, ἐτί γ' ἔχοντες ἄρ' αὖ
 αὖ πάλιν ἐὼν ὁ κεφείας ἄρ' αὖ γόνου, ἰδὼν τοῦτου δὲ
 τὴν ἐπὶ νυμῖαν εἶχον. idest, pro bis qui græcè nesciūt.
 Persæ vero quondam à Græcis quidem Cephenes uocaban-
 tur: sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebātur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli-
 quit apud auum, quòd tum Cepheus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πέρσῃ ἐῖναι,
 αἰτ' οὐ ἡμεῖς γ' ὀνόματι, παῖ δὲ πέρσεως τῆς δανάης
 γ' ὀνόματι ἐκ τῆς κεφείας θυγατρός αἰδορομέδης,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephei
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quāto pere ad Apollo-
 dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immota-
 tis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκείως, ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
 scribam ἀλκείως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos unū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίος
 usurpauit genitiuum ab ἀλκαίος. Pausanias a. tem in Ar-
 cadicis de eodem nomine ἀλκείως sicut ἀλλέως dixit,
 quod non rationi dissimilaneum esse videbitur, si ἀλκείδης
 patronymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖδρέλαος, & πῖδρέλαο dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αἰΐοχος,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίοχος, ἄμπελος nominat.

§ 2.2.21. μιδέασ,) nos pro μιδείας, μιδέας reposuimus, & probe Sic.n. castigate legitur in Pindari commentarijs.

§ 3.1.15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lycophronem commentarijs: & id ratio exigebat; nam antea προσέχοντας in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affectis, & prædonibus.

§ 5.1.6. ἐκταμυνάειον.) Theocritus in Herculillo. δευαμύνου reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodorus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίνου,) ὀμόλπου Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptū est imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit dictionem græcam ἀΐξαστι, secutus Ciceronem in Milone, qui vi irritare, & ferro laceßere aliquem dixit. omitto hic, quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, & Petro victorio, in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus doctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele pro explicanda græca hac & attica ratione loquendi ἀδικῶν χειρὸν ἄρειν.

§ 6.1.19. Γουφόβια. prius Γουφόβια. littera transposita legebatur.

57.1.9. ὀρχυςῶ, cuius in locum ὀρχυςῶ restitimus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὀρχυςόν θ' ἰδρὸν ποσιδῆιον ἄλλ' αὖν ἄλλος.

Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58.2.15. ἰδρεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰδρεῖον.

58.2.2. πρ' Ὀρύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret susceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus. Hercule sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, Ὀρύτου castigamus, cui lectio aduersaturum arbitror neminem.

59.1.21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue εἰ αὐτῷ.

59.1.22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰσκριβῆναι πύδον χαλκῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quibus, a pro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59.2.17. εἴ τι τι τὸ πῶ. placet & χεῖρ.

59.2.21. πεπηρωμένοις, lege πεπωρωμένοις, cum, u, in secūda.

60.2.1. καρῶσιν, χρυσόκρων Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63.2.19. περσείδατο, possumus hic etiam περσείδατο legere, ut dicat hanc ærumnam non imperavit Eurystheus, verior est tamen prior.

63.1. Imea vltima, ὡλωίδης. sic scripsimus, Apollonij locum se-

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁ πῶτ' ἤλυθεν Ἀρκασίηνδε,
Πλωΐδας ὄρνιδας συμφαλίδας ἔδενε λίμνης
ἄσπεδος τοῖσι πῶτος sic Aegius vi potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Symphali, nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænosis validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aues Apollonius Πλωΐδας appellavit, quod cæ in pa-
lude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon
Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij histo-
rijs scribit. Nec tamen nibili facienda est lectio vulgata per
manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἄπλωτος, idest in-
numera.

64. 2. 3. ἡρίμου, ἄρμου notatum erat in omnibus codicibus, q
erant mihi vertenti hunc auctorem, sed Stephanus ἄβδηρα
urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Her-
culis amasio. ἡρινον per v, scriptum inuenio apud Tzetzen,
qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ἄρμου,
ἡρίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλου, prius in oībus exēplaribus pro δασκύλου,
visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens-
uit, cum inducit Lycum Dascyli Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰ μεγάρουσι κατὰ τὸν τόπον παῖδες ἐμῆο. i.
Dascyli ibi nostri testis genitoris in altis.

Deipylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc
faceffat Dasycus, & in eius locum accedat Dascylius.

65. 2. 19. μύχονα, pro μυχάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpretes.

65. 2. 14. *Θεμισκύρα*, pro *εἰ μισκύρα*, quæ ἀκὲ Φαλὸς erat dictio, substituiimus *Θεμισκυρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἄκρα apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem *πιτομήν* exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (καὶ δῶσιν τὸν ξασήρα ὑποχρονίους,) idest & zonam se daturam pollicente.

66. 1. 1. *ἐκ δόλου*, de *ἐκ δῆλου* fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filiæ fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingesse geminatus Typographorum lapsus, ut pro creati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.

In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. *ἀμμιδάμοιτα*, & *ἰμμιδάμοιτα* eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque rectè scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verum ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuum, ne, quæ lectio probabilior fuerit.

fo. pag. li.

72. 1. 24. ὄρον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ovidium enarratur pro ὄρον, subiicimus ὦ τον.

72. 2. 1. Athenas,) scribe Thebas, Θῆβαι enim græcè è regione habetur.

73. 1. 8. τυχῶν,) in huius lectionis locū, nos τειχῶν, scripsimus.

73. 2. 13. reponendum post, sed, Eurytus, omissum per ebrietatem ab officinæ opificibus.

73. 2. 17. κέρκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habebatur, nos κέρκοπας restitimus. Cercopas duos fuisse inuenio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echemus siue, ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74. 2. 23. sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua postica Teucrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75. 1. 5. τί ποτε δοῦ(ον αὐτ' αὐτῆς,) sic in exēplaribus, quibus nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sane locus est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro αὐτῆς, legimus, αὐτῆ, ad hunc modum, τί δ' ἄ ποτε δοῦσεν αὐτ' αὐτῆ. Isacius autem in suis in Lycophronē commentarijs, explicatius hunc locum tractat, cuius verba hic sub scripsisse non pigebit. τότε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ ἡσιῶνῃ χαρίζεται, ὃν αὐτὴ εἰλεῖται τῆς αἰχμαλώτου ὠνήσασθαι, καὶ δὲ τὴν ἐαυτῆς δοῦ(α καλὴν πῆραν, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ποδάρκην ἐπείρατο, ὅτε, ἐκλήθη, καὶ πείραμος, idest, tum Hercules Hesionæ indulget, ut quem de captiuis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato flammæ suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen tum mansit.

- 75.1.20. νῦν,) νῦν τε, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiā chi-
liadibus, νῦν castigauimus. nihil. n. νῦν τε, hic significa-
re potest.
- 76.2.9. μολοσσικῶν,) in manuscriptis μολτικῶν legitur. ego
verò, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud
quaquam idoneam excluderim, ac pro ea, quod de canibus est
hic mentio substituerim, μολοσσικῶν.
- 77.2.20. ἀπειροειδὲς,) in Metelliano, εἰς αἰσθητὸν habetur.
- 77.2.28. ἀρμυρίον,) in omnibus planè scriptum sic inueni, cuius
loco apposui αἰμονίον, sic. n. in argumento, siue maius, hy-
pothesis Trachiniorū Sophoclis, vbi hæc omnia ex Apollodo-
ro transcripta visuntur, quæ maximum in modum ad diuinā
illius tragædiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures
hic locos castigauimus.
- 78.1.5. ἀφρονος,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀφρονος
in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscri-
pti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nomē
honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, vtrunque
sanè lectionem probō, et si priorem verterim, ἀφρονος, tamē
typographus è margine velut emendatiorem lectionem in ope-
ris contextum clam me ingessu. ἀφρονος, itaq; illaboratum
verto: ne dictio hæc ingesta per errorem, non interpretata
remaneat.
- 78.2.9. φύλας,) in manuscriptis φύλας per δ', male notatum
erat. Nos φύλας ex eodem in Trachina argumento reddi-
dimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.
- 78.1.21. πείρας,) πείρας in alijs, vtrunq; laudamus.

78.1.22. δ'νομον,) alibi α'νομον. δ'ρ'νομον Siculus Dios-
dorus habet libro quinto. lege, vt lubet, nihil me mouet. quo-
niam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
men δ'νομον legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύναντον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè οἶνοχόος,
ε' κατὰ χειρῶν διδόνς, quem latini etiam à poculis vo-
cant. Quòd autem Eunomus à poculis Oenei fuerit, ε' quòd
κατὰ χειρῶν διδόναι hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (vt ex multis apud Athe-
næum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Pau-
sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsi-
mus, clarissime docet. λέγεται δέ, αἶτ, καὶ ὧδε ἕπο
φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτε ἐκ λιβύης αἰετώσῃ
κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα ἐς φλι-
οῦν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆπ' ἴδιον, διατεωρλίον δὲ εἰς
ταῦτα, οἰνέα ἐξ αἰτωλίας ἀφικέσθαι πρ' αὐτόν.
ἐγγόνει δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κιδιῆς. τότε δὲ ἀφικμέ-
νος εἰσία τὸν Ἡρακλέα, ἧ αὐτὸς εἰσίατο ὑπ' ἐκείνου.
κύναντον δ' ὅτῳ παῖδα οἶνοχόον οἰνέως. οὐχ ἄρ' αἰεδοῖς
τῷ δοθεῖν πόματι, παῖει τῷ δακτύλῳ ἐνὶ ἐς πλὴν
κεφαλῇ, ἀφ' ὧν ὄντος δὲ αὐτὴ καὶ ἕπο τ' ἀπληγῆς.
φλιασίῳ δὲ οἶνον οἶνον ἐς μνήμην, τούτῳ ὡκοδόμη-
ται μὲν πρὸς τὸ ἰδρὸν τῷ ἀφ' ἡλίου. ἀγάλματα δὲ
λίθου πεποιημένα ἔχει κύλικα ὁρῶντα Ἡρακλεῖ τ'
κύναντον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgarissima est
fama apud Phliasios: Herculem, quo tempore, à Libya cū ma-
lis Hesperidum incolumis euasit, priuati cuiuspiam negotij

ergo Phliuntem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 focerum ex Ætolia se contulisse. quò cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satis fecisset: vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phliasios
 rei gestæ memoriæ causa vīsitur cella, non procul ab Apollini-
 nis vīde, vbi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydona excessit:
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cberiam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, vt memo-
 riæ tradit Nicander in secundo Octaïcorum. cui etiam sanū
 in loco ante urbem ex ædificasse Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris sanum scribit.

79. 1. 1. Ἰτῶνα,) Ἰτῶν, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat. nos Ἰτῶνα, ex Alexandri Farnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰτῶν, verò ait Stephanus, vrbs est
 Thessaliæ. Cæcis, siue, vt maus, Tzeizes, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiarum ciliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ διὰ πόλιν
 τὴν ἰτῶνιν χόποι, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliam terram de-
 nastasse.

fo, pag li.

79.2.15. *μυνείων*,) hic nos *μυλίων*, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione *μυνείων*, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest .nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi .

80.2.3. *poculum*,) scribo *philtrum*, nam & si *Philtrum* sit amoris propriè *poculum*, hic tamen, *Φίλτρον*, verito *philtrū*: quod est etiam latinis receptum, & Ouid in arte vsurpauit, cum dicit .

Philtrā nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtrā, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, vbi de Nesso agit . Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id *philtrum* credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. *ποίησ'*,) *Φιλοκτήτης*. Diodorus libro quinto .

80.2.8. *ποίησ' παρών κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφ' ἡμῶν, τοῦτ' αὖ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς*. Apollodorus hic Hercules pyram à Pœante succensam fuisse apertis sine dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat . Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pœante historiam recensere dixit, mibiq; vt est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variarū Petrus Victorius Ciceronis *μνημονικὸν σφάλμα* hic esse scribit, quod a Philoctete Hercules rogam inflammatum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tuscul. quæst. libro, Eaq; in re Victorij sententiam Hilermus noster non satis probare mihi visus est. Ego verò neq; ita multo post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut an Cicero memoriolæ vitio peccasset tandem reperirem. reuolutis itaq; inscriptis hisce cum Græcis tum Latinis auctoribus eorum omnium calculis Ciceronem rectè dixisse, neque villo memoriæ lapsu decrassasse inueni. Quare mi Fului, si hanc rem paulo, quàm ad annotatiuncularum mearum modum spectat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defendendus est omnino. Sed iam a Sophocle, quem ipse testem adducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare videtur his in Philoctete senarijs, vbi Neoptolemum alloquitur Philoctetes.

Ὅσαί τε φωνεῖς, ἔσι τ' ὧ τέκνον θίμης.
 ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷ ἐμοὶ φάος
 μόνος δίδωκας, ὃς χρόν' οἱ ταῖα ἰδεῖν,
 ὃς πατὴρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῆς ἐμῆς
 ἐχθρῶν μ' ἐνόησεν ὄντ', ἀέσπουκας πόρᾳ.
 Δάσσει, παρέσται ταῦτά σοι, καὶ διγγάνειν,
 καὶ δόντι δύναι, καὶ ξεπύξασθαι βροτῶν
 ἄρετῆς ἐκείνῃ τῶν δὲ ἐπιφαιῶσσι μόνον.
 διόρχει τῆς γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τοσάμην.
 Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὁ ἑλινναῖε, καὶ ὅτι ποτὲ
τὸν τῷ δῖος πατρὸς αἰὶν' ἔχοντα δὲ τῷ δὲ τῷ δὲ ὅτι πάλιν,
ὁ νῦν σὺ σώξῃς. τοῦ τ' ἐπιξίωσαι θρόνον. Et cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philoctetem inducit sic loquentē.

' læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pœas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Hercules, Pœan-
tis filium. & idem eadem ex tragœdia non longè à supe-
riore loco, inquit.

Vt pressit Oeten, ac suis oculis regum

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, fate

Pœante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fulvi pus-
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testis
monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum munus accepisse, non Pœantem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subiicit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa neruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etia

Ovidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio .

'at tu Iouis inclitya proles

Arboribus cæsis, quas ardua gessit Oete,

Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; capacem

Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas

Ferre iubet Pœante satum, quo flamma ministro

Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger .

Adhæc Dictys Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-

ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetem, ubi cum ad Deos

rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque

Lucianum latuit, id neque Seruius noster ignorasse uidetur,

qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Pœantis filius Her-

culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,

petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum

iurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle

tinctas, & reliqua ibi . Ecquid num Siculus Diodorus longe

antea id confirmavit, cuius verba, quod græci mihi exempla

ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,

desperata salute, ubi in rogam conscendit, rogat, qui cum eo

erant, ut ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi-

loctetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-

ram inflammavit, Neq; sanè Homeri in Iliadis . 2. scholioz

graphum, quisquis ille fuerit, id præterijt. ἐπειδὴ, is inquit,

εἰς μαρτο χωρὶς τῆς ἡρακλείου τοξῶν μὴ ἄλδναι τὴν

ἰλίον. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ φιλοκτῆτης ἐὰν εἶτα αὐτῶν

ὑπὸ ἡρακλείου . καὶ δ' ὁ μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου

ὑφάσαι εἰ τῇ οἱ τῇ τὴν ἡρακλείου πύρρα εἰ τῇ τε-

λοκτῇ, ὑφῆλθεν ὁ φιλοκτῆτης . Tela hic Herculis, Phi-

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Poean-
 tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ ne vitio
 Cicero errauit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
 auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
 ginibus auctoritas. Ὁράτων, inquit hic, ἐλίθο τῷ
 Ἡρακλεῖ ὁ Φιλοκτήτης ἐκ νηπίου, ὅτε καὶ φορβὴς ἦν
 οἱ τῆς τόξεων. ἀ δὲ ὕστρον μεθ' αὐτὸν ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ
 τῆς εἰς τὸ πύραυλον ὑπουργίας. Comitem, administrūq;
 Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagit-
 tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
 subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
 viri testimonium, cum dicit. Φιλοκτήτης ὁ ποταμός, ἐ-
 στράτουσε μὲν ὁπλὰ τῆς βωϊκῶν, ἄριστα δ' αἰθρώ-
 πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείου φασι τῆ ἀγκυρῆς μα-
 θῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομῆσαι λέγεται τῆς τόξεως,
 ὅποτε Ἡρακλῆς ἀπὸν τῆς αἰθρωπείας φύσεως, αὐ-
 τὸν τε πῆρσεν, καὶ τὸ ἐν τῇ οἴτῃ πῦρ. Intelligin'
 ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram aetæā succendisse,
 & ab Hercule sagittas accepisse cum Cicerone Philostratus
 scribat. subyiciatq; εἰδέναι δὲ Φιλοκτήτην ἐς βωϊκὰς
 αὐτὸν τοῦ ὄντα, οὔτε νεοοσηκόπι ὅμοιον, ἀλλὰ πο-
 λιὸν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξ ἕκοντα γάρ που ἐτῶν γε-
 νίαει, σφειδῶντα δὲ παρὰ πολλοῦ; τῆς νέων, βλέ-
 πειν τε δεινότετα αἰθρώπων, καὶ φέγγεσθαι βρα-
 χυλώτατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλουμάτων ξωπύ-
 δεσθαι. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
 tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
 Denique, si placeat, Cointum illū Smyrnaeum, cognomento Ho-

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascrip-
torum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit ἐν ἔργῳ
μεθ' Ὀμήρου. libro 10. ubi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoetææ Pæantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐνέχετο κλυταὶ χεῖρες ἠφαιδείῳ
ὀβριμῷ ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ἄπασι παῖδ' ἀφ' ὀρέων
ποίαντος, μάλα γ' ὁμοῦ ὄμιλος οἱ φίλος ἦεν,
αὐτὰρ ὃ κυδῖόων ἐπ' ἐνέχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus civis meus, iuvenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,

Oeteo ad superos iā rediturus ab igne, πρᾶφραστῶς

Illa Philoetææ charo donauit alumno. Is versus est.

Hic sed exultans telis Pæantia proles

Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orbem.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωίου,) Nos autem pro Δεσίῳ per τ, scribi
fecimus Θεωίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Δεσίῳ habebant.

fo. pa. li.

81.2.14. ἐκμεγάρωσ,) Hic operæpretium me facturum certo
scio, si velut corollarium, Pherecydus ex Pindari Isthmiorū
cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

πολλὲ τῷ ἀνδρὶ μολὶ τῷ Ἡρακλείῳ ἐκμεγάρωσ παύ-
σων διαλλάττοις, Διονύσιος μὲν εἰ πρῶτον κύ-
κλων, θηρίμαχον, καὶ δαιμόνωντα. Εὐρυπίδης δὲ
προσίδησιν αὐτοῖς, καὶ ἀντιδόχμον. Αἰεΐας δὲ ὁ
ἀργεῖος θηρίμαχον, κρεοντιάδην, δαιμόνωντα, δαιμόνα,
Φορεκύδης δὲ εἰ δευτέρω, αἰτίμαχον. κλύμενος,
γλῶκον, θηρίμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ εἰ δὲ ἀπὶ
κωνίστρων. πολύδωρον, αἰκιδόν. μακιστόφονον, πα-
φροκλεία. τοξόκλυτον. μολι βρόντην, χερσίβιον. Ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δίδωσι μακῆναι τὸν Ἡρακλεία, ἐκθαυ-
ρῶν δὲ ἄπο σιγῆλου, ὡς φησι μενεκράτης λέγων αὐτῷ
ὅτι ἡοὺς εἶναι οὐκ τῶ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδης,
οὐδέ πω γὰρ Ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλὰ ἀλκιδίδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit
Fulvi amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græ-
cè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu ve-
rò hac ope non indiges, quem scimus quantopere non modò
latine, sed græcè profeceris, quotq; in græcis exemplaribus,
ac latinis peruoluendis, intelligendisq; nosset perwigilaueris,
& pergis adhuc omnia rimari. Necnò tuis vigilijs ut HO-
RATIVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissi-
mos menses, altissimos quosq; amnes sine, & cucurbita, & cor-
tice, pernatatè possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.22. αὐγῆς τῆς ἀλεοῦ τήλεφος,) ἀνύχης τῆς φύ-
λατος,

λαρτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Cointi Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Euryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δὴν κασιγνήτην πριάμοιο
 Ασυόχην, κατὰ δῶρ' ἔσιν ὑπ' ἀγκοῖν' ἑσσι μιν γαῖαν
 Τηλέφου, ὃν ἔα καὶ αὐτὸν ἀταρβέει Ἡρακλῆϊ
 Λάτρη ἐοῖο τοκῆος εὐπλόκαμος τέκεν αὖ γη,
 Καί μιν πτῶν ἐόντα, καὶ ἰχθυόωντα γάλακτος
 Θρέψε θούποτε καμμάς, ἐφ' ὅτ' ἴατο φίλας νεβρῶ
 μαζὸν ὑποχολῆν βουλῇ Διὸς, οὐ γ' ἔφακε
 Εκγονὸν Ἡρακλῆος οἷς υἱὸς ἀχλὶάσαι.
 quæ sic latinè.

Hūc (Eurypylum, f.) Priami nā Dia olim germana creavit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & in:repido clām nata parentibus ipsis
 Alcideæ peperit rutilus quem crimibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
 Hinnuleum ut velox dilexit cerua tenellum,
 Submittens nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam haud importanè de Cointo, quem falsò Calabrū ha-
 etenus passim cognominarunt, incidit mentio, hic tantisper, ab
 annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Cointo
 cognomentum, patriam, ac regionem restituiam: ut inuulga-
 tum illud Calabri cognomen, & per insciam quandam supi-
 nam illatum, intrusumq; in hominū ora, posthac tollatur omni

no. Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$, formatum latina ratione censeo appellandū, verbi causa, quemadmodum de nomine $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ sit nobis Philippus, sic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequaquam à Quintus latino vocabulo formatum. est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italū ūe fuisse inueniri vsquam puto, Nam si Romanus aut Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poetam fuisse scimus: ipsum à græco nomine, more Romano ut de $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, sic ille à nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nicolai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Episcopo Cardinale, & in lucē editum, à loco postea Calabrum velint dictū fuisse. Cum verò ACHILLES MARFEEIVS basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artū studiosus, & omniū generis antiquitatis perpetuus assertor, copiā mihi, ut est Aegij sui amatissimus, fecisset primi Cointi huius derelictorū libri, tralationis, incerto tū interprete, hoc titulo QVINTI SMYRNAELIAS. hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duodecimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumq; ex
 iisdem Smyrnæum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν καθ' ἑκάστον ἀνδρομυλὶ φασίφα μοῦσαι
 ἔπειθ' ὅτε κατέβησαν ἔσω πολυχανδῆος ἱπποῦ.
 υμεῖς γὰρ πάντα μοι ἐνὶ φρεσὶ δῖκατ' αἰοιδῆν,
 πρὶν μοι ἀμφὶ παρειαὶ κατὰ σκιδναῶσαι ἵουλον,
 σμύρνης ἐν δαπιδίσι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τρεῖς πόσον ὄρμου ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκούσαι.
 ἀργέμεδος ποδὲ νηὸν, ἑλδὺ θιγαῖ ἐνὶ κῆρυφ.
 οὐρεῖ οὔτε λίην χαμαλῶ, οὔδ' ὑψόθι πολλῶ. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras

Duratei, est animus M V S. E. mibi dicere cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante

quam mibi pulchra Hebe vestit lanugine malas,

Servanti in Smyrnæ prælustria ouilia campis.

Ter tantum procul alte tuo rapide Herme fluento,

Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.

Diſtynne ad templum, non in servilibus hortis

Non humili nimium, neque celfo in monte locatis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
 ambigat? Quæmque Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver
 sibus ubi de ærumnis Hercules agit, Smyrnæum nominare nō
 dubitavit, cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γίγχεφαι οἶμαι, τῶν ἄθλων τούτων.
 Σαυπετ μυμυλίας ἔπει κοῖντος σμυρνάως.

Contus poeta cū ἔῃς μετ' Ὀμῆρον ab Homeri commentario
 in Iliadem & Eustathio, citatur: Quare posthac, qui Cala
 brum hunc poetam Ὀμηρικῶτατον nominavit, ab omnibus

fo. pag. li.

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse indicamus.

8 2. 2. 21. σκεῖρονίδης,) prius χειρονίδης præter historiam fidē
legebatur in manuscriptis mendosis.

8 2. 2. 16. ὑπέσθραμε, nos ἡμάρτε : quæ lectio huic loco est ac-
commodatior : eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo
scholiaste, ubi hæc, ἰσόρηται δὲ ὅτι τληπόλεμος θεὰ
σάμηνος λικύμνιον τὸν μύθῳ αἵδη γραδὸν ὑπάρχον
τα ἑσθόπινος τῆς οἰκείων ἀμελῶς χειραγωγούμενον,
ἀφ᾽ ἧκε τὴν βακτηρίαν ἀπὸ τὸν οἰκείαν, καὶ τοῦτου
μὲν ἡμάρτε, πῶλῃ εἰς δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως
ἀπικτεῖνε, διὸ ὑναγκάσθη γλῶσσαι φυγᾶς τῆς πα-
τείδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

8 3. 1. 19. αἰτεῖτε,) in alijs αἰεῖτε, vitæ lectio proba est.

8 3. 2. 24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυσρα, quæ
dictio quid sibi vellet, nusquam hætenus assequi potuimus. le-
gimus tamen apud Hesychium σένυσρον, pro quo ex ipsius
expositione σένυσρον, pro σένυρον scripsimus. eamq; ratio-
ne : ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum,
donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυσρον, itaq; huic
pro σένυσρα reposuimus, quod Istomi ἐπίθρον esse vide-
tur. Istbmus enim angustam eam terræ partem, quæ vtrinque
à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab
Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam re-
ditu, & id præsertim ob codicis mendam.

8 3. 2. 1. ἐπήξατο,) antea ex manuscriptis ἐπόσσατο scriptum
erat, quàm apud alij iudicent. Nos à re ipsa, quæ de agitur
ἐπήξατο castigamus, & pro τῆς λοκείδος, ἀπὸ τῶν
restituimus, Naupactus enim, quæ à compingendis navibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locride esse legitur, Straboni plenus, Plinio, Melæ & alijs. de qua Stephanus ναυπακτος, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ ναυπηγίας τῆς ἡρακλιδῶν, ὡς ἑφορος, καὶ στραβων. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quàm Plinius Aetoliæ proximam facit. Hinc Apollodorus Naupactum fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. αἰθεράων,) Farnesianus sic habet, Tettianus vero codex ex manuscripto Rodolphano αἰθιοῖαίων, placet utrunque. & ibidem, αἰόμωσαν, αἰόμωρον Tettiano legitur.

83. 2. 18. ἰπποδῆος ὁ φύτλας, Nos, ἰπποδῆος ὁ φύλας ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. ὁξὲ τῆ μαίπας, lege ὁξὲ τὸν μαίπιν.

84. 1. 5. ἔπι,) antea legebatur ἔτη, per. v in fine.

84. 2. 18. Messenum,) lege Messena in nominatiuo.

85. 1. 3. καταβαλοῦσιν,) antea in codicibus meis omnibus, ab ἰδοῦς (vt diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subieciimus in prioris lectionis locum καταβαλοῦσιν, quæ genuina & sua est lectio.

86. 1. 14. τηλεφάσσαν,) τηλεφασ vocat hanc Stephanus in libris de oppidis & gentibus, in dictione δαῖος. τηλέφω eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. πίπτει,) lege τρέχει.

87. 2. 27. ὠρυμέδοντι,) lege pro ὠρυμέδοντα.

88. 1. 2. ἀσδρίωνος,) lege alibi ἀσδρίου.

88. 1. 8. fideicommissi,) repone, faciendæ, pro commissi. id madentium chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβὼν; prius βαλὼν perperam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀτὰρ εὐοίων; Stephanus. ἔ ἀτὰρ εὐροσ; prius in vitiatis codicibus ἀτὰρ βέριον per ε in media syllaba notatum erat.

89.1.18. creteniam;) distinctè lege, creten, iam, ἔ deum hac in linea postrema cum apice circumducto scribendum, sed ignoscendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officina in vrbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis caret.

89.2.17. κρητὸς;) pro, κρηδὸς, ut in manuscriptis ante scribebatur; κρητὸς autem scribitur idem nomen à Stephano in dictione κρητηνία, ὃ ut idem ait, τὸ πῶς ὅτι τῆς ῥόδου, ἐν ᾧ ᾠκοῦν οἱ πῶδε ἀλθιμηλῖν, ὃς χρυδαῖς, ὃ πιατῶρα ἀγκτενῆ, ἔφυγε, καὶ νυκτὶ πάλαι στωατῶ ἐν ῥόδῳ, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν πιατῶρα. eandem historiam hic Apollodorus paulò aliter recenset, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinui Stephani verborum.

90.1.8. χάσματα;) pro χάσματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦ;) Lycophronis commentarius μῦ, idest murem legit, alijs μῦα scribitur, melior est prior. hæc Apollodori fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabulis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito illic. Adhæc etiam copiosè recitatur hæc fabula à Cæcide in Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίθι;) nos impressam lectionem ἐκλίθι, pro ἐκλύθι substituiimus, vna tantummodo litera η, mutata, quæ

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat .

91. 1. linea vltima. adde omiffum à Chalcographis post dictionem
maftaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quòd .

93. 2. 2. procatus effcet, fcribe, pro compressiffet, fic enim verteram.
ex dictione græca ἐμυνησθῆναι; Huic autem loco mirifi
ce conueniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. σφοδρὸς
δὲ ἰμδραῖος, inquit, ἔρχεται ἐλάφου πειθαλῆν
δέρμα ἀκταίωνι τῷ θεῷ, πρᾶσκουάζουσιν οἱ τὸν
ἐκ τῆς κωῶν δάναον, ἵνα δὴ μὴ γυνᾶν σέμειλλω
λάβοι. Quæ sic latine . Stesichorus verò Himeræus scrip
ptum reliquit, Dianam Actæoni pellem cerui circumposuisse
se, cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor
rem duceret .

94. 1. 5. & infra. Non medioeris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Actæonis fabulam quæ adeo men
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus res
censetur, vi ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ovidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu
menti contulerunt . Verti tamen, vtcunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad
ducta . Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum in
iuria læsum magis, quàm infelicitis Actæonis fabula : Nam, vt
ille totus à cambus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quo
dammodo, ac imperfecta remansit .

fol.pa.li.

94.1.24. κύβελον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγία.

95.2.6. ἰσὸν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμὸν.

96.2.18. ἐλδὺ θίρω,) reposuimus ἐλδὺ θίρας ex Pausania in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97.1.5. αὐτὸν,) repone αὐτῷ.

97.2.8. ἡρόδοτος, αἰῖς, ἡρόδοτος. quem Aithenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97.2.10. ὄμαρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ πρὸ δώδεκα παῖδες αἱ μεγάροισιν ὄλοντο

ἕξ μὲν θυγατέρων, ἕξ δὲ υἱέες ἠέωντες.

Bissemi Niobes cecidere sub ædibus altis

sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἰσέον, inquit, τὴν

νιόβην, οἱ μὲν πάντες αὐτῆς, οἱ δὲ πέλοπος κατὰ γοῖς,

καὶ γυναικὲς δὲ πνέουσι μὲν ξυνοῦ φασίν, οἱ δὲ ἀμφοῖο-

νος, ἔτι τὸροι δὲ ἀλαλκομνίως, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, κατὰ μὲν πινασ, εἰ λυσία, κατὰ δὲ πινασ εἰ θῆ-

βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, ὅν μὲν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ θῆβαις ἀχλὺς εἶναι, φασίν, αὐτῶν δὲ εἰς

λυσίαν ἐλθεῖν. & μοχλὺς ἐπὶ δὲ, inquit, θυγα-

τέρων ἐπὶ αὐτῆς νιόβης ἰστέει. τῷ δὲ ἔτι νεωτέρων, οἱ

μὲν ἰδὲ ὅν παῖδας εἶπον, οἱ δὲ εἴκοσιν.

97.2.25. χαλῶεις:) χωρὶς sine λ̄ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χαλῶεις scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Nez

storem, Periclymenum, & Chronium genuit. Sed hic ex varijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycaonem, Deimachum, Eurybium, Epileontem, Phrasin, Antimenem, & Alastore, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ ἡλῆος ἀμύμονος υἱέες ὕβαν. idest, Biffeni Nelei eximij sunt sanguine creti.

97.2. linea vltima, πελείας, reponendum censui πελέσλαια, quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenæus in suis cœniscitant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutarchus, vbi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memorie prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98.1.1. ἀμύκλα, ἀμύκλα generis feminini est. Pausanias in Corinthiacis.

98.1.15. αἰοι λογάσιν, Euripides Iocastem nominat. Epicastem verò Homerus.

98.1.21. τὸν γλυννιδάτα, scribitur & τὸ γλυννιδά.

98.2.7. ancellens, Librarij lapsus, pro antcellens.

98.2.8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in græco pro φόρον, substituat φθόνον.

98.2.19. lege, qui dicti fuerant, (& successisse) omnia, procreatum esse se.

99.1.8. πλαταίων, nos de πλατυμέων, reposuimus πλαταίων, πλαταῖαι γὰρ πόλις Κοιωνίας, ὅθεν ἐστὶ τὸν πλαταῖος, Stephanus.

99.1.15. πρὸς) sic παρὸς.

99.1.21. φύκειον, dele υ & appone ι, in prima.

99.2.4. σωιδόντες, lege σωιδόντας.

99.2.4. post dictionē ænigmatum, scribito soluissent, et linea sexta

fo. pag. li.

deleto. (soluissent) & linea septima, pro quærebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. Ὀρυσχένης,) vel Ὀρυσχανείας Pausanias. vel Ὀρυσχάνης, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. Ὀρυσχένης τὴν ἑκφάτος nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testimonio.

100. 2. 20. scribe vtrunque,) & linea 2 defixam, qua de re Statius Thebaidos primo.

101. 1. 25. γλυκύτης γὰρ αὐτῆς.) scribe γλυκύτης γὰρ αὐτῆς, & adde ἀμολάραος, & linea 26. ibidem adde, καὶ δισχεχεῖς ὑπὸ πινῶν, è regione verò latini contextus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaraus; id enim bene pоторum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, &, coniunctionem, pro Amphiarao, lege Amphiaraus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle. Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri, scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Citærone, apud Lycophronem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit. eadem & Homeri commentarius in Odyssea.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo, quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substitutum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ut intelligamus de dura cornu factum sit: ita & græco exemplari reponendum sit pro κυάνεον σκῆπτρον, κροάιον. Quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Εάκρον Callimachus in Elegia in Mineruam appellauit.

Δώσω καὶ μέγα Εάκρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δέον ἄξει,

Δώσω δὲ βίον τοῦτο πολυχρόνιον.

Quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Qua velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 2. 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hactenus non peruenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. vbi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Aibeneus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐγὼ δὲ πολυχρόνιος,) à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem. Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò nouem. Nam à Cadmo, fuit, ac posterijs Eteoclem, & Polynicem. ut, qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζῶν πάτορ, εἰδ' ἐμοὶ, εἰδ' ἥσω μ' αἰῶνα βίον

ᾧ φέλλεις δοῦναι, καὶ ἴσα μῦδα ἰδιμελῶ,

θνητοῖς αἰθερώποισι, νῦν δ' οὐδέ με τυττῶν ἐπιφας

ὅς με μακρόν γε ἔθνηες ἔχειν αἰῶνα βίον,

ἐπὶ αἶψ' ἐπὶ ζῶειν γυνεὺς μρόπων αἰθ' ῥώπων. idest

Iupiter ὃ vitam breuior mihi vita daretur,

Et quæ alij norunt homines, mihi nosse liceret.

sol, pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in secula vitam.

104. 2. 9. omiſſa excuſorum oſcitantia duo hæc verba, (quem Euripides).

104. 2. 25. ἐκτείνεα,) ſcribendum eſt ἐτινέα αὐτῶν, καὶ . & è regione latini exemplaris ſubſtitue poſt diſtinctionem, Tydeus, (vulneratus eſſet, illud pœna affecit, ac).

105. 2. 15. ἐπίγονοι,) me non fugit, à plerique ſtudioſorum, gratiâ non mediocrem initurum, ſi qua huc afferâ de Epigonis . cū de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint explicaro. Ipſam igitur diſtinctionem Cicero, ut latinam uſurpauit, eoſq; neque poſteros, neq; heredes, ut poterat, appellauit : qui Tragœdiam huiuſce nominis apud Romanos conſcripſit, Attius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in teſtimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit, voce freti ſunt, Epigonos, Medeamq; eligunt. Επίγονοι, οἱ ὕ ἀρχόγονοι, nobis poſteri, heredeſq; latine dicuntur, ὅτι παρὰ τὸ ἐπιγενέσθαι λέγονται, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἐπειτα χρόνον γενεσόμενος, ideſt, qui poſtea nati ſunt, vel ij, qui ſunt orituri ἐπίγονοι, ἢ ἀρχόγονοι appellantur. alibi verò Epigoni ſunt, qui in progenie aliqua ſucceſſores vocantur . Hæc diuerſis in locis Euſtathius annotauit . Iam verò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus ſcribit, nomine ſinguli fuerint appellati, doceamus : & quot nam fuerint. Epigonorum igitur nomina à nonnullis iſta enumerantur, Aegialeus Adraſti filius, Theſander Polynicis, Diomedes Tydei, Sihenelus Capanei. Alcmaeon, & Amphilocheus Amphiarai. Stratolaus Parthenopæi. Polydorus Hippomedontis. Me

lon Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus
 noster. qua in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui
 verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composue-
 rit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciota ho-
 minis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus.
 Intersectorum, inquit, sunt, eorum posterì, qui bellum Theba-
 nis intulerunt. Mela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
 nis meminit, Clarij inquit Apollinis fanum, quod Mantò Ti-
 resiae filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.

105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posterì Heredesue) scribendum est.

105. 2. 26. in; latino exemplari deest à typographis relictum, vt
 suus eorum est mos (& monile) quod addendum est post di-
 ctionem peplum, in hac 26 linea.

106. 2. 5. πλφουσία,) nos pro ϑαφουσία perperam scripta
 dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phiae libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ε'π' αὐτὸν, in manuscriptis ε'π' αὐτῷ parum casti-
 gate legebatur, nos legimus ε'π' αὐτὸν, siue ε'π' αὐτῷ
 vtraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πάλιν,
 quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; qua in re, nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiuuisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac reponc, quod antea
 per madulsam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
 esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subie-
 cta fuerat.

108. 1. 9. pro simulac) scribe, vt statim,

fo.pa.li.

108.1.22. regnum, fac regiam.

110.1.17. Ἄσιος, hic Asius poeta fuit Samius, si Pausaniae credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenæus libro XII. ubi ποδὶ τῆς Ἀμείων ὑποῦς, Fuit hic poeta Amphiptolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Ptoō. citatur adhuc sepe numero cū à Pausania, tum ab Athenæo.

111.1.2. vitia, adde syllabam, τα, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius,

111.1.21. παρὰ γίνεταί, in manuscriptis legebatur παρὰ γένεταί, quod nihil significabat, nos παρὰ γίνεταί subrogauimus.

111.2.25. γίνεταί, vide num melior sit lectio, γινώσκεταί, tamen si nos interpretati sumus γίνεταί, non γινώσκεταί.

112.1.22. λείοντα, in codicibus omnibus manu exaratis πλεόνοντα erat, à nobis scriptum λείοντα ex historia nota.

113.1.20. varia est fabula hæc de lyrae inuentione. Sunt. n. qui dicant, cum aliquando Nilus alueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animantis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quā cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus nervis percussam, sonū excitasse, quā de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliā de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbum prope, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigebit.
 Βασίλειος βούς κλέψεν ἐκ βοόλου ἀχάλλωνος,
 περὰ δὲ τῇ περὶ τὴν, τῇ μιν τέκε πότνια μάϊα.
 ὃς καὶ ἐπειδὴ μιν βροῦς ἀπ' ἀθανάτων θύρε γῆαν,
 οὐκ ἐπὶ δὴρὸν ἐκει το μύλων ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' αἰαίξασ' ἔχτει βόας ἀχάλλωνος,
 οὐδὲ ἔκδοδ' βαίνων ὑψιφρεφείας αἰετοιο.
 εἴδα χίλων δὴρὸν, ἐκ τήσαστο μιν ἐόν ὄλον.
 ἐρμύς τοι πρῶπσα χίλων πεκτίνετ' αἰοῖδον,
 ἢ ῥα οἱ ἀπὸ βόλου σεν ἐπ' αὐλῇσι θύρεσι
 βοσκομένη περπαροῖσι δόμων ἐριθιλέα ποιῶν,
 σαυλα πρὶν βαίοντα. διὸς δ' ἐριθύνιος ἦος
 ἀθρήσας, ἐγέλασε καὶ αὐτίκα μύθον ἔειπε.
 σύμβολον ἡ δαμοὶ μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάξω.
 χαῖρε φυνὴν δρόεστα χοροῖ τ' ὑπεδαί τὸς ἐταίρων
 ἀπασι περὶ φασί, πῶς τ' ἐν τῷδε καλὸν ἀθύρμα
 αἰόλον ὀφθαλμὸν ἐσὶ χίλῳ ὄρεσι ζώουσα.
 ἀλλ' οἴσω εἰς δῶμα λαβών. ὅφελος ἴμοι ἔσση,
 οὐδ' ἀχρημύσω, σὺ δέ με πρῶπσον ὀνήσεις.
 οἵκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρεσι.
 ἢ ῥ' ἐπιλυσίης πολυπῆμονος ἔσται αἰχμῆ
 ζώουσ', ἢ δὲ θάνης, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν αἰείδοις.
 ὥς ἄρ' ἔφθ, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρωσιν αἰείρας,
 ἀπ' εἰσὼ κίε δῶμα, φέρων δόρατεινὸν ἀθύρμα.
 εἴθ' αἰὶα πηλὴς γλυφαίῳ πολιόῳ σιδήρου
 αἰδὼν ὅξετόρησεν ὄρεσκόσιο χελώνης.
 ὥς δ' ὁ πότε ὠκύνονμα δὴ σέρνοιο πέρησται

αἰδώς. ὄντε δαμινὰ ἐπισφάδσι μέμναι.
 αἰὲν ὅτε δινθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγὰι, *
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ὄν γον ἐμῆδε το κύδιμος ὀρμῆς.
 πῆξε δ' αὖρ εἰς μέσσοισι ταμῶν ὀδονκας καλὰ μοιο
 πειρήνασθ' ὅλ' νῶτα δ' ἔλ' εἰνῶιο χελώνης.
 ἀμφὶ δὲ δέσμα τάνυσσε βοὸς περὰ πίδεσσιν ἔησι,
 καὶ πῆχες αἰείδην. ὡδὶ δὲ ξυγὸν ἔραρει ἀμφόιν.
 ἐπὶ αὖ δὲ συμφώνοισ' οἴων ἐτανύσσατο χορδαίς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πῦξε φθῶν ὀρᾶ τεινὸν ἄθυρμα,
 πλὴν ἔω ἐπειρήπτε κατὰ μόρος, ὃ δ' ἔσπευ χεῖρὸς
 σμυρδαλέον κονάβησε. θεὸς δ' ἔσπευ καλὸν ἄειδεν
 ὅς αὐτοχθίνης πειρώμλιος, ὅντε κοῦροι
 ἢ ἐνταῖθαλίῃσι πῆαι βόλα κερτομέοισιν
 ἀμφὶ δ' ἄα κρονίδην, καὶ μαϊάδα καλλιπείδιλον. idest
 Vesperi Atlantides furatus Apollinis infans
 Pascentes pingueis vaccas, quadrante priore
 Postquam vtero è matris in lucem prodijt almae.
 Quisq; ubi ab æternæ genitricis corpore abiuit,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo.
 Ipse sed extemplo exurgens vestigat Apollo
 Sini vbinam tua sini armenta, & transilit antrum
 Fræruptum, chelyn inueniens se credit aceruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

Tu mihi

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta.
 Quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus.
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat vtriusq;,
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adijcit & cubita, atq; iugum connectit virinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit actutum experiens sua dona, velut, cum
 Æquales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Vesibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἀρχάων,) hic statim post,
 ἀρχάων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αἰτίσας
 ταῦτ' ἔλαβεν ὁρμῶν ἐκείνων διδόντος, ὁ ἀρχάων.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petit, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἄλλων, scribe ἄλλωναι; & dele eadem ex linea τῆνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τῆνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamvis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischy Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπικταίνε. ἄλλων ἔγκυον οὐσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ ῥεῖ-
ψας. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιήσας habetur, quod hic ῥεῖψας.

115. 2. 1. lege. vt, pro at; vt sit, Hymenæum, vt Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaë dedisse. linea item 20. scribe κομίαντα ἀορίτωσ, indefinite ue.

116. 2. 22. φυλάσας δν, & φυλάσαι legi potest.

117. 2. 12. ὑποδίδου, & ὑποδίδεσθαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustatij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam usurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τηλύγετος γλόχο κρατὶρὸς μεγαπίνδης
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Bx Dule,

118. 1. 20. Γουλεῖας, alibi legitur Γωδν λεῖας. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, Γωδν ἀπελασίως dixit. lege ut lubet.

118. 1. 12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118. 2. 2. καὶ ἀλλάωσεν, una mutata litera, reponere καὶ τὴν ἀλλάωσεν.

118. 2. 10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille, n.

ἀπὸ ταύχ' του πόδ' αὐ

γάζων ἴδεν λυγκῆς δρυὸς εἰς τελέχει

ἥ μινος, κείνον γὰρ ἐπιχρονίαν

πάντων γλῶτ' ὀξύτατον

ὁ μινος, & ibi cetera, ubi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. διαρρίψαι, hoc in loco διαρρίπτω, ἐκτίθαι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Cbiliade XIII usurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸν νότον

ἐρεῖ πῶς τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de Athenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121. 1. 10. ἡδὲ, ἡμῶς vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φησὶν ἡδὲ ἢ λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσου, πρίαμος δὲ λυκίππας.

121. 2. 19. οἰκέτη κομίζαντι, in manuscriptis mendosē scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίζαντι.

122. 1. 2. nomen, scribe nomina, & linea 20 vaticinia.

122. 2. 5. Εἶαο, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Εἶαο. & lin. 20 δὴ οὐ πῶς, nos scripsimus δὴ οὐ πῶς.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, & eadem linea græcē μὴ πλεῖν ἡδὲ ἐλάνην. Non puto hic me operam lusurā, si in studioforum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helenē nupserit, & maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνην ἔγχευα ἀφ' οὗ. περὶ τοῦ θησὺς ἐπ' αὐτῇ ταύτῃ καὶ πάρος καὶ φησὶ δούεις ὁ σάμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῇ ἐπ' αὐτῇ ἡ πῆλιναι ἔπ' ἀπὸ πολυδυνάμους, καὶ καὶ σπρος, τῆς αὐτῇ ἀδελφῶν ἐπ' ἀφ' οὗ αὐτῇ πῶς λιχίω τῆς ἀθηνάων, γυνή (ἐκ) ἰωλῆειαι, ἢ καὶ διτλὴ πῶς δαὶ κλυταμνήσας ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίους ἐλάνης ὁ θησὺς. Δούτορος ὁ μὲν ἐλαος νόμμος αὐτῇ. τέτατος ἀλέξανδρος ἀρπάξας αὐτὴν; τέτατος μὲν δα- νόντα πῶς δὴ φόρος, ὡς ἀρεσίον, ἢ εἶα. πέμπτος Ἀχλλεύς.

123.1.2. τοξόθυτα, alibi τερωμίον. Hic de Oenones exitu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset apud Lycophronem Isacius Cæcis. τερωμίον δὲ, inquit Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον διραπύσαι βουλομένη ἡ οἰωνὸν, ἐκωλύθη πρὸ τῆ ταύτης παρὸς. πελοτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον προσενγκούσα τὰ φάρμακα οὖρον ἥδη ἐκπεπυκνῶτα, καὶ ἐαυτῇ σπυλαιρεῖ. ἢ κατὰ κόιοντον ἐαυτῇ ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν ἀλέξανδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον βροχῆς ἀπηγχεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πσουῖν τὴν πύργου. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάρος ἔλκος. ἢ ὅτι πελοτήσας ἡ οἰωνὸς ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο; ἢ ὅτι κεχεισμένος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέξανδρος ἐτοξόθυ τῷ ἰῶ τῆς ὕδρας, ἢ ὅτι πελοτήσας τῆς βροχῆς, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.

hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi σκείρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Corinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpres nos aperte docet reponendum esse pro σκείρωνος, χείρωνος. Is enim in Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiastæ, his verbis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξηρὸς, καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδης, αἰακος γὰρ τοῦ αἰακῆος δὲ, καὶ νηρείδης τῆς χείρωνος τελαμών, ἢ πηλὸς. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρείδων φώκος, καὶ ἀχλὺς, ἀχλὺς μὲν γὰρ παῖς δέπης, ἐκ τῆς ὡν αἰακῆος. φώκος δὲ φάμας τῆς

ῥογῆδος, καὶ αὐτὸ αἰῶκος. Et reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.

Scholiasτες per initia statim astipulatur. αἰῶκος, inquit,
ὁ δῖος, καὶ αἰγῖνος γάμος ἐνδὲ δα τῶν χείρωνος θυ
γατέρων; Et quæ mihi sequuntur. Viden' ut tandem veritas
elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da
nai filium Architectum, quo de Hyginus: fuit item alter Pho
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau
sanias testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυδῖος,) sunt qui, hic legant κρυέας, Et qui
κῦτιος; Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon
tis vxorem, Et Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123.2.9. κρυέας,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχεας. Isacius κρυχεας τὸν προσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλκιδου sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πδρίβοια, ibidem apud Homerum εἰβοια legitur,
non πδρίβοιαν.

125.1.2. Ὀρυτιάνα,) ex Homeri Scholijs, Et Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem Ὀρυζαν legat.

12.1.5. ἀπὸ γόνιω,) πολυμήλας vocat hanc Aëtioris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', Et lin. 8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve
rò ex Laodamia Alcmaonis natam scribunt. Homeri Schos
liastes hæc recenset Iliad. π. Et lin. 21. ἀσπδάμεια.

banc κρηθιδε vocat doctus, & gravis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πῆγας,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuaratis libris ita scripta εἰς πάσας, de quibus literis
πῆγας nos diuinauimus, & scopum attingisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροονκότος,) scribi hic potest etiam
τεθροονκότος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχην,) hinc ad dictionem θητιδος)
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elos-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
zare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὸς στήθος ἔχε μιν ἑάδιος αἰολοδάουξ

ἰὸς ἀπὸ χειρὸς οἷοι πίπτος ποταμοῖο.

τὸν τέκε πύλῃος θυγάτηρ καλὴ πολυδάκρυον,

ἀπὸ χειρὸς ἀνὰ μάστιγι γυνὴ θεῶν δὲ νύμφη,

αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὰν Λαοῖον Πειθέριος υἱὸς

ἔδ' ἑλὼν φαιδρὸν ὃν περ πορῶν ἀπὸ δρεῖσι ἔδ' ἔτα. idest.

Ordinis vnius thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aetherio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perierce nato,

Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

126. 1. 14. $\alpha\pi\omicron\upsilon\iota\varsigma\ \tau\tilde{\epsilon}\ \gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\upsilon,$) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. $\acute{\alpha}\chi\rho\sigma\chi\acute{\omicron}\nu\tau\alpha\varsigma,$) legitur in alijs, $\acute{\alpha}\chi\rho\sigma\chi\epsilon\tilde{\iota}\nu$.

126. 2. 14. Balio,) scribo ex graeco Balium, quæ verò per Chalco graphi madulsa improbe sunt edita, poterit vnusquisque mar te suo facillime castigare, sunt. n. maculae, quæ nullo labore abstergantur.

126. 2. 5. $\gamma\iota\omicron\mu\omicron\lambda\acute{\iota}\eta\eta\ \delta\epsilon\ \delta\prime\ \tau\epsilon\ \mu\acute{\iota}\lambda\iota\ \pi\tilde{\upsilon}\rho,$ & reliqua,) Isacius apud Lycophronē, $\kappa\alpha\tau\alpha\ \delta\epsilon\ \phi\eta\sigma\iota\upsilon,$ $\delta\upsilon\epsilon\ \pi\acute{\iota}\delta\eta\eta,$ $\delta\prime\ \tau\iota\ \delta\iota\omega\kappa\omicron\mu\omicron\lambda\acute{\iota}\eta\ \eta\ \delta\acute{\epsilon}\ \tau\iota\varsigma\ \epsilon\tilde{\iota}\pi\omicron\delta\ \pi\eta\lambda\acute{\epsilon}\omega\varsigma,$ $\mu\epsilon\tau\acute{\eta}\lambda\lambda\alpha\tau\tilde{\iota}\nu\ \epsilon\alpha\upsilon\tau\tilde{\iota}\omega,$ $\omega\varsigma\ \delta\ \pi\rho\omega\tau\ \delta\upsilon\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \delta\iota\alpha\phi\acute{\omicron}\rho\omicron\upsilon\varsigma\ \epsilon\iota\delta\acute{\epsilon}\alpha\varsigma,$ $\epsilon\kappa\epsilon\tilde{\iota}\nu\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\tau\epsilon\sigma\chi\epsilon\tilde{\iota}\nu\ \alpha\upsilon\tau\tilde{\iota}\omega\ \epsilon\tilde{\iota}\sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \mu\omicron\rho\phi\eta,$ $\kappa\alpha\tilde{\iota}\ \epsilon\mu\acute{\iota}\gamma\eta\ \alpha\upsilon\tau\tilde{\iota}\eta,$ $\epsilon\tilde{\iota}\theta\epsilon\tilde{\iota}\ \kappa\alpha\tilde{\iota}\ \sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\tau\alpha\iota\ \chi\omega\epsilon\tilde{\iota}\omicron\nu\ \mu\alpha\gamma\eta\eta\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \tau\epsilon\tilde{\iota}\tau\alpha\lambda\iota\kappa\tilde{\iota}\varsigma.$

126. 2. 24. $\epsilon\tilde{\iota}\chi\tau\iota\kappa\alpha\ \acute{\alpha}\mu\beta\rho\sigma\acute{\iota}\alpha,$) citatur & hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. $\eta\eta\pi\acute{\omicron}\nu\ \tau\omicron\tilde{\nu}\ \pi\alpha\tilde{\iota}\delta\prime\ \acute{\alpha}\chi\rho\lambda\iota\pi\tilde{\epsilon}\upsilon(\alpha,$) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filijs sex coniectos in ignem perdidit.

27. 1. 9. $\lambda\iota\gamma\acute{\upsilon}\rho\omega\eta,$) Lycophronis enarrator, vbi totum hunc Apollodori locum de Achille citauit. $\acute{\alpha}\gamma\alpha\mu\acute{\eta}\tau\omega\rho\ \delta\epsilon,$ inquit, $\delta\ \phi\alpha\rho\sigma\acute{\alpha}\lambda\iota\omicron\varsigma\ \pi\upsilon\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma\omega\eta\ \pi\rho\epsilon\tau\acute{\omicron}\rho\omicron\eta\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\ \tau\omicron\tilde{\nu}\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\epsilon\kappa\lambda\acute{\eta}\delta\alpha\iota\ \epsilon\tilde{\iota}\ \tau\tilde{\omega}\ \tau\tilde{\eta}\varsigma\ \delta\acute{\epsilon}\ \pi\omicron\delta\delta\varsigma\ \epsilon\pi\iota\delta\alpha\lambda\alpha\mu\acute{\iota}\omega.$ $\epsilon\tilde{\iota}\tau\alpha\ \tau\omicron\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\phi\acute{\omicron}\pi\omega\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omicron\tilde{\nu}\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\lambda\eta\delta\eta\tilde{\iota}\nu\alpha\iota,$ $\omega\varsigma\ \theta\acute{\upsilon}\tau\omicron\upsilon\ \tau\alpha\ \epsilon\tilde{\iota}\pi\eta\ \delta\eta\lambda\acute{\omega}\sigma\epsilon\iota\alpha\iota.$

$\pi\alpha\iota\delta\iota\eta\tilde{\omega}\ \delta\prime\ \omicron\upsilon\tilde{\nu}\omicron\mu\alpha\ \delta\eta\kappa\epsilon\ \pi\upsilon\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma\omega\eta,$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\prime\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\tilde{\eta}\alpha\ \pi\eta\lambda\delta\acute{\iota}\varsigma\ \kappa\acute{\iota}\kappa\lambda\eta\sigma\kappa\epsilon\tilde{\iota}\ \chi\acute{\epsilon}\iota\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \epsilon\tilde{\iota}\nu\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\mu\eta\ \kappa\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda\iota\omicron\eta\ \epsilon\tilde{\iota}\nu\acute{\iota}\ \kappa\acute{\omicron}\nu\epsilon\iota\ \alpha\pi\omicron\delta\eta\tilde{\iota}\ \epsilon\tilde{\iota}\nu\acute{\iota}\ \pi\tilde{\upsilon}\rho\ \acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\sigma\epsilon\ \chi\acute{\epsilon}\iota\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \alpha\acute{\iota}\theta\omicron\mu\acute{\iota}\omicron\upsilon\ \acute{\alpha}\pi\rho\phi\acute{\alpha}\tau\omega\varsigma\ \epsilon\tilde{\iota}\tau\acute{\omicron}\rho\omicron\eta.$ idest.

Agamestor autem Pharsalius Pyrißsum, quasi ignitum dixeris, appellatum fuisse Achillem scriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de causa Achillem vocatū fuisse, id quod hæc eius carmina demonstrare poterunt.

Pelidem puerum dixerere Pyrißsoon, at tu

De labro ab Acacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arsit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum scriptor, quisquis ille fuerit summo opere laudandus auctor, Achillem dictum esse ait, siue $\pi\eta\alpha\tau\omicron\tau\omicron\alpha\chi\omicron\varsigma\lambda\upsilon\alpha\iota\nu$, quod est à dolore tollendo, quippe medicus fuit, siue $\delta\iota\alpha\tau\omicron\alpha\chi\omicron\varsigma$, idest ob dolorem, tristitiám ue, qua matrē afficiebat & Ilienses. siue, quod suis labris alimētum infans minime attigerit, aut gustarit, nam nihil omnino lactis exuxit, sed ceruorum medullis à Chirone fuit nutritus, vnde à Myrmidonibus sic appellatū fuisse ait Euphorion his versibus $\epsilon\varsigma\phi\omicron\delta\iota\upsilon\nu\chi\iota\lambda\omicron\iota\omicron\kappa\alpha\tau\eta\iota\epsilon\pi\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\nu\alpha\pi\alpha\varsigma\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\upsilon\nu\epsilon\kappa\mu\upsilon\rho\mu\epsilon\delta\omicron\nu\epsilon\varsigma\mu\epsilon\nu\alpha\chi\iota\lambda\acute{\epsilon}\alpha\phi\eta\mu\iota\zeta\omicron\nu\omicron$. idest. quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla, Ipsum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. $\kappa\lambda\upsilon\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$,) sic nos reposuimus pro Phibia ex Homeri scholijs Iliad. 10. vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clytiam arssisse insimulatū, eoq; nomine è domo patria eiectum fuisse. vbi nulla fit de Phibia mentio; sed Clytiæ imbi bis, semel, atq; iterum expressè legitur.

128. 1. 5. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, alibi $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron\delta\iota\mu\omicron\phi\omicron\phi\omicron\nu$ legimus, & cur geminas dicatur, doctè Isacius in Lycophronis cōmentario.

128.1.9. ἀκτὴν, Stephanus. ἀκτὴ, οὐκ ἢ ἀπὸ τῆς ἐκκαλεῖτο
ἀπὸ ἀκταίου πινός, ἀλλ' ἢ δὲ ἔν αὐτῷ χέων, ὡς φαβω-
εῖνος, ὅς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν
χωρὴν ὠνόμασε, καὶ ἔβλαους. Απολλόδορος δὲ
τ' αἰνατὶ τὰ φησὶν, οὕτω ἥ ἐκλήθη ὅτι τὸ πολὺ μέ-
ρος αὐτῆς καὶ δικνεῖσθαι εἰς θαλάσσαν. idest. Aeste in
quit, Stephanus, ubi Aitica ab Aeste quodam indidem homi-
ne, ut ait Fauorinus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (ὅτι ἡμεῖς
nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
maior ipsius pars ad mare usque pertineret.

128.2.3. Θεοὺς δὲ τῶν δωδεκα, aras duodecim deorum Deu-
calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho-
liastes lib. argon. 3. referi.

128.2.12. τὸ Θερμάσιον πεδῖον ἐπεγίλυσε, nos ex alijs co-
dicibus ἐπεγίγνωσε, legimus, & interpretati sumus. ac post
Θερμάσιον πεδῖον. quod decrat, ex Thucydide libro histo-
riarum secundo restituumus, i & Stephano. sicut qui pro,
ἐγίγνωσε, habeant ἐγίλυσε, & linea 16 scribe Agrau-
lon, Aestae filiam.

129.2.4. πανύατος, lege πανύασις, siue simplici cum σ, siue
duplici in vltima, nam ὡς ἄντι ὡς ἄντι legitur. Hic poeta fuit, cuius
ἡρώκλεια ab Athenaeo citantur plurib. in locis. ἡρώκλεια δὲ
id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim an-
Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia-
nianus noster.

130.2.13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum propè in Ho-
meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, & hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130.2.20. ἐριχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognita non indigna, αἰεδοῖται, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς ἐλίου κλυθεῖς, καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας ἀδινεαῖοις γηλνεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτε λυπεύεως ἢ ἀπικνῆ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑπὲρ τῶν ἐδνῶν ἐξηλάθησαν οἱ αὐτῇ διὰ τὸ ἄξιλον τῆς αὐτῆς γῆρας, ὅθεν καὶ αὐτὸς αὐτόχθονος, καὶ γηλνεῖς ἐφαίεν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodit Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quod Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vnquā alienigena natione eiecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̄ ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitatis contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131.1.2. αἱ ἀδελφαὶ, scribe αἱ δὲ ἀδελφαὶ, & linea 20 πασιθας, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασθας; verumque probatur.

133.1.10. Ἐρως οὐκ κεφάλου, qui Cephalis, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū undecimum relegamus.

133.1.11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adicemus πρᾶφραστικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multas in locis exscripsisse videtur.

133.1.22. δῶκου(α) γῆ, dele hinc, γῆ, & scribe, δὲ, οἷσα

enim ea coniunctio esse videtur. Δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχόν, τυχών per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submiste Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restituumus, in exemplaribus. n. manu exaratis quædam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel Φημίου, secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐπὶ βλῆ. Πῆναε, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ὑποπιντῶ .i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhexenorisi filiam. at verò alibi legitur vnam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. matre noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαν, legi potest etiam τάλαν. καλόν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. at Hyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auctum, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è mela serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Aellenus obseruationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanâq; ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissimè equidem eas locupletius multò scribere, idq; fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliasset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, afferrem; ab ea re temperandum esse censeui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscunq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNIO Corinthalensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob còsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio usq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, còmmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam hanc meam, vel magno cum scœnore me resarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Caledaria, quorum alterum antea in hortis ANGELI COLOTII, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est.
Alterum in Valleie domus actio: Tertium verò de rebus
urbanis, in Maffecianis ædibus repositum, conscripsimus, in
lucem iamiam proditurus sum. Subsequetur & hos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, haudquaquam contemnendus. ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Cicronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Bes-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Rapbael Re-
gius, illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt, lapidem esse falsò existimauerunt. id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à nos-
bis apertissime demonstrabitur.

F I N I S.

OPTIME LECTOR.

*Paucula hæc in Apollodori oratione, perperam excusa,
emissaq; , & immutata sic emendari possunt.*

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredimbus .

26.2.28. pro (tum ille) scribe (& is.)

26.2.2. pro, vi, fac, (at ille)

*Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige .*

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, si ita scriptum
legitur. sic enim in ipso marmore insculptum est. sicut
ibidem paulo inferius S V A E S. pro sua.

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

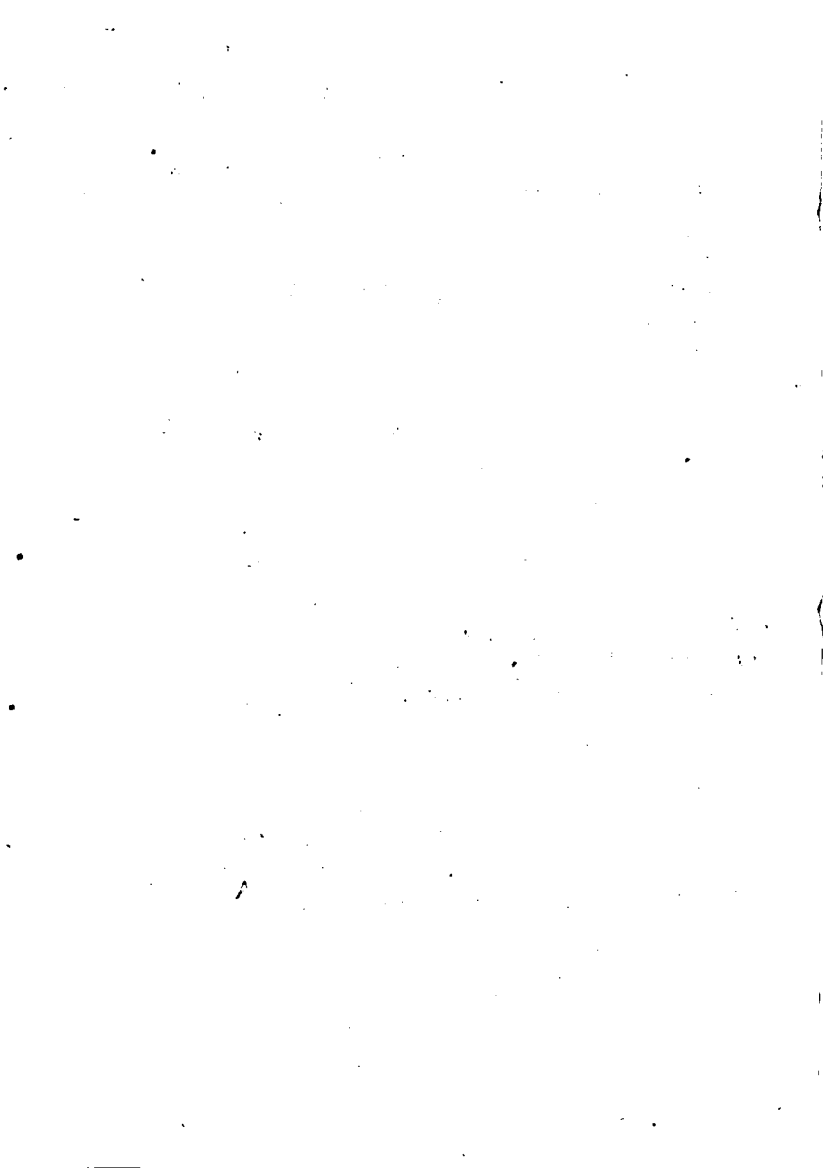
7.2.15. pro speciem .specum.

4.1.1.1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

*Siqua insuper eadem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello , tuo ipse calamo suam in for-
mam restitue : ac parce,quæso te,maledictis : & Vale.*

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL
 lodori Atheniēsis bibliotheces librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλίον Ἰσ
 κῆς, & latine bibliotheces. ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li.
 17. lege Phæbenq; & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultima. Phorco ex
 Cetone. fo. 6. pa. 1. li. 5. reponē ~~Phorco~~, & li. 3. græce fac Δία *Metidi*
 μῦθι. ibidem li. 1. 3. oblitterato λείπει πινά. & contra in latis
 nis tolle, hic quædam defunt, fo. 9. pa. 1. li. 8. Triptolemū Eleusi
 nis, et li. 26. adde, tertiā, ante dictiōnē singulorū. fol. 10. pa. 1. li.
 17. Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua
 Pellena siue Pallene plura lege apud Stephanum. Sic etiam è rex
 gione pro σελλώνς scribe πελλώνς. fo. 14. pa. 1. li. 6. Ama
 phictyon, & li. 1. 3. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codi
 ce Honoriano lege ἀφ' αὐτῶν τῶν ὕσδων κακλήμῳς. quod
 etiā Stephanus, & Pausanias sentire videntur, quamvis Aristo
 teles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur: fo. 18. pa. 1.
 li. 26. lege ex Ovidi transformationib. ὕλδς. pa. 2. li. 13, ima
 probavi. fo. 20. pa. 1. li. 11. reponē ὤδω pro ὤδω. sic latine
 à Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clavis, fo. 23. pa. 2.
 li. 10. vngula, sicut è regione græce pro ὀλῆχ ηλῆ reponenda
 dum est ex alijs auctōribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa.
 2. huius fo. 25. li. 22. Teredinib. pro Domesticis. fo. 26. pa. 1.
 li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27.
 pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, &
 à Parcis deinde depoposcit vt, & li. 27. lege tum, mortis pericu
 lum euaderet. fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nam habens, & li. 8. fue
 rit. & li. 12. vt Medea. & li. 13. malum veniret Pelia, et li. 17
 Imperarem respondet Iason, eodem fol. li. 13. reponē Μῦθεῖα

pro Mydē, fo. cod. pa. 2. li. 21. Cænei Coronus, et græce κοινὴς κορωνός. fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præstantissimum placet, pro dictione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22. lege pharmacum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed & fo. 35. pa. 1. li. 3. & 4 Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. sub nece participium affectus post verbum erat.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN A=

pollodori Atheniensis bibliotheces librum
secundum Appendicula.

Ex titulo scribe βιβλιοθήκῃς, & latine bibliotheces, fo. 42. pa. 2. li. 10. & huic regnū tradit, & li. 11. At ipse Danaus, li. 14. Sed quod, li. 15. scribe, laborabat, dele (argiuorū regno præfecit) li. 16. ex quo, & li. 18. quod eam, & li. 19. filias suas, li. 23. ferit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. scribe κόρας, li. 17. ex coniuge, li. vltima sed Lynceus, & Calycem, pa. 2. li. 1. sortitus ducit. Ister, li. 2. autē, & li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li. 2. & deinceps vsq; ad 5. li. lege filij duodecim nati erant, cū eos eadem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de Gorge, li. 22. Menalce, & li. 33. Sex autē scribe, pro octo, fo. 45. pa. 1. li. 13. ἄλλος, latine reponito Atrei, li. 21. ἀγαλῆας, Ἀγαλῆας ex cōmentarijs in Euripidis Orestem legitur, pa. 2. li. 23. Prætus uero de Sthenobō, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Iobatem. adde hic socerū, & li. 17. addito græcis omīssa hæc ἰοβότης, δὲ ἐπιγυνὸς τοῦ τοῦ ἐπὶ ταξὶ αὐτῷ χμαῖραι κτεῖναι. fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus iā, li. 27. & li. 28. coniux designatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. fato tamen, pa. eadē li. 22. eiusdē folij, à Vulpe, & li. 24. in mensis curriculum, li. 25. rapturæ, nisi hoc fieret, dari permiserūt, pa. 2. li. 1. ἀπὸ πρῶτος ἢ

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Elcū Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δὲ ἐ-
 λους, & li. 20. ἑλειον, fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritantē scribo, nō
 Imperantiē, de quo ī prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Thespij
 boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτων lego
 pro πέλalon, et muto ὁ πάλον, et latine peltā verto. li. 22. ὁ δὲ
 ὄψ, pa. 2. li. 22. sibi tum per eā. fo. 59. pa. 1. li. 26. πίδον, for-
 tasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mutes
 mus veterē lectionē πίδον, fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmatīs, seu accē-
 sis torribus, li. 11. eū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens dex-
 uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. subolussent, pa. 2. li. 3. habitauit
 fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusinē montē, li. 10. ē manu sua, li. 11. in
 illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. li. 13. deleio ante Eurytionis nomē
 notatū, vt otiosum, pa. 2. li. 1. qua re, li. 8. munere, & li. 21. post
 dictiōnē θαλάσσης, adde hęc omīssa ὁ πικρατάδυσσις ποσει-
 δῶνι μίνως εἶπεν τὸ φαινὸν ἐκ τῆς θαλάσσης, li. 27. hunc
 inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebrycum
 Regis iussu cū Mariandynis Lycū, & c. & li. 21. percunctata,
 adde hic & zonā se daturā promittente, fo. 66. pa. 1. li. 18. Ces-
 eum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Cetiū, & li. 26. procrea-
 tus fuerat; bis oribus, & c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1.
 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictiōnē percussa. In Sicilia
 tranauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Areibusa eadē pa. sic lege li. 14. et
 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69.
 pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat, qui peregrinos, ibidē
 li. 5. cōpellens, ubi post verbū occidebat, adde, At. fo. 70. pa. 1. li.
 7. legitur etiā Ιφιδάμεντα, latine Iphidamentē scribi potest.
 li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li.
 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā, hac
 ratione in græco li. 6. pro τῆς ἐλαίας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de $\Sigma\iota\sigma\iota\omicron\varsigma$, fac $\Sigma\epsilon\tau\omicron\varsigma$, et
 è regione li. 20. post sacris appone (iunc) & li. duabus sequen-
 tibus, dele post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
 factus adoptiuus. Pylj filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum,
 & li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē. 71. pa. 2. li. 10
 pro κοινὸν repone κενὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
 notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. tolle (vt)
 pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est, fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
 cædis caussa, et li. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, Eu-
 rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. nauigationē, & li. 11. caly-
 donijq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac Thea-
 seum, qui, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe cum, & li. 15
 post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
 dit, subnecte hæc paucula Stephanionis vesania omiffa (ex qua
 Postea Telamo Teucrum procreauit, fo. 75. pa. 1. li. 6. empto, le-
 gitur et vendito, probe utrumque, si sensum spectes, pa. 2. li. 11.
 geminos, et li. 12. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\iota\varsigma$ vel $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\iota\varsigma$ ex Pherecyde eadē
 in re. fo. 76. pa. 1. li. 8. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymnij filium, fo.
 77. pa. 1. li. 5. præuisam, pa. 2. li. 8. scribe (Aleus augē, li. 20.
 transformato, fo. 78. li. 5. $\alpha\phi\theta\omicron\nu\omicron\nu$, si tralationem spectaris, si
 sensum, utrumque legi potest. & li. 13. $\Sigma\iota\sigma\iota\omicron\varsigma$, li. 11. latine iti-
 dem, Thestium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam uerū ma-
 gis arderet, & li. 10. philirum, & li. 18. adde post $\kappa\omicron\iota\omega\upsilon\alpha\varsigma$
 $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\lambda\omega\ \delta\iota\kappa\omicron\iota\kappa\lambda\omega\ \delta\alpha\lambda\alpha\omicron\varsigma\ \alpha\nu$, adde etiam è regione li. 18.
 post in, Euboicum, pag. 2. eiusdem fo. 80. li. 19. adde. in. antē,
 gratiam, li. vltima Iyse Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. $\epsilon\pi\lambda\alpha\iota\delta\omicron\varsigma$, et
 li. 1. in latino, Epilaide, li. 2. scribe $\iota\omicron\epsilon\iota\varsigma\ \delta\epsilon\ \delta\upsilon\rho\upsilon\epsilon\iota\alpha\varsigma$ li. 2.
 in exemplari latino, lege Eurybiæ, li. 3. $\pi\alpha\tau\rho\upsilon\varsigma$, cum apice cir-
 cūducto, vt sit à nominatio $\pi\alpha\tau\rho\omega$ genitiuus; $\pi\alpha\tau\rho\upsilon\varsigma$ binc

li. 3. latina reponere Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππης
 latine Clytippæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi
 dice, subneſte Entedides, è regione in græco lege Λυσιδίκης ἐν
 πεδίδης, li. 10. ἵπποδρόμης, latine Hippodrome, et li. 11. Eu
 rycæ Pylus, sic græce δὲρύκῃς πύλος, li. 13. Ὀλυμπος νίκης
 sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
 li. 14. Cleolaus exolæ Erythras Χανθίδης, li. 15. Ἰζόλῃς repo
 ne pro Ἰξολός, li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonicæ. Atroma, li.
 14. græce ὁμόλιππος exili π. 55 αὐτονίκης ἀτρώμης, li. 19.
 καίλῃς μήπιδος sic li. 19. latine Cala pro cla Metidus, li. 21.
 Eurypylus, li. 20. arche dice, li. 22. græce, δὲρύ πύλος. ἀρχιδί
 κῃς, li. 23. δῶατοῦς, li. 26. Ὀλυμπούσης, è regiōe latine scri
 be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. eodē. 81. pa. vero. 2. li.
 1. δὲρύο, l. eadem li. latine etiam Euryops, li. 2. Antimache. Ni
 cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχῃς, li. 4. πυρίππῃς νῦ
 φος, li. 5. Erasippe, græce ἐρασίππῃς, li. 6. Toxicratea, li. 9.
 Hippocratea, li. 8. Ἀδελφίππῃς, li. 25. Αἰγυπτοῦς, fo. 83. pa. 1.
 li. 2. fructum, li. 10. post (ac) adde, noua. pa. 2. li. 14. numine ap
 paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andræmonis, Aemonis, Pausaniæ. li. 5
 li. 13. Nam cum. li. 15. in Aeoliam issent, li. 22. scribe, Ἐ
 samenum, li. 23. Verum' e suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
 85. pa. 1. li. vltima ἤρα κλειδῶν.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN TER

tii Apollodori Atheniēsis Bibliothecæ librū Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco 22. Κρητῖα.

fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ caussa, fo. 89. pa. 1. li. 17. Creiā. fo.

89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco, Κρητὺς. f. 90. p. 2. li. 11.

12. 13. occidit, veritus, ne illū cōmiseratus ipse moretetur, fo. 91.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92. p. 1. li.
 25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe-
 tisset vxorē, fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quæ, et li.
 12. p. inde fac. Nā Dionysius. Ibidē græce li. 14. Λυκούργου
 ὅς, fo. 97. p. 1. li. 5. αὐτῶν, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
 fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. l. 7. an-
 cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtūmeliosissime fo. 98. pa. 2. li. 7
 Φοβόν enim in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui diffi,
 et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. 1. 27. pro nascitur,
 repone efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quin
 etiam sæpe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
 fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con-
 uenisset, appone Amphiaraus; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
 post dictionem αὐτῆς, ἡ δὲ δεικνύσκεις ἑνὶ τινὶ, & eos-
 dem fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iamdudum de regno erat, ibidem
 li. 2. Statim. Itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
 in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
 li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. ille
 lum vidisse, & ibid. li. 5. filio. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltus,
 & deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
 ἔτι νυν, αὐτῶν γὰρ, & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
 pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etiā, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
 pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, & fo. 108. p. 1. li.
 2. Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adulter.
 & ibidē li. 25. adde post, vsq; P'sophidij, et fo. 109. pa. 1. li. 10
 digenā, & fo. eodē, pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
 cursibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
 scribe (aūt & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen-
 tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lyram, à Mercurio petit,

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepta lyra, tradit, etc. et fo.
 114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 2. 2. scribe, eam quoque, et li.
 23. nubentem, et li. 21. in græco ἀπὸ πλάων, & li. 22. τῶν δὲ
 & fo. 115. 1. 2. adde post τῶν δὲ, ἐγκύουσαν, ibidem li. 22.
 scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aut, & li. 26
 post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vt,
 & fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vt, fo. 116. 1. 4. λυκῶν,
 & ibidē li. 14. addito post δεῖλον, τῆς αἰτωλοῦ, sic è regione
 latine adde, Aetoli, & li. 17. lege Rursus autē, & li. 19. liberis
 suis, & li. 18. redeuntes, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
 & li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
 secum Ledæ dedisse, ibidē li. 22. reponē φυλάξαι, & fo. 118
 pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121 pa. 1. li. 5. Clytium, &
 li. 7 & Aëtyochen, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē fol. scribe
 ἀστροπὴν τῶν καὶ ἑβρωῶς, & è regione. latine scribe Asterope
 Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ouis
 dius, etsi Heperiam, vertit Planudes Metaphorphoseon li. xi. viz
 detur appellare his versibus, cum Aesaci Priami filij Astero-
 pem Cebrenis fluminis filiam ardentis amores enarrat.

Aspicit Hesperiam patria Cebrenidaripa

Iniectos humeris siccantem sole capillos.

Ego vero hic apud Ouidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo-
 co Asterope legendū pro Hesperia, siue vt Planudē placuit, He-
 peria, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris triuma-
 pho Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
 Ouidij locum legit Hesperiam. De Cebrene amne, qui
 Asterope pater fuit, est quoque mentio apud Stephanum, cum lo-
 quitur de Cebrenia regione. Fol, eodem. 121. pag. 2. li. 18.
 dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. deletō, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
 Pherocydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuasfabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetin, & ibidē li. 16. Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμις, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Is opuntē Locridis, et in græco, li. 23. ὁ πονηρὸς τῆς Λοκρί-
 δος, fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dīs, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν ἑκάστῃ, tametsi & ἐν ἑκάστῃ legi possit, & li. 26. scribe
 Halirrothius cum. b. in prima syllaba, fo. 130. 1. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus pue-
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam. & li. 22. in stuprū illices
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα. eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sci-
 tanti, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū fecit
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίταν. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege tibiam absti-
 nuit, ibidem li. 23. ἰππομολίους, legi etiam potest ποσειδῶνος,
 & eadem li. 23. ὁ χαρὴ reponē ὁ γχαρὴ, & è regione latine
 ex Onchesto. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. pœnas, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatis interpone omīssum
 verbum (imūnxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuorādas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deorumq; sta-
 tuarum, & li. 21. deiectū ex arce, & li. 23. ὄφρας, legitur etiā
 ex historia ἰχθυος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἔγκλεισθαι pro στυγερῶσαι, probe scriberetur, sicut
 li. 2. Μίνως, sicut Ποσειδῶνος, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptuni iaurū, & c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidem li. 5. inclusu, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 pnyocampe.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,

eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus primus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Achæus 14. 1. 18.
 Acheloi fons 107. 1. 27.
 Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. et
 77. 2. 18.
 Acheron 9. 1. 20.
 Achilles. et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyron
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 54. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 struit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 22.
 Actæonis eanes, et eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Acte 128. 1. 10.
 Acton 14. 2. 9.
 Acton 18. 1. 7. et 22. 2. 9. et
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. et
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 13.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. et 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

INDEX

- Adrastus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Acaci pietas 124.1.2.
*Acac*⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apud inferos 124.1.19
Acæa 25.1.17.
Acæta 23.1.15.
Acetes 21.2.2.
Ægeon 109.1.25.
Ægeoneus 122.2.13.
Ægeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Ægialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Ægialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Ægimius 79.1.12.et 84.1.23
Ægina 22.2.1.et 123.1.25
Ægina insula 123.2.11.
Ægios 43.2.15.
Ægipan 12.1.11.
Ægle 69.1.8.
Ægleis 136.2.16.
Ægypti filij 42.1.18.
Ægypti filiorum cædes 44.2.10
Ægyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
Ægyptus 42.1.8.et 44.1.20
Ællo 3.2.26,
Ællopus 32.1.1.
Æmon 99.2.11.et 109.2.6
Æneas 119.2.20.
Ænetus 22.2.9.
Ænus 66.2.11.
Æcolenses 14.1.24.
Æcolia 16.1.9.
Æcolus 14.1.12.et 115.2.23
Ærope 88.2.26.
Æscacus, & eius metamorpho-
sis 121.1.20.
Æschraeis 81.1.20.
Æsculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Æson 24.2.15.et 27.2.11
Æsonis mors 27.1.13.
Æthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Æthra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Æthusa 122.2.19.
Ætna 12.2.8.
Ætolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamænon 89.2.12.et 16.2.2
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agaptolemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelastus lapis 8. 1. 27.
 Agelau8 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaira 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
 Aiax, & unde 124. 2. 22.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 5 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alceſtis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alceſtis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alceſtis admeto nubit 27. 1. 18
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidae 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 5 2. 2. 21.
 Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcino8 116. 1. 7.
 Alcinous 35. 2. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmenon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleſto 2. 1. 4.
 Aleſtor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aletes 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiars 80. 2. 20.
 Alipherus 109. 2. 2.
 Alirrhothius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïde 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdanum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

- Alopius* 81.1.18.
Alphesibœa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Alibœa 16.2.13. et 16.2.26.
Alibœa, et *Cleopatœ metamorphosis* 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
Amalthea 2.2.3.
Amaltheæ cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.18. et 26.2.17. et 101.1.6. et 104.2.17. et 106.1.8. et 117.1.17.
Amphictyon 14.16. et 120.1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.1.27. et 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochicū Argos 109.1.5
Amphilocus 106.1.8. et 1082.14. et 117.1.16. et 1171.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.2722. et 97.2.23. et 133.1.2.
Amphithea 26.2.25. et 27.1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10. et 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cōtra Teleboas 53.2.11. et 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit. 54.1.2.
Amphitryo ex Peloponneso ejicitur 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. et 52.1.19. et 53.2.1.
Amphitryonis cædes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. et
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. et 65.2.8.
Amymone 42.2.19. et 43.1.21. et 44.2.27. et 59.1.20
Amyntor 81.2.25. et 127.2.11.

INDEX.

- Amyntor 79.2.9.
 Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
 Anaclor 52.2.16.
 Anaphe 26.1.14.
 Anaurus fluius 27.2.27.
 Anaxibia 24.1.26.2.7.
 Anaxo 52.1.19.
 Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
 Anchione 42.1.5.
 Anchises 119.2.18.
 Anchius 61.1.22.
 Ancyor 109.1.23.
 Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
 Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
 Andromache 122.2.16.
 Andromeda exposita Ceto ma
 rino 50.1.19.
 Anexibia 43.2.17.
 Anicetus 80.2.21.
 Anni in treis partes diuisio 130
 1.1.
 Annus tēpore Cadmi annorum
 octo 92.1.2.
 Anogon 118.1.19.
 Antæus 69.2.2.
 Antea 45.2.8. & 47.1.8.
 Anthea 81.1.21.
 Anthemus 67.2.20.
 Antheis 136.2.16.
 Anthilea 44.1.14.
 Anthippe 81.1.10.
 Antides 81.1.7.
 Antidus 81.1.18.
 Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
 Antileon 80.2.24.
 Antlockus 24.2.3. & 117.
 1.13.
 Antimache 111.2.3.
 Antimachus 81.2.2.
 Antinoë 37.2.10.
 Antioche 19.2.27.
 Antiochus 52.2.10.
 Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
 antiphus 14.2.8. et 122.1.22
 Apemosyne 88.2.27.
 Aper erymanthius 61.4.1.
 Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22. et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetæ 30.2.2.
 Apidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
 stulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Æglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
 natorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelæus 43.2.17. & 52.2
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Arca 87.1.21.
 Arcne. 114.2.2.
 Arestor 40.2.15.
 Arate 35.2.26.
 Arethusa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argeus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (10
 Argonautæ, et eorū noīa 28.2.
 Argonautæ ad Circē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.217.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū p̄curia* 42.2.14
Argo nāvis Neptuno dedicatur 37.2.4.
Argus nāvis uerba 35.1.10.
Argyphia 43.1.17.
Ariadne 87.2.27.
Arion equus 105.1.14.
Arisbe 121.1.10.
Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
Aristodeme 122.2.17.
Aristodemus 83.2.6.
Aristomachus 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
Arneus 56.2.20.
Architus 122.2.23.
Arfinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
Ascalaphi lapis 71.2.25.
Ascalaphus i Bubonē 72.1.24
Ascanius 122.2.11.
Asia 3.1.2. & 3.2.2.
Asmene 110.1.3.
Asopi carbones 123.2.7.
Asopides 81.1.23.
Asopus 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
Affaracus 119.2.11.
- Astacus* 104.2.4.
Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
Asteria ciuitas 6.2.26.
Asterion 87.1.16.
Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
Astra 3.2.12.
Astræus 3.2.1.
Asryanax 81.1.1.
Astycratea 97.2.6.
Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
Astydamea 125.1.20.
Astybie 81.1.19.
Astygonus 122.2.7.
Astyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
Astynous 129.1.11.
Astypalæa 75.1.21.
Atabyrium 89.1.15.
Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
Atalante, & Pelci luffa 111.
 2.23.
Atalante & Melanionis cursus
 112.1.8. * iii.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atas 122. 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Atamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Athemensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotau-
rum in Cretam quotannis
mittuntur.
Ailantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atreus 53. 2. 25 & 117. 2. 2
 & 120. 2. 26.
Atromus 81. 1. 16.
Atropos 4. 2. 5.
Attbis regio unde 130. 1. 20.
Attbis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 7. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autefion 83. 2. 7.
Autolyeus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 197. 2. 22.

B

Bacchæ in vincula coniiciuntur
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95.1.5.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131.1.25.
Bacchi furor 94.1.18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1.11.
Bacchi ortus 92.2.10.
Bacchus ad Indos 94.1.27.
Bacchus in hedum 93.1.13.
Balius 126.2.15.
Banus 94.1.1.
Batea 115.2.27. & 119.1.
 20.
Baton 105.1.9.
Bebryces 30.2.13.
Bellerophontes ad chimerā 47
 1.18.
Bellerophontes 22.1.20.
Bellerophontis certamina 47.
 2.15.
Bellerophontis historia 46.2.
 27.
Belus 41.2.23. & 86.1.10.
Benthesicyme 134.1.6.
Bia 3.2.15.
Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
 46.2.8. & 122.2.6. &
 135.1.2.
Bistones 64.1.20.
Bithynis 30.2.15.
Boreas 28.2.15. & 132.2.
 16. & 133.2.5.
Bores 94.1.9.
Borienses 14.1.21.
Borus 125.1.8. et 126.1.10
Bosporus 41.1.14.
Bræsia 129.1.24.
Briareus 1.1.6.
Bromius 44.1.10.
Bromes 1.1.14.
Bryce 44.1.16.
Eucolion 100.2.3. & 121.
 1.9.
Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.
Buleus 81.2.1.
Busyris 43.1.19. et 69.2.12
Butes 29.1.3. & 35.1.23.
 & 131.2.25. & 132.
 2.17.
Byblij 41.2.5.

C

- Cadmi filij* 92.1.15. & 96.
 1.8.
Cadmi vxor 9.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54.1.16. et 92.1.18
Cadmus, & Harmonia in dracones 46.1.3.
Cadmus annum Marti seruit .
 92.1.1.
Cadmus ad Enchelienses 95 .
 2.19.
Cadmus draconis dentes serit ,
 91.2.9.
Cadmus Illyriorum regnum assecutus 95.2.27.
Cadmus delphos accedit 91.1.9
Cadmus 86.2.1. et 87.1.10.
Cæneus 28.2.19.
Calais 28.2.15. & 31.2.15
 & 133.2.9.
Calchas 127.1.19.
Caliandes 44.1.1.
Callias 85.1.13.
Callichorus putens 8.2.1.
Callidice 44.1.27.
Calliope 4.2.12.
Callirrhoë 67.1.11. et 107.2
 2. et 108.1.3. et 119.2.7.
Callisto 110.1.14.
Callistius transformatio 110.2.1
Calybe 121.1.18.
Calyce 14.2.4. & 15.2.4.
Calydon 16.1.1. & 16.1.8.
Calypso 4.1.17.
Campe 3.1.1.
Canache 14.2.3.
Cancer hydræ auxiliās. 60.1.4
Canethus 109.1.16.
Capaneus 101.2.23. et 104.
 1.22. et 106.1.11. et 115
 1.23.
Capys 119.2.16.
Carnes assādi iuētio 113.1.26
Carteron 100.1.24.
Casius mons 11.2.20.
Cassandra 122.1.14.
Cassiopea 87.2.8.
Cassiopeæ cum Nereidibus contentio 59.1.21.
Castor 28.2.15. et 17.2.22
 & 56.1.15. & 116.2.8.
 & 118.1.12.
Castoris, et Pollucis immortalitas 118.2.25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2.12. & 118.1.16.
Castor, & Pollux 127.1.13.
Castreus 87.2.23. et 45.1.11
Caucasus 70.1.27.
Caucasus mons 12.2.23.
Caucon 109.1.20.
Cebren 122.2.19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21.et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.2.17.
Celæneus 52.2.15.
Celenò. 44.2.1.et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1.et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Genæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalicanis 54.2.5. & *iaculum* 133.1.10.
Cephalus 22.2.10.et 54.2.1.et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.20. & 42.1.10. & 76.2.21. & 110.2.27.
Cephisus 132.2.10.
Cerberus 71.1.10.
Cercestis 43.2.14.
Cercopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cerua cornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Cetò 3.2.23.et 3.2.27.et 4.1.23.et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.11.
Ceyx 14.2.10.et 78.2.2.
Chætus 43.2.4.
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciopè 21.2.8.et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.23. & 117.1.23.
Chariclò. 103.1.14. 26. & 103.1.27.
Cherimæbus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.10. & 122.2.2.
Chersannesus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27.et 70.2.6. et 115.1.5. et 3.2.9. & 123.2.16. & 126.1.1. & 127.2.17.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur 61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris 97.2.24.et 34.1.7.
Chromius 52.2.9.et 122.20.
Chrysaò 50.1.7.et 67.1.17
Chryse 96.1.18.
Chryseis 65.1.19.
Chryses 81.1.7.et 88.1.12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2.27. 1.14.
Chrysippus 43.2.27. & 97. *Cleopatra* 18.1.13. et 19.2.
 1.17. 9. et 43.2.3. et 44.1.13.
Chrysopea 110.2.18. & 133.2.7.
Chthonia 132.2.14. *Cleophila* 111.1.25.
Chthonius 44.1.11. et 96.1.8. *Cletor* 109.2.8.
Cibisis quid, et unde 49.1.10. *Clio* 4.2.13.
Cilicia unde 87.1.9. *Clite* 43.2.25.
Cilix 86.2.3.2.26. *Clitus* 43.2.25.
Cilla 121.1.6. *Clonia* 112.2.25.
Cingulū Hippolytæ 64.2.10. *Clonius* 122.2.12.
 & 66.1.2. *Clotho* 4.2.4.
Cinyras 110.2.23. & 129. *Clymene* 45.1.21. & 88.2.
 1.15. 26.2.7. & 111.2.4.
Circæ radix 133.1.16. *Clymenus* 17.1.2. et 57.16.
Circe 21.2.4. *Clypei inuentio* 45.2.2.
Cisseus 44.1.9.121.2.1. *Clysonymus* 128.1.1.
Cithæron 93.1.25. et 95.1.8. *Clytemnestra* 116.2.1.
 & 97.2.21. et 98.1.23. *Clytia* 127.2.14.
Cithæronæus leo 56.2.5. *Clytippus* 81.1.4.
Cius urbs 30.1.22. *Clytius* 121.1.5.
 * *Claamētides* 81.1.19. *Clytius Gigas* 10.2.5.
Cleobæa 16.2.12. *Co insulæ scissio* 10.2.13.
Cleocharea 114.1.15. *Cælus primus orbi imperat* 1.
Cleochus 87.1.22. 1.1.
Cleodoxa 97.2.5. *Cæli uxor* 1.1.3.
Cleone 58.2.12. *Gæli, & Telluris filij* 1.1.6.
Cleolaus 81.1.14. & 83. *Cæranus* 90.1.26.

INDEX

- Cæus 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
 Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
 Colonus 100.1.17.
 Comætho 54.2.24.
 Comarum torpenti. mos in fus nere 29.1.3.
 Comata 29.1.13.
 Contumelia 6.2.11.
 Copreus 59.1.23.
 Corcyra 35.2.9.
 Corethron 109.1.27.
 Corinthibus 22.1.16. & 111.1.18.
 Coronis 114.2.17.
 Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
 Corui trāsformatio 114.2.26
 Corybantes 5.9.19.
 Corycium antrum 12.1.4.
 Coryneta 137.2.18.
 Cranaë 130.1.16.
 Cranæchme 130.1.17.
 Cranippus 27.1.1.
 Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
 Crantō 4.1.18,
 Cratæ 81.1.1.
 Craneus 24.1.26.
 Cratus. 3.2.14.
 Crenis 103.1.6.
 Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
 Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
 Cres taurus 63.2.15.
 Cresphontes 84.2.18. & 81.1.21.
 Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
 Creteus 23.1.23. et 24.3.12. et 27.2.11. et 123.2.22.
 Creusa 14.1.16. et 122.1.12. & 132.2.15,
 Criafus 40.1.1.
 Crinō 44.2.5.
 Critheus 14.1.27.
 Crius 1.2.10. & 3.1.26.
 Cræsi genus 81.2.18.
 Cronon 110.2.16.
 Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
 Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
 Curetes 2.1.27. et 90.1.19,

INDEX

- Curetes à Loue interficiuntur 41 137.1.19.
 1.27.
 Cyanippus 27.1.1.
 Cybella 94.1.22.
 Cycbreus 124.2.8.
 Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.
 Cyclopès ab Apolline occiduntur 115.2.9.
 Cyclopū habitatio 45.2.14.
 Cycnus 69.1.12.et 79.2.3.
 Cyllene mōs 112.2.7.et 113 1.5.
 Cymō 4.1.15.
 Cymothoē 4.1.8.
 Cynæthys 109.2.6.
 Cynortus 22.2.20.
 Cynortes 114.1.19. & 115 2.24.
 Cyrene 64.1.19.
 Cyrus 119.2.21.
 Cytorus 21.2.17.
 Cyzicus 29.2.12.
 (D
 Dædalus 74.2.3.et 88.1.27 137.1.3.
 Dædalus mirātorū operū excogitator primus.177.1.17.
 Dædalus Talau inuidia necat. 137.1.19.
 Dædalus cædis reus i villa mar-
 tis 137.2.
 Dædali fuga ibidem.
 Daiphron 43.1.21. & 44.1. 24.
 Damascithon 97.2.1.
 Damasippus 116.1.23.
 Damasistratus 99.1.9.
 Danaë 45.2.21.
 Danaes fabula 48.1.12.
 Danai 42.12.
 Danai filie 42.1.20.
 Danai fuga 42.2.6.
 Danaei et Egypti discordia 42. 1.21.
 Danaides rursus uiris copulantur 44.2.23.
 Danaidum expiatio propter uirorum cædem.44.2.20.
 Darius 42.1.9.
 Dardania regio 119.1.25.
 Dardanus 119.1.6.
 Dardanas arts 119.1.21.
 Dasylus Lyci pater 65.2.7.
 Daulia 32.1.23.
 Deianira 4.1.19. & 77.2. 15.et 80.1.24.et 81.2.10

INDEX.

- Deïcoon* 57.2.18. et 81.2.14
Deïdamia 127.1.27.
Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
Deioneus 132.2.20.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
Deiotes 122.1.12.
Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
Desphon 8.2.20. & 85.1.15
Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.14.
Deliaides 47.1.12.
Delos 6.1.26.
Delphyne serpens 12.1.8.
Democoon 122.2.11.
Demonice 16.1.14.
Deorū fuga ī Ægyptū 11.2.11
Dercynus 68.1.1.
Derò 4.1.21.
Deucalion 130.1.23.
Deucalion, et eius diluvium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
Deucalionis filij 90.1.8.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.
Diana 6.2.5.
Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
Diana Oeneo irata 17.2.6.
Dice 4.2.4.
Dūstys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
Dinò 48.2.23.
Diocorystes 43.2.5.
Diogenea 132.2.10.-
Diomeda 22.2.6.
Diomede 114.1.18.
Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
Diomedis equæ 64.1.18.
Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
Dioscuri unde 118.1.15.
Dioxippe 44.1.21.
Dirce 97.1.12.
Dirce fons 97.1.10.
Doliche 73.2.24.
Doliones 29.2.12.
Dorion 43.2.14.
Doris 3.1.21.
Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dotō 4.1.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconis cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.27.
Dynastes 81.1.22.
- E
- Echedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrō 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades infule 32.1.6.
Echion 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Eetion 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatius 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleuthea 81.2.1.
Eleftra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Eleftryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleuthera 96.2.18.
Elysius campus 96.1.4.
**Emarsphorus* 116.1.4.
Ematbion 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8 et 43.1.20

I N D E X

- Enchelienses* 95.2.19.
Endeis 123.2.10.
Endymion 15.2.5.
Enipeus 23.1.24.
Ento 48.2.22.
Entheis 136.2.17.
Eone 81.1.23.
Epaphus 41.1.23. et 69.2.13.
Epicaste 16.1.9. et 81.2.19.
Epidaurus 4.1.1.
Epidaus 24.1.12.
Epigoni ad Thebas 105.2.14.
Epilaus 81.1.1.
Epimetheus 3.2.5. et 13.1.12.
Epistrophus 112.1.19.
Epochus 111.1.28.
Epopeus 14.2.20. & 96.2.7.
Ephialtes 10.2.1. & 15.1.3.
Ephyra 22.1.16. & 78.1.7.
Eratus 81.1.22.
Erasippus 81.2.5.
Erato 4.1.10. & 4.2.14. &
 44.1.15.
Erechtheis 128.1.20.
Erechtheus 14.1.16. & 134.
 2.3.
Erginus 29.1.5. & 57.1.13.
Erichthonius 130.1.26. &
 131.1.26. & 119.2.3.
Erichtheus 128.2.4. & 131.
 2.24. & 132.2.5.
Eridanus 69.1.19. et 35.1.3.
Erigone 131.2.14.
Erimus 64.2.6.
Erinnyes 2.1.3.
Erinnyis formam Ceres capit.
 105.1.15.
Eriphyle 26.2.16. & 101.1.
 18. & 106.2.24. & 115.
 1.25.
Erymanthus 61.1.4.
Erysiichthon 128.2.19.
Erythea 67.1.7.2.12.
Erythia 69.1.8.
Erythras 81.1.14.
Erythroë 22.1.13.
Eryx 68.1.11.
Estia 106.2.9.
Eteocles 100.1.3.22.
Eteocles, & Polynicus singulare
 certamen 104.1.27.
Eteocles 102.1.4. et 104.2.8.
Ethodea 97.2.3.
Euæmon 109.1.23. & 127.
 2.1.
Euadne 36.2.26.

INDEX

- Euadne** in pyram viriſe proy= **Eunomia** 4.2.7.
 cit 105.2.10. **Eunomus** 78.1.19.
Euagore 4.1.21. **Eupalamus** 134.2.20. 137.
Euagoras 24.1.4. et 122.2.4. 1.14.
Euander 122.2.8. **Euphemus** 29.1.20.
Eubæas 81.1.12. **Euphrosyne** 4.2.8,
Eubotes 81.1.6. **Europa** 63.2.18. & 86.2.1
Euchenor 43.2.8. **Europe regia matrona** 43.1.
Eucrate 4.1.16. 23.
Eudore 4.1.12. **Eurotas** 114.1.13.
Eucnus fluvius 16.1.27. **Euryale** 7.2.2. & 49.2.10.
Euenus 16.1.16. & 29.1. **Euryalus** 19.2.26. & 26.2.
 11. & 61.2.27. & 78. 21. & 29.1.9.
 2.4. **Eurybius** 24.1.12. & 81.1.
Eueres 52.2.11. & 53.1.21. 2. & 82.1.17.
 & 81.2.21. et 109.1.15 **Eurybæa** 3.1.26. et 3.1.22.
Euipe 43.2.16. & 3.2.22.
Euippus 16.2.15. **Eurycæpe** 81.1.5.
Eulimene 4.1.11. **Eurycapylus** 81.1.11.
Eumedes 20.1.1. & 80.2. **Burypylus** 85.1.11.
 27. **Eurydamas** 43.2.15.
Bumenidum lucus 100.1.23. **Eurydice** 4.2.22. et 27.1.17.
Eumelus 117.1.24. & 44.1.13. et 45.2.19.
Eumolpe 4.1.22. & 102.1.11. & 114.1.
Eumolpus 71.1.16. & 134. 16. & 120.2.21
 1.2. **Burygenia** 100.1.7.
Eumon 109.1.26. **Eurylochus** 44.1.7.
Eunice 4.1.11. **Eurymedon** 88.1.1.

INDEX

Eurymede 22.1.20.
 Eurymene 124.1.13.
 Eurynome 3.1.21.et 4.2.6.et
 123.1.20. & 111.1.26
 Euryopes 81.2.1.
 Eurypyle 81.1.21.
 Eurypylus 16.2.16. & 81.1
 5.75.1.20.et 81.2.18.et
 106.1.13.et 117.1.27.
 Euryſſhei filij, & eiusdem mors
 82.1.16.
 Euryſthenes 83.2.8.
 Euryſtheus 52.2.2.23.et 53
 1.5.et 58.1.2.3.et 111.1.3
 Euryſtheus ob timorem ſe in do-
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryte 128.2.26.et 16.2.17
 Euryteles 81.2.7.
 Eurythemis 16.2.11.
 Eurytion 18.1.6.et 18.2.1.
 et. 61.2.25.et 63.1.13.et
 67.1.24.et 125.1.1.
 Eurytus gigas 10.2.4.
 Eurytus 28.2.27.et 55.2.27
 & 74.1.4. & 75.2.10.
 & 79.2.6. & 116.1.7.et
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16.

Eutychus 116.1.15.
 Euxanthius 88.1.3.
 Exolus 81.1.14.

F

Fiſtulæ inuentor 113.2.23.
 Formicarū in homines mutatio.
 123.2.14.

G

Gadiræ 67.1.9.
 Galatea 4.1.13.
 Ganymedes 66.2.3. & 119.
 2.11.
 Genetor 109.2.2.
 Gereſtus 136.2.18.
 Geryones, et eius boues 67.1.5
 Gigantes 9.2.5.
 Gigantum cum Dis pugna 9.2.
 23.
 Glauce 37.2.27. & 43.2.6.
 & 123.2.23.
 Glaucippe 44.1.14.
 Glaucorhoë 4.1.8.
 Glaucus 22.1.19. & 47.1.1
 & 87.2.23. & 90.1.10
 & 122.2.2.

I N D E X

Glaucus uaticinandi peritiā obli- bus usus 51.2.11.
niscitur 91.1.5.

Glycifonetes 81.2.12.

H

Gnosia 118.1.10.

Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.

Gorgon 46.2.16.

Gorgones 4.1.1.

Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.

Gorgonis coma 76.2.27.

Gorgonum nomina 49.2.10.

Gorgonis sanguis in salutem, &
perniciem, & quomodo 115
 1.15.

Gorgophone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.

Gorgophonus 52.2.15.

Gorgyra 9.1.20.

Gorgytion 122.2.1.

Græci 14.1.13.

Gratiæ 4.2.7.

Gratijs in Paro sine coronis im-
molant 236.1.16.

Gration gigas 10.2.19.

Gyas 1.1.6.

Gymnici certaminis in funeris

Hæmonius 77.2.24.

Hæmus 12.2.1. & 41.1.12.

Hagnius 28.2.11.

Halcyone 14.2.3. & 10.

Halia 4.1.9.

Halimede 4.1.15.

Halocrates 81.1.24.

Harmonia 92.1.6.

Harpaleus 109.2.5.

Harpalycus 109.2.7.

Harpe adamantina 49.2.6.

Harpes 1.1.13.

Harpyiæ 3.2.25. & 31.1.
 19. & 31.2.27.

Harpys 31.2.26.27.

Hebe Iouis, & Iunonis filia. 4.
 1.25.

Hecale 87.2.24.

Hecate 3.2.12.

Hecate contra Gigantes 10.2.5

Hector 121.2.5.

Hecuba, et eius insomnium 121
 1.26.

Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas* 5 2.1.14. & 5 4.2.18.
Helena 116.2.10.
Helena à Theseo rapta 116.2
 27.
Helenæ proci 117.1.12.
Helenā sponso suo proci se de-
sensuros iurant 117.2.23.
Helenus 122.1.22.
Heliconis 81.1.25.
Helis 5 4.2.17.
Helix 100.1.19.
Helle 20.2.21.
Hellen 14.1.4.
Hellenes 14.1.12.
Helleſpontus 21.1.26.
Hephæste 44.130.1.27.
Hephæſtine 44.2.3.
Heracidarū per Helladē fuga
 82.7.
Heracidarum reditus in Pelopon-
nesum 82.1.28.
Heracidas sortitio de Pelopon-
neso, et signa uisa 84.2.2.
Heræus 109.2.7.
Hercules 13.1.6. et 28.2.15
Hercules à sole aureum poculū
accipit 67.2.9.
Hercules ab Atlante cælum sus-
cepit 70.2.14.
Hercules ad Oecaliā 72.2.9.
Hercules ad Theſpium concēdit
 56.2.9.
Hercules ad Tirynthem 58.1.
 23.
Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
Hercules Callinicus 74.1.14.
Hercules contra Gigantes 10.1
 11. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
Hercules Cō depopulatur 75.1
 24.
Hercules cōtra Pylios 24.1.18.
Hercules in Augeam bellum mo-
uet 75.2.7.
Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
Hercules in Pylum 76.1.15.
Hercules in Solem arcum inten-
dit 67.1.4.
Hercules legum ſeruator, et eius
exilium 78.1.20.
Hercules Nereum comprehendit
 69.1.22.
Hercules, quando primum hoc no-
mine ſit dictus 58.1.20.

I N D E X

- Hercules Strymonem in nauigabilem facit* 68.2.13.
Hercules uenditur 73.2.8.
Herculi dies dictus 56.1.10.
Herculis arma 58.1.3.
Hercules Delphici Apollinis templum spoliatur 73.1.21.
Herculis, & Centaurorum pugna 61.1.17.
Herculis Columnæ 67.2.5.
Herculis cum Plutone pugna. 27.2.10.
Herculis facinora 56.2.5.
Herculis filij, ex Thespij filiabus, et alijs mulieribus 80.2.22.
Herculis furor 58.1.10. & 72.1.9.
Herculis grauitas 30.2.5.
Herculis immortalitas 80.2.16.
Herculis infantia 55.2.6.
Herculis labores 58.2.7.
Herculis magistri 55.2.26. et 58.1.1.
Herculis prima vxor, & ex ea filij 57.2.15. (23.
Herculis prosopographia 56.1.
Herculis sagittæ 60.1.19.
Herculis sacra, in quibus ex-
crandi mos 70.1.17.
Herculis uxor i cælo 80.2.18.
Hermus 44.1.8.
Hesione 45.1.15. et 66.1.23 et 74.2.20. & 121.1.6.
Hesperidum nomina 69.1.8.
Hesycbea 81.1.26.
Hierax 40.27.
Hieromneme 119.2.15.
Hippalmus 29.1.9.
Hippasus 28.2.25. & 70.2.23.
Hippeus 80.2.25.
Hippocoon 76.1.27. & 77.1.15. & 116.1.2.
Hippocorystes 44.2.2. et 116.1.7.
Hippodamas 14.2.6. & 16.2.18. & 122.2.4.
Hippodamia 43.2.2.5. et 48.2.8.
Hippodice 44.1.24.
Hippodromus 81.1.10.
Hippolyte 64.2.20. et 66.1.2
Hippolytus gigas à Mercurio uincitur 10.2.18.
Hippolytus 43.2.9. & 73.1.16. & 115.1.25.

INDEX.

- Hippomedon 101. 2. 23. & 104. 2. 6.
 Hippomedusa 43. 2. 7.
 Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1. 32.
 Hipponome 52. 1. 17.
 Hipponoë 4. 1. 18.
 Hipponous 16. 1. 26. & 101. 2. 22. & 122. 1. 24.
 Hippostratus 19. 2. 5.
 Hippotes 83. 2. 17.
 Hippothoë 4. 1. 14. & 24. 2. 11. & 52. 1. 21.
 Hippothous 43. 2. 8. & 116. 1. 6. & 122. 2. 2.
 Hippotus 81. 1. 12.
 Hippozygus 81. 2. 8.
 Homolois Thebarum porta 102. 2. 27.
 Homolippus 81. 1. 15.
 Hoples 135. 1. 20.
 Horæ 4. 2. 2.
 Horus 109. 1. 22.
 Hyades 93. 1. 20.
 Hyacinthus 5. 1. 17. & 114. 1. 19. 136. 2. 15.
 Hylas 30. 1. 8.
 Hyleus 18. 1. 26.
 Hyllæus 111. 2. 16.
 Hyllus 80. 1. 26. & 81. et 11. & 82. 1. 21. & 82. 2. 19.
 Hymenæus 115. 2. 1.
 Hyperbius 44. 2. 1.
 Hyperenor 112. 2. 24.
 Hyperichus 122. 2. 13.
 Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 24. & 122. 2. 10.
 Hyperipte 44. 2. 2.
 Hyperlaus 19. 2. 27.
 Hypermnestra 16. 2. 13. et 43. 1. 12. 27. & 44. 2. 11. & 45. 1. 10.
 Hyperphas 100. 1. 7.
 Hypscus 22. 1. 12.
 Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9.
 Hypsistia Thebarum porta 103. 1. 4.
 Hyrneio 85. 1. 13.
 Hyreus 112. 2. 22.
 Hyriacus 121. 1. 26.

I

- Ialmenus 117. 1. 23.
 Lambe 8. 2. 7.
 Iapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus omphales pater* 73.2.
 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasus 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarius 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idea 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomeneus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira* 114.2.10. & 118.1.
 21.
Ilissus 133.2.4.
Ilius urbs unde 120.1.10.
Ilihyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Illyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluvius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Inò 20.2.21. & 92.1.16.2.
 20.
Inonis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Iò 40.1.21. & eius transforma
 tio 40.2.6.
Iò pristinam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius finus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni diuisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis quaestio de ho-
 minis, & mulieris in coitu uo-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Maiaë concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgetra, ac fulmen. 3.1.4
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphielus 16.2.15. & 20.17.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedom 82.1.16.
 Iphimedusa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isæa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamen 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Itys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

- capit* 65.2.20. *esse* 40.2.10.
Iuno 2.1.20. & 4.24. & 5. *Ixion* 18.1.4.
 2.17. & 7.2.7.
Iuno in pugna Gigantum 10.1.
 22.
Iuno Sphingem mittit 99.1.15 *Labdacus* 96.1.9. & 131.2.
Iunonis suspendium 75.1.13. 26.
Iupiter 2.1.24. & 6.1.5. *Labyrinthus* 88.2.15. 137.
Iupiter ad Alcmenā 55.1.13. 1.8. & 137.2.5.
Iupiter ad Callistonem 110.1. *Lacedæmon* 45.2.20. et 114.
 24. 1.9.
Iupiter ad Lycaonis filios 109 *Lacedæmon regio unde* 114.1.
 2.12. 10.
Iupiter Atabyrius 89.1.18. *Lachesis* 4.2.5.
Iupiter Cenæus 80.1.2. *Ladon* 60.2.12. et 123.1.21.
Iupiter in Cycnum 116.2.5. *Laërtes* 28.2.21.
Iupiter in Gigantum pugna 10. *Lælaps canis nomen* 54.2.11.
 1.21. *Laius* 96.1.12. & 97.1.15.
Iupiter in Taurum 86.2.7. & 98.1.11.2.23.
Iupiter patrius 84.2.26. *Lampon* 121.1.4.
Iupiter Phyxius 13.2.12. & *Lampus* 44.1.22.
 21.2.10. *Lanomene* 81.1.8.
Iupiter qua cū muliere mortali *Laodamas* 106.1.16.
primum concubuerit 39.2. *Laodamia* 86.2.15.
 13. *Laodice* 39.2.2. & 110.2.
Iupiter Semelē uitiat 92.1.21. 22. & 122.1.13.
Iupiter seruator 58.2.20. *Laodocus* 15.2.24. et 102.2.
Iusiurandum amantium irritū 5. & 122.2.8.

INDEX

- Laomedontis equæ 66.2.3.
 Laomedon 66.1.1.9. & 74.
 1.23. & 81.14. & 120.
 2.23.
 Laogoras 79.1.23.
 Laogore 129.1.22.
 Laothoe 81.1.17.
 Lapithæ 70.1.13.
 Lapithes 114.1.18.
 Latona 3.1.24. & 6.2.1.
 Λαδὺ denominatio 13.2.23.
 Learchus 20.2.22. & 21.22
 & 92.2.26.
 Leanera 110.2.15.
 Leades 104.2.7.
 Leda 116.1.15. & 118.1.
 11.
 Leitus 117.1.21. et 29.1.10.
 Lemniarum mulierum in Venet
 rem contemptus 29.1.20.
 Lemnus uiris orbata 29.1.16.
 Leo Nemeus 58.2.8.
 Leon 109.2.6.
 Leonteus 117.1.25.
 Leophonte 16.1.8.
 Lernæa hydra 59.1.4.
 Lernæi fontes 43.1.1. & 44.
 2.18.
 Leucippus 22.2.15. & 81.2.
 7. & 114.1.27. ne 115.2
 23. & 121.1.3.
 Leucon 22.1.13.
 Leucones 81.1.20.
 Leucopæus 16.2.20.
 Leucothea 93.1.5.
 Libya 41.2.19. et 86.1.8.
 Libya regio 41.2.21.
 Lichas 80.1.16.
 Licymnius 52.2.19. et 53.1.
 18. & 76.2.4. & 79.2.
 25. & 82.2.12.
 Ligyron prius Achillis nomen
 127.1.9.
 Limnorea 4.1.23.
 Linus 4.2.17. & 56.1.2. &
 109.1.26.
 Lixus 44.1.9.
 Locri epicnemides 79.2.18.
 Lucifer 14.2.10.
 Luna 3.1.25.
 Lycaon 122.2.6. & eius filij
 109.1.14.
 Lycius 81.2.5. & 109.2.2.
 *Lycnus 116.1.6.
 Lycomedes 127.1.26.
 Lycopæus 20.1.14.

INDEX.

- Masculā venerē Thamyris pri*
mus incipit 5.1.21.
Martis lucus 21.2.13. & 28.
 1.20.
Mecisteus 26.2.15. & 29.9.
 & 102.1.15. & 106.1.
 13. & 109.1.20.
Medea Aegeo nubit 38.1.24.
Medeæ amor in Iasonē 33.2.9.
Medeæ in Iasonem ira 28.1.9.
Medeæ pharvacorum uis 37.2.
 15.
Medeæ in Colchos reditus 38.
 2.8.
Medeficasta 122.2.15.
Media 38.2.5.
Medus 38.1.25.
Medusa 47.2.11. et 49.2.11.
 & 52.2.21. & 71.2.7. et
 122.2.15.
Megareus 136.1.10.
Megara 2.1.4.
Megamede 56.2.16.
Megapenthes 118.1.9. & 46.
 2.26. & 51.2.25.
Megara 81.2.12. & 57.2.15
 & 72.2.2.
Meges 117.1.17.
Megeffarus 129.1.14.
Melampodum regio 42.1.15.
Melampus 24.2.17. et 46.1.9
Melanion 102.102.1.2. &
 111.2.2.
Melanippus 20.1.11. 15. &
 104.2.11. & 122.2.1.
Meleagri uxor 18.1.12.
Meleagri mors 18.2.23.
Meleager 17.1.13. & 28.2.
 27. & 71.2.7.
Melas 16.2.20. & 19.2.25.
 & 21.2.17. & 79.2.24
 ,*Melia* 61.1.7.
Melibæa 98.1.1.
Melicerta 20.2.24. & 21.2.
 23. & 93.1.1.
Melie 4.1.20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2.17.
Meline 81.1.4.
Melissæ 2.2.1.
Melissa 39.1.9.
Melius 122.2.8.
Melpomene 4.2.13.
Memnon 121.1.14.
Memphis 41.2.15.
Memphis urbs 41.2.18.

I N D E X

- Menachus** 43.2.17.
Menalces, seu Megacles 44.1.21.
Menelaus 89.2.18. & 117.
 2.2.
Menes 130.1.15.
Menestheus 117.1.18.
Menesthius 126.1.12.
Menippides 81.1.9.
Menæceus 98.1.13. & 104.1
 16. & 52.1.18.
Menæcius 3.2.5. & 28.2.25.
 & 36.1.8. & 67.2.18.
 & 71.2.28. & 117.2.
 22.
Mentor 81.1.23. & 82.1.17
Mercurius 12.1.11.
Mercurius ab Apolline uaticia-
 nandi peritiam discit 114.
 1.3.
Mercurius Argiphōtes 41.1.5
Mercurij aurca iurga 113.2.
 26.
Mercurius contra Gigantes 10.
 2.17.
Mercurij ortus, & furta 113.
 2.26.
Mercurius superorū, & inferorū
 nuntius 114.1.6.
- Mercurius Talaria, peram, &**
 galeā à Perseo accepta Nym-
 phis restituit 51.1.22.
Mermerus 38.1.12.
Merope 7.2.11. et 22.1.17. et
 85.2.4. & 112.2.8.
Merops 121.1.18.2.13.
Mestor 122.2.4. et 52.1.14.
 & 52.2.10.
Meta 135.1.20.
Metamira 8.2.13. & 9.1.1.
Metbarme Pygmalionis filia.
 129.1.19.
Metiadusa 134.2.20.
Metion 132.2.14. & 134.2.
 23. & 137.1.14.
Metis 2.2.13. & 3.1.22.
Metope 121.2.3. et 123.2.20
Miden 52.2.19. et 53.2.26.
Mideæ ædificatio 52.1.5.
Miletus unde 87.2.1.
Miletus 87.1.19.
Minerua 130.2.3. & 120.1.
 23.
Minerue simulacrum in Athe-
 narum arce. 137.1.16.
Minerue, & Neptuni contentio
 de Attica 128.1.26.

INDEX

- Minerva Lindia 42.2.8.
 Minerva in Atticā 128.1.21.
 Minois filius à morte reuocatur
 in uitam, 90.2.21.
 Minos 21.2.5. & 86.2.13.
 & 87.1.25.
 Minotauri nomen 88.2.112.
 137.1.6.
 Minyas 111.2.5.
 Minyæ tributum Thebanis pen-
 dunt 57.2.9.
 Minytus 97.1.26.
 Misericordiæ ara Athenis 82.
 1.10. & 105.2.2.
 Mnemosyne 1.2.15. et 4.2.10
 Mnesileus 118.1.20.
 Mnesimache 63.1.13.
 Mnestra 43.2.16.
 Mæra 131.2.16.
 Molione 75.2.14.
 Molorchus 58.2.13.
 Molus 16.1.16. & 90.1.10
 Mulierum scommata in sacris
 Apollinis Æglæi 36.1.22.
 Mulierum scommata in Thes-
 mophorijs 8.2.10.
 Musæ 4.2.11. & ipsarum fi-
 lij 4.2.16.
 Mycenarum ædificatio 52.1.5
 Mygdon Amycum fratrem nez
 cat 65.2.12.
 Myrmidon 14.2.8.
 Myrrha 129.2.6.
- ## N
- Nais 15.2.16.
 Naubolus 29.1.11.
 Nauis primus fabricator 42.
 2.2.
 Nauis quinquagintiremis 42.
 2.4.
 Naupactus unde 83.2.4.
 Nauplius 45.1.1. & 77.2.8
 & 89.2.8. & 111.1.11.
 Nausimedon 45.1.17.
 Nausithoë 4.1.9.
 Neæra 39.2.27. & 110.2.
 26.
 Nebrophonus 29.2.10.
 Neleus 23.2.17. et 73.1.13
 & 76.1.19. et 97.2.25.
 Nelo 43.2.18.
 Nemæorum certaminum origo.
 102.2.1.
 Nemea 102.1.6.
 Nemesis 116.2.11.

INDEX.

Nemesis in anserem 116.2.11.

Neomeris 4.1.18.

Neoptolemus 1.27.2.5.

Nephalion 65.1.19. & 88.

1.1.

Nephele 20.2.19.

Nephos 81.2.3.

Neptuni, & Iouis contentio de
nuptijs Thetidis 126.1.14.

Neptuni Tridens 3.1.6.

Neptuni uxor 8.1.12.

Neptunus contra Gigantes 10.2

12.

Neptunus in Atticam 128.1.

17.

Neptunus Hippoboeën rapit 32.

1.21.

Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et

23.2.2.

Nereides 4.1.5.

Nereus 3.2.22. & 14.2.20.

69.1.21. & 123.2.25.

Nessus 78.2.5.

Nestor 117.1.13.

Nestor in expugnatione Pyli ser
uitus 76.1.2.

Nice 3.2.14.

Nicippe 52.2.20. & 81.2.2.

Nicodromos 81.1.12.

Nicostratus 118.1.6.

Nicothoe 31.2.27.

Niobe 39.2.3. & 67.1.23. &

109.1.9.

Niobes transformatio 98.1.8.

Niobes filij 97.1.25.

Nisus 135.1.15. et 135.1.20

Nisyros insula 10.2.16.

Nothus 90.1.10.

Noxæ tumulus ubi 120.1.7.

Nycteis 96.1.17.

Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et

110.1.18. & 112.2.24.

Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et

110.1.1.

Nymphæ 69.1.20.

Nysa mons 12.1.18.

Nysa 93.1.17.

O

Ocalea 45.1.21. & 57.2.25

Oceanides 3.1.19.

Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.

Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et

44.1.22.

Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

I N D E X

- Ocythoe* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17
Oebalus 114.2.2. et 115.2.
 25.
Oechalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eijcitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Spbingis sol-
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.2.30. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.16
 & 78.1.19
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3
Oenomaus 112.2.12
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. et 74.2.21.
 & 107.1.12.
Oileus 117.1.22
- Oleæ satia* 128.1.24
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis initium 76.
 1.10.
Olympuse 81.1.13. *ibidem* li.
 26.
Olympus 7.1.8. et 15.1.11.
Omphale 20.1.27. et 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebarū porta 103.1.3
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemoz-
rus 27.1.8.
Opus 8.1.9.
Opleus 109.1.22
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15
Orci galea 49.1.20.
Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25
Orithyia 132.2.15. et 133.
 2.4.
Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX

- Orpheus 4.2.18. et 28.2.13
 & 35.1.28. et 56.1.3.
 Orsedice 129.1.22.
 Orseis 14.1.10.
 Orebrus 67.1.21.2.13.
 Ossa 15.1.12.
 Otus 15.1.2.
 Oxylus 16.1.12. et 84.1.8.
 Oxyporus 129.1.21.
- R
- Palæmon 28.2.20. & 81.2.
 25.
 Palamedes 45.1.16. & 89.
 2.15.
 Palladium 120.1.15.
 Pallady templum 120.2.18.
 Pallas 3.2.1. & 3.2.12. &
 6.1.20 & 109.1.25. &
 120.1.24.
 Pallas aduersus Gigantes 10.
 1.15.
 Palladis, & Mineræ pugna.
 120.1.26.
 Pallas Gigas 10.2.10. et 135.
 1.14.
 Pammon 122.1.23.
 Pamphilus 84.1.23.
- Pan 6.2.11.
 Panathenæorum origo 121.1.
 17.
 Pandion 44.1.26. et 131.1.
 19.2.20. & 133.2.16.
 & 134.221.
 Pandora 13.1.14.
 Pandorus 132.2.11.
 Pandrosus 128.1.25.
 Pandrosos 128.2.22. et 130.
 2.27.
 Pangeum 94.2.26.
 Panope 4.1.17.
 Panopeus 54.2.16.
 Paphus 129.1.18.
 Parca 4.2.4.
 Parca contra Gigantes 10.2.
 20. & 12.1.20.
 Paria 88.1.1.
 Paris cur dictus Alexander
 122.1.2.
 Paris à Philoteſta vulneratus
 moritur 123.1.3.
 Parnasus 13.2.10.
 Paros vbi Gratijs ſine coronis
 ſacrificāt, et cur. 136.2.20.
 Paribaon 16.1.24.
 Paribenius mons 77.1.26. et

I N D E X

- 111.1.15. & 27.1.13. et 2.13.
 Parthenopæus 102.26.2.15 Pelium mons. 15.1.12.
 1.1. & 104.2.9. & 106. Pellene 9.2.15.
 106.1.11. & 112.2.3. Pelopea 24.2.10.
 Parthenope 81.2.20. Pelopia 79.2.3. & 97.2.6.
 Pasiphaë 21.2.5. et 87.2.20. Pelopis ara 76.1.11.
 Pasiphaë's amor 88.1.25. Pelops 97.1.16. & 124.2.
 137.2.20. 16. & 135.2.9.
 Pasiphaes pharmaca 132.1.2 Pelops contra Arcadas 124.1.6
 Pasithea 131.1.18. Pelor 91.2.26.
 Patro 81.1.3. Pemphredo 48.2.22.
 Patroclus 81.2.3. et 117.2. Penelopeus 29.1.9. et 117.1.
 3. & 127.2.21. 21.
 Pegasus 47.2.10. & 50.2.8 Penelope 116.1.25. et 117.
 Pelagon 9.1.21. et 123.1.23 2.10.
 Pelasgi 39.2.18. Pencus 62.2.14.
 Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7 Pentheus 95.1.9.
 Pelei, et Telamonis exiliū 124. Pereus 81.2.26. et 110.2.23.
 2.6. Periapis 127.2.23.
 Pelei, et Thetidis nuptiæ 126. Peribœa 19.1.25. & 91.1.
 2.10. 26. et 116.1.21. & 124.
 Peleus 18.1.4. et 28.2.17. 2.15.
 & 123.2.16. Periclymenus 24.1.14. et 29.
 Pelia 134.2.27. 1.6. & 76.1.16. et 140.
 Pelæ certamen 111.2.23. et 2.9.
 125.1.17. Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 Pelæ mors 37.2.17. 18. et 57.1.9. et 114.1.23
 Pelias 23.2.15. & 24.2.4. et 115.2.25. et 125.2.8.

*** ij

INDEX

- Perileos* 116.5.24
Perimede 14.2.5.et.54.1.4.
Perimedes 82.1.18
Però 24.1.9.& 25.1.17.&
 122.1.17.
Periphas 44.1.18.
Peristhenes 44.1.7
Persarum Regum origo 52.1.
Persei clypeus 50.1.1.
Persei filij 52.1.9.
Perseus 21.22.& 87.2.20.
Perses 3.2.1.& 3.2.12.&
 52.1.9.
Perseus 24.2.1.& 58.1.10.
Perseus Argos cõtēdit 51.2.7
Perseus ad Cepheũ 50.1.18.
Perseus ad Gorgonẽ 48.2.18
Perseus Tirynibem se confert.
 51.2.25.
Peteos 117.18.
Peucetius 109.1.20.
Phædimus 97.2.1.
Phædra 87.2.26.
Phæthion 129.1.10.
Pbalias 81.1.25.
Pbantes 44.1.7.
Pbanus 29.1.14.
Pbarte 43.2.15.
Pbasus amnis 33.1.72.
Pbegeus 107.1.13.et.107.2.
 12.& 108.1.22.
Pberæ 27.1.2.et.115.2.16.
Pberes 24.2.16.& 27.1.2.
 & 28.2.25.& 115.2.
 17.& 127.2.24.
Pberes trucidatur 38.1.12.
Philæmon 122.2.2.
Philammon 5.1.19.
Philoctetes 117.1.27.et.123
 1.3.
Philodice 114.2.10.
Philolaus 65.1.19.& 88.
 1.2.
Philomache 24.2.7.
Philomela 131.2.23.
Philonoe 48.1.2.et.116.2.3.
Phitonomus 52.2.15.
Pbilyra 45.1.14.
Phinei, & aliorum in saxum
 transformatio 51.1.2.
Pbineus 19.2.26.et.31.1.5.
 & 42.1.11.& 50.2.24
 & 109.2.4.et.133.2.14
Pblegra 75.1.27.
Pblegræi campi. 9.2.14.
Pblegra 96.1.17.

INDEX

- Pblegyas** 114.2.18.
Phocus 124.1.1.
Phoebe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13. et 114.2.10. et
 118.1.20.
Phaemissa 43.2.19.
Phoenix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbus 15.2.28.
Phorci filiae 48.2.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9
Phraſimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phibia 15.2.25. & 97.2.6
Phibius 109.2.2.
Phiceum 99.1.20.
Phylaca urbs 25.1.24.
Phylaci boues 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phylens 62.1.11. et 76.1.8.
 & 117.1.17.
Physius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranthus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Piritheus 18.1.2. et 71.2.15
 & 117.1.25.
Pisidice 14.2.4. et 24.1.27.
Pisistratus 24.2.3.
Pisus 114.2.3.
Pitheus 135.29.
Pityocampes 137.2.28.
Placia 120.2.26.
Platon 109.2.5.
Pleethri, et Lyræ Inuentor 1.26
Pleiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plesauze 4.1.16.
Pleuron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 193.
 2.16.
Plisthenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis boues 67.2.18. &
 71.2.26,

I N D E X

- Plutonis galea* 3.1.5. et 10.2.
 17. & 49. 1.20.
Plutius 3.1.27.
Podalirius 117.1.25.
Podarce 44.1.19.
Podarces 26.2.1. et 74.2.19
 & 121.1.5. & 18.
Poeas 29.1.2. & 80.2.9. &
 117.1.27.
Polychus 109.1.22.
Polites 122.1.23.
Pollux 17.2.23. et 28.2.16
 116.2.9. & 118.1.12.
Polys 66.2.12. et li. 15
Polybotes 10.2.11.
Polyhus 98 1.24.
Polycaste 24 1.27.
Polyctor 44.1.10.
Polydectes 22.2.27. et 48.2.
 2. & 51.1.8.
Polydectes, & amici in saxa
 51.1.10.
Polydore 125.1.17.
Polydorus 92.1.17. et 96.1.
 5. & 122.1.24.
Polygonus 66.2.23.
Polyidus 90.1.26.
Polylais 81.1.2.
- Polymedon* 122.2.14.
Polymelus 127.2.25.
Polymnia 4.2.15.
Polynices 100.1.2. & 23. &
 105.2.26.
Polynoë 4.1.19.
Polyphemus 29.1.13. & 30.
 1.18.
Polyphontes 5. & 98.2.25.
Polypemon 137.2.25.24.
Polypætes 117.1.25.15.2.
 & 25.
Polyxene 15.2.24.
Polyxenus 53.1.26. & 117
 1.20.
Polyxô 44.1.2. & 112.2.
 27.
Pontus 3.2.20.
Portheus 109.2.5.
Potamon 44.1.8.
Porphyriogigas 9.2.18. &
 10.1.18.
Præcones feciales iuc mutilati
 ab Hercule 57.1.25.
Praxithea 81.2.4. & 132.
 2.9.
Pro i Helenam sponso suo se
defensuros iurant. 117.

I N D E X

- Procles** 83.2.8.
Procne 131.2.24. & 132.1
 27.
Procris 22.2.10. & 80.2.23
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetium infania 45.2.24.
Proetium curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29. & 106.
 1.10.
Promethei hominis formatio
 12.2.16.
Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in caucaso affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus.
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.1.6.
Promethei vinculum 70.2.3.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proserpina 4.1.10. & 1.17.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25.
Protesilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.15. et 66.2.24.
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9
Protomedusa 4.1.13.
Psamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Psophis 61.1.3. et 107.2.12
Ptleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 52.2.
 4. & 54.2.27.
Pterelai filij Electryonis boues
 abigunt 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Ptous 22.1.14.
Purgadi per medicinas inuen-
 tio 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos vrbs 135.1.6.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 87.1.8.

INDEX

Pyrene 69.1.13.
 Pyrria 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrippus 81.2.3.
 Python serpens 6.2.14.

Q

quinqertium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.22. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos m=
 ferorū iudices 87.2.16.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12.23
 & 122.2.20.
 Rbegium 68.1.6.
 Rhesus 5.2.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhode 8.1.15. & 43.2.9.
 Rhodia 43.2.3.
 Rhœcus 111.2.15.
 Rubetæ natura 83.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmoncus 14.2.1. et 23.1.2.
 Salmydeffus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Saò 4.1.10.
 Sardinia 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. et 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedonis tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnū occupat
 2.1.9.
 Satyrus Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 199.1.14. et 120.
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schæneus 18.1.8. et 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petrae 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Scyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

INDEX

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2.14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44.2.20.
Septem ad Thebas 101.2.20.
Serapis deus 39.2.12.
Side 7.2.6.
Sigeum 21.1.23.
Silenus 61.1.7.
Simois 119.2.4.16.
Sinis 137.24.
Sinis Corinthiarū Isthmum in-
fidet 138.1.3.
Sinis in viatores suppliciū 138
 1.4.
Sipylus 97.1.26. *yrbs* 98.1.6
Sirenes 5.2.15. et 16.2.22.
 & 35.1.19.
Sisyphus 14.1.27. & 22.1.
 14.22. & 93.1.12. &
 112.2.13.
Socleus 109.2.4.
Solis boues in Erythia 9.2.23.
Solis boues 35.2.8.
Sol 31.26. & 8.1.16.
Solymi 47.4.15.
Spartæ 114.1.13.
Spartii 91.2.11.
Spartus 94.1.9.
Sperchius 126.1.9.
Sphinx, & eius enigmata 99.
 1.14.
Spio 4.1.8.
Staphylus 29.1.4.
Stendedides 81.1.9.
Sternops 2.1.1.
Sterope 16.1.17. et 16.2.28
 et 76.2.27 et 121.1.28
Steropes 1.1.13.
Sibenele 43.2.26. et 127.2.
 22.
Sibeneleus 20.1.2. & 43.2.
 26. & 52.1.13. et 65.2.
 6. et 106.1.11. et 117.1.
 15.
Sibeno 49.2.10
Sibenobæa 45.2.10. et 110.
 2.24.
Stratichus 24.2.1.
Stratobates 52.2.14.
Stratonice 16.1.7.
Stratonicus 81.1.16.
Strophades 32.1.8.
Strymo 120.2.24.
Strymon 68.2.12. et 94.2.3
Strymon fluiuius 5.2.8.

INDEX

Strygis aqua 3.2.15.

Strygne 44.1.15.

Stymphalides aues 63.1.23.

Stymphalis 63.1.26.

Stymphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. & 110.

2.23. & 124.6.

Stryx 3.1.20. et 3.2.13. et 4.

2.9.

Sylea corinthis filia 137.2.26

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tanarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.8.

& 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tatalus 97.1.23. et 97.2.2

Taphius 52.1.25. et 53.1.9

Taphus 52.2.1.25. et 54.2.

22.

Tartarus 1.2.4. et 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri æripedes 53.1.21.

Taurus 24.1.10. et 36.2.5.

Taurus i lucē proditus à Nepē

iuno 88.1.11.

(1.8.

Taygete 112.2.11. et 114.

Tebus 116.1.6.

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam in-

greditur 74.2.4.

Telchin 39.2.10.

Teleboe 52.1.28. & 53.2.

11. et 54.1.10.

Theleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.

Teleon 29.1.4. (24.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. et 77.2.6.

& 81.2.22. et 111.1.17.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Teutagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.

Terra dea 10.1.2. (4.

Terra Tartaro admiscetur 11

1.2.

(2.21.

Temenus 83.1.17. & 107.

Tenos 133.2.12.

Teredaē 118.1.8.

INDEX

- Tereus* 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.
Terpsicrates 81.1.27.
Tesludinis inuētio 113.1.21
Teucer 74.2.23. et 117.2.
 3. et 119.1.13. & 124.2.
 26.
Teikys. 1.2.14. & 3.1.20.
Teucris vnde 119.
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111.
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9.
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18. et 86.2.24.
Thasus vrbs vnde 87.1.12.
Thaumacus 29.1.3.
Thaumas 3.2.22.
Thea 31.25.
Theano 44.1.12.
Thebæ 91.1.25.
Thebæ vnde 97.1.21.
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2.
Thebanorū murorum construa
 ctio 97.1.14. (13
Thebarū expugnatio 106.2.
Thebarum portæ 102.2.25.
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.20. &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themistò 22.1.12.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Theramachus 57.2.17. &
 81.2.13.
Thermodon 64.2.24.
Thermydræ 70.1.7.
Thersaudrus 105.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Theseus 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 101.2.
 5. & 117.1.
Theseus Minotaurum necat
 137.
Thesei facinora 137.
Thespis 56.2.7. et 57.1.17
 & 71.1.20. & 78.1.11.
Thespij filia 56.2.20.

INDEX

- Thesproti 78.1.5. et 107.1.
 24.
 Thesprotus 109.1.19.
 Theffalcorū motiū diluuij im-
 munitas siue scissio 13.2.3.
 Theffalus 81.2.19.
 Theffalus 81.2.20.
 Theffius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
 Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
 Thia 1.2.16.
 Thiodamas 70.1.2.
 Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
 Thoon gigas 10.2.21.
 Thoricus 54.2.13.
 Thrasius 69.2.19.
 Thrasius traiectus 41.1.13.
 Thrasymedes 24.2.3.
 Thrasius campus 128.2.14.
 Thripsippas 80.2.26.
 Thycstes 5.2.2.26.
 Thyone 95.2.5.
 Thyreus 17.1.2.
 Tibiarum inuentio 7.1.9.
 Tigafis 81.1.20.
 Tigres 31.2.25.
 Tilphusius fons 106.2.3.
 Timandra 116.1.27.
 Tiphys 28.2.11. & 33.1.8.
 Tiphysse 81.1.24.
 Tiresia sceptrum 103.2.11.
 Tiresias 55.1.25. & 102.1.
 14. & 116.1.22.2.4.
 Tiryns 45.2.13.
 Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
 Tisiphone 2.1.4. et 108.2.5.
 Titanes 109.2.7.
 Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
 Titanides 1.2.17.
 Titanum proles 3.112.
 Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
 Tityus 6.2.19.
 Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
 Tmolus 73.2.11.
 Tomi 24.2.21.
 Torones 66.2.23.
 Toxeus 16.2.26.
 Toxicrates 81.2.6.
 Trachin 78.2.1.

INDEX

Trapezus vnde 100.2.25.

Triops 14.2.20.

Triptolemi currus 9.1.2.

Triptolemus 8.2.27.

Triton 8.1.15. et 120.1.24.

Triton fluius 6.4.4.19.

Troezen 72.1.22.

Troia 66.1.4.

Troia regio 119.2.6.

Troilus 122.1.24.

Tros 119.2.4.

Tydeus 19.2.15. et 28.2.17

& 100.2.10. & 104.2.12.

Tydeus aduersus Thebas 20.

1.9.

Tydeus ad Eteoclem 102.2.7.

Tyndareus 114.1.26. &

115.1.27. & 116.1.1. &

77.1.16.

Typhon. 11.1.3. & 47.2.8.

& 58.2.10. & 67.1.23.

& 69.1.4. & 71.1. & 99

1.17.

Tyrannus 52.2.9.

Tyria 43.2.24.

Tyrò 23.1.21. & 24.2.12.

Tyrrheni in Delphines 95.2.

10.

V

Vdæus 91.2.25. & 103.1.

15.

Venti 3.2.12

Venus 4.2.6

Vesta 2.1.18. & 69.1.9.

Vitis inuentor 94.1.16

Vitus prima plātatio 16.2.24

Vlysses 116.1.25. et 117.1.

12. & 127.2.6.

Volcanus 5.2.18. & 6.1.17

& 130.2.2.

Volcanus contra Gigantes 10.

2.6.

Vrania 4.2.15.

Vrbū prima occupatio ex Deo

rum sententia 128.1.13.

Vulpes. Cadmiā deuaflat 54.

1.16.

Vulpes in lapidem 54.2.15.

Vulpes Thebanum agrum in-

festans 54.1.20.

X

Xanthippe 16.1.5.

Xanthippus 20.1.1.

Xanthis 81.4.15.

Xanthus 126.2.15.

Xenodamus 118.1.10.

INDEX

Xenodice 73.2.23. & 87.2
 25.
 Xuthus 14.1.11. et 22.2.26
 & 132.2.17.
 Z
 Zelus 3.2.14.
 Zetes 28.2.14. et 31.2.15.
 & 96.1.27. & 133.2.8.
 Zethus 96.2.21. et 113.1.1.
 Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC
 testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollos
 doro illustrando vsus est annotationibus.

Æneas Argiius	Cicero
Aschylus	Claudianus
Agamestor Pharsalicus	COINTVS SMYRÆ
Apollonij Rhodij Scholiastes	NAEVS
Aristoteles	Cratinus
Asius	D
Athenæus	Distys Cretenfis
Attius	Didymus Pindari enarrator
E	Diodorus Siculus
Batus	Diogenes Babylonius
Beroaldus	Dionysius
Budeus	E
C	Ephorus
Callimachus	Ennius
Cercops	Erasmus
Charon	Eupherion

AVCTORES

Euripides

Eusebius

Eustathius

F

Fauorinus

Fl. Sospater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Cæcisue

L

Laetantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lyfimachus

M

Menecrates

Mnaseas

N

Neoptolemus

Nicandri Oetiaica

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orphici

Ouidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorius

Pherecydes

Philostratus

Piudarus

Plinius

Politianus

Pomponius Mella

Plutarchus

Q

Quintilianus

AVCTORES

R

Raphael Regius

S

Selencus

Seneca Tragicus

Seruius Grammaticus

Solinus

Sophoclis Scholiaſtes

Sophocles

Staphylus

Stephanus

Stesichorus Himeræus

Strabo

Suidas

T

Thucydides

Tragici

V

Valerius Flaccus

Virgilius

FINIS

SCIPIONIS TETTI DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIUS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 nienfis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudi-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸν βλάη: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sævitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris luore, & nequitia hominum premitur, decertaq; cum blattis: uel si exiungere in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas ò temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quòd plures in uno quoq; istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quàm pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quambreuissime potero, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariaq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quòd maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quòd libentius credant homines, oculis commissa fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Palæphatus, Ocellus, inijs librorum suorum præfati sunt. Primorem et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum , Pausanias in Atticis memorat . Medicos item duos Citiæum , & Tarentinum ; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius , Aurelianus Cælius , Galenus , Dioscorides , Alexander , & turba alia medicorum . Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium , uel forte è supradictis alterum : quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasisse , quæ uina biberet Plinius autor est , qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit , quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus : & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est . Memoratos item inuenio apud Suidem , Zopyrionemq; in collectaneis , quatuor Apollodoros , quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius : qui sex numero fabulas composuit & XL . & quinquies uicit : è quibus Euxenidem Pompeius afferri in Urbis etymo . ἐφήνης Ammonius non Iampræus ille , sed alius , in libro τοῦ ὁμοίων , καὶ διαφορῶν λέξεων . Popularis quoq; huius , & ciuis . Secundus Grammaticus , Asclepiadis filius è Philosophi Panætij , & Aristarchi grammatici schola unus : quiq; primus uersuum genere sit usus , quos Tragiambos appellauere . Tertius item Gelous Menandri comici æuo , & ipse comicus : eius septem sint fabule his nominibus , ἀρχαρχεῶν , ἢ φιλάδελφοι , δευσοποιοί , ἱερεῖα , γρυμματα πιδόειπνος , ψευδῆας , σίσυφος , αἰχίαν , cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine , ἀρχλείπουσα , φιλάδελφοι , ἢ ἀρχαρχεῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimoq; γρυμματα πιδόποιος , item ψευδῆας , Carylly uero αἰτυβόρχετης , ἐνέας , διαβάλλων , ἀμωάρακος , & Athenæo rursum γρυμμαζόδοποιος , ἱερεῖα , περικίζομένη , ἱματίπῳλις ,

DE APOLLODOR.

σφαπόμενον, & Athenæi nomine dissimulato à Sudine in di-
 Etionibus παρδάξω, ταυροπόλαια, φαιόςτρα. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀχανθόπολις, πεκνοκτόνος, ἑλληνες, θυέ-
 σης, ἰκέπιδες, ὀδυνεύς. in libris Stratonis, uel (ut alijs) Stras-
 bonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollo-
 dorum, qui Parthica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὲρ γὰρ γὰρ γὰρ ἡμῖν, καὶ ἡμῶν τῆς τὰ παρθητικὰ συγγρα-
 φάων τῆς παρθητικῆς ἀλλοδωρον τὸν ἀρτέμιτα. ei libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius, ἀλλοδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθητικὰ ποιῶντας, item & Stephanus quæ sunt, ἀρτέμιτα,
 νῆσος, τιρὸνικὴ. & mox, ἀλλοδωρος δ' ὁ ἀρτέμιτα νό-
 δος. τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμέα παρθητικῶν,
 οἷον χέρητι δὴ τῷ παρθητικῷ, καὶ ἀλλοδωρῷ τῷ λευκίῳ,
 παρθητικῷ γαργίῳ, καὶ μελῆς, καὶ πεφυτευμένης. ei in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re, sunt plus quinquaginta. et paulo mox item Amphiloebus Athe-
 nienſis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollo-
 dorus Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus & ipsis præſtabat largiter, magistro dicendi
 uſus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; ſecum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Sirabo tanto an-
 tiq̃uor, uolumine xiiij. de urbe agens Pergamo, & uirſi qui do-
 ctrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀλλοδωρος ὁ ῥήτωρ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχας συγγραφεύς, καὶ πλεὺς ἀρχιλόδοξοι αἰσθη-
 ρεσιν ἡρώων, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
 Et mox, μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν ἀρχιλόδοξον ἢ τὸν καίθερος
 θελία τὸν σεβαστὸν διδασκαλὸν τῆς λόγων γένεσιν.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorumdem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 Et multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumen-
 tum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, Et Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc sine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, Et super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox præcipue tamen in se conuer-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. quæ chronica Apollodori, Et Casto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
 tor, præceptor Callidij, Et Augusti clarus habetur. est Et Do-
 ricius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Aspidoleli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 θύοφρατος. ἀρχιλόδοξος δὲ ὁ δωδεκὺς φησὶν οὐ λέγεσθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης κεφαλῆς. ὁ δὲ νεοπτόλεμος μελοίως
 ὠνόμασε, τὸν αἰθιρὰ τὸν σάχους. item Et Erythraeus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis. de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLADOR.

nis quidam sic refert . enumerat enim Sibyllas . Quintam , Erythraeam , quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem , eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam , & perituram esse Troiam . & Homerum mendacia scripturum , & alibi consimiliter Sibyllas , inquit , multas fuisse , plurimi , & maximi autores tradiderunt , Græcorum Aristoteli Chius , & Apollodorus Erythraeus : nostrorum Varro , et Fenestella ; hi omnes præcipuam , et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant , Apollodorus quidem , ut de ciue , ac populari sua gloriatur .

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδροκριτικῶν primo , quo loco πρὸς μητρὸς differuit Telmifensem alium subnectit Apollodorum his uerbis : μέμνηται δὲ τῷ τοιούτῳ , καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ πελμοσίδης , ἀνὴρ ἐλλόγιμος . His additur (ut , nequid , quod inuenerim , præteream) ab Athenæo ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo , & à Diogene in Pythagoræ , & Thaletis uitis . ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς , & in Zenonis ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπιλλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν . item & ἀρχιλόδωρος ὁ κυζικηνὸς in Democrito . At in Epicurῷ ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεως βίου . item καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόγιμος , ὃς ὑπὸ περσάκοισι σκωτέρωκε βιβλία . & à Zoopyrione , & alijs , quorum labores Sudinæ tribuuntur in uocabulis αἰλικίς , βωμολόχος , νάνιον , ter ἀρχιλόδωρος ὁ κυρηνάϊος .

Iam uero Siobæus , & ipse autor in mutilandis , quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior , de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit , uerumtamen comædias non nominauit , idq; ipsius , an temporum fraude euen-

COMMENT.

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem. Apollodorum addidit his uerbis. ἀπὸλλόδωρος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς περὶ δέντας, ὅτι περὶ εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι τὸ σώματος. ἀλυπότακτα διάξειν. Quin et poemati suo cuiuspiam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innitantur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicaeensis Parthenius et non semel Athenæus: et cum his Rhodij Apollonij: ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, ὑποδὲ τὸ ἀπὸλλόδωρος κλήρου, ut ille δὲ φορέων ἐν ἀπὸλλόδωρῳ. Nec deinde seruari potest ordo: aceruatim ergo dicetur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Namq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt, aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ ποδὲ φέρων, inquit, αἰ τοιαυτὴ βιβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀπὸλλόδωρος, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ χορηγίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγραφεύων ποδὲ τῶν ἀθηνῶν ἐταρείων. Et eodem libro, ποδὲ δὲ φανος ἀτης ἀπὸλλόδωρος φησιν ἐν τῷ ποδὲ τῆς ἀθηνῶν ἐταρείων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xiiij. libro subdit ἀπὸλλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῶν. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπὸλλόδωρος γλώσσας, et xi. ἀπὸλλόδωρος δὲ ἐν τῷ ποδὲ ἐπὶ μολογῶν. Et xiiij. rursus ὠνομάθη δὲ ἡμαρτὴν ὡς μὲν ἀθῆναιος ἀπὸλλόδωρος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπὶ μολογμένων, ἀπὸ τὸ μάχεται. et rursus xi. ἀπὸλλόδωρος δὲ ὁ ἀθηνῶν ἐν τῷ ποδὲ τοῦ κρητῆρος ῥησιδίου. item sexto, ἀπὸλλόδωρος ὁ ἀθῆναιος ἐν τῷ τρίτῳ ποδὲ σώφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro κὶ ἀρχιλόδωρος ἐν τοῖς πρῶτοις. his
 additur à Diogene in uita Solonis, ἀρχιλόδωρος ἐν δευτέρῳ
 πρῶτον νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ φιλοσόφῳ αἰρέσεων.
 at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἐλλικός ἐν τῷ πρώτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item ἐν
 τῇ ἠθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τὰ πλὴν ἀρχαίων, decies πο
 semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀθλητικ
 ος ἐν τῇ σωμαγωγῇ τῶν δογμάτων. Et Stephanus eruditiss
 imus auctor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν sive, ut alijs,
 πρῶτον, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
 minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βιθυνία
 βοττῆαίων ἀπικος, Et mox. ἕξ αὐτοῦ ἀρηνόσιος, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πῆδνιος, κὶ ἀρχιλόδωρος, κὶ ἐπιθέρο
 σης γραμματικός. item ὠρεικός, πόλις ἐν τῷ ἰονίῳ κόλο
 πῳ, Et mox paulo, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγνία, πολίχιον καρία,
 ἀρχιλόδωρος καρικῶν ἐκκαίδεκάτω, in uerbis utiqz ἀρκόν
 νητος, septimum, item νορῆσιος, decimum illius operis uolumen
 retulit, sicut et de Alexandria, postorius, inquit enim ὁρβίται,
 ἔδνος ἰνδικόν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ πρῶτον ἀλεξαν
 δρία est, Et apud eundem πρῶτον γῆς opus Apollodori, ubi ait
 γαυγάμηλα, τόπος περσίδης. ἀρχιλόδωρος ἐν τῷ
 πρῶτῳ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦβαι, λαός, μάρ
 δοι, παροπάμωτος, ὑλλεῖς. sicut et alijs totidem αὐσεῖς,
 αὐχίται, νάπος, τρέται, ἡμασί. αὐγάλα, ἀρχιλό
 δωρος ἐν δευτέρῳ περηνήσεως, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
 περηνήσει. Memorat idem Et Apollodori γεωγραφούμενα,
 ni habeant exemplaria utium pro Artemidoro Apollodorum,

nam libros undecim γεωγραφουμένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Antro Porphyrius autor est, et sepiissime Stephanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυροείς πόλεις κελτικὴ μάσσα λίβυ τῶν ἄποικος οἱ πολίται, ταυροείποι. ἀρχλλόδωρος ἐπὶ τῷ γεωγραφουμένων. Memorat et ἑξῶ Poema Apollodori lib. x. Pollux his uerbis: ἐν τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει ἔν, ἢ φίλων, ἢ ἀρχλλόδωρος στωέθηκε, γέγραπται, κιν δάλουσ γὰρ ἐχέτω συζὸν ἔκαστον. et Interpres Apollonij argo secundo, Pontica sic. ἀρχλλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώον αὐτόδι φησὶν εἶναι ἀμύκκ ἐκεῖ. item et Nicandri θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phaleareumq; Demeitrium, Stephanus arbitratur, semel, atq; iterum ἀρχλλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ θηρίων. et libro omnimodæ historiæ animalium. ix. cap. lvi et sexodecimo, cap. lvij. Aelianus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpiionibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollodorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam inesse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctorum Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nominat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athenæi uerba, quæ sunt, ἀρχλλώνιος ἐν τῷ πρῶτῳ μυθῶν. citatur item sepiissime ἀρχλλόδωρος nomen tantum a scriptoribus neque superaddito usquàm cognomine auctoris, aut operis nomine quomodo a Stephano ἐν τῷ ἄκτῃ, ἀλινεργαστός, ἀλλόεργος, ἀμωγίνος, λακεδαίμων. δαρκίοι, μάσσοι,

DE APOLLÓDOR.

ὁ δ' αὖτος, τετραεὺς, τετρεδὺς, ὠκυλέα. sicut in paræmijis λα-
 εῖνοί βόες, & ταυρὸ πόλ' ὡς τέμν' οὖδ' ὡς πέρος Byzantius
 Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Aithenæus iij lib. Sed ne præconiū qdē Lycurgi defuit Apollo
 dorō in scripta aduersus Leocratē oratione, & Thrasymbulo adiuuā-
 te, Phrynicham, ciuem, publicum tamen hostem: reumq; proditiōis
 ē medio fustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 menio, & Phormione Græcis fabulis mutuasse sibi Æmiliaz-
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; & Aphri-
 bodiēq; Terentij nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere supersedi. Tam
 uero audire in paucis alios ne grauare, qui autorem Apollodorum
 τὸν ὡρονομήτορα, & eius τὰ ἡρώδια sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Oropo opi-
 nor: sed certam nescio: & si ita est, quæ controuersie præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολίτικοι fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximan-
 dri, Anaximenis, Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Memip-
 pi uitis. in quæ ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ fermè tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis: quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsariensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eustathius, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰθιόδοιοι, ἀμείξιτος, ἀμύστρατος, ἀροδόνιοι, ἀσώγειον, ἔλωρος, ἐχίνα, ξάκωνδα, Ἰέρμη, καινοί, ληναῖος, λίγγοι, φαβία, μελίδαι, μένδη, μέσμα, μυοῦς, νόχι, πάρος, πῆπάρων, πασπαργάδαι, πέφνον, ἱκκαρον, φιλοτέραι, χερώνεια, χύσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xiiij. & Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐσπαρτήν βασιλευκῶν ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον. ὡσπερ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχιλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc fermè sensum de Homeri ætate edifferens post multa, Philochorus emigrationis Ioniciæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post CCXL. annum euersionis Ili. Memoria teneo & Diodori seculi uerba posita in proœmio historiarum suarum, quas item βιβλιοθήκην inscripsi, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixerit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀρχὴ δὲ τῶν ἑσπερίων ἀκλουδῶς ἀρχιλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ Ἰδμεν ὀγδοήκοντ' ἔτη πρὸς τὴν καὶ τοδὸν τῶν ἡρακλείδων. ἀρχὴ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τετρακοσίων, καὶ τετρακόντα. citatur, & à rerum scriptoribus Apollodorus ἐπὶ τῷ κατὰ λόγον. uel πρὸς νεῶν. sicut à Nicandri Interpretibus ἐπὶ τοῖς ὁμήρου. semel Alexipharmacis, & Eustathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sunt Homæ

rum haftenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens in secunda rhapsodia haec subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς ἄλλαις, καὶ ἁρμόδιος ὁ ἄθναϊος ἐπὶ παραμυθία τοῦ τὰ ποδὶ ἢ κατὰ λόγον ἄρσις ἐδωκεν βιβλίοις. μενοχίνης δὲ ἐν τρισὶ, καὶ εἰκοσὶ. quae certe duodecim uolumina saepissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq; faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone saepissime, praesertimq; sexto lib. ἁρμόδιος δὲ ἐν τοῖς ποδὶ νεῶν. item ἐν septimo ἁρμόδιος ἐν τῷ δευτέρῳ ποδὶ νεῶν. nec eo secius Athenaeus lib. iij. καὶ ἁρμόδιος ὁ ἄθναϊος ἐν. ἐ. ποδὶ νεῶν. κατὰ λόγον. identidem ἐν Apollodori Rhodij enarratores Tarreus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;, uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθεται ἁρμόδιος ἐν νεῶν κατὰ λόγον. ἐν Homeri iliad. 0'. siue Aegyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemaeus Eleates, siue Erythraeus Naucrates. Is igitur, quisquis est de Teucro loquens, ἢ δὲ ἰσορία, inquit, ἀκοῦσέ τεροισ. εἴρηται παρὰ τὰ ἄλλοις, καὶ παρὰ ἁρμόδιον τῷ παραμυθία καὶ ἐν κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam ἁρμόδιον legitur pro ἁρμόδιον. Grammaticum hunc Varro ceteris praetulit, in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi Chrysippus, aut Antipater, ἐν illi. in quibus, ἐν si non tantum acuminis, ac plus literarum, in quo est Aristophanes, ἐν Apollodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata, uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita sonet, cum aqua feruenti insipitur, ἐν lib. vij. Plinius Grammatica, inquit, Apollodorus, cui Amphisttyones Græciæ honorem habere. Clemens inter autores Græciæ non spreus in Stromate n

COMMENT.

primo. Cum æum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hac in
 te suis uerbis. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἤκει-
 πκοῦ εἰσηγήσατο τοῦ νομα, καὶ γραμματικὸς προσήγο-
 ρεῖσθαι. ἔνιοι δὲ ἐρατοδῶνι τὸν κυμαῖον φασίν. ἐπειδὴ
 ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγραφεῖσθαι
 ὠνομάσθαι δὲ γραμματικὸς, ὡς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus &
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, & dijs cæteris
 hæc subneclit. ὑκρίβωται δὲ ἡ πρὸς τούτων ἀρχήεις καὶ
 ἀρχιλόδωρος πρὸς πᾶσιν ἰσχυρῶς ἀντιδρῶν. & libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus auctor uester? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, & decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythijs asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; & decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἥϊον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν κα-
 τὰ κόσμον ἰεῖσθαι, καὶ ἰεῖσθαι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπὸ ἀλόδωρος
 ἐστὶ τῷ πρὸς θεῶν ἐκκειδι κατὰ βιβλίον πρὸς δῆμοντος
 φησιν. & quæ sequuntur; producunt utiq; horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq; . item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. & xiii. Athenæus, & cum his Ephesius Zenodorus, siue Zea

DE APOLLODOR.

nobius in paræmia μῦθον ἡρακλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & hystorici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἡ πόλις θεῶν , mutuuntur auctoritatem , in quæis principem dixessim Herpestionem seu alium, quisquis est, qui Sophoclis tragædias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit τὰν τὰ δὲ ἰσορεῖ ἀρχλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem & qui Findari Nemæa , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est alius : de Castore , Polluceq; agens , & Lynceo post multa , καὶ ἀρχλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῶν τὰ κύπρια πεποικκότι . Item & qui Lycophronem enarrauit, cuius & nomen quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπριν , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appellauere . igitur Interpres Lycophronis , ἡ κδ' , inquit , ὁ ἀγκῶνος ὑπὸς λυκούργου , ἢ κατὰ πινος ποσειδῶνος , ὡς φησὶν ἀρχλῶνιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ ἀρχλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικὸς . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycæone , item quæ de Guncæ , & sociorum, erroribus, deq; Hippolytæ amazonis morte . Itidem ne progrediar longius , quam institui , quæ de nomine amnis Neethi, ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλήθη δὲ οὐ τῶν κατὰ μὲν ἀρχλόδωρον , καὶ λοιποῦς , ὅτι μιξὰ τῶν ἰλίξ ἄλῳσιν αἱ λαομέδοντος θηγάτρεις , περιέρμου δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , αἰνύχῃ , μνηστῆρῶν

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nia
 mirum θυγατέρας δὲ, inquit, cum loquitur de Laomedonte,
 ἡσιόων, καὶ κύλλα καὶ αὐτόχων. Sūpsit itē et plerāq; alia, quæ
 lector agnosceret, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confes-
 rat: Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratio-
 re. qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exem-
 pli gratia, quæ de diluuiο, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in ho-
 mines metamorphosi, de Europo, de filijs Deucalionis Hellene,
 Amphyclioneq; de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de sa-
 mothrace; uerum et libros nominat huius operis, primum, se-
 cundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïs agens post
 multa ἰσορεῖ, inquit, ἀρχαλόδωρος ἐν δευτέρῳ. item secunda
 de Argiphonte Mercurij, cognomine, ἡ δὲ ἰσορεῖα πρὸς αὐτὸν
 καὶ τοῦ πατρὸς ἀρχαλόδωρος ἐν τῇ α. quæ omnia probe nouit
 Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit intris
 lib. quin et Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, et
 Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus ἀλαο
 εἰδῶ, ἀρχαλῶν, κροκύλιον. is igitur odysseæ commen-
 tario ⊥ de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Mus-
 fica, Palæstra, et Geometria, subdit ἡ δὲ ἰσορεῖα πρὸς ἀρχαλό-
 δῶρον τῷ ἀθανάτῳ. Postremo et Photio dicendi licentia danda
 est, qui trecentorum, et xx. amplius Auctorum opera per infi-
 nita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo
 tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigrāma etiam-
 num refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non
 tantum ibi, sed ubiq; legi, audi Photium sic loquentem.
 Καὶ ἀρχαλόδωρος χειρμαπικὸν βιβλιδέον αἰγνώ-
 δη μοι, βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἐπιγραφὴ περιέχει τὰ πα-

λαίτατα τῶν ἑλλήνων, ὅσα τὲ πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δεξάξιν ἐδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἑθνῶν, καὶ πόλεων, ὅθι καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅσα εἰς ἀρχαῖον αἰῶνα ἔχει. καὶ κείτοισι μετρίῃ τῆς
 βωϊκῶν, καὶ αἰσχροῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης, καὶ ὄργης
 ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀπὸ τροφῆς, πλάσας πινὰς, μάλι-
 στα δι' ὄφους ἑως εἰς ὃν αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύντομος δ' ὅστις τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχουσιν λόγων μεταποιου-
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάκιον οὐκ ἄ-
 κομψον τὸδε.

Αἰῶνων ἀπειρήμα ἀφυστάμετος ἀπ' ἐμῆς

Παιδείης μύθους γινώθι παλαιγενέας

Μὴ δ' εἰς ὀμβρεῖν σελίδ' ἐμὲλεπε, μὴ δ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βραγκὴν μοῦσαν, μὴ δ' ἐμελοτραφῆν,

Μὴ κυκλίων ζῆται παλῦθρον σίχον, εἰς με γράσσειν,

Εὐρύσεις εἰς μοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; & expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἄλλα-
 δῶρες τὰ πολιορκητικὰ, quæ cum Daimachii, Aikenchii, Cresi-
 bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; & similis
 argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
 diderim

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter ceteros, quos lectione horum uoluminum excerptimus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro praeteximus, Castorem δὲ τὰ Ἰωνίη (quae cum suis consarcinavit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Caesaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis publico bono parcendum erat : nobisq; maiora aggressis, satis est retulisse, quae dicta sunt, ne fiat operosum coacervare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor, nec dubitamus multa esse, quae & nos praeterierint, homines enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & non uercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quam genus, & uirtus) alijs occupati : successiuisq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otio amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Graecæ, Latinaeq; simul. quo in autore qd Benedictus Aegius meus edendo, uertendo, restituendo nitore pristino, quoad potuit, expoliendo, atq; ornando praestiterit: & quem amorem, famam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus : praeterquam quod nunc uita, & posteritas indicabit. Testes, cōsci q; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dum rei literariae acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinius. testes amici alij literis, & ingenio praestantissimi, Carus Hannibal, Baptistā Sigicellus, Antonius Augustinus, Alexandri duo, Pico-lominus, & Coruinus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare. Deniq; & Fulvius Ursinus, iuuenis im-
 primis honestus, & ornatus: & supra quam par sit eius ætati,
 Latine, & Græcæ eruditus. Ceterum quā dicat apte Apollodo-
 rus, quā dilucide, quā docte, quā nitide, atq; distincte, la-
 ca, ætus, tempora explicet, Heroum, Deorumq; matrimonia,
 successiones, natales, patrias, sepulchraq; dinumeret; tum quā
 admittat excessus libens, sermonesue, aut casus mirabiles, uel
 euentus uarios: & alia incunda dictu, aut legentibus blanda, per-
 ocu, et per te ipsum nasces, uel si eadē cū Rodolpho Pio, Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis, aut Roberto nobiliori cōferas,
 Deniq; præstat in exhibendo, nunc Apollodoro Ægius, quæ
 præstiterat olim poëta Ennius, Scipionis Africani æuo; in Bu-
 bemoni libris uersis, & pari (ni fallor) argumento inscribebantur,
 siue quemadmodum tradit Athenæus σεπας αια πορ φης.
 Genealogias Heroum, Deorumq; composuere Lesbios uel Myr-
 lenæus Hellanicus, Pherecydes, & quidem non Syrius ille, sed
 alter: indigena Attici soli, & Argiæus Acasilæus, Theogos-
 nias, Epimenides, & Hesiodus, atq; horum omnium librorum
 uim, materiam, seriem, succum in libris Hygini recognoscas,
 quos appellauit Fabulas, Euanthem, Silenumq; secutus ἐν μυθι-
 κοιο; Ponticum uero Heraclidem ἐν λέξαις; præcipue tamen
 Apollodorum, à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sceneratur; uerumtamen ad uerbum penè, ordinè in
 multis præposuero, transtulit, neq; nominauit, idq; ego lectione
 sedula animaduerti, ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis,
 priuatim, & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci,
 hoc titulo de his, quæ Latini, de Græcis scriptoribus desumpse-
 runt. Neq; porro eo tibi nostra consilio dedicamus, quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te uicunq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicii tui de se, alij ut abs te tantu phentur, alij ob alias, et quide diuersas cas. Ego ueroti de Apollodoro Atheniensi comentatione hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; lingue uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omni laudum, omni uirtutum genere cunctis antefendum, obseruatiam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale presidium & dulce decus meum, atq; ut cepisti, perge, fauere philologie sectatoribus, & Tectum tibi additissimum ama. Romæ Idibus Octobris. M. D. LV.

QVIBVS. IN. COMMENTARIO

H. V. T. I. M. V. R.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocraton
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenæus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Asper Grammaticus.
Anthemius.	Ælius Donatus.

AVCTORES

A. Gelius.

Epictarmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euambes.

Eubemerus.

C

Eustathius.

Cælius Aurelianus.

Eusebius.

Cæcis.

Eratosthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Festus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

M

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glanci.

Donatus.

Heracides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

Herodotus.

E

Hephæstion.

Hieronymus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Laëtantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Æginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

Plato.

Porphyrus.

Ptolemæus Eleates.

Pollux.

Sudines, qui & Suidas.

Sophocleus.

T

Theon.

Theodorus Priscianus.

Tarræus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

Q

Quintilianus.

R

Rufus.

S

Seneca.

Scipio Aſtricanus.

Silenus Chius.

Sophocles.

Stobæus.

Strabo.

Stephanus.

V

Varro.

Valerius Max.

Z

Zenobius.

Zenodotus Ephesus.

Zopyrion.

FINIS.